

নতুন নিয়ম

বিষয়বস্তুৰ তালিকা

মেথিউ

অধ্যায় ১

১ অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ দায়ূদৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰজন্মৰ পুস্তক।
২ অব্ৰাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে; আৰু ইচহাকে যাকোবক জন্ম দিলে; আৰু যাকোবে যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক জন্ম দিলে;
৩ যিহূদাই থামাৰৰ ফৰেচ আৰু চৰাৰ জন্ম দিলে; আৰু ফৰেছৰ জন্ম হ'ল এদ্ৰম; আৰু এছৰোমৰ জন্ম হ'ল অৰাম;
৪ তেতিয়া অৰামৰ জন্ম হ'ল আমিনাদব; আৰু আমিনাদবৰ নাচোনৰ জন্ম হ'ল; আৰু নাচোনৰ জন্ম হ'ল ছালমন;
৫ তাৰ পাছত চলমোনৰ জন্ম হ'ল ৰাখবৰ বূজ; আৰু বূজৰ জন্ম হ'ল ৰুথৰ ওবেদ; আৰু ওবেদৰ যীচীয়াৰ জন্ম হ'ল;
6 যীচীয়ে ৰজা দায়ূদৰ জন্ম দিলে; আৰু ৰজা দায়ূদে উৰিয়াৰ পত্নী চলোমনৰ জন্ম দিলে।
৭ চলোমনৰ জন্ম হৈছিল ৰবিয়াম; আৰু ৰবিয়ামৰ জন্ম হ'ল অবিয়া; আৰু অবিয়াৰ জন্ম হ'ল আছা;
৮ আচাই যোচাফাটৰ জন্ম দিলে; আৰু যোচফাটৰ জন্ম হ'ল যোৰাম; আৰু যোৰামৰ জন্ম হ'ল অজিয়া;
৯ অজিয়াচৰ জন্ম হৈছিল যোয়াথম; আৰু যোয়াথামৰ জন্ম হ'ল আখজ; আৰু আখজে যিহিস্কিয়াক জন্ম দিলে;
১০ যিহিস্কিয়াই মনচ্চক জন্ম দিলে; আৰু মনচিৰ জন্ম হ'ল আমোন; আৰু আমোনৰ জন্ম হ'ল যোচিয়া;
11 যোচিয়াই যিকোনিয়া আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক বাবিললৈ নিয়াৰ সময়ত জন্ম দিলে।
১২ তেওঁলোকক বাবিললৈ অনাৰ পাছত যিকোনিয়াৰ জন্ম হ'ল চালাথিয়েল; আৰু চালাথিয়েলৰ জন্ম হ'ল চোৰোবাবেল;
১৩ চৰোবাবেলে অবিউদৰ জন্ম দিলে; আৰু অবিউদৰ জন্ম হৈছিল এলিয়াকীম; আৰু এলিয়াকিমৰ জন্ম হ'ল অজোৰ;
১৪ অজোৰৰ জন্ম হ'ল চদোক; আৰু চদোকৰ জন্ম হ'ল আকিম; আৰু অকিমৰ জন্ম হৈছিল এলিউদ;
১৫ এলিয়দৰ জন্ম হ'ল ইলিয়াজাৰ; আৰু ইলিয়াজাৰৰ জন্ম হ'ল মথন; আৰু মথিনে যাকোবক জন্ম দিলে;
১৬ যাকোবে মৰিয়মৰ স্বামী যোচেফৰ জন্ম দিলে।
১৭ অব্ৰাহামৰ পৰা দায়ূদলৈকে সকলো প্ৰজন্ম চৈধ্যটা প্ৰজন্ম; আৰু দায়ূদৰ পৰা বাবিললৈ নিয়াৰ সময়লৈকে চৈধ্যটা প্ৰজন্ম; আৰু বাবিললৈ নিয়াৰ পৰা খ্ৰীষ্টলৈকে চৈধ্যটা প্ৰজন্ম।
১৮ যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰেই হ'ল, যেতিয়া তেওঁৰ মাতৃ মৰিয়মে যোচেফৰ লগত বিবাহপাশত আবদ্ধ হ'ল, তেতিয়া তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা গৰ্ভৱতী হোৱা দেখা গ'ল।
১৯ তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ন্যায়পৰায়ণ মানুহ হৈ তেওঁক ৰাজহুৱা আদৰ্শ দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা নকৰাকৈয়ে তেওঁক গোপনে আঁতৰাই ৰাখিবলৈ মন কৰিলে।
২০ কিন্তু এইবোৰ কথা ভাবি থাকোঁতে প্ৰভুৰ দূতে সপোনত তেওঁক দেখা দি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ যোচেফ, তোমাৰ পত্নী মৰিয়মক তোমাৰ ওচৰলৈ ল'বলৈ ভয় নকৰিবা; পবিত্ৰ আত্মাৰ।
২১ তাই পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিব, আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিবা, কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব।
২২ যিহোৱাৰ বিষয়ে ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'বলৈ এই সকলোবোৰ কৰা হ'ল।
২৩ চোৱা, এগৰাকী কুমাৰীয়ে গৰ্ভৱতী হ'ব আৰু পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিব আৰু তেওঁৰ নাম ইমানুৱেল ৰাখিব, যাৰ অৰ্থ হ'ল আমাৰ লগত থকা ঈশ্বৰ।
২৪ তেতিয়া যোচেফে টোপনিৰ পৰা উত্থাপিত হৈ যিহোৱাৰ দূতে কোৱাৰ দৰে কৰিলে আৰু তেওঁৰ পত্নীক লৈ গ'ল।
২৫ প্ৰথম পুত্ৰ সন্তান জন্ম নোহোৱালৈকে তাইক চিনি নাপালে আৰু তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিলে।

অধ্যায় ২

১ ৰজা হেৰোদৰ দিনত যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহমত যীচুৰ জন্ম হৈছিল, তেতিয়া চোৱা, পূব দিশৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ জ্ঞানী লোক আহিছিল।
২ তেওঁ ক'লে, "যিজন ইহুদীসকলৰ ৰজা জন্মে, তেওঁ ক'ত আছে?" কিয়নো আমি পূব দিশত তেওঁৰ তৰা দেখিলোঁ আৰু তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ আহিছো।"
৩ ৰজা হেৰোদে এই কথা শুনি তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সমগ্ৰ যিৰূচালেম বিচলিত হ'ল।
৪ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলৰ সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলক একত্ৰিত কৰি খ্ৰীষ্টৰ জন্ম ক'ত হ'ব সেই বিষয়ে তেওঁলোকক সুধিলে।
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহমত;
6 তুমি যিহূদা দেশৰ বৈৎলেহম যিহূদাৰ অধ্যক্ষসকলৰ ভিতৰত সৰ্বনিম্ন নহয়;
7 তেতিয়া হেৰোদে গোপনে জ্ঞানী লোকসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক অধ্যৱসায়ীভাৱে সোধা-পোছা কৰিলে যে তৰাটো কিমান সময়ত আবিৰ্ভাৱ হ'ল।
৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক বৈৎলেহমলৈ পঠিয়াই ক'লে, "যাওক, সৰু ল'ৰাটোক বিচাৰি উলিয়াওক; আৰু যেতিয়া তোমালোকে তেওঁক পাবা, তেতিয়া মোক পুনৰ বাৰ্তা আনিব, যাতে মইও আহি তেওঁক উপাসনা কৰিব পাৰো।"
৯ ৰজাৰ কথা শুনি তেওঁলোকে গুচি গ'ল; আৰু চোৱা, তেওঁলোকে পূব দিশত দেখা তৰাটো তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ সৰু ল'ৰাটো থকা ঠাইৰ ওপৰত থিয় হৈ নাথাকিল।
১০ তেওঁলোকে সেই তৰাটো দেখি অত্যন্ত আনন্দত আনন্দিত হ'ল।
১১ তাতে ঘৰত সোমাওঁতে মাতৃ মৰিয়মৰ লগত থকা শিশুটিক দেখি শূন্য হৈ তেওঁক উপাসনা কৰিলে; সোণ, ধূপ আৰু গন্ধক।
১২ পাছত ঈশ্বৰে সপোনত হেৰোদৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাযাবলৈ সকীয়াই দি তেওঁলোকে আন বাটেৰে নিজৰ দেশলৈ গুচি গ'ল।
১৩ যেতিয়া তেওঁলোক গুচি গ'ল, তেতিয়া চোৱা, যিহোৱাৰ দূতে যোচেফৰ আগত সপোনত উপস্থিত হৈ ক'লে, "উঠা, সৰু ল'ৰাটো আৰু তাৰ মাকক লৈ মিচৰলৈ পলাই যোৱা, আৰু মই তোমাক বাক্য নিদিয়ালৈকে তুমি তাত থাকা।" হেৰোদে সৰু ল'ৰাটোক ধ্বংস কৰিবলৈ বিচাৰিব।
১৪ যীচুৱে উঠি ৰাতি সেই শিশুটি আৰু মাকক লৈ মিচৰলৈ যাত্ৰা কৰিলে।

১৫ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুৰ আগলৈকে তাতেই আছিল, যাতে ভাববাদীয়ে যিহোৱাৰ বিষয়ে কোৱা, “মই মোৰ পুত্রক মিচৰৰ পৰা মাতিলোঁ।”
16 তেতিয়া হেৰোদে জ্ঞানী লোকসকলে তেওঁক উপহাস কৰা দেখি অতিশয় ক্রোধিত হৈ বৈৎলেহম আৰু ইয়াৰ সকলো প্রান্তত থকা সকলো ল’ৰা-ছোৱালীক বধ কৰিবলৈ পঠালে, যিসকলৰ দুবছৰীয়া আৰু তাৰ তলৰ সকলো ল’ৰা-ছোৱালীক বধ কৰিলে যি সময় তেওঁ জ্ঞানী লোকসকলৰ পৰা অধ্যৱসায়ীভাৱে সোধা হৈছিল।
১৭ তেতিয়া যিৰেমি ভাববাদীয়ে কোৱা কথা পূর্ণ হ’ল।
১৮ ৰাহেলে নিজৰ সন্তানৰ কাৰণে কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি মাত শুনা গ’ল, কাৰণ তেওঁলোক নাই।
১৯ কিন্তু হেৰোদৰ মৃত্যুৰ পাছত মিচৰত যোচেফৰ আগত যিহোৱাৰ এজন দূতে সপোনত দেখা দিলে।
২০ তেওঁ ক’লে, “উঠা, শিশু আৰু মাকক লৈ ইস্রায়েল দেশলৈ যাওক;
২১ তাতে তেওঁ উঠি কণমানি আৰু মাকক লৈ ইস্রায়েল দেশলৈ আহিল।
২২ কিন্তু যিহূদিয়াত আৰ্কেলাউছে নিজৰ পিতৃ হেৰোদৰ কোঠাত ৰাজত্ব কৰা বুলি শুনি তেওঁ তালৈ যাবলৈ ভয় কৰিলে;
২৩ তেতিয়া তেওঁ নাচৰত নামৰ এখন নগৰত বাস কৰিলে;

অধ্যায় ৩

১ সেই সময়ত বাপ্তিস্মদাতা যোহনে যিহূদিয়াৰ মৰুভূমিত প্রচাৰ কৰি আহিল।
২ আৰু ক’লে, “তোমালোকে অনুতাপ কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ চাপিছে।”
৩ কিয়নো যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই তেওঁ এই কথা কৈছিল, “মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, “তোমালোকে প্রভুৰ বাট সাজু কৰা, তেওঁৰ বাটবোৰ পোন কৰা।”
৪ আৰু সেই যোহনে উটৰ চুলিৰ বস্ত্র আৰু কঁকালত চামৰাৰ বেঁকা পিন্ধিছিল; আৰু তেওঁৰ মাংস আছিল ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ।
৫ তাৰ পাছত যিৰূচালেম আৰু সমগ্র যিহূদিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ চাৰিওফালৰ সমগ্র অঞ্চল তেওঁৰ ওচৰলৈ গ’ল।
৬ পাপ স্বীকাৰ কৰি যৰ্দ্দনত তেওঁৰ পৰা বাপ্তিস্ম ল’লে।
7 কিন্তু তেওঁ বহু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীক তেওঁৰ বাপ্তিস্ম ল’বলৈ অহা দেখি তেওঁলোকক ক’লে, “হে সাপ প্রজন্ম, আগন্তুক ক্রোধৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ তোমালোকক কোনে সতর্ক কৰি দিছে?
৮ এতেকে অনুতাপৰ বাবে উপযুক্ত ফল জন্মা।
9 আৰু তোমালোকে নিজৰ ভিতৰতে ক’বলৈ নাভাবিবা, আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহাম আছে, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, এই শিলবোৰৰ পৰা ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ সন্তান জন্ম দিব পাৰে।
10 আৰু এতিয়া কুঠাৰখন গছৰ শিপাৰ ওচৰত ৰখা হৈছে, সেই কাৰণে যি গছ ভাল ফল নপৰে, সেই গছবোৰ কাটি জুইত পেলোৱা হয়।
১১ মই তোমালোকক অনুতাপ কৰিবলৈ পানীৰে বাপ্তিস্ম দিওঁ;
১২ তেওঁৰ হাতত পাত্র আছে, আৰু তেওঁ নিজৰ মজিয়াখন ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰিব, আৰু নিজৰ ঘেঁহু গোহালিত গোটাই ল’ব; কিন্তু তেওঁ অদম্য জুইত কুঁহিয়াৰ জ্বলাই দিব।
১৩ তেতিয়া যীচুৱে গালীলৰ পৰা যোহনৰ ওচৰলৈ যোহনৰ ওচৰলৈ আহিল।
১৪ কিন্তু যোহনে তেওঁক নিষেধ কৰি ক’লে, “মোৰ বাপ্তিস্ম লোৱাৰ প্রয়োজন আছে, আৰু তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহিছানে?”
১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “ এতিয়া এনে হ’বলৈ দিয়া; তাৰ পিছত তেওঁ তেওঁক কষ্ট দিছিল।
16 যীচুৱে বাপ্তিস্ম লওঁতে পোনে পোনে পানীৰ পৰা ওলাই গ’ল আৰু চোৱা, তেওঁৰ বাবে আকাশ মুকলি হ’ল আৰু তেওঁ দেখিলে যে ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ দৰে নামি তেওঁৰ ওপৰত পোহৰ হৈ আছে।
১৭ স্বৰ্গৰ পৰা মাত এটা আহি ক’লে, “এইজন মোৰ প্রিয় পুত্র, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হওঁ।”

অধ্যায় ৪

১ তেতিয়া যীচুক আত্মাৰ দ্বাৰা মৰুভূমিলৈ লৈ যোৱা হ’ল, যাতে তেওঁ চয়তানৰ পৰীক্ষাত পৰিব পাৰে।
২ চল্লিশ দিন চল্লিশ ৰাতি উপবাসে থাকি পাছত তেওঁ ভোকাতুৰ হৈ পৰিল।
৩ তেতিয়া প্রলোভনকাৰীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্র হয়, তেন্তে এই শিলবোৰক পিঠা কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰক।”
৪ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “লিখত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্রতিটো বাক্যৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।”
৫ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্র নগৰলৈ লৈ গৈ মন্দিৰৰ এটা শিখৰত বহুৱাই দিলে।
৬ আৰু তেওঁক ক’লে, “তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্র হয়, তেন্তে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়া; এটা শিলৰ বিপৰীতে।
৭ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, পুনৰ লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা।
৮ আকৌ, চয়তানে তেওঁক অতি ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ যায় আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্য আৰু সেইবোৰৰ মহিমা দেখুৱাই দিয়ে;
৯ তেতিয়া তেওঁক ক’লে, “তুমি যদি পৰি মোক পূজা কৰে, তেন্তে মই তোমাক এই সকলোবোৰ দিম।”
১০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “ হে চয়তান, তুমি ইয়াৰ পৰা যোৱা, কিয়নো লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা, আৰু কেৱল তেওঁৰ সেৱা কৰা।”
১১ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এৰি গ’ল আৰু চোৱা, স্বৰ্গদূতসকলে আহি তেওঁৰ সেৱা কৰিলে।
১২ যীচুৱে যোহনক কাৰাগাৰত ৰখাৰ কথা শুনি গালীললৈ গুচি গ’ল;
13 নাচৰত এৰি তেওঁ আহি জবুলন আৰু নেফ্থালিমৰ সীমাত থকা কফৰনাহূমত বাস কৰিলে।
১৪ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূর্ণ হ’ব।
১৫ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সাগৰৰ বাটত থকা জাবুলন দেশ আৰু নফথালিম দেশ, অনা-ইহুদীসকলৰ গালীল;

১৬ আন্ধাৰত বহি থকা লোকসকলে মহা পোহৰ দেখিলে; আৰু মৃত্যুৰ অঞ্চল আৰু ছাঁত বহি থকা লোকসকলৰ বাবে পোহৰ গজি উঠিছে।
১৭ তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু ক'বলৈ ধৰিলে, " অনুতাপ কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ চাপিছে।"
18 যীচুৱে গালীল সাগৰৰ কাষেৰে খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে, পিতৰ নামৰ চিমোন আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয় নামৰ দুজন ভাইক সাগৰত জাল পেলাই থকা দেখিলে।
১৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা, মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম।"
২০ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ জাল এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
২১ তাৰ পৰা গৈ তেওঁ আন দুজন ভাইক দেখিলে, জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনে তেওঁলোকৰ পিতৃ জবদীৰ সৈতে জাহাজত উঠি জাল মেৰামতি কৰি আছে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে।
২২ তেওঁলোকে লগে লগে জাহাজখন আৰু পিতৃক এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
23 যীচুৱে গোটেই গালীলত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, আৰু লোকসকলৰ মাজত সকলো ধৰণৰ ৰোগ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ সুস্থ কৰিছিল।
২৪ তেওঁৰ খ্যাতি সমগ্ৰ অৰিয়াত বিয়পি পৰিল, আৰু তেওঁলোকে বিভিন্ন ৰোগ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্ৰান্ত সকলো ৰোগী আৰু চয়তান, উন্মাদ আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
২৫ গালীল, দেওপোলি, যিৰূচালেম, যিহূদিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা বহু লোক তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল।

অধ্যায় ৫

১ তাতে জনসমাগম দেখি তেওঁ এটা পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল;
২ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ মুখ মেলি তেওঁলোকক শিক্ষা দি ক'লে।
৩ আত্মাত দৰিদ্ৰসকল ধন্য, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।
৪ শোক কৰা সকল ধন্য;
৫ ধন্য নম্ৰ লোক, কিয়নো তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।
৬ যিসকলে ধাৰ্ম্মিকতাৰ ভোক আৰু পিয়াহ কৰে, তেওঁলোক ধন্য;
৭ দয়ালুসকল ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকে দয়া পাব।
৮ শুদ্ধ হৃদয় ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰক দেখা পাব।
৯ শান্তি কৰোঁতাসকল ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি কোৱা হ'ব।
১০ ধাৰ্ম্মিকতাৰ কাৰণে তাড়না কৰা লোকসকল ধন্য, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।
১১ মোৰ কাৰণে যেতিয়া মানুহে তোমালোকক নিন্দা কৰিব, তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সকলো ধৰণৰ বেয়া কথা ক'ব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য।
১২ আনন্দ কৰা আৰু অত্যন্ত আনন্দিত হোৱা, কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ ডাঙৰ;
১৩ তোমালোক পৃথিৱীৰ নিমখ, কিন্তু যদি নিমখৰ সুগন্ধি হেৰাই যায়, তেন্তে কিহৰ দ্বাৰা নিমখ দিয়া হ'ব? তাৰ পাছত বাহিৰলৈ পেলোৱা আৰু মানুহৰ ভৰিৰ তলত ভৰি দিয়াৰ বাহিৰে আন একোৰেই উপকাৰ নহয়।
১৪ তোমালোক জগতৰ পোহৰ। পাহাৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰা নগৰক লুকুৱাব নোৱাৰি।
১৫ আৰু মানুহে চাকি জ্বলাই বুচেলৰ তলত থোৱা নাই, কিন্তু চাকিৰ ডালৰ ওপৰত ৰাখে; আৰু ই ঘৰত থকা সকলোকে পোহৰ দিয়ে।
১৬ তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত এনেকৈ উজ্জ্বল হওক, যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ সৎকৰ্মবোৰ দেখি তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃক মহিমা কৰিব পাৰে।
১৭ মই বিধান বা ভাববাদীসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছো বুলি নাভাবিব;
১৮ কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যেতিয়ালৈকে আকাশ আৰু পৃথিৱী পাৰ হৈ নাযায়, তেতিয়ালৈকে সকলো পূৰ নোহোৱালৈকে বিধানৰ পৰা এটাও বা এটা ক্ষুদ্ৰ কোনো কথাই বাহিৰ নহ'ব।
১৯ এতেকে যি কোনোৱে এই ক্ষুদ্ৰ আজ্ঞাবোৰৰ এটা ভংগ কৰি মানুহক তেনেকৈ শিকাব, তেওঁক স্বৰ্গৰাজ্যত ক্ষুদ্ৰ বুলি কোৱা হ'ব;
২০ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে, যদিহে তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতাই অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলৰ ধাৰ্মিকতাক অতিক্ৰম নকৰে, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা।
২১ তোমালোকে শুনিছা যে পুৰণি কালৰ লোকসকলে কৈছিল, "তুমি বধ নকৰিবা; আৰু যি কোনোৱে বধ কৰিব, তেওঁ বিচাৰৰ বিপদত পৰিব।
২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে নিজৰ ভায়েকৰ ওপৰত কোনো কাৰণ নোহোৱাকৈ ক্ৰোধ কৰে, তেওঁ বিচাৰৰ বিপদত পৰিব; , নৰক জুইৰ বিপদত পৰিব।
২৩ এতেকে যদি তুমি তোমাৰ উপহাৰ বেদীৰ ওচৰলৈ আনে আৰু তাত তোমাৰ ভায়েক তোমাৰ বিৰুদ্ধে কোনো দোষ আছে বুলি স্মৰণ কৰে;
২৪ তাতে বেদীৰ আগত তোমাৰ উপহাৰ এৰি যোৱা; প্ৰথমে তোমাৰ ভায়েকৰ লগত মিলন কৰা, আৰু তাৰ পাছত আহি তোমাৰ উপহাৰ আগবঢ়োৱা।
২৫ তুমি তেওঁৰ লগত বাটত থকাৰ সময়ত তোমাৰ বিৰোধীৰ লগত সোনকালে সন্মতি দিয়া; যাতে কোনো সময়ত বিৰোধীয়ে তোমাক বিচাৰকৰ্ত্তাৰ হাতত শোধাই দিবা আৰু বিচাৰকৰ্ত্তাই তোমাক অধ্যক্ষৰ হাতত শোধাই দিবা, আৰু তুমি কাৰাগাৰত ভৰোৱা নহয়।"
২৬ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, যেতিয়ালৈকে তুমি সৰ্বোচ্চ ধন পৰিশোধ নকৰালৈকে তুমি তাৰ পৰা কেতিয়াও ওলাই নাযাবা।
২৭ তোমালোকে শুনিছা যে পুৰণি কালৰ লোকসকলে কৈছিল, "তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা;
২৮ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে কোনো নাৰীৰ প্ৰতি কামনা কৰিবলৈ চায়, তেওঁ ইতিমধ্যে নিজৰ হৃদয়ত তাইৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰিছে।
২৯ আৰু যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক উলিয়াই আনি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া;

৩০ আৰু যদি তোমাৰ সোঁহাতখনে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলাওক, কিয়নো তোমাৰ এটা অংগ নষ্ট হোৱাটো তোমাৰ বাবে লাভজনক, কিন্তু তোমাৰ গোটেই শৰীৰটো নৰকলৈ পেলোৱাটো নহয়।
৩১ কোৱা হৈছে, "যি কোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰে, তেওঁ তাইক বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ দিয়ক।
৩২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে ব্যভিচাৰৰ কাৰণে বাদ দি নিজৰ পত্নীক ত্যাগ কৰে, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে;
৩৩ তোমালোকে আকৌ শুনিছা যে পুৰণি কালৰ লোকসকলে এইদৰে কৈছিল, "তুমি নিজৰ শপতনামা নকৰিবা, কিন্তু প্ৰভুৰ ওচৰত তোমাৰ শপত পালন কৰিবা।"
৩৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, একেবাৰে শপত নকৰিবা; স্বৰ্গৰ দ্বাৰাও নহয়; কিয়নো ই ঈশ্বৰৰ সিংহাসন।
৩৫ পৃথিবীৰ দ্বাৰাও নহয়; কিয়নো ই তেওঁৰ ভৰিৰ তলুৱা; কিয়নো ই মহান ৰজাৰ নগৰ।
৩৬ আৰু এটা চুলি বগা বা ক'লা কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে তোমাৰ মূৰৰ শপত খাব নালাগে।
৩৭ কিন্তু তোমালোকৰ বাৰ্তা, হয়, হয়; নহয়, নহয়;
৩৮ তোমালোকে শুনিছা যে এই কথা কোৱা হৈছে, চকুৰ সলনি চকু আৰু দাঁতৰ সলনি দাঁত।
৩৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে বেয়াক প্ৰতিহত নকৰিবা;
৪০ আৰু কোনোবাই যদি তোমাৰ ওপৰত বিধানৰ বিৰুদ্ধে মামলা কৰি তোমাৰ চোলাটো কাঢ়ি নিব বিচাৰে, তেন্তে তোমাৰ কাপোৰো তেওঁৰ হাতত লওক।
৪১ আৰু যি কোনোৱে তোমাক এক মাইল যাবলৈ বাধ্য কৰে, তেওঁৰ লগত দুমাইল যাওক।
৪২ যি জনে তোমাক বিচাৰে, তেওঁক দিয়া, আৰু যি জনে তোমাৰ পৰা ধাৰ ল'ব বিচাৰে, তেওঁক তুমি আঁতৰি নাযাবা।
৪৩ তোমালোকে শুনিছা যে কোৱা হৈছে, তুমি তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমাৰ শত্ৰুক ঘৃণা কৰিবা।
৪৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰা, তোমালোকক অভিশাপ দিয়াসকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰা, তোমালোকক ঘৃণা কৰাসকলৰ মংগল কৰা আৰু তোমালোকক অপমান কৰা আৰু তাড়না কৰা লোকসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা;
৪৫ যাতে তোমালোক স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ সন্তান হ'বা;
৪৬ কিয়নো তোমালোকক যদি তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তেন্তে তোমালোকে কি পুৰস্কাৰ পাবা? কৰ লোৱাসকলেও একে নহয়নে?
৪৭ আৰু যদি তোমালোকে কেৱল তোমালোকৰ ভাইবিলাকক প্ৰণাম জনাইছা, তেন্তে তোমালোকে আনতকৈ বেছি কি কৰিবা? কৰ লোৱাসকলেও তেনেকুৱা নহয়নে?
৪৮ এতেকে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ যেনেকৈ সিদ্ধ হোৱা।

অধ্যায় ৬

১ তোমালোকে যাতে মানুহৰ আগত দান-বৰঙণি নকৰক, তেনেহ'লে স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ পৰা তোমালোকৰ কোনো পুৰস্কাৰ নাই।
২ এতেকে যেতিয়া তুমি তোমাৰ দান-বৰঙণি কৰা, তেতিয়া ভণ্ডবিলাকে মানুহৰ মহিমা পাবলৈ ধমক-ঘৰ আৰু বাট-পথত কৰা দৰে তোমাৰ আগত শিঙা বজোৱা নকৰিবা। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে।
৩ কিন্তু যেতিয়া তুমি দান-বৰঙণি কৰা, তেতিয়া তোমাৰ বাওঁহাতে তোমাৰ সোঁহাতে কি কৰে, সেই কথা নাজানিব।
৪ যাতে তোমাৰ দান গোপনে থাকে, আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে যি গোপনে নিজে দেখে, তেওঁ তোমাক মুকলিকৈ পুৰস্কাৰ দিব।
৫ আৰু যেতিয়া তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, তেতিয়া তুমি ভণ্ডসকলৰ নিচিনা নহ'বা, কিয়নো তেওঁলোকে মানুহক দেখা পাবলৈ ধৰ্ম্মঘৰ আৰু আলিৰ চুকত থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভাল পায়। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে।
৬ কিন্তু তুমি যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া তোমাৰ আলমাৰীত প্ৰৱেশ কৰা, আৰু যেতিয়া তোমাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰা, তেতিয়া তোমাৰ গোপনে থকা তোমাৰ পিতৃক প্ৰাৰ্থনা কৰা; আৰু গোপনে দেখা তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাক মুকলিকৈ পুৰস্কাৰ দিব।"
7 কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া জাতিবিলাকৰ দৰে অসাৰ পুনৰাবৃত্তি নকৰিবা;
৮ এতেকে তোমালোকে তেওঁলোকৰ নিচিনা নহবা, কিয়নো তোমালোকে তেওঁক বিচৰাৰ আগতেই তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে।
9 এতেকে তোমালোকে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা, হে স্বৰ্গত থকা আমাৰ পিতৃ, তোমাৰ নাম পবিত্ৰ হওক।
১০ তোমাৰ ৰাজ্য আহক। স্বৰ্গত যেনেকৈ তোমাৰ ইচ্ছা পৃথিবীতো হয়।
১১ আজি আমাৰ দৈনিক আহাৰ দিয়া।
১২ আৰু আমি আমাৰ ঋণীক ক্ষমা কৰাৰ দৰে আমাৰ ঋণ ক্ষমা কৰা।
১৩ আৰু আমাক পৰীক্ষাত নপেলাবা, কিন্তু অশুভৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক; আমিন।
১৪ কিয়নো যদি তোমালোকে মানুহৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকক ক্ষমা কৰিব।
১৫ কিন্তু যদি তোমালোকে মানুহৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰে, তেন্তে তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰে।
১৬ আৰু যেতিয়া তোমালোকে উপবাসা কৰিছা, তেতিয়া ভণ্ডসকলৰ দৰে দুখী মুখৰ নহব, কিয়নো তেওঁলোকে মানুহৰ আগত উপবাসে দেখা দিবলৈ নিজৰ মুখ বিকৃত কৰে। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে।
১৭ কিন্তু তুমি যেতিয়া উপবাসে থাকা, তেতিয়া তোমাৰ মূৰত অভিষেক কৰা আৰু মুখ ধুই লোৱা;
১৮ যাতে তুমি মানুহৰ আগত উপবাস কৰিবলৈ নাযাবা, কিন্তু তোমাৰ গোপনে থকা পিতৃৰ আগত দেখা দিবা;

১৯ পৃথিবীত, য'ত মৌ আৰু মৰিচাই নষ্ট কৰে, আৰু চোৰে ভাঙি চুৰি কৰে, সেই পৃথিবীত তোমালোকৰ বাবে ধন সঞ্চয় নকৰিবা।
২০ কিন্তু য'ত মক বা মৰিচাই নষ্ট নকৰে, আৰু চোৰে চুৰি নচৰা ঠাইত স্বৰ্গত নিজৰ বাবে ধন সঞ্চয় কৰা।
২১ কিয়নো তোমাৰ ধন য'ত থাকিব, তাতেই তোমাৰ হৃদয়ও থাকিব।
২২ শৰীৰৰ পোহৰ চকু;
২৩ কিন্তু যদি তোমাৰ চকু দুষ্ট হয়, তেন্তে তোমাৰ গোটেই শৰীৰটো আন্ধাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। এতেকে তোমাৰ মাজত থকা পোহৰ যদি অন্ধকাৰ হয়, তেন্তে সেই আন্ধাৰ কিমান মহান!
২৪ কোনোৱেই দুজন প্ৰভুৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে; নহ'লে তেওঁ এজনক ধৰি ৰাখিব আৰু আনজনক তুচ্ছজ্ঞান কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন-সম্পত্তিৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰা।
২৫ এতেকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা, তাক লৈ কোনো চিন্তা নকৰিবা; আৰু তোমালোকে তোমালোকে যি পিন্ধা, তোমালোকৰ শৰীৰৰ কাৰণে নহয়।" মাংসতকৈ জীৱন আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ বেছি নহয়নে?
২৬ আকাশৰ চৰাইবোৰক চোৱা, কিয়নো সিহঁতে বীজ সিঁচা নকৰে, শস্য চপোৱা নাই আৰু ভঁৰালত গোট খোৱা নাই; তথাপিও তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তেওঁলোকক খুৱাইছে। তোমালোক তেওঁলোকতকৈ বহুত ভাল নহয়নে?
২৭ তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ উচ্চতাত এক হাত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে?
২৮ আৰু তোমালোকে বস্ত্ৰৰ বাবে কিয় চিন্তা কৰিছা? পথাৰৰ শেৱালিবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰক; তেওঁলোকে পৰিশ্ৰম নকৰে, আৰু ঘুৰি নাযায়।
২৯ তথাপিও মই তোমালোকক কওঁ যে চলোমনেও নিজৰ সমস্ত মহিমাৰে এইবোৰৰ কোনো এজনৰ দৰে সাজ-পোছাক পৰিধান কৰা নাছিল।
৩০ এতেকে, হে অল্পবিশ্বাসী লোক, সেই পথাৰৰ ঘাঁহবোৰক যদি ঈশ্বৰে এনেকৈ সাজ-পোছাক পিন্ধাইছে, আৰু কাইলৈ সেই ঘাঁহবোৰক জুইত পেলাই দিয়া হৈছে, তেন্তে তেওঁ তোমালোকক আৰু বেছি কাপোৰ পিন্ধাই নিদিবনে?
৩১ এতেকে আমি কি খাম? বা, আমি কি পান কৰিম? বা, আমি কিহৰ কাপোৰ পিন্ধিম?
৩২ (কিয়নো অনা-ইহুদীসকলে এই সকলোবোৰৰ পিছতেই বিচাৰে;) কিয়নো তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে যে তোমালোকৰ এই সকলো বস্তুৰ প্ৰয়োজন আছে।
৩৩ কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা বিচাৰা; আৰু এই সকলোবোৰ তোমালোকৰ লগত যোগ কৰা হ'ব।"
৩৪ এতেকে পৰহিলৈ চিন্তা নকৰিবা; দিনটোৰ বাবে যথেষ্ট তাৰ দুষ্টতা।

অধ্যায় ৭

১ তোমালোকৰ বিচাৰ নহ'বলৈ বিচাৰ নকৰিবা।
২ কিয়নো তোমালোকে যি বিচাৰ কৰি বিচাৰা, তোমালোকৰ বিচাৰ কৰা হ'ব;
৩ আৰু তুমি তোমাৰ ভায়েকৰ চকুত থকা ঠেংখন কিয় চাইছা, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ চকুত থকা ৰশ্মিটো কিয় নাভাবিছা?
৪ বা তুমি তোমাৰ ভাইক কেনেকৈ ক'বা, তোমাৰ চকুৰ পৰা টোপোলাটো উলিয়াই আনিবলৈ দিয়া; আৰু চোৱা, তোমাৰ নিজৰ চকুত এটা ৰশ্মি আছে?
৫ হে ভণ্ড, প্ৰথমে নিজৰ চকুৰ পৰা ৰশ্মি উলিয়াই দিয়া; আৰু তেতিয়া তুমি তোমাৰ ভায়েকৰ চকুৰ পৰা ঠেংখন উলিয়াই আনিবলৈ স্পষ্টকৈ দেখা পাব।
৬ কুকুৰক পবিত্ৰ বস্তু নিদিবা আৰু গাহৰিৰ আগত তোমালোকৰ মুকুতা নিক্ষেপ নকৰিবা, যাতে সিহঁতে সিহঁতক ভৰিৰে ভৰিৰে গচকি তোমালোকক ফালি পেলায়।
৭ বিচাৰা, তেতিয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰিব, আৰু তোমালোকে পাবা; টোকৰ মাৰিব, আৰু তোমালোকৰ বাবে মুকলি হ'ব।
৮ কিয়নো যি কোনোৱে বিচাৰে, তেওঁ লাভ কৰে; আৰু যি জনে বিচাৰে, তেওঁ বিচাৰি পায়; আৰু যি জনে টোকৰ মাৰিব, তাক মুকলি কৰা হ'ব।"
৯ অথবা তোমালোকৰ মাজৰ কোন মানুহ আছে, যাক পুতেকে পিঠা বিচাৰিলে শিল দিব?
১০ নে মাছ বিচাৰিলে সাপ দিবনে?
১১ তেন্তে তোমালোকে দুষ্ট হৈ যদি নিজৰ সন্তানক ভাল উপহাৰ দিবলৈ জানা, তেন্তে স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তেওঁক বিচৰাসকলক কিমান বেছি ভাল বস্তু দিব?
১২ এতেকে তোমালোকে মানুহে তোমালোকৰ প্ৰতি যি কাম কৰিব বিচাৰিছা, তোমালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিও তেনেকুৱাই কৰা;
১৩ সংকীৰ্ণ দুৱাৰত প্ৰৱেশ কৰা;
১৪ কিয়নো জীৱনলৈ যোৱা দুৱাৰখন সংকীৰ্ণ আৰু বাট সংকীৰ্ণ আৰু তাক বিচাৰি পোৱা লোক কম।
১৫ মিছা ভাববাদীসকলৰ পৰা সাৱধান হওক, যিসকলে ভেড়াৰ বস্ত্ৰ পিন্ধি তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, কিন্তু অন্তৰ্নিহিতভাৱে তেওঁলোক কুটিল পশু।
১৬ তেওঁলোকৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে তেওঁলোকক চিনি পাবা। মানুহে কাঁইটৰ পৰা আঙুৰ গোটায় নে কাঁইটৰ পৰা ডুমুৰ গোটায়?
১৭ সেইদৰে প্ৰত্যেক ভাল গছে ভাল ফল দিয়ে; কিন্তু নষ্ট গছে বেয়া ফল দিয়ে।
১৮ ভাল গছে বেয়া ফল দিব নোৱাৰে, আৰু নষ্ট গছে ভাল ফল দিব নোৱাৰে।
১৯ যি গছ ভাল ফল নপৰে, সেই গছ কাটি জুইত পেলাই দিয়া হয়।
২০ এতেকে তেওঁলোকৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে তেওঁলোকক চিনি পাবা।
২১ যি জনে মোক প্ৰভু, প্ৰভু বুলি কয়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিব; কিন্তু যি জনে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে।
২২ সেইদিনা বহুতে মোক ক'ব, প্ৰভু, প্ৰভু, আমি তোমাৰ নামত ভৱিষ্যতবাণী কৰা নাইনে? আৰু তোমাৰ নামত চয়তানক বাহিৰ কৰিছা? আৰু তোমাৰ নামত বহুতো আচৰিত কাম কৰিলে?
২৩ তেতিয়া মই তেওঁলোকক স্বীকাৰ কৰিম, 'মই তোমালোকক কেতিয়াও চিনি পোৱা নাছিলো।

২৪ এতেকে যি কোনোৱে মোৰ এই কথাবোৰ শুনি পালন কৰে, মই তেওঁক শিলৰ ওপৰত নিজৰ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা এজন জ্ঞানী মানুহৰ লগত তুলনা কৰিম।
২৫ বৰষুণ দি বানপানী আহিল আৰু বতাহ বলি সেই ঘৰখনক প্ৰহাৰ কৰিলে; আৰু সি নপৰিলে, কিয়নো ইয়াৰ ভেটি এটা শিলৰ ওপৰত আছিল।
২৬ মোৰ এই কথাবোৰ শুনি যি কোনোৱে পালন নকৰে, তেওঁক বালিৰ ওপৰত নিজৰ ঘৰ সাজি লোৱা মূৰ্খ মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হ'ব।
২৭ বৰষুণ আহিল আৰু বানপানী আহিল আৰু বতাহ বলি সেই ঘৰখনক প্ৰহাৰ কৰিলে; আৰু সি পৰিল, আৰু তাৰ পতন বৰ ডাঙৰ হ'ল।
২৮ যীচুৱে এই কথাবোৰ শেষ কৰিলে, তেওঁৰ শিক্ষাত লোকসকল আচৰিত হ'ল।
২৯ কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক অধ্যাপকসকলৰ দৰে নহয়, অধিকাৰ থকা এজনৰ দৰে শিকাইছিল।

অধ্যায় ৮

১ যেতিয়া তেওঁ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া বহু লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে আহিল।
২ তাতে এজন কুষ্ঠৰোগী আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰিবা।"
৩ যীচুৱে হাতখন আগবঢ়াই তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " মই বিচাৰোঁ; তুমি পৰিষ্কাৰ হোৱা। আৰু লগে লগে তেওঁৰ কুষ্ঠ ৰোগ নিৰাময় হ'ল।
৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " চাওক, তুমি কাকো নকবা; কিন্তু গৈ, পুৰোহিতৰ আগত নিজকে দেখুৱাওক আৰু মোচিয়ে আজ্ঞা দিয়া উপহাৰটো তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য হিচাপে আগবঢ়াওক।"
৫ যীচুৱে কফৰনাহূমত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন সেনাপতি আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।
৬ আৰু ক'লে, "প্ৰভু, মোৰ দাস পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ ঘৰত পৰি আছে।"
৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই আহি তেওঁক সুস্থ কৰিম।"
৮ সেনাপতিজনে উত্তৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোৰ চালিৰ তললৈ অহাৰ যোগ্য মই নহয়;
9 কিয়নো মোৰ অধীনত সৈন্য থকা এজন অধীনস্থ মানুহ; আৰু আন এজনক, "আহা, তেওঁ আহিব; আৰু মোৰ দাসক, এই কাম কৰা, আৰু তেওঁ সেই কাম কৰে।"
১০ যীচুৱে এই কথা শুনি আচৰিত হৈ পিছে পিছে অহা লোকসকলক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, ইস্রায়েলত মই ইমান বেছি বিশ্বাস পোৱা নাই।"
১১ আৰু মই তোমালোকক কওঁ, পূব আৰু পশ্চিমৰ পৰা বহুত আহিব আৰু অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যত বহিব।
১২ কিন্তু ৰাজ্যৰ সন্তানসকলক বাহিৰৰ আন্ধাৰলৈ নিক্ষেপ কৰা হ'ব;
১৩ যীচুৱে শতপতিজনক ক'লে, " যা; আৰু তুমি যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিলা, তেনেকৈ তোমাৰ লগত হোৱা হওক।" আৰু সেই সময়তে তেওঁৰ দাসজন সুস্থ হৈ উঠিল।
১৪ যীচুৱে পিতৰৰ ঘৰত সোমাই জ্বৰত আক্ৰান্ত হৈ থকা পত্নীৰ মাকক দেখিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁ তাইৰ হাত স্পৰ্শ কৰিলে আৰু জ্বৰে তাইৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু তাই উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে।
16 সন্ধিয়া হ'লে তেওঁলোকে অনেক ভূত-ধেমালিক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে;
১৭ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব, "তেওঁ আমাৰ দুৰ্বলতাবোৰ লৈ আমাৰ ৰোগবোৰ বহন কৰিলে।"
১৮ যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰে পাজৰে বহুত মানুহ দেখি, সিপাৰলৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১৯ তেতিয়া এজন অধ্যাপক আহি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, তুমি য'তেই যাম, মই তোমাৰ পিছে পিছে যাম।"
২০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " শিয়ালৰ গাঁত থাকে আৰু আকাশ চৰাইৰ বাহ থাকে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ থ'ব পৰা ঠাই নাই।
২১ তেওঁৰ আন এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, মোক প্ৰথমে মোৰ পিতৃক সমাধিস্থ কৰিবলৈ দিয়া।"
২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা; আৰু মৃতসকলে তেওঁলোকৰ মৃতকক কবৰ দিয়ক।
২৩ তেওঁ জাহাজত উঠি শিষ্যসকলে তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
২৪ চোৱা, সাগৰত এটা প্ৰচণ্ড ধুমুহা আহিল, যেনেকৈ জাহাজখন ঢৌৱে আৱৰি ধৰিলে, কিন্তু তেওঁ শুই আছিল।
২৫ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, "প্ৰভু, আমাক ৰক্ষা কৰা;
২৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " হে অল্প বিশ্বাসীসকল, তোমালোক কিয় ভয় খাইছা? তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহ আৰু সাগৰক তিৰস্কাৰ কৰিলে; আৰু বৰ শান্তি হ'ল।
২৭ কিন্তু লোকসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই মানুহ কেনেকুৱা, যে বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে!"
28 পাছত তেওঁ সিপাৰে গেৰ্গেচীয়াসকলৰ দেশত উপস্থিত হ'ল, আৰু কোনোৱে সেই বাটেৰে পাৰ হ'ব নোৱাৰাৰ বাবে কবৰৰ পৰা অতিশয় তীব্ৰভাৱে ওলাই আহি তেওঁক লগ পালে।
২৯ তেতিয়া তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, "হে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, তোমাৰ লগত আমাৰ কি সম্পৰ্ক? আপুনি সময়ৰ আগতেই আমাক যন্ত্ৰণা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছেনে?
৩০ আৰু তেওঁলোকৰ পৰা বহু দূৰৈত অনেক গাহৰিৰ জাক এটাই খাদ্য খাই আছিল।
৩১ তেতিয়া ভূতবোৰে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, "তুমি যদি আমাক বাহিৰ কৰি দিয়া, তেন্তে আমাক গাহৰিৰ জাকলৈ যাবলৈ দিয়া।"
৩২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যা"। পাছত তেওঁলোক ওলাই আহি গাহৰিৰ জাকটোৰ মাজলৈ গ'ল আৰু চোৱা, গোটেই গাহৰিৰ জাকটো ঠেক ঠাইৰ পৰা সাগৰত তীব্ৰভাৱে দৌৰি আহি পানীত বিনষ্ট হ'ল।
33 তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ ৰখীয়াসকলে পলাই গৈ নগৰলৈ গৈ সকলো কথা আৰু ভূতবোৰৰ ওপৰত হোৱা সকলো কথা ক'লে।

৩৪ গোটেই নগৰখনে যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিল আৰু তেওঁক দেখি তেওঁলোকে তেওঁক নিজৰ দেশৰ পৰা যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

অধ্যায় ৯

১ পাছত তেওঁ এখন জাহাজত উঠি পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ আহিল।
২ তেতিয়া তেওঁলোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; পুত্ৰ, সৌভাগ্য কৰা; তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।"
৩ তেতিয়া চোৱা, কিছুমান অধ্যাপকসকলে নিজৰ মাজতে ক'লে, "এই মানুহজনে নিন্দা কৰিছে।"
৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত কিয় বেয়া বুলি ভাবিছা?
৫ কিয়নো, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল, এই কথা কোৰাটো ইয়াতকৈ সহজ হ'ব পাৰে; নে ক'বলৈ, "উঠা আৰু চলা?"
৬ কিন্তু পৃথিবীত মানুহৰ পুত্ৰৰ পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা আছে বুলি তোমালোকে জানিবা, (তেতিয়া তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক ক'লে, " উঠা, তোমাৰ বিচনাখন তুলি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।"
৭ তেতিয়া তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।
৮ কিন্তু লোকসকলে সেই কথা দেখি আচৰিত হৈ মানুহক এনে ক্ষমতা প্ৰদান কৰা ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।
৯ যীচুৱে তাৰ পৰা ওলাই গৈ থাকোঁতে মথি নামৰ এজন মানুহক শুল্ক লোৱাৰ স্থানত বহি থকা দেখিলে । আৰু তেওঁ উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১০ যীচুৱে ঘৰত আহাৰ গ্ৰহণ কৰি বহি থাকোঁতে চোৱা, বহুতো কৰ লোৱা আৰু পাপী লোক আহি তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ লগত বহিল।
১১ ফৰীচীসকলে সেই কথা দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, "তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত কিয় খাইছে?"
১২ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা শুনি তেওঁলোকক ক'লে, " সুস্থ লোকসকলক চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু অসুস্থ লোকসকলকহে।"
১৩ কিন্তু তোমালোকে গৈ ইয়াৰ অৰ্থ শিকিবা, মই বলিদান নহয়, দয়া পাম;
১৪ তেতিয়া যোহনৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমি আৰু ফৰীচীসকলে কিয় উপবাস কৰোঁ, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে কিয় উপবাস নকৰে?
১৫ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " দৰা তেওঁলোকৰ লগত থকালৈকে কইনা কোঠাৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে শোক কৰিব পাৰিবনে?" কিন্তু সেই দিন আহিব, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে উপবাস কৰিব।
16 কোনোৱেই পুৰণি কাপোৰত নতুন কাপোৰৰ টুকুৰা পিন্ধিব নোৱাৰে, কিয়নো সেই কাপোৰখন ভৰাই ল'বলৈ পিন্ধা বস্তুৰে কাপোৰৰ পৰা লয় আৰু তাৰ ফাটটো আৰু বেছি বেয়া হয়।
১৭ আৰু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস পুৰণি বটলত নাৰাখে, নহ'লে বটবোৰ ভাঙি যায় আৰু দ্ৰাক্ষাৰস শেষ হৈ যায় আৰু বটলবোৰ নষ্ট হয়;
১৮ এই কথা কৈ থাকোঁতে এজন অধিপতি আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "মোৰ জীয়েক এতিয়াও মৰিল;
১৯ যীচুৱে উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলেও।
20 তেতিয়া চোৱা, বাৰ বছৰ ধৰি তেজৰ অসুখত আক্ৰান্ত এগৰাকী মহিলাই তেওঁৰ পিছফালে আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ তলৰ অংশ স্পৰ্শ কৰিলে।
২১ কিয়নো তাই মনতে ক'লে, "মই যদি তেওঁৰ বস্ত্ৰ স্পৰ্শ কৰিব পাৰোঁ, তেন্তে মই সুস্থ হ'ম।"
২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ঘূৰি ঘূৰি তাইক দেখি ক'লে, " ছোৱালী, শান্তি লোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে।" আৰু সেই ঘণ্টাৰ পৰাই মহিলাগৰাকী সুস্থ হৈ উঠিল।
২৩ তেতিয়া যীচুৱে অধ্যক্ষৰ ঘৰত সোমাই বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু লোকসকলে হুলস্থুল কৰা দেখিলে।
২৪ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " স্থান দিয়া, কিয়নো দাসী মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে।" আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰিবলৈ হাঁহিলে।
২৫ কিন্তু মানুহবোৰক বাহিৰলৈ উলিয়াই অনাৰ পাছত তেওঁ ভিতৰলৈ গৈ তাইৰ হাতত ধৰি দাসীজনী উঠিল।
26 তাৰ খ্যাতি সেই দেশৰ সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিল।
২৭ যীচুৱে তাৰ পৰা গুচি গ'ল, দুজন অন্ধ লোকে চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰা।"
২৮ তেতিয়া তেওঁ ঘৰত সোমাই অন্ধ লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই এই কাম কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম বুলি তোমালোকে বিশ্বাস কৰোঁনে?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু।"
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু দুটা স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " তোমালোকৰ বিশ্বাস অনুসাৰে তোমালোকক হওক।"
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ চকু মেলি গ'ল; আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে ক'লে, " এই কথা কোনেও নাজানে।"
৩১ কিন্তু তেওঁলোকে গুচি যোৱাৰ পাছত তেওঁৰ খ্যাতি সেই দেশৰ সকলো ঠাইতে বিয়পাই দিলে।
32 তেওঁলোকে বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ সময়ত চোৱা, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চয়তানেৰে ভৰা এজন বোবা মানুহক লৈ আহিল।
33 চয়তানক বাহিৰ কৰি দিয়াত বোবাজনে কথা ক'লে, আৰু লোকসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, "ইস্ৰায়েলত কেতিয়াও এনেকুৱা দেখা নগ'ল।"
৩৪ কিন্তু ফৰীচীসকলে ক'লে, "তেওঁ চয়তানৰ অধ্যক্ষৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰে।"
35 যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাঁৱত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, আৰু লোকসকলৰ সকলো ৰোগ আৰু সকলো ৰোগ সুস্থ কৰিছিল।
36 কিন্তু মানুহবিলাকক দেখি তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক অজ্ঞান হৈ পৰিল আৰু মেৰপালক নথকা ভেড়াৰ দৰে সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
৩৭ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " সঁচাকৈয়ে শস্য শস্য প্ৰচুৰ, কিন্তু শ্ৰমিক কম;

৩৮ এতেকে তোমালোকে শস্য চপোৱাৰ প্ৰভুক প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্য চপোৱাৰ বাবে শ্ৰমিক পঠিয়ায়।

অধ্যায় ১০

১ পাছত তেওঁ নিজৰ বাৰজন শিষ্যক মাতি আনি অশুচি আত্মাবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি পেলাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ সুস্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকক ক্ষমতা দিলে।
২ এতিয়া বাৰজন পাঁচনিৰ নাম এই; প্ৰথমজন চিমোন, যাক পিতৰ বুলি কোৱা হয়, আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়; জবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন;
৩ ফিলিপ আৰু বাৰ্থলমিউ; থমাছ, আৰু মেথিউ কৰদাতা; আলফেয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু লেব্বিয়া, যাৰ উপাধি আছিল থাদয়;
৪ কনানীয়া চিমোন আৰু যিহূদা ইস্কৰিয়তে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে।
৫ এই বাৰজনক যীচুৱে পঠিয়াই ক'লে, " যিহঁতৰ বাটলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়াসকলৰ কোনো নগৰলৈ নাযাবা;
৬ কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ বংশৰ হেৰাই যোৱা মেৰবোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা।
৭ আৰু গৈ থাকোঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰা, স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে।
৮ ৰোগীক সুস্থ কৰা, কুষ্ঠৰোগীক শুচি কৰা, মৃতক পুনৰুত্থা কৰা, চয়তানক বাহিৰ কৰা;
9 তোমালোকৰ পাত্ৰত সোণ, ৰূপ আৰু পিতল নাৰাখিব।
10 তোমালোকৰ যাত্ৰাৰ কাৰণে কাঠফুলা, দুটা চোলা, জোতা বা লাখুটি, কিয়নো কৰ্মী নিজৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ যোগ্য।
১১ আৰু যি নগৰ বা নগৰত প্ৰৱেশ কৰিবা, তাত কোন যোগ্য সেই বিষয়ে সোধা; আৰু তাতে নাযাবলৈকে তাতেই থাকক।"
১২ আৰু যেতিয়া কোনো ঘৰত সোমাবা, তেতিয়া তাক প্ৰণাম কৰা।
১৩ আৰু যদি ঘৰটো যোগ্য হয়, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তাৰ ওপৰত আহক;
১৪ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তেতিয়া তোমালোকে সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলিবোৰ জোকাৰি পেলাবা।
১৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বিচাৰৰ দিনত সেই নগৰতকৈ চদোম আৰু ঘমোৰা দেশৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
১৬ চোৱা, মই তোমালোকক পহুৰ মাজলৈ ভেড়াৰ দৰে পঠিয়াই দিওঁ;
১৭ কিন্তু মানুহৰ পৰা সাৱধান হওঁক, কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকক সভা-সমিতিৰ ওচৰত শোধাই দিব;
১৮ মোৰ কাৰণে তোমালোকক ৰাজ্যপাল আৰু ৰজাসকলৰ আগত তেওঁলোকৰ আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিবলৈ লৈ যোৱা হ'ব।
১৯ কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক সমৰ্পণ কৰে, তেতিয়া তোমালোকে কেনেকৈ বা কি ক'ব, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা, কিয়নো সেই সময়ত তোমালোকে যি ক'বা, সেই সময়ত তোমালোকক দিয়া হ'ব।
২০ কিয়নো তোমালোকে কথা কোৱা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ আত্মাই তোমালোকৰ মাজত কথা কয়।
২১ ভায়েকে ভায়েকক আৰু পিতৃয়ে সন্তানক হত্যা কৰিব, আৰু সন্তানসকলে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক হত্যা কৰিব।
২২ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক সকলো মানুহৰে ঘৃণা কৰা হ'ব;
২৩ কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে এই নগৰত তোমালোকক অত্যাচাৰ কৰিব, তেতিয়া তোমালোক আন এখনলৈ পলায়ন কৰা;
২৪ শিষ্য নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নহয়, আৰু দাস নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নহয়।
২৫ শিষ্যৰ বাবে তেওঁ নিজৰ গুৰুৰ দৰে আৰু দাস তেওঁৰ প্ৰভুৰ দৰে হোৱাটোৱেই যথেষ্ট। যদি তেওঁলোকে ঘৰৰ মালিকক বেলজবুব বুলি মাতিছে, তেন্তে তেওঁলোকক তেওঁৰ ঘৰৰ আৰু কিমান বুলি ক'ব?
২৬ এতেকে তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা; আৰু লুকাই আছিল, যিটো গম পোৱা নাযায়।
২৭ মই তোমালোকক আন্ধাৰত যি কওঁ, তোমালোকে পোহৰত কোৱা, আৰু কাণত যি শুনা, সেই কথা তোমালোকে ঘৰৰ ওপৰত প্ৰচাৰ কৰা।
২৮ যিবিলাকে শৰীৰক বধ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু প্ৰাণক বধ কৰিব নোৱাৰা সকলক ভয় নকৰিবা;
29 দুটা চৰাইক এফাৰ্টিত বিক্ৰী কৰা নহয়নে? আৰু তোমালোকৰ পিতৃৰ অবিহনে তেওঁলোকৰ এজনো মাটিত নপৰে।
৩০ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ চুলিবোৰ সকলো গণনা কৰা হৈছে।
৩১ এতেকে তোমালোকে ভয় নকৰিবা, বহু চৰাইতকৈ তোমালোকৰ মূল্যবান।
৩২ এতেকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰিব, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম।
৩৩ কিন্তু যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক অস্বীকাৰ কৰিব, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিম।
৩৪ মই যে পৃথিৱীলৈ শান্তি পঠিয়াবলৈ আহিছো বুলি নাভাবিব, মই শান্তি পঠিয়াবলৈ অহা নাই, কিন্তু তৰোৱাল পঠিয়াবলৈহে আহিছো।
৩৫ কিয়নো মই এজন পুৰুষক তেওঁৰ পিতৃৰ বিৰুদ্ধে আৰু কন্যাক মাকৰ বিৰুদ্ধে আৰু বোৱাৰীক শাহুৱেকৰ বিৰুদ্ধে বিবাদ কৰিবলৈ আহিছো।
৩৬ আৰু মানুহৰ শত্ৰু নিজৰ ঘৰৰ লোক হ'ব।
৩৭ যি জনে মোতকৈ পিতৃ বা মাতৃক বেছি প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়;
৩৮ আৰু যি জনে নিজৰ ক্ৰুচ লৈ মোৰ পিছে পিছে নাযায়, তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়।
৩৯ যি জনে নিজৰ প্ৰাণ পাব, তেওঁ তাক হেৰুৱাব;

৪০ যি জনে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে আৰু যি জনে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক গ্ৰহণ কৰে।
৪১ যি কোনো ভাববাদীৰ নামত ভাববাদীক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ভাববাদীৰ পুৰস্কাৰ পাব; আৰু যি জনে ধাৰ্ম্মিক লোকৰ নামত ধাৰ্মিক লোকক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ধাৰ্মিক লোকৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব।
৪২ আৰু যি কোনোৱে এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ এজনক কেৱল শিষ্যৰ নামত একাপ ঠাণ্ডা পানী খাবলৈ দিয়ে, মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁ কেতিয়াও নিজৰ পুৰস্কাৰ হেৰুৱাব নোৱাৰে।

অধ্যায় ১১

১ পাছত যীচুৱে নিজৰ বাৰজন শিষ্যক আজ্ঞা দি শেষ কৰি তেওঁলোকৰ নগৰত শিক্ষা দিবলৈ আৰু প্ৰচাৰ কৰিবলৈ তাৰ পৰা গুচি গ'ল।
২ যোহনে কাৰাগাৰত খ্ৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কথা শুনি তেওঁ নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠালে।
৩ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "তুমি আহিবলগীয়া মানুহজন নে আমি আন এজনক অপেক্ষা কৰি আছো?"
৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে শুনা আৰু দেখা কথাবোৰ যোহনক পুনৰ দেখুৱাই দিয়া।
৫ অন্ধসকলে দৃষ্টিশক্তি পায়, আৰু পংগুসকলে খোজ কাঢ়ে, কুষ্ঠৰোগীসকলে শুচি হয়, আৰু বধিৰসকলে শুনে, মৃতসকলক পুনৰুত্থান কৰা হয় আৰু দৰিদ্ৰ লোকসকলৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হয়।
৬ আৰু যি কোনো মোলৈ ক্ষোভিত নহ'ব, তেওঁ ধন্য।
7 তেওঁলোকে যোৱাৰ সময়ত যীচুৱে লোকসকলক যোহনৰ বিষয়ে ক'বলৈ ধৰিলে, " তোমালোকে কি চাবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গ'লা?" বতাহত জোকাৰি যোৱা এটা নল?
৮ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? কোমল কাপোৰ পিন্ধা মানুহ? চোৱা, কোমল কাপোৰ পিন্ধাসকল ৰজাৰ ঘৰত আছে।
৯ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? এজন নবী? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, আৰু এজন ভাববাদীতকৈও অধিক।
১০ কিয়নো সেইজনেই, যাৰ বিষয়ে লিখা আছে, "চোৱা, মই তোমাৰ সন্মুখত মোৰ দূতক পঠাইছো, যিজনে তোমাৰ আগত তোমাৰ বাট সাজু কৰিব।"
১১ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ তুলনাত নাৰীৰ পৰা জন্ম লোৱা লোকসকলৰ মাজত কোনো লোকৰ জন্ম হোৱা নাই;
১২ বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্যত হিংসা হয় আৰু হিংস্ৰসকলে তাক জোৰকৈ লয়।
১৩ কিয়নো যোহনৰ আগলৈকে সকলো ভাববাদী আৰু বিধানে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।
১৪ আৰু যদি তোমালোকে তাক গ্ৰহণ কৰিব বিচাৰিছা, তেন্তে এইজন হ'ল ইলিয়াছ, যিজন আহিবলগীয়া আছিল।
১৫ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
১৬ কিন্তু এই প্ৰজন্মক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম? বজাৰত বহি নিজৰ সতীৰ্থক মাতি থকা ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে।
১৭ তেওঁ ক'লে, "আমি তোমালোকক নলী বজাইছো, কিন্তু তোমালোকে নাচি নাচিলা; আমি তোমালোকক শোক কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকে শোক কৰা নাই।
১৮ কিয়নো যোহনে নাখাই-পিনাই আহিছিল আৰু তেওঁলোকে ক'লে, "তেওঁৰ চয়তান আছে।"
১৯ মানুহৰ পুত্ৰই খাই-পান কৰি আহিল আৰু তেওঁলোকে ক'লে, "চোৱা, এজন পেটু আৰু দ্ৰাক্ষাৰস খোৱা মানুহ, কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ বন্ধু।" কিন্তু প্ৰজ্ঞা তাইৰ সন্তানৰ পৰাই ন্যায়পৰায়ণ।
২০ তেতিয়া তেওঁ সেই নগৰবোৰক তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে অনুতাপ কৰা নাছিল।
২১ হে কোৰাজিন, তোমাৰ ধিক্! হে বৈৎচাইদা, তোমাৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত কৰা মহান কৰ্মবোৰ যদি তূৰ আৰু চিদোনত কৰা হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে বহু আগতেই বস্তা আৰু ছাই পিন্ধি অনুতাপ কৰিলেহেঁতেন।
২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকতকৈ বিচাৰৰ দিনত চৰ আৰু চিদোনৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
২৩ তুমি স্বৰ্গলৈ উন্নীত হোৱা কফৰনাহূমক নৰকলৈ নমাই অনা হ'বা;
২৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত তোমালোকৰ তুলনাত চদোম দেশৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
২৫ সেই সময়ত যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " হে পিতৃ, আকাশ-পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাক ধন্যবাদ জনাইছো, কিয়নো তুমি এইবোৰ জ্ঞানী আৰু বিচক্ষণ লোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিছা আৰু শিশুসকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা।"
২৬ হে পিতৃ, তেনেকৈয়ে তোমাৰ দৃষ্টিত ভাল যেন লাগিল।
২৭ মোৰ পিতৃৰ পৰা সকলো বস্তু মোৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হৈছে; পুত্ৰ আৰু পুত্ৰই যাৰ আগত তেওঁক প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰে, তাৰ বাহিৰে পিতৃক কোনোৱেই নাজানে।
২৮ তোমালোক যি পৰিশ্ৰম আৰু বোজা বহন কৰা সকলোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহক, মই তোমালোকক বিশ্ৰাম দিম।
২৯ মোৰ যোৰ তোমালোকৰ ওপৰত লৈ মোৰ পৰা শিকিবা; কিয়নো মই নম্ৰ আৰু নম্ৰ হৃদয়;
৩০ কিয়নো মোৰ যোৰ সহজ, আৰু মোৰ বোজা লঘু।

অধ্যায় ১২

১ সেই সময়ত যীচুৱে বিশ্ৰামবাৰে শস্যৰ মাজেৰে গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে ভোকত লাগিল আৰু শস্যৰ গছ ছিঙি খাবলৈ ধৰিলে।
২ কিন্তু ফৰীচীসকলে সেই কথা দেখি তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ শিষ্যসকলে বিশ্ৰামবাৰে যি কৰিব নোৱাৰা কাম কৰে।"
৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে ভোকাতুৰ হৈ থকা সময়ত কি কৰিছিল, তোমালোকে পঢ়া নাইনে;

৪ তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ গৃহত প্ৰৱেশ কৰি, তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলৰ বাবে বা কেৱল পুৰোহিতসকলৰ বাবেহে খাব পৰা পিঠা খালে?
৫ বা বিশ্ৰামবাৰৰ দিনত মন্দিৰত থকা পুৰোহিতসকলে বিশ্ৰামবাৰক কেনেকৈ অপবিত্ৰ কৰে আৰু নিৰ্দোষী হয়, সেই বিষয়ে তোমালোকে বিধানত পঢ়া নাইনে?
৬ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এই ঠাইত মন্দিৰতকৈ ডাঙৰ এজন আছে।
৭ কিন্তু এই কথাৰ অৰ্থ যদি তোমালোকে জানিলেহেঁতেন, মই বলিদান নহয়, দয়া কৰিম, তেন্তে তোমালোকে নিৰ্দোষীক দোষী সাব্যস্ত কৰা নাছিলা।
৮ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰভু।
9 তাতে যীচুৱে গুচি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ নামঘৰলৈ গ'ল।
১০ তাতে এজন মানুহ আছিল, যাৰ হাত শুকাই গৈছিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "বিশ্ৰামবাৰে সুস্থ কৰা উচিত নেকি?" যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিব পাৰে।
১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজত কোনজন ব্যক্তি হ'ব, যাৰ এটা ভেড়া থাকিব আৰু বিশ্ৰামবাৰে যদি সেই ভেড়া গাঁতত পৰি যায়, তেন্তে তেওঁ সেই ভেড়াক ধৰি ৰাখি উলিয়াই আনিব নোৱাৰেনে?"
১২ তেন্তে ভেড়াতকৈ মানুহ কিমান ভাল? এতেকে বিশ্ৰামবাৰে ভাল কাম কৰাটো বৈধ।
১৩ তেতিয়া তেওঁ মানুহজনক ক'লে, " তোমাৰ হাত মেলি দিয়া।" আৰু তেওঁ তাক মেলি দিলে; আৰু ইয়াক আনটোৰ দৰে সম্পূৰ্ণকৈ পুনৰুদ্ধাৰ কৰা হ'ল।
১৪ তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁক কেনেকৈ ধ্বংস কৰিব পাৰে, তাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সভা পাতিলে।
১৫ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা জানিলে, তেওঁ তাৰ পৰা আঁতৰি গ'ল;
১৬ তেওঁবিলাকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক জনাব নালাগে।
১৭ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব।
১৮ চোৱা মোৰ দাস, যাক মই মনোনীত কৰিলোঁ; মোৰ প্ৰিয়জন, যাৰ ওপৰত মোৰ প্ৰাণ সন্তুষ্ট, মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ আত্মা ৰাখিম, আৰু তেওঁ অনা-ইহুদীসকলক বিচাৰ কৰিব।
১৯ তেওঁ কান্দিব নোৱাৰে, কান্দিবও নোৱাৰে; বালি-পথত তেওঁৰ মাত কোনেও নুশুনিব।
20 বিজয়ৰ বাবে বিচাৰ পঠোৱালৈকে তেওঁ ছিন্নভিন্ন নল ভাঙিব নোৱাৰিব, আৰু ধোঁৱা ওলোৱা শণ নুমুৱাব নোৱাৰিব।
২১ আৰু অনা-ইহুদীসকলে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিব।
২২ তেতিয়া অন্ধ আৰু বোবা এজন চয়তান থকা এজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল আৰু তেওঁ তেওঁক সুস্থ কৰিলে যে অন্ধ আৰু বোবা দুয়োজনে কথা ক'লে আৰু দেখিলে।
২৩ সকলো লোকে আচৰিত হৈ ক'লে, "এইজন দায়ূদৰ পুত্ৰ নহয়নে?"
২৪ কিন্তু ফৰীচীসকলে এই কথা শুনি ক'লে, "এই মানুহজনে ভূতৰ অধ্যক্ষ বেলজেবুলৰ দ্বাৰাহে ভূত-প্ৰেতক খেদি পঠিয়াইছে।"
২৫ যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি তেওঁলোকক ক'লে, " প্ৰতিখন ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হ'লে ধ্বংস কৰা হয়; আৰু নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হোৱা প্ৰতিখন নগৰ বা ঘৰ থিয় নহ'ব।
২৬ চয়তানে যদি চয়তানক বাহিৰ কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়; তেন্তে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থিয় হ'ব?
২৭ আৰু যদি মই বেলজবুবৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে তোমালোকৰ সন্তানসকলে কাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক বাহিৰ কৰে? সেইবাবে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰকৰ্ত্তা হ'ব।"
২৮ কিন্তু যদি মই ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল।
২৯ অথবা কোনোবাই প্ৰথমে শক্তিশালী মানুহজনক বান্ধি নোলোৱাকৈ কেনেকৈ শক্তিশালী মানুহৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ সম্পত্তি লুট কৰিব পাৰে? আৰু তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰখন লুটপাত কৰিব।
৩০ যি মোৰ লগত নাই, তেওঁ মোৰ বিৰোধী; আৰু যি জনে মোৰ লগত গোট খোৱা নাই, তেওঁ সিঁচৰতি কৰে।"
৩১ এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, সকলো ধৰণৰ পাপ আৰু নিন্দা মানুহক ক্ষমা কৰা হ'ব;
৩২ আৰু যি কোনোৱে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে বাক্য কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব;
৩৩ হয় গছ ভাল কৰা, আৰু তাৰ ফল ভাল কৰা; নহ'লে গছক নষ্ট কৰা আৰু তাৰ ফল নষ্ট কৰা;
৩৪ হে সাপৰ প্ৰজন্ম, তোমালোকে দুষ্ট হৈ কেনেকৈ ভাল কথা ক'ব পাৰিবা? কিয়নো হৃদয়ৰ প্ৰচুৰতাৰ পৰা মুখে কথা কয়।
৩৫ ভাল মানুহে হৃদয়ৰ ভাল ধনৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়াই আনে;
৩৬ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, মানুহে যি অসাৰ কথা ক'ব, সেই কথা বিচাৰৰ দিনত তেওঁলোকে তাৰ হিচাপ দিব।
৩৭ কিয়নো তোমাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তুমি ধাৰ্মিক হ'বা আৰু তোমাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তুমি দোষী সাব্যস্ত হ'বা।
৩৮ তেতিয়া কিছুমান অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমি আপোনাৰ পৰা এটা চিন দেখিবলৈ বিচাৰোঁ।"
৩৯ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এটা দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰিছে; আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিন বাহিৰে আন কোনো চিন দিয়া নহ'ব।
৪০ কিয়নো যোনা তিনিদিন তিনি ৰাতি তিমিৰ পেটত থকাৰ দৰে; তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰ তিনিদিন তিনি ৰাতি পৃথিৱীৰ অন্তৰত থাকিব।
৪১ নীনবিৰ লোকসকলে এই প্ৰজন্মৰ লগত বিচাৰৰ দিনা পুনৰুত্থান হ'ব আৰু তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; আৰু চোৱা, যোনাতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৪২ বিচাৰৰ দিনা দক্ষিণৰ ৰাণীয়ে এই প্ৰজন্মৰ সৈতে উঠি আহি তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; চলোমনতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৪৩ যেতিয়া কোনো মানুহৰ পৰা অশুচি আত্মা ওলাই যায়, তেতিয়া তেওঁ শুকান ঠাইবোৰত বিশ্ৰাম বিচাৰি ঘূৰি ফুৰে, কিন্তু কোনো নাপায়।
৪৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "মই য'ৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, সেই ঘৰলৈ উভতি যাম; আৰু যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই ঠাই খালী, ঝাড়ু দিয়া আৰু সজাই থোৱা দেখিলে।

৪৫ তেতিয়া তেওঁ গৈ নিজতকৈও অধিক দুষ্ট আন সাতটা আত্মাক নিজৰ লগত লৈ যায় আৰু তেওঁলোকে তাত প্ৰৱেশ কৰি বাস কৰে; এই দুষ্ট প্ৰজন্মৰ ক্ষেত্ৰতো তেনেকুৱাই হ'ব।
৪৬ তেওঁ লোকসকলৰ লগত কথা পাতি থকাৰ সময়তে তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েকসকলে তেওঁৰ লগত কথা পাতিবলৈ ইচ্ছা কৰি বাহিৰত থিয় হৈ আছিল।
৪৭ তেতিয়া এজনে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ মা আৰু ভাইসকলে তোমাৰ লগত কথা পাতিবলৈ ইচ্ছা কৰি বাহিৰত থিয় হৈ আছে।"
৪৮ কিন্তু তেওঁ ক'লে, " মোৰ মা কোন?" আৰু মোৰ ভাইসকল কোন?
৪৯ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলৰ ফালে হাত মেলি ক'লে, " চোৱা মোৰ মা আৰু মোৰ ভাইসকল!"
৫০ কিয়নো যি কোনোৱে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ মোৰ ভাই, ভনী আৰু মাতৃ।

অধ্যায় ১৩

১ সেইদিনা যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি সাগৰৰ পাৰত বহিল।
২ তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ বহু লোক গোট খালে আৰু তেওঁ এখন জাহাজত উঠি বহিল; আৰু গোটেই জনসমাগম পাৰত থিয় হ'ল।
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে বহু কথা ক'লে, " চোৱা, এজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল;
৪ তেতিয়া তেওঁ বীজ সিঁচিলে, বাটৰ কাষত কিছুমান বীজ পৰিল আৰু চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খাই পেলালে।
৫ কিছুমান শিলৰ ঠাইত পৰি গ'ল, য'ত তেওঁলোকৰ মাটি বেছি নাছিল;
৬ আৰু যেতিয়া সূৰ্য্য উদয় হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোক জুইত জ্বলি উঠিল; আৰু সিহঁতৰ শিপা নথকাৰ বাবে সিহঁত শুকাই গ'ল।
৭ আৰু কিছুমান কাঁইটৰ মাজত পৰিল; আৰু কাঁইটবোৰ গজি উঠিল আৰু সিহঁতক শ্বাসৰুদ্ধ কৰি পেলালে।
৮ কিন্তু আন কোনোৱে ভাল মাটিত পৰি ফল দিলে, কোনো এশগুণ, কোনোবাই ষাঠিগুণ, কোনোবাই ত্ৰিশগুণ।
৯ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
১০ শিষ্যবিলাকে আহি তেওঁক ক'লে, "তুমি তেওঁলোকৰ লগত দৃষ্টান্তৰে কিয় কথা কৈছা?
১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জানিবলৈ তোমালোকক দিয়া হৈছে, কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই।
১২ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব আৰু তেওঁৰ অধিক প্ৰচুৰতা থাকিব;
১৩ এতেকে মই তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে কওঁ; আৰু শুনি তেওঁলোকে নুশুনে আৰু বুজি নাপায়।
১৪ যিচয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী তেওঁলোকৰ মাজত পূৰ্ণ হ'ল, য'ত কোৱা হৈছে, "শুনিলেই তোমালোকে শুনিবা, কিন্তু বুজি নাপাবা; আৰু দেখিলেই তোমালোকে দেখিবা, কিন্তু নুবুজাবা।
১৫ কিয়নো এই লোকসকলৰ হৃদয় গুৰুতৰ হৈ পৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ কাণবোৰ শুনাত নিস্তেজ হৈ পৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ চকু দুটা বন্ধ হৈ গৈছে; যাতে কোনো সময়ত তেওঁলোকে চকুৰে দেখা নাপায়, কাণেৰে শুনিব নোৱাৰে আৰু হৃদয়েৰে বুজিব নোৱাৰে আৰু ধৰ্মান্তৰিত হ'ব আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।"
১৬ কিন্তু তোমালোকৰ চকুৱে ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকে দেখে, আৰু তোমালোকৰ কাণে শুনিছে।
১৭ কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বহুতো ভাববাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে তোমালোকে দেখা বস্তুবোৰ চাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু সেইবোৰ দেখা নাই; আৰু তোমালোকে যিবোৰ কথা শুনা, কিন্তু শুনা নাই, সেইবোৰ শুনিবলৈ।"
১৮ এতেকে তোমালোকে বীজ সিঁচা জনৰ দৃষ্টান্ত শুনা।
১৯ যেতিয়া কোনোৱে ৰাজ্যৰ বাক্য শুনি বুজি নাপায়, তেতিয়া দুষ্টজন আহি নিজৰ হৃদয়ত যি ৰোপণ কৰা হৈছে, সেইবোৰ ধৰি লয়। এইজনেই বাটৰ কাষত বীজ পালে।
২০ কিন্তু যিজনে বীজবোৰ পাথৰ ঠাইলৈ গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁৱেই বাক্য শুনি আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰে;
২১ তথাপিও তেওঁ নিজৰ মাজত শিপাই থকা নাই, কিন্তু কিছু সময়ৰ বাবে থাকে;
২২ কাঁইটৰ মাজত যি বীজ পালে, তেওঁৱেই বাক্য শুনা; আৰু এই জগতৰ চিন্তা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতাৰণা, বাক্যক চেপি ধৰে, আৰু তেওঁ অফল হৈ পৰে।
২৩ কিন্তু যিজনে ভাল মাটিত বীজ গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁৱেই বাক্য শুনা আৰু বুজি পায়; যিয়ে ফল দিয়ে আৰু কোনো এশগুণ, কোনোৱে ষাঠি, কোনোবাই ত্ৰিশগুণ ফল দিয়ে।
২৪ তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, " স্বৰ্গৰাজ্যক নিজৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচি থকা মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে।
২৫ কিন্তু মানুহবোৰ শুই থাকোঁতে তেওঁৰ শত্ৰুৱে আহি ঘেঁহুৰ মাজত ঘাঁহ-বন সিঁচি গুচি গ'ল।
২৬ কিন্তু যেতিয়া তলখন গজি ফল হ'ল, তেতিয়া ঘাঁহবোৰো আবিৰ্ভাৱ হ'ল।
২৭ তেতিয়া গৃহস্থৰ দাসসকলে আহি তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, আপুনি আপোনাৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচা নাছিলনে?" তেন্তে ই ক'ৰ পৰা ঘাঁহ-বন হৈছে?
২৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "এজন শত্ৰুৱে এই কাম কৰিলে।" দাসসকলে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে আমি তেওঁলোকক গোটাবলৈ গৈ আপুনি বিচাৰেনে?"
২৯ কিন্তু তেওঁ ক'লে, "নাই; যাতে তোমালোকে ঘাঁহবোৰ গোটাই থাকোঁতে, তাৰ লগত ঘেঁহুও শিপাই উলিওৱা।"
৩০ শস্য চপোৱাৰ সময়লৈকে দুয়োটাকে একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়ক, আৰু শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই শস্য চপোৱা লোকসকলক ক'ম, প্ৰথমে ঘাঁহবোৰ গোটাই লওক আৰু জ্বলাবলৈ বান্ধি থওক;
৩১ তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, " এজন মানুহে নিজৰ পথাৰত বীজ সিঁচা সৰিয়হৰ গুটিৰ নিচিনা স্বৰ্গৰাজ্য।
৩২ যি বীজৰ ভিতৰত সৰ্বনিম্ন, কিন্তু যেতিয়া ই বাঢ়ি যায়, তেতিয়া ই বনৌষধিৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু গছলৈ পৰিণত হয়, যাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাৰ ডালত বাস কৰে।
৩৩ তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত ক'লে; স্বৰ্গৰাজ্য খমিৰৰ নিচিনা, যিখন মহিলাই লৈ তিনি জোখৰ পিঠাত

লুকুৱাই ৰাখিছিল, যেতিয়ালৈকে গোটেই খমিৰ খমিৰ হোৱা নাছিল।
৩৪ এই সকলো কথা যীচুৱে জনসমাগমৰ আগত দৃষ্টান্তৰে ক'লে; আৰু কোনো দৃষ্টান্ত অবিহনে তেওঁলোকক কথা কোৱা নাছিল।
৩৫ ভাববাদীয়ে কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব, "মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম; জগতৰ জন্মৰ পৰাই গোপনে ৰখা কথাবোৰ মই উচ্চাৰণ কৰিম।
36 তেতিয়া যীচুৱে লোকসকলক পঠিয়াই ঘৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমাক পথাৰত থকা ঘাঁহ-বনবোৰৰ দৃষ্টান্ত প্ৰকাশ কৰা।"
৩৭ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " যি জনে ভাল বীজ সিঁচিছে, তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ;
৩৮ পথাৰ হৈছে জগত; ভাল বীজবোৰ ৰাজ্যৰ সন্তান; কিন্তু ঘাঁহবোৰ দুষ্টৰ সন্তান;
৩৯ যি শত্ৰু সিহঁতক সিঁচিছিল, সেই শত্ৰু হৈছে চয়তান; শস্য চপোৱা জগতৰ অন্ত; আৰু শস্য চপোৱাসকল স্বৰ্গদূত।
৪০ এতেকে যেনেকৈ ঘাঁহবোৰ গোটাই জুইত জ্বলাই দিয়া হয়; এই জগতৰ শেষতও তেনেকুৱাই হ'ব।
৪১ মানুহৰ পুত্ৰই নিজৰ স্বৰ্গদূতক পঠাব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰাজ্যৰ পৰা সকলো অপৰাধী আৰু অপৰাধীক গোটাই ল'ব;
৪২ আৰু সিহঁতক জুইৰ ভঁৰালত পেলাই দিব;
৪৩ তেতিয়া ধাৰ্ম্মিকসকলে নিজৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত সূৰ্য্যৰ দৰে উজ্জ্বল হ'ব। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
৪৪ আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য পথাৰত লুকাই থকা ধনৰ নিচিনা; যিটো মানুহ পালে লুকাই থাকে আৰু আনন্দত গৈ নিজৰ সকলো বিক্ৰী কৰি সেই পথাৰখন কিনি লয়।
৪৫ আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য বণিকৰ নিচিনা, যিজনে ভাল মুকুতা বিচাৰে।
৪৬ তেওঁ বহু মূল্যৰ এটা মুকুতা পাই তেওঁৰ সকলো বস্তু বিক্ৰী কৰি কিনিলে।
৪৭ আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য জালৰ নিচিনা, যি জাল সাগৰত পেলাই দিয়া হৈছিল আৰু সকলো ধৰণৰ গোট খোৱা হৈছিল।
৪৮ সেই ঠাই ভৰ্তি হ'লে তেওঁলোকে পাৰলৈ টানি বহিল আৰু ভালবোৰ পাত্ৰত গোটাই দিলে, কিন্তু বেয়াবোৰ পেলাই দিলে।
৪৯ জগতৰ শেষ সময়তো তেনেকুৱাই হ'ব, স্বৰ্গদূতসকলে ওলাই আহি দুষ্ট লোকসকলক ধাৰ্মিক লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব।
৫০ আৰু সিহঁতক জুইৰ ভঁৰালত পেলাই দিব;
৫১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এই সকলোবোৰ বুজিছানে?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু।"
৫২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এতেকে স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়ে শিকোৱা প্ৰত্যেকজন অধ্যাপক এজন গৃহস্থৰ নিচিনা, যিজনে নিজৰ ভঁৰালৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি বস্তু উলিয়াই আনে।"
৫৩ এই দৃষ্টান্তবোৰ শেষ কৰি যীচুৱে তাৰ পৰা গুচি গ'ল।
৫৪ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দেশলৈ আহি তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে আৰু তেওঁলোকে আচৰিত হ'ল আৰু ক'লে, "এই মানুহজনৰ এই জ্ঞান আৰু এই মহান কৰ্মবোৰ ক'ৰ পৰা হ'ল?"
৫৫ এইজন কাঠমিস্ত্ৰীৰ পুত্ৰ নহয়নে? তেওঁৰ মাকৰ নাম মৰিয়ম নহয়নে? আৰু তেওঁৰ ভাইসকল যাকোব, যোচে, চিমোন আৰু যিহূদা?
৫৬ আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকহঁত, তেওঁলোক সকলোৱে আমাৰ লগত নহয়নে? তেনেহলে এই মানুহজনে এই সকলোবোৰ ক'ৰ পৰা পালে?
৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত ক্ষোভিত হ'ল। কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ভাববাদীক নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰে আন সন্মানহীন নহয়।"
৫৮ আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ তাত অনেক শক্তি কৰ্ম নকৰিলে।

অধ্যায় ১৪

১ সেই সময়ত ৰাজ্যপাল হেৰোদে যীচুৰ খ্যাতিৰ কথা শুনিলে।
২ তেওঁ নিজৰ দাসসকলক ক'লে, "এইজন বাপ্তিস্মদাতা যোহন; তেওঁ মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান হৈছে; আৰু সেইবাবে তেওঁৰ মাজত মহান কৰ্ম প্ৰকাশ পায়।
৩ কিয়নো হেৰোদে যোহনক ধৰি বান্ধি কাৰাগাৰত ভৰাই থৈছিল, তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হেৰোদিয়া।
৪ কিয়নো যোহনে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বাবে তাইক থকাটো বৈধ নহয়।"
৫ তেওঁক বধ কৰিব বিচাৰিলে, তেওঁ লোকসকলক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভাববাদী বুলি গণ্য কৰিলে।
৬ কিন্তু হেৰোদৰ জন্মদিন পালন কৰাৰ পাছত হেৰোদিয়াৰ জীয়েকে তেওঁলোকৰ আগত নাচি নাচি হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে।
৭ তেতিয়া তেওঁ শপত খাই তাইক যি বিচাৰিব, তাক দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে।
৮ তেতিয়া তাই মাকৰ পৰা আগতীয়াকৈ নিৰ্দেশ দি ক'লে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতাৰ মূৰটো মোক ইয়াত দিয়া।"
9 তেতিয়া ৰজাই দুখ পালে, কিন্তু শপত আৰু তেওঁৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁক সেই শপত দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১০ পাছত তেওঁ পঠিয়াই কাৰাগাৰত যোহনৰ মূৰ কাটিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁৰ মূৰটো এটা তলুৱাত আনি কন্যাক দিয়া হ'ল আৰু তাই মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি মৃতদেহটো তুলি লৈ পুতি থ'লে আৰু যীচুক ক'লে।
১৩ যীচুৱে এই কথা শুনি তাৰ পৰা জাহাজেৰে আছুতীয়াকৈ মৰুভূমিলৈ গুচি গ'ল;
14 যীচুৱে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু বহু লোকক দেখি তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ৰোগীক সুস্থ কৰিলে।
১৫ তেতিয়া সন্ধিয়া হ'লে তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "এইখন মৰুভূমি, আৰু সেই সময় এতিয়া পাৰ হৈ গ'ল; গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ বাবে খাদ্য কিনিবলৈ জনসমাগমক পঠাওক।"

১৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তেওঁলোক আঁতৰি যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই; তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।"
১৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমাৰ ইয়াত মাত্ৰ পাঁচখন পিঠা আৰু দুটা মাছ আছে।"
১৮ তেওঁ ক'লে, "তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিব।"
১৯ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক ঘাঁহনিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু পাঁচখন পিঠা আৰু মাছ দুটা লৈ আকাশলৈ চাই আশীৰ্বাদ দি ভাঙি সেই পিঠাবোৰ নিজৰ শিষ্যসকলক আৰু শিষ্যসকলক জনসমাগমক দিলে .
20 তেওঁলোকে সকলোৱে খাই পৰি তৃপ্ত হ'ল আৰু বাকী থকা টুকুৰাবোৰৰ পৰা বাৰটা টোপোলা ভৰাই ল'লে।
২১ ভোজন কৰা সকল মহিলা আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাহিৰে প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ পুৰুষ আছিল।
২২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক জাহাজত উঠি তেওঁৰ আগে আগে সিপাৰলৈ যাবলৈ বাধ্য কৰালে।
২৩ জনসমাগমক বিদায় দি তেওঁ আছুতীয়াকৈ এটা পৰ্বতলৈ উঠি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গ'ল;
২৪ কিন্তু জাহাজখন এতিয়া সাগৰৰ মাজত ঢৌৱে লৰচৰ কৰি আছিল;
২৫ ৰাতি চতুৰ্থ ৰাতিৰ সময়ত যীচুৱে সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গ'ল।
২৬ শিষ্যসকলে তেওঁক সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা দেখি বিচলিত হৈ ক'লে, "এইটো এটা আত্মা; আৰু তেওঁলোকে ভয়ত চিঞৰি উঠিল।
২৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তান কৰক; সেয়া মই; ভয় নকৰিবা।
২৮ পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, যদি তুমি হয়, তেন্তে মোক পানীত উঠি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আদেশ দিয়া।"
২৯ তেওঁ ক'লে, " আহা।" পিতৰ জাহাজৰ পৰা নামি আহি যীচুৰ ওচৰলৈ যাবলৈ পানীৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি গ'ল।
৩০ কিন্তু বতাহ উত্তাল হোৱা দেখি তেওঁ ভয় খালে; আৰু ডুব যাবলৈ ধৰি তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "প্ৰভু, মোক ৰক্ষা কৰা।"
৩১ তেতিয়া যীচুৱে হাত মেলি তেওঁক ধৰি ক'লে, " হে অলপ বিশ্বাসী, তুমি কিয় সন্দেহ কৰিলে?
৩২ যেতিয়া তেওঁলোক জাহাজত উঠিল, তেতিয়া বতাহ বন্ধ হৈ গ'ল।
৩৩ তেতিয়া জাহাজত থকা লোকসকলে আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "সঁচাকৈয়ে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
34 পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ গনেচৰত দেশলৈ আহিল।
35 সেই ঠাইৰ লোকসকলে তেওঁৰ বিষয়ে জানিব পাৰিলে, সেই ঠাইৰ সকলো দেশলৈ পঠিয়াই দিলে আৰু সকলো ৰোগীয়া লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে।
36 আৰু তেওঁৰ কাপোৰৰ তলৰ অংশহে স্পৰ্শ কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, আৰু যিসকলে স্পৰ্শ কৰিলে, তেওঁলোক সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ উঠিল।

অধ্যায় ১৫

১ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে।
২ তোমাৰ শিষ্যসকলে কিয় প্ৰাচীনসকলৰ পৰম্পৰা উলংঘা কৰে? কিয়নো তেওঁলোকে পিঠা খাওঁতে হাত নোধোৱে।
৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা কিয় উলংঘা কৰা?
৪ কিয়নো ঈশ্বৰে এই আজ্ঞা দিছিল, "তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা;
৫ কিন্তু তোমালোকে কৈছা, "যি কোনোৱে নিজৰ বাপেক বা মাকক ক'ব, 'এইটো উপহাৰ;
৬ আৰু তেওঁৰ পিতৃ বা মাকক সন্মান নকৰিবা, তেওঁ মুক্ত হ'ব। এইদৰে তোমালোকে তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাক অসাৰ কৰিলা।
৭ তোমালোকৰ বিষয়ে যিচয়াই তোমালোকৰ বিষয়ে ভালকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।
৮ এই লোকসকলে মুখেৰে মোৰ ওচৰলৈ আহে আৰু ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে; কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা বহু দূৰত।
9 কিন্তু তেওঁলোকে মানুহৰ আজ্ঞাৰ শিক্ষাৰ কাৰণে মোক অসাৰভাৱে উপাসনা কৰে।
১০ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক মাতি ক'লে, " শুনা আৰু বুজিব।
১১ মুখলৈ যোৱা বস্তুৱে মানুহক অশুচি নকৰে; কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেইটোৱে মানুহক অশুচি কৰে।"
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি তেওঁক ক'লে, "ফৰীচীসকলে এই কথা শুনি যে ক্ষুন্ন হ'ল, সেই কথা আপুনি জানেনে?"
১৩ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোপণ নকৰা প্ৰত্যেক গছবোৰ শিপাই পেলোৱা হ'ব।"
১৪ তেওঁলোকক বাদ দিয়ক, তেওঁলোক অন্ধসকলৰ অন্ধ নেতা হওক। আৰু যদি অন্ধই অন্ধক আগুৱাই লৈ যায়, তেন্তে দুয়োজনেই খাৱৈত পৰিব।
১৫ তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "এই দৃষ্টান্ত আমাক কোৱা।"
১৬ যীচুৱে ক'লে, " তোমালোকে এতিয়াও বুদ্ধিহীন হৈ আছানে?"
১৭ তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাইনে যে, মুখত যি কোনো ভিতৰলৈ সোমাই যায়, পেটলৈ যায় আৰু বাহিৰলৈ বাহিৰলৈ পেলোৱা হয়?
১৮ কিন্তু মুখৰ পৰা ওলোৱা কথাবোৰ হৃদয়ৰ পৰা ওলায়; আৰু মানুহক অশুচি কৰে।
১৯ কিয়নো হৃদয়ৰ পৰা কু-চিন্তা, হত্যা, ব্যভিচাৰ, ব্যভিচাৰ, চুৰি, মিছা সাক্ষী আৰু নিন্দা আদি ওলাই আহে।
২০ এইবিলাকে মানুহক অশুচি কৰে;
২১ তেতিয়া যীচুৱে তাৰ পৰা গৈ তূৰ আৰু চিদোন অঞ্চললৈ গুচি গ'ল।
২২ চোৱা, সেই অঞ্চলৰ পৰা কনানীয়া এগৰাকী মহিলাই তেওঁক চিঞৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা; মোৰ ছোৱালীজনী চয়তানৰ দ্বাৰা অতিশয় বিৰক্ত হৈছে।
২৩ কিন্তু তেওঁ তাইক একো উত্তৰ নিদিলে। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "তাইক পঠাওক; কিয়নো তাই আমাৰ পিছে পিছে কান্দিছে।"

২৪ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " মই ইস্রায়েলৰ বংশৰ হেৰাই যোৱা ভেড়াবোৰৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হোৱা নাই।"
২৫ তেতিয়া তাই আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "প্ৰভু, মোক সহায় কৰক।"
২৬ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " ল'ৰা-ছোৱালীৰ পিঠা লৈ কুকুৰৰ ওচৰত পেলোৱাটো উচিত নহয়।"
২৭ তাই ক'লে, "হে প্ৰভু, সত্য, তথাপিও কুকুৰে নিজৰ মালিকৰ মেজৰ পৰা সৰি পৰা টুকুৰাবোৰ খায়।"
২৮ তেতিয়া যীচুৱে তাইক ক'লে, " হে মহিলা, তোমাৰ বিশ্বাস মহান; আৰু সেই ঘণ্টাৰ পৰাই তাইৰ ছোৱালীজনী সুস্থ হৈ উঠিল।
২৯ যীচুৱে তাৰ পৰা গুচি গালীল সাগৰৰ ওচৰ পালেগৈ। আৰু এটা পৰ্বতলৈ উঠি তাতে বহিল।
৩০ তেতিয়া বহু লোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি পংগু, অন্ধ, বোবা, অক্ষম আৰু বহুতো লোকক লৈ যীচুৰ চৰণত পেলাই দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
৩১ বোবাবোৰক কথা ক'বলৈ, পংগুবোৰক সুস্থ হোৱা, পংগুবোৰক খোজ কাঢ়িবলৈ আৰু অন্ধবোৰক চাবলৈ দেখি জনসমাগম আচৰিত হ'ল আৰু ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰক মহিমা কৰিলে।
৩২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকক মাতি ক'লে, " মই জনসমাগমৰ প্ৰতি কৰুণা কৰো, কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়া তিনিদিন মোৰ লগত আছে আৰু খাবলৈ একো নাই;
৩৩ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "আমাৰ ইমানবোৰ পিঠা ক'ৰ পৰা মৰুভূমিত পোৱা যাব, যাতে ইমান মানুহক ভৰিব পাৰে?"
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হাতত কিমান পিঠা আছে?" তেওঁলোকে ক'লে, "সাতটা আৰু কেইটামান মাছ।"
৩৫ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
36 তেতিয়া তেওঁ সাতটা পিঠা আৰু মাছ লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি শিষ্যসকলক আৰু শিষ্যসকলক জনসমাগমক দিলে।
37 তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল আৰু বাকী থকা ভঙা মাংসৰ পৰা সাতটা টোপোলা ভৰাই তুলিলে।
38 ভোজন কৰা সকল মহিলা আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাহিৰে চাৰি হাজাৰ পুৰুষ আছিল।
39 তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক পঠিয়াই দিলে আৰু জাহাজত উঠি মগদলাৰ প্ৰান্তলৈ আহিল।

অধ্যায় ১৬

১ ফৰীচীসকলেও চদ্দুকীসকলৰ লগত আহি তেওঁক প্ৰলোভিত কৰি স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকক এটা চিন দেখুৱাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
২ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " সন্ধিয়া হ'লে তোমালোকে কয়, 'বতৰ ভাল হ'ব;
৩ আৰু ৰাতিপুৱা, আজি বেয়া বতৰ হ'ব; হে ভণ্ডসকল, তোমালোকে আকাশৰ মুখখন বুজিব পাৰিবা; কিন্তু তোমালোকে কালৰ চিনবোৰ বুজিব নোৱাৰানে?
৪ দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰে; আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিন বাহিৰে আন কোনো চিন দিয়া নহ'ব।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এৰি গুচি গ'ল।
৫ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে সিপাৰলৈ আহি পিঠা ল'বলৈ পাহৰি গ'ল।
৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা আৰু সাৱধান হোৱা।"
৭ তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "আমি পিঠা লোৱা নাই বাবেই হৈছে।"
৮ যীচুৱে সেই কথা বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, " হে অল্প বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে কিয় তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত যুক্তি দিছা, কিয়নো তোমালোকে পিঠা অনা নাই?"
9 তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাইনে, পাঁচ হাজাৰৰ পাঁচটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তুলি লৈছিলা, সেই কথা মনত নাই নেকি?
১০ চাৰি হাজাৰৰ সাতটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তোমালোকে তুলি লোৱা নাছিলা?
১১ ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ মই তোমালোকক পিঠাৰ বিষয়ে কোৱা নাই, সেই কথা তোমালোকে কেনেকৈ বুজি নাপাবা?
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ তেওঁলোকক পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ নিদিলে, কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ শিক্ষাৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ নিদিলে।
১৩ যীচুৱে ফিলিপীৰ কৈচৰিয়া অঞ্চলত উপস্থিত হৈ শিষ্যসকলক সুধিলে, " মই মানুহৰ পুত্ৰ কোন বুলি মানুহে কয়?
১৪ তেওঁলোকে ক'লে, "কোনো কোনোৱে কয় যে তুমি বাপ্তিস্মদাতা যোহন; আৰু আন কিছুমানে যিৰিমিয়া বা ভাববাদীসকলৰ এজন।
১৫ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কৈছা?"
১৬ চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি ক'লে, "তুমি খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
১৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " চিমোন বৰজোনা, তুমি ধন্য;
১৮ আৰু মই তোমাক কওঁ, তুমি পিতৰ, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী নিৰ্মাণ কৰিম; আৰু নৰকৰ দুৱাৰে ইয়াৰ বিৰুদ্ধে জয়ী নহ'ব।
১৯ মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবি দিম, আৰু তুমি পৃথিবীত যি বান্ধিবা, তাক স্বৰ্গত বান্ধি দিয়া হ'ব;
২০ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট বুলি কাকো নকওক।
২১ তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে নিজৰ শিষ্যসকলক ক'বলৈ ধৰিলে যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ গৈ প্ৰাচীন, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলৰ অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু বধ হ'ব আৰু তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থান হ'ব।
২২ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ধৰি তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, "হে প্ৰভু, তোমাৰ পৰা দূৰত থাকক।"
২৩ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি আহি পিতৰক ক'লে, " হে চয়তান, তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা, তুমি মোৰ বাবে অপৰাধ, কিয়নো তুমি ঈশ্বৰৰ বস্তুৰ জুতি লোৱা নাই, কিন্তু মানুহৰ পৰা হোৱা বস্তুবোৰহে জুতি লয়।"

২৪ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্যসকলক ক'লে, " কোনোৱে যদি মোৰ পিছে পিছে আহিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ক্রুচ তুলি মোৰ পিছে পিছে যাওক।"
২৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ সেই প্ৰাণ হেৰুৱাব;
২৬ কিয়নো মানুহে যদি গোটেই জগতখন লাভ কৰে আৰু নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেন্তে কি লাভ হ'ব? বা মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত কি দিব?
২৭ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই নিজৰ পিতৃৰ মহিমাত নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ সৈতে আহিব; আৰু তেতিয়া তেওঁ প্ৰত্যেককে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে পুৰস্কাৰ দিব।
২৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰক নিজৰ ৰাজ্যত আহি থকা দেখা পৰ্যন্ত ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।

অধ্যায় ১৭

১ তাৰ পাছত ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লৈ একাদি ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গ'ল।
২ তেওঁবিলাকৰ সন্মুখত ৰূপ সলনি হ'ল আৰু তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ দৰে জিলিকি উঠিল আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ পোহৰৰ দৰে বগা হ'ল।
৩ তেতিয়া চোৱা, মোচি আৰু এলিয়াই তেওঁৰ লগত কথা পাতি থকা দেখা গ'ল।
৪ তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; এটা তোমাৰ বাবে, আৰু এজন মোচিৰ বাবে, আৰু এজন এলিয়াৰ বাবে।
৫ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে চোৱা, এটা উজ্জ্বল ডাৱৰে তেওঁলোকক ছাঁ দিলে; তোমালোকে তেওঁৰ কথা শুনা।
6 শিষ্যবিলাকে এই কথা শুনি মুখেৰে ঢাল খালে আৰু অতিশয় ভয় খালে।
7 যীচুৱে আহি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " উঠা, ভয় নকৰিবা।"
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে চকু তুলি লৈ কেৱল যীচুৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে।
9 পাহাৰৰ পৰা নামি আহি যীচুৱে তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, " মানুহৰ পুত্ৰ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান নোহোৱালৈকে এই দৰ্শন কাকো নকবা।"
১০ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে অধ্যাপকসকলে কিয় কয় যে এলিয়াক প্ৰথমে আহিব লাগিব?
১১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " সঁচাকৈয়ে ইলিয়াছে প্ৰথমে আহি সকলো পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব।"
১২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, ইলিয়াছ ইতিমধ্যে আহিল, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপালে, কিন্তু তেওঁলোকে যি ইচ্ছা কৰিলে, তাকেই কৰিলে। সেইদৰে মানুহৰ পুত্ৰইও সেইবোৰৰ বাবে কষ্ট পাব।
১৩ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে বুজি পালে যে তেওঁ তেওঁলোকক বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ বিষয়ে কৈছে।
১৪ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ ওচৰ পালে, এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ ওচৰত আঁঠু লৈ ক'লে।
১৫ প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰক দয়া কৰা, কিয়নো তেওঁ উন্মাদ আৰু অতিশয় যন্ত্ৰণাত ভুগিছে;
১৬ মই তেওঁক তোমাৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ লৈ আহিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সুস্থ কৰিব নোৱাৰিলে।
১৭ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, হে অবিশ্বাসী আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম, মই তোমালোকৰ লগত কিমান দিন থাকিম? মই তোমাক কিমান দিনলৈকে কষ্ট দিম? তেওঁক ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনিব।
১৮ যীচুৱে চয়তানক তিৰস্কাৰ কৰিলে; তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আৰু সেই সময়তে শিশুটি সুস্থ হৈ উঠিল।
১৯ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে পৃথকে পৃথকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমি কিয় তেওঁক বাহিৰ কৰি দিব নোৱাৰিলোঁ?"
২০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে, কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে থাকে, তেন্তে এই পৰ্ব্বতক ক'বা, 'ইয়াৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; আৰু ই আঁতৰাই পেলাব; আৰু তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসম্ভৱ নহ'ব।
২১ কিন্তু এই ধৰণৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ দ্বাৰাহে ওলাই নাযায়।
২২ তেওঁলোকে গালীলত থাকোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰক মানুহৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব, আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁক পুনৰুত্থান কৰা হ'ব। আৰু তেওঁলোকে অতিশয় দুখ কৰিছিল।
24 পাছত তেওঁলোকে কফৰনাহূম পালে, কৰ লোৱা লোকসকলে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কৰ নিদিয়েনে?"
২৫ তেওঁ ক'লে, "হয়।" ঘৰত সোমাই যীচুৱে তেওঁক বাধা দি ক'লে, " হে চিমোন, তুমি কি ভাবিছা?" পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে কাৰ পৰা ৰীতি বা কৰ লয়? নিজৰ সন্তানৰ নে অচিনাকি মানুহৰ?
২৬ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "বিদেশী লোকৰ পৰা।" যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ মুক্ত হ'ব।"
২৭ তথাপি, আমি যাতে তেওঁলোকক ক্ষুন্ন কৰিব নোৱাৰো, তেনেহ'লে তুমি সমুদ্ৰলৈ গৈ ঠেলা মাৰি প্ৰথমে ওপৰলৈ ওলোৱা মাছবোৰ তুলি লোৱা; আৰু যেতিয়া তুমি তেওঁৰ মুখ মেলিবা, তেতিয়া তুমি এটুকুৰা টকা পাবা;

অধ্যায় ১৮

১ সেই সময়ত শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "স্বৰ্গৰাজ্যত কোন শ্ৰেষ্ঠ?
২ যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ এটা শিশুক মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত স্থাপন কৰিলে।
৩ তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদিহে তোমালোকে ধৰ্মান্তৰিত নহ'বা আৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে নহ'বা, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা।"
৪ এতেকে যি কোনোৱে এই শিশুটিৰ দৰে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বোচ্চ।
৫ আৰু যি কোনোৱে মোৰ নামত এনে এটা শিশুক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে।

৬ কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ বিশ্বাস কৰা এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ কোনো এজনক অপৰাধ কৰে, তেওঁৰ ডিঙিত মিলৰ শিল ওলোমাই সাগৰৰ গভীৰতাত ডুব যোৱাটোৱেই উত্তম হ'ব।
৭ অপৰাধৰ কাৰণে জগতৰ ধিক্! কাৰণ অপৰাধবোৰ আহিবই লাগিব; কিন্তু যিজনৰ দ্বাৰাই অপৰাধ হয়, তেওঁৰ বাবে ধিক্!
৮ এতেকে যদি তোমাৰ হাত বা ভৰিয়ে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে সেইবোৰ কাটি পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া;
9 আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক উলিয়াই আনি তোমাৰ পৰা পেলাই দিবা;
১০ এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ এজনকো তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য নকৰিবলৈ সাৱধান হওক; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ স্বৰ্গদূতসকলে সদায় মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ মুখ দেখি থাকে।
১১ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ হেৰাই যোৱাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিছে।
১২ তোমালোকে কেনে ভাবিছা? যদি কোনো মানুহৰ এশটা ভেড়া থাকে আৰু তাৰে এটা বিপথে পৰিচালিত হয়, তেন্তে তেওঁ উননব্বৈটা ভেড়া এৰি পৰ্ব্বতলৈ গৈ বিপথে যোৱা বস্তু বিচাৰি নাযায়নে?
১৩ আৰু যদি তেওঁ তাক পালে, তেন্তে মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বিপথে যোৱা নব্বৈটা ভেড়াতকৈ তেওঁ সেই ভেড়াৰ বাবে অধিক আনন্দিত হয়।
১৪ সেইদৰে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা নহয় যে এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ মাজৰ এজনো বিনষ্ট হওক।
১৫ আৰু যদি তোমাৰ ভায়ে তোমাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰে, তেন্তে তোমাৰ আৰু তেওঁৰ মাজত তেওঁৰ দোষ কওক;
১৬ কিন্তু যদি তেওঁ আপোনাৰ কথা নুশুনে, তেন্তে আৰু এজন বা দুজনক লগত লৈ যাওক, যাতে দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখত প্ৰতিটো কথা স্থিৰ হয়।
১৭ আৰু যদি তেওঁ সেইবোৰ শুনিবলৈ অৱহেলা কৰে, তেন্তে মণ্ডলীক কওক;
১৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে পৃথিবীত যি বান্ধিবা, তাক স্বৰ্গত বান্ধি দিয়া হ'ব;
১৯ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ দুজনে যদি পৃথিবীত কোনো কথা বিচৰা বিষয়ত একমত হয়, তেন্তে সেয়া মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ পৰা তেওঁলোকৰ বাবে কৰা হ'ব।
২০ কিয়নো মোৰ নামত দুজন বা তিনিজন য'ত একত্ৰিত হৈছে, তাতেই মই তেওঁলোকৰ মাজত আছো।
২১ তেতিয়া পিতৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "প্ৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ বিৰুদ্ধে কিমানবাৰ পাপ কৰিব আৰু মই তেওঁক ক্ষমা কৰি দিম?" সাতবাৰলৈকে?
২২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সাতবাৰলৈকে কোৱা নাই;
২৩ এতেকে স্বৰ্গৰাজ্যক কোনো ৰজাৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে, যিজনে নিজৰ দাসসকলৰ হিচাপ ল'ব।
২৪ তেওঁ হিচাপ কৰিবলৈ ধৰিলে, তেওঁৰ ওচৰলৈ এজনক আনি দিয়া হ'ল, যিজনৰ তেওঁৰ ওচৰত দহ হাজাৰ টকা ঋণ আছিল।
২৫ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক, তেওঁৰ পত্নী, সন্তান আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু বিক্ৰী কৰি ধন দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
২৬ সেই দাসজনে তললৈ পৰি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ ওচৰত ধৈৰ্য্য ধৰক, মই তোমাক সকলো ধন দিম।"
২৭ তেতিয়া সেই দাসজনৰ প্ৰভুৱে দয়া কৰি তেওঁক মুকলি কৰি দিলে আৰু তেওঁৰ ঋণ ক্ষমা কৰিলে।
২৮ কিন্তু সেই দাসজনে ওলাই গ'ল আৰু তেওঁৰ এজন সতীৰ্থ দাসক দেখিলে, যিজনৰ তেওঁৰ ওচৰত এশ পইচা ঋণী আছিল।
২৯ তেতিয়া তেওঁৰ সতীৰ্থ দাসজনে তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "মোৰ ওচৰত ধৈৰ্য্য ধৰি, মই তোমাক সকলো পৰিশোধ কৰিম।"
৩০ তেওঁ নিবিচাৰিলে, কিন্তু ঋণ পৰিশোধ নকৰালৈকে তেওঁক কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে।
31 তেতিয়া তেওঁৰ সতীৰ্থ দাসসকলে যি হোৱা দেখিলে, তেওঁলোকে অতিশয় দুখ পালে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ আগত ঘটা সকলো কথা ক'লে।
৩২ তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক মাতি আনি তেওঁক ক'লে, "হে দুষ্ট দাস, তুমি মোক কামনা কৰাৰ কাৰণে মই তোমাৰ সকলো ঋণ ক্ষমা কৰি দিলোঁ।
৩৩ মই যেনেকৈ তোমাৰ সতীৰ্থ দাসক দয়া কৰা উচিত নাছিলনে?
৩৪ তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে ক্ৰোধিত হৈ তেওঁক যন্ত্ৰণাদায়কসকলৰ হাতত গতাই দিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ নিজৰ প্ৰাপ্য সকলো পৰিশোধ নকৰে।
35 মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰিব, যদিহে তোমালোকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ ভায়েকৰ অপৰাধবোৰ হৃদয়ৰ পৰা ক্ষমা নকৰে।

অধ্যায় ১৯

১ পাছত যীচুৱে এই কথাবোৰ শেষ কৰি গালীলৰ পৰা গুচি গ'ল আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যিহূদিয়া দেশলৈ আহিল;
২ তেতিয়া বহু লোকে তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল; আৰু তাতে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
৩ ফৰীচীসকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি ক'লে, "পুৰুষে সকলো কাৰণতে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰাটো উচিত নেকি?"
৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আৰম্ভণিতে এইবিলাক সৃষ্টি কৰা জনে পুৰুষ আৰু নাৰী সৃষ্টি কৰা বুলি তোমালোকে পঢ়া নাই নে?
৫ তেওঁ ক'লে, "এই কাৰণে পুৰুষে পিতৃ-মাতৃক এৰি নিজৰ পত্নীৰ লগত আঁকোৱালি ল'ব;
৬ এই কাৰণে তেওঁলোক আৰু দুজন নহয়, কিন্তু এক মাংস। এতেকে ঈশ্বৰে যি একত্ৰিত কৰিছে, তাক মানুহে বিভাজিত নকৰিব।"
৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেতিয়া মোচিয়ে কিয় বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ দি তাইক বিদায় দিবলৈ আজ্ঞা দিলে?
৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাৰ বাবে মোচিয়ে তোমালোকক তোমালোকৰ পত্নীসকলক বিদায় দিবলৈ অনুমতি দিছিল;

9 মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে ব্যভিচাৰৰ কাৰণে নহ'লে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰি আনক বিয়া কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে;
১০ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "যদি পুৰুষৰ ভাৰ্য্যাৰ ক্ষেত্ৰত এনে হয়, তেন্তে বিয়া কৰাটো ভাল নহয়।"
১১ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিসকলক এই কথা দিয়া হৈছে, তেওঁলোকৰ বাহিৰে সকলোৱে এই কথা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে।"
১২ কিয়নো মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা এনেকৈ জন্ম হোৱা নপুংসক কিছুমান আছে, আৰু কিছুমান নপুংসক আছে, যিসকলক মানুহৰ দ্বাৰা নপুংসক কৰি লোৱা হৈছে; যি জনে তাক গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম, তেওঁ তাক গ্ৰহণ কৰক।
১৩ তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক আনি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ অনা হ'ল আৰু শিষ্যসকলে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে।
১৪ কিন্তু যীচুৱে ক'লে, " সন্তান ল'ৰা-ছোৱালীক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ নিদিব;
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি তাৰ পৰা গুচি গ'ল।
১৬ তাতে এজনে আহি তেওঁক ক'লে, "ভাল গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি ভাল কাম কৰিম?"
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়? এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নাই, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ;
১৮ তেওঁ তেওঁক ক'লে, "কোন?" যীচুৱে ক'লে, তুমি হত্যা নকৰিবা, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা;
১৯ তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা, আৰু, তুমি নিজৰ নিচিনাকৈ তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰা।
২০ সেই ডেকাজনে তেওঁক ক'লে, "মই সৰুৰে পৰা এই সকলোবোৰ কথা ৰক্ষা কৰি আহিছো;
২১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আপুনি যদি সিদ্ধ হ'ব বিচাৰে, তেন্তে গৈ তোমাৰ যি আছে, সেইখিনি বিক্ৰী কৰি দুখীয়াক দিয়া, আৰু তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব;
২২ কিন্তু ডেকাজনে এই কথা শুনি দুখী হৈ গুচি গ'ল;
২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এজন ধনী মানুহ স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কঠিন।"
২৪ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, ধনী মানুহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ উটৰ বেজীৰ চকুৰে যোৱাটো সহজ।
২৫ তেওঁৰ শিষ্যসকলে এই কথা শুনি অতিশয় আচৰিত হৈ ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে?"
২৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক চাই ক'লে, " মানুহৰ বাবে এইটো অসম্ভৱ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সকলো সম্ভৱ।
২৭ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, আমি সকলোকে পৰিত্যাগ কৰি তোমাৰ পিছে পিছে গৈ আছো; এতেকে আমাৰ কি থাকিব?
২৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোৰ পিছে পিছে যোৱা, যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ মহিমাৰ সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকে বাৰটা সিংহাসনত বহি বাৰটা ফৈদৰ বিচাৰ কৰিবা ইজৰাইল।
২৯ আৰু যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে ঘৰ, ভাই, ভনী, বা পিতৃ, মাক, পত্নী, সন্তান বা মাটি এৰিছে, তেওঁ এশগুণ লাভ কৰিব আৰু অনন্ত জীৱনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।
৩০ কিন্তু যিসকল প্ৰথম স্থানত আছে, তেওঁলোক অনেকেই শেষ হ'ব; আৰু শেষৰজন প্ৰথম হ'ব।

অধ্যায় ২০

১ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এজন গৃহস্থৰ নিচিনা, যিজনে ৰাতিপুৱাই নিজৰ আঙুৰৰ বাগিচাত শ্ৰমিকক ভাড়াত দিবলৈ ওলাই গৈছিল।
২ আৰু শ্ৰমিকসকলৰ লগত দিনে এটকা খোৱাৰ বাবে চুক্তিবদ্ধ হৈ তেওঁলোকক নিজৰ আঙুৰৰ বাগিচালৈ পঠিয়াই দিলে।
3 তিনি ঘন্টা মানে তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু আন লোকক বজাৰত অচল হৈ থকা দেখিলে।
৪ আৰু তেওঁলোকক ক'লে; তোমালোকেও আঙুৰৰ বাগিচালৈ যাওক, আৰু যি উচিত মই তোমালোকক দিম।" আৰু তেওঁলোক নিজৰ বাটলৈ গ'ল।
৫ পুনৰ ষষ্ঠ আৰু নৱম ঘণ্টাত তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু একেদৰেই কৰিলে।
6 একাদশ বজাত তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু আন কিছুমানক অলস হৈ থকা দেখি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে ইয়াত গোটেই দিনটো অলস হৈ কিয় বৈছা?"
৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, কিয়নো আমাক কোনেও ভাড়াত দিয়া নাই। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকেও আঙুৰৰ বাগিচালৈ যোৱা; আৰু যি উচিত, সেইটোৱেই তোমালোকে লাভ কৰিবা।"
৮ তেতিয়া আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে নিজৰ তত্ত্বাৱধায়কক ক'লে, "শ্ৰমিকসকলক মাতি, শেষৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰথমলৈকে তেওঁলোকৰ ভাড়া দিয়া।"
9 এঘাৰ বজাত যেতিয়া ভাড়াতীয়া লোকসকল আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰত্যেককে এটকাকৈ লাভ কৰিলে।
১০ কিন্তু যেতিয়া প্ৰথমে আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে ভাবিলে যে তেওঁলোকে আৰু অধিক লাভ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন; আৰু তেওঁলোকেও একেদৰে প্ৰত্যেককে এটকা লাভ কৰিছিল।
১১ পাছে তেওঁলোকে গৃহৰ মালিকৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই উঠিল।
১২ তেওঁ ক'লে, "অন্তৰ এইবিলাকে মাত্ৰ এঘণ্টা কাম কৰিলে, আৰু তুমি তেওঁলোকক আমাৰ সমান কৰিলা, যিসকলে দিনটোৰ বোজা আৰু গৰম বহন কৰিছে।"
১৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনক উত্তৰ দি ক'লে, "বন্ধু, মই তোমাৰ কোনো অন্যায় নকৰো;
১৪ তোমাৰ যি আছে তাক লৈ যোৱা, মই তোমাৰ নিচিনা এই শেষজনক দিম।
১৫ মোৰ নিজৰ নিজৰ লগত যি ইচ্ছা তাকে কৰা মোৰ বাবে বৈধ নহয়নে? মই ভাল হোৱাৰ কাৰণে তোমাৰ চকু দুষ্ট নেকি?
১৬ সেইদৰে শেষৰ লোকসকল প্ৰথম আৰু প্ৰথমসকল শেষ হ'ব;
১৭ যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ গৈ বাৰজন শিষ্যক বাটত আঁতৰাই লৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে।

১৮ চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ উঠি যাওঁ; আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলৰ ওচৰত শোধাই দিয়া হ'ব আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব।
১৯ আৰু তেওঁক উপহাস, কোব আৰু ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত শোধাই দিব;
২০ তেতিয়া জবদীৰ সন্তানসকলৰ মাতৃয়ে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক উপাসনা কৰি তেওঁৰ পৰা কিবা এটা কামনা কৰিলে।
২১ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " তুমি কি বিচাৰে?" তাই তেওঁক ক'লে, "মোৰ এই দুই পুত্ৰক এটা তোমাৰ সোঁফালে আৰু আনজন বাওঁফালে তোমাৰ ৰাজ্যত বহিবলৈ দিয়া।"
২২ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " তোমালোকে কি বিচাৰিছা, তোমালোকে নাজানা।" মই যি পাত্ৰৰ পৰা পান কৰিম, আৰু মই যি বাপ্তিস্ম লৈছো, সেই বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম ল'ব পাৰিছানে? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি সক্ষম হওঁ।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোৰ পাত্ৰৰ পৰা পান কৰিবা আৰু মই বাপ্তিস্ম লোৱা বাপ্তিস্মৰ দ্বাৰা বাপ্তিস্ম লবা; যিসকলৰ কাৰণে মোৰ পিতৃয়ে প্ৰস্তুত কৰিছে, তেওঁলোকক দিয়া হৈছে।
২৪ এই কথা শুনি দহজনে দুয়ো ভাইৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈ পৰিল।
২৫ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক মাতি ক'লে, " তোমালোকে জানো যে অনা-ইহুদীসকলৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰে আৰু মহান লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰে।"
২৬ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনেকুৱা নহ'ব, কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি কোনো মহান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হওক;
২৭ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰধান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হওক।
২৮ যেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰই সেৱা কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰু বহুতৰে মুক্তিপণ স্বৰূপে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ আহিছিল।
২৯ যিৰীহোৰ পৰা যাওঁতে বহু লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে আহিল।
৩০ তেতিয়া বাটৰ কাষত বহি থকা দুজন অন্ধ লোকে যীচু পাৰ হৈ যোৱাৰ কথা শুনি চিঞৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰা।"
31 তাতে লোকসকলে মনে মনে থকাৰ কাৰণে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে;
৩২ যীচুৱে থিয় হৈ তেওঁলোকক মাতি ক'লে, " তোমালোকে মই তোমালোকক কি কৰিব বিচাৰিছা?"
৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আমাৰ চকু মেলিবলৈ।"
৩৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ চকুত স্পৰ্শ কৰিলে।

অধ্যায় ২১

১ পাছত তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ ওচৰ চাপি আহি বৈৎফাগত জলপানৰ পৰ্ব্বত পালে, তেতিয়া যীচুক দুজন শিষ্য পঠালে।
২ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ সন্মুখত থকা গাঁওখনলৈ যাওক, আৰু লগে লগে তোমালোকে বান্ধি থোৱা গাধ আৰু তাইৰ লগত পোৱালি পোৱালি পাবা;
৩ আৰু কোনোৱে যদি তোমালোকক কোনো কথা কয়, তেন্তে তোমালোকে ক'বা, 'প্ৰভুক তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন আছে; আৰু লগে লগে তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াব।
৪ ভাববাদীয়ে কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'বলৈ এই সকলোবোৰ কৰা হ'ল।
৫ তোমালোকে চিয়োনৰ জীয়েকক কোৱা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা নম্ৰ, গাধৰ ওপৰত বহি আৰু গাধৰ পোৱালি এটা পোৱালি তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আছে।
৬ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে গৈ যীচুৱে আজ্ঞা অনুসাৰে পালন কৰিলে।
৭ গাধ আৰু পোৱালিটো আনি তেওঁলোকৰ কাপোৰ পিন্ধিলে আৰু তাতে তেওঁক বহাই দিলে।
৮ অনেক জনগোষ্ঠীয়ে বাটত নিজৰ কাপোৰ মেলিলে; আন কিছুমানে গছৰ ডাল কাটি বাটত খেৰ মাৰিলে।
9 আগে আগে যোৱা আৰু পিছে পিছে যোৱা লোকসকলে চিঞৰি ক'লে, "দায়ূদৰ পুত্ৰৰ ওচৰত হোচান্না; সৰ্বোচ্চত হোছানা।
১০ যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ গ'লে, গোটেই নগৰখনে ক'লে, "এইজন কোন?"
১১ তেতিয়া জনসাধাৰণে ক'লে, "এইজনেই হৈছে গালীলৰ নাচৰতৰ ভাববাদী যীচু।"
12 যীচুৱে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰলৈ গৈ মন্দিৰত বিক্ৰেতা আৰু কিনা সকলোকে বাহিৰ কৰি দিলে আৰু ধন বিনিময় কৰা লোকসকলৰ মেজ আৰু কপৌ বিক্ৰেতাসকলৰ আসনবোৰ ভাঙি পেলালে।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " লিখাত লিখা আছে, 'মোৰ ঘৰক প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ'ব; কিন্তু তোমালোকে তাক চোৰৰ গুহা কৰিলা।"
১৪ অন্ধ আৰু পংগুসকলে মন্দিৰত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
১৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁ কৰা আচৰিত কামবোৰ দেখিলে আৰু মন্দিৰত ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে চিঞৰি ক'লে, "দায়ূদৰ পুত্ৰৰ ওচৰত হোচনা; তেওঁলোক অতিশয় অসন্তুষ্ট হৈছিল,
১৬ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "এইবোৰে কি কয়, তুমি শুনিছানে?" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "হয়; তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাইনে, কেঁচুৱা আৰু দুগ্ধপান কৰা শিশুৰ মুখৰ পৰা তুমি প্ৰশংসা সিদ্ধ কৰা?
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ পৰা বৈথনিয়ালৈ গ'ল; আৰু তেওঁ তাতেই বাস কৰিলে।
১৮ ৰাতিপুৱা নগৰলৈ উভতি আহোঁতে তেওঁৰ ভোক লাগিল।
১৯ বাটত এজোপা ডিমৰু গছ দেখি তাৰ ওচৰলৈ গৈ তাত কেৱল পাতৰ বাহিৰে একো নাপালে আৰু ক'লে, " এতিয়াৰ পৰা তোমাৰ ওপৰত চিৰকাললৈকে কোনো ফল গজিব নালাগে।" আৰু বৰ্তমানে ডিমৰু গছজোপা শুকাই গ'ল।
২০ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে তাক দেখি আচৰিত হৈ ক'লে, "ডিমুৰ গছ কিমান সোনকালে শুকাই গ'ল!
২১ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস আছে, আৰু

সন্দেহ নকৰে, তেন্তে তোমালোকে কেৱল ডিমৰু গছৰ লগত কৰা কামটো কৰাই নহয়, কিন্তু এই পৰ্ব্বতক যদি কোৱা, তুমি আঁতৰি যোৱা।" , আৰু তুমি সাগৰত পেলোৱা হ'বা; সেয়া কৰা হ'ব।
২২ তোমালোকে বিশ্বাস কৰি প্ৰাৰ্থনাত যি বিচাৰিবা, সেই সকলো পাবা।
২৩ তেওঁ মন্দিৰত সোমাওঁতে, তেওঁ শিক্ষা দি থকা অৱস্থাত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোকৰ প্ৰাচীনসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আপুনি এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰে?" আৰু কোনে তোমাক এই অধিকাৰ দিলে?
২৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মইও তোমালোকক এটা কথা সুধিম, যিটো তোমালোকে মোক ক'লে, মইও তোমালোকক ক'ম যে মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰো।"
২৫ যোহনৰ বাপ্তিস্ম ক'ৰ পৰা আহিল? স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা? তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে যুক্তি দিলে, "আমি যদি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা; তেওঁ আমাক ক'ব, তেতিয়া তোমালোকে তেওঁক কিয় বিশ্বাস কৰা নাছিলা?
২৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ, "মানুহৰ পৰা; আমি মানুহক ভয় কৰো; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি ধৰি লৈছে।
২৭ তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি ক'ব নোৱাৰো।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰিম, মইও তোমালোকক নকওঁ।"
২৮ কিন্তু তোমালোকে কি ভাবে? এজন মানুহৰ দুজন পুত্ৰ আছিল; আৰু তেওঁ প্ৰথমজনৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "বোপা, আজি মোৰ আঙুৰৰ বাগিচাত কাম কৰিবলৈ যা"।
২৯ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই নিবিচাৰো;
৩০ তেতিয়া তেওঁ দ্বিতীয়জনৰ ওচৰলৈ গৈ একেদৰে ক'লে। তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই যাওঁ, ছাৰ;
৩১ তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে নিজৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰিলে? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰথমজন। যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, কৰ লোৱা আৰু বেশ্যাসকলে তোমালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ যায়।"
৩২ কিয়নো যোহনে ধাৰ্ম্মিকতাৰ পথত তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছিলা, কিন্তু তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰা নাছিলা, কিন্তু কৰ লোৱা আৰু বেশ্যাসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিছিল;
33 আন এটা দৃষ্টান্ত শুনা: এজন ঘৰৰ মালিকে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰি চাৰিওফালে বেৰ মাৰি তাত দ্ৰাক্ষাৰস খান্দি এটা টাৱাৰ নিৰ্মাণ কৰি খেতিয়কসকলৰ হাতত দিলে আৰু দূৰৈৰ দেশলৈ গ'ল।
৩৪ যেতিয়া ফলৰ সময় ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দাসসকলক খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে, যাতে তেওঁলোকে তাৰ ফল লাভ কৰিব পাৰে।
৩৫ খেতিয়কসকলে তেওঁৰ দাসসকলক লৈ এজনক প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু আন এজনক হত্যা কৰিলে আৰু আন এজনক শিলগুটিৰে আঘাত কৰিলে।
৩৬ তেওঁ আকৌ প্ৰথমতকৈ বেছি আন দাস পঠালে;
৩৭ কিন্তু শেষত তেওঁ নিজৰ পুত্ৰক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক শ্ৰদ্ধা কৰিব।"
38 কিন্তু খেতিয়কসকলে পুত্ৰক দেখি ইজনে সিজনক ক'লে, "এইজন উত্তৰাধিকাৰী; আহক, আমি তেওঁক বধ কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দখল কৰোঁ।"
39 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি আঙুৰৰ বাগিচাৰ পৰা উলিয়াই আনি বধ কৰিলে।
৪০ এতেকে যেতিয়া আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভু আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই খেতিয়কসকলক কি কৰিব?
৪১ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেওঁ সেই দুষ্ট মানুহবোৰক দুৰ্বিষহভাৱে ধ্বংস কৰিব আৰু তেওঁৰ আঙুৰৰ বাগিচা আন খেতিয়কসকলক এৰি দিব, যিসকলে তেওঁক ঋতু অনুসৰি ফল দিব।"
৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কেতিয়াও শাস্ত্ৰত পঢ়া নাছিলানে, "নিৰ্মাতাসকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই শিলটো চুকৰ মূৰ হৈ পৰিছে;
৪৩ এতেকে মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব আৰু তাৰ ফল উৎপন্ন কৰা জাতিটোক দিয়া হ'ব।
৪৪ আৰু যি কোনো এই শিলৰ ওপৰত পৰিব, তেওঁ ভাঙি যাব, কিন্তু যাৰ ওপৰত ই পৰিব, তেওঁক গুড়ি কৰি পেলাব।
45 প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ দৃষ্টান্ত শুনিলে, তেওঁলোকে বুজি পালে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে।
46 কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত হাত দিব বিচাৰিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ভাববাদী বুলি গণ্য কৰাৰ বাবে জনসমাগমক ভয় কৰিছিল।

অধ্যায় ২২

১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই ক'লে।
২ স্বৰ্গৰাজ্য কোনো ৰজাৰ নিচিনা, যিজনে নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে বিয়া কৰাইছিল।
৩ আৰু বিয়ালৈ নিমন্ত্ৰণ কৰা সকলক মাতিবলৈ তেওঁৰ দাসসকলক পঠালে;
৪ পুনৰ তেওঁ আন দাসক পঠিয়াই ক'লে, "নিমন্ত্ৰিতসকলক কোৱা, চোৱা, মই মোৰ ৰাতিৰ আহাৰ প্ৰস্তুত কৰিলোঁ, মোৰ গৰু আৰু মোৰ মোটা পোৱালিবোৰ বধ কৰা হ'ল, আৰু সকলো সাজু হ'ল;
৫ কিন্তু তেওঁলোকে তাক সহজ কৰি তুলিলে, এজনে নিজৰ খেতিলৈ, আন এজনে নিজৰ ব্যৱসায়িক সামগ্ৰীৰ ওচৰলৈ গ'ল।
৬ আৰু অৱশিষ্ট লোকসকলে তেওঁৰ দাসসকলক লৈ ক্ষোভেৰে অনুৰোধ কৰি তেওঁলোকক বধ কৰিলে।
7 কিন্তু ৰজাই সেই কথা শুনি ক্ৰোধিত হ'ল আৰু তেওঁ নিজৰ সৈন্যবাহিনী পঠিয়াই সেই হত্যাকাৰীসকলক ধ্বংস কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নগৰখন জ্বলাই দিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দাসসকলক ক'লে, "বিয়া সাজু হৈছে, কিন্তু যিসকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল, তেওঁলোক যোগ্য নাছিল।"
৯ এতেকে তোমালোকে ঘাইপথত যাওক, আৰু যিসকলক পাবা, বিবাহৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ জনাওক।
10 তেতিয়া সেই দাসসকলে ঘাইপথলৈ ওলাই গৈ, বেয়া-ভাল সকলোকে গোটাই ল'লে।

১১ পাছত ৰজাই আলহীসকলক চাবলৈ ভিতৰলৈ আহি তাত এজন মানুহক দেখিলে, যিজনে বিয়াৰ কাপোৰ পিন্ধা নাছিল।
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "বন্ধু, তুমি বিয়াৰ বস্ত্ৰ নথকাকৈ ইয়ালৈ কেনেকৈ আহিলা?" আৰু বাকৰুদ্ধ হৈ পৰিল।
১৩ তেতিয়া ৰজাই দাসসকলক ক'লে, "তেওঁৰ হাত-ভৰি বান্ধি বাহিৰ আন্ধাৰত পেলাই দিবা; তাত কান্দোন আৰু দাঁত খোঁচ মাৰিব।
১৪ কিয়নো বহুতকে আহ্বান কৰা হৈছে, কিন্তু মনোনীত হোৱা কম।
১৫ তেতিয়া ফৰীচীবিলাকে গৈ তেওঁক তেওঁৰ কথাত কেনেকৈ আবদ্ধ কৰি ৰাখিব পাৰে, সেই বিষয়ে আলোচনা কৰিলে।
16 তেতিয়া তেওঁলোকে হেৰোদীয়াসকলৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্যসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "গুৰু, আমি জানো যে তুমি সত্য আৰু ঈশ্বৰৰ পথ সত্যতাৰে শিকাইছা, আৰু তুমি কাৰো প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিবা;
১৭ এতেকে আমাক কোৱা, তুমি কি ভাবে? কৈজাৰক কৰ দিয়া উচিত নে নহয়?
১৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ দুষ্টতাক দেখি ক'লে, " হে ভণ্ডসকল, তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা?
১৯ কৰ ধন মোক দেখুৱাই দিয়া। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এটকা আনিলে।
২০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু শিৰোনাম কাৰ?
২১ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চিজাৰৰ।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সেয়েহে কৈচৰৰ যি বস্তু কৈচৰক দান কৰা; আৰু ঈশ্বৰৰ যিবোৰ বস্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত।
২২ এই কথা শুনি তেওঁলোকে আচৰিত হৈ তেওঁক এৰি গুচি গ'ল।
২৩ সেইদিনা পুনৰুত্থান নাই বুলি কোৱা চদ্দুকীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে।
২৪ তেওঁ ক'লে, "গুৰু, মোচিয়ে ক'লে, "যদি কোনো লোকৰ সন্তান নথকাকৈ মৃত্যু হয়, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েকে নিজৰ পত্নীক বিয়া কৰাব আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ বংশ জন্ম দিব।"
২৫ আমাৰ লগত সাতজন ভাই আছিল;
২৬ সেইদৰে দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় সপ্তমলৈকে।
২৭ আৰু শেষত সেই মহিলাগৰাকীও মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
২৮ এতেকে পুনৰুত্থানৰ সময়ত তাই সাতজনৰ ভিতৰত কাৰ পত্নী হ'ব? কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলোৰে তাই আছিল।
২৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে শাস্ত্ৰ বা ঈশ্বৰৰ শক্তি নাজানি ভুল কৰে।"
৩০ কিয়নো পুনৰুত্থানৰ সময়ত তেওঁলোকে বিয়া নহ'ব, বিয়াও নহ'ব, কিন্তু স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ দূতৰ দৰে হ'ব।
৩১ কিন্তু মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে তোমালোকক কোৱা কথা পঢ়া নাইনে।
৩২ মই অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ? ঈশ্বৰ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, জীৱিতসকলৰ ঈশ্বৰ।
৩৩ এই কথা শুনি লোকসকলে তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হ'ল।
34 কিন্তু ফৰীচীসকলে তেওঁ চদ্দুকীসকলক মৌন কৰি ৰখাৰ কথা শুনি তেওঁলোক গোট খালে।
35 তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে এজন অধিবক্তাই তেওঁক প্ৰলোভিত কৰি এটা প্ৰশ্ন সুধিলে।
৩৬ গুৰু, বিধানৰ কোনটো মহান আজ্ঞা?
৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সমস্ত হৃদয়েৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে আৰু সমস্ত মনেৰে প্ৰেম কৰা।"
৩৮ এইটোৱেই প্ৰথম আৰু মহান আজ্ঞা।
৩৯ আৰু দ্বিতীয়টো তাৰ সদৃশ, "আপুনি আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিব লাগিব।"
৪০ এই দুই আজ্ঞাৰ ওপৰত সকলো বিধান আৰু ভাববাদীসকল ওলমি আছে।
৪১ ফৰীচীসকল গোট খোৱাৰ সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে।
৪২ তেওঁ ক'লে, তোমালোকে খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে কি ভাবে? তেওঁ কাৰ পুত্ৰ? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "দায়ূদৰ পুত্ৰ।"
৪৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তেন্তে দায়ূদে তেওঁক কেনেকৈ প্ৰভু বুলি ক'লে।
৪৪ যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, "যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহা?"
45 তেন্তে দায়ূদে যদি তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ?
৪৬ সেইদিনাৰ পৰা কোনেও তেওঁক আৰু প্ৰশ্ন কৰিবলৈ সাহস কৰিব নোৱাৰিলে।

অধ্যায় ২৩

১ তেতিয়া যীচুৱে লোকসকলক আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ আগত ক'লে।
২ তেওঁ ক'লে, "শাস্ত্ৰৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে মোচিৰ আসনত বহি আছে।
৩ এতেকে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আদেশ দিয়ে, সেই সকলোৰে পালন কৰা আৰু পালন কৰা; কিন্তু তোমালোকে তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে কয়, কিন্তু নকৰে।"
৪ কিয়নো তেওঁলোকে গধুৰ বোজা বান্ধি মানুহৰ কান্ধত ৰাখে; কিন্তু সিহঁতে নিজেই সিহঁতক এটা আঙুলিৰে লৰচৰ নকৰে।
৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ সকলো কৰ্ম মানুহে দেখাৰ কাৰণে কৰে;
6 আৰু ভোজ-ভোজৰ সময়ত ওপৰৰ কোঠাবোৰ আৰু ধৰ্ম-ধৰণৰ মুখ্য আসনবোৰক ভাল পাওক;
৭ বজাৰত শুভেচ্ছা আৰু মানুহে ৰাব্বি, ৰাব্বি বুলি কোৱা।
৮ কিন্তু তোমালোকক ৰাব্বি বুলি নাযাবা; আৰু তোমালোক সকলোৰে ভাই-ভনী।
9 আৰু পৃথিৱীত কাকো তোমালোকৰ পিতৃ বুলি নালাগিব, কিয়নো স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃ এজন।
১০ তোমালোকক প্ৰভু বুলিও নাযাবা, কিয়নো তোমালোকৰ গুৰু এজন, খ্ৰীষ্ট।

১১ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যিজন মহান, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হ'ব।
১২ আৰু যি কোনোৱে নিজকে উন্নীত কৰিব, তেওঁক হেয় কৰা হ'ব; আৰু যি জনে নিজকে নম্র কৰিব, তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ব।"
১৩ কিন্তু, তোমালোকৰ বাবে ধিক্, অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল! কিয়নো তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্য মানুহৰ বিৰুদ্ধে বন্ধ কৰি ৰাখিছা;
১৪ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে বিধৱাৰ ঘৰবোৰ গ্রাস কৰে, আৰু অভিনয়ৰ কাৰণে দীঘলীয়া প্রার্থনা কৰে;
১৫ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে এজন ধৰ্মান্তৰিত হ'বলৈ সাগৰ আৰু ভূমিৰ চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰে, আৰু যেতিয়া তেওঁক সৃষ্টি কৰা হয়, তেতিয়া তেওঁক তোমালোকতকৈ দুগুণ বেছি নৰকৰ সন্তান কৰা।"
১৬ হে অন্ধ পথ প্রদর্শকসকল, তোমালোকৰ ধিক্, যিসকলে কয়, "যি কোনোৱে মন্দিৰৰ নামত শপত খায়, সেয়া একো নহয়; কিন্তু যি কোনোৱে মন্দিৰৰ সোণৰ শপত খায়, তেওঁ ঋণী!
১৭ তোমালোক মূৰ্খ আৰু অন্ধসকল, কিয়নো সোণক পবিত্র কৰা মন্দিৰটো ডাঙৰ নে?
১৮ আৰু "যি কোনোৱে বেদীৰ নামেৰে শপত খায়, সেয়া একো নহয়; কিন্তু যি কোনোৱে তাৰ ওপৰত থকা উপহাৰৰ শপত খায়, তেওঁ দোষী।
১৯ তোমালোক মূৰ্খ আৰু অন্ধসকল;
২০ এতেকে যি কোনোৱে বেদীৰ নামেৰে শপত খায়, তেওঁ তাৰ আৰু তাৰ সকলো বস্তুৰ শপত খায়।
২১ আৰু যি কোনোৱে মন্দিৰৰ নামেৰে শপত খায়, তেওঁ সেই মন্দিৰ আৰু তাত বাস কৰা লোকৰ নামেৰে শপত খায়।
২২ আৰু যি জনে স্বৰ্গৰ নামেৰে শপত খাব, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আৰু তাত বহাজনৰ নামেৰে শপত খায়।
২৩ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে পদিনা, এনাইচ আৰু জিৰাৰ দশম ভাগ দি বিধান, বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাসৰ গধুৰ বিষয়বোৰ বাদ দিছা।
২৪ তোমালোক অন্ধ পথ প্রদর্শক, যিবিলাকে ভেঁকুৰক চেপি ধৰে আৰু উট গিলি পেলায়।
২৫ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে পাত্র আৰু পাত্রৰ বাহিৰৰ অংশ পৰিষ্কাৰ কৰে, কিন্তু ভিতৰখন লুটপাত আৰু অতিৰিক্ততাৰে ভৰি থাকে।
২৬ হে অন্ধ ফৰীচী, পাত্র আৰু পাত্রৰ ভিতৰত থকা বস্তুবোৰ প্ৰথমে শুচি কৰা, যাতে সিহঁতৰ বাহিৰৰ অংশও পৰিষ্কাৰ হয়।
২৭ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোক বগা কৰা সমাধিৰ নিচিনা, যিবোৰ বাহ্যিকভাৱে ধুনীয়া যেন লাগে, কিন্তু ভিতৰত মৃত মানুহৰ হাড় আৰু সকলো অশুচিতাৰে ভৰি আছে।
২৮ সেইদৰে তোমালোকও মানুহৰ আগত বাহ্যিকভাৱে ধাৰ্মিক যেন লাগে, কিন্তু ভিতৰি তোমালোক ভণ্ডামি আৰু অধৰ্মৰ দ্বাৰা পৰিপূৰ্ণ।
২৯ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে ভাববাদীবিলাকৰ মৈদাম নিৰ্মাণ কৰা আৰু ধাৰ্ম্মিক লোকসকলৰ মৈদাম সজোৱা;
৩০ আৰু কওক, "আমি যদি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ দিনত থাকিলোহেঁতেন, তেন্তে আমি তেওঁলোকৰ লগত ভাববাদীসকলৰ তেজত অংশীদাৰ নহ'লোহেঁতেন।"
৩১ এতেকে তোমালোকে নিজৰ সাক্ষী হবা, তোমালোক ভাববাদীসকলক বধ কৰা লোকসকলৰ সন্তান।
৩২ তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ জোখ পূৰণ কৰা।
৩৩ হে সাপবোৰ, হে সাপৰ বংশ, তোমালোকে নৰকৰ শাস্তি কেনেকৈ ৰক্ষা কৰিব পাৰিবা?
৩৪ এতেকে চোৱা, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী, জ্ঞানী লোক আৰু অধ্যাপক পঠাইছো; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক তোমালোকে তোমালোকৰ নামঘৰত কোব খাবা আৰু নগৰৰ পৰা নগৰলৈ তেওঁলোকক অত্যাচাৰ কৰিবা।
৩৫ যাতে ধাৰ্ম্মিক হাবেলৰ তেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মন্দিৰ আৰু বেদীৰ মাজত বধ কৰা বৰাখিয়াৰ পুত্র জখৰিয়াৰ তেজলৈকে পৃথিৱীত ঢালি দিয়া সকলো ধাৰ্মিক তেজ তোমালোকৰ ওপৰত আহিব।
৩৬ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই সকলো কথা এই প্রজন্মৰ ওপৰত আহিব।
৩৭ হে যিৰূচালেম, যিৰূচালেম, তুমি ভাববাদীসকলক বধ কৰা আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱাসকলক শিলগুটিৰে আঘাত কৰা, মই কিমানবাৰ তোমাৰ সন্তানসকলক গোট খুৱাব বিচাৰিলোঁহেঁতেন, যেনেকৈ কুকুৰাই নিজৰ ডেউকাৰ তলত নিজৰ কুকুৰাবোৰ গোটাই লয়, কিন্তু তোমালোকে নিবিচাৰিলা!
৩৮ চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্জন হৈ পৰিল।
৩৯ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে এতিয়াৰ পৰা মোক দেখা নাপাবা, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে নকবা, "যি প্রভুৰ নামত আহিব, তেওঁ ধন্য।"

অধ্যায় ২৪

১ পাছত যীচুৱে মন্দিৰৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক মন্দিৰৰ অট্টালিকাবোৰ দেখুৱাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এই সকলোবোৰ দেখা নাই?" মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ইয়াত এটা শিল এটাৰ ওপৰত আন এটা শিল নাথাকিব, যিটো নমাই দিয়া নহ'ব।"
৩ তেওঁ জলপানৰ পৰ্ব্বতত বহি থাকোঁতে শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ একান্তভাৱে আহি ক'লে, "আমাক কোৱা, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব?" আৰু তোমাৰ আগমনৰ আৰু জগতৰ শেষৰ চিন কি হ'ব?

৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " কোনোৱে যাতে তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে, তাৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।"
৫ কিয়নো মোৰ নামেৰে বহুত আহিব আৰু ক'ব, "মই খ্ৰীষ্ট; আৰু বহুতকে প্ৰতাৰণা কৰিব।
৬ আৰু যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ উৰাবাতৰিৰ কথা শুনিব, তোমালোক যাতে বিভ্ৰান্ত নহয়, তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিবা;
7 কিয়নো জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে, আৰু ৰাজ্যই ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত আকাল, মহামাৰী আৰু ভূমিকম্প হ'ব।
৮ এই সকলোবোৰেই দুখৰ আৰম্ভণি।
9 তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক দুখৰ কাৰণে সমৰ্পণ কৰিব আৰু তোমালোকক বধ কৰিব;
১০ তেতিয়া বহুতে ক্ষুন্ন হ'ব, আৰু ইজনে সিজনক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব আৰু ইজনে সিজনক ঘৃণা কৰিব।
১১ আৰু বহুতো মিছা ভাববাদী উঠিব, আৰু বহুতকে প্ৰতাৰণা কৰিব।
১২ আৰু অধৰ্ম প্ৰচুৰ হোৱাৰ কাৰণে অনেকৰ প্ৰেম ঠাণ্ডা হ'ব।
১৩ কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহ্য কৰিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।
১৪ আৰু ৰাজ্যৰ এই শুভবাৰ্ত্তা সকলো জাতিৰ সাক্ষ্য হিচাপে সমগ্ৰ জগতত প্ৰচাৰ কৰা হ'ব; আৰু তেতিয়াই অন্ত আহিব।
১৫ এতেকে যেতিয়া দানিয়েল ভাববাদীয়ে কোৱা ধ্বংসৰ ঘৃণনীয়তাক পবিত্ৰ স্থানত থিয় হৈ থকা দেখিব;
১৬ তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা সকলে পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক।
১৭ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে নিজৰ ঘৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ নামি নাহিব।
১৮ আৰু পথাৰত থকা লোকে নিজৰ কাপোৰ ল'বলৈ উভতি নাযাব।
১৯ আৰু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু দুগ্ধপান কৰা সকলৰ বাবে ধিক্!
২০ কিন্তু তোমালোকৰ পলায়ন শীতকালত বা বিশ্ৰামবাৰে নহ'বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা।
২১ কিয়নো তেতিয়া জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰা আজিলৈকে যি মহাক্লেশ নাছিল, আৰু কেতিয়াও নাথাকিব।
২২ আৰু সেই দিনবোৰ চুটি নহ'লে কোনো মাংসই পৰিত্ৰাণ নাপাব;
২৩ তেতিয়া কোনোৱে যদি তোমালোকক কয়, "চোৱা, খ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে বা তাত আছে; বিশ্বাস নকৰিব।
২৪ কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্ট আৰু মিছা ভাববাদী আহিব আৰু মহান চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিব; যাতে সম্ভৱ হ'লে তেওঁলোকে মনোনীত লোকসকলক প্ৰতাৰণা কৰিব।
২৫ চোৱা, মই তোমালোকক আগতেই কৈছো।
২৬ এতেকে যদি তেওঁলোকে তোমালোকক কয়, "চোৱা, তেওঁ মৰুভূমিত আছে; বাহিৰলৈ নাযাবা, চোৱা, তেওঁ গোপন কোঠাবোৰত আছে; বিশ্বাস নকৰিব।
২৭ কিয়নো যেনেকৈ পূব দিশৰ পৰা বিজুলী ওলাই পশ্চিম দিশলৈকে জিলিকি উঠে; মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনও তেনেকুৱাই হ'ব।"
২৮ কিয়নো মৃতদেহ য'তেই থাকিব, তাতেই ঈগলবোৰ গোট খাব।
২৯ সেই দিনবোৰৰ ক্লেশৰ পিছত লগে লগে সূৰ্য্য অন্ধকাৰ হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই পোহৰ নিদিব, আৰু আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ সৰি পৰিব আৰু আকাশৰ শক্তিবোৰ কঁপিব।
৩০ তেতিয়া স্বৰ্গত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশ পাব, আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে শোক কৰিব, আৰু মানুহৰ পুত্ৰক স্বৰ্গৰ ডাৱৰত শক্তি আৰু মহান মহিমাৰে আহি থকা দেখিব।
31 তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলক শিঙাৰ প্ৰচণ্ড শব্দ কৰি পঠাব আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক আকাশৰ ইফালৰ পৰা আনটো মূৰলৈকে চাৰিটা বতাহৰ পৰা একত্ৰিত কৰিব।
৩২ এতিয়া ডিমৰু গছৰ বিষয়ে এটা দৃষ্টান্ত শিকক; যেতিয়া তেওঁৰ ডাল কোমল হৈ পাত ওলায়, তেতিয়া আপোনালোকে জানে যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰ চাপি আহিছে।
৩৩ সেইদৰে তোমালোকে যেতিয়া এই সকলোবোৰ দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে জানিবা যে ই দুৱাৰৰ ওচৰতে আছে।
৩৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই সকলো কথা পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে এই প্ৰজন্ম পাৰ নহ'ব।
৩৫ আকাশ-পৃথিৱী অদৃশ্য হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য অতীত নহ'ব।
৩৬ কিন্তু সেই দিন আৰু ঘণ্টাৰ বিষয়ে কেৱল মোৰ পিতৃৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই নাজানে, স্বৰ্গৰ স্বৰ্গদূতসকলেও নাজানে।
৩৭ কিন্তু নোহৰ দিন যেনেকৈ আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনও হ'ব।
38 কিয়নো জলপ্লাৱনৰ আগৰ দিনবোৰত নোৱে জাহাজত সোমোৱাৰ দিনলৈকে তেওঁলোকে খাই-পানী, বিয়া আৰু বিয়া কৰাইছিল।
৩৯ জলপ্লাৱন আহি সকলোকে লৈ যোৱালৈকে গম নাপালে; মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনও তেনেকুৱাই হ'ব।"
৪০ তেতিয়া দুজন পথাৰত থাকিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৪১ দুগৰাকী মহিলাই মিলত পিহিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৪২ এতেকে সাৰ থাকক, কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰভু কোন সময়ত আহিব, তোমালোকে নাজানা।
৪৩ কিন্তু এইটো জানি থওক যে ঘৰৰ মালিকে যদি চোৰ কোন সময়ত আহিব সেই কথা জানিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ চকু ৰাখিলেহেঁতেন আৰু নিজৰ ঘৰ ভাঙিবলৈ নিদিলেহেঁতেন।
৪৪ এতেকে তোমালোকেও সাজু থাকা, কিয়নো তোমালোকে ভবা সময়ত মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।
৪৫ তেনেহলে এজন বিশ্বাসী আৰু জ্ঞানী দাস কোন, যাক তেওঁৰ প্ৰভুৱে নিজৰ ঘৰৰ ওপৰত অধ্যক্ষ কৰি যথা সময়ত তেওঁলোকক আহাৰ দিব?
৪৬ ধন্য সেই দাস, যাৰ প্ৰভুৱে আহি এনে কৰি থকা দেখিব।
৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁ তেওঁক নিজৰ সকলো সম্পত্তিৰ ওপৰত অধ্যক্ষ কৰিব।
৪৮ কিন্তু সেই দুষ্ট দাসে যদি নিজৰ অন্তৰত কয়, "মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ আগমনত বিলম্ব কৰে;

৪৯ তেওঁ নিজৰ সতীৰ্থ দাসসকলক আঘাত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব আৰু মদ্যপান কৰা লোকসকলৰ লগত খাবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব;
50 সেই দাসৰ প্ৰভু যিদিনা তেওঁক অপেক্ষা নকৰে, আৰু যি সময়ত তেওঁ অজ্ঞাত সময়ত আহিব।
৫১ আৰু তেওঁক কাটি পেলাব আৰু ভণ্ডসকলৰ লগত তেওঁৰ অংশ নিযুক্ত কৰিব;

অধ্যায় ২৫

১ তেতিয়া স্বৰ্গৰাজ্যক দহজন কুমাৰীৰ সৈতে তুলনা কৰা হ'ব, যিসকলে নিজৰ প্ৰদীপ লৈ দৰাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল।
২ তেওঁলোকৰ পাঁচজন জ্ঞানী আৰু পাঁচজন মূৰ্খ আছিল।
৩ মূৰ্খবিলাকে নিজৰ প্ৰদীপ লৈ গ'ল আৰু লগত তেল নিলগৈ।
৪ কিন্তু জ্ঞানীসকলে নিজৰ পাত্ৰত তেল লৈ গ'ল।
৫ দৰা দেৰি থাকোঁতে সকলোৱে টোপনি আহি শুই থাকিল।
৬ তেতিয়া মাজনিশা চিঞৰ-বাখৰ হ'ল, "চোৱা, দৰা আহি আছে; তোমালোকে তেওঁক লগ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা।
৭ তেতিয়া সেই সকলো কুমাৰীয়ে উঠি নিজৰ নিজৰ প্ৰদীপবোৰ সজাই ল'লে।
৮ মূৰ্খসকলে জ্ঞানীসকলক ক'লে, "তোমাৰ তেল আমাক দিয়া; কিয়নো আমাৰ দীপবোৰ নুমাই গৈছে।
৯ কিন্তু জ্ঞানীসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "এনে নহয়; যাতে আমাৰ আৰু তোমালোকৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নহ'ব, কিন্তু তোমালোকে বিক্ৰেতাসকলৰ ওচৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে কিনা।"
১০ তেওঁলোকে কিনিবলৈ গৈ থাকোঁতে দৰা আহিল; তাতে সাজু হৈ থকা সকলে তেওঁৰ লগত বিয়ালৈ সোমাই গ'ল আৰু দুৱাৰ বন্ধ হ'ল।
১১ পাছত আন কুমাৰীসকলেও আহি ক'লে, "প্ৰভু, প্ৰভু, আমাৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়া।"
১২ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মই তোমালোকক চিনি নাপাওঁ।"
১৩ এতেকে সাৰ থাকক, কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ কোন দিন বা আহিব, সেই সময় তোমালোকে নাজানা।
১৪ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য কোনো সুদূৰ দেশলৈ গৈ নিজৰ দাসসকলক মাতি নিজৰ সম্পত্তি তেওঁলোকৰ হাতত তুলি দিয়াৰ নিচিনা।
১৫ আৰু এজনক পাঁচ টাকৈ, আন এজনক দুই আৰু আন এজনক এটকা দিলে; প্ৰত্যেক মানুহক নিজৰ নিজৰ ক্ষমতা অনুসাৰে; আৰু পোনে পোনে নিজৰ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে।
১৬ পাচত যি জনে পাঁচ পত্ন লাভ কৰিছিল, তেওঁ গৈ সেই টকাৰে বেপাৰ কৰি আৰু পাঁচ পত্ন বনালে।
১৭ সেইদৰে যি জনে দুটা লাভ কৰিলে, তেওঁ আন দুটাও লাভ কৰিলে।
১৮ কিন্তু যিজনে এটা লাভ কৰিছিল, তেওঁ গৈ মাটি খান্দি নিজৰ প্ৰভুৰ ধন লুকুৱাই ৰাখিলে।
১৯ বহু দিনৰ পাছত সেই দাসসকলৰ প্ৰভু আহি তেওঁলোকৰ লগত হিচাপ কৰিলে।
20 পাচত যি জনে পাঁচ কিলান লাভ কৰিছিল, তেওঁ আহি আৰু পাঁচ কিলান আনি ক'লে, "হে প্ৰভু, তুমি মোক পাঁচ কিলান দিলা;
২১ তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, "হে ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস, তুমি ভাল কাম কৰিলা;
22 দুই পলক পোৱা জনেও আহি ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোক দুটকা দিলা;
২৩ তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, "হে ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস, ভাল কৰিলা; তুমি কেইটামান বিষয়ত বিশ্বাসী হৈছা, মই তোমাক অনেক বিষয়ত অধিপতি কৰিম;
২৪ তেতিয়া যি জনে এক টেলেণ্ট লাভ কৰিছিল, তেওঁ আহি ক'লে, "প্ৰভু, মই তোমাক জানিছিলোঁ যে তুমি এজন কঠিন মানুহ, তুমি য'ত বীজ সিঁচা নাই তাতেই শস্য চপোৱা আৰু য'ত তুমি খেৰ খেতি কৰা নাই তাতেই গোটোৱা।
২৫ মই ভয় খাই গৈ তোমাৰ টেলেণ্টটো পৃথিৱীত লুকুৱাই ৰাখিলোঁ;
২৬ তেওঁৰ প্ৰভুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "হে দুষ্ট আৰু অলস দাস, মই যে বীজ সিঁচা নাই তাতেই শস্য চপোৱা আৰু য'ত খেৰ খেতি কৰা নাই তাতেই গোটাওঁ, সেই বিষয়ে তুমি জানিছিলা।
২৭ এতেকে তুমি মোৰ ধন বিনিময় কৰা লোকসকলৰ ওচৰত ৰাখিব লাগিছিল, আৰু তেতিয়া মোৰ অহাৰ সময়ত মই মোৰ ধন সুদ দি ল'ব লাগিছিল।
28 এতেকে তেওঁৰ পৰা সেই ট্যান্টটো লৈ দহ টকীয়া জনক দিবা।
২৯ কিয়নো যিজনৰ হাতত আছে, তেওঁক প্ৰচুৰতা দিয়া হ'ব, কিন্তু যিজনৰ হাতত নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে, সেইখিনিও কাঢ়ি লোৱা হ'ব।
৩০ আৰু তোমালোকে সেই অলাভ দাসজনক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলাই দিয়া;
৩১ যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ মহিমাৰে আহিব আৰু তেওঁৰ লগত সকলো পবিত্ৰ স্বৰ্গদূত, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ মহিমাৰ সিংহাসনত বহিব।
৩২ তেওঁৰ আগত সকলো জাতি গোট খোৱা হ'ব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ইজনে সিজনৰ পৰা পৃথক কৰিব, যেনেকৈ মেৰপালকে ছাগলীৰ পৰা নিজৰ ভেড়াক বিভাজিত কৰে।
৩৩ তেওঁ ভেড়াবোৰক সোঁহাতে ৰাখিব, কিন্তু ছাগলীবোৰক বাওঁফালে ৰাখিব।
৩৪ তেতিয়া ৰজাই সোঁহাতে থকা তেওঁলোকক ক'ব, "হে মোৰ পিতৃৰ ধন্যসকল আহক, জগতৰ জন্মৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হ'বা।
৩৫ কিয়নো মই ভোকাতুৰ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক আহাৰ দিলা, মই পিয়াহ লাগিছিলা, আৰু তোমালোকে মোক পানী দিছিলা, মই বিদেশী আছিলোঁ আৰু তোমালোকে মোক ঘৰত লৈ গ'লা।
৩৬ উলংগ হৈ তোমালোকে মোক কাপোৰ পিন্ধিলা, মই অসুস্থ হৈ আছিলো, আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহিলা।
৩৭ তেতিয়া ধাৰ্মিক লোকসকলে তেওঁক উত্তৰ দিব, "প্ৰভু, আমি তোমাক কেতিয়া ভোকাতুৰ হৈ থকা দেখি তোমাক খুৱাইছিলো? নে পিয়াহ লৈ তোমাক পানী দিলে?

৩৮ আমি তোমাক কেতিয়া বিদেশীক দেখি তোমাক ঘৰলৈ লৈ গ'লোঁ? নে উলংগ হৈ তোমাক কাপোৰ পিন্ধাইছিলা?
৩৯ বা আমি তোমাক কেতিয়া অসুস্থ বা কাৰাগাৰত থকা দেখি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ?
৪০ তেতিয়া ৰজাই তেওঁলোকক ক'ব, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ ভাইসকলৰ এজনৰ লগত যিমানেই এই কাম কৰিলে, তোমালোকে মোৰ লগত সেই কাম কৰিলে।"
৪১ তেতিয়া তেওঁ বাওঁফালৰ লোকসকলকো ক'ব, "হে অভিশপ্তসকল, চয়তান আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গদূতৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা চিৰন্তন জুইত মোৰ পৰা আঁতৰি যাওক।
৪২ কিয়নো মই ভোকত আছিলো, আৰু তোমালোকে মোক আহাৰ নিদিলা;
৪৩ মই বিদেশী আছিলোঁ, কিন্তু তোমালোকে মোক ল'ৰা নাছিলা, আৰু তোমালোকে মোক কাপোৰ পিন্ধা নাছিলা।
৪৪ তেতিয়া তেওঁলোকেও তেওঁক উত্তৰ দিব, "প্ৰভু, আমি তোমাক কেতিয়া ভোকাতুৰ, পিয়াহত, বা বিদেশী, বা উলংগ, বা অসুস্থ, বা কাৰাগাৰত থকা দেখিছিলো আৰু তোমাৰ সেৱা কৰা নাছিলো?
৪৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিব, "মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিদৰে এইবোৰৰ কোনো এজনৰ লগত কৰা নাছিলা, তোমালোকে মোৰ লগত কৰা নাছিলা।"
৪৬ আৰু এইবিলাক অনন্ত শাস্তি পাব, কিন্তু ধাৰ্ম্মিকসকলে অনন্ত জীৱনলৈ যাব।

অধ্যায় ২৬

১ পাছত যীচুৱে এই সকলো কথা শেষ কৰি শিষ্যবিলাকক ক'লে।
২ তোমালোকে জানো যে দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ উৎসৱ হ'ব আৰু মানুহৰ পুত্ৰক ক্ৰুচত দিয়া হ'বলৈ বিশ্বাসঘাতকতা কৰা হ'ব।
3 তাৰ পাছত প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰজা বৃদ্ধসকলে কায়াফা নামৰ মহাপুৰোহিতৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ একত্ৰিত হ'ল।
4 আৰু তেওঁলোকে যীচুক কুটিলতাৰে ধৰি বধ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলে।
৫ কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, "পৰ্ব্বৰ দিনা নহয়, যাতে লোকসকলৰ মাজত হুলস্থুল নহয়।"
6 যীচু বিথনিয়াত, কুষ্ঠৰোগী চিমোনৰ ঘৰত আছিল।
7 তেওঁ আহাৰ খোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ মূৰত ঢালি দিলে।
৮ কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তাক দেখি ক্ৰোধিত হৈ ক'লে, "এই ধ্বংস কি কাৰণত?"
৯ কিয়নো এই মলম বহু মূল্যত বিক্ৰী কৰি দুখীয়াক দিয়া হ'লহেঁতেন।
১০ যীচুৱে সেই কথা বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মহিলাগৰাকীক কিয় আতংকিত কৰিছা? কিয়নো তাই মোৰ ওপৰত ভাল কাম কৰিলে।
১১ কিয়নো তোমালোকৰ লগত সদায় দৰিদ্ৰসকল থাকে; কিন্তু মোৰ তোমালোকৰ সদায় নাই।"
১২ কিয়নো তাই মোৰ শৰীৰত এই মলম ঢালি দিলে, মোৰ সমাধিৰ বাবেই তাই সেই মলম কৰিলে।
১৩ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, সমগ্ৰ জগতত এই শুভবাৰ্ত্তা য'ত প্ৰচাৰ কৰা হ'ব, তাতেই এই মহিলাগৰাকীয়ে কৰা কামটোও তেওঁৰ স্মৃতিৰ বাবে কোৱা হ'ব।
১৪ তেতিয়া বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা ইস্কৰিয়তীয়া নামৰ এজন প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মোক কি দিবা আৰু মই তেওঁক তোমালোকৰ হাতত তুলি দিম?" আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত ত্ৰিশটা ৰূপৰ চুক্তি কৰিলে।
১৬ সেই সময়ৰ পৰাই তেওঁ তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰিলে।
১৭ খমিৰবিহীন পিঠাৰ পৰ্ব্বৰ প্ৰথম দিনাই শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, "আপুনি নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ বাবে আমি ক'ত প্ৰস্তুত কৰিব বিচাৰিছা?"
১৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " এনে মানুহৰ ওচৰলৈ নগৰত গৈ তেওঁক কোৱা, "গুৰুজনে কৈছে, 'মোৰ সময় ওচৰ চাপিছে; মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰত নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিম।
১৯ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে যীচুৱে নিযুক্ত কৰা অনুসাৰে কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব সাজু কৰিলে।
২০ তেতিয়া সন্ধিয়া হ'ল, তেতিয়া তেওঁ বাৰজনৰ লগত বহিল।
২১ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
২২ তেওঁলোকে অতিশয় দুখী হৈ প্ৰত্যেকেই তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "প্ৰভু, মই নেকি?"
২৩ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " যি জনে মোৰ লগত বাচনত হাত ডুবাই দিব, তেওঁ মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
২৪ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে লিখাৰ দৰে যায়; জন্ম নোহোৱা হ'লে সেই মানুহজনৰ বাবে ভাল হ'লহেঁতেন।
২৫ তেতিয়া তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাই উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, মই নে? তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি কৈছা।"
২৬ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ দি ভাঙি শিষ্যসকলক দিলে আৰু ক'লে, " লোৱা, খাবা; এইটোৱেই মোৰ শৰীৰ।
২৭ পাছত তেওঁ পাত্ৰটো লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে আৰু ক'লে, " তোমালোক সকলোৱে ইয়াৰ পৰা পান কৰা;
২৮ কিয়নো এইটোৱেই মোৰ নতুন নিয়মৰ তেজ, যি পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে বহুতৰ কাৰণে বোৱাই দিয়া হৈছে।
২৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, মই এতিয়াৰ পৰা এই দ্ৰাক্ষাৰসৰ ফল পান নকৰো।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে গীত গাই জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ ওলাই গ'ল।
৩১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আজি ৰাতি মোৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৱে ক্ষুন্ন হ'বা;
৩২ কিন্তু মই পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত তোমালোকৰ আগত গালীললৈ যাম।
৩৩ পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ কাৰণে সকলো মানুহে ক্ষুন্ন হ'লেও মই কেতিয়াও ক্ষুন্ন নহ'ম।"
৩৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, আজি ৰাতি কুকুৰাৰ কাঁকুৰীৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।"

৩৫ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "মই যদিও তোমাৰ লগত মৰি যাওঁ, তথাপিও মই তোমাক অস্বীকাৰ নকৰোঁ।" সেইদৰে সকলো শিষ্যইও ক'লে।
৩৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গেৎচেমানী নামৰ ঠাইলৈ আহি শিষ্যসকলক ক'লে, " মই গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গৈ তোমালোক ইয়াত বহি থাকা।"
37 পিতৰ আৰু জবদীৰ দুই পুত্ৰক লগত লৈ তেওঁ দুখী আৰু অতিশয় গধুৰ হ'বলৈ ধৰিলে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ আগলৈকে অতিশয় দুখী;
39 তেওঁ অলপ আগলৈ গৈ মুখত পৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, " হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভৱ হয়, তেন্তে এই পাত্ৰ মোৰ পৰা আঁতৰি যাব;
৪০ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক শুই থকা দেখি পিতৰক ক'লে, " কি, তোমালোকে মোৰ লগত এঘণ্টাও ৰৈ থাকিব নোৱাৰিলা?"
৪১ তোমালোকে যাতে পৰীক্ষাত নাযাবা, তাৰ বাবে সাৰধান আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা;
৪২ তেওঁ পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, " হে মোৰ পিতৃ, এই পাত্ৰ যদি মই পান নকৰাকৈ মোৰ পৰা নাইকিয়া নহয়, তেন্তে তোমাৰ ইচ্ছা পূৰণ হওক।"
৪৩ তেওঁ আহি তেওঁলোকক পুনৰ শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ পৰিছিল।
৪৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এৰি পুনৰ গুচি গ'ল আৰু একে কথাকে কৈ তৃতীয়বাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৪৫ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়া শুই থাকক আৰু বিশ্ৰাম লোৱা;
৪৬ উঠি যাওঁ আহক;
47 তেতিয়া তেওঁ কথা কওঁতে চোৱা, বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা আহিল আৰু তেওঁৰ লগত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ বহু লোক আহিল।
48 তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা জনে তেওঁলোকক এটা চিন দি ক'লে, "মই যাক চুমা খাম, তেওঁৱেই;
৪৯ তেওঁ লগে লগে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "হে প্ৰভু; আৰু চুমা খালে।
৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " বন্ধু, তুমি কিয় আহিছা? তেতিয়া তেওঁলোকে আহি যীচুৰ ওপৰত হাত দি যীচুক ধৰিলে।
৫১ যীচুৰ লগত থকা এজনে হাত মেলি তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ এজন দাসক আঘাত কৰি তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে।
৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ তৰোৱালখন তেওঁৰ ঠাইত পুনৰ ৰাখক;
৫৩ তুমি ভাবিছানে যে মই এতিয়া মোৰ পিতৃক প্ৰাৰ্থনা কৰিব নোৱাৰোঁ, আৰু তেওঁ মোক বাৰজনতকৈ অধিক সৈন্য স্বৰ্গদূত দিব?
৫৪ কিন্তু এনে হ'ব লাগিব বুলি শাস্ত্ৰত কেনেকৈ পূৰ্ণ হ'ব?
৫৫ সেই সময়ত যীচুৱে লোকসকলক ক'লে, " তোমালোকে মোক ধৰিবলৈ তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ চোৰৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিছানে?" মই প্ৰতিদিনে তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত শিক্ষা দি বহি থাকিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক ধৰি ৰখা নাছিলা।
৫৬ কিন্তু ভাববাদীসকলৰ শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'বলৈ এই সকলোবোৰ কৰা হ'ল। তেতিয়া সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গ'ল।
৫৭ যীচুক ধৰি ৰখা লোকসকলে তেওঁক মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, য'ত অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীনসকল গোট খাই আছিল।
58 কিন্তু পিতৰে তেওঁৰ পিছে পিছে দূৰৈৰ পৰা মহাপুৰোহিতৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ গৈ শেষৰ সময় চাবলৈ দাসসকলৰ লগত বহিল।
59 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত, প্ৰাচীন আৰু সকলো পৰিষদে যীচুক হত্যা কৰিবলৈ মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলে।
৬০ কিন্তু কোনোৱেই নাপালে; শেষত দুজন ভুৱা সাক্ষী আহিল,
৬১ তেওঁ ক'লে, "এই মানুহজনে ক'লে, 'মই ঈশ্বৰৰ মন্দিৰটো ধ্বংস কৰি তিনিদিনত নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম।"
৬২ তেতিয়া মহাপুৰোহিতজনে উঠি তেওঁক ক'লে, "তুমি একো উত্তৰ নিদিলানে?" এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে?
৬৩ কিন্তু যীচুৱে মনে মনে থাকিল। তেতিয়া মহাপুৰোহিতে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "মই তোমাক জীৱিত ঈশ্বৰৰ নামত শপত দিছো যে তুমি খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নে নহয়, সেই বিষয়ে কোৱা।"
৬৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি কৈছা;
৬৫ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, "তেওঁ নিন্দা কৰিলে; আমাক সাক্ষীৰ আৰু কি প্ৰয়োজন? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ নিন্দা শুনিলা।"
৬৬ তোমালোকে কি ভাবে? তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ মৃত্যুৰ দোষী।"
৬৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখত থু পেলালে আৰু আঘাত কৰিলে; আৰু আন কিছুমানে তেওঁক হাতৰ তলুৱাৰে আঘাত কৰিলে;
৬৮ তেওঁ ক'লে, হে খ্ৰীষ্ট, আমাক ভাববাণী কোৱা, তোমাক আঘাত কৰা কোন?
69 পিতৰে ৰাজপ্ৰসাদত বাহিৰত বহি আছিল আৰু এজনী ছোৱালীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "তুমিও গালীলৰ যীচুৰ লগত আছিলা।"
৭০ কিন্তু তেওঁ সকলোৰে আগত অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "তুমি কি কৈছা মই নাজানো।"
৭১ পাছত তেওঁ বাৰাণ্ডালৈ ওলাই গ'লে, আন এগৰাকী দাসীয়ে তেওঁক দেখি তাত থকাসকলক ক'লে, "এইজনো নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।"
৭২ তেওঁ পুনৰ শপত খাই অস্বীকাৰ কৰিলে, "মই মানুহজনক চিনি নাপাওঁ।"
৭৩ কিছু সময়ৰ পাছত তাত থিয় হৈ থকা লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি পিতৰক ক'লে, "তুমিও নিশ্চয় তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তোমাৰ বাক্যই তোমাক প্ৰশংসা কৰে।"
৭৪ তেতিয়া তেওঁ শপত খাবলৈ ধৰিলে আৰু ক'লে, "মই মানুহজনক চিনি নাপাওঁ।" আৰু লগে লগে কুকুৰটোৱে কুৰু কৰিলে।
৭৫ পিতৰে যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলে, যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "মুৰ্গীয়ে কান্দি উঠাৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ

কৰিবা।" আৰু তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তিক্তভাৱে কান্দিলে।

অধ্যায় ২৭

১ ৰাতিপুৱা সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰধান লোকসকলে যীচুক হত্যা কৰিবলৈ পৰামৰ্শ ল'লে।
২ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক বান্ধি থৈ তেওঁক লৈ গ'ল আৰু ৰাজ্যপাল পন্তিয় পীলাতৰ হাতত তুলি দিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাই তেওঁক দোষী সাব্যস্ত হোৱা দেখি নিজকে অনুতাপ কৰি প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলৰ ওচৰলৈ ত্ৰিশটা ৰূপ ঘূৰাই আনিলে।
৪ তেওঁ ক'লে, "মই পাপ কৰিলোঁ যে মই নিৰ্দোষী তেজক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলোঁ।" তেওঁলোকে ক'লে, "আমাৰ বাবে সেইটো কি? তুমি সেইটোলৈ চাওক।
৫ তেতিয়া তেওঁ ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ মন্দিৰত পেলাই দি গুচি গ'ল আৰু ফাঁচী মাৰিলে।
6 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতসকলে ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ লৈ ক'লে, "এইবোৰ তেজৰ দাম, কাৰণ সেইবোৰ ভঁৰালত ভৰাই দিয়াটো বৈধ নহয়।"
7 তাতে বিদেশীক মৈদাম কৰিবলৈ মৃৎকাৰৰ পথাৰ কিনিলে।
৮ এই কাৰণে সেই পথাৰক আজিলৈকে "তেজৰ পথাৰ" বুলি কোৱা হ'ল।
9 তেতিয়া জেৰেমি ভাববাদীয়ে কোৱা কথাবোৰ পূৰ্ণ হ'ল, "তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা যিজনৰ মূল্য নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, তেওঁৰ মূল্যৰ মূল্যৰ ত্ৰিশটা ৰূপ লৈ গ'ল;
১০ যিহোৱাই মোক নিৰ্দেশ দিয়াৰ দৰে সেইবিলাক মৃৎশিল্পীৰ পথাৰলৈ দিলে।
১১ তেতিয়া যীচুৱে ৰাজ্যপালৰ আগত থিয় হৈ ৰাজ্যপালজনে তেওঁক সুধিলে, "তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি?" যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি কৈছা।"
১২ আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিলে, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে।
১৩ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, "তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান কথা সাক্ষ্য দিছে, তুমি শুনা নাইনে?"
১৪ তেওঁ তেওঁক কেতিয়াও এটা কথাও নক'লে; ইমানেই যে ৰাজ্যপালজনে বহুত আচৰিত হ'ল।
১৫ সেই ভোজত ৰাজ্যপালে জনসাধাৰণৰ ইচ্ছামতে এজন বন্দীক মুকলি কৰি দিয়াৰ অভ্যাস আছিল।
১৬ তেতিয়া তেওঁলোকৰ বাৰাব্বা নামৰ এজন উল্লেখযোগ্য বন্দী আছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁলোক গোট খাই পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মই তোমালোকৰ বাবে কাক মুকলি কৰি দিব বিচাৰিছা?" বাৰাব্বা নে যীচু যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়?
১৮ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে তেওঁলোকে ঈৰ্ষাৰ কাৰণে তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলে।
১৯ যেতিয়া তেওঁ বিচাৰ আসনত বহিল, তেতিয়া তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "সেই ধাৰ্মিক পুৰুষৰ লগত তোমাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই;
২০ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলে বাৰাব্বাক অনুৰোধ কৰি যীচুক ধ্বংস কৰিবলৈ জনসাধাৰণক বুজাই দিলে।
২১ ৰাজ্যপালজনে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে দুয়োৰে কোনক মই তোমালোকক মুকলি কৰি দিব বিচাৰিছা?" তেওঁলোকে ক'লে, বাৰাব্বা।
২২ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তেন্তে খ্ৰীষ্ট নামৰ যীচুক মই কি কৰিম?" সকলোৱে তেওঁক ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হওক।"
২৩ ৰাজ্যপালজনে ক'লে, "কিয়, তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে?" কিন্তু তেওঁলোকে আৰু অধিক চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হওক।"
২৪ যেতিয়া পীলাতে দেখিলে যে তেওঁ একোৱেই জয়ী হ'ব নোৱাৰে, কিন্তু হুলস্থুলৰ সৃষ্টি হৈছে, তেতিয়া তেওঁ পানী লৈ জনসমাগমৰ আগত হাত ধুই ক'লে, "মই এই ধাৰ্মিক ব্যক্তিজনৰ তেজৰ পৰা নিৰ্দোষী।
২৫ তেতিয়া সকলো লোকে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁৰ তেজ আমাৰ ওপৰত আৰু আমাৰ সন্তানৰ ওপৰত হওক।"
২৬ তেতিয়া তেওঁ বাৰাব্বাক তেওঁলোকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক কোবাই কোবাই ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে তেওঁক সমৰ্পণ কৰিলে।
২৭ তেতিয়া ৰাজ্যপালৰ সৈন্যসকলে যীচুক সাধাৰণ গৃহলৈ লৈ গ'ল আৰু গোটেই সৈন্য দলটোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গোটাই ল'লে।
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰ খুলি ৰঙা ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধিলে।
২৯ তেওঁলোকে কাঁইটৰ মুকুট পিন্ধি তেওঁৰ মূৰত আৰু সোঁহাতত নল পিন্ধিলে আৰু তেওঁৰ আগত আঁঠু লৈ তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে, "হে ইহুদীসকলৰ ৰজা, প্ৰশংসা!
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত থু পেলালে আৰু নলডাল লৈ তেওঁৰ মূৰত আঘাত কৰিলে।
31 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰাৰ পাছত তেওঁৰ পৰা চোলাটো খুলি তেওঁৰ নিজৰ কাপোৰ পিন্ধি ক্ৰুচত দিবলৈ লৈ গ'ল।
৩২ বাহিৰলৈ ওলাই আহোঁতে তেওঁলোকে চিমোন নামৰ কীৰেনীয়া এজন লোকক পালে।
33 পাছত তেওঁলোকে গলগোথা নামৰ ঠাই অৰ্থাৎ মূৰৰ খুলিৰ ঠাই পালে।
৩৪ তেওঁলোকে তেওঁক পিত্তৰ লগত মিহলি ভিনেগাৰ পান কৰিবলৈ দিলে;
৩৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰিলে, আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা কথাখিনি পূৰ্ণ হ'ব, "তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত বিভাজন কৰিলে আৰু মোৰ বস্ত্ৰত তেওঁলোকে চিঠি মাৰিলে।"
৩৬ তাতে বহি তেওঁলোকে তেওঁক চাই থাকিল;
37 আৰু তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত লিখা অভিযোগ ৰাখিলে, "এইজন ইহুদীসকলৰ ৰজা যীচু।"
৩৮ তেতিয়া তেওঁৰ লগত দুজন চোৰক ক্ৰুচত দিয়া হ'ল, এজন সোঁহাতে আৰু আন এজনক বাওঁফালে।

39 বাটেৰে যোৱা সকলে মূৰ জোকাৰি নিন্দা কৰিলে।
৪০ আৰু ক'লে, "মন্দিৰ ধ্বংস কৰি তিনিদিনত নিৰ্মাণ কৰা, নিজকে ৰক্ষা কৰা।" যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তেন্তে ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহা।
৪১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতবিলাকে অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীনসকলৰ সৈতে তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে।
৪২ তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে; নিজকে তেওঁ বচাব নোৱাৰে। যদি তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হয়, তেন্তে এতিয়া তেওঁ ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক, আৰু আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম।
৪৩ তেওঁ ঈশ্বৰত ভৰসা কৰিলে; যদি তেওঁ বিচাৰে, তেন্তে এতিয়াই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক;
৪৪ তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া চোৰবোৰেও তেওঁৰ দাঁতত পেলাই দিলে।
৪৫ ষষ্ঠ ঘণ্টাৰ পৰা নৱম ঘণ্টালৈকে সমগ্ৰ দেশত আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
46 নৱম ঘণ্টাৰ ওচৰত যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " এলী, এলী, লামা চবাখথানী?" অৰ্থাৎ মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি মোক কিয় পৰিত্যাগ কৰিলা?
৪৭ তাত থিয় হৈ থকা কিছুমানে এই কথা শুনি ক'লে, "এই মানুহজনে ইলিয়াছক মাতিছে।"
48 তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে দৌৰি গৈ এটা স্পঞ্জ লৈ তাত ভিনেগাৰ ভৰাই এটা নলত ভৰাই তেওঁক পানী খাবলৈ দিলে।
৪৯ বাকীসকলে ক'লে, "এলিয়া তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিব নে নাই চাওঁ আহক।"
৫০ যীচুৱে পুনৰ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি উঠিল।
৫১ আৰু চোৱা, মন্দিৰৰ ওৰণিখন ওপৰৰ পৰা তললৈ ফাটি গ'ল; আৰু পৃথিৱী কঁপি গ'ল আৰু শিলবোৰ ফাটি গ'ল;
৫২ পাছত কবৰবোৰ মুকলি হ'ল; আৰু শুই থকা পবিত্ৰ লোকসকলৰ অনেক মৃতদেহ উঠিল;
৫৩ তেওঁ পুনৰুত্থানৰ পাছত কবৰৰ পৰা ওলাই আহি পবিত্ৰ নগৰলৈ গৈ অনেক লোকৰ আগত উপস্থিত হ'ল।
৫৪ যীচুক নিৰীক্ষণ কৰি থকা শতপতিজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে যেতিয়া ভূমিকম্প আৰু ঘটি থকা ঘটনাবোৰ দেখি বৰ ভয় খালে আৰু ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।"
৫৫ তাতে অনেক মহিলাই যীচুৰ পৰিচৰ্যা কৰি গালীলৰ পৰা যীচুৰ পিছে পিছে আহিছিল।
56 তাৰ ভিতৰত মগদলীনী মৰিয়ম, যাকোব আৰু যোচেৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু জবদীৰ সন্তানসকলৰ মাতৃ আছিল।
৫৭ সন্ধিয়া হ'লে অৰিমথিয়াৰ যোচেফ নামৰ এজন ধনী মানুহ আহিল, যি নিজেও যীচুৰ শিষ্য আছিল।
৫৮ তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ মৃতদেহ বিচাৰিলে। তেতিয়া পীলাতে মৃতদেহটো উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
59 যোচেফে মৃতদেহটো লৈ গ'ল, আৰু এটা পৰিষ্কাৰ লিনেন কাপোৰেৰে মেৰিয়াই ল'লে।
60 তেওঁ শিলত খোদিত কৰা নিজৰ নতুন সমাধিস্থলত তাক ৰাখিলে আৰু মৈদামৰ দুৱাৰত এটা ডাঙৰ শিল গুটিয়াই গুচি গ'ল।
৬১ তাতে মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আনগৰাকী মৰিয়ম কবৰৰ সন্মুখত বহি আছিল।
62 তাৰ পিছদিনা যুগুত কৰাৰ দিনা প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলে পীলাতৰ ওচৰলৈ আহিল।
৬৩ তেওঁ ক'লে, "মহাশয়, সেই প্ৰতাৰকজনে জীয়াই থাকোঁতে কোৱা কথা আমাৰ মনত আছে, "তিনি দিনৰ পাছত মই পুনৰুত্থান হ'ম।"
64 এতেকে তৃতীয় দিনলৈকে মৈদামটো নিশ্চিত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক, যাতে তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি তেওঁক চুৰি কৰি লোকসকলক ক'ব, "তেওঁ মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হৈছে।"
৬৫ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকৰ এটা প্ৰহৰী আছে;
৬৬ তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ শিলটো ছীল কৰি আৰু প্ৰহৰী ৰাখি মৈদামটো নিশ্চিত কৰিলে।

অধ্যায় ২৮

১ বিশ্ৰামবাৰৰ শেষত সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ভোৰ হ'বলৈ ধৰিলে, মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আনগৰাকী মৰিয়ম মৈদাম চাবলৈ আহিল।
২ তেতিয়া চোৱা, এটা ডাঙৰ ভূমিকম্প হ'ল, কিয়নো প্ৰভুৰ দূতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি দুৱাৰৰ পৰা শিলটো পিছলৈ ঘূৰাই তাৰ ওপৰত বহিল।
৩ তেওঁৰ মুখখন বিজুলীৰ দৰে আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ নিয়ৰৰ দৰে বগা আছিল।
৪ তেওঁৰ ভয়ত ৰখীয়াসকলে লৰচৰ কৰিলে আৰু মৃত মানুহৰ নিচিনা হ'ল।
৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে মহিলাসকলক ক'লে, "তোমালোকে ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই জানো যে তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া যীচুক বিচাৰিছা।
৬ তেওঁ ইয়াত নাই, কিয়নো তেওঁ কোৱাৰ দৰে তেওঁ পুনৰুত্থিত হৈছে। আহক, প্ৰভুৱে শোৱা ঠাইখন চাওক।
7 আৰু বেগেৰে গৈ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কওক যে তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হৈছে; আৰু চোৱা, তেওঁ তোমালোকৰ আগত গালীললৈ গৈ আছে; তাতেই তোমালোকে তেওঁক দেখা পাবা;
৮ তেওঁলোকে ভয় আৰু অতি আনন্দত মৈদামৰ পৰা সোনকালে গুচি গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক খবৰ দিবলৈ দৌৰি গ'ল।
৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'বলৈ গৈ থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক লগ পাই ক'লে, " সকলোৱে শলাগ লৈছে।" তেতিয়া তেওঁলোকে আহি তেওঁৰ ভৰিত ধৰি পূজা কৰিলে।
১০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ভয় নকৰিবা;
১১ তেওঁলোকে গৈ থাকোঁতে চোৱা, প্ৰহৰীৰ কিছুমানে নগৰলৈ আহি প্ৰধান পুৰোহিতসকলক কৰা সকলো কথা ক'লে।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে বয়োজ্যেষ্ঠসকলৰ লগত একগোট হৈ কথা-বতৰা পাতি সৈন্যবিলাকক বৃহৎ ধন দিলে।
১৩ ক'লে, "তোমালোকে কোৱা, তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি আমি শুই থকাৰ সময়ত তেওঁক চুৰি কৰি লৈ গ'ল।"
১৪ আৰু যদি এই কথা ৰাজ্যপালৰ কাণত পৰে, তেন্তে আমি তেওঁক বুজাম আৰু তোমালোকক সুৰক্ষিত কৰিম।

১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ধন লৈ শিকোৱা অনুসাৰে
কৰিলে;
১৬ তেতিয়া এঘাৰজন শিষ্য গালীললৈ গ'ল, যীচুৱে
তেওঁলোকক নিযুক্ত কৰা পৰ্ব্বতলৈ।
১৭ তেওঁক দেখি তেওঁলোকে তেওঁক উপাসনা কৰিলে, কিন্তু
কিছুমানে সন্দেহ কৰিলে।
১৮ যীচুৱে আহি তেওঁলোকক ক'লে, " আকাশ আৰু
পৃথিৱীত সকলো ক্ষমতা মোক দিয়া হৈছে।"
১৯ এতেকে তোমালোকে গৈ সকলো জাতিক পিতৃ, পুত্ৰ
আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম দি শিক্ষা দিয়া।
২০ মই তোমালোকক যি আজ্ঞা দিলোঁ, সেই সকলোকে
পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিকাওক; আমিন।

মাৰ্ক

অধ্যায় ১

১ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ আৰম্ভণি;
২ ভাববাদীবিলাকত লিখাৰ দৰে, চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ সন্মুখত পঠাম, যিজনে তোমাৰ আগত তোমাৰ বাট সাজু কৰিব।
৩ মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, "তোমালোকে প্ৰভুৰ বাট সাজু কৰা, তেওঁৰ বাটবোৰ পোন কৰা।"
৪ যোহনে মৰুভূমিত বাপ্তিস্ম দিছিল আৰু পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে অনুতাপৰ বাপ্তিস্মৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল।
৫ তেতিয়া যিহূদিয়া দেশ আৰু যিৰূচালেমৰ লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ যৰ্দ্দন নদীত তেওঁৰ পৰা বাপ্তিস্ম ল'লে আৰু নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিলে।
6 যোহনে উটৰ চুলি পিন্ধিছিল আৰু কঁকালত ছালৰ বেঁকা পিন্ধিছিল; আৰু তেওঁ ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ খাইছিল;
৭ তেওঁ প্ৰচাৰ কৰি ক'লে, "মোৰ পিছত মোতকৈও শক্তিশালী এজন আহিব, যাৰ জোতাৰ খোলাটো মই কুঁজৰাই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়।"
৮ মই তোমালোকক পানীৰে বাপ্তিস্ম দিলোঁ, কিন্তু তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম দিব।
9 সেই দিনবোৰত যীচুৱে গালীলৰ নাচৰতৰ পৰা আহি যোহনৰ দ্বাৰা যৰ্দ্দনত বাপ্তিস্ম ল'লে।
10 পাছত তেওঁ পানীৰ পৰা ওলাই আহি আকাশ মেলি দিয়া দেখিলে আৰু আত্মা কপৌৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰলৈ নামি অহা দেখিলে।
১১ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা মাত আহিল, "তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট।"
১২ আৰু তৎক্ষণাত আত্মাই তেওঁক মৰুভূমিলৈ ঠেলি দিলে।
১৩ চয়তানৰ পৰীক্ষাত তেওঁ চল্লিশ দিন মৰুভূমিত আছিল; আৰু বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ লগত আছিল; আৰু স্বৰ্গদূতসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিলে।
১৪ যোহনক কাৰাগাৰত ৰখাৰ পাছত যীচুৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি গালীললৈ আহিল।
১৫ আৰু ক'লে, " সময় পূৰ্ণ হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপিছে;
১৬ তেওঁ গালীল সাগৰৰ কাষেৰে গৈ থাকোঁতে চিমোন আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক সাগৰত জাল পেলাই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল।
১৭ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোৰ পিছে পিছে আহক, মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম।"
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ জালবোৰ এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৯ তাতে অলপ আগুৱাই গৈ জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক জাল মেৰামতি কৰি থকা দেখিলে।
20 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পিতৃ জেবদীক ভাড়াতীয়া দাসসকলৰ সৈতে জাহাজত এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
২১ তেওঁলোকে কফৰনাহূমলৈ গ'ল; আৰু বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ চিনাগগত প্ৰৱেশ কৰি অধ্যাপনা কৰিলে।
২২ তেওঁবিলাক তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হ'ল;
২৩ তেওঁলোকৰ নামঘৰত অশুচি আত্মা থকা এজন মানুহ আছিল; আৰু তেওঁ চিঞৰি উঠিল,
২৪ তেওঁ ক'লে, "আমাক এৰি দিয়ক; হে নাচৰতীয়া যীচু, তোমাৰ লগত আমাৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছানে? মই তোমাক জানো, তুমি কোন, ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ।
২৫ যীচুৱে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " তুমি নিৰৱে থাকক আৰু তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহক।"
২৬ অশুচি আত্মাই তেওঁক ফালি পেলালে আৰু ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰিলে আৰু তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল।
২৭ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হ'ল আৰু ইজনে সিজনক প্ৰশ্ন কৰিলে, "এইটো কি? এইটো কি নতুন মতবাদ? কিয়নো তেওঁ অশুচি আত্মাবোৰকো ক্ষমতাৰে আজ্ঞা দিয়ে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে।
28 লগে লগে তেওঁৰ খ্যাতি গালীলৰ চাৰিওফালে বিয়পি পৰিল।
29 আৰু লগে লগে তেওঁলোকে নামঘৰৰ পৰা ওলাই আহি যাকোব আৰু যোহনৰ সৈতে চিমোন আৰু আন্দ্ৰিয়ৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে।
৩০ কিন্তু চিমোনৰ পত্নীৰ মাক জ্বৰত আক্ৰান্ত হৈ পৰি আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে।
৩১ তাতে তেওঁ আহি তাইৰ হাতত ধৰি তাইক ওপৰলৈ তুলিলে; আৰু লগে লগে জ্বৰে তাইক এৰি দিলে আৰু তাই তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে।
32 আৰু সন্ধিয়া যেতিয়া সূৰ্য্য অস্ত গ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে সকলো ৰোগীয়া আৰু ভূত-প্ৰেতিত থকা সকলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল।
৩৩ তাতে গোটেই নগৰ দুৱাৰমুখত গোট খালে।
৩৪ তেওঁ বিভিন্ন ৰোগত আক্ৰান্ত অনেকক সুস্থ কৰি অনেক ভূতক বাহিৰ কৰি দিলে; আৰু চয়তানবোৰে তেওঁক চিনি পোৱাৰ কাৰণে কথা ক'বলৈ নিদিলে।
৩৫ ৰাতিপুৱা দিনৰ বহু আগতেই উঠি তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ একাকী ঠাইলৈ গ'ল আৰু তাতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৩৬ চিমোন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
৩৭ তেওঁক পাই তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "সকলো মানুহে তোমাক বিচাৰিছে।"
৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আহক আমি তাতো প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পাছৰ নগৰবোৰলৈ যাওঁ;
39 গোটেই গালীলত তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিলে।
৪০ তেতিয়া এজন কুষ্ঠৰোগীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰি আঁঠু লৈ তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰিবা।"
৪১ যীচুৱে দয়া কৰি হাতখন আগবঢ়াই তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " মই ইচ্ছা কৰোঁ; তুমি পৰিষ্কাৰ হোৱা।
৪২ তেওঁ কথা কোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ পৰা কুষ্ঠ ৰোগ গুচি গ'ল আৰু তেওঁ শুচি হ'ল।
৪৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক কঠোৰভাৱে আদেশ দিলে আৰু লগে লগে তেওঁক বিদায় দিলে;
৪৪ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, " চাওক, তুমি কাকো একো নকবা;
45 কিন্তু তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু সেই বিষয়ে বহুত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু এই বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ

ধৰিলে যে যীচুৱে নগৰত আৰু মুকলিকৈ প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলে, কিন্তু বাহিৰত মৰুভূমিত থাকিল;

অধ্যায় ২

১ কিছুদিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰ কফৰনাহূমত প্ৰৱেশ কৰিলে; আৰু তেওঁ ঘৰত থকা বুলি হুলস্থুল হ'ল।
২ তেতিয়া লগে লগে বহু লোক গোট খালে, যাৰ বাবে দুৱাৰৰ ওচৰতো তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ঠাই নাছিল।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে চাৰিজনীয়া পক্ষাঘাতত আক্ৰান্ত এজনক লৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
৪ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে চেপাৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তেওঁ থকা চালখন খুলি দিলে আৰু তাক ভাঙি পেলালে আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকে শুই থকা বিচনাখন তললৈ নমাই দিলে।
৫ যীচুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক ক'লে, " বুটা, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।"
6 কিন্তু তাত কিছুমান অধ্যাপক সকলে বহি মনৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি আছিল।
৭ এই মানুহজনে কিয় এনেদৰে নিন্দা কৰে? কেৱল ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?
৮ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ আত্মাত বুজি পালে যে তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে এনেকৈ বিবেচনা কৰিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কিয় এই কথাবোৰ তোমালোকৰ হৃদয়ত যুক্তি দিছা?
৯ পক্ষাঘাতৰ ৰোগীক কোৱা সহজ হ'বনে, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল; নে ক'ব, "উঠা, তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা?"
, পৃথিবীত মানুহৰ পুত্ৰৰ পাপ ক্ষমা কৰিব পৰা ক্ষমতা আছে।
১১ মই তোমাক কওঁ, উঠি তোমাৰ বিচনাখন তুলি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।
১২ তেতিয়াই তেওঁ উঠি বিচনাখন তুলি লৈ সকলোৰে আগত ওলাই গ'ল; ইমানেই তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে, "আমি কেতিয়াও এনেদৰে দেখা নাছিলো।"
১৩ তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰলৈ ওলাই গ'ল; সকলো লোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে।
১৪ পাছত তেওঁ আলফাইৰ পুত্ৰ লেবীক শুল্ক লোৱা ঠাইত বহি থকা দেখি তেওঁক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।" আৰু তেওঁ উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৫ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ ঘৰত আহাৰ গ্ৰহণ কৰি বহি থাকোঁতে যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ লগত বহুতো কৰ লোৱা আৰু পাপীও বহিল।
১৬ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত খাই থকা দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, "তেওঁ কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত কেনেকৈ খাই পান কৰে?"
১৭ যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁলোকক ক'লে, " সুস্থ লোকসকলৰ চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু অসুস্থ লোকসকলৰহে প্ৰয়োজন;
১৮ যোহন আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলে উপবাস কৰি আহি তেওঁক ক'লে, "যোহন আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলে কিয় উপবাস কৰে, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে কিয় উপবাস নকৰে?
১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " দৰা তেওঁলোকৰ লগত থকাৰ সময়ত কইনা ঘৰৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে উপবাস কৰিব পাৰেনে?" যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ লগত দৰা থাকে, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে উপবাস কৰিব নোৱাৰে।
২০ কিন্তু সেই দিন আহিব যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই নিব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকে উপবাস কৰিব।
২১ কোনোৱেই পুৰণি কাপোৰৰ ওপৰত নতুন কাপোৰৰ টুকুৰা চিলাই নকৰে, নহ'লে সেই নতুন কাপোৰে পুৰণি কাপোৰৰ পৰা আঁতৰাই পেলায় আৰু তাৰ ফাটটো আৰু বেছি বেয়া হয়।
২২ আৰু কোনেও নতুন দ্ৰাক্ষাৰস পুৰণি বটলত ভৰাই নিদিয়ে, নহ'লে নতুন দ্ৰাক্ষাৰসে বটবোৰ ফাটি যায় আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ছিটিকি যায় আৰু বটলবোৰ বিনষ্ট হ'ব;
২৩ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ শস্যৰ পথাৰত পাৰ হৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে গৈ থাকোঁতে শস্যৰ গছ ছিঙিবলৈ ধৰিলে।
২৪ ফৰীচীসকলে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তেওঁলোকে বিশ্ৰামবাৰে কিয় অনুমোদিত কাম কৰে?"
25 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " দায়ূদে আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে তেওঁৰ আৱশ্যকতা আৰু ভোকত থকা অৱস্থাত কি কৰিছিল, তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাইনে?"
২৬ মহাপুৰোহিত অবিয়াথৰৰ দিনত তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈ পুৰোহিতসকলৰ বাহিৰে খাব নোৱাৰা পিঠা খালে আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলকো কেনেকৈ দিলে?
২৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " বিশ্ৰামবাৰ মানুহৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হৈছে, মানুহ বিশ্ৰামবাৰৰ বাবে নহয়।
২৮ এতেকে মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰো প্ৰভু।

অধ্যায় ৩

১ পাছত তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে; তাতে এজন মানুহ আছিল, যাৰ হাত শুকাই গৈছিল।
২ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁক সুস্থ কৰিব নে নাই, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত চকু ৰাখিছিল; যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিব পাৰে।
৩ তেতিয়া তেওঁ শুকান হাত থকা মানুহজনক ক'লে, " ঠিয় হওক।"
৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " বিশ্ৰামবাৰে ভাল কাম কৰা বা বেয়া কাম কৰা উচিত নেকি?" জীৱন ৰক্ষা কৰিবলৈ, নে হত্যা কৰিবলৈ? কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মনে মনে থাকিল।
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাৰ বাবে শোকত ক্ৰোধেৰে চাৰিওফালে চাই মানুহজনক ক'লে, " তোমাৰ হাত মেলি দিয়া।" পাছত তেওঁ তাক মেলি দিলে আৰু আনখন হাতৰ দৰে তেওঁৰ হাতখন সুস্থ হৈ উঠিল।
৬ তাৰ পাছত ফৰীচীসকলে ওলাই গ'ল আৰু লগে লগে হেৰোদীয়াসকলৰ লগত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আলোচনা কৰিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক কেনেকৈ ধ্বংস কৰিব পাৰে।

7 কিন্তু যীচুৱে নিজৰ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে সাগৰলৈ গুচি গ'ল;
8 যিৰূচালেম, ইদুমিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা; তূৰ আৰু চিদোনৰ আশে-পাশে থকা লোকসকলে তেওঁ কৰা মহান কামবোৰ শুনি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
9 তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে যে, জনসমাগমৰ কাৰণে তেওঁৰ ওপৰত এখন সৰু জাহাজ বৈ থাকিব, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ভিৰ নকৰে।
১০ কিয়নো তেওঁ বহুতকে সুস্থ কৰি তুলিছিল; ইমানেই যে তেওঁলোকে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ হেঁচা মাৰি ধৰিলে, যিসকলৰ মহামাৰী হৈছিল।
১১ আৰু অশুচি আত্মাবোৰে তেওঁক দেখি তেওঁৰ আগত পৰি চিঞৰি ক'লে, "তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰকাশ নকৰিবলৈ।
১৩ তেওঁ এটা পৰ্বতলৈ উঠি যাক ইচ্ছা কৰিলে, তেওঁক মাতিলে;
১৪ তেওঁ বাৰজনক নিযুক্ত কৰিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত থাকিব আৰু তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠিয়াব পাৰে।
১৫ আৰু বেমাৰবোৰক সুস্থ কৰিবলৈ আৰু ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিবলৈ ক্ষমতা আছে।
১৬ চিমোনক পিতৰৰ উপাধি ৰাখিলে;
১৭ জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বোৱানেৰ্গেছ নাম দিলে, অৰ্থাৎ বজ্ৰপাতৰ সন্তানসকল।
18 আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ, বাৰ্থলমিউ, মথি, থমা, আলফাইৰ পুত্ৰ যাকোব, থাদয়, আৰু কনানীয়া চিমোন।
19 যিহূদা ইস্কৰিয়তে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে।
20 তাতে জনসমাগম পুনৰ একত্ৰিত হ'ল, যাৰ বাবে তেওঁলোকে পিঠা খাবও নোৱাৰিলে।
২১ তেতিয়া তেওঁৰ বন্ধুসকলে তেওঁক ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল;
২২ যিৰূচালেমৰ পৰা নামি অহা অধ্যাপকসকলে ক'লে, "তেওঁৰ বেলজবুল আছে, আৰু তেওঁ চয়তানসকলৰ অধ্যক্ষৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিয়ে।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ মাতি দৃষ্টান্তৰে ক'লে, " চয়তানে চয়তানক কেনেকৈ বাহিৰ কৰিব পাৰে?"
২৪ আৰু যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়, তেন্তে সেই ৰাজ্য থিয় হ'ব নোৱাৰে।
২৫ আৰু যদি কোনো ঘৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়, তেন্তে সেই ঘৰটো থিয় হ'ব নোৱাৰে।
২৬ চয়তানে যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে উঠি বিভাজিত হয়, তেন্তে তেওঁ থিয় হ'ব নোৱাৰে, কিন্তু শেষ হ'ব।
২৭ কোনোৱেই শক্তিশালী মানুহৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰি তেওঁৰ সম্পত্তি লুট কৰিব নোৱাৰে, যদিহে তেওঁ প্ৰথমে শক্তিশালী মানুহজনক বান্ধি নিদিয়ে; আৰু তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰখন লুটপাত কৰিব।
২৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মানুহৰ সন্তানসকলৰ সকলো পাপ আৰু নিন্দা কৰা সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ'ব।
২৯ কিন্তু যি জনে পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰে, তেওঁৰ কেতিয়াও ক্ষমা নাই, কিন্তু তেওঁ অনন্ত শাস্তি পাব।
৩০ কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল, "তেওঁৰ অশুচি আত্মা আছে।"
৩১ তেতিয়া তেওঁৰ ভায়েক আৰু মাক আহি বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁক মাতিবলৈ পঠালে।
32 তাতে জনসাধাৰণে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহি তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ মাক আৰু তোমাৰ ভাইসকলে বাহিৰত তোমাক বিচাৰিছে।"
৩৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ মা বা মোৰ ভাইসকল কোন?"
৩৪ তেতিয়া তেওঁ চাৰিওফালে বহি থকা সকলৰ ফালে চাই ক'লে, " চোৱা মোৰ মা আৰু মোৰ ভাইসকল!"
৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ মোৰ ভাই, ভনীয়েক আৰু মাতৃ।

অধ্যায় ৪

১ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বহু লোক গোট খালে, তেতিয়া তেওঁ এখন জাহাজত উঠি সাগৰত বহিল; আৰু গোটেই জনসমাগম সাগৰৰ পাৰত স্থলভাগত আছিল।
২ তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰা বহু কথা শিকাইছিল আৰু তেওঁলোকৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক ক'লে।
৩ শুনা; চোৱা, এজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল।
৪ তেতিয়া তেওঁ বীজ সিঁচি থাকোঁতে কিছুমান বাটৰ কাষত পৰিল আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাক খাই পেলালে।
৫ আৰু কিছুমান শিলৰ মাটিত পৰিল, য'ত তাত বেছি মাটি নাছিল; মাটিৰ গভীৰতা নথকাৰ বাবে লগে লগে ই গজি উঠিল।
৬ কিন্তু যেতিয়া সূৰ্য্য উদয় হ'ল, তেতিয়া সেই জুই জ্বলি গ'ল; আৰু তাৰ শিপা নথকাৰ বাবে ই শুকাই গ'ল।
7 কিছুমান কাঁইটৰ মাজত পৰি, কাঁইটবোৰ ডাঙৰ হৈ তাক চেপি ধৰিলে, আৰু সি কোনো ফল নিদিলে।
৮ আন কিছুমান ভাল মাটিত পৰি গজি উঠা আৰু বৃদ্ধি হোৱা ফল দিলে; আৰু কোনোবাই ত্ৰিশজন, কোনোবাই ষাঠিজন আৰু কোনোবাই এশটা জন্ম দিলে।
9 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিজনৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।"
১০ তেওঁ অকলশৰীয়া হৈ বাৰজনৰ লগত তেওঁৰ ওচৰে পাজৰে থকা লোকসকলে তেওঁক এই দৃষ্টান্তটো সুধিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ৰহস্য জানিবলৈ দিয়া হৈছে;
১২ যাতে তেওঁলোকে দেখিলেই দেখা নাপায়; আৰু শুনিলে তেওঁলোকে শুনিব পাৰে, কিন্তু বুজিব নোৱাৰে; যাতে কোনো সময়ত তেওঁলোকে ধৰ্মান্তৰিত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা হ'ব।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এই দৃষ্টান্তটো নাজানানে?" তেন্তে তোমালোকে সকলো দৃষ্টান্ত কেনেকৈ জানিবা?
১৪ বীজ সিঁচাই বাক্য সিঁচিছে।
১৫ আৰু এইবোৰ বাটৰ কাষত, য'ত বাক্য সিঁচা হয়; কিন্তু তেওঁলোকে শুনিলে, চয়তানে তৎক্ষণাত আহি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত যি বাক্য ৰোপণ কৰা হৈছিল, সেই বাক্য কাঢ়ি লৈ যায়।

১৬ এইবোৰো সেইদৰে শিলৰ মাটিত সিঁচা হয়; তেওঁলোকে বাক্য শুনি লগে লগে আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰে;
১৭ আৰু নিজৰ মাজত কোনো শিপা নাই, আৰু কিছু সময়ৰ বাবেহে সহন কৰে;
১৮ এইবোৰেই কাঁইটৰ মাজত সিঁচা; যেনে বাক্য শুনা,
১৯ আৰু এই জগতৰ চিন্তা, ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতাৰণা আৰু আন বস্তুৰ প্ৰৱঞ্চনাই বাক্যক চেপি ধৰে, আৰু ই অফল হৈ পৰে।
২০ এইবোৰেই হৈছে ভাল মাটিত সিঁচা; যিসকলে বাক্য শুনি গ্ৰহণ কৰি ফল দিয়ে, কোনোৱে ত্ৰিশগুণ, কোনোৱে ষাঠি আৰু কোনোৱে এশ।
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " চাকি এটা বুচেলৰ তলত বা বিচনাৰ তলত থ'বলৈ অনা হয়নে?" আৰু মমবাতিৰ ওপৰত ৰাখিব নালাগে?
২২ কিয়নো কোনো লুকাই থকা একো নাই, যিটো প্ৰকাশ নহ'ব; আৰু কোনো কথা গোপন কৰা হোৱা নাছিল, কিন্তু বিদেশলৈ আহিব বুলিহে।
২৩ কাৰোবাৰ যদি কাণ আছে, তেন্তে তেওঁ শুনা।
২৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে যি শুনা তাক সাৱধান হোৱা;
২৫ কিয়নো যিৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব, আৰু যাৰ নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে, সেইখিনিও কাঢ়ি লোৱা হ'ব।
২৬ তেওঁ ক'লে, " মানুহে মাটিত বীজ পেলোৱাৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যও তেনেকুৱাই;
২৭ ৰাতি দিন শুই উঠি, বীজ গজি উঠি বাঢ়ি, কেনেকৈ হয়, তেওঁ নাজানে।
২৮ কিয়নো পৃথিৱীয়ে নিজৰ পৰাই ফল দিয়ে; প্ৰথমে ব্লেড, তাৰ পিছত কাণ, তাৰ পিছত কাণত সম্পূৰ্ণ কুঁহিয়াৰ।
২৯ কিন্তু যেতিয়া ফল ওলায়, তেতিয়া তেওঁ তৎক্ষণাত কাঁচিটো সোমাই দিয়ে, কাৰণ শস্য চপোৱাৰ সময় আহিল।
৩০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক আমি কিহৰ লগত তুলনা কৰিম?" বা আমি ইয়াক কি তুলনাৰ সৈতে তুলনা কৰিম?
৩১ ই সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে, যিটো মাটিত সিঁচিলে পৃথিৱীত থকা সকলো গুটিতকৈ কম হয়।
৩২ কিন্তু সিঁচিলে ই বাঢ়ি যায়, আৰু সকলো বনৌষধিতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ ডালবোৰ উলিয়াই দিয়ে; যাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে তাৰ ছাঁত থাকিব পাৰে।
33 এনে অনেক দৃষ্টান্তৰে তেওঁলোকে শুনিব পৰাকৈ তেওঁলোকক বাক্য ক'লে।
34 কিন্তু তেওঁ কোনো দৃষ্টান্ত নোহোৱাকৈ তেওঁলোকৰ আগত কথা নক'লে, আৰু তেওঁলোক অকলে থকাৰ সময়ত তেওঁ শিষ্যসকলক সকলো কথা বুজাই দিলে।
৩৫ সেইদিনা সন্ধিয়া হৈ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আহক আমি সিপাৰে পাৰ হৈ যাওঁ।"
36 তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহবোৰক বিদায় দি, জাহাজত থকাৰ দৰেই তেওঁক লৈ গ'ল। আৰু তেওঁৰ লগত আন সৰু সৰু জাহাজবোৰো আছিল।
37 তেতিয়া এটা প্ৰচণ্ড বতাহৰ ধুমুহা উঠিল আৰু ঢৌৱে জাহাজখনক খুন্দা মাৰিলে আৰু জাহাজখন ভৰি পৰিল।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ জাহাজৰ পিছফালে আঠুৱাত শুই আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক জগাই ক'লে, "গুৰু, আমি যে বিনষ্ট হওঁ, তাৰ চিন্তা নাইনে?"
৩৯ তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহক তিৰস্কাৰ কৰি সাগৰক ক'লে, " শান্তি, শান্ত হৈ থাকা।" বতাহ বন্ধ হৈ গ'ল আৰু বৰ শান্ত হ'ল।
৪০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক কিয় ইমান ভয় কৰা? তোমালোকৰ বিশ্বাস কেনেকৈ নাই?
৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খাই ইজনে সিজনক ক'লে, "বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা এই মানুহ কেনেকুৱা?"

অধ্যায় ৫

১ পাছত তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ সিপাৰে গদৰেনীয়া দেশলৈ আহিল।
২ তেতিয়া তেওঁ জাহাজৰ পৰা নামি আহি, তৎক্ষণাত মৈদামৰ পৰা এজন অশুচি আত্মা থকা মানুহ তেওঁক লগ পালে।
৩ তেওঁ মৈদামৰ মাজত বাস কৰিছিল; আৰু কোনেও তেওঁক শিকলিৰে বান্ধিব নোৱাৰিলে।
৪ কিয়নো তেওঁক প্ৰায়ে বান্ধি আৰু শিকলিৰে বান্ধি থোৱা হৈছিল আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা শিকলিবোৰ ছিঙি পেলোৱা হৈছিল আৰু বেৰুবোৰ ভাঙি পেলোৱা হৈছিল আৰু কোনেও তেওঁক বশ কৰিব পৰা নাছিল।
৫ ৰাতি দিনে তেওঁ সদায় পৰ্ব্বত আৰু সমাধিৰ মাজত চিঞৰি চিঞৰি শিলেৰে নিজকে কাটিছিল।
৬ কিন্তু যীচুক দূৰত দেখি তেওঁ দৌৰি গৈ তেওঁক উপাসনা কৰিলে।
৭ তেওঁ উচ্চস্বৰে চিঞৰি ক'লে, "হে সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? মই তোমাক ঈশ্বৰৰ নামত শপত খাইছোঁ, যাতে তুমি মোক যন্ত্ৰণা নিদিবা।
৮ কিয়নো তেওঁ তেওঁক ক'লে, " হে অশুচি আত্মা, মানুহজনৰ পৰা ওলাই আহক।"
৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক সুধিলে, তোমাৰ নাম কি? তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মোৰ নাম লিজিয়ন;
১০ তেওঁ তেওঁলোকক দেশৰ পৰা আঁতৰাই নিদিবলৈ তেওঁক বহুত অনুৰোধ কৰিলে।
১১ তাতে পৰ্ব্বতৰ ওচৰত এটা ডাঙৰ গাহৰিৰ জাক খাই আছিল।
১২ তেতিয়া সকলো ভূতে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, "আমাক গাহৰিবোৰৰ মাজলৈ পঠাওক, যাতে আমি সিহঁতৰ মাজলৈ সোমাওঁ।"
১৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক অনুমতি দিলে। তেতিয়া অশুচি আত্মাবোৰ ওলাই আহি গাহৰিৰ মাজলৈ সোমাই গ'ল আৰু জাকবোৰ ঠেক ঠাইৰ পৰা সাগৰৰ মাজলৈ তীব্ৰভাৱে দৌৰি গ'ল, (তেওঁলোকৰ সংখ্যা প্ৰায় দুহাজাৰ আছিল) আৰু সাগৰত শ্বাসৰুদ্ধ হৈ পৰিল।
১৪ তাতে গাহৰি চৰাবিলাকে পলাই গৈ নগৰ আৰু ভূমিত এই কথা ক'লে। আৰু তেওঁলোকে কি কৰা হৈছে চাবলৈ ওলাই গ'ল।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, চয়তানৰ আধিপত্য থকা আৰু সৈন্যবাহিনীক বহি থকা, কাপোৰ পিন্ধা আৰু সৎ মনৰ মানুহজনক দেখিলে।

১৬ তাক চোৰা সকলে তেওঁলোকক ক'লে যে চয়তানৰ আধিপত্য থকাজনৰ আৰু গাহৰিৰ বিষয়েও কেনেকুৱা হ'ল।
১৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক নিজৰ দেশৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ধৰিলে।
১৮ তেতিয়া তেওঁ জাহাজত উঠি, চয়তানৰ সৈতে থকা জনে তেওঁক তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
১৯ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক অনুমতি নিদিলে, কিন্তু তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ বন্ধুসকলৰ ওচৰলৈ ঘৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কওক যে প্ৰভুৱে তোমাৰ বাবে কিমান মহান কাম কৰিছে আৰু তোমাৰ প্ৰতি কিমান দয়া কৰিছে।"
20 তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ কাৰণে কিমান মহান কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে দকাপোলিছত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে;
২১ যেতিয়া যীচু জাহাজেৰে পুনৰ সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া বহু লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গোট খালে;
২২ চোৰা, নামঘৰৰ এজন অধ্যক্ষ যায়ৰ নামেৰে আহিল; আৰু তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল।
২৩ আৰু তেওঁক অতিশয় অনুৰোধ কৰি ক'লে, "মোৰ সৰু ছোৱালীজনী মৃত্যুৰ মুখত পৰি আছে। আৰু তাই জীয়াই থাকিব।
২৪ যীচুৱে তেওঁৰ লগত গ'ল; আৰু অনেক লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ তেওঁক ভিৰ কৰিলে।
২৫ বাৰ বছৰ ধৰি এগৰাকী মহিলাৰ তেজ ওলোৱা আছিল।
২৬ তেওঁ অনেক চিকিৎসকৰ দ্বাৰা অনেক কষ্ট ভোগ কৰিছিল, আৰু তাইৰ সকলো ধন খৰচ কৰিছিল, কিন্তু একো ভাল হোৱা নাছিল, বৰঞ্চ বেয়া হৈ গৈছিল।
২৭ তাই যীচুৰ কথা শুনি পিছফালে ঠেংৰে আহি তেওঁৰ কাপোৰ স্পৰ্শ কৰিলে।
২৮ কিয়নো তাই ক'লে, "তেওঁৰ কাপোৰৰ বাহিৰে যদি মই স্পৰ্শ কৰোঁ, তেন্তে মই সুস্থ হ'ম।"
২৯ তেতিয়াই তাইৰ তেজৰ ফোটা শুকাই গ'ল; আৰু তাই নিজৰ শৰীৰত অনুভৱ কৰিলে যে তাই সেই মহামাৰীৰ পৰা সুস্থ হৈ উঠিছে।
30 যীচুৱে লগে লগে তেওঁৰ পৰা গুণ ওলাইছে বুলি নিজৰ মাজতে জানি, তেওৰ মাজত ঘূৰি ঘূৰি ক'লে, " মোৰ কাপোৰ কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?"
৩১ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "আপুনি তোমাক ভিৰ কৰা লোকসকলক দেখিছে আৰু ক'লে, 'মোক কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?
32 এই কাম কৰা ছোৱালীজনীক চাবলৈ তেওঁ চাৰিওফালে চালে।
৩৩ কিন্তু সেই মহিলাগৰাকীয়ে ভয় আৰু কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি তেওঁৰ আগত পৰি তেওঁৰ আগত পৰি সকলো সত্য ক'লে।
৩৪ তেওঁ তাইক ক'লে, " ছোৱালী, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে; শান্তিৰে যোৱা, আৰু তোমাৰ মহামাৰীৰ পৰা সুস্থ হোৱা।"
৩৫ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে, নামঘৰৰ অধ্যক্ষৰ পৰা কিছুমান লোক আহি ক'লে, "তোমাৰ জীয়েক মৰিছে;
৩৬ যীচুৱে কোৱা কথা শুনাৰ লগে লগে তেওঁ নামঘৰৰ অধ্যক্ষক ক'লে, " ভয় নকৰিবা, কেৱল বিশ্বাস কৰক।"
৩৭ পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহনৰ বাহিৰে আন কাকো তেওঁৰ পিছে পিছে যাবলৈ নিদিলে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰৰ অধ্যক্ষৰ ঘৰলৈ আহি হুলস্থুল আৰু কান্দি কান্দি কান্দি থকা লোকসকলক দেখিলে।
৩৯ তেতিয়া তেওঁ ভিতৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কিয় এই হুলস্থুল কৰি কান্দিছা?" ছোৱালীজনী মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে।"
৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰি হাঁহিলে। কিন্তু সকলোকে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি ছোৱালীজনীৰ পিতৃ-মাতৃ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলক লৈ য'ত ছোৱালীজনী পৰি আছিল তাতেই প্ৰৱেশ কৰিলে।
৪১ তেতিয়া তেওঁ ছোৱালীজনীৰ হাতত ধৰি ক'লে, " তলিথা জিৰ্ণি; যাৰ অৰ্থ হ'ল, "ছোৱালী, মই তোমাক কওঁ, উঠি।"
৪২ তাতে ছোৱালীজনীয়ে উঠি খোজ কাঢ়ি গ'ল; কিয়নো তাইৰ বয়স বাৰ বছৰ আছিল। আৰু তেওঁলোক অতিশয় বিস্ময়ত বিস্মিত হৈ পৰিল।
৪৩ তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিলে যে কোনেও এই কথা নাজানে; আৰু তাইক খাবলৈ কিবা এটা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

অধ্যায় ৬

১ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা ওলাই গৈ নিজৰ দেশলৈ আহিল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ পাছে পাছে।
২ বিশ্ৰামবাৰ আহিলত তেওঁ ধৰ্ম্ম-ঘৰত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁৰ কথা শুনি বহুতে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই মানুহজনৰ এইবোৰ ক'ৰ পৰা আহিল?" আৰু তেওঁক কি জ্ঞান দিয়া হৈছে, যে তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰা এনে মহান কাৰ্য্যও কৰা হৈছে?
৩ এইজন কাঠমিস্ত্ৰী, যাকোব, যোচে, যিহূদা আৰু চিমোনৰ ভায়েক মৰিয়মৰ পুত্ৰ নহয়নে? আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকহঁত আমাৰ লগত ইয়াত নাইনে? আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত ক্ষোভিত হ'ল।
৪ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ভাববাদী এজন সন্মানহীন নহয়, কিন্তু নিজৰ দেশত, নিজৰ আত্মীয়ৰ মাজত আৰু নিজৰ ঘৰততহে সন্মানহীন হয়।"
৫ তাতে তেওঁ কোনো মহান কাম কৰিব নোৱাৰিলে, মাথোঁ তেওঁ কেইজনমান ৰোগীৰ ওপৰত হাত দি তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
৬ আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ আচৰিত হ'ল। আৰু তেওঁ গাঁৱে-ভূঞে ঘূৰি ফুৰিছিল, শিক্ষকতা কৰিছিল।
৭ তেতিয়া তেওঁ বাৰজনক মাতি আনি দুজনকৈ দুজনকৈ পঠিয়াবলৈ ধৰিলে; আৰু অশুচি আত্মাৰ ওপৰত তেওঁলোকক ক্ষমতা দিলে;
৮ আৰু তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে যাত্ৰাৰ বাবে কেৱল এটা লাখুটিৰ বাহিৰে একোৱেই নাযাব; তেওঁলোকৰ পাৰ্চত কোনো স্ক্ৰিপ, পিঠা আৰু টকা নাই।
৯ কিন্তু চেণ্ডেল পিন্ধা; আৰু দুটা কোট পিন্ধিব নালাগে।
১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে যি ঠাইত কোনো ঘৰত সোমাবা, সেই ঠাইৰ পৰা আঁতৰি যোৱালৈকে তাতেই থাকিবা।"
১১ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকে যোৱাৰ সময়ত তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ ধূলিবোৰ জোকাৰি পেলাওক। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে

কওঁ, বিচাৰৰ দিনত সেই নগৰতকৈ চদোম আৰু ঘমোৰাৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে ওলাই গৈ মানুহে অনুতাপ কৰিবলৈ প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৩ তেওঁলোকে অনেক ভূত-ধেমালিক বাহিৰ কৰি দিলে আৰু বহুতো ৰোগীক তেলেৰে অভিষেক কৰি সুস্থ কৰিলে।
১৪ ৰজা হেৰোদে তেওঁৰ কথা শুনিলে; (কিয়নো তেওঁৰ নাম বিয়পি পৰিছিল।) আৰু তেওঁ ক'লে, "বাপ্তিস্মদাতা যোহন মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হ'ল, আৰু সেইবাবে তেওঁৰ মাজত মহান কৰ্ম প্ৰকাশ পাইছে।"
১৫ আন কিছুমানে ক'লে, "এয়া এলিয়া।" আন কিছুমানে ক'লে, "এজন ভাববাদী বা ভাববাদীসকলৰ এজনৰ দৰে।"
১৬ কিন্তু হেৰোদে এই কথা শুনি ক'লে, "মই যি যোহনক মূৰ কাটি দিলোঁ;
১৭ কিয়নো হেৰোদে নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হৰোদিয়াৰ কাৰণে যোহনক ধৰিবলৈ পঠিয়াই কাৰাগাৰত বান্ধি ৰাখিছিল।
১৮ কিয়নো যোহনে হেৰোদক কৈছিল, "তোমাৰ ভায়েকৰ পত্নী হোৱাটো তোমাৰ বাবে বিধি নহয়।"
১৯ এই কাৰণে হেৰোদিয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কাজিয়া কৰিলে আৰু তেওঁক বধ কৰিব বিচাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু তাই নোৱাৰিলে:
২০ কিয়নো হেৰোদে যোহনক ধাৰ্মিক আৰু পবিত্ৰ মানুহ বুলি জানি ভয় কৰিছিল আৰু তেওঁক পালন কৰিছিল; আৰু তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁ বহু কাম কৰিলে আৰু আনন্দৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে।
২১ যেতিয়া এটা সুবিধাজনক দিন আহিল, তেতিয়া হেৰোদে তেওঁৰ জন্মদিনত গালীলৰ প্ৰভু, মুৰব্বী সেনাপতি আৰু প্ৰধান ৰাজ্যসকলৰ বাবে ভোজ-ভাত খালে;
২২ উক্ত হৰোদিয়াৰ জীয়েকে সোমাই আহি হেৰোদ আৰু তেওঁৰ লগত বহি থকাসকলক সন্তুষ্ট কৰি নাচিলে, তেতিয়া ৰজাই কন্যাক ক'লে, "তুমি যি ইচ্ছা মোৰ পৰা বিচাৰা, মই তোমাক দিম।"
২৩ তেওঁ তাইক শপত খালে, "তুমি মোৰ পৰা যি বিচাৰিবা, মই তোমাক মোৰ ৰাজ্যৰ আধালৈকে দিম।"
২৪ তাই ওলাই গৈ মাকক ক'লে, "মই কি সুধিম?" তেতিয়া তাই ক'লে, "বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ মূৰ।"
২৫ তেতিয়া তাই খৰখেদাকৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, "মই বিচাৰো যে তুমি মোক বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ মূৰটো এটা জাহাজত অলপ পিছতে দিবা।"
২৬ তেতিয়া ৰজাই অতিশয় দুখ পালে; তথাপিও তেওঁৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ লগত বহি থকা তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ তাইক অগ্ৰাহ্য কৰা নাছিল।
২৭ ৰজাই লগে লগে এজন জল্লাদ পঠিয়াই তেওঁৰ মূৰটো আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
28 তাৰ মূৰটো এটা তেলত আনি ছোৱালীজনীক দিলে।
২৯ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে সেই কথা শুনি তেওঁৰ মৃতদেহটো তুলি লৈ এটা সমাধিস্থলত শুৱাই দিলে।
30 পাঁচনিবিলাকে যীচুৰ ওচৰলৈ গোট খাই তেওঁলোকে কৰা আৰু শিকোৱা সকলো কথা তেওঁক ক'লে।
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নিজে পৃথকে মৰুভূমিলৈ আহি অলপ সময় জিৰণি লোৱা ;
32 তাতে তেওঁলোকে একান্তভাৱে জাহাজেৰে মৰুভূমিলৈ গুচি গ'ল।
33 তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকক গুচি যোৱা দেখি বহুতে তেওঁক চিনি পালে আৰু সকলো নগৰৰ পৰা তালৈ দৌৰি দৌৰি গৈ তেওঁলোকক আগুৱাই গৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
34 যীচুৱে বাহিৰলৈ ওলাই আহি অনেক মানুহক দেখি তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক ভেড়াৰ ৰখীয়া নথকা ভেড়াৰ দৰে আছিল;
35 দিনটো পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "এইখন মৰুভূমি, আৰু এতিয়া সময় অতিবাহিত হ'ল।
36 তেওঁলোকক পঠাওক, যাতে তেওঁলোকে চাৰিওফালৰ অঞ্চল আৰু গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ বাবে পিঠা কিনিব পাৰে, কিয়নো তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই।
৩৭ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি গৈ দুশ টকাৰ পিঠা কিনি তেওঁলোকক খাবলৈ দিমনে?"
৩৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হাতত কিমান পিঠা আছে?" গৈ চাওক। তেতিয়া তেওঁলোকে জানিলে, "পাঁচটা আৰু দুটা মাছ।"
39 তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে সকলোকে সেউজীয়া ঘাঁহৰ ওপৰত দল-সংগঠনকৈ বহিবলৈ দিয়ক।
৪০ তাতে শ শ আৰু পঞ্চাশজন শাৰী পাতি বহিল।
৪১ পাঁচ পিঠা আৰু মাছ দুটা লৈ তেওঁ আকাশলৈ চাই আশীৰ্ব্বাদ কৰি সেই পিঠাবোৰ ভাঙি শিষ্যসকলক তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিবলৈ দিলে। আৰু মাছ দুটা সকলোৰে মাজত বিভক্ত কৰিলে।
৪২ তাতে সকলোৱে খালে আৰু তৃপ্ত হ'ল।
43 তেতিয়া তেওঁলোকে সেই টুকুৰা আৰু মাছবোৰেৰে ভৰা বাৰটা টোপোলা গোটাই লৈ গ'ল।
৪৪ সেই পিঠা খোৱা লোকসকলৰ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মানুহ আছিল।
45 তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক জাহাজত উঠিবলৈ আৰু আগেয়ে বৈৎচাইদালৈ যাবলৈ বাধ্য কৰালে।
৪৬ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক বিদায় দি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতলৈ গ'ল।
৪৭ সন্ধিয়া হ'লে জাহাজখন সাগৰৰ মাজত আছিল আৰু তেওঁ অকলে স্থলভাগত আছিল।
৪৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নাওঁ চলাবলৈ কষ্ট কৰি থকা দেখিলে; কিয়নো বতাহ তেওঁলোকৰ বিপৰীত আছিল, আৰু ৰাতিৰ চতুৰ্থ প্ৰহৰৰ ওচৰত তেওঁ সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকৰ কাষেৰে পাৰ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
৪৯ কিন্তু তেওঁক সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা দেখি তেওঁলোকে সেই আত্মা বুলি ধৰি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে।
৫০ কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁক দেখি বিচলিত হৈ পৰিল। লগে লগে তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তান থাকক; ভয় নকৰিবা।
৫১ তেতিয়া তেওঁ জাহাজত উঠি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু বতাহ বন্ধ হৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত অতিশয় আচৰিত হ'ল আৰু আচৰিত হ'ল।

৫২ কিয়নো তেওঁলোকে পিঠাৰ আচৰিত কাৰ্য্যৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰা নাছিল, কিয়নো তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন হৈ পৰিছিল।
53 পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ গনেচৰত দেশলৈ আহি পাৰলৈ গ'ল।
৫৪ যেতিয়া তেওঁলোকে জাহাজৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক চিনি পালে।
55 গোটেই সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে দৌৰি গৈ, য'ত তেওঁ থকা বুলি শুনিলে, তাতে অসুস্থ লোকসকলক বিচনাত লৈ ঘূৰি ফুৰিবলৈ ধৰিলে।
৫৬ তেওঁ য'তেই গাঁৱে-ভূঞে বা নগৰত বা দেশত সোমাইছিল, তাতে তেওঁলোকে ৰোগীসকলক ৰাস্তাত শুৱাই দিছিল আৰু তেওঁক অনুৰোধ কৰিছিল যে যদিহে তেওঁৰ কাপোৰৰ সীমাহে স্পৰ্শ কৰিছিল;

অধ্যায় ৭

১ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ পৰা অহা ফৰীচীসকল আৰু কিছুমান অধ্যাপকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ আৰু তেওঁৰ কিছুমান শিষ্যক অশুচি, অৰ্থাৎ অধোৱা হাতেৰে পিঠা খাই থকা দেখি তেওঁলোকে দোষ পালে।
৩ কিয়নো ফৰীচী আৰু আটাই ইহুদীসকলে সঘনাই হাত নোধোৱালে, প্ৰাচীনসকলৰ পৰম্পৰা পালন কৰি নাখায়।
৪ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে বজাৰৰ পৰা আহি ধুই নাথাকে, তেতিয়া তেওঁলোকে নাখায়। পাত্ৰ, পাত্ৰ, পিতলৰ পাত্ৰ আৰু টেবুল ধোৱাৰ দৰে আন বহুতো বস্তু তেওঁলোকে ধৰি ৰাখিবলৈ পাইছে।
৫ তেতিয়া ফৰীচী আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক সুধিলে, "তোমাৰ শিষ্যসকলে প্ৰাচীনসকলৰ প্ৰথা অনুসাৰে চলি নাথাকে, কিন্তু হাত নোধোৱাকৈ পিঠা খায়?
৬ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিচয়াই তোমালোক ভণ্ডসকলৰ বিষয়ে ভাল ভাববাণী কৈছে, যিদৰে লিখা আছে, এই লোকসকলে মোক ওঁঠেৰে সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা দূৰত।"
7 কিন্তু মানুহৰ আজ্ঞাৰ শিক্ষাৰ কাৰণে তেওঁলোকে মোক অসাৰভাৱে উপাসনা কৰে।
৮ কিয়নো ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাক ত্যাগ কৰি, তোমালোকে মানুহৰ পৰম্পৰাক পাত্ৰ আৰু পাত্ৰ ধোৱাৰ দৰে পালন কৰিছা;
৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নিজৰ পৰম্পৰা পালন কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাক সম্পূৰ্ণৰূপে অগ্ৰাহ্য কৰা।"
১০ কিয়নো মোচিয়ে ক'লে, "তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা; আৰু "যি কোনোৱে পিতৃ বা মাতৃক অভিশাপ দিয়ে, তেওঁ মৃত্যুৰ মুখত মৰি যাওক।"
১১ কিন্তু তোমালোকে কৈছা, "কোনো মানুহে যদি নিজৰ পিতৃ বা মাকক কয়, 'কৰ্বান, অৰ্থাৎ উপহাৰ, তোমালোকে মোৰ পৰা যি উপকাৰ পাবা; তেওঁ মুক্ত হ'ব।
১২ আৰু তোমালোকে তেওঁক বাপেক বা মাকৰ কাৰণে কোনো কাম কৰিবলৈ নিদিবা;
১৩ তোমালোকে যি পৰম্পৰা প্ৰদান কৰিলা, তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বাক্যক অসাৰ কৰা;
১৪ তেওঁ সকলো লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই মোৰ কথা শুনা আৰু বুজিবা।
১৫ মানুহৰ বাহিৰৰ পৰা কোনো বস্তুৱেই মানুহক অশুচি কৰিব নোৱাৰে;
১৬ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেন্তে তেওঁ শুনা।
১৭ মানুহবোৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁ ঘৰত সোমালে, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক এই দৃষ্টান্তৰ বিষয়ে সুধিলে।
১৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকেও এনেকৈ অবুজ নেকি?" তোমালোকে নাভাবিছানে যে বাহিৰৰ পৰা যি বস্তু মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমাই যায়, সেই বস্তুৱে তেওঁক অশুচি কৰিব নোৱাৰে;
১৯ কিয়নো ই তেওঁৰ হৃদয়ত নহয়, পেটতহে প্ৰৱেশ কৰে আৰু সকলো আহাৰ শুচি কৰি পানীত ওলাই যায়?
২০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " মানুহৰ পৰা যি ওলায়, সেইটোৱেই মানুহক অশুচি কৰে।"
২১ কিয়নো মানুহৰ ভিতৰৰ পৰা, মানুহৰ অন্তৰৰ পৰা কু-চিন্তা, ব্যভিচাৰ, ব্যভিচাৰ, হত্যা;
২২ চুৰি, লোভ, দুষ্টতা, প্ৰতাৰণা, কামুকতা, দুষ্ট চকু, নিন্দা, অহংকাৰ, মূৰ্খামি।
২৩ এই সকলোবোৰ অশুভ বস্তু ভিতৰৰ পৰা আহি মানুহক অশুচি কৰে।
২৪ তাৰ পৰা উঠি তূৰ আৰু চিদোনৰ সীমালৈ গৈ এটা ঘৰত সোমাল, কিন্তু কোনেও জানিব নিবিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁক লুকাই থাকিব নোৱাৰিলে।
২৫ কিয়নো এগৰাকী মহিলা, যাৰ কণমানি কন্যাৰ অশুচি আত্মা আছিল, তেওঁ তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল।
২৬ সেই মহিলাগৰাকী গ্ৰীক, জাতি অনুসৰি চিৰোফেনিচীয়া; আৰু তাই তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁ তাইৰ ছোৱালীৰ পৰা চয়তানক বাহিৰ কৰি দিব।
২৭ কিন্তু যীচুৱে তাইক ক'লে, " প্ৰথমে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক তৃপ্ত হ'বলৈ দিয়া;
২৮ তেতিয়া তাই উত্তৰ দি ক'লে, "হয় প্ৰভু;
২৯ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " এই কথাৰ কাৰণে তুমি যোৱা; তোমাৰ ছোৱালীৰ পৰা চয়তান ওলাই গ'ল।"
৩০ যেতিয়া তাই নিজৰ ঘৰলৈ আহিল, তেতিয়া তাই চয়তানটো ওলাই যোৱা দেখিলে আৰু তাইৰ ছোৱালীজনী বিচনাত পৰি আছে।
31 আৰু পুনৰ তূৰ আৰু চিদোন অঞ্চলৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি দকাপোলিৰ উপকূলৰ মাজভাগেৰে গালীল সাগৰত উপস্থিত হ'ল।
৩২ তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন বধিৰ আৰু তেওঁৰ বাক্যত বাধা থকা এজনক আনিলে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওপৰত হাত থ'বলৈ অনুৰোধ কৰে।
33 তেতিয়া তেওঁ তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাই লৈ তেওঁৰ কাণত আঙুলি সোমাই দিলে আৰু তেওঁ থু পেলালে আৰু তেওঁৰ জিভা স্পৰ্শ কৰিলে;
34 আকাশলৈ চাই তেওঁ হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ক'লে, "ইফ্ফাথা, অৰ্থাৎ, মুকলি হোৱা।"
35 তাৰ পাছত তেওঁৰ কাণ দুখন মেলি গ'ল আৰু জিভাৰ ৰছীডাল ঢিলা হ'ল আৰু তেওঁ স্পষ্টকৈ ক'লে।
৩৬ তেওঁ তেওঁলোকক কাকো নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে;

৩৭ তেওঁ অসীম আচৰিত হৈ ক'লে, "তেওঁ সকলো ভালকৈ কৰিলে;

অধ্যায় ৮

১ সেই দিনবোৰত জনসমাগম বৰ বেছি আছিল আৰু খাবলৈ একো নাছিল, যীচুৱে নিজৰ শিষ্যবিলাকক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকক ক'লে।
২ জনসমাগমৰ প্রতি মোৰ দয়া হৈছে, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ লগত তিনিদিন আছে আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই।
৩ আৰু যদি মই তেওঁলোকক উপবাসে নিজৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিওঁ, তেন্তে তেওঁলোক বাটত অজ্ঞান হ'ব;
৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "কোনো মানুহে এই মৰুভূমিত এই লোকসকলক ক'ৰ পৰা পিঠাৰে তৃপ্ত কৰিব পাৰে?"
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, " তোমালোকৰ হাতত কিমান পিঠা আছে?" তেওঁলোকে ক'লে, "সাতজন।"
৬ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু সাতটা পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি শিষ্যসকলক তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিবলৈ দিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক লোকসকলৰ আগত ৰাখিলে।
7 তেওঁলোকৰ হাতত কেইটামান সৰু মাছ আছিল, আৰু তেওঁ আশীৰ্বাদ দিলে আৰু তেওঁলোককো তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে খাই তৃপ্ত হ'ল আৰু বাকী থকা ভঙা মাংসৰ পৰা সাতটা টোপোলা গোটাই ল'লে।
9 খোৱা লোকসকলৰ সংখ্যা প্ৰায় চাৰি হাজাৰ আছিল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বিদায় দিলে।
১০ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে এখন জাহাজত উঠি দলমনুথাৰ অঞ্চললৈ আহিল।
১১ তাৰ পাছত ফৰীচীবিলাকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা চিন বিচাৰি তেওঁৰ লগত সোধা-পোছা কৰিবলৈ ধৰিলে।
১২ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ আত্মাত গভীৰভাৱে হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ক'লে, " এই প্ৰজন্মই কিয় চিন বিচাৰিছে? মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই প্ৰজন্মক কোনো চিন দিয়া নহ'ব।
১৩ তেওঁ তেওঁলোকক এৰি পুনৰ জাহাজত উঠি সিপাৰলৈ গুচি গ'ল।
১৪ শিষ্যবিলাকে পিঠা ল'বলৈ পাহৰি গ'ল, আৰু জাহাজত তেওঁলোকৰ লগত এটা পিঠাতকৈ বেছি পিঠা নাছিল।
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, " ফৰীচীসকলৰ খমিৰ আৰু হেৰোদৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হওক।"
১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "আমাৰ পিঠা নথকাৰ বাবেই হৈছে।"
১৭ যীচুৱে সেই কথা জানি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ পিঠা নাই বুলি কিয় যুক্তি? তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই আৰু বুজি পোৱা নাইনে? তোমালোকৰ হৃদয় এতিয়াও কঠিন হৈ পৰিছেনে?
১৮ চকু থকা, তোমালোকে দেখা নাই? আৰু কাণ থকা, তোমালোকে শুনা নাই? আৰু তোমালোকে মনত নপৰেনে?
১৯ মই পাঁচ হাজাৰ লোকৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙিলে, তোমালোকে কিমান টোপোলা ভৰ্তি টুকুৰা তুলি লৈছিলা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "বাৰ।"
20 চাৰি হাজাৰৰ মাজত সাতজনৰ মাজত কিমান টোপোলা ভৰ্তি টোপোলা তোমালোকে তুলি লৈছিলা? তেওঁলোকে ক'লে, "সাতজন।"
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কেনেকৈ বুজি পোৱা নাই?"
২২ তেওঁ বৈৎচাইদালৈ আহিল; তেওঁলোকে এজন অন্ধ মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনি তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
২৩ তেতিয়া তেওঁ অন্ধ মানুহজনৰ হাতত ধৰি নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ চকুত থু পেলালে আৰু তেওঁৰ ওপৰত হাত দিলে, তেওঁ তেওঁক সুধিলে যে আপুনি কোনো উচিত দেখিছে নেকি?
২৪ তেওঁ ওপৰলৈ চাই ক'লে, "মই মানুহক গছৰ দৰে খোজ কাঢ়ি থকা দেখিছোঁ।"
২৫ তাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ চকুৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক ওপৰলৈ চাবলৈ দিলে;
২৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, " নগৰলৈ নাযাবা, আৰু নগৰৰ কোনো লোকক এই কথা নকওক।"
২৭ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে কৈচৰিয়া ফিলিপি নগৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু বাটত তেওঁ শিষ্যসকলক সুধিলে, " মানুহে মোক কোন বুলি কয়?"
২৮ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতা; আৰু আন কিছুমানে ভাববাদীসকলৰ মাজৰ এজন।
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কৈছা?" পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "তুমি খ্ৰীষ্ট।"
৩০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে কাকো ক'ব নালাগে।
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শিকাবলৈ ধৰিলে যে মানুহৰ পুত্ৰই বহু কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু বৃদ্ধ, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিব লাগিব আৰু বধ হ'ব আৰু তিনিদিনৰ পাছত পুনৰুত্থান হ'ব।
৩২ তেতিয়া তেওঁ সেই কথা মুকলিকৈ ক'লে। পিতৰে তেওঁক ধৰি তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।
33 কিন্তু তেওঁ ঘূৰি ঘূৰি শিষ্যবিলাকলৈ চাই পিতৰক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " হে চয়তান, তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা;
৩৪ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে লোকসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, " যি কোনোৱে মোৰ পিছে পিছে আহিব বিচাৰে, তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ক্ৰুচ তুলি মোৰ পিছে পিছে যাওক।"
৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ সেই প্ৰাণ হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাব, তেওঁ তাক ৰক্ষা কৰিব।
৩৬ কিয়নো মানুহে যদি গোটেই জগতখন লাভ কৰে আৰু নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেন্তে ইয়াৰ কি লাভ হ'ব?
৩৭ বা মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত কি দিব?

৩৮ এই ব্যভিচাৰী আৰু পাপী প্ৰজন্মত যি কোনোৱে মোৰ আৰু মোৰ বাক্যৰ বাবে লাজ পাব; যেতিয়া তেওঁ পবিত্ৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ সৈতে পিতৃৰ মহিমাত আহিব, তেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰও তেওঁৰ বাবে লাজ পাব।

অধ্যায় ৯

১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ যে ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমানে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য শক্তিৰে অহা দেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।"
২ আৰু ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক লগত লৈ, নিজে পৃথকে এটা ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গ'ল;
৩ আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰবোৰ নিয়ৰৰ দৰে বগা হৈ উজ্জ্বল হৈ পৰিল; যাতে পৃথিৱীৰ কোনো ফুলাৰে সিহঁতক বগা কৰিব নোৱাৰে।
৪ তেতিয়া মোচিৰ লগত এলিয়া তেওঁলোকৰ আগত দেখা দিলে আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ লগত কথা পাতি আছিল।
৫ পিতৰে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; এটা তোমাৰ বাবে, আৰু এজন মোচিৰ বাবে, আৰু এজন এলিয়াৰ বাবে।
৬ কিয়নো তেওঁ কি ক'ব নাজানে; কিয়নো তেওঁলোক অতিশয় ভয় খাইছিল।
7 তেতিয়া এটা ডাৱৰে তেওঁলোকক ছাঁ দিলে আৰু ডাৱৰৰ পৰা এটা মাত ওলাই আহিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ;
৮ হঠাতে তেওঁলোকে চাৰিওফালে চালে, কেৱল যীচুৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে।
9 তেওঁলোকে পৰ্বতৰ পৰা নামি অহাৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে, যেতিয়ালৈকে মানুহৰ পুত্ৰ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান নহয়, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে দেখা কথাবোৰ কাকো নক'ব।
১০ তেওঁলোকে সেই কথা নিজৰ মাজতে ৰাখিছিল আৰু ইজনে সিজনক প্ৰশ্ন কৰিছিল যে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ অৰ্থ কি?
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "অধ্যাপকসকলে কিয় কয় যে এলিয়াক প্ৰথমে আহিব লাগিব?
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এলিয়া প্ৰথমে আহি সকলো পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব; আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে লিখা আছে যে, তেওঁ অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব আৰু তেওঁক ক্ষুন্ন হ'ব লাগিব।"
১৩ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, ইলিয়াছ সঁচাকৈয়ে আহিল, আৰু তেওঁৰ বিষয়ে লিখাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত যি ইচ্ছা কৰিলে।
১৪ শিষ্যবিলাকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ দেখিলে যে তেওঁলোকৰ ওচৰে পাজৰে অনেক জনসমাগম আৰু অধ্যাপকবিলাকে তেওঁলোকৰ লগত বিতৰ্ক কৰি থকা দেখিলে।
১৫ আৰু লগে লগে সকলো লোকে তেওঁক দেখি অতিশয় আচৰিত হৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ তেওঁক প্ৰণাম জনালে।
১৬ তেতিয়া তেওঁ অধ্যাপকসকলক সুধিলে, " তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগত কি প্ৰশ্ন কৰা?"
১৭ জনসমাগমৰ মাজৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, বোবা আত্মা থকা মোৰ পুত্ৰক মই তোমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছো;
18 আৰু য'তেই তেওঁক লৈ যায়, তাতেই তেওঁক ফালি পেলায়, আৰু তেওঁ ফেন উলিয়ায়, দাঁত চেপি কাটি পেলায়, আৰু মই তোমাৰ শিষ্যসকলক ক'লোঁ যে তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিব। আৰু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।
১৯ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, হে অবিশ্বাসী প্ৰজন্ম, মই কিমান দিনলৈ তোমালোকৰ লগত থাকিম? মই তোমাক কিমান দিনলৈকে কষ্ট দিম? তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আনিব।
20 তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু তেওঁ তেওঁক দেখি লগে লগে আত্মাই তেওঁক লুটিয়াই পেলালে; আৰু তেওঁ মাটিত পৰি ফেন কৰি লৰচৰ কৰিলে।
২১ তেতিয়া তেওঁ পিতৃক সুধিলে, " এই কথা তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা কিমান দিন হ'ল?" তেওঁ ক'লে, "এটা শিশুৰ।"
২২ আৰু বহু সময়ত তেওঁক ধ্বংস কৰিবলৈ জুই আৰু পানীত পেলাই দিছে;
২৩ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি যদি বিশ্বাস কৰিব পাৰা, তেন্তে বিশ্বাসীজনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ।"
২৪ তেতিয়া শিশুটিৰ পিতৃয়ে চিঞৰি চিঞৰি কান্দি ক'লে, "প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰোঁ; তুমি মোৰ অবিশ্বাসক সহায় কৰা।
২৫ যীচুৱে মানুহবোৰ দৌৰি অহা দেখি অশুভ আত্মাক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " হে বোবা আৰু বধিৰ আত্মা, মই তোমাক আজ্ঞা দিছো, তেওঁৰ পৰা ওলাই আহক আৰু তেওঁৰ মাজত আৰু প্ৰৱেশ নকৰিবা।"
২৬ সেই আত্মাই চিঞৰি চিঞৰি চিঞৰি তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল; ইমানেই যে বহুতে ক'লে, "তেওঁ মৃত।"
২৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁৰ হাতত ধৰি ওপৰলৈ তুলিলে; আৰু তেওঁ উঠিল।
২৮ যীচু ঘৰত সোমাওঁতে তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক একান্তভাৱে সুধিলে, "আমি তেওঁক কিয় বাহিৰ কৰি দিব নোৱাৰিলোঁ?"
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ বাহিৰে আন একোৱেই এই ধৰণৰ জন্ম হ'ব নোৱাৰে।"
৩০ তাতে তেওঁলোক গুচি গালীল পাৰ হৈ গ'ল; আৰু কোনো মানুহে এই কথা জানিবলৈ তেওঁ নিবিচাৰিলে।
৩১ কিয়নো তেওঁ শিষ্যবিলাকক শিক্ষা দি ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰক মানুহৰ হাতত গতাই দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব; আৰু বধ কৰাৰ পাছত তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰুত্থান হ'ব।
৩২ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা বুজি নাপালে আৰু তেওঁক সুধিবলৈ ভয় কৰিলে।
33 তেতিয়া তেওঁ কফৰনাহূমলৈ আহি ঘৰত থকা অৱস্থাত তেওঁলোকক সুধিলে, বাটত তোমালোকৰ মাজত কি বিবাদ হ'ল?
৩৪ কিন্তু তেওঁলোকে মনে মনে থাকিল, কিয়নো বাটত তেওঁলোকৰ মাজত কোন ডাঙৰ হ'ব, সেই বিষয়ে বিবাদ হৈছিল।
৩৫ তেওঁ বহি বাৰজনক মাতি ক'লে, " কোনোৱে যদি প্ৰথম হ'ব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ সকলোতকৈ শেষ আৰু সকলোৰে দাস হ'ব।"

৩৬ তেতিয়া তেওঁ এটা শিশুক লৈ তেওঁলোকৰ মাজত ৰাখিলে আৰু তেওঁক কোলাত লৈ তেওঁলোকক ক'লে।
৩৭ যি কোনোৱে মোৰ নামত এনে সন্তানৰ এজনক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে;
৩৮ যোহনে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমি এজনক আপোনাৰ নামত ভূত-প্ৰেতক বাহিৰ কৰা দেখিলোঁ, কিন্তু তেওঁ আমাৰ পিছে পিছে নাযায়;
৩৯ কিন্তু যীচুৱে ক'লে, " তাক নিষেধ নকৰিবা;
৪০ কিয়নো যি আমাৰ বিৰোধী নহয়, তেওঁ আমাৰ ফালৰ পৰা আছে।
৪১ কিয়নো তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ হোৱাৰ কাৰণে যি কোনোৱে তোমালোকক মোৰ নামত পানীৰ কাপ দিব, মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁ নিজৰ পুৰস্কাৰ হেৰুৱাব নোৱাৰে।
৪২ আৰু যি কোনোৱে মোৰ বিশ্বাস কৰা এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ কোনো এজনক অপৰাধ কৰে, তেওঁৰ ডিঙিত মিলৰ শিল ওলোমাই সাগৰত পেলোৱাটো তেওঁৰ বাবে ভাল।
৪৩ আৰু যদি তোমাৰ হাতে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলাওক;
৪৪ য'ত সিহঁতৰ কৃমি মৰি নাযায়, আৰু জুই নুমুৱাব নোৱাৰে।
৪৫ আৰু যদি তোমাৰ ভৰিয়ে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলাওক;
৪৬ য'ত তেওঁলোকৰ কৃমি মৰি নাযায়, আৰু জুই নুমুৱাব নোৱাৰে।
৪৭ আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক উলিয়াই লোৱা;
৪৮ য'ত সিহঁতৰ কৃমি মৰি নাযায়, আৰু জুই নুমুৱাব নোৱাৰে।
৪৯ কিয়নো প্ৰত্যেককে জুইত নিমখ দিয়া হ'ব আৰু প্ৰতিটো বলিত নিমখ দিয়া হ'ব।
৫০ নিমখ ভাল; নিজৰ মাজত নিমখ ৰাখক আৰু ইজনে সিজনৰ লগত শান্তি ৰাখক।

অধ্যায় ১০

১ তাতে তেওঁ উঠি যৰ্দ্দন নদীৰ পাৰত যিহূদিয়াৰ প্ৰান্তলৈ আহিল; আৰু তেওঁৰ অভ্যাসৰ দৰেই তেওঁলোকক পুনৰ শিকাইছিল।
২ তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, "পুৰুষে নিজৰ পত্নীক বিদায় দিয়া উচিত নেকি? তেওঁক প্ৰলোভিত কৰি।
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোচিয়ে তোমালোকক কি আজ্ঞা দিলে?
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "মোচিয়ে বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখি তাইক বিদায় দিবলৈ অনুমতি দিলে।"
৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাৰ বাবেই তেওঁ তোমালোকক এই আজ্ঞা লিখিলে।"
৬ কিন্তু সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু নাৰী সৃষ্টি কৰিলে।
7 এই কাৰণে পুৰুষে পিতৃ-মাতৃক এৰি পত্নীৰ লগত আঁকোৱালি ল'ব;
৮ আৰু দুয়োজন এক মাংস হ'ব;
৯ এতেকে ঈশ্বৰে যি একত্ৰিত কৰিছে, তাক মানুহে বিভাজিত নকৰিব।
১০ ঘৰত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সেই বিষয়ে পুনৰ সুধিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যি কোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰি আন এজনক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে ব্যভিচাৰ কৰে।"
১২ আৰু যদি কোনো মহিলাই নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আনৰ লগত বিয়া কৰায়, তেন্তে তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, যাতে তেওঁ তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিব পাৰে;
১৪ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা দেখি অতিশয় অসন্তুষ্ট হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক নিষেধ নকৰিবা;
১৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি কোনোৱে শিশুৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত প্ৰৱেশ নকৰিব।
১৬ তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক কোলাত তুলি লৈ সিহঁতৰ ওপৰত হাত দি আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
17 পাছত তেওঁ বাটলৈ গ'লে, এজনে দৌৰি আহি তেওঁৰ ওচৰলৈ আঁঠু লৈ তেওঁক সুধিলে, "ভাল গুৰু, মই অনন্ত জীৱন লাভ কৰিবলৈ মই কি কৰিম?"
১৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়? এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নাই, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ।
১৯ তুমি এই আজ্ঞাবোৰ জানে, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, প্ৰতাৰণা নকৰিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা।
২০ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, এই সকলোবোৰ মই সৰুৰে পৰা পালন কৰি আহিছো।"
২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক দেখি তেওঁক ভাল পালে আৰু তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ এটা বস্তুৰ অভাৱ হৈছে: যোৱা, তোমাৰ যি আছে, সেই বস্তু বিক্ৰী কৰি দুখীয়াক দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব; মোক অনুসৰণ কৰক।
২২ এই কথাত তেওঁ দুখী হৈ শোক হৈ গুচি গ'ল, কিয়নো তেওঁৰ বহু সম্পত্তি আছিল।
২৩ যীচুৱে চাৰিওফালে চাই তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, " ধন্য লোকসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন!"
২৪ তেওঁৰ কথাত শিষ্যবিলাক আচৰিত হ'ল। কিন্তু যীচুৱে পুনৰ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তানসকল, ধন-সম্পত্তিৰ ওপৰত ভৰসা কৰাসকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন!
২৫ ধনী মানুহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ উটৰ বাবে বেজীৰ চকুৰে যোৱাটো সহজ।
২৬ তাতে তেওঁলোকে অলপ বিস্মিত হৈ ইজনে সিজনক ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে?"
২৭ যীচুৱে তেওঁলোকক চাই ক'লে, " মানুহৰ বাবে সেয়া অসম্ভৱ, কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে নহয়;
২৮ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "চোৱা, আমি সকলোকে এৰি তোমাৰ পিছে পিছে গৈছো।"

২৯ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মোৰ আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ কাৰণে ঘৰ, ভাই, ভনী, পিতৃ, মা, পত্নী, সন্তান বা মাটি এৰি যোৱা কোনো মানুহ নাই।" ,
৩০ কিন্তু এই সময়ত তেওঁ এশগুণ নিৰ্যাতনৰ সৈতে ঘৰ, ভাই, ভনী, মাক, সন্তান আৰু দেশ লাভ কৰিব; আৰু আহিবলগীয়া জগতত অনন্ত জীৱন।
৩১ কিন্তু যিসকল প্ৰথম আছে, তেওঁলোক অনেক শেষ হ'ব; আৰু শেষৰটো প্ৰথম।
৩২ তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ যোৱা বাটত আছিল; আৰু যীচুৱে তেওঁলোকৰ আগে আগে গ'ল; আৰু পিছে পিছে গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে ভয় খালে। তেওঁ বাৰজনক পুনৰ লৈ, তেওঁৰ কি হ'ব, সেই কথা তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে।
৩৩ তেওঁ ক'লে, " চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাওঁ; আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হ'ব; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব আৰু তেওঁক অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।
34 তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিব, তেওঁক কোব কৰিব, আৰু তেওঁক থু পেলাব আৰু তেওঁক বধ কৰিব;
35 তেতিয়া জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যোহনে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "গুৰু, আমি বিচাৰো যে আপুনি আমাৰ কাৰণে যি কামনা কৰোঁ।"
৩৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিব বিচাৰিছা?"
৩৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ মহিমাৰে আমি এজনক তোমাৰ সোঁহাতে আৰু আনজন বাওঁহাতে বহিবলৈ দিয়া।"
৩৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কি বিচাৰিছা, তোমালোকে নাজানা; আৰু মই যি বাপ্তিস্ম লৈ বাপ্তিস্ম লৈছো, সেই বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম ল'ম?
৩৯ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি পাৰিম।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই যি পাত্ৰৰ পৰা পান কৰিম, তাৰ পৰা তোমালোকে পান কৰিবা; আৰু মই যি বাপ্তিস্ম লৈছো, সেই বাপ্তিস্মৰ সৈতে তোমালোক বাপ্তিস্ম ল'বা।
৪০ কিন্তু মোৰ সোঁহাত আৰু বাওঁহাতত বহি থকাটো মোৰ দান নহয়; কিন্তু যিসকলৰ বাবে ইয়াক প্ৰস্তুত কৰা হৈছে, তেওঁলোকক দিয়া হ'ব।"
৪১ এই কথা শুনি দহজনে যাকোব আৰু যোহনৰ ওপৰত বহুত অসন্তুষ্ট হ'বলৈ ধৰিলে।
৪২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি ক'লে, " যিবিলাকে অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰত শাসন কৰা বুলি গণ্য কৰা হয়, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে; আৰু তেওঁলোকৰ মহানসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব প্ৰয়োগ কৰে।
৪৩ কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো তেনেকুৱা নহ'ব;
৪৪ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনো প্ৰধান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ সকলোৰে দাস হ'ব।
৪৫ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰও সেৱা কৰিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰু বহুতৰে মুক্তিপণ স্বৰূপে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ আহিছিল।
46 তেওঁলোকে যিৰীহোলৈ আহিল, আৰু তেওঁ শিষ্যবিলাক আৰু বহু সংখ্যক লোকৰ সৈতে যিৰীহোৰ পৰা ওলাই গ'ল, তেতিয়া অন্ধ তীময়ৰ পুত্ৰ বাৰ্তিমিয়াও বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা খুজিলে।
৪৭ নাচৰতীয়া যীচু বুলি শুনি তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ যীচু, মোক দয়া কৰা।"
48 বহুতে তেওঁক মনে মনে থাকিবলৈ আজ্ঞা দিলে, কিন্তু তেওঁ আৰু বেছিকৈ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা।"
৪৯ যীচুৱে থিয় হৈ তেওঁক মাতিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে অন্ধ মানুহজনক মাতি ক'লে, "শান্তি হওক, উঠি; তেওঁ তোমাক মাতিছে।
৫০ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কাপোৰ পেলাই দি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল।
৫১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাৰ লগত কি কৰিব বিচাৰিছা?" অন্ধ লোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মোৰ দৃষ্টিশক্তি হ'বলৈ।
৫২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যা; তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে।" পাছত তেওঁ তৎক্ষণাত দৃষ্টিশক্তি পালে আৰু বাটত যীচুৰ পিছে পিছে গ'ল।

অধ্যায় ১১

১ আৰু যিৰূচালেমৰ ওচৰ পালে, জলপানৰ পৰ্ব্বতত থকা বৈৎফাগ আৰু বৈথনিয়াৰ ওচৰ পালে, তেওঁ নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠালে।
২ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁওখনলৈ যোৱা; তাক ঢিলা কৰি আনিব।
৩ আৰু কোনোৱে যদি তোমালোকক কয়, "তোমালোকে কিয় এনে কৰিছা?" তোমালোকে কোৱা, প্ৰভুক তেওঁৰ আৱশ্যক; আৰু লগে লগে তেওঁক ইয়ালৈ পঠিয়াব।
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ দুৱাৰৰ কাষত বান্ধি থোৱা গাখীৰ পোৱালিটো পালে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ঢিলা কৰে।
৫ তাতে থিয় হৈ থকা কিছুমানে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে গাধ পোৱালিটো খুলি কি কৰিছা?"
6 যীচুৱে আদেশ দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে আৰু তেওঁলোকক এৰি দিলে।
7 তেতিয়া তেওঁলোকে গাধ পোৱালিটোক যীচুৰ ওচৰলৈ আনি তেওঁৰ কাপোৰ পিন্ধিলে; আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহিল।
৮ বহুতে বাটত নিজৰ কাপোৰ মেলি দিলে আৰু আন কিছুমানে গছৰ ডাল কাটি বাটত খেৰ মাৰিলে।
9 আগে আগে যোৱা আৰু পিছে পিছে যোৱা সকলে চিঞৰি ক'লে, "হোচান্না; যি প্ৰভুৰ নামত আহিব, তেওঁ ধন্য;
১০ আমাৰ পিতৃ দায়ূদৰ ৰাজ্য যি যিহোৱাৰ নামেৰে আহিব, সেই ৰাজ্য ধন্য হওক: সৰ্বোচ্চ স্থানত থকা হোচানা।
11 যীচুৱে যিৰূচালেম আৰু মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু চাৰিওফালে সকলো চাই সন্ধিয়া হ'ল আৰু বাৰজনৰ সৈতে বৈথনিয়ালৈ ওলাই গ'ল।
১২ পাছদিনা তেওঁলোক বৈথানিয়াৰ পৰা আহি ভোকত লাগিল।
১৩ দূৰৈৰ পৰা পাত থকা ডুমুৰ গছ এটা দেখি তেওঁ আহিল, যদি কোনো বস্তু পায়; কিয়নো ডুমুৰৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাছিল।
১৪ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " আপোনাৰ ফল কোনেও চিৰকাল নাখাব।" তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে সেই কথা শুনিলে।

১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ আহিল আৰু যীচুৱে মন্দিৰত সোমাই মন্দিৰত বিক্রেতা আৰু কিনা লোকসকলক বাহিৰ কৰি দিবলৈ ধৰিলে আৰু ধন বিনিময়কাৰীসকলৰ মেজ আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰা লোকসকলৰ আসনবোৰ উফৰাই পেলালে।
১৬ আৰু কোনোৱে মন্দিৰৰ মাজেৰে কোনো পাত্ৰ কঢ়িয়াই নিবলৈ নিদিলে।
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শিক্ষা দি ক'লে, " লিখাত লিখা নাইনে, 'মোৰ ঘৰক সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ'ব?" কিন্তু তোমালোকে তাক চোৰৰ গুহা কৰিলা।"
18 তেতিয়া অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে এই কথা শুনি তেওঁক কেনেকৈ ধ্বংস কৰিব পাৰে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁৰ শিক্ষাত সকলো লোক আচৰিত হৈছিল।
১৯ সন্ধিয়া হৈ তেওঁ নগৰৰ বাহিৰলৈ গ'ল।
২০ ৰাতিপুৱা তেওঁলোকে পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত ডিমৰু গছডাল শিপাৰ পৰা শুকাই যোৱা দেখিলে।
২১ পিতৰে স্মৰণ কৰি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, চোৱা, তুমি অভিশাপ দিয়া ডিমৰু গছ শুকাই গৈছে।"
২২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখক।"
২৩ কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি কোনোৱে এই পৰ্ব্বতক ক'ব, 'তুমি আঁতৰি যোৱা আৰু সাগৰত পেলোৱা হ'। আৰু তেওঁৰ হৃদয়ত সন্দেহ নকৰিব, কিন্তু তেওঁ কোৱা কথাবোৰ হ'ব বুলি বিশ্বাস কৰিব; তেওঁ যি ক'ব, তাকেই পাব।"
২৪ এতেকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত যি বস্তু বিচাৰে, তোমালোকে সেইবোৰ লাভ কৰা বুলি বিশ্বাস কৰা আৰু তোমালোকক সেইবোৰ পাব।
২৫ আৰু যেতিয়া তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি থিয় হৈ থাকক, তেতিয়া তোমালোকৰ কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে যদি দোষী হয়, তেন্তে ক্ষমা কৰা;
২৬ কিন্তু তোমালোকে যদি ক্ষমা নকৰে, তেন্তে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰে।
27 পাছত তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিল আৰু তেওঁ মন্দিৰত খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীন সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২৮ আৰু তেওঁক ক'ব, "আপুনি এইবোৰ কি অধিকাৰেৰে কৰে?" আৰু এইবোৰ কৰিবলৈ তোমাক কোনে এই অধিকাৰ দিলে?
২৯ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মইও তোমালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিম আৰু মোক উত্তৰ দিম আৰু মই তোমালোকক ক'ম যে মই এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰিম।"
৩০ যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ বাপ্তিস্ম? মোক উত্তৰ দিয়ক।
৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে যুক্তি দিলে, "আমি যদি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা; তেওঁ ক'ব, "তেন্তে তোমালোকে তেওঁক কিয় বিশ্বাস কৰা নাছিলা?"
৩২ কিন্তু আমি যদি কওঁ, "মানুহৰ পৰা; তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিছিল, কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি গণ্য কৰিছিল।
৩৩ তেওঁলোকে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, "আমি ক'ব নোৱাৰো।" যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মই এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰিম, সেই বিষয়েও মই তোমালোকক কোৱা নাই।"

অধ্যায় ১২

১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই কথা ক'বলৈ ধৰিলে। এজন মানুহে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰি তাৰ চাৰিওফালে বেৰ পাতিলে আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ বাবে ঠাই খান্দি এটা টাৱাৰ সাজি খেতিয়কসকলৰ হাতত দিলে আৰু দূৰৈৰ দেশলৈ গ'ল।
২ তেতিয়া তেওঁ খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ এজন দাস পঠালে, যাতে তেওঁ খেতিয়কসকলৰ পৰা আঙুৰৰ বাগিচাৰ ফল লাভ কৰিব পাৰে।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি মাৰপিট কৰি খালী কৰি পঠিয়াই দিলে।
৪ আৰু তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আন এজন দাস পঠালে; আৰু তেওঁৰ ওপৰত শিল দলিয়াই তেওঁৰ মূৰত আঘাত কৰিলে আৰু লজ্জাজনকভাৱে তেওঁক পঠিয়াই দিলে।
৫ আৰু পুনৰ আন এজনক পঠালে; আৰু তেওঁক আৰু অনেকক বধ কৰিলে; কিছুমানক মাৰপিট কৰা, আৰু কিছুমানক হত্যা কৰা।
৬ এতেকে তেওঁৰ ভালপোৱা এজন পুত্ৰ থকাৰ বাবে তেওঁ তেওঁক শেষত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক শ্ৰদ্ধা কৰিব।"
৭ কিন্তু সেই খেতিয়কসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "এইজন উত্তৰাধিকাৰী; আহক, আমি তেওঁক বধ কৰোঁ, আৰু উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ'ব।"
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি বধ কৰি আঙুৰৰ বাগিচাৰ পৰা বাহিৰ কৰি পেলালে।
৯ এতেকে আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে কি কৰিব? তেওঁ আহি খেতিয়কসকলক ধ্বংস কৰিব আৰু আঙুৰৰ বাগিচা আনক দিব।
১০ তোমালোকে এই শাস্ত্ৰ পঢ়া নাই নে; নিৰ্মাতাসকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই শিল চুকটোৰ মূৰ হৈ পৰিছে।
১১ প্ৰভুৰ এই কাম আছিল আৰু আমাৰ দৃষ্টিত ই আচৰিত?
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব বিচাৰিলে, কিন্তু লোকসকলক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই দৃষ্টান্ত কৈছে;
১৩ তেওঁৰ কথাত তেওঁক ধৰিবলৈ ফৰীচী আৰু হেৰোদীয়াসকলৰ মাজৰ কিছুমানক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে।
১৪ তেওঁলোকে আহি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, আমি জানো যে তুমি সত্য, আৰু কাৰো প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিবা; ছিজাৰক কৰ দিব, নে নহয়?
১৫ আমি দিম নে নিদিওঁ? কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ ভণ্ডামি জানি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক কিয়

পৰীক্ষা কৰিছা?" মোৰ বাবে এটকাও আনিব, যাতে মই দেখা পাওঁ।"
১৬ আৰু তেওঁলোকে তাক লৈ আহিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু ওপৰত লিখা কাৰ? তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চিজাৰৰ।"
১৭ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " চীজাৰৰ যি বস্তু কৈজাৰক আৰু ঈশ্বৰৰ বস্তু ঈশ্বৰক দিয়ক।" আৰু তেওঁলোকে তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল।
১৮ তেতিয়া চদ্দুকীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে কয় যে পুনৰুত্থান নাই; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে।
১৯ গুৰু, মোচিয়ে আমালৈ লিখিছে, "যদি কোনো মানুহৰ ভায়েক মৰি নিজৰ পত্নীক এৰি থৈ যায় আৰু সন্তান নাৰাখে, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েকে নিজৰ পত্নীক লৈ নিজৰ ভায়েকৰ বীজ জন্ম দিব।"
20 তাতে সাতজন ভাই আছিল, আৰু প্ৰথমজনে পত্নী বিয়া কৰালে আৰু মৃত্যুৰ সময়ত কোনো বংশ নাথাকিল।
২১ দ্বিতীয়জনে তাইক ধৰি মৰিলে, আৰু কোনো বীজ এৰি নাযায়।
২২ সেই সাতজনৰ সন্তান জন্ম হ'ল আৰু কোনো বংশ নাথাকিল;
২৩ এতেকে পুনৰুত্থানত যেতিয়া তেওঁলোক পুনৰুত্থান হ'ব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কাৰ পত্নী হ'ব? কিয়নো সাতজনৰে তাইক বিয়া কৰাইছিল।
২৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে শাস্ত্ৰ বা ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ বিষয়ে নজনা বাবে ভুল কৰা নাইনে?"
২৫ কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান পাব, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া কৰাব নোৱাৰে আৰু বিয়া কৰাব নোৱাৰে; কিন্তু স্বৰ্গত থকা স্বৰ্গদূতসকলৰ নিচিনা।
২৬ আৰু মৃতকবিলাকক পুনৰুত্থান কৰা বুলি মোচিৰ পুস্তকত পঢ়া নাইনে যে, গছত ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, "মই অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।" ?
২৭ তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ ঈশ্বৰ;
২৮ তাতে এজন অধ্যাপক আহি তেওঁলোকে একেলগে যুক্তি-বিতৰ্ক কৰা শুনি তেওঁক সুধিলে, "সকলোতকৈ প্ৰথম আজ্ঞা কোনটো?"
২৯ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "হে ইস্ৰায়েল, শুনা; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এক প্ৰভু;
৩০ আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক তোমাৰ সমস্ত হৃদয়েৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে, তোমাৰ সমস্ত মনেৰে আৰু তোমাৰ সমস্ত শক্তিৰে প্ৰেম কৰিবা;
৩১ আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল, "আপুনি আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।" এইবোৰতকৈ ডাঙৰ আন কোনো আজ্ঞা নাই।
৩২ তেতিয়া অধ্যাপকজনে তেওঁক ক'লে, "হে গুৰু, তুমি সত্য কথা কৈছা; আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই।
৩৩ আৰু তেওঁক সমস্ত হৃদয়েৰে, সকলো বুদ্ধিৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে, সমস্ত শক্তিৰে প্ৰেম কৰা আৰু নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰা, সকলো হোম বলি আৰু বলিতকৈ অধিক।
৩৪ যীচুৱে বিচক্ষণতাৰে উত্তৰ দিয়া দেখি তেওঁক ক'লে, " তুমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা বহু দূৰত নাই।" আৰু তাৰ পিছত কোনো মানুহে তেওঁক কোনো প্ৰশ্ন কৰিবলৈ সাহস কৰা নাছিল।
35 মন্দিৰত শিক্ষা দি থাকোঁতে যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " শাস্ত্ৰৰ অধ্যাপকসকলে খ্ৰীষ্টক দায়ূদৰ পুত্ৰ বুলি কেনেকৈ কয়?
36 কিয়নো দায়ূদে নিজেই পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই কৈছিল, "যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, "যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহা।"
৩৭ দায়ূদে নিজেই তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়; আৰু তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ ক'ৰ পৰা? আৰু সাধাৰণ মানুহে আনন্দৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে।
38 তেওঁ নিজৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক ক'লে, " দীৰ্ঘ কাপোৰ পিন্ধি যাবলৈ ভাল পোৱা আৰু বজাৰত প্ৰণাম কৰা অধ্যাপকসকলৰ পৰা সাৱধান হওক।
39 ভোজ-ভাতৰ সময়ত ধৰ্ম্ম-ঘৰ আৰু ওপৰৰ কোঠাবোৰত মুখ্য আসন।
৪০ যিবিলাকে বিধৱাৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে, আৰু অভিনয় কৰি দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰে;
41 যীচুৱে ভঁৰালৰ সন্মুখত বহি দেখিলে, লোকসকলে কেনেকৈ ধন ভঁৰালত ধন পেলাইছে;
42 তাতে এগৰাকী দুখীয়া বিধৱা আহিল, আৰু তেওঁ দুটা টোপোলা পেলাই দিলে।
৪৩ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকক মাতি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই দুখীয়া বিধৱাই ভঁৰাল ভঁৰালত পেলোৱা সকলোতকৈ অধিক ধন দিলে।
৪৪ কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ পৰাই তেওঁলোকে নিক্ষেপ কৰিলে; কিন্তু তাইৰ অভাৱৰ পৰা তাইৰ সকলো বস্তু, আনকি নিজৰ সকলো জীৱিকাও পেলাই দিলে।

অধ্যায় ১৩

১ তেতিয়া তেওঁ মন্দিৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, "গুৰু, চাওক, ইয়াত কেনেধৰণৰ শিল আৰু কি কি অট্টালিকা আছে!"
২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আপুনি এই মহান অট্টালিকাবোৰ দেখিছেনে?" এটা শিল আন এটাৰ ওপৰত নাথাকিব, যিটো নমাই দিয়া নহ'ব।"
3 মন্দিৰৰ সন্মুখত জলপানৰ পৰ্ব্বতত বহি থাকোঁতে পিতৰ, যাকোব, যোহন আৰু আন্দ্ৰিয়ই তেওঁক একান্তভাৱে সুধিলে।
৪ আমাক কোৱা, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আৰু এই সকলোবোৰ যেতিয়া পূৰ্ণ হ'ব, তেতিয়া কি চিন হ'ব?
৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, " সাৱধান হওক যাতে কোনোৱে তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে।
৬ কিয়নো মোৰ নামেৰে বহুত আহিব আৰু ক'ব, "মই খ্ৰীষ্ট; আৰু বহুতকে প্ৰতাৰণা কৰিব।
7 আৰু যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ উৰাবাতৰি যেতিয়া শুনিব, তেতিয়া তোমালোক বিচলিত নহ'বা; কিন্তু শেষ এতিয়াও নহ'ব।
৮ কিয়নো জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত ভূমিকম্প হ'ব, আৰু আকাল আৰু বিপদ হ'ব;

৯ কিন্তু নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হওক; আৰু নামঘৰত তোমালোকক মাৰপিট কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিবলৈ মোৰ কাৰণে তোমালোকক শাসনকৰ্তা আৰু ৰজাসকলৰ আগত অনা হ'ব।"
১০ আৰু শুভবাৰ্ত্তা প্ৰথমে সকলো জাতিৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব।
১১ কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক নেতৃত্ব দিব আৰু তোমালোকক সমৰ্পণ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে কি ক'ব, সেই বিষয়ে আগতীয়াকৈ চিন্তা নকৰিবা আৰু তোমালোকে আগতীয়াকৈ চিন্তা নকৰিবা; পবিত্ৰ আত্মা।
১২ এতিয়া ভায়েকে ভায়েকক আৰু পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰতাৰণা কৰিব; আৰু সন্তানে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক হত্যা কৰিব।
১৩ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক সকলো মানুহৰে ঘৃণা কৰা হ'ব;
১৪ কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে ভাববাদী দানিয়েলে কোৱা ঘৃণনীয় ধ্বংসাৱশেষক য'ত থিয় হৈ থকা দেখিব, (যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজিব,) তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা লোকসকলে পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক।
১৫ আৰু ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে ঘৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ ঘৰলৈ নামি নাযাব।
১৬ পথাৰত থকা জনে নিজৰ কাপোৰ তুলিবলৈ পিছলৈ ঘূৰি নাযাওক।
১৭ কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু স্তনপান কৰা লোকসকলৰ বাবে হায়!
১৮ আৰু তোমালোকৰ পলায়ন যাতে শীতকালত নহয়, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।
১৯ কিয়নো সেই দিনত ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা আজিলৈকে যি দুখ-কষ্ট নাছিল আৰু নহ'ব।
২০ আৰু যিহোৱাই সেই দিনবোৰ চুটি নকৰিলে কোনো মাংসই পৰিত্ৰাণ নাপালেহেঁতেন;
২১ তেতিয়া যদি কোনোৱে তোমালোকক কয়, "চোৱা, খ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে; বা, চোৱা, তেওঁ তাত আছে; তেওঁক বিশ্বাস নকৰিবা:
২২ কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্ট আৰু মিছা ভাববাদীসকলে পুনৰুত্থান হ'ব, আৰু মনোনীত লোকসকলকো যদি সম্ভৱ হয়, পটাবলৈ চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিব।
২৩ কিন্তু তোমালোকে সাৱধান হোৱা;
২৪ কিন্তু সেই দিনবোৰত, সেই ক্লেশৰ পাছত, সূৰ্য্য অন্ধকাৰ হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই তাইৰ পোহৰ নিদিব।
২৫ আৰু আকাশৰ তৰাবোৰ পতিত হ'ব, আৰু স্বৰ্গত থকা শক্তিবোৰ কঁপিব।
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মহাশক্তি আৰু মহিমাৰে ডাৱৰৰ মাজেৰে আহি থকা দেখিব।
২৭ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলক পঠাব আৰু তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক চাৰিটা বতাহৰ পৰা, পৃথিৱীৰ শেষ অংশৰ পৰা আকাশৰ শেষ অংশলৈকে একত্ৰিত কৰিব।
২৮ এতিয়া ডিমৰু গছৰ এটা দৃষ্টান্ত শিকক; যেতিয়া তাইৰ ডাল কোমল হয় আৰু পাত ওলায়, তেতিয়া আপোনালোকে জানে যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰ চাপি আহিছে।
২৯ সেইদৰে তোমালোকে সেইদৰে যেতিয়া এইবোৰ ঘটা দেখিবা, তেতিয়া দুৱাৰৰ ওচৰত যে ওচৰ চাপিছে, সেই কথা জানিবা।
৩০ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এই সকলো কাম নোহোৱালৈকে এই প্ৰজন্ম পাৰ নহ'ব।
৩১ আকাশ-পৃথিৱী অদৃশ্য হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য অদৃশ্য নহ'ব।
৩২ কিন্তু সেই দিন আৰু সেই সময়ৰ বিষয়ে কোনোৱেই নাজানে, স্বৰ্গত থকা স্বৰ্গদূতসকলেও নাজানে, পুত্ৰেও নাজানে।
৩৩ তোমালোকে সাৱধান হওঁক, সাৱধান হওক আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক;
৩৪ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ বহু দূৰলৈ যোৱা মানুহৰ নিচিনা, যিজনে নিজৰ ঘৰ এৰি নিজৰ দাসসকলক আৰু প্ৰত্যেককে নিজৰ কামৰ অধিকাৰ দিলে আৰু দুৱাৰৰ ৰক্ষকক পহৰা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৩৫ এতেকে তোমালোকে সজাগ হৈ থাকা;
৩৬ হঠাৎ আহি তেওঁ তোমাক শুই থকা যেন নাপায়।
৩৭ আৰু মই তোমালোকক যি কওঁ, মই সকলোকে কওঁ, সাৱধান।

অধ্যায় ১৪

১ দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব আৰু খমিৰবিহীন পিঠাৰ উৎসৱ হ'ল আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক কেনেকৈ কৌশলেৰে ধৰি বধ কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে বিচাৰিলে।
২ কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, "পৰ্ব্বৰ দিনা নহয়, যাতে লোকসকলৰ মাজত হুলস্থুল নহয়।"
3 কুষ্ঠৰোগী চিমোনৰ ঘৰত বৈথানিয়াত থাকোঁতে, তেওঁ আহাৰ খাবলৈ বহি থাকোঁতে, এজনী মহিলা আহিল, য'ত আছিল অতি মূল্যৱান তেলেৰে তৈয়াৰী মলমৰ আলাবাষ্টাৰৰ বাকচ; আৰু তাই বাকচটো ভাঙি তাৰ মূৰত ঢালি দিলে।
৪ তেতিয়া কিছুমানে নিজৰ মাজত ক্ৰোধিত হৈ ক'লে, "এই মলমৰ অপচয় কিয় হ'ল?"
৫ কিয়নো তিনিশ টকাতকৈও অধিক টকাত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ লোকক দিয়া হ'লহেঁতেন। আৰু তেওঁলোকে তাইৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই উঠিল।
৬ যীচুৱে ক'লে, " তাইক এৰি দিয়ক; তোমালোকে তাইক কিয় অশান্তি দিছা? তাই মোৰ ওপৰত ভাল কাম কৰিছে।
৭ কিয়নো তোমালোকৰ লগত দৰিদ্ৰসকল সদায় থাকে, আৰু যেতিয়াই ইচ্ছা তোমালোকে তেওঁলোকৰ মংগল কৰিব পাৰিবা;
৮ তাই যি কৰিব পাৰিলে, মোৰ মৃতদেহক সমাধিস্থ কৰিবলৈ অভিষেক কৰিবলৈ তাই আগতীয়াকৈ আহিছে।
৯ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, সমগ্ৰ জগতত য'ত এই শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হ'ব, তাতেই তাই কৰা এই বিষয়েও তাইৰ স্মৃতিৰ অৰ্থে কোৱা হ'ব।
১০ বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা ইস্কৰিয়তে প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল।
১১ সেই কথা শুনি তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক ধন দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। আৰু তেওঁ বিচাৰিলে যে তেওঁ কেনেকৈ সুবিধাজনকভাৱে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব পাৰে।

১২ খমিৰবিহীন পিঠা খোৱাৰ প্ৰথম দিনা যেতিয়া তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব বধ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "তুমি নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাবলৈ আমি ক'লৈ গৈ সাজু কৰিবলৈ বিচাৰিছা?"
১৩ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নগৰলৈ যাওক, তাতে পানীৰ কলহ কঢ়িয়াই অনা মানুহ এজনে তোমালোকক লগ পাব।"
১৪ তেওঁ য'তেই সোমাই যাব, তাতেই ঘৰৰ মালিকক কওক, 'গুৰুজনে ক'ব, 'মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাম সেই অতিথিশালা ক'ত?
১৫ আৰু তেওঁ তোমালোকক সজ্জিত আৰু সাজি উলিওৱা এটা বৃহৎ ওপৰৰ কোঠা দেখুৱাব;
১৬ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাক ওলাই গৈ নগৰলৈ গৈ তেওঁ তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে পালে;
১৭ আৰু সন্ধিয়া তেওঁ বাৰজনৰ লগত আহিল।
১৮ তেওঁলোকে বহি খাই থাকোঁতে যীচুৱে ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোৰ লগত খাই মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে দুখী হ'বলৈ ধৰিলে আৰু এজন এজনকৈ তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "মই নেকি?" আৰু আন এজনে ক'লে, "মই নেকি?"
২০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " বাৰজনৰ ভিতৰত এজনে মোৰ লগত বাচনত ডুবাই আছে।"
২১ মানুহৰ পুত্ৰ যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে, সেইদৰে যাব; সেই মানুহজনৰ বাবে ভাল আছিল যদিহে তেওঁৰ কেতিয়াও জন্ম হোৱা নাছিল।
২২ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্ব্বাদ কৰি ভাঙি তেওঁলোকক দিলে আৰু ক'লে, " লোৱা, খাবা;
২৩ পাছত তেওঁ পাত্ৰটো লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে আৰু সকলোৱে তাৰ পৰা পান কৰিলে।
২৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এয়া মোৰ নতুন নিয়মৰ তেজ, যিটো বহুতৰ কাৰণে বোৱাই দিয়া হৈছে।"
২৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত নতুনকৈ পান কৰা দিনলৈকে মই আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ ফল পান নকৰোঁ।
২৬ পাছত তেওঁলোকে গীত গাই জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ ওলাই গ'ল।
২৭ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আজি ৰাতি মোৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৱে ক্ষুন্ন হ'বা;
২৮ কিন্তু মই পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত তোমালোকৰ আগত গালীললৈ যাম।
২৯ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "যদিও সকলোৱে ক্ষুন্ন হ'ব, তথাপিও মই নহ'ম।"
৩০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আজি ৰাতি কুকুৰে দুবাৰ কাউৰোৱাৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।"
৩১ কিন্তু তেওঁ আৰু অধিক তীব্ৰভাৱে ক'লে, "মই যদি তোমাৰ লগত মৰি যাওঁ, তেন্তে মই তোমাক কোনো ধৰণে অস্বীকাৰ নকৰোঁ।" একেদৰে তেওঁলোকে সকলোৱেও ক'লে।
৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে গেৎচেমানী নামৰ ঠাইলৈ আহিল আৰু তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " মই প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত তোমালোক ইয়াত বহি থাকক।"
৩৩ তেওঁ পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক লগত লৈ গ'ল আৰু অতিশয় আচৰিত হ'বলৈ ধৰিলে আৰু অতি গধুৰ হ'বলৈ ধৰিলে।
৩৪ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ আগলৈকে অতিশয় দুখী।
35 তেওঁ অলপ আগলৈ গৈ মাটিত পৰি, সম্ভৱ হ'লে তেওঁৰ পৰা সেই সময় পাৰ হ'বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৩৬ তেওঁ ক'লে, " আব্বা হে পিতৃ, তোমাৰ সকলো সম্ভৱ; এই পাত্ৰটো মোৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা;
৩৭ তেওঁ আহি তেওঁলোকক শুই থকা দেখি পিতৰক ক'লে, " চিমোন, তুমি শুই থকা নেকি?" তুমি এঘণ্টা সময় ৰৈ থাকিব নোৱাৰিলানে?
৩৮ তোমালোকে সাৰ পাই প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোকে পৰীক্ষাত নপৰে। আত্মা সঁচাকৈয়ে সাজু, কিন্তু মাংস দুৰ্বল।
৩৯ তেওঁ আকৌ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু একে কথা ক'লে।
৪০ আৰু উভতি আহোঁতে তেওঁলোকক শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ পৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কি উত্তৰ দিব নাজানিলে।
৪১ তৃতীয়বাৰ আহি তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়া শুই থাকক আৰু জিৰণি লোৱা; চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰক পাপীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে।
৪২ উঠি আহক, আমি যাওঁ; চোৱা, যি জনে মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, তেওঁ ওচৰ চাপিছে।"
43 তেতিয়া তেওঁ কথা কওঁতে বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা আৰু তেওঁৰ লগত প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীনসকলৰ পৰা তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ বহু লোক আহিল।
৪৪ তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা জনে তেওঁলোকক এটা চিন দি ক'লে, "মই যাক চুমা খাম, সেইজনেই হ'ব; তেওঁক লৈ যাওক, আৰু তেওঁক নিৰাপদে লৈ যাওক।
৪৫ তেওঁ অহাৰ লগে লগে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "গুৰু, গুৰু; আৰু চুমা খালে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক ধৰিলে।
৪৭ তাতে থিয় হৈ থকা এজনে তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ এজন দাসক আঘাত কৰি তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে।
৪৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক ধৰিবলৈ তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ চোৰৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিছানে?"
৪৯ মই প্ৰতিদিনে মন্দিৰত তোমালোকৰ লগত শিক্ষা দি আছিলো, কিন্তু তোমালোকে মোক ধৰি লোৱা নাছিলা;
৫০ আৰু সকলোৱে তেওঁক এৰি পলাই গ'ল।
৫১ তাৰ পাছে পাছে এজন ডেকা ল'ৰা, তেওঁৰ উলংগ শৰীৰৰ চাৰিওফালে লিনেন কাপোৰ পিন্ধি আহিল; আৰু ডেকা ল'ৰাবোৰে তেওঁক ধৰিলে।
৫২ তেতিয়া তেওঁ সেই লিনন কাপোৰ এৰি উলংগ হৈ তেওঁলোকৰ পৰা পলাই গ'ল।

৫৩ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত, প্ৰাচীন আৰু অধ্যাপকসকল একত্ৰিত হ'ল।
54 পিতৰে তেওঁৰ পিছে পিছে দূৰৈৰ পৰা মহাপুৰোহিতৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ গ'ল আৰু তেওঁ দাসসকলৰ লগত বহি জুইত গৰম কৰিলে।
55 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সকলো মণ্ডলীয়ে যীচুক হত্যা কৰিবলৈ সাক্ষ্য বিচাৰিলে। আৰু একো নাপালে।
৫৬ কিয়নো বহুতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য একমত নহ'ল।
৫৭ তাতে কিছুমানে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি ক'লে।
৫৮ আমি তেওঁক কোৱা শুনিলোঁ, "মই এই হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰটো ধ্বংস কৰিম, আৰু তিনিদিনৰ ভিতৰত মই হাত নোহোৱাকৈ নিৰ্মিত আন এটা মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিম।"
৫৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ সাক্ষ্যও একমত নহ'ল।
৬০ তেতিয়া মহাপুৰোহিতজনে মাজত থিয় হৈ যীচুক সুধিলে, "তুমি একো উত্তৰ নিদিলা নে?" এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে?
৬১ কিন্তু তেওঁ মনে মনে থাকি একো উত্তৰ নিদিলে। আকৌ মহাপুৰোহিতে তেওঁক সুধিলে, "তুমি ধন্যৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট নেকি?"
৬২ যীচুৱে ক'লে, " মই আছোঁ, তেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁহাতে বহি আকাশৰ ডাৱৰেৰে আহি থকা দেখিবা।"
৬৩ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, "আমাক আৰু সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন?
৬৪ তোমালোকে নিন্দা শুনিলা; আৰু সকলোৱে তেওঁক মৃত্যুদোষী বুলি দোষী সাব্যস্ত কৰিলে।
৬৫ তাতে কিছুমানে তেওঁক থু পেলাবলৈ ধৰিলে, মুখখন ঢাকিবলৈ ধৰিলে, আৰু তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা।"
66 পিতৰ ৰাজপ্ৰসাদত তলত থকাৰ সময়তে মহাপুৰোহিতৰ এগৰাকী দাসী আহিল।
৬৭ পিতৰক গৰম কৰি থকা দেখি তাই তেওঁৰ ফালে চাই ক'লে, "আপুনিও নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিলা।"
৬৮ কিন্তু তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "আপুনি কি কৈছে মই নাজানো আৰু বুজি নাপাওঁ।" পাছত তেওঁ বাৰাণ্ডালৈ ওলাই গ'ল; আৰু কুকুৰাৰ ক্ৰু।
৬৯ এজনী দাসীয়ে তেওঁক পুনৰ দেখি তাতে থিয় হৈ থকা লোকসকলক ক'বলৈ ধৰিলে, "এইজন তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।"
৭০ আৰু তেওঁ পুনৰ অস্বীকাৰ কৰিলে। অলপ পাছতে তাতে থিয় হৈ থকা লোকসকলে পিতৰক পুনৰ ক'লে, "তুমি নিশ্চয় তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন;
৭১ কিন্তু তেওঁ শপত খাবলৈ ধৰিলে আৰু ক'লে, "তোমালোকে যিজনৰ বিষয়ে কোৱা মানুহজনক মই চিনি নাপাওঁ।"
৭২ আৰু দ্বিতীয়বাৰ কুকুৰাটোৱে ক্ৰু কৰিলে। পিতৰে যীচুৱে তেওঁক কোৱা বাক্যৰ কথা মনত পেলালে, " কুকুৰায়ে দুবাৰ কান্দিবৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।" আৰু যেতিয়া তেওঁ সেই কথা ভাবিলে, তেতিয়া তেওঁ কান্দিলে।

অধ্যায় ১৫

১ ৰাতিপুৱা প্ৰধান পুৰোহিতসকলে প্ৰাচীন আৰু অধ্যাপক আৰু সমগ্ৰ পৰিষদৰ লগত আলোচনা কৰি যীচুক বান্ধি লৈ পীলাতৰ হাতত তুলি দিলে।
২ পীলাতে তেওঁক সুধিলে, তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, " তুমি এই কথা কৈছা।"
৩ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক বহু কথাত অভিযোগ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে।
৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক পুনৰ সুধিলে, "তুমি একো উত্তৰ নিদিলানে?" চোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান কথাৰ সাক্ষ্য দিয়ে।
৫ কিন্তু যীচুৱে একো উত্তৰ নিদিলে; তেনেকৈ পীলাতে আচৰিত হ'ল।
6 সেই ভোজত তেওঁ এজন বন্দীক মুকলি কৰি দিলে।
7 বাৰাব্বা নামৰ এজন লোকে তেওঁৰ লগত বিদ্ৰোহ কৰা লোকসকলৰ লগত বান্ধ খাই আছিল আৰু বিদ্ৰোহত হত্যা কৰিছিল।
৮ তাতে চিঞৰি চিঞৰি চিঞৰ-বাখৰ কৰা লোকসকলে তেওঁক আগলৈ যিদৰে কৰিছিল, সেইদৰে কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিবলৈ ধৰিলে।
9 কিন্তু পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে ইহুদীসকলৰ ৰজাক মই তোমালোকৰ বাবে মুকলি কৰি দিব বিচাৰিছানে?"
১০ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক ঈৰ্ষাৰ কাৰণে শোধাই দিলে।
১১ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে লোকসকলক প্ৰেৰিত কৰিলে যে তেওঁ বৰব্বাক তেওঁলোকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিব।
১২ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, "তেন্তে তোমালোকে যিক ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি কয়, তেওঁক মই কি কৰিম?"
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে পুনৰ চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া।"
১৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "কিয়, তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে? তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু বেছিকৈ চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া।"
১৫ তেতিয়া পীলাতে লোকসকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈ বাৰাব্বাক তেওঁলোকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক কোবাই কোবাই ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে উদ্ধাৰ কৰিলে।
১৬ সৈন্যসকলে তেওঁক প্ৰেটৰিয়াম নামৰ হলঘৰলৈ লৈ গ'ল। আৰু তেওঁলোকে গোটেই দলটোক একত্ৰিত কৰে।
১৭ তেওঁলোকে তেওঁক বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধাই কাঁইটৰ মুকুট পিন্ধাই মূৰত পিন্ধাই দিলে।
১৮ আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰিবলৈ ধৰিলে, "হে ইহুদীসকলৰ ৰজা, প্ৰশংসা!
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মূৰত নলৰে আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ ওপৰত থু পেলালে আৰু আঁঠু লৈ তেওঁক পূজা কৰিলে।
20 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰি তেওঁৰ পৰা বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰ খুলি তেওঁৰ নিজৰ কাপোৰ পিন্ধি তেওঁক ক্ৰুচত দিবলৈ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল।

21 আলেকজেণ্ডাৰ আৰু ৰুফচৰ পিতৃ চিমোন নামৰ এজন
কুৰেনীয়া, যিজনে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তেওঁৰ
ক্ৰুচ বহন কৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল।
২২ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক গলগোথালৈ লৈ গ'ল, যাৰ
অৰ্থ হ'ল মূৰৰ খুলিৰ ঠাই।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁক গন্ধৰ মিহলি দ্ৰাক্ষাৰস খাবলৈ দিলে,
কিন্তু তেওঁ সেই দ্ৰাক্ষাৰস নাপালে।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে, প্ৰত্যেকেই
কি ল'ব লাগে, সেই বিষয়ে চিঠি লৈ তেওঁৰ কাপোৰবোৰ
বিভাজিত কৰিলে।
২৫ তৃতীয় ঘণ্টা বাজিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক
ক্ৰুচত দিলে।
২৬ তেওঁৰ অভিযোগৰ ওপৰত লিখা আছিল, ইহুদীসকলৰ
ৰজা।
২৭ তেওঁৰ লগত দুজন চোৰক ক্ৰুচত দিলে; এজন
সোঁহাতে আৰু আনজন বাওঁহাতে।
২৮ তেতিয়া শাস্ত্ৰই পূৰ্ণ হ'ল, য'ত কোৱা হৈছে, "তেওঁক
অপৰাধীসকলৰ লগত গণনা কৰা হ'ল।"
29 বাটেৰে যোৱা লোকসকলে মূৰ জোকাৰি তেওঁক
তিৰস্কাৰ কৰিলে আৰু ক'লে, "হে, তুমি মন্দিৰ ধ্বংস কৰি
তিনিদিনত নিৰ্মাণ কৰা।
৩০ নিজকে ৰক্ষা কৰি ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক।
৩১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতসকলেও অধ্যাপকসকলৰ
লগত উপহাস কৰি ক'লে, "তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে;
নিজকে তেওঁ বচাব নোৱাৰে।
৩২ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা খ্ৰীষ্ট এতিয়া ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক,
যাতে আমি দেখা আৰু বিশ্বাস কৰোঁ। আৰু তেওঁৰ লগত
ক্ৰুচত দিয়া লোকসকলে তেওঁক নিন্দা কৰিলে।
33 ষষ্ঠ ঘণ্টা আহিল, নৱম ঘণ্টালৈকে গোটেই দেশখন
আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
34 নৱম ঘণ্টাত যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে,
" এলয়, এলয়, লামা চবকথানী?" যাৰ অৰ্থ হ'ল, "মোৰ ঈশ্বৰ,
মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি মোক কিয় পৰিত্যাগ কৰিলা?"
35 তাতে থিয় হৈ থকা কিছুমানে এই কথা শুনি ক'লে,
"চোৱা, তেওঁ ইলিয়াছক মাতিছে।"
৩৬ এজনে দৌৰি গৈ ভিনেগাৰেৰে ভৰা এটা স্পঞ্জ ভৰাই
এটা নলৰ ওপৰত থৈ তেওঁক পানী খাবলৈ দিলে আৰু ক'লে,
"আহক; ইলিয়াছে তেওঁক নমাই আনিবলৈ আহিব নেকি
চাওঁ আহক।
৩৭ যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে আৰু আত্মাক এৰি
দিলে।
৩৮ মন্দিৰৰ ওৰণিখন ওপৰৰ পৰা তললৈ দুভাগ হৈ গ'ল।
39 তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা সেনাপতিজনে তেওঁক
এনেদৰে চিঞৰি থকা আৰু আত্মা এৰি দিয়া দেখি ক'লে,
"সঁচাকৈ এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।"
৪০ সেই মহিলাসকলেও দূৰৈৰ চাই আছিল, তেওঁলোকৰ
মাজত আছিল মগদলীনী মৰিয়ম, সৰু যাকোব আৰু
যোচেৰ মাক মৰিয়ম আৰু চলোমী;
৪১ (তেওঁ গালীলত থকাৰ সময়ত তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ
তেওঁৰ সেৱা কৰিছিল;) আৰু তেওঁৰ লগত যিৰূচালেমলৈ
অহা আন বহুতো মহিলাও।
৪২ আৰু এতিয়া সন্ধিয়া হ'ল, কাৰণ সেইদিনা প্ৰস্তুতিৰ
সময় আছিল, অৰ্থাৎ বিশ্ৰামবাৰৰ আগদিনা।
৪৩ অৰিমথিয়াৰ যোচেফ নামৰ এজন সন্মানীয়
পৰামৰ্শদাতা, যিজনেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বাবে অপেক্ষা কৰি
আছিল, তেওঁ আহি সাহসেৰে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ
মৃতদেহৰ বাবে হাহাকাৰ কৰিছিল।
44 তেতিয়া পীলাতে আচৰিত হ'ল, যদি তেওঁ ইতিমধ্যে
মৰিছে, আৰু শতপতিজনক মাতি আনি তেওঁক সুধিলে যে
তেওঁ মৰিছে নেকি?
৪৫ তেওঁ সেনাপতিৰ বিষয়ে জানিব পাৰি মৃতদেহ
যোচেফক দিলে।
46 তেতিয়া তেওঁ মিহি লিনেন কিনি তেওঁক নমাই লিনেনত
মেৰিয়াই দিলে আৰু শিলৰ পৰা কাটি লোৱা এটা কবৰত
শুৱাই দিলে আৰু মৈদামৰ দুৱাৰত শিল গুড়ি কৰিলে।
47 মগদলীনী মৰিয়ম আৰু যোচেৰ মাতৃ মৰিয়মে তেওঁক
ক'ত সমাধিস্থ কৰা হ'ল, চালে।

অধ্যায় ১৬

১ বিশ্ৰামবাৰ পাৰ হ'লে মগদলীনী মৰিয়ম আৰু যাকোব
আৰু চলোমৰ মাতৃ মৰিয়মে আহি তেওঁক অভিষেক
কৰিবলৈ মিঠা মছলা কিনিলে।
২ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱাই সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ সময়ত
তেওঁলোকে মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, "কোনে
আমাক মৈদামৰ দুৱাৰৰ পৰা শিলটো গুলীয়াই পেলাব?"
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে চালে, শিলটো গুড়ি হৈ যোৱা
দেখিলে, কাৰণ সেই শিলটো অতি ডাঙৰ আছিল।
৫ আৰু মৈদামৰ ভিতৰলৈ গৈ সোঁফালে এজন ডেকাক
দীঘল বগা কাপোৰ পিন্ধি বহি থকা দেখিলে। আৰু
তেওঁলোক ভয় খাইছিল।
৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "ভয় নকৰিবা,
তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া নাচৰতীয়া যীচুক বিচাৰিছা; তেওঁ
ইয়াত নাই;
7 কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলক আৰু পিতৰক কওক যে তেওঁ
আপোনালোকৰ আগত গালীললৈ যাব।
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে খৰধৰকৈ ওলাই গ'ল আৰু মৈদামৰ
পৰা পলাই গ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে কঁপিছিল আৰু
আচৰিত হৈছিল; কিয়নো তেওঁলোকে ভয় খাইছিল।
9 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱা যীচুৱে পুনৰুত্থান হ'লে,
তেওঁ প্ৰথমে মগদলীনী মৰিয়মৰ আগত প্ৰকাশ পালে, যাৰ
পৰা তেওঁ সাতটা চয়তান বাহিৰ কৰিছিল।
১০ তেতিয়া তাই শোক আৰু কান্দি কান্দি তেওঁৰ লগত থকা
সকলক ক'লে।
১১ তেওঁ জীয়াই থকাৰ কথা শুনি আৰু তাইক দেখা পোৱাৰ
পাছত তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে।
১২ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ দুজনৰ আগত আন ৰূপত
দেখা দিলে, যিসকলে খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে দেশলৈ গৈ
আছিল।
১৩ তেওঁলোকে গৈ বাকীবোৰক ক'লে;
১৪ পাছত তেওঁ এঘাৰজন লোকক আহাৰ গ্ৰহণৰ সময়ত
উপস্থিত হৈ তেওঁলোকৰ অবিশ্বাস আৰু কঠিন হৃদয়েৰে
তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক
পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত তেওঁক দেখা লোকসকলক
বিশ্বাস কৰা নাছিল।

১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে
গোটেই জগতলৈ গৈ প্ৰত্যেক জীৱৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ
কৰা।"
১৬ যি জনে বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম লয়, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব;
কিন্তু যি জনে বিশ্বাস নকৰে, তেওঁক শাস্তি দিয়া হ'ব।"
১৭ আৰু এই চিনবোৰ বিশ্বাসীসকলৰ পিছত আহিব; মোৰ
নামত তেওঁলোকে চয়তানক বাহিৰ কৰিব; তেওঁলোকে
নতুন ভাষাৰে কথা ক'ব;
১৮ তেওঁলোকে সাপ তুলি ল'ব; আৰু যদি তেওঁলোকে
কোনো মাৰাত্মক বস্তু পান কৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ কোনো
ক্ষতি নহ'ব; তেওঁলোকে ৰোগীৰ ওপৰত হাত দিব, আৰু
তেওঁলোক সুস্থ হ'ব।
১৯ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকৰ লগত কথা কোৱাৰ
পাছত তেওঁক স্বৰ্গলৈ লৈ যোৱা হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে
বহিল।
20 তেওঁলোকে ওলাই গৈ সকলো ঠাইতে প্ৰচাৰ কৰিলে,
প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰি আৰু তাৰ পিছত চিন
দি বাক্যক দৃঢ় কৰিলে। আমিন।

লূকৰ শুভবাৰ্ত্তা

অধ্যায় ১

১ কিয়নো আমাৰ মাজত যিবিলাক বিশ্বাস কৰা হয়, সেই বিষয়ে অনেকে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাতত লৈছে।
২ যিদৰে আদিৰে পৰা প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আৰু বাক্যৰ পৰিচাৰক আছিল, সেইবিলাকে আমাৰ হাতত সেইবোৰ অৰ্পণ কৰিলে;
৩ হে মহান থিওফিলাচ, তোমালৈ ক্ৰমশঃ লিখাটো মোৰ বাবেও ভাল যেন লাগিল।
৪ যাতে তোমাক শিক্ষিত হোৱা বিষয়বোৰৰ নিশ্চয়তা জানিবা।
৫ যিহূদিয়াৰ ৰজা হেৰোদৰ দিনত অবিয়াৰ বংশৰ জখৰিয়া নামৰ এজন পুৰোহিত আছিল;
৬ আৰু প্ৰভুৰ সকলো আজ্ঞা আৰু নিয়মত নিৰ্দোষী চলি থকা দুয়ো ঈশ্বৰৰ আগত ধাৰ্মিক আছিল।
7 তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল, কিয়নো ইলিজাবেথ বন্ধ্যা আছিল, আৰু দুয়োৰে বয়স ভাল হ'ল।
৮ এনে হ'ল, যি সময়ত তেওঁ ঈশ্বৰৰ আগত পুৰোহিতৰ পদ পালন কৰিছিল।
৯ পুৰোহিতৰ পদৰ প্ৰথা অনুসাৰে প্ৰভুৰ মন্দিৰলৈ যাওঁতে তেওঁৰ ভাগ্য আছিল ধূপ জ্বলোৱা।
১০ ধূপ-ধূপৰ সময়ত গোটেই লোকসকলে বাহিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।
১১ তেতিয়া ধূপবেদীৰ সোঁফালে থিয় হৈ প্ৰভুৰ এজন দূতে তেওঁক দেখা দিলে।
১২ জখৰিয়াই তেওঁক দেখি বিচলিত হ'ল আৰু ভয়ত পৰিল।
১৩ কিন্তু স্বৰ্গদূতে তেওঁক ক'লে, "হে জখৰিয়া, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গৈছে; আৰু তোমাৰ ভাৰ্য্যা ইলিজাবেথে তোমাক এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিব, আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যোহন ৰাখিবা।
১৪ আৰু তোমাৰ আনন্দ আৰু আনন্দ হ'ব; আৰু তেওঁৰ জন্মত বহুতে আনন্দিত হ'ব।
১৫ কিয়নো তেওঁ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত মহান হ'ব, আৰু দ্ৰাক্ষাৰস বা মদ্যপান নকৰিব; আৰু তেওঁ মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব।
১৬ ইস্ৰায়েলৰ বহু লোকক তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ যাব।
17 তেওঁ এলিয়াৰ আত্মা আৰু শক্তিৰে তেওঁৰ আগত গৈ পিতৃ-মাতৃৰ হৃদয় সন্তানৰ প্ৰতি আৰু অবাধ্য লোকসকলক ধাৰ্মিক লোকৰ জ্ঞানলৈ ঘূৰাই আনিব; প্ৰভুৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা লোকসকলক সাজু কৰিবলৈ।
১৮ জখৰিয়াই স্বৰ্গদূতক ক'লে, "মই এই কথা কেনেকৈ জানিম? কিয়নো মই বৃদ্ধ, আৰু মোৰ পত্নীৰ বয়স ভাল হৈছে।
১৯ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তেওঁক ক'লে, "মই গেব্ৰিয়েল, যি ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছে; আৰু তোমাক কথা ক'বলৈ আৰু এই শুভবাৰ্ত্তা তোমাক ক'বলৈ পঠিওৱা হৈছে।"
২০ আৰু চোৱা, এইবোৰ সম্পন্ন হোৱা দিনলৈকে তুমি বোবা হ'বা আৰু কথা ক'ব নোৱাৰিবা, কিয়নো তুমি মোৰ কথাবোৰ বিশ্বাস নকৰাৰ বাবে, যিবোৰ নিজৰ সময়ত পূৰ্ণ হ'ব।
২১ তেতিয়া লোকসকলে জখৰিয়ালৈ অপেক্ষা কৰিলে আৰু তেওঁ মন্দিৰত ইমান দিন থকাত আচৰিত হ'ল।
২২ যেতিয়া তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই আহি তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিব নোৱাৰিলে, আৰু তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ মন্দিৰত দৰ্শন দেখিছে;
২৩ তেতিয়া তেওঁৰ পৰিচৰ্যাৰ দিন সম্পন্ন হোৱাৰ লগে লগে তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।
২৪ সেই দিনৰ পাছত তেওঁৰ পত্নী ইলিচাবে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাঁচ মাহ লুকাই থাকি ক'লে।
২৫ যি দিনত যিহোৱাই মোক চাইছিল, সেই দিনবোৰত যিহোৱাই মোৰ লগত মানুহৰ মাজৰ পৰা মোৰ অপমান দূৰ কৰিবলৈ এনেদৰে কাম কৰিলে।
২৬ ষষ্ঠ মাহত ঈশ্বৰৰ পৰা গেব্ৰিয়েল দূতক নাচৰত নামৰ গালীলৰ এখন নগৰলৈ পঠিয়াই দিয়া হ'ল।
২৭ দায়ূদৰ বংশৰ যোচেফ নামৰ এজন কুমাৰীক বিয়া কৰাইছিল; আৰু কুমাৰীৰ নাম মৰিয়ম।
২৮ তেতিয়া দূতে তাইৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "হে অত্যন্ত অনুগ্ৰহ পোৱা, প্ৰভু তোমাৰ লগত আছে;
২৯ তেতিয়া তাই তেওঁক দেখি তেওঁৰ এই কথাত বিচলিত হৈ পৰিল আৰু মন কৰিলে যে এইটো কেনেকুৱা প্ৰণাম হ'ব।
৩০ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তাইক ক'লে, "হে মৰিয়ম, ভয় নকৰিবা;
৩১ চোৱা, তুমি তোমাৰ গৰ্ভত গৰ্ভধাৰণ কৰি এজন পুত্ৰ জন্ম দিবা আৰু তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিবা।
৩২ তেওঁ মহান হ'ব, আৰু তেওঁক সৰ্বোচ্চৰ পুত্ৰ বুলি কোৱা হ'ব;
৩৩ তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ ওপৰত চিৰকালৰ ৰাজত্ব কৰিব; আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ কোনো অন্ত নাথাকিব।
৩৪ তেতিয়া মৰিয়মে স্বৰ্গদূতক ক'লে, "মই এজন মানুহক চিনি নোপোৱাৰ বাবে এইটো কেনেকৈ হ'ব?"
৩৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তাইক ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰত আহিব, আৰু সৰ্বোচ্চৰ শক্তিয়ে তোমাক ছাঁ দিব;
৩৬ চোৱা, তোমাৰ খুলশালীয়েক এলিজাবেথেও বৃদ্ধ বয়সত এটি পুত্ৰ গৰ্ভৱতী হ'ল;
৩৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে একোৱেই অসম্ভৱ নহ'ব।
৩৮ মৰিয়মে ক'লে, "চোৱা প্ৰভুৰ দাসী; তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোৰ কাৰণে হওক।" পাছত স্বৰ্গদূতজন তাইৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
39 সেই দিনবোৰত মৰিয়মে উঠি খৰখেদাকৈ পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ, যিহূদাৰ এখন নগৰলৈ গ'ল;
৪০ তেতিয়া জখৰিয়াৰ ঘৰত সোমাই এলিজাবেথক প্ৰণাম জনালে।
৪১ এলিজাবেটে যেতিয়া মৰিয়মৰ অভিবাদন শুনিলে, তেতিয়া কেঁচুৱাটোৱে তাইৰ গৰ্ভত জপিয়াই পৰিল; আৰু ইলিচাবে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল।
৪২ তেতিয়া তাই ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে, "মহিলাৰ মাজত তুমি ধন্য, আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ ফল ধন্য।"
৪৩ মোৰ প্ৰভুৰ মাতৃ মোৰ ওচৰলৈ আহিব বুলি মোৰ ক'ৰ পৰা আহিল?
৪৪ কিয়নো চোৱা, মোৰ কাণত তোমাৰ অভিবাদনৰ মাত বাজিলেই, শিশুটিয়ে মোৰ গৰ্ভত আনন্দত জপিয়াই উঠিল।
৪৫ আৰু যি গৰাকী বিশ্বাস কৰিলে, তেওঁ ধন্য;

৪৬ মৰিয়মে ক'লে, "মোৰ প্ৰাণে প্ৰভুক মহিমা কৰে।
৪৭ মোৰ আত্মাই মোৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰত আনন্দ কৰিলে।
৪৮ কিয়নো তেওঁ নিজৰ দাসীৰ নীচ অৱস্থাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিছে, কিয়নো চোৱা, এতিয়াৰ পৰা সকলো প্ৰজন্মই মোক ধন্য বুলি ক'ব।
৪৯ কিয়নো যি জনে শক্তিশালী, তেওঁ মোৰ লগত মহান কাম কৰিলে; আৰু তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ।
৫০ আৰু প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ তেওঁক ভয় কৰাসকলৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া থাকে।
৫১ তেওঁ নিজৰ বাহুৰে শক্তি দেখুৱাইছে; তেওঁ অহংকাৰীসকলক তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কল্পনাত সিঁচৰতি কৰি পেলাইছে।
৫২ তেওঁ শক্তিশালী লোকসকলক তেওঁলোকৰ আসনৰ পৰা নমাই আনিলে আৰু নিম্ন পদবীসকলক উন্নীত কৰিলে।
৫৩ তেওঁ ভোকাতুৰক ভাল বস্তুৰে ভৰাই দিলে; আৰু ধনীসকলক তেওঁ শূন্য কৰি পঠিয়াই দিলে।
৫৪ তেওঁ নিজৰ দাস ইস্ৰায়েলক নিজৰ দয়াৰ স্মৰণ কৰি ৰাখিছে;
৫৫ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ, অব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশৰ আগত চিৰকালৰ বাবে কোৱাৰ দৰে।
৫৬ মৰিয়মে প্ৰায় তিনি মাহ তাইৰ লগত থাকি নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গ'ল।
৫৭ এলিজাবেথৰ প্ৰসৱৰ সম্পূৰ্ণ সময় আহিল; আৰু তাই এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে।
৫৮ তেতিয়া তাইৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া আৰু তাইৰ খুলশালীয়েকে শুনিলে যে প্ৰভুৱে তাইক কেনেকৈ অতি দয়া কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে তাইৰ লগত আনন্দ কৰিলে।
৫৯ তেতিয়া অষ্টম দিনা শিশুটিৰ চুন্নত কৰিবলৈ আহিল; তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ পিতৃৰ নামেৰে জখৰিয়া বুলি ক'লে।
৬০ তেতিয়া তেওঁৰ মাকে উত্তৰ দি ক'লে, "এনে নহয়; কিন্তু তেওঁৰ নাম যোহন হ'ব।
৬১ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক ক'লে, "তোমাৰ আত্মীয়ৰ কোনোৱেই এই নামেৰে নামাকৰণ কৰা নাই।"
৬২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ পিতৃক কেনেকৈ মাতিব বিচাৰে, সেই বিষয়ে চিন দিলে।
৬৩ তেতিয়া তেওঁ লিখা মেজ এখন বিচাৰি লিখিলে, "তেওঁৰ নাম যোহন।" আৰু তেওঁলোকে সকলোকে আচৰিত কৰি তুলিলে।
৬৪ তেতিয়া তেওঁৰ মুখ মেলিলে আৰু জিভা মুকলি হ'ল আৰু তেওঁ কথা ক'লে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে।
65 তেতিয়া তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে বাস কৰা সকলো লোকে ভয় খালে আৰু যিহূদিয়াৰ সমগ্ৰ পাহাৰীয়া দেশত এই সকলো কথাৰ শব্দ প্ৰচাৰ হ'ল।
66 এই কথা শুনা সকলোৱে এইবোৰ হৃদয়ত ৰাখি ক'লে, "এইটো কেনেকুৱা সন্তান হ'ব!" আৰু যিহোৱাৰ হাত তেওঁৰ লগত আছিল।
৬৭ তেতিয়া তেওঁৰ পিতৃ জখৰিয়াই পবিত্ৰ আত্মাত পৰিপূৰ্ণ হৈ ভৱিষ্যতবাণী কৰি ক'লে।
৬৮ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ধন্য হওক; কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলক সাক্ষাৎ কৰি মুক্ত কৰিলে।
৬৯ আৰু তেওঁৰ দাস দায়ূদৰ ঘৰত আমাৰ কাৰণে পৰিত্ৰাণৰ শিং উঠালে;
৭০ তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে কোৱাৰ দৰে, যিসকল জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই আছিল।
৭১ যাতে আমি আমাৰ শত্ৰুৰ পৰা আৰু আমাক ঘৃণা কৰা সকলোৰে হাতৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাওঁ;
৭২ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি প্ৰতিজ্ঞা কৰা দয়া পালন কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ নিয়মক স্মৰণ কৰিবলৈ;
৭৩ আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামক যি শপত খালে।
৭৪ আমাৰ শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ হৈ আমি ভয় নকৰাকৈ তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁ আমাক অনুমতি দিব।
৭৫ আমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন তেওঁৰ আগত পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিকতাত।
৭৬ হে শিশু, তুমি সৰ্বোচ্চৰ ভাববাদী বুলি কোৱা হ'বা;
৭৭ তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ ক্ষমাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে জ্ঞান দিব।
৭৮ আমাৰ ঈশ্বৰৰ কোমল দয়াৰ দ্বাৰা; যাৰ দ্বাৰাই দিনৰ বসন্তই আমাক আগুৰি ধৰিলে।
৭৯ আন্ধাৰ আৰু মৃত্যুৰ ছাঁত বহি থকা সকলক পোহৰ দিব আৰু আমাৰ ভৰি দুখন শান্তিৰ পথত পৰিচালিত কৰিবলৈ।
৮০ তেতিয়া শিশুটি বাঢ়ি আহিল আৰু আত্মাত শক্তিশালী হৈ উঠিল আৰু ইস্ৰায়েলৰ আগত প্ৰকাশ কৰা দিনলৈকে মৰুভূমিত থাকিল।

অধ্যায় ২

১ সেই দিনবোৰত কৈজাৰ অগাষ্টৰ পৰা এটা আদেশ ওলাল যে সমগ্ৰ জগতৰ লোকে কৰ আদায় দিব লাগে।
২ (আৰু এই কৰ প্ৰথমে কৰা হৈছিল যেতিয়া কুৰেনিয়া অৰিয়াৰ ৰাজ্যপাল আছিল।)
৩ আৰু সকলোৱে নিজৰ নিজৰ নগৰলৈ কৰ ল'বলৈ গ'ল।
4 যোচেফে নাচৰত নগৰৰ পৰা যিহূদিয়ালৈ গালীলৰ পৰা বৈৎলেহেম নামেৰে দায়ূদৰ নগৰলৈ উঠি গ'ল। (কোৰণ তেওঁ দায়ূদৰ বংশ আৰু বংশৰ আছিল:)
৫ গৰ্ভৱতী হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ বিবাহিত পত্নী মৰিয়মৰ লগত কৰ আৰোপ কৰিবলৈ।
৬ আৰু তেনেকৈয়ে তেওঁলোক তাত থকাৰ সময়ত তাইৰ প্ৰসৱৰ দিন সম্পূৰ্ণ হ'ল।
7 তাৰ পাছত তাই প্ৰথম পুত্ৰক জন্ম দিলে আৰু তাক মেৰিয়াই মেৰিয়াই এটা গোহালিত শুৱাই দিলে। কাৰণ থানাখনত তেওঁলোকৰ বাবে ঠাই নাছিল।
8 সেই দেশতে পথাৰত থকা মেৰপালকসকলে ৰাতি নিজৰ জাকবোৰক পহৰা দি আছিল।
9 চোৱা, যিহোৱাৰ দূতে তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে প্ৰভুৰ মহিমা জিলিকি উঠিল;
১০ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তেওঁলোকক ক'লে, "ভয় নকৰিবা;
১১ কিয়নো আজি দায়ূদৰ নগৰত তোমালোকৰ বাবে এজন ত্ৰাণকৰ্ত্তাৰ জন্ম হৈছে, তেওঁ হৈছে প্ৰভু খ্ৰীষ্ট।
১২ আৰু এইটো তোমালোকৰ বাবে এক চিন হ'ব; তোমালোকে সেই কেঁচুৱাটোক গোহালিৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই গোহালিত পৰি থকা দেখিবা।
13 হঠাৎ স্বৰ্গদূতৰ লগত স্বৰ্গদূতৰ একাংশ লোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে।

১৪ সৰ্বোচ্চ স্থানত ঈশ্বৰৰ মহিমা হওক, আৰু পৃথিৱীত শান্তি হওক, মানুহৰ প্ৰতি সদিচ্ছা হওক।
১৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতসকলে স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ সময়ত মেৰপালকসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "আহক আমি এতিয়া বৈৎলেহমলৈ গৈ যিহোৱাই যি ঘটিছে, সেই কথা চাওঁ।" আমাক।
১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে খৰখেদাকৈ আহি মৰিয়ম, যোচেফ আৰু কেঁচুৱাটোক এটা গোহালিত পৰি থকা দেখিলে।
17 তেওঁলোকে তাক দেখি, এই শিশুটিৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কোৱা কথাবোৰ প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৮ এই কথা শুনা সকলোৱে মেৰপালকসকলে তেওঁলোকক কোৱা কথাবোৰ দেখি আচৰিত হ'ল।
১৯ কিন্তু মৰিয়মে এই সকলো কথা মনত ৰাখিলে।
২০ পাছত ভেড়াৰখীয়াসকলে তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে শুনা আৰু দেখা সকলো কথাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু প্ৰশংসা কৰি উভতি আহিল।
২১ তেতিয়া শিশুটিৰ চুন্নত কৰাৰ আঠ দিন পাৰ হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ গৰ্ভত গৰ্ভধাৰণ হোৱাৰ আগতে স্বৰ্গদূতে এই নামেৰে নামাকৰণ কৰা যীচু নামেৰে নামাকৰণ কৰা হ'ল।
২২ যেতিয়া মোচিৰ বিধান অনুসাৰে তাইৰ শুদ্ধ হোৱাৰ দিন পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক যিৰূচালেমলৈ লৈ গ'ল, যাতে তেওঁক প্ৰভুৰ আগত উপস্থাপন কৰিব পাৰে।
২৩ (যি প্ৰভুৰ বিধানত লিখা আছে, "যি পুৰুষে গৰ্ভ মেলিব, তেওঁক প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি কোৱা হ'ব।)
২৪ আৰু যিহোৱাৰ বিধানত কোৱাৰ অনুসাৰে বলি দিবলৈ কপৌ বা দুটা কপৌ পোৱালি।
২৫ চোৱা, যিৰূচালেমত চিমিয়োন নামৰ এজন মানুহ আছিল; সেই মানুহজন ধাৰ্মিক আৰু ভক্তিময় আছিল, ইস্রায়েলৰ সান্ত্বনালৈ অপেক্ষা কৰি আছিল আৰু পবিত্ৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত আছিল।
২৬ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁক প্ৰকাশ কৰা হ'ল যে তেওঁ প্ৰভুৰ খ্ৰীষ্টক দেখাৰ আগতেই মৃত্যু দেখা নাপাব।
২৭ তেতিয়া তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই মন্দিৰলৈ আহিল, আৰু যেতিয়া পিতৃ-মাতৃয়ে শিশু যীচুক বিধানৰ নিয়ম অনুসাৰে কৰিবলৈ আনিলে।
২৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক কোলাত তুলি লৈ ঈশ্বৰক আশীৰ্ব্বাদ কৰি ক'লে।
২৯ প্ৰভু, এতিয়া তুমি তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে তোমাৰ দাসক শান্তিৰে যাবলৈ দিয়া।
৩০ কিয়নো মোৰ চকুৱে তোমাৰ পৰিত্ৰাণ দেখিছে।
৩১ যি তুমি সকলো লোকৰ সন্মুখত যুগুত কৰিলা;
৩২ অনা-ইহুদীসকলক আৰু তোমাৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ মহিমাক পোহৰ কৰিবলৈ পোহৰ।
৩৩ যোচেফ আৰু তেওঁৰ মাকে তেওঁৰ বিষয়ে কোৱা কথাবোৰ দেখি আচৰিত হ'ল।
34 চিমিয়োনে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ দি তেওঁৰ মাক মৰিয়মক ক'লে, "চোৱা, এই শিশুটি ইস্রায়েলৰ বহু লোকৰ পতন আৰু পুনৰুত্থানৰ বাবে ৰখা হৈছে; আৰু এটা চিন স্বৰূপে, যাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা হ'ব;
৩৫ (হয়, তোমাৰ নিজৰ আত্মাকো তৰোৱালে বিন্ধিব,) যাতে অনেক হৃদয়ৰ চিন্তা প্ৰকাশ পায়।
36 আচেৰ ফৈদৰ ফনুৱেলৰ কন্যা হান্না এগৰাকী ভাববাদী আছিল।
37 তেওঁ প্ৰায় চৈশ বছৰ বয়সৰ বিধৱা আছিল আৰু তেওঁ মন্দিৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাছিল, কিন্তু ৰাতি দিন উপবাস আৰু প্ৰাৰ্থনাৰে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিছিল।
38 সেই মুহূৰ্তত তাই আহি যিৰূচালেমত মুক্তিৰ আশাত থকা সকলোকে প্ৰভুক ধন্যবাদ দিলে।
39 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিধান অনুসাৰে সকলো কাম পালন কৰি নিজৰ নগৰ নাচৰতলৈ গালীললৈ উভতি গ'ল।
৪০ তেতিয়া শিশুটি বাঢ়ি গ'ল আৰু প্ৰজ্ঞাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আত্মাত শক্তিশালী হ'ল;
41 তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে প্ৰতি বছৰে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিনত যিৰূচালেমলৈ গৈছিল।
42 তেওঁ বাৰ বছৰ বয়সত পৰ্ব্বৰ প্ৰথা অনুসাৰে যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
43 তেওঁলোকে সেই দিনবোৰ পূৰ্ণ হৈ উলটি যোৱাৰ সময়ত শিশু যীচুৱে যিৰূচালেমত থাকি গ'ল; আৰু যোচেফ আৰু তেওঁৰ মাকে সেই বিষয়ে নাজানিলে।
৪৪ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক দলত থকা বুলি ধৰি লৈ এদিন যাত্ৰা কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ আত্মীয় আৰু চিনাকি মানুহৰ মাজত তেওঁক বিচাৰিলে।
45 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক বিচাৰি নাপালে, তেওঁক বিচাৰি যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।
46 তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক মন্দিৰত চিকিৎসকৰ মাজত বহি থকা দেখিলে, দুয়োজনে তেওঁলোকৰ কথা শুনি আৰু তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰি আছে।
৪৭ তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু উত্তৰত তেওঁৰ কথা শুনা সকলোৱে আচৰিত হ'ল।
৪৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ মাকে তেওঁক ক'লে, "বুটা, তুমি আমাৰ লগত কিয় এনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰিলা?" চোৱা, তোমাৰ পিতৃ আৰু মই দুখেৰে তোমাক বিচাৰিছো।
৪৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক কেনেকৈ বিচাৰিছা? তোমালোকে জানোনে যে মই মোৰ পিতৃৰ কামত থাকিব লাগিব?
৫০ তেওঁবিলাকক কোৱা কথাষাৰ তেওঁলোকে বুজি নাপালে।
৫১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত নামি নাচৰতলৈ আহি তেওঁলোকৰ বশ হ'ল;
৫২ তেতিয়া যীচুৰ জ্ঞান আৰু উচ্চতা আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ অনুকূলতা বৃদ্ধি পালে।

অধ্যায় ৩

১ টাইবেৰিয়া কৈচৰৰ ৰাজত্বকালৰ পোন্ধৰ বছৰত পন্তিয় পীলাত যিহূদিয়াৰ ৰাজ্যপাল, হেৰোদ গালীলৰ ৰাজ্যপাল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপ ইতুৰিয়া আৰু ট্ৰাকনীয়া অঞ্চলৰ প্ৰধান আৰু লুচনিয়া এবিলিনৰ ৰাজ্যপাল।
২ হান্না আৰু কায়াফা মহাপুৰোহিত হৈ মৰুভূমিত জখৰিয়াৰ পুত্ৰ যোহনৰ ওচৰলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল।
৩ পাপ ক্ষমাৰ বাবে অনুতাপৰ বাপ্তিস্মৰ প্ৰচাৰ কৰি যৰ্দ্দনৰ সমীপৱৰ্তী অঞ্চললৈ আহিল;
৪ যেনেকৈ যিচয়া ভাববাদীৰ বাক্যৰ পুস্তকত লিখা আছে, "মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, "তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা, তেওঁৰ বাটবোৰ পোন কৰা।"

৫ প্ৰতিটো উপত্যকা ভৰি পৰিব, আৰু প্ৰতিটো পৰ্ব্বত আৰু পৰ্ব্বত তললৈ নমাই অনা হ'ব; আৰু বেঁকা বাটবোৰ পোন কৰা হ'ব, আৰু ৰুক্ষ বাটবোৰ মসৃণ কৰা হ'ব;
৬ আৰু সকলো মাংসই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ দেখিব।
7 তেতিয়া তেওঁৰ পৰা বাপ্তিস্ম ল'বলৈ ওলাই অহা লোকসকলক ক'লে, "হে সাপৰ প্ৰজন্ম, আগন্তুক ক্ৰোধৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ কোনে তোমালোকক সতৰ্ক কৰি দিছে?
৮ এতেকে অনুতাপৰ যোগ্য ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু নিজৰ মাজতে ক'বলৈ আৰম্ভ নকৰিবা, আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহাম আছে, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, এই শিলবোৰৰ পৰা ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ সন্তান জন্ম দিবলৈ সক্ষম।
9 আৰু এতিয়াও কুঠাৰখন গছৰ শিপাৰ ওচৰত ৰখা হৈছে;
১০ তেতিয়া লোকসকলে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে আমি কি কৰিম?"
১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "যি জনৰ দুটা চোলা আছে, তেওঁ যিৰ চোলা নাই, তেওঁক প্ৰদান কৰক; আৰু যিৰ আহাৰ আছে, তেওঁও তেনেকুৱা কৰক।"
১২ তেতিয়া কৰদাতাসকলেও বাপ্তিস্ম ল'বলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, আমি কি কৰিম?"
১৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকক যি নিযুক্ত কৰা হৈছে তাতকৈ অধিক ধন পৰিশোধ নকৰিবা।"
১৪ সৈন্যসকলেও তেওঁক সুধিলে, "আৰু আমি কি কৰিম?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "কোনো কাৰো ওপৰত হিংসা নকৰিবা, আৰু কাকো মিছা অভিযোগ নকৰিবা; আৰু আপোনাৰ মজুৰিত সন্তুষ্ট হওক।
১৫ আৰু যিদৰে লোকসকলে আশা কৰি আছিল, আৰু সকলোৱে যোহনৰ বিষয়ে নিজৰ হৃদয়ত চিন্তা কৰিছিল, তেওঁ খ্ৰীষ্ট হয় নে নহয়;
১৬ যোহনে সকলোকে ক'লে, "মই তোমালোকক পানীৰে বাপ্তিস্ম দিওঁ; কিন্তু মোতকৈও শক্তিশালী এজন আহিব, যাৰ জোতাৰ খোলাটো মই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়;
১৭ তেওঁৰ হাতত পাত্ৰ আছে, আৰু তেওঁ নিজৰ মজিয়াখন ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰিব আৰু ঘেঁহুখিনি নিজৰ গোহালিত গোটাই ল'ব; কিন্তু কুঁহিয়াৰবোৰ তেওঁ অদম্য জুইৰে জ্বলাই দিব।
১৮ তেওঁৰ উপদেশত আন বহুতো কথা তেওঁ লোকসকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৯ কিন্তু হেৰোদে নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হেৰোদিয়া আৰু হেৰোদে কৰা সকলো দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁৰ দ্বাৰা তিৰস্কাৰ কৰা হ'ল।
২০ আৰু সকলোতকৈ বেছি এই কথা যোগ কৰিলে যে তেওঁ যোহনক কাৰাগাৰত বন্দী কৰি ৰাখিলে।
২১ সকলো লোকে বাপ্তিস্ম ল'লে, যীচুৱেও বাপ্তিস্ম লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি স্বৰ্গ মুকলি হ'ল।
২২ পবিত্ৰ আত্মা কপৌৰ দৰে শৰীৰৰ আকৃতিৰে তেওঁৰ ওপৰত নামি আহিল আৰু স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত আহিল, "তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ; তোমাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হওঁ।
২৩ যীচুৰ বয়স প্ৰায় ত্ৰিশ বছৰ হ'বলৈ ধৰিলে।
২৪ লেবীৰ পুত্ৰ মত্তৰ পুত্ৰ, মলকিৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ জন্নাৰ পুত্ৰ।
২৫ সেই মত্তথিয়াছৰ পুত্ৰ, যি আমোচৰ পুত্ৰ, যি নৌমৰ পুত্ৰ, যি ইছলীৰ পুত্ৰ, যি নগেৰ পুত্ৰ।
২৬ মাথৰ পুত্ৰ, মত্তথিয়াছৰ পুত্ৰ, চেমেইৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ, যিহূদাৰ পুত্ৰ।
২৭ যোয়ানাৰ পুত্ৰ, যি ৰেছাৰ পুত্ৰ, যি চোৰোবাবেলৰ পুত্ৰ, যি চালাথিয়েলৰ পুত্ৰ, যি নেৰীৰ পুত্ৰ।
২৮ মল্কীৰ পুত্ৰ, যি আদীৰ পুত্ৰ, যি কোচমৰ পুত্ৰ, যি এলমোদমৰ পুত্ৰ, যি এৰৰ পুত্ৰ।
২৯ যোচেৰ পুত্ৰ, যি এলিয়েজৰৰ পুত্ৰ, যি যোৰিমৰ পুত্ৰ, যি মথাতৰ পুত্ৰ, যি লেবীৰ পুত্ৰ।
৩০ যিহূদাৰ পুত্ৰ চিমিয়োনৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ, যোনানৰ পুত্ৰ, ইলিয়াকীমৰ পুত্ৰ।
31 মেলেয়াৰ পুত্ৰ, যি মেনানৰ পুত্ৰ, যি মত্তথাৰ পুত্ৰ, যি নাথনৰ পুত্ৰ, যি দায়ূদৰ পুত্ৰ।
32 যীচয়ৰ পুত্ৰ, যি অবেদৰ পুত্ৰ, যি বূজৰ পুত্ৰ, যি চলমনৰ পুত্ৰ, যি নাচোনৰ পুত্ৰ।
33 সেই অমীনাদবৰ পুত্ৰ, যি অৰামৰ পুত্ৰ, যি ইচৰোমৰ পুত্ৰ, যিহূদাৰ পুত্ৰ ফৰেচৰ পুত্ৰ।
34 যাকোবৰ পুত্ৰ, ইচহাকৰ পুত্ৰ, অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ, থাৰাৰ পুত্ৰ, নাকোৰৰ পুত্ৰ।
35 ৰাগৌৰ পুত্ৰ চৰুচৰ পুত্ৰ, ফালেকৰ পুত্ৰ, হেবৰৰ পুত্ৰ, চালাৰ পুত্ৰ।
36 অৰ্ফাক্সদৰ পুত্ৰ কয়িনৰ পুত্ৰ, চেমৰ পুত্ৰ, নোহৰ পুত্ৰ, লমেকৰ পুত্ৰ।
37 মথুচলাৰ পুত্ৰ, যি হনোকৰ পুত্ৰ, যি যাৰেদৰ পুত্ৰ, যি মলিলেলৰ পুত্ৰ, যি কয়িনৰ পুত্ৰ।
৩৮ যিজন হনোচৰ পুত্ৰ আছিল, যি চেতৰ পুত্ৰ আছিল, যি আদমৰ পুত্ৰ আছিল, যি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।

অধ্যায় ৪

১ পাছত যীচু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যৰ্দ্দনৰ পৰা উভতি আহিল আৰু আত্মাই মৰুভূমিলৈ লৈ গ'ল।
২ চল্লিশ দিন চয়তানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা কৰা। সেই দিনবোৰত তেওঁ একো নাখালে, আৰু সেই দিনবোৰ শেষ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল।
৩ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেন্তে এই শিলটোক পিঠা হ'বলৈ আজ্ঞা কৰক।"
৪ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, " লিখত লিখা আছে, "মানুহ কেৱল পিঠাৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতিটো বাক্যৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।"
৫ আৰু চয়তানে তেওঁক ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গৈ ক্ষন্তেকতে জগতৰ সকলো ৰাজ্য তেওঁক দেখুৱাই দিলে।
৬ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক ক'লে, "মই তোমাক এই সকলো ক্ষমতা আৰু তেওঁলোকৰ মহিমা দিম; আৰু যাক ইচ্ছা মই দিম।
৭ এতেকে যদি তুমি মোক পূজা কৰিবা, তেন্তে সকলো তোমাৰ হ'ব।
৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " হে চয়তান, তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা, কিয়নো লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা, আৰু কেৱল তেওঁৰ সেৱা কৰা।"
9 তেতিয়া তেওঁ তেওঁক যিৰূচালেমলৈ আনি মন্দিৰৰ এটা শিখৰত ৰাখি তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেন্তে ইয়াৰ পৰা নিজকে পেলাই দিয়া।

১০ কিয়নো লিখা আছে, তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলক তোমাৰ ওপৰত আদেশ দিব।
১১ আৰু সিহঁতে তোমাক সিহঁতৰ হাতত বহন কৰিব, যাতে তুমি কোনো সময়ত তোমাৰ ভৰি শিলৰ ওপৰত খুন্দা মাৰিব।
১২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " কথিত হৈছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা।"
১৩ চয়তানে সকলো পৰীক্ষাৰ অন্ত পেলাই কিছু সময়ৰ বাবে তেওঁৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
14 যীচুৱে আত্মাৰ শক্তিৰে গালীললৈ উভতি গ'ল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে চাৰিওফালৰ প্ৰেক্ষাপটত খ্যাতি বিয়পি পৰিল।
১৫ আৰু সকলোৱে মহিমা লাভ কৰি তেওঁ তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত শিক্ষা দিছিল।
১৬ তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল হোৱা নাচৰতলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ প্ৰথা অনুসাৰে বিশ্ৰামবাৰে নামঘৰলৈ গৈ পঢ়িবলৈ থিয় হ'ল।
১৭ তেতিয়া তেওঁক যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক দিয়া হ'ল। পুস্তকখন খুলিলে, য'ত লিখা আছিল, সেই ঠাই পালে।
১৮ প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কিয়নো তেওঁ মোক দৰিদ্ৰ লোকসকলক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অভিষেক কৰিছে; তেওঁ মোক ভগ্ন হৃদয়ৰ লোকক সুস্থ কৰিবলৈ, বন্দীসকলক মুক্তিৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু অন্ধসকলৰ দৃষ্টিশক্তি সুস্থ হোৱাৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, আঘাতপ্ৰাপ্ত লোকসকলক মুক্ত কৰিবলৈ পঠিয়াইছে।
১৯ প্ৰভুৰ গ্ৰহণযোগ্য বছৰৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ।
২০ তেতিয়া তেওঁ পুস্তকখন বন্ধ কৰি পুনৰ সেৱকক দিলে আৰু বহিল। তাতে ধৰ্ম্মঘৰত থকা সকলোৰে চকু তেওঁৰ ওপৰত নিবদ্ধ হৈ পৰিল।
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, " আজি তোমালোকৰ কাণত এই শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'ল।"
২২ তেতিয়া সকলোৱে তেওঁৰ সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা কৃপা বাক্যবোৰ দেখি আচৰিত হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, "এইজন যোচেফৰ পুত্ৰ নহয়নে?"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক এই প্ৰবাদ ক'বা, 'চিকিৎসক, নিজকে সুস্থ কৰা;
২৪ তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনো ভাববাদীক নিজৰ দেশত গ্ৰহণ কৰা নহয়।"
২৫ কিন্তু মই তোমালোকক সঁচা কথা কওঁ, এলিয়াৰ দিনত ইস্ৰায়েলত অনেক বিধৱা আছিল, যেতিয়া সমগ্ৰ দেশতে মহা দুৰ্ভিক্ষৰ সৃষ্টি হৈছিল, তেতিয়া তিনি বছৰ ছমাহ ধৰি স্বৰ্গ বন্ধ হৈ আছিল;
২৬ কিন্তু ইলিয়াছক চিদোন নগৰৰ চৰেপতালৈ বিধৱা মহিলাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নহ'ল।
২৭ ইস্ৰায়েল ভাববাদীৰ সময়ত ইস্ৰায়েলত বহুতো কুষ্ঠৰোগী আছিল; আৰু অৰামীয়া নামানক বাদ দি তেওঁলোকৰ কোনোৱেই শুচি নহ'ল।
২৮ এই কথা শুনি ধৰ্ম্মঘৰত থকা সকলোৱে ক্ৰোধত পৰিল।
২৯ তাতে উঠি তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ ঠেলি দি তেওঁলোকৰ নগৰ নিৰ্মাণ কৰা পৰ্বতৰ মুখৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক মূৰ জোকাৰি তললৈ পেলাই দিয়ে।
৩০ কিন্তু তেওঁ সিহঁতৰ মাজেৰেদি পাৰ হৈ গ'ল।
31 গালীলৰ কফৰনাহূম নগৰলৈ নামি আহি বিশ্ৰামবাৰে তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে।
৩২ তেওঁৰ শিক্ষাত তেওঁলোক আচৰিত হ'ল, কিয়নো তেওঁৰ বাক্য শক্তিৰে আছিল।
33 আৰু নামঘৰত অশুচি চয়তানৰ আত্মা থকা এজন মানুহ আছিল আৰু তেওঁ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰিছিল।
৩৪ তেওঁ ক'লে, "আমাক এৰি দিয়ক; হে নাচৰতীয়া যীচু, তোমাৰ লগত আমাৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছানে? মই তোমাক জানো তুমি কোন; ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰজন।
35 যীচুৱে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " নিশ্চল হৈ থাকক আৰু তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহক।" পাছত চয়তানে তেওঁক মাজলৈ দলিয়াই দিলে, তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁক কোনো আঘাত নিদিলে।
৩৬ তাতে তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "এইটো কি বাক্য! কিয়নো তেওঁ অশুচি আত্মাবোৰক অধিকাৰ আৰু শক্তিৰে আজ্ঞা দিয়ে আৰু তেওঁলোক ওলাই আহে।
৩৭ তেওঁৰ খ্যাতি চৌপাশৰ সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিল।
৩৮ তাতে তেওঁ নামঘৰৰ পৰা উঠি চিমোনৰ ঘৰত সোমাই গ'ল। তেতিয়া চিমোনৰ পত্নীৰ মাকক বৰ জ্বৰত লৈ গ'ল; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তাইৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলে।
৩৯ তেতিয়া তেওঁ তাইৰ ওপৰত থিয় হৈ জ্বৰক তিৰস্কাৰ কৰিলে; তাতে তাইক এৰি থৈ গ'ল আৰু লগে লগে তাই উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে।
৪০ সূৰ্য্য অস্ত যোৱাৰ লগে লগে বিভিন্ন ৰোগত আক্ৰান্ত সকলো লোকে সেইবোৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেককে ওপৰত হাত দি সুস্থ কৰিলে।
৪১ আৰু বহুতৰ মাজৰ পৰা ভূতবোৰে চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "তুমি খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।" তেওঁ তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰি তেওঁলোকক কথা ক'বলৈ নিদিলে, কিয়নো তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ খ্ৰীষ্ট।
৪২ ৰাতিপুৱাতে তেওঁ প্ৰস্থানলৈ গৈ মৰুভূমিলৈ গ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক বাধা দিলে, যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি নাযায়।
৪৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই আন নগৰতো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব;
44 তেওঁ গালীলৰ ধৰ্মঘৰবোৰত প্ৰচাৰ কৰিলে।

অধ্যায় ৫

১ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ লোকসকলে তেওঁৰ ওপৰত হেঁচা মাৰি ধৰিলে, তেতিয়া তেওঁ গনেচৰত হ্ৰদৰ কাষত থিয় হ'ল।
২ তেতিয়া হ্ৰদৰ কাষত দুখন জাহাজ থিয় হৈ থকা দেখিলে, কিন্তু মাছমৰীয়াসকলে তাৰ পৰা ওলাই গৈ জাল ধুই আছিল।
৩ তেতিয়া তেওঁ চিমোনৰ এখন জাহাজত উঠি দেশৰ পৰা অলপ বাহিৰলৈ ওলাই যাবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। পাছত তেওঁ বহি জাহাজৰ পৰা মানুহবিলাকক শিক্ষা দিলে।

4 তেতিয়া তেওঁ কথা ক'বলৈ এৰি চিমোনক ক'লে, " গভীৰ মাজলৈ বাহিৰলৈ ওলাই যাওক আৰু পানীৰ বাবে তোমালোকৰ জালবোৰ নমাই দিয়ক।"
৫ তেতিয়া চিমোনে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, আমি গোটেই ৰাতি পৰিশ্ৰম কৰি একো লোৱা নাই;
৬ এই কাম কৰি তেওঁলোকে অসংখ্য মাছ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ জাল ভাঙি গ'ল।
৭ তেওঁলোকে আনখন জাহাজত থকা তেওঁলোকৰ সহযোগীসকলক সহায় কৰিবলৈ আহিবলৈ ইংগিত দিলে। তেওঁলোকে আহি দুয়োখন জাহাজ ভৰাই ডুব যাবলৈ ধৰিলে।
৮ চিমোন পিতৰে সেই কথা দেখি যীচুৰ আঁঠুত পৰি ক'লে, "মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; কিয়নো হে প্ৰভু, মই পাপী মানুহ।
9 কিয়নো তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলোৱেই তেওঁলোকে লোৱা মাছবোৰৰ খোলা দেখি আচৰিত হ'ল।
১০ চিমোনৰ সঙ্গী জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যোহনও তেনেকুৱাই আছিল। যীচুৱে চিমোনক ক'লে, " ভয় নকৰিবা; এতিয়াৰ পৰা তুমি মানুহক ধৰিবা।"
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ জাহাজবোৰ স্থললৈ আনি সকলোকে এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁ এখন নগৰত থাকোঁতে এজন কুষ্ঠ ৰোগত ভৰা এজন মানুহক দেখা পালে, তেওঁ যীচুক দেখি মুখত পৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰিবা।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ হাতখন আগবঢ়াই তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " মই বিচাৰো; আৰু লগে লগে তেওঁৰ পৰা কুষ্ঠ ৰোগ গুচি গ'ল।
১৪ তেওঁ তেওঁক কাকো নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে, কিন্তু গৈ পুৰোহিতৰ আগত নিজকে দেখুৱাব আৰু মোচিৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য হ'বলৈ তোমাৰ শুদ্ধিৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা।
১৫ কিন্তু তেওঁৰ বিষয়ে অধিক খ্যাতি বাঢ়ি গ'ল, আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অসুস্থতাৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ বহু লোকে একত্ৰিত হ'ল।
১৬ তেতিয়া তেওঁ মৰুভূমিলৈ গুচি গ'ল আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
১৭ এদিন তেওঁ শিক্ষা দি থাকোঁতে গালীল, যিহূদিয়া আৰু যিৰূচালেমৰ প্ৰত্যেক নগৰৰ পৰা ওলাই অহা ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপকসকল বহি আছিল তেওঁলোকক সুস্থ কৰিবলৈ উপস্থিত আছিল।
১৮ চোৱা, পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত মানুহ এজনক বিচনাত আনিছিল আৰু তেওঁক ভিতৰলৈ আনি তেওঁৰ সন্মুখত শুৱাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিছিল।
19 তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কোন বাটেৰে ভিতৰলৈ আনিব পাৰে তাক বিচাৰি নাপালে, তেতিয়া তেওঁলোকে ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ যীচুৰ সন্মুখত বিচনাখন লৈ টাইলিঙৰ মাজেৰে নমাই দিলে।
২০ আৰু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মানুহ, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।"
২১ তেতিয়া অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে যুক্তি দিবলৈ ধৰিলে, "এইজন কোনে নিন্দা কৰে?" কেৱল ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?
২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত কি যুক্তি?
২৩ তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল, ক'বলৈ ইয়াতকৈ সহজ হ'ব পাৰে; বা ক'বলৈ, "উঠা আৰু খোজ কাঢ়ি যোৱা?"
২৪ কিন্তু তোমালোকে জানিবা যে, পৃথিৱীত মানুহৰ পুত্ৰৰ পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ ক্ষমতা আছে, (তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক ক'লে,) মই তোমাক কওঁ, উঠি তোমাৰ চোফাখন তুলি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্মুখত উঠি, য'ত শুই আছিল, সেইখিনি লৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।
২৬ তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে আৰু ক'লে, "আজি আমি অদ্ভুত কথা দেখিছো।"
২৭ এইবোৰৰ পাছত তেওঁ ওলাই গ'ল আৰু লেবী নামৰ এজন কৰদাতাক শুল্ক লোৱা ঠাইত বহি থকা দেখিলে ।
২৮ তাতে তেওঁ সকলো এৰি, উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
29 লেবীয়ে তেওঁৰ নিজৰ ঘৰত এটা ডাঙৰ ভোজ পাতিলে, আৰু তেওঁলোকৰ লগত বহি কৰ লব পৰা আৰু আন লোকৰ এটা বৃহৎ দল আছিল।
৩০ কিন্তু তেওঁলোকৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই ক'লে, "তোমালোকে কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত কিয় খাই-পান কৰে?"
৩১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " সুস্থ লোকসকলক চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু যিসকল অসুস্থ।
৩২ মই ধাৰ্ম্মিক লোকসকলক মাতিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পাপীসকলক অনুতাপ কৰিবলৈ আহিলোঁ।
33 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "যোহনৰ শিষ্যসকলে কিয় সঘনাই উপবাস কৰে আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰে, আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলেও কিয়; কিন্তু তোমাৰ খোৱা-বোৱা?
৩৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " দৰা তেওঁলোকৰ লগত থকাৰ সময়ত তোমালোকে কইনা কোঠাৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক উপবাস কৰিব পাৰিবানে?"
৩৫ কিন্তু সেই দিন আহিব যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই নিব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকে উপবাস কৰিব।
৩৬ তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্তও ক'লে; কোনোৱেই পুৰণি কাপোৰৰ ওপৰত নতুন কাপোৰৰ টুকুৰা পিন্ধিব নোৱাৰে; যদি অন্যথা হয়, তেন্তে নতুনটোৱে ভাড়া দিয়ে আৰু নতুনৰ পৰা উলিওৱা টুকুৰাটো পুৰণিৰ লগত মিল নাথাকে।
৩৭ আৰু কোনেও পুৰণি বটলত নতুন দ্ৰাক্ষাৰস ভৰাই নিদিয়ে; নহ'লে নতুন দ্ৰাক্ষাৰসে বটলবোৰ ফাটি ছিটিকি যাব আৰু বটলবোৰ নষ্ট হ'ব।
৩৮ কিন্তু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন বটলত ভৰাই ল'ব লাগিব; আৰু দুয়োটা সংৰক্ষিত হৈ আছে।
৩৯ পুৰণি দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰা কোনোৱেও নতুন দ্ৰাক্ষাৰসৰ কামনা নকৰে;

অধ্যায় ৬

১ পাছত প্ৰথম বিশ্ৰামবাৰৰ পাছত দ্বিতীয় বিশ্ৰামবাৰে শস্যৰ পথাৰবোৰৰ মাজেৰে গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শস্যৰ ধানবোৰ ছিঙি হাতত ঘঁহি খাইছিল।
২ তাতে কিছুমান ফৰীচীসকলে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰে যি কাম কৰিব নোৱাৰা কামবোৰ কিয় কৰে?"
3 যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে ভোকাতুৰ হৈ থকাৰ সময়ত কি কৰিছিল, সেই বিষয়ে তোমালোকে ইমান পঢ়া নাইনে;
৪ তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈ দেখুৱাবলৈ পিঠা লৈ খালে আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলকো দিলে; যিটো কেৱল পুৰোহিতসকলৰ বাবেহে খোৱা উচিত নহয়?
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "মানুহৰ পুত্ৰও বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰভু।"
৬ আৰু আন এটা বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰৱেশ কৰি শিক্ষা দিলে;
৭ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ সুস্থ হ'ব নে নাই, সেই বিষয়ে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক চাই থাকিল; যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোনো অভিযোগ বিচাৰি পায়।
৮ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি শুকান হাত থকা মানুহজনক ক'লে, " উঠা আৰু মাজত থিয় হ'বা।" আৰু তেওঁ উঠি থিয় হ'ল।
৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক এটা কথা সুধিম; বিশ্ৰামবাৰে ভাল কাম কৰা বা বেয়া কাম কৰা উচিত নেকি? জীৱন ৰক্ষা কৰিবলৈ নে ধ্বংস কৰিবলৈ?
১০ সেই সকলোকে চাৰিওফালে চাই তেওঁ মানুহজনক ক'লে, " তোমাৰ হাত মেলি দিয়া।" তেওঁ তেনেকৈ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হাত আনখনৰ দৰে সুস্থ হৈ উঠিল।
১১ আৰু তেওঁলোক উন্মাদনাত পৰিল; আৰু তেওঁলোকে যীচুক কি কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে ইজনে সিজনৰ লগত যোগাযোগ কৰিলে।
১২ সেই দিনবোৰত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতলৈ ওলাই গ'ল আৰু গোটেই ৰাতি ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিল।
১৩ ৰাতিপুৱাতে তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকক মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বাৰজনক বাছি ল'লে।
১৪ চিমোন (যাৰ নাম পিতৰ) আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়, যাকোব আৰু যোহন, ফিলিপ আৰু বাৰ্থলমিউ।
১৫ মথি আৰু থমা, আলফায়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু চিমোন নামৰ চিমোন।
১৬ যাকোবৰ ভায়েক যিহূদা আৰু ইস্কৰিয়ত যিহূদা বিশ্বাসঘাতক আছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত নামি আহি, তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দল আৰু সমগ্ৰ যিহূদিয়া, যিৰূচালেমৰ পৰা আৰু তূৰ আৰু চিদোনৰ সাগৰৰ পৰা তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ অহা বহুতো লোকে সমভূমিত থিয় হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ ৰোগৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ;
১৮ যিবিলাক অশুচি আত্মাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছিল;
১৯ তেতিয়া গোটেই ৰাইজে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিয়নো তেওঁৰ পৰা গুণ ওলাই আহি সকলোকে সুস্থ কৰি তুলিলে।
২০ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকৰ ফালে চকু তুলি ক'লে, " তোমালোক দুখীয়া ধন্য, কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ।"
২১ এতিয়া ভোকত থকা তোমালোক ধন্য; এতিয়া কান্দি থকা তোমালোক ধন্য;
২২ যেতিয়া মানুহে তোমালোকক ঘৃণা কৰিব, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক নিজৰ দলৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব, আৰু তোমালোকক তিৰস্কাৰ কৰিব আৰু তোমালোকৰ নামক দুষ্ট বুলি বাহিৰ কৰিব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য হ'বা, মানুহৰ পুত্ৰৰ কাৰণে।
২৩ সেই দিনা তোমালোকে আনন্দিত হোৱা আৰু আনন্দত জপিয়াই যোৱা, কিয়নো চোৱা, স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ বেছি;
২৪ কিন্তু তোমালোক ধনীসকলৰ বাবে ধিক্! কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ সান্ত্বনা পাইছা।
২৫ তোমালোকৰ ধিক্, যিবিলাক পৰিপূৰ্ণ! কিয়নো তোমালোকে ভোকত থাকিবা।" এতিয়া হাঁহি থকা তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে শোক কৰি কান্দিবা।"
২৬ তোমালোকৰ ধিক্, যেতিয়া সকলোৱে তোমালোকৰ বিষয়ে ভাল কথা ক'ব! কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও মিছা ভাববাদীসকলৰ প্ৰতিও তেনেকুৱাই কৰিছিল।
২৭ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰা, তোমালোকক ঘৃণা কৰাসকলৰ মঙ্গল কৰা।
২৮ যিসকলে তোমালোকক অভিশাপ দিয়ে, তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰা, আৰু যিসকলে তোমালোকক অপচয় কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।
২৯ আৰু যি জনে তোমাৰ এটা গালত আঘাত কৰে, তেওঁক আনখন গালত বলি দিয়া; আৰু যি জনে তোমাৰ পোছাক কাঢ়ি নিব, তেওঁ তোমাৰ চোলাও ল'বলৈ নিষেধ নকৰিবা।"
৩০ যি জনে তোমাৰ পৰা বিচৰা প্ৰত্যেককে দান কৰা; আৰু যি জনে তোমাৰ সা-সম্পত্তি কাঢ়ি লৈ যায়, তেওঁৰ পৰা পুনৰ নিবিচাৰিব।"
৩১ আৰু তোমালোকে যেনেকৈ মানুহে তোমালোকক কৰিব বিচাৰিছা, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগতো তেনেকুৱা কৰা।
৩২ কিয়নো তোমালোকে যদি তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ কি ধন্যবাদ? কিয়নো পাপীসকলেও তেওঁলোকক প্ৰেম কৰাসকলক ভাল পায়।
৩৩ আৰু তোমালোকে যদি তোমালোকৰ মঙ্গল কৰে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰে, তেন্তে তোমালোকৰ কি ধন্যবাদ? কিয়নো পাপীসকলেও একে কাম কৰে।
৩৪ আৰু তোমালোকে যিসকলৰ পৰা লাভ কৰিবলৈ আশা কৰিছা, তেওঁলোকক যদি ধাৰ দিয়ে, তেন্তে তোমালোকৰ কি ধন্যবাদ? কিয়নো পাপীসকলেও পাপীসকলক ধাৰ দিয়ে, যাতে তেওঁলোকে পুনৰ সেইখিনি লাভ কৰিব পাৰে।
৩৫ কিন্তু তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰক প্ৰেম কৰা, আৰু ভাল কাম কৰা আৰু পুনৰ একো আশা নকৰাকৈ ধাৰ দিয়া; আৰু তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ বেছি হ'ব, আৰু তোমালোক সৰ্ব্বোচ্চৰ সন্তান হ'বা;

৩৬ এতেকে তোমালোকৰ পিতৃ দয়ালু হোৱাৰ দৰে তোমালোক দয়ালু হওক।
৩৭ বিচাৰ নকৰিবা, আৰু তোমালোকক বিচাৰ নহ'ব, দোষ নিদিবা, আৰু তোমালোকক দোষী সাব্যস্ত কৰা নহ'ব;
৩৮ দিয়া, আৰু তোমালোকক দিয়া হ'ব; ভাল জোখ, হেঁচা মাৰি ধৰা, জোকাৰি যোৱা আৰু দৌৰি যোৱা, মানুহে তোমালোকৰ বুকুত দিব।" কিয়নো তোমালোকে যি জোখৰ জোখ লবা, সেই জোখেৰে তোমালোকক পুনৰ জোখা হ'ব।
৩৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে, " অন্ধই অন্ধক নেতৃত্ব দিব পাৰেনে?" দুয়ো খাৱৈত নপৰেনে?
৪০ শিষ্য নিজৰ গুৰুৰ ওপৰত নহয়, কিন্তু যি কোনো সিদ্ধ হ'ব, তেওঁ নিজৰ গুৰুৰ দৰে হ'ব।
৪১ আৰু তোমাৰ ভায়েকৰ চকুত থকা ক্ষুদ্ৰটো কিয় চাইছা, কিন্তু নিজৰ চকুত থকা ৰশ্মিটো কিয় বুজি পোৱা নাই?
৪২ আপুনিও আপোনাৰ ভাইক কেনেকৈ ক'ব পাৰে, 'ভাই, তোমাৰ চকুৰ তলুৱাটো মই উলিয়াই আনিম, যেতিয়া তুমি নিজ চকুত থকা ৰশ্মিটো দেখা নাপাবা? হে ভণ্ড, প্ৰথমে নিজৰ চকুৰ পৰা ৰশ্মি উলিয়াই দিয়া, তাৰ পাছত তোমাৰ ভায়েকৰ চকুত থকা টুকুৰাটো উলিয়াই আনিবলৈ স্পষ্টকৈ দেখা পাব।
৪৩ কিয়নো ভাল গছে নষ্ট ফল নিদিয়ে; আৰু নষ্ট গছে ভাল ফল নিদিয়ে।
৪৪ কিয়নো প্ৰত্যেক গছ নিজৰ নিজৰ ফলৰ দ্বাৰাই জনা যায়। কিয়নো মানুহে কাঁইটৰ পৰা ডুমুৰ গোটাব নোৱাৰে আৰু কাঁইটৰ পৰা আঙুৰ গোটাব নোৱাৰে।
৪৫ এজন ভাল মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ ভাল ধনৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়াই আনে; আৰু দুষ্ট মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ অশুভ ধনৰ পৰা অশুভ বস্তু উলিয়াই আনে;
৪৬ আৰু মই কোৱা কথাবোৰ কিয় নকৰিবা, তোমালোকে মোক প্ৰভু, প্ৰভু বুলি কওঁ?
৪৭ যি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, মই তোমালোকক দেখুৱাম যে তেওঁ কাৰ সদৃশ।
48 তেওঁ ঘৰ সাজি গভীৰভাৱে খান্দি শিলৰ ওপৰত ভেটি স্থাপন কৰা মানুহৰ নিচিনা, আৰু জলপ্লাৱন ঘটিলে সেই ঘৰটোক জোকাৰি জোকাৰি জোকাৰিব নোৱাৰিলে; .
৪৯ কিন্তু যি জনে শুনা আৰু নকৰে, তেওঁ ভেটি নোহোৱাকৈ পৃথিবীত ঘৰ সাজি লোৱা মানুহৰ নিচিনা; যাৰ বিৰুদ্ধে নৈখনে তীব্ৰভাৱে প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু লগে লগে পৰিল; আৰু সেই ঘৰৰ ধ্বংসাৱশেষ বহুত আছিল।

অধ্যায় ৭

১ পাছত তেওঁ লোকসকলৰ আগত নিজৰ সকলো কথা শেষ কৰি কফৰনাহূমত প্ৰৱেশ কৰিলে।
২ তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰিয় এজন শতপতিৰ দাস অসুস্থ হৈ মৃত্যুৰ বাবে সাজু আছিল।
৩ যীচুৰ কথা শুনি তেওঁ ইহুদীসকলৰ বৃদ্ধসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই তেওঁৰ দাসক সুস্থ কৰিবলৈ আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তৎক্ষণাত তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে আৰু ক'লে, "যিজনৰ কাৰণে তেওঁ এই কাম কৰিব লাগে, তেওঁ যোগ্য।
৫ কিয়নো তেওঁ আমাৰ জাতিক প্ৰেম কৰে, আৰু তেওঁ আমাৰ বাবে এটা ধৰ্ম্মঘৰ নিৰ্মাণ কৰিলে।
৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। তেতিয়া তেওঁ ঘৰৰ পৰা বহু দূৰত নাথাকিল, তেতিয়া সেনাপতিজনে তেওঁৰ ওচৰলৈ বন্ধু-বান্ধৱী পঠিয়াই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, নিজকে আতংকিত নকৰিবা;
৭ এই কাৰণে মই তোমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ যোগ্য বুলিও নাভাবিলোঁ;
৮ কিয়নো মোৰ অধীনত সৈন্য থকা এজন ব্যক্তি, আৰু মই এজনক কওঁ, "যা, তেওঁ যাব; আৰু আন এজনক, "আহা, তেওঁ আহিব; আৰু মোৰ দাসক, এই কাম কৰা, আৰু তেওঁ সেই কাম কৰে।"
9 এই কথা শুনি যীচুৱে তেওঁক দেখি আচৰিত হৈ ঘূৰি ঘূৰি তেওঁৰ পিছে পিছে অহা লোকসকলক ক'লে, " মই তোমালোকক কওঁ, ইস্ৰায়েলত নহয়, ইমান ডাঙৰ বিশ্বাস মই পোৱা নাই।"
১০ পাছত পঠোৱা সকলে ঘৰলৈ উভতি আহি দাসজনক অসুস্থ হৈ থকা সুস্থ অৱস্থাত পালে।
১১ তাৰ পিছদিনা তেওঁ নৈন নামৰ এখন নগৰলৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ বহু শিষ্য আৰু বহু লোক তেওঁৰ লগত গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁ নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰ পালে, মাকৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ আৰু বিধৱা এজন মৃত লোকক বাহিৰলৈ লৈ যোৱা দেখা গ'ল।
১৩ যিহোৱাই তাইক দেখি কৰুণা কৰিলে আৰু ক'লে, " কান্দিব নালাগে।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ আহি মৃতদেহটো চুই দিলে আৰু তেওঁক বহন কৰা সকলে থিয় হৈ থাকিল। তেওঁ ক'লে, ডেকা, মই তোমাক কওঁ, উঠি।
১৫ তেতিয়া মৃত লোকে উঠি বহি কথা ক'বলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁক মাকৰ ওচৰত গতাই দিলে।
১৬ তাতে সকলোৰে ভয় হ'ল আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে, "আমাৰ মাজত এজন মহান ভাববাদী উঠিছে; আৰু, ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক সাক্ষাৎ কৰিছে।"
17 তেওঁৰ বিষয়ে এই উৰাবাতৰি সমগ্ৰ যিহূদিয়া আৰু চাৰিওফালে সমগ্ৰ অঞ্চলত প্ৰচাৰিত হ'ল।
১৮ যোহনৰ শিষ্যবিলাকে এই সকলোবোৰ কথা তেওঁক জনালে।
১৯ যোহনে তেওঁৰ দুজন শিষ্যক মাতি আনি যীচুৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "আপুনি আহিবলগীয়া মানুহজন নেকি?" নে আমি আন এজনক বিচাৰিম?
20 মানুহবোৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতাই আমাক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে, "আপুনি আহিবলগীয়াজন নেকি?" নে আমি আন এজনক বিচাৰিম?
২১ সেই সময়তে তেওঁ তেওঁলোকৰ বহুতো অসুস্থতা আৰু মহামাৰী আৰু দুষ্ট আত্মাৰ পৰা সুস্থ কৰি তুলিলে; আৰু বহুতো অন্ধ লোকক তেওঁ দৃষ্টিশক্তি দিলে।
২২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে যোৱা আৰু তোমালোকে দেখা আৰু শুনা কথাবোৰ যোহনক কোৱা; অন্ধসকলে কেনেকৈ দেখে, পংগুসকলে খোজ কাঢ়ে, কুষ্ঠৰোগীসকলে শুচি হয়, বধিৰসকলে শুনে, মৃত লোকসকলক পুনৰুত্থান কৰা হয়, দুখীয়াসকলক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হয়।

২৩ আৰু যি কোনো মোলৈ ক্ষোভিত নহ'ব, তেওঁ ধন্য।
২৪ যোহনৰ দূতসকল গুচি গ'লে, যোহনৰ বিষয়ে লোকসকলক ক'বলৈ ধৰিলে, " তোমালোকে কি চাবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গ'লা?" বতাহত জোকাৰি যোৱা এটা নল?
২৫ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? কোমল কাপোৰ পিন্ধা মানুহ? চোৱা, যিসকলে সুন্দৰ সাজ-পোছাক পৰিধান কৰি সুক্ষ্মভাৱে জীয়াই আছে, তেওঁলোক ৰজাৰ চোতালত আছে।
২৬ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? এজন নবী? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, আৰু এজন ভাববাদীতকৈও বহুত বেছি।
২৭ এইজনেই, যাৰ বিষয়ে লিখা আছে, "চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ সন্মুখত পঠাইছো, যিজনে তোমাৰ আগত তোমাৰ বাট সাজু কৰিব।"
২৮ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, নাৰীৰ পৰা জন্ম লোৱাসকলৰ মাজত বাপ্তিস্মদাতা যোহনতকৈ ডাঙৰ ভাববাদী কোনো নাই;
29 তেওঁৰ কথা শুনা সকলো লোক আৰু কৰ লোৱাসকলে যোহনৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম লৈ ঈশ্বৰক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিলে।
৩০ কিন্তু ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধিবক্তাসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা বাপ্তিস্ম নোলোৱাত নিজৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ পৰামৰ্শ অগ্ৰাহ্য কৰিলে।
৩১ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, "তেন্তে এই প্ৰজন্মৰ মানুহবোৰক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম?" আৰু তেওঁলোক কেনেকুৱা?
৩২ তেওঁলোক বজাৰত বহি ইজনে সিজনক মাতি কোৱা ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে, "আমি তোমালোকক নলী বজাইছো, কিন্তু তোমালোকে নাচ কৰা নাই; আমি তোমালোকৰ ওচৰত শোক কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকে কান্দিব পৰা নাই।
৩৩ কিয়নো বাপ্তিস্মদাতা যোহনে পিঠা নাখাই আৰু দ্ৰাক্ষাৰস নাখাই আহিছিল; আৰু তোমালোকে কয়, তেওঁৰ চয়তান আছে।"
৩৪ মানুহৰ পুত্ৰই খাই-পানী আহিল; আৰু তোমালোকে কৈছা, চোৱা, এজন পেটু আৰু দ্ৰাক্ষাৰস খোৱা মানুহ, কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ বন্ধু!
৩৫ কিন্তু প্ৰজ্ঞাক তাইৰ সকলো সন্তানৰ দ্বাৰা ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়।
৩৬ ফৰীচীসকলৰ এজনে তেওঁক তেওঁৰ লগত খাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ ফৰীচীৰ ঘৰত গৈ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ বহিল।
37 তাতে নগৰৰ এগৰাকী পাপী মহিলাই যীচুৱে ফৰীচীৰ ঘৰত আহাৰ খাবলৈ বহি থকা বুলি জানিলে আৰু এলাবাষ্টাৰৰ মলমৰ বাকচ এটা লৈ আহিল।
৩৮ আৰু কান্দি কান্দি তেওঁৰ পিছফালে থিয় হৈ তেওঁৰ ভৰি দুখন চকুলোৰে ধুবলৈ ধৰিলে আৰু তাইৰ মূৰৰ চুলিৰে ভৰি দুখন মচিলে আৰু তেওঁৰ ভৰিত চুমা খালে আৰু মলমেৰে অভিষেক কৰিলে।
39 তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা ফৰীচীজনে এই কথা দেখি নিজৰ মাজতে ক'লে, "এই মানুহজন যদি ভাববাদী হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁক স্পৰ্শ কৰা এইগৰাকী কোন আৰু কেনেকুৱা মহিলা সেই কথা জানিব পাৰিলেহেঁতেন, কিয়নো তাই পাপী।"
৪০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " চিমোন, তোমাৰ আগত মোৰ কিছু কথা আছে।" তেওঁ ক'লে, "গুৰু, কোৱা।"
৪১ এজন পাওনাদাৰ আছিল, যাৰ দুজন ঋণী আছিল, এজনৰ পাঁচশ পইচা আৰু আনজনৰ পঞ্চাশ টকা ঋণী আছিল।
৪২ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ একো দিবলগীয়া নহ'ল, তেতিয়া তেওঁ দুয়োকে স্পষ্টকৈ ক্ষমা কৰিলে। এতেকে কোৱা, তেওঁলোকৰ কোনে তেওঁক বেছি ভাল পাব?
৪৩ চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, "যিজনক তেওঁ বেছিকৈ ক্ষমা কৰিলে, তেওঁৰেই বুলি মই ভাবো।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি সঠিক বিচাৰ কৰিলা।"
৪৪ তেতিয়া তেওঁ মহিলাগৰাকীৰ ফালে ঘূৰি চিমোনক ক'লে, " আপুনি এই মহিলাগৰাকীক দেখিছেনে?" মই তোমাৰ ঘৰত সোমালোঁ, তুমি মোক মোৰ ভৰিৰ বাবে পানী নিদিলা, কিন্তু তাই মোৰ ভৰি দুখন চকুলোৰে ধুই মূৰৰ চুলিৰে মচি দিলে।
৪৫ তুমি মোক কোনো চুমা নিদিলা, কিন্তু মই ভিতৰলৈ অহাৰ পৰা এই মহিলাগৰাকীয়ে মোৰ ভৰিত চুমা খাবলৈ এৰি দিয়া নাই।
৪৬ তুমি মোৰ মূৰত তেলেৰে অভিষেক কৰা নাছিলা, কিন্তু এই মহিলাই মোৰ ভৰিত তেলেৰে অভিষেক কৰিলে।
৪৭ এই কাৰণে মই তোমাক কওঁ, তাইৰ বহুত পাপ ক্ষমা কৰা হৈছে; কিয়নো তাই বহুত প্ৰেম কৰিছিল;
৪৮ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " তোমাৰ পাপ ক্ষমা হ'ল।"
৪৯ তেতিয়া তেওঁৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলে নিজৰ মাজতে ক'বলৈ ধৰিলে, "পাপকো ক্ষমা কৰা এইজন কোন?"
৫০ তেতিয়া তেওঁ মহিলাগৰাকীক ক'লে, " তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিলে; শান্তিৰে যাওক।

অধ্যায় ৮

১ পাছত তেওঁ প্ৰত্যেক নগৰ আৰু গাঁৱে ঘূৰি গৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি আৰু প্ৰচাৰ কৰিলে;
২ আৰু দুষ্ট আত্মা আৰু অসুস্থতাৰ পৰা সুস্থ হোৱা কিছুমান মহিলা, মগদলীনী নামৰ মৰিয়ম।
৩ হেৰোদৰ তত্ত্বাৱধায়ক চুজাৰ পত্নী যোয়ানা আৰু চুছানা আৰু আন বহুতো লোকে তেওঁৰ ধন-সম্পত্তিৰ সেৱা কৰিছিল।
4 যেতিয়া বহু লোক গোট খাই প্ৰতি নগৰৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ এটা দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই ক'লে।
৫ এজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল; আৰু তাক ভৰিৰে ঠেলি দিয়া হ'ল আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে তাক খাই পেলালে।
৬ আৰু কিছুমান শিলৰ ওপৰত পৰিল; আৰু গজি উঠাৰ লগে লগে ই শুকাই গ'ল, কাৰণ ইয়াত আৰ্দ্ৰতাৰ অভাৱ আছিল।
৭ আৰু কিছুমান কাঁইটৰ মাজত পৰিল; আৰু তাৰ লগত কাঁইটবোৰ গজি উঠিল আৰু তাক চেপি ধৰিলে।
৮ আন কিছুমান ভাল মাটিত পৰি গজি উঠিল আৰু এশগুণ ফল দিলে। এই কথাবোৰ কৈ তেওঁ চিঞৰি ক'লে, " যি জনৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।"

৯ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, "এই দৃষ্টান্তটো কি হ'ব পাৰে?"
১০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জনাটো দিয়া হৈছে; যাতে তেওঁলোকে দেখা নাপায়, আৰু শুনি তেওঁলোকে বুজি নাপায়।
১১ এতিয়া দৃষ্টান্তটো হ'ল: বীজ ঈশ্বৰৰ বাক্য।
১২ বাটৰ কাষত থকা সকলে শুনা; তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ পৰা বাক্য কাঢ়ি লৈ যায়, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰি পৰিত্ৰাণ নাপায়।
১৩ শিলৰ ওপৰত থকা সেইসকল, যিসকলে শুনি বাক্য আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰে; আৰু এইবোৰৰ কোনো শিপা নাই, যিবোৰ কিছু সময়ৰ বাবে বিশ্বাস কৰে আৰু পৰীক্ষাৰ সময়ত আঁতৰি যায়।
১৪ আৰু কাঁইটৰ মাজত পৰিল সেইবিলাক, যিসকলে শুনিলেই ওলাই যায় আৰু এই জীৱনৰ চিন্তা, ধন-সম্পত্তি আৰু আনন্দৰ দ্বাৰা শ্বাসৰুদ্ধ হৈ পৰে আৰু সিদ্ধতালৈ কোনো ফল নিদিয়ে।
১৫ কিন্তু ভাল মাটিত যিসকলে সৎ আৰু সৎ হৃদয়েৰে বাক্য শুনি তাক পালন কৰি ধৈৰ্য্যৰে ফল দিয়ে।
১৬ কোনেও চাকি জ্বলাই পাত্ৰৰে ঢাকি নিদিয়ে বা বিচনাৰ তলত নাৰাখে; কিন্তু ভিতৰলৈ যোৱা সকলে পোহৰ দেখাৰ কাৰণে তাক এটা দ্বীপৰ ওপৰত ৰাখে।"
১৭ কিয়নো কোনো কথাই গোপন নহয়, যিটো প্ৰকাশ নহ'ব; আৰু কোনো লুকাই থকা বস্তু, যিটো গম পোৱা নাযায় আৰু বাহিৰলৈ ওলাই নাযায়।
১৮ এতেকে তোমালোকে কেনেকৈ শুনা, সাৱধান হোৱা; আৰু যাৰ হাতত নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে যেন লাগে, সেইখিনিও কাঢ়ি লোৱা হ'ব।"
১৯ তেতিয়া তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েকহঁতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তাড়নাত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰিলে।
২০ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ মাক আৰু ভায়েকহঁতে তোমাক চাবলৈ ইচ্ছা কৰি বাহিৰত থিয় হৈ আছে।"
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ মা আৰু মোৰ ভাইসকল হৈছে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনা আৰু পালন কৰা এইসকল।"
২২ এদিন তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে এখন জাহাজত উঠি তেওঁলোকক ক'লে, " আহক আমি বিলৰ সিপাৰে যাওঁ।" আৰু তেওঁলোকে আগবাঢ়ি গ'ল।
২৩ কিন্তু তেওঁলোকে জাহাজ চলাওঁতে তেওঁ টোপনি গ'ল; আৰু তেওঁলোক পানীৰে ভৰি পৰিল আৰু বিপদত পৰিল।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, "গুৰু, প্ৰভু, আমি বিনষ্ট হওঁ।" তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহ আৰু পানীৰ প্ৰকোপক তিৰস্কাৰ কৰিলে আৰু সেইবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল আৰু শান্ত হ'ল।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ বিশ্বাস ক'ত?" তেওঁলোকে ভয় খাই ইজনে সিজনক ক'লে, "এই মানুহ কেনেকুৱা! কিয়নো তেওঁ বতাহ আৰু পানীকো আজ্ঞা দিয়ে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে।
26 পাছত তেওঁলোকে গালীলৰ সন্মুখত থকা গদৰেনীয়া দেশত উপস্থিত হ'ল।
২৭ তেওঁ যেতিয়া স্থললৈ ওলাই গ'ল, তেতিয়া তেওঁ নগৰৰ পৰা এজন ব্যক্তিক লগ পালে, যিজনৰ বহুদিন ভূত-ধেমালি আছিল, আৰু তেওঁ কাপোৰ পিন্ধা নাছিল, আৰু কোনো ঘৰত বা সমাধিস্থলত বাস কৰা নাছিল।
২৮ যীচুক দেখি তেওঁ চিঞৰি চিঞৰি তেওঁৰ সন্মুখত পৰি উচ্চস্বৰে ক'লে, "হে সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছো, মোক অত্যাচাৰ নকৰিবা।
২৯ (কিয়নো তেওঁ মানুহজনৰ মাজৰ পৰা অশুচি আত্মাক ওলাই আহিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। কিয়নো তেওঁ বহু সময়ত তেওঁক ধৰিছিল।)
৩০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, তোমাৰ নাম কি? তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "সেনাবাহিনী;
৩১ তেওঁলোকে তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁ তেওঁলোকক গভীৰলৈ ওলাই যাবলৈ আজ্ঞা নিদিয়ে।
32 তাতে পৰ্ব্বতত অনেক গাহৰিৰ জাক এটা খাই আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁলোকক সেইবোৰৰ ভিতৰলৈ যাবলৈ অনুমতি দিয়ক। আৰু তেওঁ সেইবোৰ কষ্ট পাইছিল।
33 তেতিয়া মানুহজনৰ মাজৰ পৰা ভূতবোৰ ওলাই আহি গাহৰিবোৰৰ মাজলৈ সোমাই গ'ল আৰু জাকবোৰ ঠেক ঠাইৰ পৰা হ্ৰদলৈ তীব্ৰভাৱে দৌৰি আহি শ্বাসৰুদ্ধ হৈ গ'ল।
৩৪ যেতিয়া তেওঁলোকৰ খেতিয়কসকলে যি হৈছিল, সেই কথা দেখি পলাই গ'ল আৰু নগৰ আৰু দেশত এই কথা ক'লে।
৩৫ তেতিয়া তেওঁলোকে কি হৈছে চাবলৈ ওলাই গ'ল; আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, যিজন মানুহৰ পৰা চয়তানবোৰ গুচি গ'ল, সেই মানুহজনক যীচুৰ চৰণত কাপোৰ পিন্ধি আৰু সৎ মনেৰে বহি থকা দেখিলে।
৩৬ যিবিলাকে তাক দেখি তেওঁলোকেও তেওঁলোকক ক'লে যে যিজন চয়তানৰ আধিপত্যৰ দ্বাৰাই সুস্থ হ'ল।
37 তেতিয়া চাৰিওফালৰ গদাৰীয়াসকলৰ গোটেই জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোক অতি ভয়তে ধৰা পৰিল, আৰু তেওঁ জাহাজত উঠি উভতি আহিল।
38 যিজনৰ পৰা ভূতবোৰ গুচি গ'ল, সেই মানুহজনে তেওঁক তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে;
৩৯ তোমাৰ নিজৰ ঘৰলৈ উভতি আহক আৰু ঈশ্বৰে তোমাৰ প্ৰতি কিমান মহান কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে কোৱা। যীচুৱে তেওঁৰ লগত কিমান মহান কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁ গোটেই নগৰখনতে প্ৰচাৰ কৰিলে।
৪০ পাছত যীচু উভতি অহাৰ সময়ত লোকসকলে তেওঁক আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিলে;
41 তেতিয়া চোৱা, যায়ৰ নামে এজন মানুহ আহিল, যিজন ধৰ্ম্ম-ঘৰৰ অধ্যক্ষ আছিল।
৪২ কিয়নো তেওঁৰ প্ৰায় বাৰ বছৰ বয়সৰ এগৰাকী একমাত্ৰ ছোৱালী আছিল আৰু তাই মৃত্যুমুখত পৰি আছিল। কিন্তু তেওঁ যোৱাৰ লগে লগে মানুহে তেওঁক ভিৰ কৰিলে।
৪৩ বাৰ বছৰ ধৰি তেজৰ খোৱাকত থকা এগৰাকী মহিলাই চিকিৎসকৰ কামত নিজৰ সকলো জীৱন খৰচ কৰিছিল আৰু কোনো এজনৰ পৰা সুস্থ হ'ব পৰা নাছিল।
৪৪ তেওঁৰ পিছফালে আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ সীমা স্পৰ্শ কৰিলে।
৪৫ যীচুৱে ক'লে, " মোক কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?" যেতিয়া সকলোৱে অস্বীকাৰ কৰিলে, পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত থকা

লোকসকলে ক'লে, "গুৰু, লোকসকলে তোমাক ভিৰ কৰি হেঁচা মাৰি ধৰিছে আৰু তুমি ক'ছা, ' মোক কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?"
৪৬ যীচুৱে ক'লে, " কোনোবাই মোক স্পৰ্শ কৰিলে;
47 তেতিয়া মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক লুকাই থকা দেখি কঁপি কঁপি তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু তেওঁক কি কাৰণত স্পৰ্শ কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁ লগে লগে সুস্থ হ'ল, সেই বিষয়ে সকলো লোকৰ আগত তেওঁক ক'লে।
48 তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " ছোৱালী, শান্তি লোৱা; শান্তিৰে যাওক।
৪৯ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে, নামঘৰৰ অধ্যক্ষৰ পৰা এজনে আহি তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ জীয়েক মৰিল; বিপদ নহয় মাষ্টৰ।
৫০ কিন্তু যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, " ভয় নকৰিবা;
৫১ ঘৰত সোমাওঁতে পিতৰ, যাকোব, যোহন, কুমাৰীৰ পিতৃ আৰু মাতৃৰ বাহিৰে আন কাকো সোমাবলৈ নিদিলে।
৫২ তেতিয়া সকলোৱে কান্দি কান্দি তাইক শোক কৰিলে, কিন্তু তেওঁ ক'লে, " কান্দিব নালাগে; তাই মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে।
৫৩ তাই মৃত বুলি জানি তেওঁলোকে তেওঁক তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য কৰি হাঁহিলে।
৫৪ তেতিয়া তেওঁ সকলোকে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি তাইৰ হাতত ধৰি মাতি ক'লে, " দাসী, উঠি যোৱা।"
৫৫ তেতিয়া তাইৰ আত্মা পুনৰ আহিল আৰু তাই লগে লগে উঠিল আৰু তেওঁ তাইক আহাৰ দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৫৬ তেতিয়া তাইৰ মাক-দেউতাক আচৰিত হ'ল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে কাকো ক'ব নালাগে।

অধ্যায় ৯

১ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ বাৰজন শিষ্যক একত্ৰিত কৰি সকলো ভূতৰ ওপৰত আৰু ৰোগ নিৰাময়ৰ ক্ষমতা আৰু অধিকাৰ দিলে।
২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু ৰোগীক সুস্থ কৰিবলৈ পঠালে।
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ যাত্ৰাৰ বাবে একোৱেই নাযাব, বা লাখুটি বা ঠেং, পিঠা বা টকাও নাযাব; দুয়োটাৰে দুটা কোট নাথাকে।
৪ তোমালোকে যি ঘৰত সোমাবা, তাতেই থাকক আৰু তাৰ পৰা যাবা।
৫ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, তেতিয়া তোমালোকে সেই নগৰৰ পৰা ওলাই গ'লে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য হ'বলৈ তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলিখিনি জোকাৰি পেলাবা।
6 তাতে তেওঁলোক গুচি গ'ল আৰু সকলো ঠাইতে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি আৰু সুস্থ কৰি নগৰবোৰত ঘূৰি গ'ল।
7 তেতিয়া ৰাজ্যপাল হেৰোডে তেওঁৰ দ্বাৰা কৰা সকলো কথা শুনি তেওঁ বিমোৰত পৰিল;
৮ কিছুমানে এলিয়া আবিৰ্ভাৱ হোৱা বুলি ক'লে; আৰু আন কিছুমানে কৈছিল যে পুৰণি ভাববাদীসকলৰ এজন পুনৰুত্থান হ'ল।
9 হেৰোদে ক'লে, "মই যোহনৰ মূৰ কাটি দিলোঁ; আৰু তেওঁক চাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
10 পাঁচনিবিলাকে উভতি অহাৰ লগে লগে তেওঁলোকে কৰা সকলো কাম তেওঁক ক'লে। পাছত তেওঁ তেওঁলোকক লৈ বৈৎচাইদা নগৰৰ মৰুভূমিলৈ একাকী ঠাইলৈ গ'ল।
১১ তেতিয়া লোকসকলে সেই কথা জানি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে তেওঁলোকক ক'লে আৰু আৰোগ্যৰ প্ৰয়োজন হোৱা লোকসকলক সুস্থ কৰিলে।
১২ দিনটো ক্ষীণ হ'বলৈ ধৰিলে, তেতিয়া বাৰজনে আহি তেওঁক ক'লে, "সিহঁতে চাৰিওফালে থকা নগৰ আৰু ভূমিলৈ গৈ বাস কৰি খাদ্য ল'বলৈ পঠাওক, কিয়নো আমি ইয়াত এ মৰুভূমিৰ ঠাই।
১৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।" তেওঁলোকে ক'লে, "আমাৰ হাতত পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছৰ বাহিৰে আৰু কোনো নাই; বাদে আমি এই সকলো মানুহৰ বাবে মাংস কিনিবলৈ যাব লাগে।
১৪ কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ লোক আছিল। তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " তেওঁলোকক পঞ্চাশজনকৈ গোটত বহিবলৈ দিয়া।"
১৫ আৰু তেওঁলোকে তেনেকৈয়ে সকলোকে বহিবলৈ দিলে।
16 তাৰ পাছত পাঁচটা পিঠা আৰু মাছ দুটা লৈ আকাশলৈ চাই আশীৰ্ব্বাদ দি শিষ্যবিলাকক ভিৰৰ সন্মুখত ৰাখিবলৈ দিলে।
17 তেওঁলোকে খালে আৰু সকলোৱে তৃপ্ত হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ টুকুৰাবোৰৰ পৰা বাৰটা টোপোলা গোটাই লোৱা হ'ল।
১৮ তেতিয়া তেওঁ অকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি থকাৰ সময়ত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক তেওঁৰ লগত আছিল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, " প্ৰজাসকলে মোক কোন বুলি কয়?
১৯ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতা; কিন্তু কিছুমানে কয়, "ইলিয়াছ; আৰু আন কিছুমানে কয়, পুৰণি ভাববাদীসকলৰ এজন পুনৰুত্থান হৈছে।
২০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কৈছা?" পিতৰে উত্তৰ দি ক'লে, "ঈশ্বৰৰ খ্ৰীষ্ট।"
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিলে আৰু সেই কথা কাকো নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে;
২২ তেওঁ ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰই অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু বৃদ্ধ, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিব লাগিব আৰু তৃতীয় দিনা বধ হ'ব আৰু পুনৰুত্থান হ'ব লাগিব।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ সকলোকে ক'লে, " কোনোৱে যদি মোৰ পিছে পিছে আহিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু প্ৰতিদিনে নিজৰ ক্ৰুচ তুলি মোৰ পিছে পিছে যাওক।"
২৪ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ হেৰুৱাব;
২৫ কিয়নো মানুহে যদি সমগ্ৰ জগতখন লাভ কৰে, আৰু নিজকে হেৰুৱাই পেলায়, বা পেলাই দিয়া হয়, তেন্তে তেওঁৰ কি লাভ?

২৬ কিয়নো যি কোনোৱে মোৰ আৰু মোৰ বাক্যৰ বাবে লাজ পাব, তেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰই যেতিয়া নিজৰ মহিমাত, নিজৰ পিতৃ আৰু পবিত্ৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ পৰা আহিব, তেতিয়া তেওঁৰ বাবে লাজ পাব।
২৭ কিন্তু মই তোমালোকক সঁচা কথা কওঁ, ইয়াত কিছুমান থিয় হৈ আছে, যিসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।
২৮ এই কথা কোৱাৰ প্ৰায় আঠ দিনৰ পাছত তেওঁ পিতৰ, যোহন আৰু যাকোবক লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল।
২৯ তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে তেওঁৰ মুখৰ ৰূপ সলনি হ'ল আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ বগা আৰু জিলিকি উঠিল।
৩০ তেতিয়া চোৱা, তেওঁৰ লগত মোচি আৰু এলিয়া দুজন লোকে কথা পাতিছিল।
৩১ তেওঁ মহিমাৰে প্ৰকাশ কৰি যিৰূচালেমত তেওঁৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে ক'লে।
32 কিন্তু পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে টোপনি আহিল, আৰু সাৰ পাই তেওঁলোকে তেওঁৰ মহিমা আৰু তেওঁৰ লগত থিয় হৈ থকা দুজন মানুহক দেখিলে।
৩৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা আঁতিৰি যোৱাৰ সময়ত পিতৰে যীচুক ক'লে, "গুৰু, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; এজন তোমাৰ বাবে, আৰু এজন মোচিৰ বাবে, আৰু এজন এলিয়াৰ কাৰণে।
34 এই কথা কৈ থাকোঁতে এটা ডাৱৰে আহি তেওঁলোকক ছাঁ দিলে।
৩৫ তেতিয়া মেঘৰ পৰা মাত আহিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ;
৩৬ মাত পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত যীচুক অকলশৰীয়াকৈ পোৱা গ'ল। আৰু তেওঁলোকে সেই দিনবোৰত সেই দিনবোৰত দেখাৰ কোনো কথা কাকো কোৱা নাছিল।
37 পাছদিনা পাহাৰৰ পৰা নামি আহি অনেক লোকে তেওঁক লগ পালে।
৩৮ তেতিয়া চোৱা, দলৰ এজন লোকে চিঞৰি ক'লে, "গুৰু, মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছো, মোৰ পুত্ৰক চোৱা, কিয়নো তেওঁ মোৰ একমাত্ৰ সন্তান।"
৩৯ আৰু চোৱা, এজন আত্মাই তেওঁক ধৰিলে আৰু তেওঁ হঠাতে চিঞৰি উঠিল; আৰু ই তেওঁক ফালি পেলায় যে তেওঁ পুনৰ ফেন ওলায়, আৰু তেওঁক আঘাত কৰি তেওঁৰ পৰা কষ্টেৰে আঁতিৰি নাযায়।
৪০ পাছত মই তোমাৰ শিষ্যবিলাকক তেওঁক বাহিৰ কৰি দিবলৈ অনুৰোধ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।
৪১ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " হে অবিশ্বাসী আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম, মই তোমালোকৰ লগত কিমান দিন থাকিম আৰু তোমালোকক সহ্য কৰিম? তোমাৰ পুত্ৰক ইয়ালৈ অনা।
42 তেতিয়া তেওঁ আহিবলৈ গৈ থাকোঁতে চয়তানে তেওঁক তললৈ পেলাই দিলে। যীচুৱে সেই অশুচি আত্মাক তিৰস্কাৰ কৰি শিশুটিক সুস্থ কৰি পিতৃৰ হাতত পুনৰ গতাই দিলে।
৪৩ ঈশ্বৰৰ মহাশক্তি দেখি তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হ'ল। কিন্তু যীচুৱে কৰা সকলো কামত তেওঁলোকে প্ৰত্যেকেই আচৰিত হৈ থাকোঁতে, তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক ক'লে।
৪৪ এই কথাবোৰ তোমালোকৰ কাণত ডুব যাওক;
৪৫ কিন্তু তেওঁলোকে এই কথা নুবুজিলে, আৰু এই কথা তেওঁলোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰখা হ'ল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সেই কথা সুধিবলৈ ভয় কৰিলে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজত কোনজন ডাঙৰ হ'ব, সেই বিষয়ে বিতৰ্ক হ'ল।
47 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ চিন্তা বুজি পাই এটা শিশুক লৈ তেওঁৰ কাষত ৰাখিলে।
৪৮ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, " যি কোনোৱে মোৰ নামেৰে এই শিশুটিক গ্ৰহণ কৰিব, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে;
49 যোহনে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমি এজনক আপোনাৰ নামত ভূত বাহিৰ কৰা দেখিলোঁ; আৰু আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ, কাৰণ তেওঁ আমাৰ লগত অনুসৰণ নকৰে।"
৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তাক নিষেধ নকৰিবা;
৫১ পাছত তেওঁক উঠাই লোৱাৰ সময় আহিল, তেতিয়া তেওঁ দৃঢ়তাৰে যিৰূচালেমলৈ যাবলৈ মুখ কৰিলে।
৫২ তেওঁৰ সন্মুখত দূত পঠালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে সাজু কৰিবলৈ চমৰীয়াসকলৰ এখন গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰিলে।
৫৩ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ যাব খোজা যেন লাগিছিল, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে।
৫৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য যাকোব আৰু যোহনে এই কথা দেখি ক'লে, "প্ৰভু, ইলিয়াছৰ দৰে আমি স্বৰ্গৰ পৰা জুই নামি আহি তেওঁলোকক ভস্মীভূত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিব বিচাৰিছানে?"
৫৫ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি আহি তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " তোমালোকে কেনে আত্মাৰ পৰা আছা, তোমালোকে নাজানা।"
৫৬ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ মানুহৰ প্ৰাণ ধ্বংস কৰিবলৈ অহা নাই, কিন্তু তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈহে আহিছে। আৰু আন এখন গাঁৱলৈ গ'ল।
৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে বাটত গৈ থাকোঁতে এজন মানুহে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি য'তেই যাম, মই তোমাৰ পিছে পিছে যাম।"
৫৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " শিয়ালৰ ফুটা থাকে আৰু আকাশ চৰাইৰ বাহ থাকে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ থ'ব পৰা ঠাই নাই।
৫৯ তেতিয়া তেওঁ আন এজনক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।" কিন্তু তেওঁ ক'লে, প্ৰভু, মোক প্ৰথমে মোৰ পিতৃক সমাধিস্থ কৰিবলৈ যাবলৈ দিয়া।
৬০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মৃতকসকলে তেওঁলোকৰ মৃতকক কবৰ দিয়ক;
৬১ আৰু আন এজনে ক'লে, "প্ৰভু, মই তোমাৰ পিছে পিছে যাম; কিন্তু মই প্ৰথমে সিহঁতক বিদায় দিবলৈ যাওঁ, যিবোৰ মোৰ ঘৰত ঘৰত আছে।
৬২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " কোনো কোনোৱে নাঙলত হাত দি পিছলৈ ঘূৰি চাই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বাবে উপযুক্ত নহয়।"

অধ্যায় ১০

১ এইবোৰৰ পাছত যিহোৱাই আন সত্তৰজনক নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁ নিজে আহিবলগীয়া প্ৰতিখন নগৰ আৰু ঠাইলৈ দুজন দুজনক নিজৰ আগত পঠিয়ালে।

২ সেইবাবে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সঁচাকৈয়ে শস্য চপোৱা বৰ বেছি, কিন্তু শ্ৰমিক কম;

৩ তোমালোকৰ বাটলৈ যোৱা, চোৱা, মই তোমালোকক পহুৰ মাজত মেৰ পোৱালিৰ দৰে পঠিয়াই দিম।

৪ পাৰ্চ, বা স্ক্রিপ, বা জোতাও লৈ নাযাবা;

৫ আৰু যি ঘৰত সোমাবা, প্ৰথমে কোৱা, এই ঘৰত শান্তি হওক।

৬ আৰু যদি শান্তিৰ পুত্ৰ তাত থাকে, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তাৰ ওপৰত থাকিব;

7 আৰু সেই ঘৰতে থাকক, তেওঁলোকে দিয়া বস্তু খাওক আৰু পান কৰক; ঘৰে ঘৰে নাযাব।

8 তোমালোকে যি নগৰত সোমাবা আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে, তোমালোকৰ সন্মুখত ৰখা বস্তুবোৰ খাব।

৯ তাত থকা ৰোগীসকলক সুস্থ কৰি তেওঁলোকক কোৱা, "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল।"

১০ কিন্তু তোমালোকে যি নগৰত সোমাবা, কিন্তু তেওঁলোকে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰিলে, সেই নগৰৰ ৰাজপথলৈ ওলাই গৈ কওক।

১১ তোমালোকৰ নগৰৰ যি ধূলি আমাৰ ওপৰত আঁকোৱালি লৈছে, সেই ধূলিও আমি তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মচি দিওঁ;

১২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, সেই দিনত সেই নগৰতকৈ চদোমৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।

১৩ ক'ৰাজিন, তোমাৰ ধিক্! হে বৈৎচাইদা, তোমাৰ ধিক্! কিয়নো যদি তোৰ আৰু চিদোনত তোমালোকৰ মাজত কৰা মহান কামবোৰ কৰা হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে বস্তা আৰু ছাই পিন্ধি বহি বহুদিনৰ আগতে অনুতাপ কৰিলেহেঁতেন।

১৪ কিন্তু বিচাৰৰ সময়ত তূৰ আৰু চিদোনৰ বাবে তোমালোকতকৈ অধিক সহ্য হ'ব।

১৫ আৰু তুমি স্বৰ্গলৈ উন্নীত হোৱা কফৰনাহূম, নৰকলৈ ঠেলি দিয়া হ'ব।

১৬ যি জনে তোমালোকৰ কথা শুনিছে, তেওঁ মোৰ কথা শুনিছে; আৰু যি জনে তোমালোকক তুচ্ছজ্ঞান কৰে, তেওঁ মোক তুচ্ছজ্ঞান কৰে; আৰু যি জনে মোক তুচ্ছজ্ঞান কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক তুচ্ছজ্ঞান কৰে।

১৭ তেতিয়া সত্তৰজন আনন্দত উভতি আহি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাৰ নামেৰে চয়তানবোৰো আমাৰ অধীন হৈছে।"

১৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই চয়তানক আকাশৰ পৰা বিজুলীৰ দৰে পৰি থকা দেখিলোঁ।"

১৯ চোৱা, মই তোমালোকক সাপ আৰু বিচ্ছু আৰু শত্ৰুৰ সকলো শক্তিৰ ওপৰত ভৰি দিবলৈ ক্ষমতা দিছো;

২০ কিন্তু এই কথাত আনন্দ নকৰিবা, যে আত্মাবোৰ তোমালোকৰ বশৱৰ্তী হয়; কিন্তু আনন্দ কৰা, কিয়নো তোমালোকৰ নাম স্বৰ্গত লিখা হৈছে।

২১ সেই সময়ত যীচুৱে আত্মাত আনন্দ কৰি ক'লে, " হে পিতৃ, আকাশ-পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাক ধন্যবাদ জনাইছো যে তুমি এইবোৰ জ্ঞানী আৰু বিচক্ষণ লোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিছা আৰু শিশুসকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা। কিয়নো তোমাৰ দৃষ্টিত তেনেকৈয়ে ভাল যেন লাগিল।

২২ মোৰ পিতৃৰ পৰা সকলো বস্তু মোৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হৈছে; আৰু পুত্ৰৰ বাহিৰে পিতৃ কোন, আৰু পুত্ৰই যাক প্ৰকাশ কৰিব।

২৩ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গৈ একান্তভাৱে ক'লে, " তোমালোকে দেখা বস্তুবোৰ যি চকুৱে দেখে, তেওঁলোক ধন্য।

২৪ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, বহুতো ভাববাদী আৰু ৰজাই তোমালোকে দেখা বস্তুবোৰ চাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু সেইবোৰ দেখা নাই; আৰু তোমালোকে যিবোৰ কথা শুনা, কিন্তু শুনা নাই, সেইবোৰ শুনিবলৈ।"

২৫ তাতে এজন অধিবক্তাই থিয় হৈ তেওঁক পৰীক্ষা কৰি ক'লে, "গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি কৰিম?"

২৬ তেওঁ তেওঁক ক'লে, " বিধানত কি লিখা আছে?" তুমি কেনেকৈ পঢ়িছা?

২৭ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক তোমাৰ সমস্ত হৃদয়েৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে, সমস্ত শক্তিৰে আৰু সমস্ত মনেৰে প্ৰেম কৰা; আৰু তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে।

২৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি সঁচা উত্তৰ দিলা;

২৯ কিন্তু তেওঁ নিজকে ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি যীচুক ক'লে, "আৰু মোৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া কোন?"

30 যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " এজন মানুহ যিৰূচালেমৰ পৰা যিৰীহোলৈ নামি আহি চোৰৰ মাজত পৰিল আৰু চোৰে তেওঁৰ বস্ত্ৰ খুলি আঘাত কৰি আধা মৃত কৰি গুচি গ'ল।

৩১ আকস্মিকভাৱে এজন পুৰোহিত সেই বাটেৰে নামি আহিল আৰু তেওঁক দেখি সি সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল।

32 সেইদৰে এজন লেবীয়াই সেই ঠাইত উপস্থিত হৈ তেওঁক চালে আৰু সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল।

33 কিন্তু এজন চমৰীয়াই যাওঁতে তেওঁ থকা ঠাইলৈ আহিল;

৩৪ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেল আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ঢালি তেওঁৰ ঘাঁবোৰ বান্ধি নিজৰ জন্তুৰ ওপৰত বহাই থানালৈ লৈ আহি তেওঁৰ যত্ন ল'লে।

35 পাছদিনা যাওঁতে তেওঁ দুটকা উলিয়াই সৈন্যবাহিনীক দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, "তেওঁৰ যত্ন লোৱা; আৰু তুমি যি অধিক খৰচ কৰিবা, মই যেতিয়া ঘূৰি আহিম, মই তোমাক প্ৰতিদান দিম।"

৩৬ এই তিনিজনৰ ভিতৰত কোনজন চোৰৰ মাজত পৰি যোৱাজনৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া আছিল বুলি ভাবিছা?

৩৭ তেওঁ ক'লে, "যি জনে তেওঁক দয়া কৰিলে।" তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যা আৰু তুমিও তেনেকুৱা কৰা।"

38 তেওঁলোকে গৈ থাকোঁতে তেওঁ এখন গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু মাৰ্থা নামৰ এগৰাকী মহিলাই তেওঁক নিজৰ ঘৰত গ্ৰহণ কৰিলে।

39 তেওঁৰ মৰিয়ম নামৰ এগৰাকী ভনীয়েক আছিল, তেওঁও যীচুৰ চৰণত বহি তেওঁৰ বাক্য শুনিছিল।

40 কিন্তু মাৰ্থাই বহুত সেৱা কৰি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "প্ৰভু, মোৰ ভনীয়েকে মোক অকলে সেৱা কৰিবলৈ এৰি যোৱাৰ কথা তোমাৰ চিন্তা নাইনে?" এতেকে তাইক মোক সহায় কৰিবলৈ কওক।

৪১ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মাৰ্থা, মাৰ্থা, তুমি বহু কথাত সাৱধান আৰু বিচলিত হৈছা।

৪২ কিন্তু এটা বস্তুৰ প্ৰয়োজন, আৰু মৰিয়মে সেই ভাল অংশটো বাছি লৈছে, যিটো তাইৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা নহ'ব।

অধ্যায় ১১

১ তেতিয়া তেওঁ কোনো ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে, তেওঁৰ এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, যোহনেও তেওঁৰ শিষ্যসকলক শিকোৱাৰ দৰে আমাক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকাওক।"
২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত কোৱা, "হে স্বৰ্গত থকা আমাৰ পিতৃ, তোমাৰ নাম পবিত্ৰ হওক।" তোমাৰ ৰাজ্য আহক। স্বৰ্গত যেনেকৈ পৃথিৱীতো তোমাৰ ইচ্ছা সম্পন্ন হওক।
৩ আমাক দিনক দিনে আমাৰ দৈনিক আহাৰ দিয়া।
৪ আৰু আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা; কিয়নো আমাৰ ঋণী প্ৰত্যেককে আমিও ক্ষমা কৰি দিওঁ। আৰু আমাক পৰীক্ষাত নিদিব; কিন্তু আমাক অশুভৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক।"
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজৰ কোনজনৰ বন্ধু আছে আৰু মাজনিশা তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'ব, বন্ধু, মোক তিনিখন পিঠা ধাৰলৈ দিয়া;
৬ কিয়নো তেওঁৰ যাত্ৰাত মোৰ এজন বন্ধু মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, আৰু তেওঁৰ আগত মোৰ একো নাই?
7 তেতিয়া তেওঁ ভিতৰৰ পৰা উত্তৰ দিব আৰু ক'ব, "মোক আমনি নকৰিবা; মই উঠি তোমাক দিব নোৱাৰো।
৮ মই তোমালোকক কওঁ, যদিও তেওঁ নিজৰ বন্ধু হোৱাৰ বাবে উঠি তেওঁক নিদিয়ে, তথাপিও তেওঁৰ অধ্যৱসায়ৰ কাৰণে তেওঁ উঠি আহি তেওঁক যিমান প্ৰয়োজন সিমান দিব।
৯ মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰা, তেতিয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰা, আৰু তোমালোকে পাবা; টোকৰ মাৰিব, আৰু তোমালোকৰ বাবে মুকলি হ'ব।"
১০ কিয়নো যি কোনোৱে বিচাৰে, তেওঁ লাভ কৰে; আৰু যি জনে বিচাৰে, তেওঁ বিচাৰি পায়; আৰু যি জনে টোকৰ মাৰিব, তেওঁক মুকলি কৰা হ'ব।"
১১ যদি কোনো পুত্ৰই তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজন পিতৃৰ পৰা পিঠা বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ তেওঁক এটা শিল দিবনে? বা যদি তেওঁ মাছ বিচাৰে, তেন্তে মাছৰ বিনিময়ত তেওঁক সাপ দিবনে?
১২ নে কণী বিচাৰিলে বিচ্ছু অৰ্পণ কৰিবনে?
১৩ এতেকে যদি তোমালোকে দুষ্ট হৈ তোমালোকৰ সন্তানক ভাল উপহাৰ দিবলৈ জানো;
১৪ তেওঁ এটা চয়তানক বাহিৰ কৰি দিছিল আৰু সেই চয়তানটো বোবা আছিল। পাছত চয়তান বাহিৰলৈ ওলাই গ'লে, বোবাজনে কথা ক'লে; আৰু লোকসকলে আচৰিত হ'ল।
১৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক'লে, "তেওঁ চয়তানৰ মুৰব্বী বেলজবুবৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক খেদি পঠিয়াইছে।"
১৬ আন কিছুমানে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি স্বৰ্গৰ পৰা চিন বিচাৰিলে।
১৭ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি তেওঁলোকক ক'লে, " প্ৰতিখন ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হ'লে ধ্বংস কৰা হয়; আৰু ঘৰৰ বিপৰীতে বিভক্ত ঘৰ পতিত হয়।
১৮ চয়তানেও যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হয়, তেন্তে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থিয় হ'ব? কিয়নো তোমালোকে কৈছা যে মই বেলজবুবৰ দ্বাৰাই চয়তানক বাহিৰ কৰি দিওঁ।"
১৯ মই যদি বেলজবুলৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে কাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক বাহিৰ কৰে? এতেকে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰক হব।"
২০ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে চয়তানক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে নিশ্চয় ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওপৰত আহিল।
২১ যেতিয়া কোনো শক্তিশালী ব্যক্তিয়ে অস্ত্ৰধাৰী নিজৰ ৰাজপ্ৰসাদ ৰক্ষা কৰে, তেতিয়া তেওঁৰ সম্পত্তি শান্তিৰে থাকে।
২২ কিন্তু যেতিয়া তেওঁতকৈ শক্তিশালী এজনে তেওঁৰ ওপৰত আহি তেওঁক পৰাস্ত কৰে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ আস্থা থকা সকলো কৱচ কাঢ়ি লয় আৰু তেওঁৰ লুটপাত বিভাজন কৰে।
২৩ যি মোৰ লগত নাথাকে, তেওঁ মোৰ বিৰোধী, আৰু যি মোৰ লগত গোটাব নোৱাৰে, তেওঁ সিঁচৰতি কৰে।
২৪ যেতিয়া কোনো মানুহৰ পৰা অশুচি আত্মা ওলাই যায়, তেতিয়া তেওঁ বিশ্ৰাম বিচাৰি শুকান ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰে; আৰু কোনো এজনক নাপাই তেওঁ ক'লে, "মই য'ৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, সেই ঘৰলৈ উভতি যাম।"
২৫ তেওঁ আহি তাক ঝাড়ু দি সজাই থোৱা দেখিলে।
২৬ তেতিয়া তেওঁ গৈ নিজতকৈও অধিক দুষ্ট আন সাতটা আত্মাক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ যায়; আৰু তেওঁলোকে তাত প্ৰৱেশ কৰি তাত বাস কৰে;
২৭ এই কথা কৈ থাকোঁতে সেই দলৰ এগৰাকী মহিলাই মাত তুলি ক'লে, "তোমাক জন্ম দিয়া গৰ্ভ আৰু তুমি স্তনপান কৰা গৰ্ভ ধন্য।"
২৮ কিন্তু তেওঁ ক'লে, " তোমালোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনা আৰু পালন কৰা লোকসকল ধন্য।"
২৯ মানুহবোৰ ডাঠকৈ গোট খাই তেওঁ ক'বলৈ ধৰিলে, " এইটো এটা দুষ্ট প্ৰজন্ম; আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিন বাহিৰে আন কোনো চিন দিয়া নহ'ব।"
৩০ কিয়নো নীনবীয়াসকলৰ বাবে যোনা যেনেকৈ চিন আছিল, তেনেকৈয়ে মানুহৰ পুত্ৰও এই প্ৰজন্মৰ বাবেও চিন হ'ব।
৩১ বিচাৰৰ দিনা দক্ষিণৰ ৰাণীয়ে এই প্ৰজন্মৰ লোকসকলৰ লগত উঠি তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; চলোমনতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৩২ নীনবিৰ লোকসকলে এই প্ৰজন্মৰ সৈতে বিচাৰৰ দিনা উঠি আহি তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; আৰু চোৱা, যোনাতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৩৩ কোনেও চাকি জ্বলাই গোপন স্থানত বা বুচেলৰ তলত বা দ্বীপৰ তলত ৰাখিব নোৱাৰে, যাতে ভিতৰলৈ অহা লোকসকলে পোহৰ দেখা পায়।
৩৪ শৰীৰৰ পোহৰ চকু, সেই কাৰণে যেতিয়া তোমাৰ চকু অকলশৰীয়া হয়, তেতিয়া তোমাৰ গোটেই শৰীৰটোও পোহৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়; কিন্তু যেতিয়া তোমাৰ চকু দুষ্ট হয়, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰো আন্ধাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।
৩৫ এতেকে তোমাৰ মাজত থকা পোহৰ যাতে আন্ধাৰ নহয়।
৩৬ এতেকে যদি তোমাৰ গোটেই শৰীৰ পোহৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হয় আৰু কোনো অংশ আন্ধাৰ নহয়, তেন্তে গোটেই শৰীৰ পোহৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব, যেনেকৈ মমবাতিৰ উজ্জ্বল পোহৰে তোমাক পোহৰ দিয়ে।

৩৭ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে এজন ফৰীচীয়ে তেওঁক তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
৩৮ ফৰীচীজনে সেই কথা দেখি আচৰিত হ'ল যে তেওঁ প্ৰথমে ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ আগতে গা ধুই নাছিল।
৩৯ যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " তোমালোক ফৰীচীসকলে এতিয়া পাত্ৰ আৰু পাত্ৰৰ বাহিৰৰ অংশ পৰিষ্কাৰ কৰিছা; কিন্তু তোমালোকৰ অন্তৰ্ভাগ হুলস্থুল আৰু দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ।
৪০ তোমালোক মূৰ্খবিলাক, যিজনে বাহিৰৰ বস্তু সৃষ্টি কৰিছিল, তেওঁ ভিতৰৰ বস্তুও সৃষ্টি কৰা নাছিলনে?
৪১ কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে, তাৰ পৰাই দান দিয়া; আৰু চোৱা, তোমালোকৰ বাবে সকলো পৰিষ্কাৰ।
৪২ কিন্তু হে ফৰীচীসকল, তোমালোকৰ বাবে ধিক্! কিয়নো তোমালোকে পদিনা, ৰু আৰু সকলো ধৰণৰ বনৌষধিৰ দশম ভাগ দি বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক পাৰ কৰিছা।
৪৩ হে ফৰীচীসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে নামঘৰত সৰ্বোচ্চ আসন আৰু বজাৰত অভিবাদন কৰাটো ভাল পাবা।"
৪৪ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোক দেখা নথকা কবৰৰ নিচিনা, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা মানুহবোৰে সেইবোৰৰ বিষয়ে নাজানে।
৪৫ তেতিয়া বিধানৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, এই কথা কৈ তুমি আমাকো তিৰস্কাৰ কৰিছা।"
৪৬ তেওঁ ক'লে, " হে অধিবক্তাসকল, তোমালোকৰো ধিক্! কিয়নো তোমালোকে মানুহক বহন কৰিব নোৱাৰা বোজা বোজা দিছা, আৰু তোমালোকে নিজেও তোমালোকৰ এটা আঙুলিৰে বোজাবোৰ স্পৰ্শ নকৰে।
৪৭ তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে ভাববাদীসকলৰ মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছা, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তেওঁলোকক বধ কৰিলে।
৪৮ তোমালোকে সঁচাকৈ সাক্ষ্য দিছা যে তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কৰ্মক অনুমতি দিয়ে;
49 এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানে ক'লে, "মই তেওঁলোকক ভাববাদী আৰু পাঁচনি পঠাম আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক বধ কৰিব আৰু অত্যাচাৰ কৰিব।
৫০ যাতে জগতৰ জন্মৰ পৰা বোৱাই দিয়া সকলো ভাববাদীৰ তেজ এই প্ৰজন্মৰ পৰা বিচৰা হয়;
৫১ হাবেলৰ তেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বেদী আৰু মন্দিৰৰ মাজত বিনষ্ট হোৱা জখৰিয়াৰ তেজলৈকে।
৫২ হে অধিবক্তাসকল তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে জ্ঞানৰ চাবি কাঢ়ি লৈছা;
53 তেওঁ এই কথাবোৰ কওঁতে, অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক প্ৰবলভাৱে আহ্বান জনাবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁক বহুতো কথা ক'বলৈ প্ৰৰোচিত কৰিবলৈ ধৰিলে।
৫৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অপেক্ষা কৰি তেওঁৰ মুখৰ পৰা কিবা এটা ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰিব পাৰে।

অধ্যায় ১২

১ তাৰ মাজতে অগণন জনগোষ্ঠী একত্ৰিত হৈ ইজনে সিজনক ভৰিৰে গচকি উঠিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক প্ৰথমে ক'বলৈ ধৰিলে, " ফৰীচীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হওক, যিটো হৈছে ভণ্ডামি।"
২ কিয়নো ঢাকি থোৱা একো নাই, যিটো প্ৰকাশ নহ'ব; আৰু লুকাই থকা নাছিল, যিটো গম পোৱা নাযায়।
৩ এতেকে তোমালোকে আন্ধাৰত যি ক'লা, সেই কথা পোহৰত শুনা যাব; আৰু তোমালোকে আলমাৰীত কাণত কোৱা কথাবোৰ ঘৰৰ ওপৰত ঘোষণা কৰা হ'ব।
৪ আৰু মই তোমালোকক মোৰ বন্ধুসকলক কওঁ, যিসকলে মৃতদেহ বধ কৰে, আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ আৰু কৰিব পৰা কাম নাই, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা।
৫ কিন্তু মই তোমালোকক আগতেই সতৰ্ক কৰি দিম যে তোমালোকে কাক ভয় কৰিবা; হয়, মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁক ভয় কৰা।
৬ পাঁচটা চৰাই দুই টকাত বিক্ৰী কৰা নহয় আৰু ঈশ্বৰৰ আগত ইয়াৰে এটাও পাহৰি যোৱা নহয়নে?
৭ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ চুলিবোৰো সকলো গণনা কৰা হৈছে। এতেকে ভয় নকৰিবা;
৪ মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰিব, মানুহৰ পুত্ৰইও ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিব।
9 কিন্তু যি জনে মানুহৰ আগত মোক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁক ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ আগত অস্বীকাৰ কৰা হ'ব।
১০ আৰু যি কোনোৱে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে এটা বাক্য কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব;
১১ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক ধৰ্ম্মঘৰ, দণ্ডাধীশ আৰু ক্ষমতাৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, তেতিয়া তোমালোকে কেনেকৈ বা কি উত্তৰ দিব আৰু কি ক'ব, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা।
১২ কিয়নো পবিত্ৰ আত্মাই সেই সময়তে তোমালোকক কি ক'ব লাগে সেই বিষয়ে শিকাব।
১৩ তাতে এজন লোকে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, মোৰ ভাইক কওক যে তেওঁ মোৰ লগত উত্তৰাধিকাৰ ভাগ কৰিব।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মানুহ, মোক কোনে তোমালোকৰ ওপৰত বিচাৰক বা বিভাজন কৰা হ'ল?"
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সাৱধান হোৱা আৰু লোভৰ পৰা সাৱধান হোৱা;
১৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে, " এজন ধনী মানুহৰ মাটিত প্ৰচুৰ পৰিমাণে জন্ম হৈছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ মনতে ভাবি ক'লে, "মোৰ ফল দান কৰিবলৈ মোৰ কোনো ঠাই নাই বুলি মই কি কৰিম?"
১৮ তেওঁ ক'লে, "মই এই কাম কৰিম, মই মোৰ ভঁৰালবোৰ ভাঙি আৰু ডাঙৰকৈ নিৰ্মাণ কৰিম; আৰু তাতেই মই মোৰ সকলো ফল আৰু মোৰ ধন-সম্পত্তি দান কৰিম।
১৯ মই মোৰ প্ৰাণক ক'ম, আত্মা, তোমাৰ বহু বছৰলৈ বহু সম্পত্তি জমা হৈ আছে; নিশ্চিন্ত হৈ খাওক, পান কৰক আৰু আনন্দ কৰক।
২০ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, "হে মূৰ্খ, আজি ৰাতি তোমাৰ প্ৰাণ তোমাৰ পৰা বিচৰা হ'ব;

২১ যি জনে নিজৰ বাবে ধন সঞ্চয় কৰে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ধনী নহয়।
২২ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " সেয়েহে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাবা, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা; আৰু শৰীৰৰ কাৰণে নহয়, যি পিন্ধিব।"
২৩ আহাৰতকৈ প্ৰাণ বেছি, আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ অধিক।
২৪ কাউৰীবোৰলৈ মন কৰক; যিবোৰৰ ভঁৰাল বা ভঁৰাল নাই; আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পোষণ কৰে;
২৫ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি তেওঁৰ উচ্চতাত এক হাত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে?
২৬ তেন্তে তোমালোকে যদি সৰু কাম কৰিব নোৱাৰা, তেন্তে বাকীবোৰৰ বাবে কিয় চিন্তা কৰা?
২৭ শেৱালিবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ি যায়, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা, সিহঁতে পৰিশ্ৰম নকৰে, সিহঁতে কাটিব নোৱাৰে; তথাপি মই তোমালোকক কওঁ যে চলোমনে নিজৰ সমস্ত মহিমাৰে এইবোৰৰ কোনো এজনৰ দৰে সাজ-পোছাক পৰিধান কৰা নাছিল।
২৮ তেনেহ'লে ঈশ্বৰে আজি পথাৰত থকা আৰু কাইলৈ চোকাত পেলোৱা ঘাঁহবোৰক যদি এনেদৰে সাজ-পোছাক পিন্ধায়; হে অলপ বিশ্বাসী, তেওঁ তোমালোকক আৰু কিমান কাপোৰ পিন্ধিব?
২৯ আৰু তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা, সেইটো বিচাৰি নাযাবা, আৰু সন্দেহ নকৰিবা।
৩০ কিয়নো জগতৰ জাতিবিলাকে এই সকলো বস্তু বিচাৰে;
৩১ কিন্তু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য বিচাৰা; আৰু এই সকলোবোৰ তোমালোকৰ লগত যোগ কৰা হ'ব।"
৩২ হে সৰু জাক, ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক ৰাজ্য দিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে।
৩৩ তোমালোকৰ যি আছে তাক বিক্ৰী কৰি দান দিয়া; য'ত কোনো চোৰ ওচৰলৈ নাযায়, আৰু মৌৰে নষ্ট নকৰে, তাত তোমালোকে পুৰণি নহোৱা মোনা, আকাশত যি ধন নাই, সেই ধনৰ ব্যৱস্থা কৰক।
৩৪ কিয়নো তোমাৰ ধন য'ত থাকিব, তাতেই তোমাৰ হৃদয়ও থাকিব।
৩৫ তোমালোকৰ কঁকাল বান্ধি থাকক আৰু তোমালোকৰ পোহৰ জ্বলি থকা হওক;
৩৬ আৰু তোমালোকে নিজৰ প্ৰভু বিয়াৰ পৰা উভতি অহাৰ সময়ত অপেক্ষা কৰা মানুহৰ দৰে। যাতে তেওঁ আহি টোকৰ মাৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগত তৎক্ষণাত খুলিব পাৰে।
৩৭ যিবিলাক দাসবোৰ ধন্য, যিবিলাক প্ৰভুৱে আহি পৰ্যবেক্ষণ কৰি থকা দেখিব;
৩৮ আৰু যদি তেওঁ দ্বিতীয় প্ৰহৰত আহি বা তৃতীয় প্ৰহৰত আহি তেওঁলোকক তেনেকৈ পায়, তেন্তে সেই দাসসকল ধন্য।
৩৯ আৰু এইটো জানি লওক যে ঘৰৰ মালিকে যদি চোৰ আহিব সেই কথা জানিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ চকু ৰাখিলেহেঁতেন আৰু নিজৰ ঘৰ ভাঙিবলৈ নিদিলেহেঁতেন।
৪০ এতেকে তোমালোকে সাজু থাকা, কিয়নো তোমালোকে চিন্তা নকৰা সময়ত মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।
৪১ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আপুনি এই দৃষ্টান্ত আমাৰ আগত নে সকলোৰে আগত কৈছেনে?"
৪২ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " তেন্তে সেই বিশ্বাসী আৰু জ্ঞানী সেৱক কোন, যাক তেওঁৰ প্ৰভুৱে নিজৰ ঘৰৰ ওপৰত অধ্যক্ষ কৰি সময়মতে তেওঁলোকৰ আহাৰ দিব?
৪৩ ধন্য সেই দাস, যাৰ প্ৰভুৱে আহি এনে কৰি থকা দেখিব।
৪৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ তেওঁক নিজৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত অধিপতি কৰিব।
৪৫ কিন্তু সেই দাসে যদি হৃদয়েৰে কয়, "মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ আগমনত বিলম্ব কৰে; আৰু পুৰুষ দাস আৰু কুমাৰীক মাৰপিট কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব, আৰু খাবলৈ, পান কৰিবলৈ আৰু মদ খাবলৈ আৰম্ভ কৰিব;
৪৬ সেই দাসৰ প্ৰভুৱে তেওঁক বিচাৰি নোপোৱা দিনত আৰু অজ্ঞাত সময়ত আহিব আৰু তেওঁক কাটি পেলাব আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ লগত তেওঁৰ অংশ নিযুক্ত কৰিব।
৪৭ যি দাসে নিজৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা জানি নিজকে সাজু নহ'ল আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে নকৰিলে, তেওঁক অনেক প্ৰহাৰ কৰা হ'ব।
৪৮ কিন্তু যি জনে নাজানিলে আৰু প্ৰহাৰৰ যোগ্য কাম কৰিলে, তেওঁক কম আঘাতেৰে প্ৰহাৰ কৰা হ'ব। কিয়নো যাক বহুত দিয়া হ'ব, তেওঁৰ পৰা বহুত বিচৰা হ'ব;
৪৯ মই পৃথিৱীলৈ জুই পঠাবলৈ আহিছো; আৰু যদি ইতিমধ্যে জ্বলি উঠিছে, তেন্তে মই কি কৰিম?
৫০ কিন্তু বাপ্তিস্ম ল'বলৈ মোৰ এটা বাপ্তিস্ম আছে; আৰু সেইটো সম্পন্ন নোহোৱালৈকে মই কেনেকৈ টান হৈ আছো!
৫১ তোমালোকে ধৰিবা যে মই পৃথিৱীত শান্তি দিবলৈ আহিছো? মই তোমাক কওঁ, নহয়; কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে বিভাজন:
৫২ কিয়নো এতিয়াৰ পৰা এটা ঘৰত পাঁচজন বিভক্ত হ'ব, তিনিজন দুজনৰ বিৰুদ্ধে আৰু দুজন তিনিজনৰ বিৰুদ্ধে।
৫৩ পিতৃ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে আৰু পুত্ৰ পিতৃৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হ'ব; মাক কন্যাৰ বিৰুদ্ধে আৰু কন্যা মাতৃৰ বিৰুদ্ধে; শাহুৱেকে বোৱাৰীৰ বিৰুদ্ধে আৰু বোৱাৰীয়ে শাহুৱেকৰ বিৰুদ্ধে।
৫৪ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক ক'লে, " যেতিয়া তোমালোকে পশ্চিম দিশৰ পৰা মেঘ ওলোৱা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে লগে লগে কয়, 'বৰষুণ আহিব; আৰু তেনেকুৱাই।
৫৫ আৰু দক্ষিণ বতাহ বলি থকা দেখি তোমালোকে কয়, গৰম হ'ব; আৰু সেয়া হ'ল।"
৫৬ তোমালোকে ভণ্ডবিলাক, আকাশ আৰু পৃথিবীৰ মুখ দেখিবলৈ পাৰা; কিন্তু এইবাৰ তোমালোকে কেনেকৈ বুজি পোৱা নাই?
৫৭ হ'ব, আৰু তোমালোকে কিয় তোমালোকে নিজৰ পৰাই সঠিক বিচাৰ নকৰিবা?
৫৮ যেতিয়া তুমি তোমাৰ বিৰোধীৰ লগত দণ্ডাধীশৰ ওচৰলৈ যাবা, যেতিয়া তুমি বাটত থকাৰ দৰে, তেতিয়া তুমি তেওঁৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ চেষ্টা কৰা; যাতে তেওঁ তোমাক বিচাৰকৰ্ত্তাৰ ওচৰলৈ লৈ যায়, আৰু বিচাৰকৰ্ত্তাই তোমাক অধ্যক্ষৰ হাতত শোধাই দিব নোৱাৰে আৰু বিষয়াজনে তোমাক কাৰাগাৰত নমাই নিদিয়ে।"
৫৯ মই তোমাক কওঁ, তুমি শেষ টকা পৰিশোধ নকৰালৈকে তাৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা।

অধ্যায় ১৩

১ সেই সময়ত কিছুমানে তেওঁক গালিলীয়াসকলৰ বিষয়ে ক'লে, যিসকলৰ তেজ পীলাতে তেওঁলোকৰ বলিদানৰ লগত মিহলি কৰিছিল।
২ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " এই গালীলীয়াসকলে এনে কষ্ট ভোগ কৰাৰ বাবে সকলো গালীলীয়াতকৈ পাপী বুলি তোমালোকে ধৰিছানে?"
৩ মই তোমালোকক কওঁ, নহয়;
৪ নে যি আঠাইশজনৰ ওপৰত চিলিয়ামৰ টাৱাৰটো পৰি তেওঁলোকক বধ কৰিলে, তোমালোকে ভাবিছা যে তেওঁলোক যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলোতকৈ পাপী আছিল?
৫ মই তোমালোকক কওঁ, নহয়;
৬ তেওঁ এই দৃষ্টান্তও ক'লে; এজন মানুহৰ আঙুৰৰ বাগিচাত ডিমৰু গছ ৰোপণ কৰা হৈছিল; তেওঁ আহি তাৰ পৰা ফল বিচাৰিলে, কিন্তু একো নাপালে।
7 তেতিয়া তেওঁ নিজৰ আঙুৰৰ বাগিচাৰ সাজ-পোছাকক ক'লে, "চোৱা, এই তিনি বছৰত মই এই ডিমৰু গছত ফল বিচাৰি আহিছো, কিন্তু একো নাপাওঁ; মাটিত কিয় বোজা?
৮ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, এই বছৰো বাদ দিয়ক, যেতিয়ালৈকে মই ইয়াৰ চাৰিওফালে খান্দি গোবৰ নিদিওঁ।
৯ আৰু যদি ই ফল দিয়ে, তেন্তে ভাল, আৰু যদি নহয়, তেন্তে তাৰ পিছত আপুনি তাক কাটি পেলাব।
১০ তেওঁ বিশ্ৰামবাৰে কোনোবা ধৰ্ম্মঘৰত শিক্ষা দি আছিল।
১১ আৰু চোৱা, আঠাইশ বছৰ ধৰি অসুস্থতাত ভুগি থকা এগৰাকী মহিলা আছিল, আৰু তেওঁ একেলগে প্ৰণাম কৰিছিল আৰু কোনো ধৰণে নিজকে ওপৰলৈ তুলিব নোৱাৰিছিল।
১২ যীচুৱে তাইক দেখি তাইক মাতি ক'লে, " হে মহিলা, তুমি তোমাৰ অসুস্থতাৰ পৰা মুক্ত হৈছা।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে আৰু লগে লগে তাই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।
14 যীচুৱে বিশ্ৰামবাৰে সুস্থ কৰাৰ কাৰণে ক্ষোভেৰে উত্তৰ দিলে আৰু লোকসকলক ক'লে, "মানুহে ছয় দিন কাম কৰিব লাগে বিশ্ৰামবাৰৰ দিন।
১৫ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, " হে ভণ্ড, তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই বিশ্ৰামবাৰে নিজৰ গৰু বা গাধক গোহালিৰ পৰা মুকলি কৰি পানী দিবলৈ লৈ যোৱা নাইনে?"
১৬ চয়তানে এই আঠাইশ বছৰ ধৰি বান্ধি ৰখা অব্ৰাহামৰ কন্যা এই মহিলাগৰাকীক বিশ্ৰামবাৰে এই বন্ধনৰ পৰা মুক্ত কৰা উচিত নহয়নে?
১৭ তেওঁ এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁৰ সকলো বিৰোধী লাজ পালে;
১৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেনেকুৱা?" আৰু মই ইয়াৰ লগত কিহৰ মিল হ'ম?
১৯ ই সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে, যিটো মানুহে লৈ নিজৰ বাৰীত পেলাই দিলে; আৰু ই বাঢ়ি গ'ল আৰু এটা ডাঙৰ গছক মম কৰিলে; আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে তাৰ ডালত বাস কৰিলে।
২০ তেওঁ পুনৰ ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম?"
২১ ই খমিৰৰ নিচিনা, যিটো তিৰোতাই লৈ তিনি জোখৰ পিঠাত লুকুৱাই ৰাখিছিল, যেতিয়ালৈকে গোটেইখিনি খমিৰ হোৱা নাছিল।
২২ তেওঁ নগৰ আৰু গাঁৱৰ মাজেৰে শিক্ষা দি যিৰূচালেম অভিমুখে যাত্ৰা কৰিলে।
২৩ তেতিয়া এজনে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, পৰিত্ৰাণ পোৱা লোক কম নেকি?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে,
২৪ সংকীৰ্ণ দুৱাৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, বহুতে প্ৰৱেশ কৰিব বিচাৰিব, কিন্তু নোৱাৰিব।
২৫ যেতিয়া ঘৰৰ মালিকে উঠি দুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিয়ে, আৰু তোমালোকে বাহিৰত থিয় হৈ দুৱাৰত টোকৰ মাৰি ক'বলৈ আৰম্ভ কৰা, "প্ৰভু, প্ৰভু, আমাৰ বাবে খুলি দিয়া; আৰু তেওঁ তোমালোকক উত্তৰ দিব আৰু ক'ব, "তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা, মই তোমালোকক নাজানো।
২৬ তেতিয়া তোমালোকে ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিবা, 'আমি তোমাৰ সন্মুখত খাই-পান কৰিলোঁ, আৰু তুমি আমাৰ বাট-পথত শিক্ষা দিলা।
২৭ কিন্তু তেওঁ ক'ব, "মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা, মই তোমালোকক নাজানো; হে সকলো অধৰ্মী সকল, মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।
২৮ যেতিয়া তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত অব্ৰাহাম, ইচহাক, যাকোব আৰু সকলো ভাববাদীক দেখিবা আৰু তোমালোকে নিজেই বাহিৰলৈ ঠেলি দিয়া দেখিবা, তেতিয়া কান্দিব আৰু দাঁত চেপিব।
২৯ আৰু তেওঁলোকে পূব, পশ্চিম, উত্তৰ আৰু দক্ষিণৰ পৰা আহি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত বহিব।
৩০ আৰু চোৱা, পিছৰ কেইজন প্ৰথম হ'ব, আৰু প্ৰথমে শেষ হ'ব।
31 সেইদিনা কিছুমান ফৰীচী আহি তেওঁক ক'লে, "আপুনি ওলাই যোৱা আৰু ইয়াৰ পৰা যাওক, কিয়নো হেৰোদে তোমাক বধ কৰিব।"
৩২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে গৈ সেই শিয়ালটোক ক'বা, চোৱা, মই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ আৰু আজি আৰু কাইলৈ মই নিৰাময় কৰিম, আৰু তৃতীয় দিনা মই সিদ্ধ হ'ম।"
৩৩ তথাপিও মই আজি, কাইলৈ আৰু পিছদিনা চলিব লাগিব;
৩৪ হে যিৰূচালেম, যিৰূচালেম, যি ভাববাদীসকলক বধ কৰা আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা লোকসকলক শিলেৰে আঘাত কৰা; কুকুৰাই নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত গোট খোৱাৰ দৰে মই তোমাৰ সন্তানবোৰক কিমানবাৰ গোট খুৱাব বিচাৰিলোঁহেঁতেন, কিন্তু তোমালোকে নিবিচাৰিলা!
৩৫ চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্জন হৈ পৰিল;

অধ্যায় ১৪

১ তেতিয়া তেওঁ বিশ্ৰামবাৰে পিঠা খাবলৈ এজন প্ৰধান ফৰীচীৰ ঘৰত সোমাল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক চাই থাকিল।

২ আৰু চোৱা, তেওঁৰ আগত এজন মানুহ আছিল, যিজন ড্ৰপচি ৰোগত আক্ৰান্ত আছিল।
3 যীচুৱে বিধানৰ অধিবক্তা আৰু ফৰীচীসকলক ক'লে, " বিশ্ৰামবাৰে সুস্থ কৰা উচিত নেকি?
৪ আৰু তেওঁলোকে মনে মনে থাকিল। আৰু তেওঁক ধৰি সুস্থ কৰি এৰি দিলে;
৫ তেতিয়া তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " তোমালোকৰ মাজৰ কোনে গাধ বা গৰু গাঁতত পৰি বিশ্ৰামবাৰে তাক তৎক্ষণাত উলিয়াই নিদিব?"
৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে।
7 তেতিয়া তেওঁ নিমন্ত্ৰিত লোকসকলক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে, যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰধান কোঠাবোৰ কেনেকৈ বাছি লৈছিল; তেওঁলোকক ক'লে,
৮ যেতিয়া তোমাক কোনো লোকে বিয়ালৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে, তেতিয়া সৰ্বোচ্চ কোঠাত বহি নাথাকিব; যাতে তোমাতকৈ অধিক সন্মানীয় মানুহ এজনক তেওঁৰ পৰা নিমন্ত্ৰণ কৰা নহয়;
9 যি জনে তোমাক আৰু তেওঁক আমন্ত্ৰণ জনাইছিল, তেওঁ আহি তোমাক ক'লে, এই মানুহজনক ঠাই দিয়া; আৰু তুমি লাজতে আটাইতকৈ নিম্ন কোঠাটো ল'বলৈ আৰম্ভ কৰা।
১০ কিন্তু যেতিয়া তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰা হ'ব, তেতিয়া গৈ তলৰ কোঠাত বহিব; যাতে তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰাজনে আহি তোমাক ক'ব, 'বন্ধু, ওপৰলৈ উঠি যোৱা, তেতিয়া তোমাৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰ সন্মুখত তুমি উপাসনা কৰিবা।
১১ কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে উন্নীত কৰে, তেওঁ হেয় হ'ব; আৰু যি জনে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ব।"
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰাজনক ক'লে, " যেতিয়া আপুনি ৰাতিৰ আহাৰ বা ৰাতিৰ আহাৰ বনাব, তেতিয়া আপোনাৰ বন্ধু-বান্ধৱী, ভাই-ভনী, আত্মীয় বা ধনী ওচৰ-চুবুৰীয়াক মাতিব নালাগে; যাতে তেওঁলোকেও তোমাক পুনৰ নিমন্ত্ৰণ কৰে আৰু তোমাক প্ৰতিদান দিয়া নহয়।"
১৩ কিন্তু যেতিয়া আপুনি ভোজ পালন কৰিব, তেতিয়া দৰিদ্ৰ, অক্ষম, পংগু আৰু অন্ধসকলক মাতিব।
১৪ আৰু তুমি ধন্য হ'বা; কিয়নো তেওঁলোকে তোমাক প্ৰতিদান দিব নোৱাৰে;
১৫ তেতিয়া তেওঁৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰ মাজৰ এজনে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত যি জনে পিঠা খাব, তেওঁ ধন্য।"
১৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " এজন মানুহে ডাঙৰ ভোজ পাতিলে আৰু বহুতকে মাতিলে।
১৭ ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ দাসক নিমন্ত্ৰিতসকলক ক'বলৈ পঠালে, "আহা; কিয়নো এতিয়া সকলো সাজু হৈছে।
১৮ তাতে সকলোৱে একে সন্মতিৰে অজুহাত দেখুৱাবলৈ ধৰিলে। প্ৰথমজনে তেওঁক ক'লে, "মই মাটিৰ টুকুৰা কিনিলোঁ, আৰু মই গৈ চাব লাগিব;
১৯ আৰু আন এজনে ক'লে, "মই পাঁচটা যোৰ গৰু কিনিলোঁ আৰু সেইবোৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ যাওঁ;
২০ আৰু আন এজনে ক'লে, "মই এগৰাকী পত্নী বিয়া কৰাইছো, সেয়েহে মই আহিব নোৱাৰো।"
২১ তেতিয়া সেই দাস আহি নিজৰ প্ৰভুক এই কথাবোৰ ক'লে। তেতিয়া ঘৰৰ মালিকে ক্ৰোধিত হৈ নিজৰ দাসক ক'লে, "বেগেৰে নগৰৰ বাট-পথ আৰু বাটবোৰলৈ ওলাই যোৱা আৰু দুখীয়া, অক্ষম, ৰখীয়া আৰু অন্ধ লোকক ইয়ালৈ আনিব।"
২২ তেতিয়া দাসজনে ক'লে, "প্ৰভু, আপুনি আজ্ঞা অনুসৰি কৰা হৈছে, তথাপিও ঠাই আছে।"
২৩ তেতিয়া প্ৰভুৱে দাসজনক ক'লে, "গাইপথ আৰু বেৰবোৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁলোকক ভিতৰলৈ আহিবলৈ বাধ্য কৰাওক, যাতে মোৰ ঘৰ ভৰি পৰে।"
২৪ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, নিমন্ত্ৰণ কৰা লোকসকলৰ মাজৰ কোনোৱেই মোৰ ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ নকৰিব।
২৫ তাতে তেওঁৰ লগত অনেক জনসমাগম গ'ল আৰু তেওঁ ঘূৰি আহি তেওঁলোকক ক'লে।
২৬ যদি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি নিজৰ পিতৃ, মাক, পত্নী, সন্তান, ভাই, ভনীয়েক, হয়, আৰু নিজৰ জীৱনকো ঘৃণা নকৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।
২৭ আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ক্ৰুচ বহন কৰি মোৰ পিছে পিছে নাযায়, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।
২৮ কিয়নো তোমালোকৰ মাজৰ কোনে এটা টাৱাৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মন কৰিলে, প্ৰথমে বহি তাৰ খৰচৰ হিচাপ নকৰে যে তেওঁৰ হাতত সেই টাৱাৰটো সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যথেষ্ট আছে নে নাই?
২৯ যাতে তেওঁ ভেটি স্থাপন কৰি শেষ কৰিব নোৱাৰাৰ পাছত তাক চোৱা সকলোৱে তেওঁক উপহাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।
৩০ তেওঁ ক'লে, "এই মানুহজনে নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু শেষ কৰিব নোৱাৰিলে।"
৩১ বা কোন ৰজাই আন এজন ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গৈ প্ৰথমে বহি বিশ হাজাৰ লোকেৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অহাজনক সাক্ষাৎ কৰিব পাৰে নেকি সেই বিষয়ে আলোচনা নকৰে?
৩২ নহলে আনজন বহু দূৰত থকাৰ সময়তে তেওঁ দূত পঠিয়াই শান্তিৰ চৰ্ত বিচাৰে।
৩৩ সেইদৰে তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনোৱে নিজৰ সকলো বস্তু ত্যাগ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।
৩৪ নিমখ ভাল;
৩৫ ই দেশৰ বাবে উপযুক্ত নহয়, আৰু গোবৰৰ বাবেও উপযুক্ত নহয়; কিন্তু মানুহে তাক বাহিৰ কৰি দিয়ে। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।

অধ্যায় ১৫

১ তেতিয়া তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ সকলো কৰ লোৱা আৰু পাপী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ তেতিয়া ফৰীচী আৰু অধ্যাপকসকলে গুণগুণাই ক'লে, "এই মানুহজনে পাপীসকলক গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ লগত খাদ্য গ্ৰহণ কৰে।"
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্ত ক'লে।
৪ তোমালোকৰ মাজৰ কোনে এশটা ভেড়া ৰাখিলে, তাৰে এটা হেৰুৱালে, ননবৈটা ভেড়াক মৰুভূমিত এৰি, হেৰাই যোৱা ভেড়াক বিচাৰি নোপোৱালৈকে নাযায়?

৫ পালে তেওঁ আনন্দ কৰি কান্ধত থৈ দিয়ে।
৬ ঘৰলৈ আহি তেওঁ নিজৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াক মাতি ক'লে, "মোৰ লগত আনন্দ কৰা; কিয়নো হেৰাই যোৱা মোৰ ভেড়াবোৰক পাইছোঁ।"
৭ মই তোমালোকক কওঁ, অনুতাপ কৰা এজন পাপীৰ ওপৰত স্বৰ্গত আনন্দ হ'ব, অনুতাপ কৰাৰ প্ৰয়োজন নোহোৱা উননব্বৈজন ধাৰ্মিক ব্যক্তিৰ ওপৰত।
৮ দহটা ৰূপ থকা কোন মহিলাই যদি এটুকুৰা হেৰাই যায়, তেন্তে চাকি জ্বলাই ঘৰটো ঝাড়ু দি বিচাৰি নাপায়?
৯ যেতিয়া তাই তাক পালে, তেতিয়া তাই নিজৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াক মাতি ক'লে, "মোৰ লগত আনন্দ কৰা; কিয়নো মই হেৰুৱাই পেলোৱা টুকুৰাটো পাইছো।"
১০ সেইদৰে মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ সান্নিধ্যত আনন্দ হয়, যি এজন পাপীয়ে অনুতাপ কৰে।
১১ তেওঁ ক'লে, " এজন মানুহৰ দুজন পুত্ৰ আছিল।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকৰ সৰুজনে পিতৃক ক'লে, "পিতৃ, মোৰ হাতত পৰা সম্পত্তিৰ অংশ মোক দিয়ক।" আৰু তেওঁ নিজৰ জীৱন-যাপন তেওঁলোকৰ বাবে ভাগ কৰিলে।
১৩ আৰু বহুদিন নৌহওঁতেই সৰু ল'ৰাজনে সকলোকে গোট খাই দূৰৈৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰিলে আৰু তাতেই অশান্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপনৰ দ্বাৰা নিজৰ ধন-সম্পত্তি নষ্ট কৰিলে।
১৪ তেওঁ সকলো খৰচ কৰি সেই দেশত প্ৰচণ্ড দুৰ্ভিক্ষৰ সৃষ্টি হ'ল; আৰু তেওঁৰ অভাৱ হ'বলৈ ধৰিলে।
১৫ পাছত তেওঁ গৈ সেই দেশৰ এজন নাগৰিকৰ লগত যোগ দিলে; আৰু তেওঁক গাহৰি চৰাবলৈ নিজৰ পথাৰলৈ পঠিয়াই দিলে।
১৬ তেতিয়া তেওঁ গাহৰিবোৰে খোৱা খোলাবোৰেৰে নিজৰ পেট ভৰাই ল'ব বিচাৰিছিল, কিন্তু কোনেও তেওঁক নিদিলে।
17 তেতিয়া তেওঁ মনলৈ আহি ক'লে, "মোৰ পিতৃৰ কিমান ভাড়াতীয়া দাসত যথেষ্ট আহাৰ আৰু বাকী আছে, আৰু মই ভোকত বিনষ্ট হওঁ!
১৮ মই উঠি মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁক ক'ম, "পিতৃ, মই স্বৰ্গ আৰু তোমাৰ আগত পাপ কৰিলোঁ।
১৯ মই আৰু তোমাৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰ যোগ্য নহয়;
২০ তেতিয়া তেওঁ উঠি পিতৃৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু যেতিয়া তেওঁ বহু দূৰত আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক দেখি দয়া কৰিলে আৰু দৌৰি গৈ তেওঁৰ ডিঙিত পৰি তেওঁক চুমা খালে।
২১ তেতিয়া পুত্ৰই তেওঁক ক'লে, "পিতৃ, মই স্বৰ্গ আৰু তোমাৰ দৃষ্টিত পাপ কৰিলোঁ, আৰু তোমাৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰ যোগ্য নহয়।"
২২ কিন্তু পিতৃয়ে নিজৰ দাসসকলক ক'লে, "উত্তম চোলাটো উলিয়াই আনি পিন্ধা; আৰু তেওঁৰ হাতত আঙঠি আৰু ভৰিত জোতা পিন্ধিলে।
২৩ আৰু মোটা পোৱালিটো ইয়ালৈ আনি বধ; আৰু আমি খাওঁ আৰু আনন্দিত হওঁ।
২৪ কিয়নো মোৰ এই পুত্ৰ মৃত হৈ পুনৰ জীয়াই আছে; তেওঁ হেৰাই গৈছিল, আৰু পোৱা গৈছে। আৰু সিহঁতে আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।
২৫ তেতিয়া তেওঁৰ ডাঙৰ পুত্ৰ পথাৰত আছিল আৰু ঘৰৰ ওচৰ পাওঁতে তেওঁ বাদ্য আৰু নাচৰ শব্দ শুনিলে।
২৬ তেতিয়া তেওঁ এজন দাসক মাতি আনি এইবোৰৰ অৰ্থ কি বুলি সুধিলে।
২৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ ভায়েক আহিল; আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে মোটা পোৱালিটোক বধ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ তাক সুৰক্ষিত আৰু সুস্থভাৱে গ্ৰহণ কৰিলে।
২৮ তেতিয়া তেওঁ ক্ৰোধিত হৈ ভিতৰলৈ যাবলৈ নিবিচাৰিলে।
২৯ তেতিয়া তেওঁ পিতৃক উত্তৰ দি ক'লে, "চোৱা, মই এই বহু বছৰ ধৰি তোমাৰ সেৱা কৰি আছো, আৰু মই কেতিয়াও তোমাৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰা নাছিলো;
৩০ কিন্তু বেশ্যাৰ লগত তোমাৰ জীৱিকা গ্ৰাস কৰা এই তোমাৰ পুত্ৰ আহি পোৱাৰ লগে লগে তুমি তেওঁৰ কাৰণে মোটা পোৱালিটোক বধ কৰিলা।
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "বোতা, তুমি মোৰ লগত চিৰদিন আছা, আৰু মোৰ যি আছে সকলো তোমাৰেই।"
৩২ আমি আনন্দ আৰু আনন্দ কৰা উচিত আছিল; আৰু হেৰাই গ'ল, আৰু পোৱা গৈছে।

অধ্যায় ১৬

১ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " এজন ধনী মানুহ আছিল, তেওঁৰ এজন ষ্টুয়াৰ্ড আছিল; আৰু তেওঁৰ ওপৰত অভিযোগ উঠিল যে তেওঁ নিজৰ সম্পত্তি নষ্ট কৰিলে।
২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক মাতি ক'লে, "তোমাৰ বিষয়ে মই এই কথা কেনেকৈ শুনিছো?" তোমাৰ তত্বাৱধানৰ হিচাপ দিয়া; কিয়নো তুমি আৰু ৰক্ষক নহ'বা।"
৩ তেতিয়া তত্বাৱধায়কজনে মনতে ক'লে, "মই কি কৰিম?" কিয়নো মোৰ প্ৰভুৱে মোৰ পৰা তত্বাৱধান কাঢ়ি লৈ যায়; ভিক্ষা কৰিবলৈ মই লাজ পাওঁ।
৪ মই কি কৰিম, যাতে মই ৰক্ষকৰ পৰা বাহিৰ হওঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে মোক নিজৰ ঘৰত গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।
৫ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিজন ঋণীক মাতি প্ৰথমজনক ক'লে, "মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত তোমাৰ কিমান ঋণ আছে?"
৬ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "এশ জোখ তেল।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বিলখন লৈ সোনকালে বহি পঞ্চাশটা লিখক।"
৭ তেতিয়া তেওঁ আন এজনক ক'লে, "আপুনি কিমান ঋণী?" তেওঁ ক'লে, "এশ জোখ ঘেঁহু।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বিলখন লৈ চৈশটা লিখক।"
৮ আৰু প্ৰভুৱে সেই অধৰ্মী ৰক্ষকক প্ৰশংসা কৰিলে, কাৰণ তেওঁ বুদ্ধিমান কাম কৰিলে;
9 মই তোমালোকক কওঁ, অধাৰ্মিকতাৰ ধন-সম্পত্তিৰ পৰা তোমালোকক বন্ধুত্ব গঢ়ি তোলক; যাতে, যেতিয়া তোমালোক বিফল হ'বা, তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক অনন্ত বাসস্থানত গ্ৰহণ কৰিব।
১০ যি জনে ক্ষুদ্ৰ বিষয়ত বিশ্বাসী, তেওঁ বহুতৰ ক্ষেত্ৰতো বিশ্বাসী;
১১ এতেকে যদি তোমালোকে অধাৰ্মিক ধন-সম্পত্তিত বিশ্বাসী হোৱা নাই, তেন্তে প্ৰকৃত ধন-সম্পত্তি কোনে তোমালোকৰ আস্থাত অৰ্পণ কৰিব?
১২ আৰু যদি তোমালোকে আনৰ বিষয়ত বিশ্বাসী হোৱা নাই, তেন্তে তোমালোকৰ নিজৰ বস্তু কোনে দিব?

১৩ কোনো দাসে দুজন প্ৰভুৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে; নহ'লে তেওঁ এজনক ধৰি ৰাখিব আৰু আনজনক তুচ্ছজ্ঞান কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন-সম্পত্তিৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰা।
১৪ লোভী ফৰীচীসকলেও এই সকলো কথা শুনি তেওঁক উপহাস কৰিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মানুহৰ আগত নিজকে ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা; কিন্তু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ হৃদয় জানে;
১৬ যোহনৰ আগলৈকে বিধান আৰু ভাববাদীসকল আছিল;
১৭ আৰু বিধানৰ এটা অংশ বিফল হোৱাতকৈ আকাশ-পৃথিৱী পাৰ হোৱাটো সহজ।
১৮ যি কোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰি আনক বিয়া কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে;
১৯ এজন ধনী মানুহ আছিল, যিজনে বেঙুনীয়া আৰু মিহি লিন কাপোৰ পিন্ধিছিল আৰু প্ৰতিদিনে আড়ম্বৰপূৰ্ণভাৱে পৰিবেশন কৰিছিল।
20 লাজাৰ নামৰ এজন ভিক্ষাৰী তেওঁৰ দুৱাৰত ঘাঁৰে ভৰা শুৱাই থোৱা আছিল।
২১ সেই ধনী মানুহজনৰ মেজৰ পৰা পৰি যোৱা টুকুৰাবোৰ খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, আৰু কুকুৰবোৰে আহি তেওঁৰ ঘাঁবোৰ চেলেকিলে।
২২ সেই ভিক্ষাৰীজনৰ মৃত্যু হ'ল আৰু স্বৰ্গদূতসকলে তেওঁক অব্ৰাহামৰ বুকুত লৈ গ'ল;
২৩ আৰু নৰকত তেওঁ যাতনাত থকা অৱস্থাত চকু ওপৰলৈ তুলিলে আৰু অব্ৰাহামক দূৰৈত আৰু বুকুত লাজাৰক দেখিলে।
২৪ তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "পিতৃ অব্ৰাহাম, মোক দয়া কৰি লাজাৰক পঠাওক, যাতে তেওঁ নিজৰ আঙুলিৰ মূৰটো পানীত ডুবাই মোৰ জিভা ঠাণ্ডা কৰিব পাৰে; কিয়নো এই শিখাত মই যন্ত্ৰণাত ভুগিছো।
২৫ কিন্তু অব্ৰাহামে ক'লে, "বোতা, মনত ৰাখিবা যে তুমি জীৱনকালত তোমাৰ ভাল বস্তু আৰু লাজাৰেও সেইদৰে বেয়া বস্তু পাইছিলা;
২৬ এই সকলোবোৰৰ বাহিৰেও আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত এটা ডাঙৰ খাদ স্থিৰ হৈ আছে; আৰু তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰলৈ যাব নোৱাৰে, যিটো তাৰ পৰা আহিব।
২৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "হে পিতৃ, তুমি তেওঁক মোৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ পঠিয়াবলৈ অনুৰোধ কৰিছোঁ।
২৮ কিয়নো মোৰ পাঁচজন ভাই আছে; যাতে তেওঁবিলাকক সাক্ষ্য দিব পাৰে, যাতে তেওঁলোকো এই যাতনা স্থানলৈ নাহে।"
২৯ অব্ৰাহামে তেওঁক ক'লে, "তেওঁলোকৰ ওচৰত মোচি আৰু ভাববাদীসকল আছে; তেওঁলোকে সেইবোৰ শুনিবলৈ দিয়ক।
৩০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "নাই, পিতৃ অব্ৰাহাম;
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "মোচি আৰু ভাববাদীসকলৰ কথা যদি তেওঁলোকে নুশুনে, তেন্তে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা এজন পুনৰুত্থান হ'লেও তেওঁলোকক বুজাব নোৱাৰিব।"

অধ্যায় ১৭

১ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " অপৰাধবোৰ অহাৰ বাহিৰে অসম্ভৱ;
২ এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ এজনক ক্ষুন্ন কৰাতকৈ তেওঁৰ ডিঙিত মিলৰ শিল ওলোমাই সাগৰত পেলোৱাটোৱেই ভাল আছিল।
৩ নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হওক, যদি তোমাৰ ভায়ে তোমাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰে, তেন্তে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰা; আৰু যদি তেওঁ অনুতাপ কৰে, তেন্তে তেওঁক ক্ষমা কৰা।
৪ আৰু যদি তেওঁ তোমাৰ বিৰুদ্ধে দিনে সাতবাৰ অপৰাধ কৰে আৰু দিনে সাতবাৰ তোমাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি কয়, মই অনুতাপ কৰিছো; তুমি তেওঁক ক্ষমা কৰিবা।
৫ তেতিয়া পাঁচনিসকলে প্ৰভুক ক'লে, "আমাৰ বিশ্বাস বৃদ্ধি কৰা।"
৬ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " তোমালোকৰ যদি সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে বিশ্বাস থাকিলহেঁতেন, তেন্তে এই গছজোপাক ক'ব পাৰিলেহেঁতেন, "তুমি শিপাৰে ছিঙি সাগৰত ৰোপণ কৰা হ'বা; আৰু ই তোমালোকৰ আজ্ঞা পালন কৰিব লাগে।
7 কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে হাল বাই বা পশু খুৱাই থকা দাসক পথাৰৰ পৰা আহিলেই তেওঁক ক'ব, "যা আৰু আহাৰ খাবলৈ বহা?"
৮ আৰু তেওঁক ক'ব নোৱাৰিব, "মই খোৱা-বোৱা আৰু মদ নোখোৱালৈকে মই যিদৰে ভোজ খাব পাৰো, সেই বস্তুৰে সাজু কৰা, আৰু বেঁকা পিন্ধি মোৰ সেৱা কৰা; আৰু তাৰ পাছত আপুনি খাব আৰু পান কৰিব?
৯ তেওঁ সেই দাসক আজ্ঞা কৰা কামবোৰ কৰাৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিয়েনে? মই ট্ৰ' নহয়।
১০ সেইদৰে তোমালোকে তোমালোকক যি আজ্ঞা দিয়া সকলো কাম কৰিম, তেতিয়া তোমালোকে কোৱা, 'আমি অলাভ দাস;
১১ যিৰূচালেমলৈ গৈ তেওঁ চমৰিয়া আৰু গালীলৰ মাজভাগেৰে পাৰ হৈ গ'ল।
১২ তাতে তেওঁ এখন গাঁৱত সোমাওঁতে দূৰৈত থিয় হৈ থকা দহজন কুষ্ঠৰোগী লোকক লগ পালে।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে মাতটো উচ্চ কৰি ক'লে, "হে গুৰু, যীচু, আমাক দয়া কৰা।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দেখি তেওঁলোকক ক'লে, " যাওক পুৰোহিতসকলৰ আগত নিজকে দেখুৱাবলৈ।" পাছত তেওঁলোকে গৈ থাকোঁতে তেওঁলোক শুচি হ'ল।
১৫ তাতে এজনে তেওঁ সুস্থ হোৱা দেখি পিছলৈ ঘূৰি আহি ডাঙৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।
১৬ তেওঁৰ ভৰিৰ আগত মুখেৰে পৰি তেওঁক ধন্যবাদ জনাই তেওঁ চমৰীয়া আছিল।
১৭ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " দহজন শুদ্ধ হোৱা নাছিলনে?" কিন্তু নটা ক'ত?
১৮ এই বিদেশীজনৰ বাহিৰে ঈশ্বৰক মহিমা কৰিবলৈ ঘূৰি অহা কোনো লোক পোৱা নাযায়।
১৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " উঠা, যোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে।"
20 ফৰীচীসকলে তেওঁক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেতিয়া আহিব বুলি সোধাত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য লক্ষ্য কৰি নাহে।

২১ আৰু তেওঁলোকে নক'ব, "এই ঠাইত চাওক!" বা, lo there! কিয়নো চোৱা, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ভিতৰত আছে।
২২ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " মানুহ পুত্ৰৰ এটা দিন চাবলৈ ইচ্ছা কৰা দিন আহিব, কিন্তু তাক দেখা নাপাবা।"
২৩ আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ক'ব, ইয়াত চাওক; বা, তাত চাওক: তেওঁলোকৰ পিছে পিছে নাযাবা, আৰু তেওঁলোকৰ পিছে পিছে নাযাবা।
২৪ কিয়নো আকাশৰ তলৰ এফালৰ পৰা উজ্জ্বল হোৱা বিজুলী আকাশৰ তলত আনফালৰ পৰা উজ্জ্বল হোৱাৰ দৰে; মানুহৰ পুত্ৰও নিজৰ দিনত তেনেকৈয়ে থাকিব।"
২৫ কিন্তু প্ৰথমে তেওঁ অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব আৰু এই প্ৰজন্মৰ লোকে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিব লাগিব।
২৬ নোহৰ দিনত যিদৰে হৈছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ দিনতো হ'ব।
২৭ নোহে জাহাজত প্ৰৱেশ কৰাৰ দিনলৈকে তেওঁলোকে খাইছিল, পান কৰিছিল, পত্নী বিয়া কৰাইছিল আৰু বিয়া কৰাইছিল।
২৮ লোটৰ দিনত যিদৰে হৈছিল; তেওঁলোকে খাইছিল, পান কৰিছিল, কিনিছিল, বিক্ৰী কৰিছিল, ৰোপণ কৰিছিল, নিৰ্মাণ কৰিছিল;
২৯ কিন্তু যিদিনা লোটে চদোমৰ পৰা ওলাই গ'ল, সেইদিনা স্বৰ্গৰ পৰা জুই আৰু গন্ধক বৰষুণ কৰি সকলোকে ধ্বংস কৰিলে।
৩০ যিদিনা মানুহৰ পুত্ৰ প্ৰকাশ হ'ব, সেই দিনতো এনেকৈ হ'ব।
৩১ সেই দিনা যি জনে ঘৰৰ ওপৰত আৰু ঘৰত থকা তেওঁৰ বস্তু, তেওঁ তাক লৈ যাবলৈ নামি নাযাব;
৩২ লোটৰ পত্নীক স্মৰণ কৰা।
৩৩ যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ হেৰুৱাব; আৰু যিয়ে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাব, তেওঁ তাক ৰক্ষা কৰিব।
৩৪ মই তোমালোকক কওঁ, সেই নিশা দুজন মানুহ একেখন বিচনাত থাকিব; এজনক লোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৩৫ দুগৰাকী মহিলাই একেলগে পিহিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৩৬ দুজন মানুহ পথাৰত থাকিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, ক'ত?" তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " য'তেই মৃতদেহ আছে, তাতেই ঈগলবোৰ গোট খাব।"

অধ্যায় ১৮

১ তেওঁ তেওঁলোকক এই উদ্দেশ্যে এটা দৃষ্টান্ত ক'লে যে মানুহে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, আৰু অজ্ঞান নহ'ব লাগে;
২ তেওঁ ক'লে, " এখন নগৰত এজন বিচাৰক আছিল, যিজনে ঈশ্বৰক ভয় কৰা নাছিল আৰু মানুহক গুৰুত্ব নিদিছিল।
৩ সেই নগৰত এগৰাকী বিধৱা আছিল; তেতিয়া তাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "মোৰ প্ৰতিপক্ষৰ প্ৰতিশোধ লোৱা।"
৪ তেতিয়া তেওঁ অলপ সময়ৰ বাবে ইচ্ছা নকৰিলে, কিন্তু পাছত তেওঁ নিজৰ মাজতে ক'লে, "যদিও মই ঈশ্বৰক ভয় নকৰো, আৰু মানুহক গুৰুত্ব নিদিওঁ;
৫ তথাপি এই বিধৱাই মোক অশান্তি দিয়াৰ কাৰণে মই তাইৰ প্ৰতিশোধ লম, যাতে তাই অনবৰতে অহাৰ দ্বাৰা মোক ক্লান্ত নকৰে।
৬ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " অধৰ্মী বিচাৰকৰ্তাই কি কৈছে শুনা।"
7 আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজৰ মনোনীত লোকসকলৰ প্ৰতিশোধ ল'ব নোৱাৰেনে, যিসকলে তেওঁক দিনে-ৰাতিয়ে কান্দিছে, যদিও তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰত বেছি সময় সহ্য কৰে?
৮ মই তোমালোকক কওঁ যে তেওঁ সোনকালে তেওঁলোকৰ প্ৰতিশোধ ল'ব। কিন্তু যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ আহিব, তেতিয়া তেওঁ পৃথিৱীত বিশ্বাস পাবনে?
9 তেওঁ এই দৃষ্টান্তটো এনে কিছুমান লোকক ক'লে, যিসকলে নিজকে ধাৰ্মিক বুলি বিশ্বাস কৰিছিল আৰু আনক তুচ্ছজ্ঞান কৰিছিল।
১০ দুজন মানুহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মন্দিৰলৈ উঠি গ'ল; এজন ফৰীচী আৰু আনজন কৰ সংগ্ৰাহক।
১১ ফৰীচীজনে থিয় হৈ নিজৰ মাজতে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, "ঈশ্বৰ, মই তোমাক ধন্যবাদ জনাইছো যে মই আন মানুহৰ দৰে লুটপাতকাৰী, অন্যায়কাৰী, ব্যভিচাৰী বা এই কৰ লোৱাজনৰ দৰে নহয়।"
১২ মই সপ্তাহত দুবাৰ উপবাস কৰোঁ, মোৰ সকলো সম্পত্তিৰ দশম ভাগ দিওঁ।
১৩ সেই কৰ ল'ৰাজনে দূৰৈত থিয় হৈ স্বৰ্গলৈ চকু তুলিবলৈ নিবিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ বুকুত খুন্দা মাৰি ক'লে, "ঈশ্বৰে মোৰ পাপীক দয়া কৰক।"
১৪ মই তোমালোকক কওঁ, এই মানুহজন আনজনতকৈ ধাৰ্মিক হৈ নিজৰ ঘৰলৈ নামি গ'ল; আৰু যি জনে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ব।"
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে কেঁচুৱাবোৰো তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিছিল যাতে তেওঁ তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিব পাৰে;
১৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক মাতি ক'লে, " সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক নিষেধ নকৰিবা;
১৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি কোনোৱে সৰু ল'ৰাৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত কোনো প্ৰকাৰে প্ৰৱেশ নকৰিব।
১৮ এজন অধ্যক্ষই তেওঁক সুধিলে, "ভাল গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি কৰিম?"
১৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়? এজনৰ বাহিৰে কোনোৱেই ভাল নহয়, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ।
২০ তুমি এই আজ্ঞাবোৰ জানে, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা।
২১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "মই সৰুৰে পৰা এই সকলোবোৰ ৰক্ষা কৰি আহিছো।"
২২ যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, " এতিয়াও তোমাৰ এটা বস্তুৰ অভাৱ হৈছে, তোমাৰ সকলো বস্তু বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ লোকসকলক বিতৰণ কৰা, তেতিয়া তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব;

২৩ এই কথা শুনি তেওঁ অতিশয় দুখী হ'ল, কিয়নো তেওঁ অতি ধনী আছিল।
২৪ যীচুৱে তেওঁ অতি দুখী হোৱা দেখি ক'লে, " ধন্য লোকসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন!
২৫ কিয়নো ধনী মানুহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ উটৰ বাবে বেজীৰ চকুৰে যোৱাটো সহজ।
২৬ এই কথা শুনা সকলে ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে?"
২৭ তেওঁ ক'লে, " মানুহৰ বাবে যিবোৰ অসম্ভৱ, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ বাবে সম্ভৱ।"
২৮ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, "চোৱা, আমি সকলোকে এৰি তোমাৰ পিছে পিছে গৈছো।"
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে ঘৰ, পিতৃ-মাতৃ, ভাই, পত্নী বা সন্তান এৰি যোৱা কোনো মানুহ নাই।
৩০ তেওঁ বৰ্তমান সময়ত আৰু আহিবলগীয়া জগতত অনন্ত জীৱনত আৰু বহুগুণে লাভ নকৰিব।
৩১ তেতিয়া তেওঁ বাৰজনক নিজৰ ওচৰলৈ লৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, " চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাম, আৰু ভাববাদীসকলে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে লিখা সকলো কাম সম্পূৰ্ণ হ'ব।"
৩২ কিয়নো তেওঁক অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত গতাই দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁক উপহাস কৰা হ'ব, ক্ষোভিত হ'ব আৰু থু পেলোৱা হ'ব।
৩৩ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কোব মাৰি হত্যা কৰিব আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰুত্থান হ'ব।
৩৪ তেওঁলোকে এইবোৰৰ কোনো এটাও বুজি নাপালে আৰু এই কথা তেওঁলোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিলে আৰু কোৱা কথাবোৰো তেওঁলোকে নাজানিলে।
35 যিৰীহোৰ ওচৰ পাওঁতে এজন অন্ধ লোকে বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা খুজিছিল।
36 তাতে ভিৰ পাৰ হৈ যোৱা শুনি তেওঁ সুধিলে যে ইয়াৰ অৰ্থ কি?
৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, নাচৰতীয়া যীচু পাৰ হৈ গৈ আছে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ যীচু, মোক দয়া কৰা।"
৩৯ আৰু আগলৈ যোৱা লোকসকলে তেওঁক মনে মনে থাকিবলৈ তিৰস্কাৰ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ আৰু বেছিকৈ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা।"
৪০ তেতিয়া যীচুৱে থিয় হৈ তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৪১ তেওঁ ক'লে, " মই তোমাৰ লগত কি কৰিব বিচাৰিছা?" তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ দৃষ্টিশক্তি পাওঁ।"
৪২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ দৃষ্টি লোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিলে।"
৪৩ তৎক্ষণাত তেওঁ দৃষ্টি দেখি ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল;

অধ্যায় ১৯

১ পাছত যীচুৱে যিৰীহোৰ মাজেৰে সোমাই গৈ পাৰ হৈ গ'ল।
২ তেতিয়া চোৱা, জখিয়া নামে এজন মানুহ আছিল, যিজন কৰ সংগ্ৰাহকৰ প্ৰধান আছিল আৰু তেওঁ ধনী আছিল।
৩ তেওঁ যীচুক চাবলৈ বিচাৰিলে; আৰু প্ৰেছৰ বাবে নোৱাৰিলে, কাৰণ তেওঁৰ উচ্চতা কম আছিল।
৪ তেতিয়া তেওঁ আগলৈ দৌৰি গৈ তেওঁক চাবলৈ চিকোম'ৰ গছত উঠি গ'ল;
৫ যীচুৱে সেই ঠাইলৈ আহি ওপৰলৈ চাই তেওঁক দেখি ক'লে, " জাখিয়া, খৰখেদাকৈ নামি আহক; কিয়নো আজি মই তোমাৰ ঘৰত থাকিব লাগিব।"
৬ তেতিয়া তেওঁ খৰখেদাকৈ নামি আহি তেওঁক আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিলে।
৭ সেই কথা দেখি তেওঁলোকে সকলোৱে গুণগুণাই ক'লে, "তেওঁ এজন পাপী মানুহৰ লগত আলহী হ'বলৈ গ'ল।"
৮ জখিয়াই থিয় হৈ প্ৰভুক ক'লে; চোৱা প্ৰভু, মোৰ সম্পত্তিৰ আধাখিনি মই দুখীয়াক দিওঁ; আৰু যদি মই কোনো লোকৰ পৰা মিছা অভিযোগেৰে কোনো বস্তু লৈছো, তেন্তে মই তেওঁক চাৰিগুণ ঘূৰাই দিওঁ।
9 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আজি এই ঘৰলৈ পৰিত্ৰাণ আহিল, কিয়নো তেওঁও অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ।"
১০ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ হেৰাই যোৱা তাক বিচাৰি আৰু উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিছে।
১১ তেওঁলোকে এই কথাবোৰ শুনি তেওঁ যিৰূচালেমৰ ওচৰত থকাৰ বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তৎক্ষণাত প্ৰকাশ হ'ব বুলি ভবাৰ বাবে তেওঁ এটা দৃষ্টান্ত যোগ কৰি ক'লে।
১২ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " এজন সম্ভ্ৰান্ত লোকে নিজৰ বাবে ৰাজ্য ল'বলৈ আৰু উভতি আহিবলৈ দূৰ দেশলৈ গ'ল।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দহ দাসক মাতি দহ পাউণ্ড দি তেওঁলোকক ক'লে, "মই অহালৈকে বসবাস কৰা।"
১৪ কিন্তু তেওঁৰ নাগৰিকসকলে তেওঁক ঘৃণা কৰি তেওঁৰ পিছে পিছে বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰি ক'লে, "আমাৰ ওপৰত এই মানুহজন আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ নাথাকিব।"
১৫ আৰু যেতিয়া তেওঁ ৰাজ্য লাভ কৰি উভতি আহিল, তেতিয়া তেওঁ এই দাসসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতিবলৈ আজ্ঞা দিলে, যাতে তেওঁ জানিব পাৰে যে প্ৰতিজনে ব্যৱসায়ৰ দ্বাৰা কিমান লাভ কৰিলে।
১৬ তেতিয়া প্ৰথমজন আহি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাৰ পাউণ্ডত দহ পাউণ্ড বৃদ্ধি হ'ল।"
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হে ভাল দাস;
১৮ দ্বিতীয়জন আহি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাৰ পাউণ্ডত পাঁচ পাউণ্ড বৃদ্ধি হ'ল।"
১৯ তেওঁও তেওঁক ক'লে, "তুমিও পাঁচখন নগৰৰ অধিপতি হওঁক।"
২০ পাছে আন এজনে আহি ক'লে, "হে প্ৰভু, চোৱা, মই নেপকিনত ভৰাই থোৱা তোমাৰ পাউণ্ডটো ইয়াত আছে।
২১ কিয়নো মই তোমাক ভয় কৰিছিলোঁ, কাৰণ তুমি এজন কঠোৰ মানুহ;
২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হে দুষ্ট দাস, মই তোমাৰ নিজৰ মুখৰ পৰা বিচাৰ কৰিম।" তুমি জানিছিলা যে মই এজন কঠোৰ মানুহ, মই নথকা বস্তুবোৰ তুলি লৈ আৰু বীজ নোপোৱা বস্তুবোৰ চপাইছিলো।
২৩ এতেকে মোৰ আগমনৰ সময়ত সুদ দি মোৰ ধন বিচাৰিবলৈ তুমি মোৰ ধন কিয় তলাত নিদিলা?

২৪ তাতে থিয় হৈ থকা সকলক ক'লে, "তেওঁৰ পৰা পাউণ্ডটো লৈ দহ পাউণ্ড থকা জনক দিয়ক।"
২৫ (তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তেওঁৰ দহ পাউণ্ড আছে।)
২৬ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, যি জনৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব; আৰু যিৰ নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে, সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব।"
২৭ কিন্তু যিবিলাকে মোৰ শত্ৰুবোৰক মই তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ নিবিচাৰে, তেওঁলোকে ইয়ালৈ আনি মোৰ আগত তেওঁলোকক বধ কৰি পেলাওক।
২৮ এই কথা কৈ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ উঠি আগবাঢ়ি গ'ল।
২৯ যীচুৱে জলপান পৰ্বত নামৰ পৰ্বতত থকা বৈৎফাগ আৰু বৈথানিয়াৰ ওচৰ পালে, তেওঁৰ দুজন শিষ্যক পঠালে।
৩০ তেওঁ ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁৱলৈ যোৱা; য'ত তোমালোকে প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত এটা গাধ পোৱালি বান্ধি থোৱা দেখিবা, যাৰ ওপৰত কোনোৱে বহি নাথাকিল।
৩১ আৰু কোনোৱে যদি তোমালোকক সুধিব, তোমালোকে তেওঁক কিয় ঢিলা কৰা? এইদৰে তোমালোকে তেওঁক কবা, কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁৰ আৱশ্যক।"
32 পঠোৱা সকলে গৈ, তেওঁ তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰেই পালে।
33 তেওঁলোকে গাখীৰ পোৱালিটো খুলি থাকোঁতে তাৰ মালিকসকলে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে গাধ পোৱালিটোক কিয় খুলিছা?"
৩৪ তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভুক তেওঁৰ প্ৰয়োজন আছে।"
৩৫ তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ-কানি গাখীৰ পোৱালিটোৰ ওপৰত পেলাই দিলে আৰু যীচুক তাৰ ওপৰত ৰাখিলে।
৩৬ তেওঁ গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ বাটত মেলি দিলে।
37 যীচুৱে ওচৰ পালে, জলপান পৰ্ব্বতৰ নামি অহাত, গোটেই শিষ্যসকলে আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকে দেখা সকলো শক্তিৰ বাবে ডাঙৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে।
৩৮ তেওঁ ক'লে, "প্ৰভুৰ নামেৰে অহা ৰজাক ধন্য হওক;
৩৯ তাতে মানুহৰ মাজৰ পৰা কিছুমান ফৰীচীয়ে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, তোমাৰ শিষ্যসকলক তিৰস্কাৰ কৰা।"
৪০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক কওঁ, যদি এইসকলে মনে মনে থাকে, তেন্তে শিলবোৰে লগে লগে চিঞৰি উঠিব।"
৪১ পাছত তেওঁ ওচৰ পালে, নগৰখন দেখি কান্দিলে।
৪২ তেওঁ ক'লে, " আপুনি যদি এই দিনত অন্ততঃ আপোনাৰ শান্তিৰ বিষয়বোৰ জানিলেহেঁতেন!" কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ তোমাৰ চকুৰ পৰা লুকাই আছে।
৪৩ কিয়নো তোমাৰ শত্ৰুৱে তোমাৰ চাৰিওফালে খাদ পেলাব আৰু তোমাক চাৰিওফালে ঘেৰি ৰাখিব আৰু তোমাক চাৰিওফালৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।
৪৪ আৰু তোমাক মাটিৰ লগত আৰু তোমাৰ সন্তানসকলক তোমাৰ ভিতৰত শুৱাই দিব; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ মাজত এটা শিল আন এটা শিল এৰি নাযায়; কাৰণ তুমি তোমাৰ আগমনৰ সময় নাজানিছিলা।
৪৫ পাছত তেওঁ মন্দিৰলৈ গৈ তাত বিক্ৰেতা আৰু কিনা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে;
৪৬ তেওঁলোকক ক'লে, লিখা আছে, 'মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ;
৪৭ আৰু তেওঁ নিতৌ মন্দিৰত শিক্ষা দিছিল। কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতবিলাক, অধ্যাপকবিলাক আৰু লোকৰ প্ৰধানসকলে তেওঁক ধ্বংস কৰিব বিচাৰিলে।
৪৮ তেওঁলোকে কি কৰিব পাৰে, সেই কথা বিচাৰি নাপালে, কিয়নো সকলো লোকে তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ অতিশয় মনোযোগ দিলে।

অধ্যায় ২০

১ সেই দিনবোৰৰ এটা দিনত তেওঁ মন্দিৰত মানুহবোৰক শিক্ষা দি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি থাকোঁতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকবিলাকে প্ৰাচীনসকলৰ লগত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "আমাক কোৱা, তুমি এইবোৰ কি অধিকাৰেৰে কৰেʔ" নে তোমাক এই অধিকাৰ দিয়া কোন?
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মইও তোমালোকক এটা কথা সুধিম; আৰু মোক উত্তৰ দিয়ক।
৪ যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা?
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "আমি যদি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা; তেওঁ ক'ব, "তেন্তে তোমালোকে তেওঁক কিয় বিশ্বাস কৰা নাছিলা?"
৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ, মানুহৰ পৰা; সকলোৱে আমাক শিলগুটি মাৰিব, কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে যে যোহন এজন ভাববাদী আছিল।
৭ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, ক'ৰ পৰা আহিল, সেই কথা ক'ব নোৱাৰিলে।
৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰো, মইও তোমালোকক কোৱা নাই।"
9 তেতিয়া তেওঁ লোকসকলৰ আগত এই দৃষ্টান্ত ক'বলৈ ধৰিলে; এজন মানুহে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰি খেতিয়কসকলৰ হাতত এৰি দিলে আৰু বহুদিনলৈ দূৰৈৰ দেশলৈ গ'ল।
১০ সেই সময়ত তেওঁ এজন দাসক খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক আঙুৰৰ বাগিচাৰ ফল দিব;
১১ পাছত তেওঁ পুনৰ আন এজন দাস পঠালে, আৰু তেওঁলোকেও তেওঁক মাৰপিট কৰি লজ্জাজনকভাৱে অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁক খালীকৈ পঠিয়াই দিলে।
১২ তেওঁ পুনৰ তৃতীয়জনক পঠালে আৰু তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ উলিয়াই দিলে।
১৩ তেতিয়া আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে ক'লে, "মই কি কৰিম?" মই মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰক পঠাম, হয়তো তেওঁলোকে তেওঁক দেখিলে তেওঁক শ্ৰদ্ধা কৰিব।
১৪ কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক দেখি পৰস্পৰৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "এইজন উত্তৰাধিকাৰী;
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক আঙুৰৰ বাগিচাৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে আৰু তেওঁক বধ কৰিলে। এতেকে আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কি কৰিব?

১৬ তেওঁ আহি এই খেতিয়কসকলক ধ্বংস কৰিব আৰু আঙুৰৰ বাগিচাখন আনক দিব। সেই কথা শুনি তেওঁলোকে ক'লে, "ভগৱান নকৰক।"
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক চাই ক'লে, " তেন্তে এই কথা কি লিখা আছে, "নিৰ্মাতাসকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই শিলটোৱেই চুকটোৰ মূৰ হৈ পৰিছে?"
১৮ যি কোনোৱে সেই শিলৰ ওপৰত পৰিব, তেওঁ ভাঙি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত ই পৰিব, তেওঁক গুড়ি কৰি পেলাব।
১৯ সেই সময়ত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁৰ ওপৰত হাত দিব বিচাৰিলে; তেওঁলোকে লোকবিলাকক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই দৃষ্টান্ত কৈছে।
২০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক চোৱাচিতা কৰি চোৰাংচোৱাক পঠালে, যিসকলে তেওঁৰ কথাত ধৰি ৰাখিবলৈ নিজকে ন্যায়পৰায়ণ বুলি ভাবিছিল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ৰাজ্যপালৰ ক্ষমতা আৰু কৰ্তৃত্বৰ হাতত অৰ্পণ কৰিব পাৰে।
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "গুৰু, তুমি যে সৎ কথা কৈছা আৰু শিক্ষা দিছা, আৰু কোনো এজনৰ ব্যক্তিত্ব গ্ৰহণ নকৰে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পথ সত্যকৈ শিকাইছে, সেই বিষয়ে আমি জানো।
২২ আমি কৈজাৰক কৰ দিয়া উচিত নে নহয়?
২৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ কৌশল দেখি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা?"
২৪ মোক এটকা দেখুৱাই দিয়া। কাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু ওপৰত লিখা আছে? তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "চিজাৰৰ।"
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সেয়েহে কৈচৰৰ যি বস্তু কৈজাৰক আৰু ঈশ্বৰৰ বস্তু ঈশ্বৰক দিয়ক।"
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ বাক্য লোকসকলৰ আগত ধৰিব নোৱাৰিলে, আৰু তেওঁৰ উত্তৰত তেওঁলোকে আচৰিত হৈ মৌন হৈ থাকিল।
২৭ তেতিয়া চদ্দুকীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে কোনো পুনৰুত্থান হ'ব বুলি অস্বীকাৰ কৰে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে।
২৮ ক'লে, "গুৰু, মোচিয়ে আমালৈ লিখিছে, "যদি কোনো লোকৰ ভায়েক পত্নী লৈ মৃত্যুবৰণ কৰে আৰু সন্তান নোহোৱাকৈয়ে মৃত্যুবৰণ কৰে, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক লৈ তেওঁৰ ভায়েকৰ বংশ জন্ম দিব।"
২৯ এতেকে সাতজন ভাই আছিল আৰু প্ৰথমজনে পত্নী বিয়া কৰাই সন্তানহীন হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
৩০ আৰু দ্বিতীয়জনে তাইক বিয়া কৰালে আৰু তেওঁ নিঃসন্তান মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
৩১ তৃতীয়জনে তাইক ধৰিলে; আৰু সেইদৰে সাতজনো সন্তান নেৰাখি মৰি গ'ল।
৩২ শেষত মহিলাগৰাকীৰ মৃত্যু হ'ল।
৩৩ এতেকে পুনৰুত্থানৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজৰ কাৰ পত্নী? কিয়নো সাতজনে তাইক বিয়া কৰাইছিল।
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " এই জগতৰ সন্তানসকলে বিয়া কৰায় আৰু বিয়া কৰাই দিয়া হয়।
৩৫ কিন্তু যিসকলে সেই জগত আৰু মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান পাবলৈ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হ'ব, তেওঁলোকে বিয়া নকৰে আৰু বিয়া কৰাব নোৱাৰে।
৩৬ তেওঁলোকে আৰু মৰিব নোৱাৰে, কিয়নো তেওঁলোক স্বৰ্গদূতসকলৰ সমান; আৰু পুনৰুত্থানৰ সন্তান হৈ ঈশ্বৰৰ সন্তান।
37 এতিয়া মৃত লোকসকল পুনৰুত্থান হ'ল, তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাক অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ বুলি ক'লে, সেই জোপোহাত দেখুৱাইছিল।
৩৮ কিয়নো তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ ঈশ্বৰ;
৩৯ তেতিয়া কিছুমান অধ্যাপকসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আপুনি ভাল কথা কৈছে।"
৪০ তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক কোনো প্ৰশ্ন কৰিবলৈ সাহস কৰা নাছিল।
৪১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " খ্ৰীষ্টক দায়ূদৰ পুত্ৰ বুলি তেওঁলোকে কেনেকৈ কয়?
42 তেতিয়া দায়ূদে নিজেই গীতমালা পুস্তকত ক'লে, "যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, "তুমি মোৰ সোঁফালে বহা।"
৪৩ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নকৰোঁ।
৪৪ দায়ূদে তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ?
৪৫ তেতিয়া তেওঁ সকলো লোকৰ আগত তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে।
৪৬ যিবিলাক অধ্যাপকসকলে দীঘল বস্ত্ৰ পিন্ধি খোজ কাঢ়িব বিচাৰে, আৰু বজাৰত, আৰু নামঘৰত উচ্চ আসন আৰু ভোজ-ভোজৰ সময়ত প্ৰধান কোঠাবোৰত অভিবাদন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা অধ্যাপকসকলৰ পৰা সাৱধান হওক;
৪৭ যিবিলাকে বিধৱাৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে, আৰু প্ৰচাৰৰ কাৰণে দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰে;

অধ্যায় ২১

১ তেতিয়া তেওঁ ওপৰলৈ চাই দেখিলে যে ধনী লোকসকলে নিজৰ নিজৰ উপহাৰ ভঁৰালত পেলাই আছে।
২ তেতিয়া তেওঁ এজনী দুখীয়া বিধৱাও তাত দুডাল টোপোলা ঢালি থকা দেখিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে এই দুখীয়া বিধৱাই সকলোতকৈ অধিক ধন পেলাইছে।
৪ কিয়নো এই সকলোৱে নিজৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে ঈশ্বৰৰ বলিদানৰ বাবে ঢালি দিছে;
৫ আৰু কিছুমানে মন্দিৰৰ বিষয়ে কোৱাৰ দৰে, মন্দিৰটো কেনেকৈ ভাল শিল আৰু উপহাৰেৰে সজোৱা হৈছে, সেই বিষয়ে তেওঁ ক'লে।
৬ তোমালোকে যিবিলাক দেখিছা, সেই দিন আহিব, য'ত এটা শিল আন এটা শিল নাথাকিব, যিটো নমাই নাযাব।
৭ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "গুৰু, কিন্তু এইবোৰ কেতিয়া হ'ব?" আৰু যেতিয়া এইবোৰ হ'ব, তেতিয়া কি চিন হ'ব?
৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " তোমালোক যাতে প্ৰতাৰিত নহয়, তাৰ বাবে সাৱধান হোৱা; আৰু সময় ওচৰ চাপি আহিছে;
9 কিন্তু যেতিয়া যুদ্ধ আৰু হুলস্থুলৰ কথা শুনিব, তেতিয়া ভয় নকৰিবা; কিন্তু শেষটো লাহে লাহে নহয়।
১০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব।

১১ আৰু বিভিন্ন ঠাইত মহান ভূমিকম্প, আকাল আৰু মহামাৰী হ'ব; আৰু স্বৰ্গৰ পৰা ভয়ংকৰ দৃশ্য আৰু মহান চিন হ'ব।
১২ কিন্তু এই সকলোবোৰৰ আগত তেওঁলোকে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি অত্যাচাৰ কৰিব, তোমালোকক মোৰ নামৰ কাৰণে ৰজা আৰু শাসনকৰ্ত্তাসকলৰ আগত নিয়া হ'ব।
১৩ আৰু ই তোমালোকৰ ওচৰলৈ সাক্ষ্য হ'ব।
১৪ এতেকে তোমালোকে যি উত্তৰ দিব, তাৰ আগত ধ্যান নকৰিবা, তোমালোকৰ হৃদয়ত থিৰাং কৰা।
১৫ কিয়নো মই তোমালোকক এনে এক মুখ আৰু জ্ঞান দিম, যাক তোমালোকৰ সকলো বিৰোধীয়ে বিৰোধ কৰিব নোৱাৰিব আৰু প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰিব।
১৬ আৰু পিতৃ-মাতৃ, ভাই, আত্মীয় আৰু বন্ধু-বান্ধৱীয়ে তোমালোকক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব। আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমানক হত্যা কৰিব।
১৭ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোক সকলো মানুহৰে ঘৃণিত হ'বা।
১৮ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এটা চুলিও নষ্ট নহ'ব।
১৯ তোমালোকৰ ধৈৰ্য্যৰে তোমালোকৰ প্ৰাণক অধিকাৰ কৰা।
২০ আৰু যেতিয়া তোমালোকে যিৰূচালেমক সৈন্যৰে আগুৰি থকা দেখিব, তেতিয়া জানিবা যে তাৰ ধ্বংসৰ সময় ওচৰ চাপিছে।
২১ তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা সকলে পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক; আৰু তাৰ মাজত থকা সকলে বাহিৰলৈ যাওক; আৰু দেশত থকা লোকসকলে তাত প্ৰৱেশ নকৰিব।
২২ কিয়নো এইবোৰ প্ৰতিশোধৰ দিন, যাতে লিখা সকলো কথা পূৰ্ণ হয়।
২৩ কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু দুগ্ধপান কৰা সকলৰ বাবে ধিক্! কিয়নো দেশত অতি দুখ-কষ্ট হ'ব আৰু এই লোকসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ হ'ব।"
২৪ আৰু তেওঁলোকক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে পতিত হ'ব, আৰু সকলো জাতিলৈ বন্দী হৈ লৈ যোৱা হ'ব;
২৫ আৰু সূৰ্য্য, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰত চিন থাকিব; আৰু পৃথিবীত জাতিবিলাকৰ দুখ, বিভ্ৰান্তিৰে; সাগৰ আৰু ঢৌৰে গৰ্জন কৰি আছে;
২৬ মানুহৰ হৃদয় ভয়ত আৰু পৃথিবীত আহিবলগীয়া বস্তুবোৰক চোৱা-চিতা কৰাৰ বাবে বিকল হৈ পৰে;
২৭ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মেঘৰ মাজেৰে শক্তি আৰু মহামহিমাৰে আহি থকা দেখিব।
২৮ আৰু যেতিয়া এইবোৰ হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিব, তেতিয়া ওপৰলৈ চাওক আৰু মূৰ ওপৰলৈ তুলি লওক; কিয়নো তোমালোকৰ মুক্তি ওচৰ চাপি আহিছে।
২৯ তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে; ডিমৰু গছ আৰু সকলো গছ চাওক;
৩০ যেতিয়া সিহঁতে গুলীয়াই ওলাই যায়, তেতিয়া তোমালোকে নিজেই দেখিছা আৰু জানো যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰ চাপি আহিছে।
৩১ সেইদৰে তোমালোকে যেতিয়া এইবোৰ ঘটি থকা দেখি, তোমালোকে জানিবা যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে।
৩২ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, সকলো পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে এই প্ৰজন্মৰ অৱসান নহ'ব।
৩৩ আকাশ-পৃথিৱী অদৃশ্য হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য অদৃশ্য নহ'ব।
34 আৰু তোমালোকৰ হৃদয়ত যাতে কোনো সময়ত অতিমাত্ৰা, মদ্যপান আৰু এই জীৱনৰ চিন্তা-চৰ্চাই আৱৰি নাযায়, আৰু সেই দিনটো অজ্ঞাতে তোমালোকৰ ওপৰত নপৰে।
৩৫ কিয়নো সমগ্ৰ পৃথিৱীত বাস কৰা সকলোৰে ওপৰত ই ফান্দৰ দৰে আহিব।
36 এতেকে তোমালোক সজাগ হৈ থাকক আৰু সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকক, যাতে তোমালোক এই সকলো ঘটনাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ আগত থিয় হ'বলৈ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হ'ব।
৩৭ দিনত তেওঁ মন্দিৰত শিক্ষা দি আছিল; ৰাতি তেওঁ জলপানৰ পৰ্বত বুলি কোৱা পৰ্ব্বতত বাস কৰিলে।
৩৮ ৰাতিপুৱাই সকলো লোক তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ মন্দিৰত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।

অধ্যায় ২২

১ খমিৰবিহীন পিঠাৰ উৎসৱ ওচৰ চাপি আহিল, যাক নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব বোলা হয়।
২ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক কেনেকৈ বধ কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে বিচাৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিছিল।
৩ তেতিয়া চয়তানে ইস্কৰিয়োত নামৰ যিহূদাত প্ৰৱেশ কৰিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁ গৈ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সেনাপতিসকলৰ লগত কথা পাতিলে যে তেওঁক কেনেকৈ তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰতাৰণা কৰিব পাৰে।
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দিত হৈ তেওঁক ধন দিবলৈ নিয়ম কৰিলে।
৬ তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, আৰু জনসমাগমৰ অনুপস্থিতিত তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰত বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰিলে।
7 তাৰ পাছত খমিৰবিহীন পিঠা খোৱাৰ দিন আহিল, যেতিয়া নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব বধ কৰিব লাগিব।
৮ তেতিয়া তেওঁ পিতৰ আৰু যোহনক পঠিয়াই ক'লে, " যোৱা আৰু আমাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব সাজু কৰা।"
9 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আপুনি আমি ক'ত সাজু কৰিব বিচাৰিছে?"
১০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " চোৱা, যেতিয়া তোমালোকে নগৰত প্ৰৱেশ কৰিবা, তেতিয়া এজন মানুহে পানীৰ কলহ লৈ তোমালোকক লগ পাব; তেওঁৰ পিছে পিছে তেওঁ প্ৰৱেশ কৰা ঘৰটোত সোমাই যাওক।
১১ আৰু তোমালোকে ঘৰৰ মালিকক ক'বা, 'গুৰুজনে তোমাক ক'লে, 'মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাম, সেই আলহী কোঠাটো ক'ত?
১২ আৰু তেওঁ তোমালোকক সজ্জিত ওপৰৰ এটা ডাঙৰ কোঠা দেখুৱাব;
১৩ তেওঁলোকে গৈ তেওঁ কোৱাৰ দৰে পালে;
১৪ সেই সময় আহিলত তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত বাৰজন পাঁচনি বহিল।

১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই দুখ ভোগ কৰাৰ আগতেই তোমালোকৰ লগত এই নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলোঁ।
১৬ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে মই ইয়াৰ ফল আৰু নাখাম।
১৭ পাছত তেওঁ পাত্ৰটো লৈ ধন্যবাদ দি ক'লে, " এইটো লৈ তোমালোকৰ মাজত ভাগ কৰা।
১৮ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অহালৈকে মই দ্ৰাক্ষাৰসৰ ফল পান নকৰো।
১৯ তেতিয়া তেওঁ পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, " তোমালোকৰ কাৰণে দিয়া মোৰ এই শৰীৰ;
২০ সেইদৰে ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ পাছত পাত্ৰত ক'লে, এই পাত্ৰটোৱেই মোৰ তেজৰ নতুন নিয়ম।
২১ কিন্তু চোৱা, মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰাজনৰ হাত মোৰ লগত মেজত আছে।
২২ আৰু সঁচাকৈ মানুহৰ পুত্ৰ নিৰ্ধাৰিতভাৱে যাব;
২৩ তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত সোধা-পোছা কৰিবলৈ ধৰিলে যে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে এই কাম কৰিব।
২৪ তেওঁলোকৰ মাজত কাজিয়াও হ'ল যে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনজনক আটাইতকৈ ডাঙৰ বুলি গণ্য কৰা হ'ব।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিবিলাকৰ ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে; আৰু যিসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব প্ৰয়োগ কৰে তেওঁলোকক উপকাৰী বুলি কোৱা হয়।
২৬ কিন্তু তোমালোকে তেনেকুৱা নহ'বা, কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিজন মহান, তেওঁ সৰুজনৰ দৰে হওক; আৰু যিজন প্ৰধান, তেওঁ সেৱা কৰাজনৰ দৰে।
২৭ কিয়নো আহাৰ খাবলৈ বহি থকা বা পৰিচৰ্যা কৰা কোন ডাঙৰ? আহাৰ খাবলৈ বহি থকা মানুহজন নহয়নে? কিন্তু ময়ো তোমালোকৰ মাজত আছো, যেনেকৈ সেৱা কৰে।"
২৮ তোমালোকে মোৰ পৰীক্ষাত মোৰ লগত থাকিল।
২৯ মোৰ পিতৃয়ে মোক যিদৰে নিযুক্ত কৰিলে, মই তোমালোকৰ বাবে ৰাজ্য নিযুক্ত কৰিছো;
৩০ যাতে তোমালোকে মোৰ ৰাজ্যত মোৰ মেজত খাব-পান কৰিবা আৰু সিংহাসনত বহি ইস্ৰায়েলৰ বাৰটা ফৈদৰ বিচাৰ কৰিবা।
31 তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " চিমোন, চিমোন, চয়তানে তোমালোকক ঘেঁহুৰ দৰে চেপিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
৩২ কিন্তু তোমাৰ বিশ্বাস যাতে ক্ষীণ নহয়, তাৰ বাবে মই তোমাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ;
৩৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, মই তোমাৰ লগত কাৰাগাৰলৈ আৰু মৃত্যুলৈ যাবলৈ সাজু হৈ আছো।"
৩৪ তেওঁ ক'লে, " পিতৰ, মই তোমাক কওঁ, তুমি মোক চিনি পোৱা বুলি তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰাৰ আগতে আজি কুকুৰাটোৱে কাউৰি নাথাকিব।"
৩৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যেতিয়া মই তোমালোকক পাৰ্চ, স্ক্ৰিপ, জোতা নোহোৱাকৈ পঠিয়াইছিলো, তেতিয়া তোমালোকৰ একো অভাৱ আছিল? তেওঁলোকে ক'লে, "একো নাই।"
36 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু এতিয়া, যাৰ হাতত পাৰ্চ আছে, তেওঁ সেইটো আৰু সেইদৰে তেওঁৰ তৰোৱালখন লৈ যাওক;
37 কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, যি যি লিখা আছে, সেই কথা মোৰ মাজত সম্পন্ন হ'ব লাগিব, আৰু তেওঁক উলংঘাকাৰীসকলৰ মাজত গণ্য কৰা হ'ল;
৩৮ তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভু, চোৱা, ইয়াত দুখন তৰোৱাল আছে।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যথেষ্ট হ'ল।"
৩৯ পাছত তেওঁ ওলাই আহি নিজৰ অভ্যাসৰ দৰে জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলেও তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
৪০ সেই ঠাইত উপস্থিত হৈ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে যাতে পৰীক্ষাত নপৰে, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।"
41 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা প্ৰায় এটা শিলৰ দৰে আঁতৰি গ'ল আৰু আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৪২ তেওঁ ক'লে, " পিতৃ, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে এই পাত্ৰটো মোৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ক;
৪৩ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এজন স্বৰ্গদূতে তেওঁক শক্তি প্ৰদান কৰি তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল।
৪৪ আৰু যন্ত্ৰণাত ভুগি তেওঁ অধিক আন্তৰিকতাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু তেওঁৰ ঘাম মাটিত পৰি থকা তেজৰ টোপালৰ দৰে হ'ল।
৪৫ তেওঁ প্ৰাৰ্থনাৰ পৰা উঠি শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক দুখত শুই থকা দেখিলে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কিয় শুইছা?" উঠা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোকে প্ৰলোভনত নপৰে।"
47 তেতিয়া তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে চোৱা, বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা নামৰ এজন লোকে তেওঁলোকৰ আগত গৈ যীচুক চুমা খাবলৈ ওচৰ চাপি আহিল।
৪৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যিহূদা, তুমি মানুহৰ পুত্ৰক চুমা খাই বিশ্বাসঘাতকতা কৰা নে?"
৪৯ তেওঁৰ ওচৰে পাজৰে থকা লোকসকলে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আমি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিম নেকি?"
৫০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ এজনে মহাপুৰোহিতৰ দাসজনক আঘাত কৰি তেওঁৰ সোঁ কাণ কাটি পেলালে।
৫১ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " তোমালোকে ইমান দিনে সহ্য কৰা।" আৰু তেওঁৰ কাণত চুই সুস্থ কৰি তুলিলে।
৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা প্ৰধান পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু প্ৰাচীনসকলক ক'লে, " তোমালোকে চোৰৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ ওলাই আহিছানে?"
৫৩ মই যেতিয়া প্ৰতিদিনে তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত আছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলি দিয়া নাছিলা;
৫৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি লৈ মহাপুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল। আৰু পিতৰে বহু দূৰৈৰ পিছে পিছে গ'ল।
55 পাছত তেওঁলোকে হলঘৰৰ মাজত জুই জ্বলাই একেলগে স্থাপন কৰিলে, পিতৰে তেওঁলোকৰ মাজত বহিল।
৫৬ কিন্তু এগৰাকী দাসীয়ে তেওঁক জুইৰ কাষত বহি থকা অৱস্থাত দেখি আন্তৰিকতাৰে তেওঁক চাই ক'লে, "এই মানুহজনো তেওঁৰ লগত আছিল।"
৫৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "মহিলা, মই তেওঁক চিনি নাপাওঁ।"

৫৮ অলপ সময়ৰ পাছত আন এজনে তেওঁক দেখি ক'লে, "তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।" পিতৰে ক'লে, "মানুহ, মই নহয়।"
৫৯ প্ৰায় এঘণ্টাৰ পাছত আন এজনে দৃঢ়তাৰে ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এই মানুহজনো তেওঁৰ লগত আছিল;
৬০ পিতৰে ক'লে, "মানুহ, তুমি কি কৈছা, মই নাজানো।" আৰু লগে লগে, তেওঁ কথা কওঁতে, কুকুৰাটোৱে হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে।
৬১ পাছত প্ৰভুৱে ঘূৰি পিতৰলৈ চালে। পিতৰে প্ৰভুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলে, তেওঁ কেনেকৈ তেওঁক কৈছিল, " মুৰ্গীয়ে কান্দি উঠাৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।"
৬২ পিতৰে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তিক্তভাৱে কান্দিলে।
৬৩ তেতিয়া যীচুক ধৰি ৰখা লোকসকলে তেওঁক উপহাস কৰি আঘাত কৰিলে।
64 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ চকুত বান্ধি মুখত আঘাত কৰি সুধিলে, "ভাবিবাণী কোৱা, তোমাক কোনে আঘাত কৰিলে?"
65 আৰু আন বহুতো কথাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰি ক'লে।
৬৬ দিন হোৱাৰ লগে লগে লোকসকলৰ বয়োজ্যেষ্ঠসকল, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে একত্ৰিত হৈ তেওঁক তেওঁলোকৰ সভালৈ লৈ গ'ল আৰু ক'লে।
৬৭ তুমি খ্ৰীষ্ট নেকি? আমাক কোৱা। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই যদি তোমালোকক কওঁ, তেন্তে তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা।
৬৮ আৰু যদি মইও তোমালোকক সুধিম, তেন্তে তোমালোকে মোক উত্তৰ নিদিবা আৰু মোক যাবলৈ নিদিবা।
৬৯ ইয়াৰ পাছত মানুহৰ পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ সোঁহাতে বহিব।
৭০ তেতিয়া তেওঁলোকে সকলোৱে ক'লে, "তেন্তে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নেকি?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কৈছা যে মই।"
৭১ তেওঁলোকে ক'লে, "আমাক আৰু কি সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন? কিয়নো আমি নিজেই তেওঁৰ নিজৰ মুখৰ কথা শুনিছো।

অধ্যায় ২৩

১ তেতিয়া তেওঁলোকৰ সকলো লোকে উঠি তেওঁক পীলাতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।
২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰিবলৈ ধৰিলে, "আমি এই মানুহজনক জাতিটোক বিকৃত কৰি থকা দেখিলোঁ আৰু তেওঁ নিজেই খ্ৰীষ্ট ৰজা বুলি কৈ কৈজাৰক কৰ দিবলৈ নিষেধ কৰা দেখিলোঁ।"
৩ পীলাতে তেওঁক সুধিলে, "তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি?" তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " তুমি এই কথা কৈছা।"
৪ তেতিয়া পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোকসকলক ক'লে, "মই এই মানুহজনৰ কোনো দোষ নাপাওঁ।"
5 তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু অধিক উগ্ৰ হৈ ক'লে, "তেওঁ গালীলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি এই ঠাইলৈকে সকলো ইহুদী দেশত শিক্ষা দি লোকসকলক আলোড়িত কৰে।"
৬ পীলাতে গালীলৰ কথা শুনি তেওঁ সুধিলে যে সেই মানুহজন গালীলীয়া নেকি?
7 তেওঁ হেৰোদৰ অধিকাৰৰ অন্তৰ্গত বুলি গম পোৱাৰ লগে লগে তেওঁক হেৰোদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে, যিও সেই সময়ত যিৰূচালেমত আছিল।
৮ হেৰোদে যীচুক দেখি অত্যন্ত আনন্দিত হ'ল; আৰু তেওঁ আশা কৰিছিল যে তেওঁৰ দ্বাৰা কৰা কোনো অলৌকিক কাম দেখিব।
৯ তেতিয়া তেওঁ বহু কথাৰে তেওঁৰ লগত প্ৰশ্ন কৰিলে; কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে।
১০ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে থিয় হৈ তেওঁক তীব্ৰ অভিযোগ দিলে।
11 হেৰোদে তেওঁৰ যুদ্ধবিলাকৰ সৈতে তেওঁক তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য কৰি ঠাট্টা-মস্কৰা কৰিলে আৰু তেওঁক ধুনীয়া কাপোৰ পিন্ধাই পীলাতৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই পঠিয়ালে।
১২ সেইদিনা পীলাত আৰু হেৰোদে বন্ধুত্ব গঢ়ি তুলিলে, কিয়নো আগতে তেওঁলোকৰ মাজত শত্ৰুতা আছিল।
১৩ পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যক্ষ আৰু লোকসকলক একত্ৰিত কৰিলে।
১৪ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে এই মানুহজনক মোৰ ওচৰলৈ আনিলা, যেনেকৈ মানুহবিলাকক বিপথে পৰিচালিত কৰে;
১৫ নাই, হেৰোদেও নাই; আৰু চোৱা, তেওঁৰ মৃত্যুৰ যোগ্য একোৱেই কৰা হোৱা নাই।
১৬ এতেকে মই তেওঁক শাস্তি দি মুকলি কৰি দিম।
১৭ (কিয়নো আৱশ্যকতাৰ কাৰণে তেওঁ ভোজত তেওঁলোকৰ বাবে এজনক মুকলি কৰি দিব লাগিব।)
18 তেতিয়া তেওঁলোকে একেলগে চিঞৰি ক'লে, "এই মানুহজনক আঁতৰাই দিয়ক আৰু বাৰাব্বাক আমাৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়ক।
১৯ (যি নগৰত কৰা বিদ্ৰোহ আৰু হত্যাৰ কাৰণে কাৰাগাৰত ভৰোৱা হ'ল।)
২০ এতেকে পীলাতে যীচুক মুকলি কৰি দিবলৈ ইচ্ছুক হৈ তেওঁলোকক পুনৰ কথা ক'লে।
২১ কিন্তু তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া, ক্ৰুচত দিয়া।"
২২ তৃতীয়বাৰ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "কিয়, তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে?" মই তেওঁৰ কোনো মৃত্যুৰ কাৰণ বিচাৰি পোৱা নাই, সেয়েহে মই তেওঁক শাস্তি দিম আৰু তেওঁক এৰি দিম।
২৩ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে তৎক্ষণাত ডাঙৰ মাতেৰে অনুৰোধ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ মাত প্ৰবল হ'ল।
২৪ পীলাতে তেওঁলোকে বিচৰা ধৰণে হ'ব বুলি শাস্তি দিলে।
২৫ বিদ্ৰোহ আৰু হত্যাৰ কাৰণে কাৰাগাৰত ভৰ্তি হোৱা জনক তেওঁবিলাকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিলে; কিন্তু তেওঁ যীচুক তেওঁলোকৰ ইচ্ছামতে সমৰ্পণ কৰিলে।
২৬ তেওঁক লৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে দেশৰ পৰা ওলাই অহা চিমোন নামৰ এজন চিমোনক ধৰিলে আৰু যীচুৰ পিছত ক্ৰুচ বহন কৰিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত ক্ৰুচ পাতিলে।
২৭ তেওঁৰ পিছে পিছে বহু লোক আৰু মহিলাসকলেও তেওঁৰ বাবে শোক আৰু বিলাপ কৰিছিল।
২৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ ফালে ঘূৰি ক'লে, " যিৰূচালেমৰ কন্যাসকল, মোৰ কাৰণে কান্দিব নালাগে,

কিন্তু তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ সন্তানৰ বাবে কান্দিব।"
২৯ কিয়নো চোৱা, সেই দিন আহি আছে, য'ত তেওঁলোকে ক'ব, "ধন্য হৈছে বন্ধ্যা, কেতিয়াও জন্ম নোহোৱা গৰ্ভ আৰু কেতিয়াও স্তনপান নকৰা গৰ্ভ।"
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্ব্বতবোৰক ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিব, "আমাৰ ওপৰত পৰি; আৰু পাহাৰলৈ, আমাক ঢাকি ৰাখক।
৩১ কিয়নো তেওঁলোকে যদি সেউজীয়া গছত এইবোৰ কৰে, তেন্তে শুকান গছত কি কৰা হ'ব?
৩২ তেওঁৰ লগত আৰু দুজন অপৰাধীক হত্যা কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল।
33 পাছত তেওঁলোকে কালভাৰী নামৰ ঠাইখন পালে, তাতে তেওঁক আৰু দোষীসকলক এজনক সোঁফালে আৰু আনজনক বাওঁফালে ক্ৰুচত দিলে।
৩৪ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, " পিতৃ, তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা; কিয়নো তেওঁলোকে কি কৰে নাজানে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বস্ত্ৰ বিভাজন কৰিলে আৰু চিৰবিলাক পাতিলে।
৩৫ তেতিয়া লোকসকলে চাই থিয় হৈ থাকিল। আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা অধ্যক্ষসকলেও তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে, "তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে; তেওঁ যদি ঈশ্বৰৰ মনোনীত খ্ৰীষ্ট হয়, তেন্তে তেওঁ নিজকে ৰক্ষা কৰক।
36 সৈন্যসকলেও তেওঁক উপহাস কৰিলে, তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ভিনেগাৰ উৎসৰ্গ কৰিলে।
৩৭ আৰু ক'লে, "তুমি যদি ইহুদীসকলৰ ৰজা হয়, তেন্তে নিজকে ৰক্ষা কৰা।"
৩৮ তেওঁৰ ওপৰত গ্ৰীক, লেটিন আৰু হিব্ৰু ভাষাৰ আখৰেৰে লিখা আছিল, "এইজন ইহুদীসকলৰ ৰজা।"
৩৯ তেতিয়া ফাঁচী দিয়া দুষ্কৃতিকাৰীসকলৰ এজনে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, "তুমি যদি খ্ৰীষ্ট হয়, তেন্তে নিজকে আৰু আমাক ৰক্ষা কৰা।"
৪০ কিন্তু আনজনে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, "আপুনি ঈশ্বৰক ভয় কৰা নাইনে?"
৪১ আৰু আমি সঁচাকৈয়ে ন্যায়পৰায়ণ; কিয়নো আমি আমাৰ কৰ্মৰ উচিত পুৰস্কাৰ পাওঁ;
৪২ তেতিয়া তেওঁ যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি যেতিয়া তোমাৰ ৰাজ্যলৈ আহিবা, তেতিয়া মোক স্মৰণ কৰা।"
৪৩ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আজি তুমি মোৰ লগত স্বৰ্গত থাকিবা।"
৪৪ প্ৰায় ষষ্ঠ ঘণ্টা বাজিলে আৰু নৱম ঘণ্টালৈকে সমগ্ৰ পৃথিৱীত আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
৪৫ তেতিয়া সূৰ্য্য আন্ধাৰ হৈ গ'ল আৰু মন্দিৰৰ ওৰণিখন মাজত ফাটি গ'ল।
৪৬ যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " পিতৃ , মই মোৰ আত্মা তোমাৰ হাতত তুলি দিছো;
৪৭ শতপতিজনে এই ঘটনা দেখি ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে, "এইজন নিশ্চয় ধাৰ্ম্মিক আছিল।"
48 সেই দৰ্শনলৈ অহা সকলো লোকে ঘটি থকা কথাবোৰ দেখি নিজৰ বুকুত খুন্দা মাৰি উলটি গ'ল।
49 তেওঁৰ সকলো চিনাকি লোক আৰু গালীলৰ পৰা তেওঁৰ পিছে পিছে অহা মহিলাসকলে এই কথাবোৰ চাই দূৰৈত থিয় হৈ আছিল।
৫০ তেতিয়া চোৱা, যোচেফ নামৰ এজন ব্যক্তি উপদেশক আছিল; আৰু তেওঁ এজন ভাল মানুহ আৰু ন্যায়পৰায়ণ আছিল।
৫১ (তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ আৰু কাৰ্য্যত সন্মতি নিদিলে;) তেওঁ ইহুদীসকলৰ নগৰ আৰিমথিয়াৰ আছিল;
৫২ এই মানুহজনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ মৃতদেহ বিচাৰিলে।
53 পাছত তেওঁ তাক নমাই লিনেনেৰে মেৰিয়াই শিলত খোদিত কৰা এটা কবৰত থৈ দিলে, য'ত আগতে কেতিয়াও কোনো লোকক সমাধিস্থ কৰা হোৱা নাছিল।
৫৪ সেইদিনা যুগুত হ'ল আৰু বিশ্ৰামবাৰ পাৰ হ'ল।
৫৫ আৰু গালীলৰ পৰা তেওঁৰ লগত অহা মহিলাসকলেও পিছে পিছে গৈ তেওঁৰ মৃতদেহ কেনেকৈ সমাধিস্থ কৰা হৈছে, সেই সমাধিস্থলটো চালে।
৫৬ পাছত তেওঁলোকে উভতি আহি মছলা আৰু মলম প্ৰস্তুত কৰিলে; আৰু আজ্ঞা অনুসাৰে বিশ্ৰামবাৰে বিশ্ৰাম ল'লে।

অধ্যায় ২৪

১ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱাই তেওঁলোকে প্ৰস্তুত কৰা মছলাবোৰ আৰু আন কিছুমান লগত লৈ মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
২ তেতিয়া তেওঁলোকে শিলটো মৈদামৰ পৰা গুটিয়াই থোৱা দেখিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে ভিতৰলৈ সোমাই গৈ প্ৰভু যীচুৰ মৃতদেহ নাপালে।
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই বিষয়ে বহুত বিমোৰত পৰি থকা দেখি, জিলিকি থকা কাপোৰ পিন্ধা দুজন মানুহ তেওঁলোকৰ কাষত থিয় হৈ আছিল।
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ভয় খাই পৃথিবীৰ আগত মুখ নত কৰি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মৃত লোকৰ মাজত কিয় জীৱিত লোকক বিচাৰিছা?
৬ তেওঁ ইয়াত নাই, কিন্তু পুনৰুত্থান হৈছে;
৭ তেওঁ ক'লে, "মানুহৰ পুত্ৰক পাপী মানুহৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি ক্ৰুচত দিয়া হ'ব আৰু তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থান হ'ব লাগিব।"
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলে।
9 তেতিয়া মৈদামৰ পৰা উভতি আহি এঘাৰজন আৰু বাকী সকলোকে এই সকলো কথা ক'লে।
১০ মগদলীনী মৰিয়ম, যোয়ানা, যাকোবৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা আন আন মহিলাসকলে পাঁচনিসকলক এই কথা ক'লে।
১১ আৰু তেওঁলোকৰ কথাবোৰ অসাৰ কাহিনী যেন লাগিল, কিন্তু তেওঁলোকে সেইবোৰ বিশ্বাস নকৰিলে।
১২ তেতিয়া পিতৰে উঠি মৈদামৰ ওচৰলৈ দৌৰি গ'ল। আৰু কুঁৰলি হৈ তেওঁ নিজৰ মাজতে ৰখা লিনেন কাপোৰবোৰ দেখিলে আৰু যি ঘটিছিল, সেই বিষয়ে আচৰিত হৈ তেওঁ গুচি গ'ল।
১৩ সেইদিনা তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজন যিৰূচালেমৰ পৰা প্ৰায় ছয় ফুটমান দূৰত্বত থকা ইমাউচ নামৰ এখন গাঁওলৈ গ'ল।

১৪ এই সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে তেওঁলোকে একেলগে কথা পাতিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে একেলগে আলোচনা কৰি থাকোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ লগত গ'ল।
১৬ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ চকু ঠেলি আছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে খোজ কাঢ়ি গৈ দুখী হৈ থাকোঁতে তোমালোকৰ মাজত কেনেধৰণৰ যোগাযোগ আছে?"
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ক্লিওপাছ নামৰ এজনে তেওঁক ক'লে, "আপুনি কেৱল যিৰূচালেমত বিদেশী, আৰু এই দিনবোৰত তাত ঘটি থকা কথাবোৰ নাজানেনে?"
১৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কি কি? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "নাচৰতীয়া যীচুৰ বিষয়ে, যিজন ঈশ্বৰ আৰু সকলো লোকৰ আগত কৰ্ম আৰু বাক্যত শক্তিশালী ভাববাদী আছিল।
২০ আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু আমাৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক কেনেকৈ মৃত্যুদণ্ডৰ দোষী সাব্যস্ত কৰি ক্ৰুচত দিলে।
২১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰিছিলো যে তেওঁৱেই ইস্রায়েলক মুক্ত কৰিব লাগিছিল;
২২ আৰু আমাৰ দলৰ কিছুমান মহিলাইও আমাক আচৰিত কৰি তুলিলে, যিসকলে মৈদামৰ ওচৰত আছিল;
২৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মৃতদেহ নোপোৱাত তেওঁলোকে আহি ক'লে যে, তেওঁলোকে স্বৰ্গদূতৰ দৰ্শন দেখিছে, য'ত তেওঁ জীয়াই আছে বুলি কৈছিল।
২৪ আমাৰ লগত থকা কিছুমানে মৈদামৰ ওচৰলৈ গৈ মহিলাসকলে কোৱাৰ দৰে তাক পালে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক দেখা নাপালে।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, হে মূৰ্খ আৰু ভাববাদীসকলে কোৱা সকলো কথা বিশ্বাস কৰিবলৈ লেহেমীয়া হৃদয়।
২৬ খ্ৰীষ্টই এইবোৰ কষ্ট ভোগ কৰি নিজৰ মহিমাত প্ৰৱেশ কৰা উচিত নাছিলনে?
২৭ মোচি আৰু সকলো ভাববাদীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তেওঁ সকলো শাস্ত্ৰত নিজৰ বিষয়ে তেওঁলোকক বুজাই দিলে।
২৮ তেওঁলোকে যোৱা গাঁওখনৰ ওচৰ পালেগৈ।
২৯ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক বাধ্য কৰি ক'লে, "আমাৰ লগত থাকক; আৰু সিহঁতৰ লগত থাকিবলৈ সোমাই গ'ল।
৩০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত আহাৰ খাবলৈ বহি থাকোঁতে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ দি ভাঙি তেওঁলোকক দিলে।
৩১ তেতিয়া তেওঁলোকৰ চকু মেলিলে আৰু তেওঁক চিনি পালে; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ দৃষ্টিৰ পৰা অদৃশ্য হৈ গ'ল।
32 তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, "তেওঁ বাটত আমাৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে আৰু আমাৰ আগত শাস্ত্ৰৰ কথা মুকলি কৰি থাকোঁতে আমাৰ অন্তৰত জ্বলি যোৱা নাছিলনে?"
33 সেই সময়তে তেওঁলোকে উঠি যিৰূচালেমলৈ উভতি আহি এঘাৰজন আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা লোকসকলক গোট খাই থকা দেখিলে।
৩৪ তেওঁ ক'লে, "প্ৰভু সঁচাকৈয়ে পুনৰুত্থান হৈছে আৰু চিমোনৰ আগত প্ৰকাশ পাইছে।"
35 পাছত তেওঁলোকে বাটত কি হৈছিল আৰু পিঠা ভাঙি তেওঁ কেনেকৈ চিনাকি হৈছিল, সেই বিষয়ে ক'লে।
৩৬ তেওঁলোকে এইদৰে কোৱাৰ সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ শান্তি হওক।"
37 কিন্তু তেওঁলোকে ভয় খাই ভয় খাই ভাবিলে যে তেওঁলোকে কোনো আত্মাক দেখা পাইছে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক কিয় বিচলিত? আৰু তোমালোকৰ হৃদয়ত কিয় চিন্তাৰ সৃষ্টি হয়?
৩৯ মোৰ হাত আৰু ভৰি চোৱা, মই নিজেই। কিয়নো তোমালোকে মোক দেখাৰ দৰে আত্মাৰ মাংস আৰু হাড় নাথাকে।"
৪০ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ হাত আৰু ভৰি দেখুৱালে।
৪১ তেতিয়াও তেওঁলোকে আনন্দত বিশ্বাস নকৰাত আৰু আচৰিত হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ ইয়াত কিবা আহাৰ আছেনে?"
42 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ভজা মাছ আৰু মৌচাকৰ এটা টুকুৰা দিলে।
৪৩ তেওঁ সেইখিনি লৈ তেওঁলোকৰ আগত খালে।
৪৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোচিৰ বিধান, ভাববাদী আৰু গীতমালাত লিখা সকলো কথা পূৰ্ণ হ'ব লাগিব বুলি মই তোমালোকৰ লগত থাকোঁতে তোমালোকক কোৱা কথাবোৰ এইবোৰেই হ'ল। মোৰ বিষয়ে।
৪৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বুদ্ধিমত্তা মেলিলে, যাতে তেওঁলোকে শাস্ত্ৰৰ বিষয়ে বুজিব পাৰে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " লিখাত এইদৰে লিখা আছে আৰু তৃতীয় দিনা মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হোৱা খ্ৰীষ্টই এইদৰে কৰা উচিত আছিল।
৪৭ আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সকলো জাতিৰ মাজত তেওঁৰ নামেৰে অনুতাপ আৰু পাপৰ ক্ষমা প্ৰচাৰ কৰা হ'ব।
৪৮ আৰু তোমালোক এইবোৰৰ সাক্ষী।
৪৯ আৰু চোৱা, মই মোৰ পিতৃৰ প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছো;
৫০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক বৈথানিয়ালৈকে লৈ গ'ল আৰু তেওঁ হাত তুলি তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
৫১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ দি থাকোঁতে তেওঁলোকৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ স্বৰ্গলৈ লৈ যোৱা হ'ল।
৫২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপাসনা কৰি অতি আনন্দৰে যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।
৫৩ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা আৰু আশীৰ্ব্বাদ কৰি মন্দিৰত অনবৰতে আছিল। আমিন।

জন

অধ্যায় ১

১ আদিতে বাক্য আছিল, বাক্য ঈশ্বৰৰ লগত আছিল আৰু বাক্য ঈশ্বৰ আছিল।
২ আদিতে ঈশ্বৰৰ লগতো একেই আছিল।
৩ সকলো বস্তু তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হ'ল; আৰু তেওঁৰ অবিহনে কোনো বস্তু সৃষ্টি হোৱা নাছিল।
৪ তেওঁৰ মাজত জীৱন আছিল; আৰু জীৱন মানুহৰ পোহৰ আছিল।
৫ আৰু আন্ধাৰত পোহৰ জিলিকি উঠে; আৰু আন্ধাৰে তাক বুজি নাপালে।
৬ ঈশ্বৰৰ পৰা পঠোৱা এজন মানুহ আছিল, যাৰ নাম যোহন আছিল।
7 তেওঁ পোহৰৰ সাক্ষ্য দিবলৈ সাক্ষী হ'বলৈ আহিছিল, যাতে তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰিব পাৰে।
৮ তেওঁ সেই পোহৰ নাছিল, কিন্তু সেই পোহৰৰ সাক্ষ্য দিবলৈ পঠোৱা হৈছিল।
৯ সেইটোৱেই আছিল সত্য পোহৰ, যি জগতলৈ অহা প্ৰতিজন মানুহক পোহৰ দিয়ে।
১০ তেওঁ জগতত আছিল, আৰু জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক চিনি নাপালে।
১১ তেওঁ নিজৰ ওচৰলৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁক গ্ৰহণ কৰা নাছিল।
১২ কিন্তু যিবিলাকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁবিলাকক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হ'বলৈ ক্ষমতা দিলে।
১৩ যিবিলাক তেজৰ পৰা, মাংসৰ ইচ্ছাৰ পৰা নহয়, মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰাই জন্ম লোৱা।
১৪ তেতিয়া বাক্য মাংস হৈ আমাৰ মাজত বাস কৰিলে, (আৰু আমি তেওঁৰ মহিমা, পিতৃৰ একমাত্ৰ সন্তানৰ দৰে মহিমা দেখিলোঁ,) অনুগ্ৰহ আৰু সত্যৰে পৰিপূৰ্ণ।
১৫ যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিঞৰি ক'লে, "মই যিজনৰ বিষয়ে ক'লোঁ, তেওঁ মোৰ পিছত অহা তেওঁ মোতকৈ উত্তম;
১৬ আৰু তেওঁৰ পূৰ্ণতাৰ পৰা আমি সকলোৱে আৰু অনুগ্ৰহৰ সলনি অনুগ্ৰহ পাইছো।
১৭ কিয়নো বিধান মোচিৰ দ্বাৰাই দিয়া হৈছিল, কিন্তু অনুগ্ৰহ আৰু সত্য যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আহিছিল।
১৮ কোনেও কেতিয়াও ঈশ্বৰক দেখা নাই; পিতৃৰ বুকুত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰক তেওঁ প্ৰচাৰ কৰিলে।
19 যোহনৰ এই সাক্ষ্য, ইহুদীসকলে যিৰূচালেমৰ পৰা পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক তেওঁক সুধিবলৈ পঠিয়াইছিল, "তুমি কোন?"
২০ তেওঁ স্বীকাৰ কৰিলে, আৰু অস্বীকাৰ নকৰিলে; কিন্তু স্বীকাৰ কৰিলে, "মই খ্ৰীষ্ট নহয়।"
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে কি? তুমি ইলিয়াছ নেকি? তেওঁ ক'লে, "মই নহয়।" তুমি সেই ভাববাদী নেকি? তেওঁ উত্তৰ দিলে, "নাই।"
২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, তুমি কোন? যাতে আমাক পঠোৱা সকলক আমি উত্তৰ দিব পাৰোঁ।" তুমি নিজৰ বিষয়ে কি কোৱা?
২৩ তেওঁ ক'লে, "যিচয়া ভাববাদীয়ে কোৱাৰ দৰে মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত মই।"
২৪ পঠোৱা লোকসকল ফৰীচীসকলৰ মাজৰ আছিল।
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "তুমি যদি সেই খ্ৰীষ্ট, ইলিয়া আৰু ভাববাদী নহয়, তেন্তে তুমি কিয় বাপ্তিস্ম দিছা?
২৬ যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "মই পানীৰে বাপ্তিস্ম দিওঁ;
২৭ মোৰ পিছত অহা তেওঁৱেই মোতকৈ অগ্ৰাধিকাৰ, যাৰ জোতাৰ খোলাটো মই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়।
২৮ যোহনে বাপ্তিস্ম দি থকা যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ বেথাবাৰাত এইবোৰ ঘটিল।
২৯ পিছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি থকা দেখি ক'লে, "চোৱা ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালি, যি জগতৰ পাপ দূৰ কৰে।"
৩০ এইজনেই যাৰ বিষয়ে মই ক'লোঁ, "মোৰ পিছত এজন ব্যক্তি আহিব, যিজন মোতকৈ উত্তম, কিয়নো তেওঁ মোৰ আগত আছিল।"
৩১ মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ আগত তেওঁক প্ৰকাশ কৰিবলৈ, সেই কাৰণে মই পানীৰে বাপ্তিস্ম দি আহিছো।
৩২ যোহনে সাক্ষ্য দি ক'লে, "মই আত্মাক কপৌৰ দৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত বাস কৰিলে।"
৩৩ মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ, কিন্তু যি জনে মোক পানীৰে বাপ্তিস্ম দিবলৈ পঠালে, তেওঁ মোক ক'লে, "যিজনৰ ওপৰত আত্মা নামি তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিবা, সেইজনেই পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম দিয়ে।"
৩৪ মই দেখিলোঁ আৰু সাক্ষ্য দিলোঁ যে এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।
35 তাৰ পিছদিনা যোহন আৰু তেওঁৰ দুজন শিষ্য পুনৰ থিয় হ'ল;
৩৬ যীচুক খোজ কাঢ়ি গৈ থকা অৱস্থাত চাই তেওঁ ক'লে, "চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালি!"
৩৭ শিষ্য দুজনে তেওঁৰ কথা শুনি যীচুৰ পিছে পিছে গ'ল।
৩৮ তেতিয়া যীচুৱে ঘূৰি আহি তেওঁলোকক পিছে পিছে থকা দেখি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কি বিচাৰিছা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, (যাৰ অৰ্থ হ'ল, "গুৰু" আপুনি ক'ত বাস কৰে?"
৩৯ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আহা আৰু চাওক।" তেওঁলোকে আহি তেওঁ ক'ত বাস কৰে, সেইদিনা তেওঁৰ লগত বাস কৰিলে।
৪০ যোহনৰ কথা শুনি তেওঁৰ পিছে পিছে যোৱা দুজনৰ ভিতৰত এজন আছিল চিমোন পিতৰৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়।
৪১ তেওঁ প্ৰথমে নিজৰ ভায়েক চিমোনক বিচাৰি পালে আৰু তেওঁক ক'লে, "আমি মচীহক পাইছো, যাৰ অৰ্থ হৈছে খ্ৰীষ্ট।"
৪২ পাছত তেওঁ তেওঁক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। যীচুৱে তেওঁক দেখি ক'লে, তুমি যোনাৰ পুত্ৰ চিমোন ;
৪৩ তাৰ পিছদিনা যীচুৱে গালীললৈ যাব বিচাৰিছিল আৰু ফিলিপক বিচাৰি ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।"
44 ফিলিপ আন্দ্ৰিয় আৰু পিতৰৰ নগৰ বৈৎচয়দাৰ আছিল।
৪৫ ফিলিপে নথনিয়েলক বিচাৰি পালে আৰু ক'লে, "মোচিয়ে বিধানত আৰু ভাববাদীসকলে যিজনৰ বিষয়ে লিখিছে, তেওঁক আমি পাইছো, যোচেফৰ পুত্ৰ নাচৰতীয়া যীচু।"

46 নাথানেলে তেওঁক ক'লে, "নাচৰতৰ পৰা কিবা ভাল বস্তু ওলাব পাৰেনে?" ফিলিপে তেওঁক ক'লে, "আহা আৰু চাওক।"
৪৭ যীচুৱে নথনেলক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা দেখি তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, " চোৰা, এজন ইস্রায়েলী, যাৰ কোনো ছলনা নাই!
৪৮ নাথানেলে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোক ক'ৰ পৰা চিনি পালা?" যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " ফিলিপে তোমাক মাতি অনাৰ আগতে, যেতিয়া তুমি ডিমৰু গছৰ তলত আছিলা, মই তোমাক দেখিছিলো।"
৪৯ নথনেলে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ; তুমি ইস্রায়েলৰ ৰজা।
৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক ডিমৰু গছৰ তলত দেখিলোঁ বুলি কোৱাৰ কাৰণে তুমি বিশ্বাস কৰা নে? আপুনি এইবোৰতকৈ ডাঙৰ বস্তু দেখিব।"
৫১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ইয়াৰ পিছত তোমালোকে স্বৰ্গ মুকলি হোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ দূতসকলক মানুহৰ পুত্ৰৰ ওপৰত আৰোহণ আৰু অৱতৰণ হোৱা দেখিবা।"

অধ্যায় ২

১ তৃতীয় দিনা গালীলৰ কানাত বিয়া হ'ল; তাতে যীচুৰ মাতৃ আছিল।
২ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাক দুয়োকে বিবাহৰ বাবে মাতি অনা হ'ল।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষাৰসৰ অভাৱত যীচুৰ মাকে তেওঁক ক'লে, "তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষাৰস নাই।"
৪ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মহিলা, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? মোৰ সময় এতিয়াও অহা নাই।
৫ তেওঁৰ মাকে দাসবিলাকক ক'লে, "তেওঁ তোমালোকক যি ক'ব, তাকেই কৰা।"
6 তাতে ইহুদীবিলাকৰ পবিত্ৰকৰণৰ অনুসাৰে ছটা শিলৰ পাত্ৰ ৰখা হৈছিল, য'ত প্ৰতিটোতে দুটা বা তিনিটা ঠেং আছিল।
৭ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "পাত্ৰবোৰত পানী ভৰাই দিয়া।" আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ মুখলৈকে ভৰাই দিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়া বাহিৰলৈ ওলাই যোৱা আৰু ভোজৰ ৰাজ্যপালৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।" আৰু তেওঁলোকে তাক উদঙাই দিলে।
৯ যেতিয়া ভোজৰ অধ্যক্ষই দ্রাক্ষাৰস কৰা পানীৰ সোৱাদ ল'লে আৰু সেই পানী ক'ৰ পৰা আহিছে নাজানিলে।
১০ তাতে তেওঁক ক'লে, "প্ৰতিজনে আদিতে ভাল দ্রাক্ষাৰস উলিয়াই; আৰু যেতিয়া মানুহে ভালকৈ মদ খায়, তেতিয়া আৰু বেয়া মদ খালে, কিন্তু তুমি এতিয়ালৈকে ভাল দ্রাক্ষাৰস ৰাখিছা।
১১ যীচুৱে গালীলৰ কানাত এই অলৌকিক কাৰ্য্যৰ আৰম্ভণি কৰিছিল আৰু নিজৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰিছিল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে।
১২ ইয়াৰ পাছত তেওঁ মাক, ভাইসকল আৰু শিষ্যবিলাক কফৰনাহূমলৈ নামি গ'ল।
১৩ ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব ওচৰ চাপি আহিল আৰু যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
১৪ মন্দিৰত গৰু, ভেড়া আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰা লোকসকলক আৰু ধন সলনি কৰা লোকসকলক বহি থকা দেখিলে।
১৫ আৰু তেওঁ সৰু সৰু ৰছীৰে কোব মাৰি মন্দিৰৰ পৰা সকলোকে, ভেড়া আৰু গৰুবোৰক খেদি পঠিয়ালে। আৰু সলনি কৰা লোকসকলৰ ধন ঢালি দিলে আৰু মেজবোৰ উফৰাই দিলে;
১৬ কপৌ বিক্ৰেতাসকলক ক'লে, " এইবোৰ ইয়াৰ পৰা লৈ যোৱা; মোৰ পিতৃৰ ঘৰক ব্যৱসায়ৰ ঘৰ নকৰিবা।
১৭ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে মনত পৰিল যে, "তোমাৰ ঘৰৰ উদ্যমে মোক খাই পেলালে।"
১৮ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "আপুনি এইবোৰ কাম কৰি আমাক কি চিন দেখুৱাইছে?"
১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " এই মন্দিৰটো ধ্বংস কৰা, আৰু মই তিনিদিনৰ ভিতৰত ইয়াক স্থাপন কৰিম।"
২০ তেতিয়া ইহুদীসকলে ক'লে, "এই মন্দিৰটো ছয়চল্লিশ বছৰ ধৰি নিৰ্মাণ কৰা হ'ল আৰু তুমি তিনিদিনৰ ভিতৰতে এই মন্দিৰটো গঢ়ি তুলিবানে?"
২১ কিন্তু তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ মন্দিৰৰ কথা ক'লে।
২২ তেতিয়া তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক এই কথা কোৱাৰ কথা মনত পেলালে; তেওঁলোকে শাস্ত্ৰ আৰু যীচুৱে কোৱা বাক্য বিশ্বাস কৰিলে।
২৩ তেওঁ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিনা যিৰূচালেমত আছিল, তেতিয়া তেওঁ কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখি বহুতে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে।
২৪ কিন্তু যীচুৱে সকলো মানুহক চিনি পোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰা নাছিল।
২৫ আৰু মানুহৰ বিষয়ে কোনোৱে সাক্ষ্য দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাছিল;

অধ্যায় ৩

১ ফৰীচীসকলৰ মাজৰ এজন ইহুদীসকলৰ অধিপতি নিকোদিমাছ নামৰ এজন লোক আছিল।
২ ৰাতি তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, তুমি যে ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক, আমি জানো;
৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদিহে কোনো মানুহে পুনৰ জন্ম নাপায়, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য চাব নোৱাৰে।"
৪ নীকোদিমে তেওঁক ক'লে, "মানুহ বৃদ্ধ হ'লে কেনেকৈ জন্ম হ'ব পাৰে?" তেওঁ দ্বিতীয়বাৰ মাতৃৰ গৰ্ভত প্ৰৱেশ কৰি জন্ম ল'ব পাৰিবনে?
৫ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, কোনো মানুহে জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নোহোৱালৈকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে।"
৬ মাংসৰ পৰা যি জন্ম হয়, সেয়া মাংস; আৰু আত্মাৰ পৰা যি জন্ম হয়, সেয়া আত্মা।
৭ মই তোমাক কোৱাত আচৰিত নহ'বা, তোমালোকৰ পুনৰ জন্ম হ'ব লাগিব।
৮ বতাহ য'ত বিচাৰে তালৈ বয়, আৰু তুমি তাৰ শব্দ শুনিছা, কিন্তু ই ক'ৰ পৰা আৰু ক'লৈ যায় ক'ব নোৱাৰা;

৯ নীকোদিমে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?"
১০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি ইস্রায়েলৰ প্ৰভু, এইবোৰ নাজানেনে?"
১১ মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো, সেই কথা কওঁ আৰু আমি দেখাৰ সাক্ষ্য দিওঁ; আৰু তোমালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে।"
১২ মই যদি তোমালোকক পাৰ্থিৱ কথা কৈছোঁ, আৰু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে মই যদি স্বৰ্গৰ কথা তোমালোকক কওঁ, তেন্তে তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা?
১৩ আৰু স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা মানুহৰ বাহিৰে আন কোনোৱে স্বৰ্গলৈ উঠি যোৱা নাই।
১৪ মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুভূমিত সাপক ওপৰলৈ তুলিলে, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো ওপৰলৈ তুলিব লাগিব।
১৫ যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা কোনোৱে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।
১৬ কিয়নো ঈশ্বৰে জগতক ইমানেই প্ৰেম কৰিলে যে তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দান কৰিলে, যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা কোনোৱে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰে জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নিজৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠোৱা নাছিল; কিন্তু তেওঁৰ দ্বাৰাই জগতক পৰিত্ৰাণ পাবলৈ।
১৮ যি জনে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ দোষী সাব্যস্ত নহয়, কিন্তু যি জনে বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ ইতিমধ্যে দোষী সাব্যস্ত হৈছে, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই।
১৯ আৰু এই দোষী সাব্যস্ত হ'ল যে জগতলৈ পোহৰ আহিছে, আৰু মানুহে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক ভাল পাইছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰ বেয়া আছিল।
২০ কিয়নো যি কোনোৱে বেয়া কাম কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু পোহৰৰ ওচৰলৈ নাহে, যাতে তেওঁৰ কৰ্মক তিৰস্কাৰ নহয়।
২১ কিন্তু যি জনে সত্য পালন কৰে, তেওঁ পোহৰৰ ওচৰলৈ আহে, যাতে তেওঁৰ কৰ্ম ঈশ্বৰত কৰা হৈছে, সেই বিষয়ে প্ৰকাশ পায়।
২২ এইবোৰৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাক যিহূদিয়া দেশলৈ আহিল; তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত থাকি বাপ্তিস্ম ল'লে।
২৩ যোহনেও চেলিমৰ ওচৰৰ আইনোনত বাপ্তিস্ম দি আছিল, কাৰণ তাত বহুত পানী আছিল।
২৪ কিয়নো যোহনক এতিয়াও কাৰাগাৰত পেলোৱা হোৱা নাছিল।
২৫ তেতিয়া যোহনৰ কিছুমান শিষ্য আৰু ইহুদীসকলৰ মাজত পবিত্ৰকৰণৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন উত্থাপন হ'ল।
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, যিজন তোমাৰ লগত যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আছিল, যাৰ বিষয়ে তুমি সাক্ষ্য দিয়া, তেওঁ বাপ্তিস্ম দিয়ে আৰু সকলোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে।"
২৭ যোহনে উত্তৰ দি ক'লে, "মানুহক স্বৰ্গৰ পৰা নিদিয়ালৈকে একো লাভ কৰিব নোৱাৰে।"
২৮ তোমালোকে মোৰ সাক্ষ্য দিছা যে মই ক'লো, 'মই খ্ৰীষ্ট নহয়, কিন্তু তেওঁৰ আগত মই পঠোৱা হ'লো।
২৯ যিজনৰ কইনা আছে তেওঁ দৰা;
৩০ তেওঁ বৃদ্ধি হ'ব লাগিব, কিন্তু মই হ্রাস হ'ব লাগিব।
৩১ ওপৰৰ পৰা অহা জন সকলোতকৈ ওপৰত, পৃথিৱীৰ যি পৃথিবী আৰু পৃথিৱীৰ কথা কয়;
৩২ তেওঁ যি দেখিছে আৰু শুনিছে, সেই বিষয়ে তেওঁ সাক্ষ্য দিছে; আৰু কোনেও তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে।
৩৩ যি জনে তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰিছে, তেওঁ নিজৰ মোহৰ মাৰিছে যে ঈশ্বৰ সত্য।
৩৪ কিয়নো ঈশ্বৰে যাক পঠিয়াইছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্য কয়;
৩৫ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু সকলো বস্তু তেওঁৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে।
৩৬ যি জনে পুত্ৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ তেওঁৰ ওপৰত থাকে।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে যীচুৱে যোহনতকৈ অধিক শিষ্য সৃষ্টি কৰি বাপ্তিস্ম দিয়া বুলি ফৰীচীসকলে কেনেকৈ শুনিলে, প্ৰভুৱে জানিলে।
২ (যেদিও যীচুৱে নিজেই বাপ্তিস্ম নিদিলে, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলকহে বাপ্তিস্ম দিলে;
৩ তেওঁ যিহূদিয়া এৰি গালীললৈ গ'ল।
৪ আৰু তেওঁ চমৰিয়াৰ মাজেৰে যাব লাগিব।
৫ তাৰ পাছত যাকোবে নিজৰ পুত্ৰ যোচেফক দিয়া মাটিৰ ওচৰৰ চমৰিয়াৰ এখন নগৰলৈ আহিল।
৬ তাতে যাকোবৰ কুঁৱা আছিল। তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ যাত্ৰাত ক্লান্ত হৈ কুঁৱাৰ ওপৰত এইদৰে বহিল;
৭ তাতে চমৰীয়াৰ এগৰাকী মহিলা পানী উলিয়াবলৈ আহিল ;
৮ (কিয়নো তেওঁৰ শিষ্যবিলাক আহাৰ কিনিবলৈ নগৰলৈ গৈছিল।)
9 তেতিয়া চমৰীয়া মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "তুমি ইহুদী হৈ মোৰ পৰা কেনেকৈ পানী বিচাৰিছা? কিয়নো ইহুদীসকলৰ চমৰীয়াসকলৰ লগত কোনো ব্যৱহাৰ নাই।
১০ যীচুৱে তাইক উত্তৰ দি ক'লে, " তুমি যদি ঈশ্বৰৰ দান আৰু তোমাক কোনে কৈছে, মোক পানী দিয়া; তুমি তেওঁৰ পৰা বিচাৰিলেহেঁতেন, আৰু তেওঁ তোমাক জীৱন্ত পানী দিলেহেঁতেন।
১১ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, তোমাৰ হাতত উলিয়াবলৈ একো নাই, আৰু কুঁৱাটো গভীৰ;
১২ আমাৰ পিতৃ যাকোবতকৈ আপুনি ডাঙৰ নেকি, যিজনে আমাক কুঁৱাটো দিছিল আৰু তাৰ পৰা নিজে, তেওঁৰ সন্তানসকল আৰু তেওঁৰ গৰু-ম'হবোৰ পান কৰিছিল?
১৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তাইক ক'লে, " যি কোনোৱে এই পানী পান কৰে, তেওঁ পুনৰ পিয়াহ ল'ব।
১৪ কিন্তু মই দিয়া পানীৰ পৰা যি কোনোৱে পান কৰে, তেওঁ কেতিয়াও পিয়াহ নাপাব; কিন্তু মই তেওঁক যি পানী দিম, সেই পানী তেওঁৰ মাজত অনন্ত জীৱনলৈ ওলোৱা পানীৰ কুঁৱা হ'ব।
১৫ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, এই পানী মোক দিয়ক, যাতে মই পিয়াহ নাপাওঁ আৰু ইয়ালৈ পানী খাবলৈ নাযাওঁ।"

১৬ যীচুৱে তাইক ক'লে, " যা, তোমাৰ স্বামীক মাতি আনি ইয়ালৈ আহক।"
১৭ মহিলাগৰাকীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, "মোৰ কোনো স্বামী নাই।" যীচুৱে তাইক ক'লে, " আপুনি ভালকৈয়ে কৈছে, মোৰ কোনো স্বামী নাই।
১৮ কিয়নো তোমাৰ পাঁচজন স্বামী আছিল; আৰু এতিয়া তোমাৰ যি আছে, তেওঁ তোমাৰ স্বামী নহয়;
১৯ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, মই বুজি পাইছো যে তুমি এজন ভাববাদী।"
২০ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই পৰ্ব্বতত উপাসনা কৰিছিল; আৰু তোমালোকে কৈছা যে যিৰূচালেমত মানুহে উপাসনা কৰা উচিত।
২১ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মহিলা, মোক বিশ্বাস কৰক, সেই সময় আহিব যেতিয়া তোমালোকে এই পৰ্বতত বা যিৰূচালেমত পিতৃক পূজা নকৰিবা।"
২২ তোমালোকে উপাসনা কৰা তোমালোকে কি নাজানা, আমি জানো আমি কি উপাসনা কৰোঁ;
২৩ কিন্তু সত্য উপাসকসকলে আত্মা আৰু সত্যতাৰে পিতৃক উপাসনা কৰিব, কিয়নো পিতৃয়ে তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ এনেবোৰ বিচাৰে।
২৪ ঈশ্বৰ এজন আত্মা;
২৫ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "মই জানো যে মচীহ আহিব, যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়;
২৬ যীচুৱে তাইক ক'লে, " তোমাৰ লগত কথা কোৱা মই তেওঁ।"
২৭ এই কথাত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক আহি তেওঁ মহিলাগৰাকীৰ লগত কথা পতাত আচৰিত হ'ল; বা, তুমি তাইৰ লগত কিয় কথা পাতিছা?
২৮ তেতিয়া মহিলাগৰাকীয়ে নিজৰ জলপাত্ৰ এৰি নগৰলৈ গৈ মানুহবোৰক ক'লে।
২৯ এজন মানুহক চাবলৈ আহক, যিজনে মোক কেতিয়াও কৰা সকলো কথা কৈছিল।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰৰ পৰা ওলাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩১ তাৰ মাজতে তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, "গুৰু, খাবা।"
৩২ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নজনা খাদ্য মোৰ হাতত আছে।"
৩৩ এই হেতুকে শিষ্যবিলাকে ইজনে সিজনক ক'লে, "কোনো কোনোবাই তেওঁক খোৱাৰ উচিত আনিছেনে?"
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা পালন কৰা আৰু তেওঁৰ কাম সমাপ্ত কৰা মোৰ আহাৰ।"
৩৫ তোমালোকে নকবানে, "আৰু চাৰি মাহ বাকী আছে, তাৰ পাছত শস্য চপোৱা হ'ব?" চোৱা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা; কিয়নো সেইবোৰ চপোৱাৰ বাবে ইতিমধ্যে বগা হৈছে।
৩৬ শস্য চপোৱাজনে মজুৰি লাভ কৰে আৰু অনন্ত জীৱনৰ বাবে ফল গোটায়, যাতে বীজ সিঁচা আৰু শস্য চপোৱা উভয়ে একেলগে আনন্দ কৰে।
৩৭ আৰু এই কথাত সত্য হৈছে, "এজনে বীজ সিঁচা আৰু আন এজনে শস্য চপায়।"
৩৮ মই তোমালোকক পঠালোঁ, য'ত তোমালোকে কোনো পৰিশ্ৰম কৰা নাছিলা, সেই শস্য চপাবলৈ।
39 সেই নগৰৰ অনেক চমৰীয়াই তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, যিগৰাকী মহিলাই সাক্ষ্য দিছিল, "তেওঁ মোক মই কৰা সকলো কথা ক'লে।"
৪০ তেতিয়া চমৰীয়াসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁ তাত দুদিন থাকিল।
৪১ তেওঁৰ নিজৰ বাক্যৰ কাৰণে আৰু বহুতে বিশ্বাস কৰিলে;
৪২ তেওঁ মহিলাগৰাকীক ক'লে, "আপোনাৰ কথাৰ কাৰণে আমি এতিয়া বিশ্বাস কৰোঁ, কিয়নো আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনিছো আৰু জানো যে এইজনেই হৈছে জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট।"
43 দুদিনৰ পাছত তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই গালীললৈ গ'ল।
৪৪ কিয়নো যীচুৱে নিজেই সাক্ষ্য দিছিল যে, ভাববাদীৰ নিজৰ দেশত কোনো সন্মান নাই।
45 তেতিয়া তেওঁ গালীললৈ আহি গালীলীয়াসকলে তেওঁক যিৰূচালেমত ভোজত কৰা সকলো কাম দেখি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে।
46 তেতিয়া যীচুৱে গালীলৰ কানালৈ গ'ল আৰু তাতে তেওঁ পানীক দ্ৰাক্ষাৰস কৰিলে। তাতে এজন সম্ভ্ৰান্ত লোক আছিল, যাৰ পুত্ৰ কফৰনাহূমত অসুস্থ আছিল।
৪৭ যীচুৱে যিহূদিয়াৰ পৰা গালীললৈ অহাৰ কথা শুনি তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ পুত্ৰক সুস্থ কৰিবলৈ নামি আহিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে;
৪৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমালোকে যদি চিন আৰু আশ্চৰ্য্য দেখা নাপাবা, তেন্তে তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা।"
৪৯ মহাপুৰুষজনে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ সন্তানৰ মৃত্যুৰ আগতে নামি আহক।"
৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "যা; তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে। তেতিয়া সেই মানুহজনে যীচুৱে তেওঁক কোৱা বাক্য বিশ্বাস কৰিলে।
৫১ তেওঁ নামি যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ দাসসকলে তেওঁক লগ কৰি ক'লে, "তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে।"
৫২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰিলে, কেতিয়া তেওঁ সংশোধন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "কালি সপ্তম বজাত তেওঁৰ জ্বৰ ওলাই গ'ল।"
৫৩ তেতিয়া পিতৃয়ে গম পালে যে সেই সময়ত যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে;
৫৪ যিহূদিয়াৰ পৰা গালীললৈ আহি যীচুৱে কৰা দ্বিতীয়টো আচৰিত কাৰ্য্য।

অধ্যায় ৫

১ ইয়াৰ পাছত ইহুদীসকলৰ ভোজ হ'ল; আৰু যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
২ যিৰূচালেমত ভেড়াৰ বজাৰৰ কাষত পাঁচটা বাৰাণ্ডা থকা এটা পুখুৰী আছে, যাক ইব্ৰী ভাষাত বেথেচদা বুলি কোৱা হয়।
৩ এইবোৰৰ মাজত অন্ধ, থমকি ৰোৱা, শুকাই যোৱা, পানীৰ গতিৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থকা অক্ষম লোকৰ এক বৃহৎ জনসমাগম পৰি আছিল।

৪ কিয়নো এটা সময়ত এজন স্বৰ্গদূতে পুখুৰীলৈ নামি আহি পানীত আতংকিত কৰিলে;
৫ তাতে আঠত্ৰিশ বছৰ ধৰি অসুস্থ এজন মানুহ আছিল।
৬ যেতিয়া যীচুৱে তেওঁক শুই থকা দেখি, তেওঁ এই ক্ষেত্ৰত বহুদিন ধৰি আছে বুলি জানিলে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি সুস্থ হ'ব বিচাৰিছানে?"
৭ সেই অধ্যৱসায়ীজনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "হে প্ৰভু, মোৰ কোনো লোক নাই, যেতিয়া পানী তল খায়, তেতিয়া মোক পুখুৰীত ভৰাই থ'ব পাৰে;
৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " উঠা, তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ যোৱা।"
9 তেতিয়াই মানুহজন সুস্থ হৈ উঠিল আৰু বিচনাখন তুলি লৈ খোজ কাঢ়িলে আৰু সেইদিনা বিশ্ৰামবাৰ আছিল।
১০ ইহুদীসকলে সুস্থ হোৱা জনক ক'লে, "এইটো বিশ্ৰামবাৰ;
১১ তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "যি জনে মোক সুস্থ কৰি তুলিলে, তেওঁ মোক ক'লে, "তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "তোমাক ক'লে, "তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা?"
১৩ যি জনে সুস্থ হৈ উঠিল, তেওঁ কোন সেইটো নাজানিলে, কিয়নো যীচুৱে সেই ঠাইত বহু লোকে নিজকে আঁতৰাই লৈ গ'ল।
১৪ পাছত যীচুৱে তেওঁক মন্দিৰত পাই তেওঁক ক'লে, " চোৱা, তুমি সুস্থ হৈছা;
১৫ মানুহজন গুচি গ'ল আৰু ইহুদীসকলক ক'লে যে যীচুৱেই তেওঁক সুস্থ কৰি তুলিছে।
১৬ এই কাৰণে ইহুদীসকলে যীচুক অত্যাচাৰ কৰি বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁ এইবোৰ বিশ্ৰামবাৰে কৰিছিল।
১৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কাম কৰি আছে আৰু মইও কাম কৰি আছো।"
১৮ এতেকে ইহুদীসকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ অধিক চেষ্টা কৰিলে, কাৰণ তেওঁ কেৱল বিশ্ৰামবাৰ ভংগ কৰাই নহয়, ঈশ্বৰক তেওঁৰ পিতৃ বুলিও কৈছিল আৰু নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান কৰি তুলিছিল।
১৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, পুত্ৰই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু পিতৃক যি কৰা দেখিছে, কিয়নো তেওঁ যি কৰে, পুত্ৰেও এইবোৰ কৰে।
২০ কিয়নো পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে, আৰু তেওঁ নিজে কৰা সকলো কাম তেওঁক দেখুৱায়;
২১ কিয়নো পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতক পুনৰুত্থান কৰি সজীৱ কৰে; সেইদৰে পুত্ৰই যাক ইচ্ছা তাক সজীৱ কৰে।"
২২ কিয়নো পিতৃয়ে কাৰো বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সকলো বিচাৰ পুত্ৰৰ হাতত অৰ্পণ কৰিছে।
২৩ সকলো মানুহে পিতৃক সন্মান কৰাৰ দৰে পুত্ৰক সন্মান কৰিব। যি জনে পুত্ৰক সন্মান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা পিতৃক সন্মান নকৰে।
২৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি মোৰ বাক্য শুনি মোক পঠোৱাজনৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু তেওঁ দোষী সাব্যস্ত নহ'ব; কিন্তু মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ স্থানান্তৰিত হৈছে।
২৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, সেই সময় আহি আছে আৰু এতিয়া আহি আছে, যেতিয়া মৃতসকলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মাত শুনিব;
২৬ কিয়নো পিতৃৰ নিজৰ মাজত যেনেকৈ জীৱন আছে; সেইদৰে তেওঁ পুত্ৰক নিজৰ মাজত জীৱন পাবলৈ দিলে;
২৭ আৰু তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ হোৱাৰ কাৰণে তেওঁক বিচাৰ কৰিবলৈও অধিকাৰ দিছে।
২৮ এই কথাত আচৰিত নহ'বা, কিয়নো সেই সময় আহি আছে, য'ত কবৰত থকা সকলোৱে তেওঁৰ মাত শুনিব।
২৯ আৰু ওলাই আহিব; যিসকলে ভাল কাম কৰিলে, তেওঁলোকে জীৱনৰ পুনৰুত্থান হ'ব; আৰু বেয়া কাম কৰা সকলে শাস্তিৰ পুনৰুত্থান হ'ব।
৩০ মই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰো; কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচৰা নাই, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃৰ ইচ্ছাহে বিচাৰো।"
৩১ যদি মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, তেন্তে মোৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়।
৩২ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া আন এজন আছে; আৰু মই জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে যি সাক্ষ্য দিয়ে।
৩৩ তোমালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে, আৰু তেওঁ সত্যৰ সাক্ষ্য দিলে।
৩৪ কিন্তু মই মানুহৰ পৰা সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰো;
৩৫ তেওঁ জ্বলন্ত আৰু উজ্জ্বল পোহৰ আছিল;
36 কিন্তু যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈ মোৰ অধিক সাক্ষ্য আছে, কিয়নো পিতৃয়ে মোক সমাপ্ত কৰিবলৈ দিয়া কামবোৰ, যি কাম মই কৰো, সেইবোৰে মোৰ সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে।
৩৭ আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে নিজেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। তোমালোকে কোনো সময়ত তেওঁৰ মাত শুনা নাই, তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই।
৩৮ আৰু তেওঁৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত নাথাকে;
৩৯ শাস্ত্ৰত সন্ধান কৰক; কিয়নো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই তোমালোকে অনন্ত জীৱন পোৱা বুলি ভাবিছা;
৪০ আৰু তোমালোকে জীৱন পাবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰিবা।
৪১ মই মানুহৰ পৰা সন্মান নাপাওঁ।
৪২ কিন্তু মই তোমালোকক জানো যে তোমালোকৰ মাজত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম নাই।
৪৩ মই মোৰ পিতৃৰ নামত আহিছো, কিন্তু তোমালোকে মোক গ্ৰহণ কৰা নাই;
৪৪ তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰা, যিবিলাকে ইজনে সিজনক সন্মান লাভ কৰি কেৱল ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা সন্মান নিবিচাৰে?
৪৫ মই তোমালোকক পিতৃৰ আগত অভিযোগ দিম বুলি নাভাবিবা;
৪৬ কিয়নো মোচিক বিশ্বাস কৰা হ'লে মোক বিশ্বাস কৰা হ'লহেঁতেন;
৪৭ কিন্তু যদি তোমালোকে তেওঁৰ লিখনিত বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে মোৰ কথাবোৰ কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা?

অধ্যায় ৬

১ এইবোৰৰ পাছত যীচুৱে গালীল সাগৰৰ ওপৰেৰে গ'ল, যিটো তিবেৰিয়া সাগৰ।
২ তেতিয়া তেওঁ ৰোগীয়াসকলৰ ওপৰত কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখি বহু লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
৩ যীচুৱে এটা পৰ্ব্বতলৈ উঠি শিষ্যসকলৰ সৈতে তাত বহিল।
৪ আৰু ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিল।
৫ তেতিয়া যীচুৱে চকু দাঙি তেওঁৰ ওচৰলৈ এটা বৃহৎ দল আহি থকা দেখি ফিলিপক ক'লে, " এইসকলে খাবলৈ আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিম?"
6 তেওঁ তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ এই কথা ক'লে, কিয়নো তেওঁ নিজেই জানিছিল যে তেওঁ কি কৰিব।
৭ ফিলিপে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকেই অলপকৈ ল'ব পৰাকৈ দুশ টকাৰ পিঠা যথেষ্ট নহয়।"
৮ তেওঁৰ এজন শিষ্য চিমোন পিতৰৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ই তেওঁক ক'লে।
9 ইয়াত এজন ল'ৰা আছে, যাৰ হাতত পাঁচটা যৱৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে;
১০ যীচুৱে ক'লে, " মানুহবোৰক বহিবলৈ দিয়া।" এতিয়া সেই ঠাইখনত বহুত ঘাঁহ আছিল। তেতিয়া মানুহবোৰ বহিল, সংখ্যাত প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ।
১১ তেতিয়া যীচুৱে পিঠাবোৰ লৈ গ'ল; তেওঁ ধন্যবাদ দি শিষ্যবিলাকক আৰু শিষ্যবিলাক বহা লোকসকলক বিতৰণ কৰিলে; আৰু সেইদৰে মাছৰ বিষয়েও যিমান বিচাৰে।
১২ তেওঁলোক পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " একোৱেই হেৰাই নাযাবলৈ বাকী থকা টুকুৰাবোৰ গোটাই লওক।"
13 এই কাৰণে তেওঁলোকে সেইবোৰ গোটাই বাৰটা টোপোলাত পাঁচটা যৱৰ পিঠাৰ টুকুৰাৰে ভৰাই দিলে।
১৪ তেতিয়া সেই লোকসকলে যীচুৱে কৰা অলৌকিক কাৰ্য্য দেখি ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এইজন জগতলৈ আহিবলগীয়া ভাববাদী।"
১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ৰজা বনাবলৈ আহি তেওঁক জোৰকৈ ধৰিব বুলি বুজি পালে, তেতিয়া তেওঁ নিজেই অকলে পৰ্ব্বতলৈ উভতি গ'ল।
১৬ সন্ধিয়া হ'লে তেওঁৰ শিষ্যবিলাক সাগৰলৈ নামি গ'ল।
১৭ জাহাজত উঠি সমুদ্ৰৰ ওপৰেৰে কফৰনাহূমৰ ফালে গ'ল। আৰু এতিয়া আন্ধাৰ হৈছিল আৰু যীচু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নাহিল।
১৮ বতাহ বলি থকা প্ৰচণ্ড বতাহৰ কাৰণে সাগৰ উঠিল।
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰায় পাঁচ বিশ বা ত্ৰিশ ফুটমান নাও চলাই যীচুক সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি গৈ থকা আৰু জাহাজৰ ওচৰলৈ অহা দেখি তেওঁলোকে ভয় খালে।
২০ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "মই; ভয় নকৰিবা।
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে স্বেচ্ছাই তেওঁক জাহাজত উঠাই ল'লে, আৰু লগে লগে জাহাজখন তেওঁলোকে যোৱা ভূমিত উপস্থিত হ'ল।
২২ তাৰ পিছদিনা যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থিয় হৈ থকা লোকসকলে দেখিলে যে তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলে প্ৰৱেশ কৰা নাওখনৰ বাহিৰে আন কোনো নাও নাই, আৰু যীচুৱে নিজৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নাওখনত উঠা নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ নাওখনত উঠিছিল শিষ্যসকল অকলে গুচি গ'ল;
২৩ (কিন্তু যিহোৱাই ধন্যবাদ জনোৱাৰ পাছত তিবেৰিয়াছৰ পৰা আন নাওবোৰ তেওঁলোকে পিঠা খোৱা ঠাইৰ ওচৰলৈ আহিল।)
২৪ তেতিয়া লোকসকলে দেখিলে যে যীচু তাত নাই আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলো নাই, তেতিয়া তেওঁলোকেও জাহাজত উঠি কফৰনাহূমলৈ আহি যীচুক বিচাৰিলে।
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সমুদ্ৰৰ সিপাৰে পাই তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, তুমি কেতিয়া ইয়ালৈ আহিলা?"
২৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোক বিচাৰিছা, আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখাৰ বাবে নহয়, কিন্তু তোমালোকে পিঠা খাই তৃপ্ত হোৱাৰ কাৰণে।"
২৭ যি আহাৰ নষ্ট হ'ব, তাৰ বাবে পৰিশ্ৰম নকৰিব, কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰই তোমালোকক যি অনন্ত জীৱনলৈ স্থায়ী হ'ব, তাৰ বাবে পৰিশ্ৰম কৰক;
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "ঈশ্বৰৰ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ আমি কি কৰিম?"
২৯ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " ঈশ্বৰে যিজনক পঠিয়াইছে, তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা এইটোৱেই ঈশ্বৰৰ কাম।"
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে আমি তোমাক দেখা আৰু বিশ্বাস কৰিবলৈ তুমি কি চিন দেখুৱাবা?" তুমি কি কাম কৰিছা?
৩১ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল; যিদৰে লিখা আছে, "তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকক খাবলৈ পিঠা দিলে।"
৩২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মোচিয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা সেই পিঠা দিয়া নাছিল; কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা সত্য পিঠা দিয়ে।
৩৩ কিয়নো স্বৰ্গৰ পৰা নামি জগতক জীৱন দিয়া ঈশ্বৰৰ পিঠা।
৩৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, এই পিঠা আমাক চিৰদিন দিয়া।"
৩৫ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই জীৱনৰ পিঠা; আৰু যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কেতিয়াও পিয়াহ নাপাব।"
৩৬ কিন্তু মই তোমালোকক ক'লো, তোমালোকে মোক দেখিলা, কিন্তু বিশ্বাস কৰা নাই।
৩৭ পিতৃয়ে মোক যি দিব, সকলো মোৰ ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ অহা জনক মই কোনো কাৰণতে বাহিৰ কৰি নিদিওঁ।"
৩৮ কিয়নো মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিলোঁ, মোৰ নিজৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ।
৩৯ আৰু মোক পঠোৱা পিতৃৰ ইচ্ছা এই যে তেওঁ মোক দিয়া সকলো বস্তুৰ পৰা মই একো হেৰুৱাব নালাগে, কিন্তু শেষ দিনত তাক পুনৰ উত্থাপন কৰিম।
৪০ আৰু যি জনে পুত্ৰক দেখি তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ অনন্ত জীৱন পাবলৈ মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা এইটোৱেই;

৪১ ইহুদীসকলে তেওঁক গুণগুণাই ক'লে, কাৰণ তেওঁ ক'লে, "মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা।"
৪২ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "যি যোচেফৰ পুত্ৰ যীচু নহয়নে, যাৰ পিতৃ-মাতৃক আমি চিনি পাওঁ?" তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ ক'লে, "মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিলোঁ?"
৪৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজত গুণগুণনি নকৰিবা।"
৪৪ মোক পঠোৱা পিতৃয়ে তেওঁক টানি নোলোৱালৈকে কোনোৱেই মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে;
৪৫ ভাববাদীবিলাকত লিখা আছে, "তেওঁলোক সকলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা দিয়া হ'ব।" এতেকে যি কোনো লোকে পিতৃৰ বিষয়ে শুনা আৰু শিকিছে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহে।
৪৬ ঈশ্বৰৰ পৰা অহাৰ বাহিৰে আন কোনোৱে পিতৃক দেখিছে বুলি নহয়।
৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে।
৪৮ মই সেই জীৱনৰ পিঠা।
৪৯ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল আৰু মৰিছে।
৫০ এই পিঠা স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা, যাতে মানুহে তাৰ পৰা খাই মৰি নাযায়।
৫১ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা জীৱন্ত পিঠা মই, এই পিঠা যদি কোনোৱে খায়, তেন্তে তেওঁ চিৰকাল জীয়াই থাকিব;
৫২ ইহুদীসকলে ইজনে সিজনৰ মাজত কাজিয়া কৰি ক'লে, "এই মানুহজনে আমাক কেনেকৈ নিজৰ মাংস খাবলৈ দিব পাৰে?"
৫৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদিহে তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস নাখাবা আৰু তেওঁৰ তেজ নাখাবা, তেন্তে তোমালোকৰ মাজত কোনো প্ৰাণ নাথাকিব।"
৫৪ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু শেষ দিনত মই তেওঁক পুনৰুত্থান কৰিম।
৫৫ কিয়নো মোৰ মাংস সঁচাকৈয়ে আহাৰ আৰু মোৰ তেজ সঁচাকৈয়ে পানীয়।
৫৬ যি মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁ মোৰ মাজত বাস কৰে আৰু মই তেওঁৰ মাজত বাস কৰে।
৫৭ যিদৰে জীৱিত পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে, আৰু মই পিতৃৰ দ্বাৰাই জীয়াই আছো;
৫৮ এই পিঠা স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা, তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মান্না খাই মৃত হোৱাৰ দৰে নহয়;
৫৯ তেওঁ কফৰনাহূমত শিক্ষা দিওঁতে নামঘৰত এই কথা ক'লে।
৬০ এই কথা শুনি তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ বহুতেই ক'লে, "এইটো কঠিন কথা; কোনে শুনিব পাৰে?
৬১ যীচুৱে নিজৰ মাজতে জানিলে যে তেওঁৰ শিষ্যসকলে এই বিষয়ে গুণগুণাইছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এইটোৱে তোমালোকক বেয়া পাইছেনে?"
৬২ আৰু যদি তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক আগৰ ঠাইলৈ উঠি যোৱা দেখিবা?
৬৩ আত্মাই সজীৱ কৰে; মাংসৰ একো লাভ নাই, মই তোমালোকক কোৱা কথাবোৰ আত্মা আৰু জীৱন।
৬৪ কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান আছে যিসকলে বিশ্বাস নকৰে। কিয়নো যীচুৱে আদিৰে পৰাই জানিছিল যে যিসকলে বিশ্বাস নকৰে, আৰু কোনে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।
৬৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " এই কাৰণে মই তোমালোকক ক'লোঁ যে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক নিদিয়ালৈকে কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।"
66 তেতিয়াৰ পৰা তেওঁৰ বহু শিষ্য ঘূৰি গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত আৰু খোজ কাঢ়ি নাথাকিল।
৬৭ তেতিয়া যীচুৱে বাৰজনক ক'লে, " তোমালোকেও যাবানে?"
৬৮ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? তোমাৰ ওচৰত অনন্ত জীৱনৰ বাক্য আছে।
৬৯ আৰু আমি বিশ্বাস কৰোঁ আৰু নিশ্চিত হওঁ যে তুমি সেই খ্ৰীষ্ট, জীৱিত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।
৭০ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ মাজৰ এজন চয়তান মই তোমালোকক বাছি লোৱা নাই নে?
৭১ তেওঁ চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়য়তৰ বিষয়ে ক'লে, কিয়নো তেওঁৱেই তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, তেওঁ বাৰজনৰ ভিতৰত এজন আছিল।

অধ্যায় ৭

১ এইবোৰৰ পাছত যীচুৱে গালীলত খোজ কাঢ়িলে, কিয়নো ইহুদীসকলে তেওঁক বধ কৰিব বিচৰাৰ বাবে তেওঁ ইহুদী ধৰ্মত চলিবলৈ নিবিচাৰিলে।
২ ইহুদীসকলৰ আবাসৰ ভোজ ওচৰ চাপি আহিল।
৩ তেতিয়া তেওঁৰ ভাইসকলে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ শিষ্যসকলেও তুমি কৰা কামবোৰ চাবলৈ ইয়াঁতৰ পৰা যোৱা আৰু যিহূদিয়ালৈ যোৱা।"
৪ কিয়নো কোনোৱেই গোপনে কোনো কাম কৰে, আৰু তেওঁ নিজেই প্ৰকাশ্যভাৱে চিনাকি হ'বলৈ বিচাৰে। যদি তুমি এইবোৰ কৰিছা, তেন্তে জগতৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰা।
৫ কিয়নো তেওঁৰ ভাইসকলেও তেওঁক বিশ্বাস কৰা নাছিল।
৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ সময় এতিয়াও অহা নাই;
৭ জগতে তোমাক ঘৃণা কৰিব নোৱাৰে; কিন্তু তাৰ কৰ্মবোৰ বেয়া বুলি মই সাক্ষ্য দিওঁ কাৰণে ই মোক ঘৃণা কৰে।"
৮ তোমালোক এই ভোজলৈ যোৱা; কিয়নো মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই।
9 তেওঁ এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁ গালীলত থাকিল।
১০ কিন্তু তেওঁৰ ভায়েকবিলাক ওপৰলৈ উঠি গ'ল, তেতিয়া তেওঁও ভোজলৈ ওলাই গ'ল।
১১ তেতিয়া ইহুদীসকলে ভোজত তেওঁক বিচাৰি ক'লে, "তেওঁ ক'ত আছে?"
১২ তেতিয়া লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ বিষয়ে বহুত গুণগুণাই উঠিল; কিন্তু তেওঁ লোকসকলক প্ৰতাৰণা কৰে।
১৩ কিন্তু ইহুদীসকলৰ ভয়ত কোনেও তেওঁৰ বিষয়ে মুকলিকৈ কথা কোৱা নাছিল।
১৪ পৰ্ব্বৰ মাজভাগত যীচুৱে মন্দিৰলৈ গৈ শিক্ষা দিলে।

১৫ ইহুদীসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই মানুহজনে কেতিয়াও শিকিব নোৱাৰা আখৰবোৰ কেনেকৈ জানে?"
১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মোৰ শিক্ষা মোৰ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱাজনৰহে।"
১৭ কোনোৱে যদি নিজৰ ইচ্ছা পালন কৰিব বিচাৰে, তেন্তে সেই শিক্ষা ঈশ্বৰৰ পৰা হৈছে নে মই নিজৰ কথা কওঁ, সেই বিষয়ে তেওঁ জানিব।
১৮ যি জনে নিজৰ মহিমা বিচাৰে, তেওঁ নিজৰ মহিমা বিচাৰে, কিন্তু যি জনে তেওঁক পঠোৱা তেওঁৰ মহিমা বিচাৰে, তেওঁ সত্য আৰু তেওঁৰ মাজত কোনো অধৰ্ম নাই।
১৯ মোচিয়ে তোমালোকক বিধান নিদিলে, কিন্তু তোমালোকৰ কোনোৱেই বিধান পালন কৰা নাইনে? কিয় মোক বধ কৰিবলৈ ওলাইছা?
২০ লোকসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "তোমাৰ চয়তান আছে, কোনে তোমাক বধ কৰিবলৈ ওলাইছে?"
২১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই এটা কাম কৰিলোঁ, আৰু তোমালোক সকলোৱে আচৰিত হ'বা।"
২২ মোচিয়ে তোমালোকক চুন্নত দিলে; (মোচিৰ পৰা নহয়, পিতৃ-মাতৃৰ পৰাহে।) আৰু তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰে এজন মানুহৰ চুন্নত কৰা।
২৩ যদি কোনো মানুহে বিশ্ৰামবাৰে চুন্নত কৰে, তেন্তে মোচিৰ বিধান ভংগ নহ'ব; মই বিশ্ৰামবাৰে এজন মানুহক সুস্থ কৰি তোলাৰ কাৰণে তোমালোকে মোৰ ওপৰত খং কৰা নেকি?
২৪ ৰূপ অনুসাৰে বিচাৰ নকৰিবা, কিন্তু ধাৰ্মিক বিচাৰৰ বিচাৰ কৰক।
২৫ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ কিছুমানে ক'লে, "তেওঁলোকে বধ কৰিব বিচৰা এইজন নহয়নে?"
২৬ কিন্তু চোৱা, তেওঁ সাহসেৰে কথা কয়, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক একো নকয়। শাসকসকলে সঁচাকৈয়ে জানেনে যে এইজনেই খ্ৰীষ্ট?
২৭ কিন্তু আমি এই মানুহজনক জানো যে তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে;
২৮ তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰত শিক্ষা দি থাকোঁতে চিঞৰি ক'লে, " তোমালোকে মোক চিনি পাবা আৰু মই ক'ৰ পৰা আহিছো, মই জানো;
২৯ কিন্তু মই তেওঁক চিনি পাওঁ, কিয়নো মই তেওঁৰ পৰা আহিছো, আৰু তেওঁ মোক পঠিয়াইছে।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাছিল বাবে কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে।
৩১ তাতে বহু লোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰি ক'লে, "যেতিয়া খ্ৰীষ্ট আহিব, তেতিয়া তেওঁ এই মানুহে কৰাতকৈ অধিক আচৰিত কাৰ্য্য কৰিবনে?"
৩২ ফৰীচীসকলে শুনিলে যে লোকসকলে তেওঁৰ বিষয়ে এনেধৰণৰ কথা গুণগুণাইছে; আৰু ফৰীচী আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক ধৰিবলৈ অধ্যক্ষ পঠিয়ালে।
৩৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকৰ লগত অলপ সময় থাকিম, তাৰ পাছত মোক পঠোৱাজনৰ ওচৰলৈ যাম।"
৩৪ তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু মোক নাপাবা;
৩৫ তেতিয়া ইহুদীসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "তেওঁ ক'লৈ যাব, যাতে আমি তেওঁক বিচাৰি নাপাওঁ?" তেওঁ অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত সিঁচৰতি হৈ থকা লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ অনা-ইহুদীসকলক শিক্ষা দিবনে?
৩৬ তেওঁ এই কথা কেনেকুৱা, "তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু মোক নাপাবা;
৩৭ পৰ্ব্বৰ শেষৰ দিনটোত যীচুৱে থিয় হৈ চিঞৰি ক'লে, " কোনো যদি পিয়াহ লাগে, তেন্তে তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক।"
৩৮ যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, শাস্ত্ৰত কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ পেটৰ পৰা জীৱন্ত পানীৰ নদী বৈ আহিব।
৩৯ (কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাসীসকলে যি আত্মা লাভ কৰিব, সেই আত্মাৰ বিষয়ে তেওঁ এই কথা কৈছিল; কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা এতিয়াও দিয়া হোৱা নাছিল;
৪০ এই কথা শুনি অনেক লোকে ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এইজন নবী।"
৪১ আন কিছুমানে ক'লে, "এইজনেই খ্ৰীষ্ট।" কিন্তু কিছুমানে ক'লে, "খ্ৰীষ্ট গালীলৰ পৰা ওলাই আহিবনে?"
৪২ শাস্ত্ৰত কোৱা নাইনে যে, দায়ূদৰ বংশৰ পৰা আৰু দায়ূদ থকা বৈৎলেহম নগৰৰ পৰা খ্ৰীষ্ট আহিব?
৪৩ তেতিয়া তেওঁৰ কাৰণে লোকসকলৰ মাজত বিভাজন হ'ল।
৪৪ আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁক ধৰিব বিচাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে।
৪৫ তেতিয়া অধ্যক্ষসকল প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তেওঁক কিয় অনা নাই?"
৪৬ বিষয়াসকলে উত্তৰ দিলে, "এই মানুহজনৰ দৰে কোনোৱে কেতিয়াও কথা কোৱা নাছিল।"
৪৭ তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "তোমালোককো প্ৰতাৰণা কৰা হৈছেনে?"
৪৮ শাসনকৰ্ত্তা বা ফৰীচীসকলৰ কোনোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছেনে?
৪৯ কিন্তু বিধান নজনা এই লোকসকল অভিশপ্ত।
৫০ নীকোদিমে তেওঁলোকক ক'লে, "যি জনে ৰাতি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিছিল;
৫১ আমাৰ বিধানে কাৰোবাৰ কথা শুনা আৰু তেওঁ কি কৰে সেই কথা জনাৰ আগতেই বিচাৰ কৰেনে?
৫২ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "তুমিও গালীলৰ মানুহ নেকি?" বিচাৰক আৰু চাওক, কিয়নো গালীলৰ পৰা কোনো ভাববাদী জন্ম নহয়।"
৫৩ তেতিয়া প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।

অধ্যায় ৮

১ যীচুৱে জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ গ'ল।
২ ৰাতিপুৱাই তেওঁ পুনৰ মন্দিৰলৈ আহিল আৰু সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু তেওঁ বহি তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে।
৩ তেতিয়া অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে ব্যভিচাৰ কৰি ধৰা এগৰাকী মহিলাক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তাইক মাজত স্থাপন কৰিলে।
৪ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, এই মহিলাগৰাকীক ব্যভিচাৰ কৰিয়েই ধৰা হ'ল।"

৫ তেতিয়া মোচিয়ে বিধানত আমাক আজ্ঞা দিছিল যে, তেনেকুৱাক শিলগুটি মাৰিব লাগে;
৬ তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি এই কথা ক'লে, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰিব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে কুঁৰলি হৈ আঙুলিৰে মাটিত লিখিলে, যেন তেওঁ সেইবোৰৰ কথা শুনা নাই।
7 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, তেওঁ ওপৰলৈ উঠি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজত যি কোনো পাপহীন, তেওঁ প্ৰথমে তাইৰ ওপৰত শিল নিক্ষেপ কৰক।"
৮ তেওঁ আকৌ কুঁজৰাই মাটিত লিখিলে।
9 সেই কথা শুনা সকলে নিজৰ বিবেকৰ দ্বাৰা দোষী সাব্যস্ত হৈ ডাঙৰৰ পৰা শেষলৈকে এজন এজনকৈ ওলাই গ'ল;
১০ যীচুৱে ওপৰলৈ উঠি মহিলাগৰাকীৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে, তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " হে মহিলা, তোমাৰ অভিযুক্তসকল ক'ত আছে?" কোনেও তোমাক দোষী সাব্যস্ত কৰা নাইনে?
১১ তাই ক'লে, "প্ৰভু, কোনো মানুহ নহয়।" যীচুৱে তাইক ক'লে, " মইও তোমাক দোষী সাব্যস্ত কৰা নাই;
১২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, " মই জগতৰ পোহৰ;
১৩ ফৰীচীসকলে তেওঁক ক'লে, "তুমি নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা; তোমাৰ অভিলেখ সত্য নহয়।
১৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই যদিও নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, তথাপিও মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিন্তু মই ক'ৰ পৰা আহিছো আৰু ক'লৈ যাম, তোমালোকে ক'ব নোৱাৰা।"
১৫ তোমালোকে মাংসৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰা; মই কোনো মানুহৰ বিচাৰ নকৰো।
১৬ তথাপিও যদি মই বিচাৰ কৰোঁ, তেন্তে মোৰ বিচাৰ সত্য;
১৭ তোমাৰ বিধানতো লিখা আছে যে দুজন মানুহৰ সাক্ষ্য সত্য।
১৮ মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া এজন আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে।
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ পিতৃ ক'ত আছে?" যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " তোমালোকে মোক বা মোৰ পিতৃকো চিনি নাপাবা;
২০ যীচুৱে মন্দিৰত শিক্ষা দি থাকোঁতে ভঁৰালত এই কথা ক'লে; কিয়নো তেওঁৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাছিল।
২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, " মই যাওঁ, আৰু তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পাপত মৰিবা;
২২ তেতিয়া ইহুদীসকলে ক'লে, "তেওঁ নিজকে হত্যা কৰিবনে?" কিয়নো তেওঁ কৈছে, "মই য'লৈ যাওঁ, তোমালোকে আহিব নোৱাৰা।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক তলৰ পৰা; মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ, তোমালোক এই জগতৰ; মই এই জগতৰ নহয়।
২৪ মই তোমালোকক কলো, তোমালোকে তোমালোকৰ পাপত মৰিবা;
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তুমি কোন?" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই আদিৰে পৰা তোমালোকক যি কথা কৈছিলো।"
২৬ তোমালোকৰ বিষয়ে মোৰ বহুত কথা ক'বলগীয়া আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ আছে; আৰু মই তেওঁৰ বিষয়ে শুনা কথাবোৰ জগতৰ আগত কওঁ।"
২৭ তেওঁলোকে বুজি নাপালে যে তেওঁ তেওঁলোকক পিতৃৰ বিষয়ে কৈছিল।
২৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " যেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তুলিবা, তেতিয়া তোমালোকে গম পাবা যে মই যে তেওঁ, আৰু মই নিজে একো নকৰোঁ; কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে মোক শিকোৱাৰ দৰে মই এইবোৰ কথা কওঁ।"
২৯ আৰু যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ মোৰ লগত আছে, পিতৃয়ে মোক অকলে এৰি যোৱা নাই; কিয়নো তেওঁক সন্তুষ্ট কৰা কামবোৰ মই সদায় কৰো।
৩০ তেওঁ এই কথাবোৰ কওঁতে বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।
৩১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা ইহুদীসকলক ক'লে, " তোমালোকে যদি মোৰ বাক্যত অটল, তেন্তে তোমালোক সঁচাকৈয়ে মোৰ শিষ্য;
৩২ তোমালোকে সত্যক জানিবা, আৰু সত্যই তোমালোকক মুক্ত কৰিব।
৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "আমি অব্ৰাহামৰ বংশ, আৰু কেতিয়াও কাৰো দাসত্ব হোৱা নাছিলো;
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি কোনোৱে পাপ কৰে, তেওঁ পাপৰ দাস।"
৩৫ আৰু দাস চিৰকাল ঘৰত নাথাকে, কিন্তু পুত্ৰ চিৰকাল থাকে।
৩৬ এতেকে যদি পুত্ৰই তোমালোকক মুক্ত কৰে, তেন্তে তোমালোক সঁচাকৈয়ে মুক্ত হ'বা।
৩৭ মই জানো যে তোমালোক অব্ৰাহামৰ বংশ; কিন্তু তোমালোকে মোক বধ কৰিব বিচাৰিছা, কাৰণ মোৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত কোনো স্থান নাই।"
৩৮ মই মোৰ পিতৃৰ আগত যি দেখিছো, তাকেই কওঁ;
৩৯ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "অব্ৰাহাম আমাৰ পিতৃ।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক যদি অব্ৰাহামৰ সন্তান হ'লহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে অব্ৰাহামৰ কৰ্ম্ম কৰা হ'লহেঁতেন।"
৪০ কিন্তু এতিয়া তোমালোকে মোক বধ কৰিব বিচাৰিছা, যিজনে তোমালোকক ঈশ্বৰৰ পৰা শুনা সত্য কথা কৈছে।
৪১ তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃৰ কৰ্ম্ম কৰা। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি ব্যভিচাৰৰ পৰা জন্ম লোৱা নাই; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, ঈশ্বৰ।
৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " যদি ঈশ্বৰ তোমালোকৰ পিতৃ হ'লহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন; মইও নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু তেওঁ মোক পঠিয়াইছিল।"
৪৩ তোমালোকে মোৰ বাক্য কিয় বুজি পোৱা নাই? মোৰ বাক্য শুনিব নোৱাৰাৰ কাৰণেও।
৪৪ তোমালোক তোমালোকৰ পিতৃ চয়তানৰ পৰা, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃৰ কামনাক পালন কৰিবা। তেওঁ আদিৰে পৰা হত্যাকাৰী আছিল, আৰু সত্যত নাথাকিল, কাৰণ তেওঁৰ মাজত সত্য নাই। যেতিয়া তেওঁ মিছা কথা কয়, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কথা কয়, কিয়নো তেওঁ মিছলীয়া আৰু তাৰ পিতৃ।

৪৫ আৰু মই তোমালোকক সত্য কথা কোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে মোক বিশ্বাস কৰা নাই।
৪৬ তোমালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাপৰ বিষয়ে পতিয়ন নিয়াইছে? আৰু যদি মই সত্য কওঁ, তেন্তে তোমালোকে মোক কিয় বিশ্বাস কৰা নাই?
৪৭ যি ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনে;
৪৮ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "তুমি চমৰীয়া আৰু চয়তান আছে বুলি আমি ভালকৈ কোৱা নাই?"
৪৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, মোৰ কোনো চয়তান নাই; কিন্তু মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ, আৰু তোমালোকে মোক অসন্মান কৰা।"
৫০ আৰু মই নিজৰ মহিমা বিচৰা নাই;
৫১ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদি কোনো মানুহে মোৰ কথা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যু দেখা নাপাব।
৫২ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ চয়তান আছে বুলি আমি এতিয়া জানো।" অব্রাহাম আৰু ভাববাদীসকলৰ মৃত্যু হৈছে; আৰু তুমি কৈছা, যদি কোনো মানুহে মোৰ কথা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।"
৫৩ মৃত আমাৰ পিতৃ অব্রাহামতকৈ তুমি ডাঙৰ নে? আৰু ভাববাদীবিলাক মৰি গৈছে;
৫৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মই যদি নিজকে সন্মান কৰোঁ, তেন্তে মোৰ সন্মান একো নহয়; যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কয়, তেওঁ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।
৫৫ তথাপিও তোমালোকে তেওঁক চিনি পোৱা নাই; কিন্তু মই তেওঁক চিনি পাওঁ;
৫৬ তোমালোকৰ পিতৃ অব্রাহামে মোৰ দিনটো দেখি আনন্দিত হ'ল;
৫৭ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱা নাই, আৰু তুমি অব্রাহামক দেখিছানে?"
৫৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, অব্রাহামৰ জন্মৰ আগতে মই আছো।"
59 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক নিক্ষেপ কৰিবলৈ শিল তুলি লৈছিল, কিন্তু যীচুৱে লুকাই থাকি মন্দিৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল।

অধ্যায় ৯

১ যীচুৱে পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত জন্মৰ পৰা অন্ধ এজন মানুহক দেখিলে।
২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, "গুৰু, এই মানুহজন বা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে কোনে পাপ কৰিলে যে তেওঁ জন্মতে অন্ধ হ'ল?"
৩ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " এই মানুহজনে বা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়েও পাপ কৰা নাই;
৪ দিন হওঁতে মোক পঠোৱাজনৰ কৰ্ম্ম কৰিব লাগিব;
৫ মই যেতিয়ালৈকে জগতত আছো, মই জগতৰ পোহৰ।
৬ এই কথা কৈ তেওঁ মাটিত থু পেলালে আৰু সেই থুঁতৰ পৰা মাটি সাজিলে আৰু সেই অন্ধ লোকৰ চকুত সেই মাটিৰে অভিষেক কৰিলে।
7 তাতে তেওঁক ক'লে, " যোৱা, চিলোমৰ পুখুৰীত গা ধুৱ, তাৰ অৰ্থ হ'ল পঠোৱা।) তেওঁ গৈ ধুই চাবলৈ আহিল।
৮ চুবুৰীয়া আৰু যিসকলে তেওঁক অন্ধ বুলি আগতে দেখা পাইছিল, তেওঁলোকে ক'লে, "এইজন বহি ভিক্ষা কৰা মানুহজন নহয়নে?"
৯ কোনোৱে ক'লে, "এইজনেই, আন কোনোৱে ক'লে, "তেওঁ তেওঁৰ নিচিনা;
১০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ চকু কেনেকৈ মেলি গ'ল?"
১১ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "যীচু নামৰ এজন ব্যক্তিয়ে মাটি সাজি মোৰ চকুত অভিষেক কৰি মোক ক'লে, "চিলোমৰ পুখুৰীলৈ গৈ গা ধোৱা;
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেওঁ ক'ত আছে?" তেওঁ ক'লে, মই নাজানো।
১৩ আগৰ অন্ধ জনক তেওঁলোকে ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল।
১৪ সেই বিশ্ৰামবাৰ আছিল যেতিয়া যীচুৱে মাটি সাজি চকু মেলিলে।
১৫ তেতিয়া ফৰীচীসকলেও তেওঁক সুধিলে যে তেওঁৰ দৃষ্টি কেনেকৈ হ'ল। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁ মোৰ চকুত মাটি লগালে, মই ধুই দেখিছোঁ।"
১৬ এতেকে কিছুমান ফৰীচীসকলে ক'লে, "এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ নহয়, কিয়নো তেওঁ বিশ্ৰামবাৰ পালন নকৰে।" আন কিছুমানে ক'লে, "পাপী মানুহে এনে আচৰিত কাৰ্য্য কেনেকৈ কৰিব পাৰে? আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বিভাজন হ'ল।
১৭ তেওঁলোকে অন্ধজনক পুনৰ ক'লে, "তেওঁৰ বিষয়ে কি কয়, যে তেওঁ তোমাৰ চকু মেলিছে?" তেওঁ ক'লে, তেওঁ এজন ভাববাদী।
১৮ কিন্তু ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিষয়ে বিশ্বাস নকৰিলে যে তেওঁ অন্ধ হৈ তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি লাভ কৰিলে।
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক সুধিলে, "তোমালোকে জন্ম অন্ধ বুলি কোৱা এইজনেই নেকি তোমালোকৰ পুত্ৰ?" তেন্তে এতিয়া তেওঁ কেনেকৈ দেখিছে?
২০ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি জানো যে এইজন আমাৰ পুত্ৰ আৰু তেওঁ যে অন্ধ জন্ম হৈছিল।
২১ কিন্তু তেওঁ এতিয়া কি উপায়েৰে দেখিছে, আমি নাজানো; বা কোনে চকু মেলিলে, আমি নাজানো; তেওঁক সুধিব, তেওঁ নিজৰ কথা ক'ব।
২২ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে ইহুদীবিলাকক ভয় কৰাৰ কাৰণে এই কথা ক'লে, কিয়নো ইহুদীসকলে ইতিমধ্যে একমত হৈছিল যে যদি কোনোৱে নিজকে খ্ৰীষ্ট বুলি স্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁক ধৰ্মঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ'ব।
২৩ এতেকে তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে ক'লে, "তেওঁ বয়সীয়াল; তেওঁক সুধিব।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে অন্ধ মানুহজনক পুনৰ মাতি ক'লে, "ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা;
২৫ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ পাপী নে নহয়, মই নাজানো;
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ ক'লে, "তেওঁ তোমাক কি কৰিলে?" তেওঁ তোমাৰ চকু কেনেকৈ মেলিলে?

২৭ তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "মই তোমালোকক আগতেই কৈছো, কিন্তু তোমালোকে শুনা নাছিলা; তোমালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ'বানে?
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, "তুমি তেওঁৰ শিষ্য; কিন্তু আমি মোচিৰ শিষ্য।
২৯ আমি জানো যে ঈশ্বৰে মোচিৰ লগত কথা কৈছিল;
৩০ মানুহজনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে তোমালোকে নাজানা, কিন্তু তেওঁ মোৰ চকু মেলিলে, ইয়াত কিয় আচৰিত কথা আছে।"
৩১ এতিয়া আমি জানো যে ঈশ্বৰে পাপীসকলৰ কথা নুশুনে;
৩২ জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই শুনা নাছিল যে কোনোৱে জন্মতে অন্ধৰ চকু মেলিছে।
৩৩ এই মানুহ যদি ঈশ্বৰৰ পৰা নহ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন।
৩৪ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "আপুনি সম্পূৰ্ণৰূপে পাপত জন্ম লৈছা, আৰু আপুনি আমাক শিকাইছেনে?" আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিলে।
৩৫ যীচুৱে শুনিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিলে; তেওঁক পাই তেওঁ তেওঁক ক'লে, " আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰেনে?"
৩৬ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "হে প্ৰভু, মই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিবলৈ তেওঁ কোন?"
৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি তেওঁক দেখিলা আৰু তোমাৰ লগত কথা পতা তেওঁৱেই।"
৩৮ তেওঁ ক'লে, "প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰোঁ।" আৰু তেওঁ পূজা কৰিলে।
৩৯ যীচুৱে ক'লে, " যিবিলাকে নেদেখে, তেওঁলোকে দেখাৰ কাৰণে মই বিচাৰৰ কাৰণে এই জগতলৈ আহিছো; আৰু যিসকলে দেখে, তেওঁলোকক অন্ধ হ'বলৈ।"
৪০ তেতিয়া তেওঁৰ লগত থকা কিছুমান ফৰীচীয়ে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, "আমিও অন্ধ হৈছোনে?"
৪১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক যদি অন্ধ হ'লোহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকৰ কোনো পাপ নাথাকিলহেঁতেন; এতেকে তোমালোকৰ পাপ ৰৈ যায়।"

অধ্যায় ১০

১ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি জনে দুৱাৰেদি ভেড়াৰ ঘৰত প্ৰৱেশ নকৰে, কিন্তু আন কোনো বাটেৰে ওপৰলৈ উঠি যায়, তেওঁ চোৰ আৰু ডকাইত।
২ কিন্তু যি দুৱাৰেদি সোমাই যায়, তেওঁ ভেড়াৰ ৰখীয়া।
৩ তেওঁৰ ওচৰলৈ দুৱাৰৰ ৰখীয়াই মেলি দিয়ে; আৰু ভেড়াবোৰে তেওঁৰ মাত শুনিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ ভেড়াবোৰক নামেৰে মাতি আনি বাহিৰলৈ উলিয়াই আনে।
৪ আৰু যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ভেড়াবোৰ উলিয়াই আনে, তেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ আগে আগে যায় আৰু মেৰবোৰে তেওঁৰ পিছে পিছে যায়, কিয়নো সিহঁতে তেওঁৰ মাত জানে।
৫ আৰু বিদেশী মানুহৰ পিছে পিছে নাযাব, কিন্তু তেওঁৰ পৰা পলাই যাব;
৬ এই দৃষ্টান্ত যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল;
৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মই ভেড়াৰ দুৱাৰ।"
৮ মোৰ আগত অহা সকলোৱেই চোৰ আৰু ডকাইত, কিন্তু ভেড়াবোৰে তেওঁলোকৰ কথা শুনা নাছিল।
৯ মই দুৱাৰ, মোৰ দ্বাৰাই যদি কোনোৱে ভিতৰলৈ সোমাই যায়, তেন্তে তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব, আৰু ভিতৰলৈ ওলাই গৈ চৰণীয়া পথাৰ পাব।
১০ চোৰ নাহে, কিন্তু চুৰি কৰিবলৈ, বধ কৰিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈহে নাহে;
১১ মই ভাল মেৰপালক, ভাল মেৰপালকে ভেড়াৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিয়ে।
১২ কিন্তু যি কোনো ভাড়াতীয়া, মেৰপালক নহয়, যাৰ ভেড়াবোৰ নিজৰ নহয়, তেওঁ পহুটো আহি থকা দেখি ভেড়াবোৰ এৰি পলাই যায়;
১৩ ভাড়াতীয়াই পলাই যায়, কাৰণ তেওঁ ভাড়াতীয়া, আৰু ভেড়াৰ প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিয়ে।
১৪ মই ভাল মেৰপালক, আৰু মোৰ মেৰবোৰক চিনি পাওঁ আৰু মোৰ ভেড়াবোৰক চিনি পাওঁ।
১৫ পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ চিনি পায়,ময়ো পিতৃকো চিনি পাওঁ;
১৬ আৰু মোৰ আন ভেড়া আছে, যিবোৰ এই জাকৰ নহয়, সেইবোৰো মই আনিব লাগিব, আৰু সিহঁতে মোৰ মাত শুনিব; আৰু এটা জাক আৰু এজন ভেড়াৰখীয়া হ'ব।"
১৭ সেই কাৰণে মোৰ পিতৃয়ে মোক প্ৰেম কৰে, কাৰণ মই মোৰ প্ৰাণক পুনৰ ল'বলৈ দিলোঁ।
১৮ মোৰ পৰা কোনেও ল'ব নোৱাৰে, কিন্তু মই নিজেই দি দিওঁ। মোৰ তাক থৈ দিয়াৰ ক্ষমতা আছে, আৰু পুনৰ লোৱাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে। এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছো।
১৯ এই কথাৰ কাৰণে ইহুদীসকলৰ মাজত পুনৰ বিভাজন হ'ল।
২০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ বহুতেই ক'লে, "তেওঁৰ চয়তান আছে, আৰু তেওঁ উন্মাদ; কিয় তেওঁৰ কথা শুনিছা?
২১ আন কিছুমানে ক'লে, "যিজনৰ চয়তান আছে, তেওঁৰ এইবোৰ কথা নহয়।" চয়তানে অন্ধৰ চকু মেলিব পাৰেনে?
২২ যিৰূচালেমত উৎসৰ্গা কৰাৰ উৎসৱ আছিল আৰু শীতকাল আছিল।
২৩ যীচুৱে চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত মন্দিৰত খোজ কাঢ়িলে।
২৪ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁৰ চাৰিওফালে আহি তেওঁক ক'লে, "আপুনি আমাক কিমান দিনলৈ সন্দেহ কৰিব? যদি তুমি খ্ৰীষ্ট হয়, তেন্তে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।
২৫ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মই তোমালোকক ক'লোঁ, কিন্তু তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নাছিলা;
২৬ কিন্তু মই তোমালোকক কোৱাৰ দৰে তোমালোক মোৰ ভেড়াৰ মাজৰ নহয় বুলি বিশ্বাস নকৰিবা।
২৭ মোৰ ভেড়াবোৰে মোৰ মাত শুনে, আৰু মই সিহঁতক চিনি পাওঁ, আৰু সিহঁতে মোৰ পাছে পাছে পাছে।
২৮ আৰু মই তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিওঁ; আৰু সেইবোৰ কেতিয়াও বিনষ্ট নহ'ব, আৰু মোৰ হাতৰ পৰা কোনেও সেইবোৰ উলিয়াব নোৱাৰিব।"
২৯ মোৰ পিতৃ, যিজনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সকলোতকৈ ডাঙৰ; আৰু কোনোৱেই মোৰ পিতৃৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ উলিয়াই আনিব নোৱাৰে।
৩০ মই আৰু মোৰ পিতৃ এক।

৩১ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক শিলগুটি মাৰিবলৈ পুনৰ শিল তুলি ল'লে।
৩২ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মোৰ পিতৃৰ পৰা মই তোমালোকক বহুতো ভাল কাম কৰিলোঁ; সেইবোৰৰ কোনটো কৰ্মৰ কাৰণে তোমালোকে মোক শিলগুটি মাৰিছা?
৩৩ ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি তোমাৰ ভাল কামৰ কাৰণে শিলগুটি নিদিওঁ; কিন্তু ঈশ্বৰ নিন্দা কৰাৰ কাৰণে; আৰু কাৰণ তুমি মানুহ হৈ নিজকে ঈশ্বৰ কৰি লোৱা।"
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ বিধানত লিখা নাইনে, মই ক'লোঁ, তোমালোক দেৱতা?
৩৫ যদি তেওঁ তেওঁলোকক দেৱতা বুলি কয়, যাৰ ওচৰলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল, আৰু শাস্ত্ৰ ভাঙিব নোৱাৰি;
৩৬ পিতৃয়ে পবিত্ৰ কৰি জগতলৈ পঠোৱা জনৰ বিষয়ে তোমালোকে কোৱা, তুমি নিন্দা কৰা; কাৰণ মই কৈছিলোঁ, "মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ?"
৩৭ যদি মই মোৰ পিতৃৰ কৰ্ম নকৰোঁ, তেন্তে মোক বিশ্বাস নকৰিবা।
৩৮ কিন্তু যদি মই কৰো, তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰিলেও কৰ্মবিলাক বিশ্বাস কৰা;
৩৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পৰিল।
40 যোহনে প্ৰথমে বাপ্তিস্ম দিয়া ঠাইলৈ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে পুনৰ গুচি গ'ল; আৰু তাতেই তেওঁ বাস কৰিলে।
৪১ তাতে বহুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "যোহনে কোনো আচৰিত কাম কৰা নাছিল;
৪২ তাতে বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।

অধ্যায় ১১

১ মৰিয়ম আৰু তাইৰ ভনীয়েক মাৰ্থাৰ নগৰ বিথনিয়াৰ লাজাৰ নামৰ এজন লোক অসুস্থ আছিল।
২ (যি মৰিয়মে প্ৰভুক মলমেৰে অভিষেক কৰিছিল আৰু চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচিছিল, তেওঁৰ ভায়েক লাজাৰ অসুস্থ আছিল।)
৩ এতেকে তেওঁৰ ভনীয়েকহঁতে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "হে প্ৰভু, চোৱা, তুমি যাক ভালপোৱা, তেওঁ অসুস্থ।"
৪ যীচুৱে এই কথা শুনি ক'লে, " এই ৰোগ মৃত্যুৰ কাৰণ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবেহে হৈছে, যাতে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক ইয়াৰ দ্বাৰা মহিমামণ্ডিত কৰা হয়।"
৫ যীচুৱে মাৰ্থা, তাইৰ ভনীয়েক আৰু লাজাৰক ভাল পাইছিল।
৬ তেতিয়া তেওঁ অসুস্থ হোৱাৰ কথা শুনি তেওঁ যি ঠাইত আছিল, সেই ঠাইতে দুদিন থাকিল।
৭ তাৰ পাছত তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " আহক আমি পুনৰ যিহূদিয়ালৈ যাওঁ।"
৮ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, পলমকৈ ইহুদীসকলে তোমাক শিলগুটি মাৰিবলৈ বিচাৰিছিল; আৰু তুমি আকৌ তালৈ যাবানে?
৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, দিনটোত বাৰ ঘণ্টা নহয়নে? কোনোবাই যদি দিনত খোজ কাঢ়ে, তেন্তে তেওঁ উজুটি নাথাকে, কিয়নো তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখা পায়।
১০ কিন্তু কোনো মানুহে যদি ৰাতি খোজ কাঢ়িলে, তেন্তে তেওঁ উজুটি খায়, কাৰণ তেওঁৰ মাজত পোহৰ নাই।
১১ তেওঁ এই কথা ক'লে, আৰু তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আমাৰ বন্ধু লাজাৰ শুই আছে; কিন্তু মই যাওঁ, যাতে তেওঁক টোপনিৰ পৰা জগাই তোলোঁ।
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে ক'লে, "প্ৰভু, যদি তেওঁ শুইছে, তেন্তে তেওঁৰ ভাল হ'ব।"
১৩ কিন্তু যীচুৱে তেওঁৰ মৃত্যুৰ কথা ক'লে, কিন্তু তেওঁলোকে ভাবিলে যে তেওঁ টোপনিতে বিশ্ৰাম লোৱাৰ কথা কৈছে।
১৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক স্পষ্টকৈ ক'লে, " লাজাৰৰ মৃত্যু হৈছে।"
১৫ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে মই আনন্দিত হৈছো যে মই তাত নাছিলোঁ; তথাপিও আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ।
১৬ তেতিয়া থমাছ নামে তেওঁৰ সঙ্গী শিষ্যবিলাকক ক'লে, "আমিও তেওঁৰ লগত মৰিবলৈ যাওঁ।"
১৭ তেতিয়া যীচুৱে আহি দেখিলে যে তেওঁ ইতিমধ্যে চাৰিদিন কবৰত পৰি আছে।
18 বিথানিয়া যিৰূচালেমৰ ওচৰত আছিল, প্ৰায় পোন্ধৰ ফুট দূৰত।
১৯ তেতিয়া বহু ইহুদীসকলে মাৰ্থা আৰু মৰিয়মৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ ভায়েকক সান্ত্বনা দিবলৈ আহিল।
২০ তেতিয়া মাৰ্থাই যীচু অহাৰ কথা শুনিয়েই গৈ তেওঁক লগ ধৰিলে।
২১ তেতিয়া মাৰ্থাই যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি ইয়াত থকা হ'লে মোৰ ভাইৰ মৃত্যু নহ'লহেঁতেন।"
২২ কিন্তু মই জানো যে, এতিয়াও তুমি ঈশ্বৰৰ পৰা যি বিচাৰিবা, ঈশ্বৰে তোমাক দিব।
২৩ যীচুৱে তাইক ক'লে, " তোমাৰ ভায়েক পুনৰুত্থান হ'ব।"
২৪ মাৰ্থাই তেওঁক ক'লে, "মই জানো যে শেষ দিনত তেওঁ পুনৰুত্থান হ'ব।"
২৫ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মই পুনৰুত্থান আৰু জীৱন;
২৬ আৰু যি কোনোৱে জীয়াই থাকে আৰু মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কেতিয়াও মৰিব নোৱাৰে। আপুনি এই কথা বিশ্বাস কৰেনে?
২৭ তাই তেওঁক ক'লে, "হয়, প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰোঁ যে তুমি সেই খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, যি জগতলৈ আহিব।"
২৮ এই কথা কোৱাৰ পাছত তাই গৈ নিজৰ ভনীয়েক মৰিয়মক গোপনে মাতি ক'লে, "গুৰু আহি তোমাক মাতিছে।"
২৯ সেই কথা শুনি তাই খৰধৰকৈ উঠি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩০ তেতিয়া যীচুৱে নগৰলৈ অহা নাছিল, কিন্তু মাৰ্থাই তেওঁক লগ পোৱা ঠাইত আছিল।
31 তেতিয়া ঘৰত তাইৰ লগত থকা আৰু তাইক সান্ত্বনা দিয়া ইহুদীসকলে মৰিয়মক খৰখেদাকৈ উঠি ওলাই যোৱা দেখি তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ ক'লে, "তাই তাত কান্দিবলৈ কবৰলৈ যায়।"
৩২ তেতিয়া মৰিয়মে যীচু থকা ঠাইলৈ আহি তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰি তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি ইয়াত থকা হ'লে মোৰ ভাইৰ মৃত্যু নহ'লহেঁতেন।"
33 যীচুৱে তাইক কান্দি থকা আৰু তাইৰ লগত অহা ইহুদীসকলকো কান্দি থকা দেখি, তেওঁ আত্মাত হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে আৰু বিচলিত হ'ল।

৩৪ তেওঁ ক'লে, " তোমালোকে তেওঁক ক'ত শুৱাই দিলা?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, চাবলৈ আহক।
৩৫ যীচুৱে কান্দিলে।
৩৬ তেতিয়া ইহুদীসকলে ক'লে, "চোৱা, তেওঁ তেওঁক কিমান প্ৰেম কৰিছিল!
৩৭ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক'লে, "অন্ধৰ চকু মেলি দিয়া এই মানুহজনে এই মানুহজনকো মৃত্যুবৰণ কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেননে?"
৩৮ তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ হুমুনিয়াহ কাঢ়ি কবৰলৈ আহিল। সেইটো এটা গুহা আছিল আৰু তাৰ ওপৰত এটা শিল পৰি আছিল।
৩৯ যীচুৱে ক'লে, " তোমালোকে সেই শিলটো আঁতৰাই লোৱা।" মৃত লোকৰ ভনীয়েক মাৰ্থাই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, এই সময়লৈকে তেওঁৰ দুৰ্গন্ধ ওলাইছে;
৪০ যীচুৱে তাইক ক'লে, " আপুনি যদি বিশ্বাস কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখা পাব বুলি মই তোমাক কোৱা নাইনে?"
৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে মৃতক শুৱাই দিয়া ঠাইৰ পৰা সেই শিলটো লৈ গ'ল। যীচুৱে চকু তুলি ক'লে, " পিতৃ, তুমি মোৰ কথা শুনা বাবে মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ।"
৪২ মই জানিছিলোঁ যে তুমি মোৰ কথা সদায় শুনা, কিন্তু কাষত থিয় হৈ থকা লোকসকলৰ কাৰণে মই এই কথা ক'লোঁ, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব পাৰে যে তুমি মোক পঠিয়াই দিয়া।
৪৩ এই কথা কৈ তেওঁ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " লাজাৰ, বাহিৰলৈ আহক।"
৪৪ মৃত জনে কবৰৰ কাপোৰেৰে হাত-ভৰি বান্ধি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তেওঁক মুকলি কৰি দিয়া।"
৪৫ তেতিয়া মৰিয়মৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৱে কৰা কামবোৰ দেখি বহুতো ইহুদী লোকে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।
৪৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৱে কৰা কামবোৰ তেওঁলোকক ক'লে।
47 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলক এক সভা গোটাই ক'লে, "আমি কি কৰিম?" কিয়নো এই মানুহে অনেক আচৰিত কাৰ্য্য কৰে।
৪৮ আমি যদি তেওঁক এনেকৈ এৰি দিওঁ, তেন্তে সকলোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব;
৪৯ তাতে কায়াফা নামৰ এজনে সেই বছৰ মহাপুৰোহিত হৈ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে একো নাজানা।
৫০ জনগোষ্ঠীৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱা আৰু গোটেই জাতিটো যে বিনষ্ট নহয়, সেয়া আমাৰ কাৰণে উচিত বুলি নাভাবিব।
৫১ এই কথা তেওঁ নিজৰ পৰাই কোৱা নাছিল, কিন্তু সেই বছৰ মহাপুৰোহিত হৈ তেওঁ ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল যে যীচুৱে সেই জাতিৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিব;
৫২ আৰু কেৱল সেই জাতিৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু সিঁচৰতি হৈ থকা ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলক একত্ৰিত কৰিবলৈ।
৫৩ সেইদিনাৰ পৰা তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ মত-বিনিময় কৰিলে।
৫৪ এই কাৰণে যীচুৱে ইহুদীসকলৰ মাজত আৰু মুকলিকৈ চলি নাথাকিল; কিন্তু তাৰ পৰা মৰুভূমিৰ ওচৰৰ এখন দেশলৈ গৈ ইফ্ৰয়িম নামৰ এখন নগৰলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে থাকিল।
৫৫ ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব ওচৰ চাপি আহিল আৰু নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ আগতেই বহুতে নিজক শুদ্ধ কৰিবলৈ দেশৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
৫৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক বিচাৰি মন্দিৰত থিয় হৈ থাকোঁতে ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "তেওঁ ভোজলৈ নাহিব বুলি তোমালোকে কি ভাবে?"
57 প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী দুয়োজনে আজ্ঞা দিছিল যে, কোনোৱে যদি তেওঁ ক'ত আছে, তেন্তে তেওঁক ধৰিব পৰাকৈ সেই কথা প্ৰকাশ কৰিব লাগে।

অধ্যায় ১২

১ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ছয় দিন আগতে যীচুৱে বিথানিয়ালৈ আহিল, য'ত তেওঁ মৃত লাজাৰক আছিল।
২ তাত তেওঁলোকে তেওঁক ৰাতিৰ আহাৰ তৈয়াৰ কৰিলে; আৰু মাৰ্থাই সেৱা কৰিলে, কিন্তু লাজাৰো তেওঁৰ লগত মেজত বহি থকাসকলৰ এজন আছিল।
৩ তাৰ পাছত মৰিয়মে অতি ব্যয়বহুল এপাউণ্ড মলম লৈ যীচুৰ ভৰিত অভিষেক কৰি চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচিলে;
৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ ক'লে।
৫ এই মলম তিনিশ পইচাত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰক কিয় দিয়া নহ'ল?
৬ এই কথা তেওঁ ক'লে যে তেওঁ দুখীয়াৰ প্ৰতি যত্ন লয়; কিন্তু কাৰণ তেওঁ চোৰ আছিল, আৰু মোনাটো আছিল আৰু তাত ভৰাই থোৱা বস্তুটো লৈ গৈছিল।
৭ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, " তাইক এৰি দিয়ক;
৮ কিয়নো দৰিদ্ৰসকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকে; কিন্তু মোৰ তোমালোকৰ সদায় নাই।"
৯ ইহুদীসকলৰ বহু লোকে তেওঁ যে তাত আছে বুলি জানিলে, আৰু তেওঁলোকে কেৱল যীচুৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা লাজাৰকো দেখাৰ উদ্দেশ্যে আহিছিল।
১০ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতবিলাকে লাজাৰকো বধ কৰিবৰ কাৰণে আলোচনা কৰিলে;
১১ কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে অনেক ইহুদীসকলে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে।
১২ পিছদিনা ভোজলৈ অহা অনেক লোকে যীচু যিৰূচালেমলৈ অহাৰ কথা শুনি।
১৩ কলগছৰ ডাল লৈ তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল আৰু চিঞৰি ক'লে, "হোচান্না, প্ৰভুৰ নামত অহা ইস্ৰায়েলৰ ৰজা ধন্য।"
১৪ যীচুৱে এটা গাধ পোৱালি পালে আৰু তাৰ ওপৰত বহিল; লিখাৰ দৰে,
১৫ হে চিয়োনৰ কন্যা, ভয় নকৰিবা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা গাধৰ পোৱালিত বহি আহি আছে।
১৬ তেওঁৰ শিষ্যসকলে প্ৰথমে এই কথাবোৰ বুজি নাপালে, কিন্তু যীচুক মহিমামণ্ডিত হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে এই কথাবোৰ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আৰু তেওঁৰ লগত এইবোৰ কৰা বুলি স্মৰণ কৰিলে।
১৭ তেতিয়া তেওঁ লাজাৰক কবৰৰ পৰা মাতি মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে সাক্ষ্য দিলে।

১৮ এই কাৰণে লোকসকলেও তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ এই আচৰিত কাৰ্য্য কৰা বুলি শুনিলে।
১৯ তেতিয়া ফৰীচীসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "তোমালোকে একোৱেই জয়ী হোৱা নাই বুলি তোমালোকে বুজিছানে?" চোৱা, জগত তেওঁৰ পাছত গুচি গৈছে।"
20 পৰ্ব্বত উপাসনা কৰিবলৈ ওপৰলৈ অহা কিছুমান গ্ৰীক লোক আছিল।
২১ তেতিয়া তেওঁ গালীলৰ বৈৎচয়দাৰ নিবাসী ফিলিপৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "হে প্ৰভু, আমি যীচুক চাব বিচাৰো।"
২২ ফিলিপে আহি আন্দ্ৰিয়ক ক'লে;
২৩ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰৰ মহিমামণ্ডিত হোৱাৰ সময় আহিল।"
২৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি ঘেঁহুৰ শস্য মাটিত পৰি মৰি নাযায়, তেন্তে ই অকলে থাকে;
২৫ যি জনে নিজৰ প্ৰাণক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; আৰু যি জনে এই জগতত নিজৰ জীৱনক ঘৃণা কৰে, তেওঁ তাক অনন্ত জীৱনলৈ ৰাখিব।
২৬ কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা কৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ পিছে পিছে যাওক; আৰু মই য'ত আছো, তাতেই মোৰ দাসও থাকিব;
২৭ এতিয়া মোৰ প্ৰাণ বিচলিত হৈছে; আৰু মই কি ক'ম? পিতৃ, মোক আজিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা;
২৮ পিতৃ, তোমাৰ নাম মহিমা কৰা। তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত আহিল, "মই তাক মহিমামণ্ডিত কৰিলোঁ আৰু পুনৰ মহিমামণ্ডিত কৰিম।"
২৯ তাতে থিয় হৈ থকা লোকসকলে এই কথা শুনি ক'লে, "এজন স্বৰ্গদূতে তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে।"
৩০ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, এই মাত মোৰ কাৰণে নহয়, তোমালোকৰ কাৰণেহে আহিল।
৩১ এতিয়া এই জগতৰ বিচাৰ, এতিয়া এই জগতৰ অধ্যক্ষক বাহিৰ কৰা হ'ব।
৩২ আৰু মই যদি পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি যাওঁ, তেন্তে সকলো মানুহক মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰিম।
৩৩ তেওঁ এই কথা ক'লে, তেওঁ কি মৃত্যু হ'ব, সেই কথা বুজাবলৈ।
৩৪ লোকসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "খ্ৰীষ্ট চিৰকালৰ বাবে স্থায়ী হ'ব বুলি আমি বিধানৰ পৰা শুনিছো; এই মানুহৰ পুত্ৰ কোন?
৩৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়াও অলপ সময় তোমালোকৰ লগত পোহৰ আছে।" তোমালোকৰ পোহৰ থকা অৱস্থাত চলি থাকক, যাতে তোমালোকৰ ওপৰত আন্ধাৰ নাহে;
৩৬ তোমালোকৰ পোহৰ থকাৰ সময়ত পোহৰত বিশ্বাস কৰা, যাতে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হ'বা। যীচুৱে এই কথাবোৰ ক'লে আৰু গুচি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পৰা আত্মগোপন কৰিলে।
৩৭ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত ইমানবোৰ আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে, তথাপিও তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিলে।
৩৮ যিচয়া ভাববাদীয়ে কোৱা কথাষাৰ পূৰ্ণ হ'ব পাৰে, "প্ৰভু, আমাৰ কথা কোনে বিশ্বাস কৰিলে?" আৰু প্ৰভুৰ বাহু কাৰ ওচৰত প্ৰকাশ পাইছে?
৩৯ এতেকে যিচয়াই পুনৰ এই কথা ক'লে, তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰিলে।
৪০ তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে; যাতে তেওঁলোকে চকুৰে দেখা নাপায়, হৃদয়েৰে বুজি নাপায়, আৰু ধৰ্মান্তৰিত নহ'ব, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।
৪১ যিচয়াই তেওঁৰ মহিমা দেখি তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, এই কথা ক'লে।
৪২ তথাপিও প্ৰধান অধ্যক্ষসকলৰ মাজতো বহুতে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে; কিন্তু ফৰীচীসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁক স্বীকাৰ নকৰিলে, যাতে তেওঁলোকক ধৰ্মঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া নহয়।
৪৩ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাতকৈ মানুহৰ প্ৰশংসাক বেছি ভাল পাইছিল।
৪৪ যীচুৱে চিঞৰি ক'লে, " যি মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰে, কিন্তু মোক পঠোৱাজনৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে।"
৪৫ আৰু যি জনে মোক দেখে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক দেখে।
৪৬ মই জগতলৈ পোহৰ হৈ আহিছো, যাতে যি কোনোৱে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ আন্ধাৰত নাথাকে।
৪৭ আৰু যদি কোনোৱে মোৰ কথা শুনি বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে মই তেওঁৰ বিচাৰ নকৰো;
৪৮ যি জনে মোক অগ্ৰাহ্য কৰি মোৰ বাক্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁৰ বিচাৰ কৰা এজন আছে;
৪৯ কিয়নো মই নিজৰ কথা কোৱা নাই; কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মোক কি ক'ম আৰু কি ক'ম, সেই আজ্ঞা দিলে।
৫০ আৰু মই জানো যে তেওঁৰ আজ্ঞা অনন্ত জীৱন;

অধ্যায় ১৩

১ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ পূৰৰ আগতে যীচুৱে জানিলে যে তেওঁ এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ যাবৰ সময় আহি পৰিছে, আৰু জগতত থকা নিজৰ লোকসকলক প্ৰেম কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰেম কৰিলে।
২ তেতিয়া ৰাতিৰ আহাৰ শেষ হ'ল, চয়তানে চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ তেওঁৰ হৃদয়ত সোমাই দিলে।
৩ যীচুৱে জানিছিল যে পিতৃয়ে সকলো বস্তু তেওঁৰ হাতত তুলি দিলে আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহি ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ গ'ল;
৪ তেওঁ ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ পৰা উঠি নিজৰ কাপোৰবোৰ এফালে ৰাখিলে; আৰু টাৱেল এখন লৈ বেঁকা পিন্ধিলে।
৫ তাৰ পাছত তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ ভৰি ধুবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ বান্ধি থোৱা টাৱেলেৰে ভৰি মচিবলৈ ধৰিলে।
৬ তেতিয়া তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু পিতৰে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোৰ ভৰি ধুইছানে?"
৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই কি কৰিছো, এতিয়া তুমি নাজানা; কিন্তু তুমি ইয়াৰ পিছত জানিবা।
৮ পিতৰে তেওঁক ক'লে, তুমি মোৰ ভৰি কেতিয়াও ধুব নালাগে। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই যদি তোমাক নধো, তেন্তে তোমাৰ মোৰ লগত কোনো অংশ নাই।"

9 চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, কেৱল মোৰ ভৰিৰে নহয়, মোৰ হাত আৰু মূৰও।"
10 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যি ধুইছে, তেওঁৰ ভৰি ধোৱাৰ বাহিৰে আন একোৱেই নাই, কিন্তু তেওঁ সকলো শুচি;
১১ কিয়নো তেওঁক কোনে বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, তেওঁ জানিছিল; সেয়ে তেওঁ ক'লে, "তোমালোক সকলোৱে শুচি নহয়।"
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৰি ধুই নিজৰ কাপোৰ লৈ আকৌ বহিল, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকৰ লগত কি কৰিলোঁ, তোমালোকে জানোনে?"
১৩ তোমালোকে মোক গুৰু আৰু প্ৰভু বুলি কয়; কিয়নো মইও তেনেকুৱাই।
১৪ তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰভু আৰু গুৰু যদি মই তোমালোকৰ ভৰি ধুইছো; তোমালোকে ইজনে সিজনৰ ভৰি ধোৱা উচিত।"
১৫ কিয়নো মই তোমালোকক আদৰ্শ দিছো, যাতে তোমালোকে মই তোমালোকৰ প্ৰতি যিদৰে কৰিলোঁ, তেনেকৈ কৰিবা।
১৬ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, দাস নিজৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়; পঠোৱাজনো তেওঁক পঠোৱাজনতকৈ ডাঙৰ নহয়।
১৭ এইবোৰ যদি তোমালোকে জানো, তেনেহলে তোমালোকে এইবিলাক পালন কৰিলে তোমালোক সুখী।
১৮ মই তোমালোক সকলোৱে বিষয়ে কোৱা নাই, মই জানো যে মই কাক বাছি লৈছো, কিন্তু শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'বলৈ, "যি মোৰ লগত পিঠা খায়, তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে গোৰোহা ওপৰলৈ তুলিছে।"
১৯ এতিয়া মই তোমালোকক কৈছোঁ যে, যেতিয়া সেই কথা হ'ব, তেতিয়া তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা যে মই তেওঁ।
২০ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি জনে মই যাক পঠাওঁ তাক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে; আৰু যি জনে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক গ্ৰহণ কৰে।"
২১ এই কথা কৈ যীচুৱে আত্মাত বিচলিত হৈ সাক্ষ্য দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
২২ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে ইজনে সিজনক চালে, তেওঁ কাৰ কথা কৈছে।
২৩ যীচুৱে প্ৰেম কৰা এজন শিষ্য যীচুৰ বুকুত হেলান দি আছিল।
২৪ চিমোন পিতৰে তেওঁক ইংগিতেৰে ক'লে যে তেওঁ কোনজনৰ বিষয়ে ক'লে।
২৫ তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ বুকুত শুই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, কোন?
২৬ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " মই ডুবাই দিওঁতে যাক দিম।" পাছত তেওঁ সেই চপটো ডুবাই চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তক দিলে।
২৭ তাৰ পাছত চয়তানে তেওঁৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আপুনি যি কৰে, সোনকালে কৰক।"
28 তেওঁ কি উদ্দেশ্যেৰে তেওঁক এই কথা কৈছে, কোনোৱেই নাজানিলে।
২৯ যিহূদাৰ হাতত মোনাটো থকাৰ বাবে তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ভাবিছিল যে, যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, "পৰ্ব্বৰ সময়ত আমাৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ কিনি লোৱা; বা, দুখীয়াক কিবা এটা দিব লাগে বুলি।
৩০ তেতিয়া তেওঁ চপটো লৈ তৎক্ষণাত বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু ৰাতি হ'ল।
৩১ এতেকে তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ সময়ত যীচুৱে ক'লে, " এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰৰ মহিমা হ'ল আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ মহিমা হ'ল।"
৩২ যদি তেওঁৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমা হয়, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁক নিজৰ দ্বাৰাই মহিমা কৰিব আৰু লগে লগে তেওঁক মহিমা কৰিব।
৩৩ সৰু ল'ৰা-ছোৱালী, অলপ সময় মই তোমালোকৰ লগত আছো। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা; গতিকে এতিয়া মই আপোনালোকক কওঁ।
৩৪ মই তোমালোকক এটা নতুন আজ্ঞা দিছো, তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তোমালোকেও ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা।"
৩৫ তোমালোকে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি প্ৰেম কৰিলে সকলোৱে এই কথাৰ দ্বাৰাই গম পাব যে তোমালোক মোৰ শিষ্য।
৩৬ চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তুমি ক'লৈ গৈছা? যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই য'লৈ যাম, তুমি এতিয়া মোৰ পিছে পিছে যাব নোৱাৰা; কিন্তু তুমি মোৰ পিছে পিছে যাবা।"
৩৭ পিতৰে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মই এতিয়া কিয় তোমাৰ পিছে পিছে যাব নোৱাৰো? তোমাৰ কাৰণে মই মোৰ প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰিম।
৩৮ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, তুমি মোৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰাণ দিবানে? মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ নকৰালৈকে কুকুৰাটোৱে কাউৰি নাথাকিব।

অধ্যায় ১৪

১ তোমালোকৰ হৃদয় বিচলিত নহ'বা;
২ মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক অট্টালিকা আছে; মই তোমাৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁ।
৩ আৰু যদি মই গৈ তোমালোকৰ বাবে ঠাই সাজু কৰিম, তেন্তে মই পুনৰ আহি তোমালোকক নিজৰ ওচৰলৈ গ্ৰহণ কৰিম; যাতে মই য'ত আছো, তাত তোমালোকও থাকিবা।"
৪ আৰু মই ক'লৈ যাওঁ, সেই বাট তোমালোকে জানো।
৫ থমাছে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তুমি ক'লৈ যাবা আমি নাজানো; আৰু আমি কেনেকৈ বাটটো জানিব পাৰোঁ?
৬ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মইয়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন;
৭ তোমালোকে যদি মোক চিনি পোৱা হ'লহেঁতেন, তেন্তে মোৰ পিতৃকো চিনি পোৱা হ'লহেঁতেন;
৮ ফিলিপে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আমাক পিতৃক দেখুৱাওক, আৰু আমাৰ বাবে যথেষ্ট হ'ব।"
৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " ফিলিপ, মই তোমাৰ লগত ইমান দিন আছিলো, তথাপিও তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে?" যি জনে মোক দেখিছে, তেওঁ পিতৃক দেখিছে; আৰু আপুনি কেনেকৈ কয়, "পিতৃক আমাক দেখুৱাওক?"

১০ তুমি বিশ্বাস কৰা নাইনে যে মই পিতৃত আৰু পিতৃ মোৰ
মাজত আছো? মই তোমালোকক যি বাক্য কওঁ, মই নিজৰ
পৰা কোৱা নাই;
১১ মই যে পিতৃত আছো, আৰু পিতৃ মোৰ মাজত আছে
বুলি মোক বিশ্বাস কৰা, নহ'লে কৰ্মৰ কাৰণে মোক বিশ্বাস
কৰা।
১২ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি জনে মোৰ ওপৰত
বিশ্বাস কৰে, তেওঁও কৰিব; আৰু এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কাম
তেওঁ কৰিব; কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।"
১৩ তোমালোকে মোৰ নামত যি বিচাৰিবা, মই সেই কাম
কৰিম, যাতে পিতৃয়ে পুত্ৰৰ দ্বাৰাই মহিমামণ্ডিত হয়।
১৪ যদি তোমালোকে মোৰ নামত কিবা এটা বিচাৰা, তেন্তে
মই সেই কামটো কৰিম।
১৫ যদি তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰা, তেন্তে মোৰ
আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা।
১৬ মই পিতৃক প্ৰাৰ্থনা কৰিম, আৰু তেওঁ তোমালোকক
আন এজন সান্ত্বনাদাতা দিব, যাতে তেওঁ তোমালোকৰ
লগত চিৰকাল থাকিব পাৰে;
১৭ সত্যৰ আত্মাও; যিজনক জগতে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে,
কাৰণ তেওঁ তেওঁক দেখা নাপায় আৰু তেওঁক চিনি নাপায়;
কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ লগত বাস কৰে আৰু
তোমালোকৰ মাজত থাকিব।"
১৮ মই তোমালোকক অস্বস্তিত পেলাব নোৱাৰো, মই
তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম।
১৯ আৰু অলপ সময়ৰ পাছত জগতে মোক আৰু দেখা
নাপাব; কিন্তু তোমালোকে মোক দেখিছা;
২০ সেইদিনা তোমালোকে জানিবা যে মই মোৰ পিতৃৰ
মাজত, তোমালোক মোৰ মাজত আৰু মই তোমালোকৰ
মাজত।
২১ যি জনৰ মোৰ আজ্ঞা আছে আৰু সেইবোৰ পালন কৰে,
তেওঁৰেই মোক প্ৰেম কৰে;
২২ ইস্কৰিয়তক নহয় যিহূদাই তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তুমি
জগতৰ আগত নহয়, আমাৰ আগত কেনেকৈ প্ৰকাশ হ'বা?
২৩ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " কোনো মানুহে যদি মোক প্ৰেম
কৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব;
২৪ যি জনে মোক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মোৰ বাক্য পালন
নকৰে;
২৫ মই তোমালোকৰ লগত উপস্থিত হৈ তোমালোকৰ
আগত এই কথা কৈছোঁ।
২৬ কিন্তু যি সান্ত্বনাদাতা, পবিত্ৰ আত্মা, যাক পিতৃয়ে মোৰ
নামেৰে পঠাব, তেওঁ তোমালোকক সকলো কথা শিকাব
আৰু মই তোমালোকক যি ক'লোঁ, সকলো কথা
তোমালোকক স্মৰণ কৰিব।
২৭ মই তোমালোকৰ লগত শান্তি এৰি দিওঁ, মোৰ শান্তি
তোমালোকক দিওঁ; তোমালোকৰ হৃদয় বিচলিত নহওক,
আৰু ভয় নকৰিবা।
২৮ মই তোমালোকক কেনেকৈ কৈছিলো, মই যাওঁ আৰু
তোমালোকৰ ওচৰলৈ উভতি আহিম, সেই বিষয়ে
তোমালোকে শুনিছা। তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম
কৰিলেহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে আনন্দিত হ'লহেঁতেন,
কাৰণ মই কৈছিলো, "মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ;
২৯ আৰু এতিয়া মই তোমালোকক এই কথা ঘটাৰ
আগতেই কৈছো, যাতে তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা।
৩০ ইয়াৰ পাছত মই তোমালোকৰ লগত বেছি কথা নকওঁ,
কিয়নো এই জগতৰ অধ্যক্ষ আহিব, আৰু মোৰ মাজত
একো নাই।
৩১ কিন্তু জগতে জানিব যে মই পিতৃক ভাল পাওঁ; আৰু
পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ আজ্ঞা দিছিল, ময়ো তেনেকৈয়ে
কৰি আছো। উঠি আহক, ইয়াৰ পৰা যাওঁ।

অধ্যায় ১৫

১ মই প্ৰকৃত দ্ৰাক্ষালতা, আৰু মোৰ পিতৃ খেতিয়ক।
২ মোৰ মাজত থকা যি ডাল ফল নপৰে, তেওঁ আঁতৰাই
পেলায়, আৰু যি ডাল ফল দিয়ে, তেওঁ সেই ডালবোৰ শুদ্ধ
কৰে যাতে ই অধিক ফল দিয়ে।
৩ এতিয়া মই তোমালোকক কোৱা বাক্যৰ দ্বাৰাই
তোমালোক শুদ্ধ হৈছা।
৪ মোৰ মাজত থাকক, আৰু মই তোমালোকৰ মাজত
থাকক। যেনেকৈ ডালে দ্ৰাক্ষাৰসত নাথাকিলে নিজৰ পৰা
ফল দিব নোৱাৰে; তোমালোকে মোৰ মাজত নাথাকিলে
আৰু নোৱাৰিবা।"
৫ মই দ্ৰাক্ষাৰস, তোমালোক ডাল, যি মোৰ মাজত থাকে
আৰু মই তেওঁৰ মাজত থাকে, তেওঁ বহুত ফল দিয়ে,
কিয়নো মোৰ অবিহনে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।
৬ যদি কোনো লোক মোৰ মাজত নাথাকে, তেন্তে তেওঁ
ডালৰ দৰে পেলাই দিয়া হয় আৰু শুকাই যায়; আৰু মানুহে
সেইবোৰ গোটাই জুইত পেলাই দিয়ে আৰু জ্বলি যায়।
7 যদি তোমালোক মোৰ মাজত থাকে আৰু মোৰ বাক্য
তোমালোকৰ মাজত থাকে, তেন্তে তোমালোকে যি ইচ্ছা
তাক বিচাৰিবা, আৰু তোমালোকৰ লগত সেইটোৱেই হ'ব।
৮ তোমালোকে অনেক ফল পোৱাৰ কাৰণে মোৰ পিতৃৰ
মহিমা হয়; তেনেকৈ তোমালোক মোৰ শিষ্য হবা।"
৯ পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক
প্ৰেম কৰিলোঁ।
১০ যদি তোমালোকে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, তেন্তে
মোৰ প্ৰেমত থাকিবা; যেনেকৈ মই মোৰ পিতৃৰ আজ্ঞা
পালন কৰি তেওঁৰ প্ৰেমত থাকিলোঁ।
১১ মোৰ আনন্দ তোমালোকৰ মাজত থাকিবলৈ আৰু
তোমালোকৰ আনন্দ যাতে পূৰ্ণ হয়, তাৰ বাবে মই
তোমালোকক এই কথা কৈছো।
১২ মোৰ এই আজ্ঞা, মই তোমালোকক যেনেকৈ প্ৰেম
কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা।
১৩ ইয়াতকৈ ডাঙৰ প্ৰেম আন কোনোৰে নাই, যে মানুহে
নিজৰ বন্ধুৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ ত্যাগ কৰে।
১৪ মই তোমালোকক যি আজ্ঞা পালন কৰিম, তেন্তে
তোমালোক মোৰ বন্ধু।
১৫ এতিয়াৰ পৰা মই তোমালোকক দাস বুলি নকওঁ;
কিয়নো দাসে নিজৰ প্ৰভুৱে কি কৰে, সেই কথা নাজানে;
কিয়নো মই মোৰ পিতৃৰ বিষয়ে শুনা সকলো কথা
তোমালোকক জনালোঁ।"
১৬ তোমালোকে মোক নিৰ্বাচিত কৰা নাই, কিন্তু মই
তোমালোকক বাছি লৈ তোমালোকক নিৰ্দিষ্ট কৰি দিলোঁ,
যাতে তোমালোকে গৈ ফল দিবা আৰু তোমালোকৰ ফল
থাকিব; .

১৭ মই তোমালোকক এই কথা আজ্ঞা দিওঁ, তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা।
১৮ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেন্তে তোমালোকে জানো যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ আগতেই মোক ঘৃণা কৰিছিল।
১৯ তোমালোক যদি জগতৰ হ'লহেঁতেন, তেন্তে জগতে নিজৰ নিজৰ মানুহক ভাল পালেহেঁতেন;
২০ মই তোমালোকক কোৱা বাক্য স্মৰণ কৰা, দাস নিজৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়। যদি তেওঁলোকে মোক অত্যাচাৰ কৰিলে, তেন্তে তোমালোককো অত্যাচাৰ কৰিব; যদি তেওঁলোকে মোৰ কথা পালন কৰিছে, তেন্তে আপোনাৰ কথাও পালন কৰিব।
২১ কিন্তু মোক পঠোৱাজনক চিনি নোপোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকে মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকৰ প্ৰতি এই সকলোবোৰ কৰিব।
২২ মই যদি আহি তেওঁলোকৰ লগত কথা নকলোহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকৰ পাপ নাথাকিলহেঁতেন;
২৩ যি জনে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁ মোৰ পিতৃকো ঘৃণা কৰে।
২৪ যদি মই তেওঁলোকৰ মাজত আন কোনোৱে নকৰা কামবোৰ নকৰিলোহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকৰ পাপ নহ'লহেঁতেন;
২৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ বিধানত লিখা, "তেওঁলোকে মোক অকাৰণতে ঘৃণা কৰিলে, সেই বাক্য পূৰ্ণ হ'বলৈ" এনে হ'ল।
২৬ কিন্তু যেতিয়া মই পিতৃৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সান্ত্বনাদাতা আহিব, তেওঁ পিতৃৰ পৰা ওলোৱা সত্যৰ আত্মা আহিব, তেতিয়া তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব।
২৭ তোমালোকেও সাক্ষ্য দিবা, কিয়নো তোমালোক আদিৰে পৰা মোৰ লগত আছিলা।

অধ্যায় ১৬

১ মই তোমালোকক এই কথা কৈছোঁ, যাতে তোমালোকক ক্ষুন্ন নহয়।
২ তেওঁলোকে তোমালোকক নামঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিব;
৩ আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ লগত এইবোৰ কৰিব, কিয়নো তেওঁলোকে পিতৃক আৰু মোক চিনি পোৱা নাই।
৪ কিন্তু মই তোমালোকক এই কথা কৈছোঁ, যাতে সময় আহিব, তেতিয়া তোমালোকে মনত পেলাবা যে মই তোমালোকক এইবোৰৰ বিষয়ে কৈছিলোঁ। আৰু মই তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে এই কথাবোৰ আদিতে তোমালোকক কোৱা নাছিলো।
৫ কিন্তু এতিয়া মই মোক পঠোৱাজনৰ ওচৰলৈ যাওঁ; আৰু তোমালোকৰ কোনোৱেই মোক সোধা নাই, "তুমি ক'লৈ যাবা?"
৬ কিন্তু মই তোমালোকক এই কথা কোৱাৰ বাবে তোমালোকৰ হৃদয়ত দুখেৰে ভৰি পৰিছে।
৭ তথাপিও মই তোমালোকক সত্য কওঁ; মই যোৱাটো তোমালোকৰ বাবে উচিত; কিন্তু যদি মই যাওঁ, তেন্তে তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাম।"
৮ যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেতিয়া তেওঁ জগতক পাপ, ধাৰ্মিকতা আৰু বিচাৰৰ বিষয়ে তিৰস্কাৰ কৰিব।
৯ পাপৰ বিষয়ে, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰে;
১০ ধাৰ্ম্মিকতাৰ বিষয়ে, কিয়নো মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ আৰু তোমালোকে মোক আৰু দেখা নাপাবা;
১১ বিচাৰৰ বিষয়ে, কিয়নো এই জগতৰ অধ্যক্ষৰ বিচাৰ হয়।
১২ মোৰ তোমালোকৰ আগত বহু কথা ক'বলগীয়া আছে, কিন্তু তোমালোকে এতিয়া সেইবোৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰা।
১৩ কিন্তু যেতিয়া তেওঁ সত্যৰ আত্মা আহিব, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক সকলো সত্যলৈ পৰিচালিত কৰিব; কিন্তু তেওঁ যি শুনিব, সেই কথা তেওঁ ক'ব;
১৪ তেওঁ মোক মহিমা কৰিব;
১৫ পিতৃৰ যি আছে, সেই সকলো মোৰেই, সেয়ে মই ক'লো যে তেওঁ মোৰ পৰা লৈ তোমালোকক সেই কথা ক'ব।
১৬ অলপ পিছত তোমালোকে মোক দেখা নাপাবা;
১৭ তেতিয়া তেওঁৰ কিছুমান শিষ্যই ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "তেওঁ আমাক কি ক'লে, "অলপ সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখা নাপাবা; পিতৃ?
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "অলপ সময়ৰ পাছত তেওঁ এই কথা কি ক'লে?" তেওঁ কি কৈছে আমি ক'ব নোৱাৰো।
১৯ তেতিয়া যীচুৱে জানিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিবলৈ ইচ্ছুক, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, " মই কোৱা কথাৰ বিষয়ে তোমালোকে তোমালোকে সোধা-পোছা কৰিছানে, তেতিয়া তোমালোকে মোক দেখা নাপাবা।" ?
২০ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে কান্দিব আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতখনে আনন্দ কৰিব;
২১ প্ৰসৱৰ সময়ত নাৰীয়ে দুখ পায়, কাৰণ তাইৰ সময় আহি পৰিছে, কিন্তু সন্তান জন্ম দিয়াৰ লগে লগে তাই জগতত পুৰুষৰ জন্ম হোৱাৰ আনন্দৰ বাবে দুখৰ কথা আৰু মনত নপৰে।
২২ এতিয়া তোমালোকৰ দুখত আছে, কিন্তু মই তোমালোকক পুনৰ দেখা পাম, আৰু তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ব, আৰু তোমালোকৰ আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰে।
২৩ সেই দিনা তোমালোকে মোক একো সুধিবা। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে মোৰ নামেৰে পিতৃৰ পৰা যি বিচাৰিবা, তেওঁ তোমালোকক দিব।
২৪ এতিয়ালৈকে তোমালোকে মোৰ নামত একো বিচৰা নাই;
২৫ এই কথাবোৰ মই তোমালোকক হিতোপদেশেৰে কৈছোঁ, কিন্তু সেই সময় আহিব, যেতিয়া মই আৰু তোমালোকক হিতোপদেশেৰে নকওঁ, কিন্তু মই তোমালোকক পিতৃৰ বিষয়ে স্পষ্টকৈ ক'ম।
২৬ সেই দিনা তোমালোকে মোৰ নামেৰে অনুৰোধ কৰিবা;
২৭ কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক প্ৰেম কৰে, কিয়নো তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰা আৰু মই ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই অহা বুলি বিশ্বাস কৰা।
২৮ মই পিতৃৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ আৰু জগতলৈ আহিলোঁ, পুনৰ জগত এৰি পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম।
২৯ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, এতিয়া তুমি স্পষ্টকৈ কথা কৈছা, আৰু কোনো প্ৰবাদ নকছা।"
৩০ এতিয়া আমি নিশ্চিত হওঁ যে তুমি সকলো জানে, কিন্তু কোনোৱে তোমাক সুধিব নালাগে;

৩১ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " তোমালোকে এতিয়া বিশ্বাস কৰা নে?
৩২ চোৱা, সেই সময় আহি আছে, হয়, এতিয়া আহিল, যেতিয়া তোমালোকে প্রত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ঠাইলৈ সিঁচৰতি হৈ যাবা আৰু মোক অকলে এৰি যাবা;
৩৩ মই তোমালোকৰ আগত এই কথা কৈছোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ মাজত শান্তি পাবা। জগতত তোমালোকে ক্লেশ পাব; মই পৃথিৱীখনক জয় কৰিলোঁ।

অধ্যায় ১৭

১ যীচুৱে এই কথাবোৰ ক'লে আৰু স্বৰ্গলৈ চকু তুলি ক'লে, " পিতৃ, সময় আহিল; তোমাৰ পুত্ৰইও তোমাক মহিমা কৰিবৰ বাবে তোমাৰ পুত্ৰক মহিমা কৰা।
২ যেনেকৈ তুমি তেওঁক সকলো মাংসৰ ওপৰত ক্ষমতা দিলা, যাতে তুমি তেওঁক যিসকল দান দিলা, তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিবা।
৩ আৰু তোমাক একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ আৰু তুমি পঠোৱা যীচু খ্ৰীষ্টক তেওঁলোকে চিনি পাবলৈ এই অনন্ত জীৱন।
৪ মই তোমাক পৃথিবীত মহিমা দিলোঁ, তুমি মোক যি কাম কৰিবলৈ দিয়া কাম মই শেষ কৰিলোঁ।
৫ আৰু এতিয়া হে পিতৃ, জগতৰ জন্মৰ আগতে তোমাৰ লগত যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাৰে তুমি মোক তোমাৰ নিজৰ লগত মহিমা কৰা।
৬ তুমি মোক জগতৰ পৰা দিয়া মানুহবোৰৰ আগত তোমাৰ নাম প্ৰকাশ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন কৰিলে।
7 এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে যে তুমি মোক যি দিয়া সকলো বস্তু তোমাৰ পৰাই।
৮ কিয়নো তুমি মোক দিয়া বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু মই যে তোমাৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, সেই কথা নিশ্চয় জানিলে, আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিলা।"
৯ মই তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ; কিয়নো সেইবোৰ তোমাৰ।
১০ মোৰ সকলো তোমাৰ আৰু তোমাৰ মোৰ; আৰু মই সেইবোৰৰ দ্বাৰাই মহিমামণ্ডিত হওঁ।
১১ আৰু এতিয়া মই জগতত নাই, কিন্তু এইবোৰ জগতত আছে আৰু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছো। পবিত্ৰ পিতৃ, তুমি মোক দিয়া সকলক তোমাৰ নিজৰ নামেৰে ৰাখক, যাতে তেওঁলোকো আমাৰ দৰে এক হ'ব পাৰে।
১২ মই জগতত তেওঁলোকৰ লগত থাকোঁতে তোমাৰ নামেৰে তেওঁলোকক ৰাখিলোঁ; যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়।
১৩ এতিয়া মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছো; আৰু এইবোৰ কথা মই জগতত কওঁ, যাতে তেওঁলোকে মোৰ আনন্দ নিজৰ মাজতে পূৰ্ণ হয়।
১৪ মই তেওঁলোকক তোমাৰ বাক্য দিলোঁ; আৰু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰিছে, কিয়নো তেওঁলোক জগতৰ নহয়, যেনেকৈ মই জগতৰ নহয়।
১৫ মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে তুমি তেওঁলোকক জগতৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক বেয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ।
১৬ মই যেনেকৈ জগতৰ নহয়, তেনেকৈ তেওঁলোক জগতৰ নহয়।
১৭ তোমাৰ সত্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা, তোমাৰ বাক্য সত্য।
১৮ তুমি মোক যেনেকৈ জগতলৈ পঠিয়াইছা, ময়ো তেওঁলোকক জগতলৈ পঠিয়াই দিলোঁ।
১৯ আৰু সত্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকো পবিত্ৰ হ'বলৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰোঁ।
২০ আৰু মই কেৱল এইবিলাকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা নকৰো, কিন্তু যিসকলে তেওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, তেওঁলোকৰ বাবেও প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ;
২১ যাতে তেওঁলোক সকলোৱে এক হ'ব পাৰে; হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ মাজত আছা আৰু মই তোমাৰ মাজত, যাতে তেওঁলোকো আমাৰ মাজত এক হ'ব পাৰে;
২২ তুমি মোক যি মহিমা দিলা, মই তেওঁলোকক দিলোঁ; আমি যেনেকৈ আমি এক হওঁ, সেইদৰে তেওঁলোক এক হ'ব পাৰে।
২৩ মই তেওঁলোকৰ মাজত আৰু তুমি মোৰ মাজত, যাতে তেওঁলোক একত সিদ্ধ হয়; আৰু যাতে জগতে জানিব পাৰে যে তুমি মোক পঠিয়াই দিয়া আৰু তুমি মোক যেনেকৈ প্ৰেম কৰা।
২৪ পিতৃ, মই ইচ্ছা কৰোঁ যে আপুনি যিসকলক মোক দিলোঁ, তেওঁলোকো মোৰ লগত থাকিব। যাতে তুমি মোক দিয়া মোৰ মহিমাক তেওঁলোকে চাব পাৰে;
২৫ হে ধাৰ্মিক পিতৃ, জগতে তোমাক চিনি পোৱা নাই, কিন্তু মই তোমাক চিনি পালোঁ, আৰু এইসকলে জানিলে যে তুমি মোক পঠিয়াইছা।
২৬ আৰু মই তেওঁলোকৰ আগত তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম আৰু প্ৰচাৰ কৰিম;

অধ্যায় ১৮

১ যীচুৱে এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে চিড্ৰোন নদীৰ ওপৰেৰে ওলাই গ'ল, য'ত এখন বাগিচা আছিল।
২ তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাইও সেই ঠাই জানিছিল;
৩ তেতিয়া যিহূদাই প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলৰ পৰা মানুহ আৰু বিষয়াৰ দল এটা লৈ বন্তি, মশাল আৰু অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ লৈ তালৈ আহিল।
৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ ওপৰত হ'বলগীয়া সকলো কথা জানি ওলাই গৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কাক বিচাৰিছা?"
৫ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "নাচৰতীয়া যীচু।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "মই তেওঁ।" আৰু তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাও তেওঁলোকৰ লগত থিয় হ'ল।
৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক, "মই তেওঁ," বুলি কোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোক পিছলৈ গৈ মাটিত পৰিল।
৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ সুধিলে, " তোমালোকে কাক বিচাৰিছা?" তেওঁলোকে ক'লে, "নাচৰতীয়া যীচু।"
৮ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মই তোমালোকক কৈছো যে মই তেওঁ;

৯ তেওঁ কোৱা কথাষাৰ পূৰ্ণ হ'ব পাৰে, " তুমি মোক যিসকলক দিলা, তেওঁলোকৰ পৰা মই কোনো হেৰুৱাব পৰা নাই।"
১০ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তৰোৱাল লৈ তৰোৱালখন উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ দাসজনক আঘাত কৰি তেওঁৰ সোঁ কাণ কাটি পেলালে। দাসজনৰ নাম আছিল মালখচ।
১১ তেতিয়া যীচুৱে পিতৰক ক'লে, " তোমাৰ তৰোৱালখন আৱৰণত ভৰাই দিয়া;
১২ তেতিয়া সৈন্যদল আৰু ইহুদীসকলৰ সেনাপতি আৰু বিষয়াসকলে যীচুক ধৰি বান্ধিলে।
১৩ পাছত তেওঁক প্ৰথমে হান্নাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ সেই বছৰ মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ শহুৰেক আছিল।
১৪ ইহুদীসকলক পৰামৰ্শ দিয়া কায়াফায়েই আছিল যে জনসাধাৰণৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱাটো উচিত।
১৫ তেতিয়া চিমোন পিতৰ আৰু আন এজন শিষ্যই যীচুৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৬ কিন্তু পিতৰে বাহিৰৰ দুৱাৰত থিয় হৈ আছিল। তেতিয়া মহাপুৰোহিতৰ চিনাকি আন এজন শিষ্যই ওলাই আহি দুৱাৰৰ ৰক্ষকক কথা ক'লে আৰু পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে।
১৭ তেতিয়া দুৱাৰ ৰখীয়া ছোৱালীজনীয়ে পিতৰক ক'লে, "তুমিও এই মানুহজনৰ এজন শিষ্য নহয়নে?" তেওঁ কয়, মই নহয়।
১৮ তেতিয়া কয়লাৰে জুই জ্বলোৱা দাস আৰু অধ্যক্ষসকল তাত থিয় হৈ আছিল; কিয়নো ঠাণ্ডা আছিল আৰু তেওঁলোকে নিজকে গৰম কৰিছিল আৰু পিতৰে তেওঁলোকৰ লগত থিয় হৈ নিজকে গৰম কৰিছিল।
১৯ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে যীচুক তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ শিক্ষাৰ বিষয়ে সুধিলে।
২০ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই জগতৰ আগত মুকলিকৈ ক'লোঁ; ইহুদীসকলে সদায় আশ্ৰয় লোৱা মন্দিৰত আৰু মন্দিৰত মই কেতিয়াও শিক্ষা দিলোঁ; আৰু গোপনে মই একো কোৱা নাই।
২১ তুমি মোক কিয় সুধিছা? মোৰ কথা শুনাবিলাকক সুধিব, মই কি কলো, তেওঁলোকে জানে।
২২ তেওঁ এই কথা কওঁতে কাষত থিয় হৈ থকা এজন অধ্যক্ষই যীচুক হাতৰ তলুৱাৰে আঘাত কৰি ক'লে, "তুমি মহাপুৰোহিতক তেনেকৈ উত্তৰ দিছানে?"
২৩ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই যদি বেয়া কথা কৈছো, তেন্তে বেয়া কথাৰ সাক্ষ্য দিয়া;
২৪ পাছত হান্নাই তেওঁক বান্ধি মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল।
২৫ চিমোন পিতৰে থিয় হৈ নিজকে গৰম কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তুমিও তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন নহয়নে?" তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "মই নহয়।"
২৬ মহাপুৰোহিতৰ এজন দাস পিতৰে কাণ কাটি পেলোৱা তেওঁৰ আত্মীয় হৈ ক'লে, "মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাৰীত দেখা নাপালোঁনে?"
২৭ তেতিয়া পিতৰে পুনৰ অস্বীকাৰ কৰিলে, আৰু লগে লগে কুকুৰাটোৱে হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে।
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক কায়াফাৰ পৰা বিচাৰৰ গৃহলৈ লৈ গ'ল; আৰু তেওঁলোকে অশুচি নহ'বলৈ বিচাৰ গৃহলৈ যোৱা নাছিল; কিন্তু তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাবলৈ।
২৯ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "তোমালোকে এই মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে কি অভিযোগ উত্থাপন কৰিছা?"
৩০ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ যদি কোনো অপৰাধী নহ'লহেঁতেন, তেন্তে আমি তেওঁক তোমাৰ হাতত তুলি নিদিলোঁহেঁতেন।"
৩১ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তেওঁক লৈ যোৱা আৰু তোমালোকৰ বিধান অনুসাৰে তেওঁৰ বিচাৰ কৰা।" ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "আমাৰ বাবে কোনো লোকক হত্যা কৰাটো বৈধ নহয়।
32 যীচুৱে কি মৃত্যু হ'ব, সেই কথা পূৰ্ণ হ'ব।
৩৩ তেতিয়া পীলাতে পুনৰ বিচাৰ গৃহত সোমাই যীচুক মাতি ক'লে, "তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি?"
৩৪ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " তুমি এই কথা নিজৰ পৰাই কৈছা নে আনে মোৰ বিষয়ে ক'লে?"
৩৫ পীলাতে উত্তৰ দিলে, মই ইহুদী নেকি? তোমাৰ নিজৰ জাতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তোমাক মোৰ হাতত তুলি দিলে;
৩৬ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ নহয়; মোৰ ৰাজ্য যদি এই জগতৰ হ'লহেঁতেন, তেন্তে মোৰ দাসসকলে মোক ইহুদীসকলৰ হাতত গতাই দিয়া নহ'বলৈ যুদ্ধ কৰিলেহেঁতেন;
৩৭ পীলাতে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে তুমি ৰজা নেকি?" যীচুৱে উত্তৰ দিলে, তুমি কৈছা যে মই ৰজা। এই কাৰণে মোৰ জন্ম হ'ল আৰু এই কাৰণে মই সত্যৰ সাক্ষ্য দিবলৈ জগতলৈ আহিলোঁ। সত্যৰ প্ৰত্যেকেই মোৰ মাত শুনিছে।
৩৮ পীলাতে তেওঁক ক'লে, "সত্য কি? এই কথা কৈ তেওঁ পুনৰ ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, "মই তেওঁৰ কোনো দোষ নাপাওঁ।"
৩৯ কিন্তু তোমালোকৰ এটা প্ৰথা আছে যে মই নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিনা তোমালোকৰ বাবে এজনক মুকলি কৰি দিম;
৪০ তেতিয়া সকলোৱে পুনৰ চিঞৰি ক'লে, "এই মানুহজন নহয়, বৰব্বাহে।" এতিয়া বাৰাব্বা এজন ডকাইত আছিল।

অধ্যায় ১৯

১ তেতিয়া পীলাতে যীচুক ধৰি কোবালে।
২ আৰু সৈন্যসকলে কাঁইটীয়া মুকুট পিন্ধি তেওঁৰ মূৰত পিন্ধিলে আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ চোলা পিন্ধিলে।
৩ আৰু ক'লে, "হে ইহুদীসকলৰ ৰজা, প্ৰশংসা! আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হাতেৰে আঘাত কৰিলে।
৪ তেতিয়া পীলাতে পুনৰ ওলাই গৈ তেওঁলোকক ক'লে, "চোৱা, মই তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছো, যাতে তোমালোকে জানিবা যে মই তেওঁৰ কোনো দোষ নাপাওঁ।"
৫ তেতিয়া যীচু কাঁইটৰ মুকুট আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধি ওলাই আহিল। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "চোৱা মানুহজন!"
৬ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যক্ষসকলে তেওঁক দেখি চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া, ক্ৰুচত দিয়া।"

পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তেওঁক লৈ ক্ৰুচত দিয়া;
৭ ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "আমাৰ বিধান আছে, আৰু আমাৰ বিধানৰ দ্বাৰাই তেওঁ নিজকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ কৰি লোৱাৰ বাবে তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা উচিত।"
৮ এই কথা শুনি পীলাতে আৰু বেছি ভয় খালে;
৯ তেতিয়া পুনৰ বিচাৰ গৃহলৈ গৈ যীচুক সুধিলে, "তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?" কিন্তু যীচুৱে তেওঁক কোনো উত্তৰ নিদিলে।
১০ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোৰ লগত কথা কোৱা নাইনে?" তুমি নাজানানে যে তোমাক ক্ৰুচত দিয়া আৰু তোমাক মুকলি কৰি দিয়াৰ ক্ষমতা মোৰ আছে?
১১ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " তোমাক ওপৰৰ পৰা নিদিয়ালৈকে মোৰ বিৰুদ্ধে কোনো ক্ষমতা থাকিব নোৱাৰিলেহেঁতেন;
১২ তেতিয়াৰ পৰা পীলাতে তেওঁক মুকলি কৰি দিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু ইহুদীসকলে চিঞৰি ক'লে, "তুমি যদি এই মানুহজনক এৰি দিয়া, তেন্তে তুমি কৈচৰৰ বন্ধু নহয়;
১৩ পীলাতে এই কথা শুনি যীচুক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি, কিন্তু ইব্ৰী ভাষাত গব্বাথা বুলি কোৱা ঠাইত বিচাৰ আসনত বহিল।
১৪ তেতিয়া নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ প্ৰস্তুতি আৰু প্ৰায় ষষ্ঠ ঘণ্টাত তেওঁ ইহুদীসকলক ক'লে, "চোৱা তোমালোকৰ ৰজা!"
১৫ কিন্তু তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক দূৰ কৰক, তেওঁক আঁতৰাই দিয়ক, ক্ৰুচত দিয়ক।" পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "মই তোমালোকৰ ৰজাক ক্ৰুচত দিম নে?" প্ৰধান পুৰোহিতসকলে উত্তৰ দিলে, আমাৰ কৈজাৰৰ বাহিৰে আন কোনো ৰজা নাই।
১৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে তেওঁলোকৰ হাতত তুলি দিলে। পাছত তেওঁলোকে যীচুক ধৰি লৈ গ'ল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ক্ৰুচ লৈ মূৰৰ খুলিৰ ঠাই নামৰ ঠাইলৈ ওলাই গ'ল, যাক ইব্ৰী ভাষাত গলগোথা বুলি কোৱা হয়।
১৮ তাত তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে আৰু তেওঁৰ লগত আন দুজনক দুয়োফালে এজন আৰু মাজত যীচুক ক্ৰুচত দিলে।
১৯ পীলাতে এটা উপাধি লিখি ক্ৰুচত লগালে। আৰু লিখা আছিল, "নাচৰতৰ যীচু ইহুদীসকলৰ ৰজা।"
২০ তেতিয়া ইহুদীসকলৰ বহুতে এই উপাধি পঢ়িছিল, কিয়নো যীচুক ক্ৰুচত দিয়া ঠাইখন নগৰৰ ওচৰত আছিল।
২১ তেতিয়া ইহুদীসকলৰ প্ৰধান পুৰোহিতসকলে পীলাতক ক'লে, "ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি লিখা নাই। কিন্তু তেওঁ কৈছিল, "মই ইহুদীসকলৰ ৰজা।"
২২ পীলাতে উত্তৰ দিলে, "মই যি লিখিলোঁ, তাক মই লিখিলোঁ।"
২৩ তেতিয়া সৈন্যসকলে যীচুক কুৰুচত দি তেওঁৰ কাপোৰ লৈ প্ৰতিজন সৈনিকৰ বাবে চাৰিটা ভাগত বিভক্ত কৰিলে; আৰু তেওঁৰ চোলাটোও, এতিয়া চোলাটো ওপৰৰ পৰা গোটেইখিনি বোৱা চিলাই নোহোৱা আছিল।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "আহক আমি তাক ফালি নাযাওঁ, কিন্তু ইয়াৰ কাৰণে কাৰ হ'ব, তাৰ কাৰণে চিঠি নিক্ষেপ কৰোঁ; সেই কাৰণে সৈন্যসকলে এইবোৰ কৰিলে।
২৫ যীচুৰ ক্ৰুচৰ কাষত তেওঁৰ মাক, মাকৰ ভনীয়েক, ক্লিওফাৰ পত্নী মৰিয়ম আৰু মগদলীনী মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল।
২৬ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ মাকক আৰু তেওঁৰ প্ৰিয় শিষ্যজনক থিয় হৈ থকা দেখি মাকক ক'লে, " মহিলা, চোৱা তোমাৰ পুত্ৰ!
২৭ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যজনক ক'লে, " চোৱা তোমাৰ মা!" সেই সময়ত সেই শিষ্যই তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল।
২৮ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে শাস্ত্ৰৰ বাক্য পূৰ্ণ হ'বলৈ যে সকলো সম্পন্ন হ'ল, সেই কথা জানি ক'লে, " মই পিয়াহ পাইছো।"
29 তাতে এটা পাত্ৰত ভিনেগাৰ ভৰোৱা আছিল আৰু তেওঁলোকে এটা স্পঞ্জত ভিনেগাৰ ভৰাই হিচপৰ ওপৰত পিন্ধাই তেওঁৰ মুখত ৰাখিছিল।
৩০ তেতিয়া যীচুৱে সেই মদ গ্ৰহণ কৰি ক'লে, " সমাপ্ত হ'ল;
31 এতেকে ইহুদীসকলে বিশ্ৰামবাৰে ক্ৰুচত মৃতদেহবোৰ যাতে নাথাকে তাৰ বাবে প্ৰস্তুতি আছিল, (কাৰণ সেই বিশ্ৰামবাৰ দিনটো ডাঙৰ দিন আছিল) তেওঁলোকে পীলাতক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁলোকৰ ভৰি দুখন ভাঙি যাবলৈ আৰু তেওঁলোক থাকিবলৈ লৈ যোৱা হৈছে।
৩২ তাৰ পাছত সৈন্যসকলে আহি প্ৰথমজন আৰু তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া আনজনৰ ভৰি ভাঙি পেলালে।
33 কিন্তু তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ ইতিমধ্যে মৃত হোৱা দেখি তেওঁৰ ভৰি দুখন ভাঙি নাযায়।
৩৪ কিন্তু সৈনিকসকলৰ এজনে বৰশীৰে তেওঁৰ কাষত বিন্ধিলে আৰু লগে লগে তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।
৩৫ যি জনে সেই কথা দেখিলে, তেওঁ সাক্ষ্য দিলে, আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য;
৩৬ কিয়নো এইবোৰ শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'বলৈ কৰা হ'ল, "তেওঁৰ এটা হাড় ভাঙি নাযায়।"
৩৭ আৰু আন এখন শাস্ত্ৰই কয়, "তেওঁলোকে বিন্ধিলে তেওঁক চাব।"
38 তাৰ পাছত অৰিমথিয়াৰ যোচেফে যীচুৰ শিষ্য আছিল, কিন্তু ইহুদীসকলৰ ভয়ত গোপনে পীলাতক যীচুৰ মৃতদেহ কাঢ়ি নিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে আৰু পীলাতে তেওঁক অনুমতি দিলে। তেওঁ আহি যীচুৰ মৃতদেহ লৈ গ'ল।
39 তাৰ পাছত নিকোদিমোও আহিল, যিজনে প্ৰথমে ৰাতি যীচুৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰায় এশ পাউণ্ড ওজনৰ গন্ধৰ আৰু এলোজৰ মিশ্ৰণ আনিছিল।
৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ মৃতদেহটো লৈ ইহুদীসকলে কবৰ দিয়াৰ দৰে মছলাবোৰৰ সৈতে লিনেন কাপোৰেৰে ঘাঁ কৰিলে।
৪১ তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া ঠাইত এখন বাগিচা আছিল; আৰু বাগিচাত এটা নতুন সমাধিস্থল, য'ত এতিয়াও মানুহক সমাধিস্থ কৰা হোৱা নাছিল।
৪২ ইহুদীসকলৰ প্ৰস্তুতিৰ দিনত তেওঁলোকে যীচুক তাত শুৱাই দিলে; কিয়নো মৈদাম ওচৰ চাপি আহিছিল।

অধ্যায় ২০

১ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱাই মগদলীনী মৰিয়ম আন্ধাৰ হৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ আহি কবৰৰ পৰা শিলটো আঁতৰাই নিয়া দেখিলে।

২ তেতিয়া তাই দৌৰি গৈ চিমোন পিতৰ আৰু যীচুৱে ভালপোৱা আনজন শিষ্যৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁলোকে প্ৰভুক কবৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, কিন্তু আমি নাজানো যে তেওঁক ক'ত শুৱাই দিলে।"
৩ পিতৰে আৰু সেই আন শিষ্য বাহিৰলৈ গৈ মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
৪ তেতিয়া তেওঁলোক দুয়ো একেলগে দৌৰি গ'ল আৰু আনজন শিষ্যই পিতৰক আগুৱৰি ধৰি প্ৰথমে মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
৫ তেতিয়া তেওঁ কুঁজৰাই ভিতৰলৈ চাই লিনেন কাপোৰবোৰ পৰি থকা দেখিলে; তথাপিও তেওঁ ভিতৰলৈ সোমোৱা নাছিল।
৬ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তেওঁৰ পিছে পিছে আহি মৈদামৰ ভিতৰলৈ গৈ লিনেন কাপোৰ পৰি থকা দেখিলে।
7 তেওঁৰ মূৰৰ চাৰিওফালে থকা নেপকিনটো লিনেন কাপোৰৰ লগত পৰি থকা নাছিল, কিন্তু নিজে এটা ঠাইত মেৰিয়াই থোৱা আছিল।
৮ তাৰ পাছত সেই আন এজন শিষ্যও ভিতৰলৈ গ'ল, যিজনে প্ৰথমে মৈদামলৈ আহিছিল আৰু তেওঁ দেখি বিশ্বাস কৰিলে।
9 কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ব বুলি শাস্ত্ৰৰ বিষয়ে তেওঁলোকে এতিয়াও নাজানিছিল।
১০ তেতিয়া শিষ্যবিলাক পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।
১১ কিন্তু মৰিয়মে বাহিৰত মৈদামৰ কাষত থিয় হৈ কান্দি কান্দি আছিল আৰু কান্দি থাকোঁতে তাই কুঁজৰাই মৈদামৰ ভিতৰলৈ চালে।
১২ যীচুৰ মৃতদেহ শুই থকা ঠাইত এজন মূৰত আৰু আনজন ভৰিৰ ওচৰত বগা কাপোৰ পিন্ধা দুজন স্বৰ্গদূত বহি থকা দেখিলে।
১৩ তেওঁলোকে তাইক ক'লে, "মহিলা, তুমি কিয় কান্দিছা?" তাই তেওঁলোকক ক'লে, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ প্ৰভুক কাঢ়ি লৈ গৈছে আৰু মই নাজানো যে তেওঁলোকে তেওঁক ক'ত শুৱাইছে।"
১৪ এই কথা কৈ তাই পিছলৈ ঘূৰি আহি যীচুক থিয় হৈ থকা দেখিলে, কিন্তু তেওঁ যে যীচু সেই কথা নাজানিলে।
১৫ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মহিলা, তুমি কিয় কান্দিছা? তুমি কাক বিচাৰিছা? তাই তেওঁক মালিক বুলি ধৰি ক'লে, "হে ছাৰ, যদি আপুনি তেওঁক ইয়াৰ পৰা কঢ়িয়াই লৈ গৈছে, তেন্তে আপুনি তেওঁক ক'ত ৰাখিছে, মই তেওঁক লৈ যাম।"
১৬ যীচুৱে তাইক ক'লে, "মৰিয়ম।" তাই ঘূৰি আহি তেওঁক ক'লে, "ৰব্বোনী; অৰ্থাৎ গুৰু।
১৭ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মোক স্পৰ্শ নকৰিবা; কিয়নো মই এতিয়াও মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা নাই; আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰলৈ।
১৮ মৰিয়ম মগদলীনী আহি শিষ্যবিলাকক ক'লে যে তাই প্ৰভুক দেখিছে আৰু তেওঁ এই কথাবোৰ তাইক কৈছিল।
১৯ তেতিয়া সেইদিনা সন্ধিয়া ইহুদীসকলৰ ভয়ত শিষ্যসকলে গোট খোৱা ঠাইৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল, তেতিয়া যীচুৱে মাজত থিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ শান্তি হওক।"
২০ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ হাত আৰু কাষ দেখুৱালে। তেতিয়া শিষ্যসকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দিত হ'ল।
২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, " তোমালোকৰ বাবে শান্তি হওক;
২২ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত উশাহ লৈ ক'লে, " তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা।
২৩ তোমালোকে যাৰ পাপ ক্ষমা কৰা, সেই পাপ ক্ষমা কৰা হয়; আৰু যাৰ পাপ তোমালোকে ধৰি ৰাখক, সেই পাপ ৰখা হয়।
24 কিন্তু যীচু অহাৰ সময়ত বাৰজনৰ মাজৰ এজন থমাও তেওঁলোকৰ লগত নাছিল।
২৫ আন শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "আমি প্ৰভুক দেখিলোঁ।" কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "যদিহে মই তেওঁৰ হাতত নখৰ ছাপ দেখা নাপাওঁ আৰু নখৰ ছাপত মোৰ আঙুলি নিদিওঁ আৰু তেওঁৰ কাষত হাত নিদিওঁ, তেন্তে মই বিশ্বাস নকৰো।"
২৬ তাৰ পাছত আঠ দিনৰ পাছত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক আৰু থমাছ আৰু তেওঁলোকৰ লগত পুনৰ ভিতৰলৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৱে দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰি আহি মাজত থিয় হৈ ক'লে, " তোমালোকৰ শান্তি হওক।"
২৭ তেতিয়া তেওঁ থমাছক ক'লে, " তোমাৰ আঙুলিটো ইয়ালৈ আগবঢ়াই মোৰ হাত দুখন চাওক; আৰু তোমাৰ হাতখন ইয়ালৈ আগবঢ়াই মোৰ কাষত ঠেলি দিয়া;
২৮ তেতিয়া থমাছে তেওঁক ক'লে, "মোৰ প্ৰভু আৰু মোৰ ঈশ্বৰ।"
২৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " থমা, তুমি মোক দেখাৰ কাৰণে তুমি বিশ্বাস কৰা;
৩০ আৰু এই পুস্তকত লিখা নথকা আন বহুতো চিন যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ আগত সঁচাকৈ কৰিলে।
৩১ কিন্তু এইবোৰ লিখা হৈছে যাতে আপোনালোকে বিশ্বাস কৰিব পাৰে যে যীচু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট; আৰু বিশ্বাস কৰি তোমালোকে তেওঁৰ নামেৰে জীৱন পাবা।"

অধ্যায় ২১

১ এইবোৰৰ পাছত যীচুৱে তিবেৰিয়া সাগৰত শিষ্যবিলাকৰ আগত নিজকে পুনৰ দেখুৱালে; আৰু এই বিষয়ে তেওঁ নিজকে দেখুৱালে।
২ চিমোন পিতৰ, ডিডিমছ নামৰ থমাছ, গালীলৰ কানাৰ নথনিয়েল, জবদীৰ পুত্ৰ আৰু তেওঁৰ আন দুজন শিষ্য একেলগে আছিল।
৩ চিমোন পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, "মই মাছ ধৰিবলৈ যাওঁ।" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমিও তোমাৰ লগত যাম।" তেওঁলোকে ওলাই গ'ল আৰু লগে লগে এখন জাহাজত উঠিল; আৰু সেই নিশা তেওঁলোকে একো ধৰিব নোৱাৰিলে।
৪ কিন্তু ৰাতিপুৱাতে যীচুৱে পাৰত থিয় হ'ল;
৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তানসকল, তোমালোকৰ কিবা আহাৰ আছেনে?" তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "নাই।"
৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " জালখন জালখন জাহাজৰ সোঁফালে পেলাওক, তেতিয়া তোমালোকে পাবা।" এতেকে তেওঁলোকে পেলাই দিলে, আৰু এতিয়া মাছৰ সংখ্যাৰ বাবে তেওঁলোকে তাক টানিব নোৱাৰিলে।

৭ এতেকে যীচুৱে প্ৰেম কৰা সেই শিষ্যই পিতৰক ক'লে, "এয়া প্ৰভু।" চিমোন পিতৰে প্ৰভু বুলি শুনি তেওঁ নিজৰ মাছমৰীয়াৰ চোলাটো বান্ধি ল'লে, (তেওঁ উলংগ হৈ আছিল) আৰু নিজকে সাগৰত পেলাই দিলে।
৮ আন শিষ্যবিলাক সৰু জাহাজত উঠি আহিল; (কিয়নো তেওঁলোক ভূমিৰ পৰা দূৰত নাছিল, কিন্তু দুশ হাতৰ দৰে আছিল,) মাছেৰে জাল টানিছিল।
9 তেতিয়া তেওঁলোকে স্থললৈ অহাৰ লগে লগে তাত কয়লাৰ জুই আৰু তাত মাছ আৰু পিঠা থোৱা দেখিলে।
১০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এতিয়া ধৰা মাছবোৰ আনি দিয়া।"
১১ চিমোন পিতৰে ওপৰলৈ উঠি গৈ জালখন টানি মাটিলৈ টানি আনিলে, য'ত এশ তেপঞ্চাশটা মাছেৰে ভৰি আছিল;
১২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আহা আৰু ভোজন কৰা।" আৰু কোনো শিষ্যই তেওঁক সুধিবলৈ সাহস কৰা নাছিল, "তুমি কোন?" সেইজন প্ৰভু বুলি জানি।
১৩ তেতিয়া যীচুৱে আহি পিঠা লৈ তেওঁলোকক আৰু মাছও দিলে।
১৪ যীচুৱে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত এইবাৰ তৃতীয়বাৰৰ বাবে শিষ্যসকলৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ভোজন কৰাৰ পাছত যীচুৱে চিমোন পিতৰক ক'লে, " যোনাচৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি মোক এইবোৰতকৈ বেছি ভাল পাবানে?" তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু; তুমি জানা যে মই তোমাক ভাল পাওঁ। তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মোৰ মেৰ পোৱালিবোৰ খুৱাই দিয়া।"
১৬ তেওঁ পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ তেওঁক ক'লে, " যোনাচৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি মোক ভাল পোৱা নে?" তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু; তুমি জানো যে মই তোমাক ভাল পাওঁ।" তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মোৰ ভেড়াবোৰ চৰা।"
১৭ তৃতীয়বাৰ তেওঁ তেওঁক ক'লে, " যোনাচৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি মোক ভাল পোৱা নে?" তৃতীয়বাৰৰ বাবে পিতৰে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোক ভাল পাবানে?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আপুনি সকলো জানে; তুমি জানো যে মই তোমাক ভাল পাওঁ।" যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মোৰ ভেড়াবোৰ চৰা।"
১৮ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, তুমি যেতিয়া সৰু আছিলা, তেতিয়া তুমি নিজকে কণ্ঠ পিন্ধিছিলা আৰু তোমাৰ ইচ্ছা ঠাইলৈ গৈছিলা; 'নকৰো।'
১৯ তেওঁ এই কথা ক'লে, তেওঁ কি মৃত্যুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিব। এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।"
২০ তেতিয়া পিতৰে ঘূৰি ফুৰি, যীচুৱে প্ৰেম কৰা শিষ্যজনক অনুসৰণ কৰা দেখিলে। যিজনেও ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ সময়ত তেওঁৰ বুকুত ভৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা কোন?
২১ পিতৰে তেওঁক দেখি যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, আৰু এই মানুহে কি কৰিব?"
২২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই অহালৈকে তেওঁ যদি থাকিব বিচাৰো, তেন্তে তোমাৰ কি? তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা।
২৩ তেতিয়া ভাইসকলৰ মাজত এই কথা বিয়পি পৰিল, যে সেই শিষ্যৰ মৃত্যু নহয়; কিন্তু, "মই যদি মই অহালৈকে তেওঁ থাকক, তেন্তে তোমাৰ কি হ'ব?"
২৪ এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিয়া শিষ্যই এইবোৰ লিখিছে;
২৫ যীচুৱে কৰা আন বহুতো কামো আছে, যিবোৰ যদি প্ৰত্যেকৰে লিখা হয়, তেন্তে মই ভাবো যে জগতখনেও লিখা হ'বলগীয়া পুস্তকবোৰ ৰাখিব নোৱাৰিলে। আমিন।

পাঁচনিসকলৰ কৰ্ম

অধ্যায় ১

১ হে থিওফিলা, যীচুৱে যি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে মই আগৰ গ্ৰন্থখন লিখিছো।
২ যিদিনা তেওঁক বন্দী কৰা হৈছিল, সেই দিনলৈকে তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁ মনোনীত কৰা পাঁচনিসকলক আজ্ঞা দিয়া নাছিল।
৩ চল্লিশ দিন তেঁওলোকৰ সন্মুখত দেখা পাই আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে ক'বলৈ গৈ বহুতো অভুল প্ৰমাণৰ দ্বাৰাই তেওঁক জীৱিত অৱস্থাত দেখুৱালে।
৪ আৰু তেওঁলোকৰ লগত একত্ৰিত হৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে যিৰূচালেমৰ পৰা আঁতৰি নাযাব, কিন্তু পিতৃৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে অপেক্ষা কৰক, যিটো তেওঁ কৈছে, তোমালোকে মোৰ বিষয়ে শুনা।
৫ কিয়নো যোহনে সঁচাকৈ পানীৰে বাপ্তিস্ম দিছিল; কিন্তু তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম ল'বা।
৬ তেতিয়া তেওঁলোকে একত্ৰিত হৈ তেওঁক সুধিলে, "হে প্ৰভু, তুমি এই সময়ত ইস্ৰায়েলৰ ৰাজ্য পুনৰ ঘূৰাই দিবানে?"
৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " পিতৃয়ে নিজৰ ক্ষমতাত যি সময় বা ঋতু দি আহিছে, সেই সময় বা ঋতুবোৰ জনাটো তোমালোকৰ বাবে নহয়।"
৪ কিন্তু পবিত্ৰ আত্মা তোমালোকৰ ওপৰত অহাৰ পাছত তোমালোকে শক্তি লাভ কৰিবা, আৰু যিৰূচালেম, সমগ্ৰ যিহূদিয়া, চমৰিয়া আৰু পৃথিৱীৰ অন্তিম অংশলৈকে তোমালোকে মোৰ সাক্ষী হবা।
৯ এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁলোকে চাই থাকোঁতে তেওঁক ওপৰলৈ তুলি লোৱা হ'ল; আৰু এটা ডাৱৰে তেওঁক তেওঁলোকৰ দৃষ্টিৰ পৰা আঁতৰাই লৈ গ'ল।
10 তেওঁ ওপৰলৈ উঠি যোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে দৃঢ়তাৰে স্বৰ্গৰ ফালে চাই থাকোঁতে, বগা পোছাক পৰিহিত দুজন মানুহ তেওঁলোকৰ কাষত থিয় হৈ আছিল।
১১ তেওঁলোকে ক'লে, "হে গালীলৰ লোকসকল, স্বৰ্গলৈ চাই কিয় থিয় হৈ আছা?" যি যীচুক তোমালোকৰ পৰা স্বৰ্গলৈ উঠাই দিয়া হৈছে, সেই যীচুক তোমালোকে স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখাৰ দৰেই আহিব।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে জলপান নামৰ পৰ্ব্বতৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিল।
13 পাছত তেওঁলোকে এটা ওপৰৰ কোঠালৈ উঠি গ'ল, য'ত পিতৰ, যাকোব, যোহন, আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ, থমা, বাৰ্থলমিউ, মথি, আলফাইৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু চিমোন চেলোট দুয়োজনেই বাস কৰিছিল। আৰু যাকোবৰ ভায়েক যিহূদা।
১৪ এই সকলোৱে নাৰীসকলৰ লগত, যীচুৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু তেওঁৰ ভাইসকলৰ লগত একেলগে প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধত থাকিল।
১৫ সেই দিনবোৰত পিতৰে শিষ্যবিলাকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, "নামৰ সংখ্যা একেলগে প্ৰায় এশ বিশজন আছিল।"
১৬ হে ভাইসকল, যীচুক ধৰি লোৱাসকলৰ পথ প্ৰদৰ্শক যিহূদাৰ বিষয়ে পবিত্ৰ আত্মাই দায়ূদৰ মুখেৰে আগতে কোৱা এই শাস্ত্ৰখন নিশ্চয় পূৰ্ণ হ'ব।
১৭ কিয়নো তেওঁ আমাৰ লগত গণনা কৰা হৈছিল আৰু তেওঁ এই পৰিচৰ্যাৰ অংশ লাভ কৰিছিল।
১৮ এই মানুহজনে অপৰাধৰ পুৰস্কাৰ দি এখন পথাৰ ক্ৰয় কৰিলে; আৰু মূৰ জোকাৰি পৰি মাজত ফাটি গ'ল আৰু তেওঁৰ সকলো অন্ত্ৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহিল।
১৯ তেতিয়া যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলো লোকে এই কথা জানিব পাৰিলে। যিমানেই সেই পথাৰখনক তেওঁলোকৰ সঠিক জিভাত আচেলডামা বুলি কোৱা হয়, অৰ্থাৎ তেজৰ পথাৰ।
২০ কিয়নো গীতমালা পুস্তকত লিখা আছে, "তেওঁৰ বাসস্থান নিৰ্জন হওক, তাত কোনোৱে নাথাকক;
২১ এতেকে প্ৰভু যীচুৱে আমাৰ মাজলৈ অহা-যোৱা কৰা সকলো সময়ত আমাৰ লগত সংগী হৈ থকা এই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা।
২২ যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যিদিনা তেওঁ আমাৰ পৰা উঠাই লোৱা হৈছিল, সেইদিনালৈকে তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষী হ'বলৈ আমাৰ লগত নিযুক্ত হ'ব লাগিব।
২৩ তাতে যোচেফ নাম বৰ্চাবা আৰু মথিয়াক দুজনক নিযুক্ত কৰিলে।
২৪ তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, যিজনে সকলো মানুহৰ হৃদয় জানে, এই দুজনৰ মাজৰ পৰা আপুনি বাছি লৈছে নে নাই, সেই বিষয়ে জনাওক।
২৫ তেওঁ নিজৰ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে যিহূদাই যিহূদা অপৰাধৰ দ্বাৰাই পতিত হৈছিল, সেই পৰিচৰ্যা আৰু পাঁচনি পদত অংশ ল'ব পাৰে।
২৬ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ভাগ ল'লে; আৰু সেই ভাগ মথিয়াছৰ ওপৰত পৰিল; আৰু তেওঁক এঘাৰজন পাঁচনিৰ সৈতে গণনা কৰা হ'ল।

অধ্যায় ২

১ পাছত পেন্টেকোষ্টৰ দিন আহিল, তেওঁলোক সকলোৱে একে ঠাইতে একেলগে থাকিল।
২ তেতিয়া হঠাতে আকাশৰ পৰা প্ৰচণ্ড বতাহৰ দৰে শব্দ এটা আহিল আৰু তেওঁলোকে বহি থকা গোটেই ঘৰখন ভৰি পৰিল।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ আগত জুইৰ দৰে ফাটি যোৱা জিভা দেখা গ'ল আৰু সেই জিভা তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে ওপৰত বহিল।
৪ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে পবিত্ৰ আত্মাত পৰিপূৰ্ণ হৈ আত্মাই তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে আন ভাষাত কথা ক'বলৈ ধৰিলে।
৫ আৰু যিৰূচালেমত আকাশৰ তলৰ প্ৰত্যেক জাতিৰ পৰা ভক্তিপূৰ্ণ ইহুদী লোক বাস কৰিছিল।
6 এই কথা বিয়পি পৰাত, প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ভাষাত কথা কোৱা শুনিলে, লোকসকলে একত্ৰিত হৈ বিভ্ৰান্ত হৈ পৰিল।
7 তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ আচৰিত হৈ ইজনে সিজনক ক'লে, "চোৱা, এই কথা কোৱা সকলোৱে গালীলীয়া নহয়নে?"
৮ আৰু আমি প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ নিজৰ ভাষাত কেনেকৈ শুনিবলৈ পাওঁ?
9 পাৰ্থীয়া, মাদীয়া, ইলামীয়া আৰু মেচপটেমিয়া, যিহূদিয়া, কপাদোচিয়া, পণ্টুচ আৰু এছিয়াত বাস কৰা লোকসকল।

10 মিচৰত ফ্রিগিয়া আৰু পম্ফিলিয়া আৰু কীৰেনৰ আশে-পাশে থকা লিবিয়া আৰু ৰোমৰ বিদেশী ইহুদী আৰু ধৰ্মান্তৰিত লোকসকল।
১১ ক্রেত আৰু আৰবীয়া, আমি তেওঁলোকৰ ভাষাত ঈশ্বৰৰ আচৰিত কৰ্মৰ কথা কোৱা শুনিবলৈ পাওঁ।
১২ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ সন্দেহ কৰি ইজনে সিজনক ক'লে, "এইটো কি?
১৩ আন কিছুমানে উপহাস কৰি ক'লে, "এই মানুহবোৰ নতুন দ্ৰাক্ষাৰসেৰে পৰিপূৰ্ণ।"
14 কিন্তু পিতৰে এঘাৰজন লোকৰ লগত থিয় হৈ মাত উচ্চ কৰি তেওঁলোকক ক'লে, "হে যিহূদিয়াৰ লোকসকল আৰু যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলোৱে এই কথা তোমালোকক জনাবা আৰু মোৰ বাক্য শুনা।
১৫ কিয়নো তোমালোকে ভবাৰ দৰে এইবিলাক মদ্যপান কৰা নাই;
১৬ কিন্তু যোৱেল ভাববাদীয়ে এই কথা কৈছিল;
১৭ শেষ দিনত, ঈশ্বৰে কৈছে, মই মোৰ আত্মা সকলো মাংসৰ ওপৰত ঢালি দিম, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰ-কন্যাই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ডেকাসকলে দৰ্শন দেখিব, আৰু তোমালোকৰ বৃদ্ধসকলে সপোন দেখিব :
১৮ আৰু সেই দিনবোৰত মোৰ দাস আৰু দাসীসকলৰ ওপৰত মোৰ আত্মা ঢালি দিম; আৰু তেওঁলোকে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব।
১৯ মই ওপৰত স্বৰ্গত আচৰিত কাৰ্য্য আৰু তলত পৃথিবীত চিন দেখুৱাম; তেজ, জুই আৰু ধোঁৱাৰ বাষ্প।
২০ প্ৰভুৰ সেই মহান আৰু উল্লেখযোগ্য দিন অহাৰ আগতেই সূৰ্য্য আন্ধাৰলৈ আৰু চন্দ্ৰ তেজলৈ পৰিণত হ'ব।
২১ আৰু যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নাম মাতিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।
২২ হে ইস্রায়েলৰ লোকসকল, এই বাক্য শুনা; নাচৰতীয়া যীচু, তোমালোকৰ মাজত ঈশ্বৰে তেওঁৰ দ্বাৰাই কৰা আচৰিত কাৰ্য্য, আচৰিত আৰু চিন দ্বাৰা তোমালোকৰ মাজত ঈশ্বৰক অনুমোদন জনাইছিল।
২৩ ঈশ্বৰৰ নিৰ্ধাৰিত পৰামৰ্শ আৰু আগজাননীৰ দ্বাৰাই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰি তোমালোকে তেওঁক ধৰিলে আৰু দুষ্ট হাতেৰে ক্ৰুচত দি বধ কৰিলে।
২৪ ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণাবোৰ মুক্ত কৰি পুনৰুত্থান কৰিলে;
২৫ কিয়নো দায়ূদে তেওঁৰ বিষয়ে কৈছে, "মই প্ৰভুক মোৰ মুখৰ আগত সদায় আগতেই দেখিছিলো, কিয়নো তেওঁ মোৰ সোঁহাতে আছে, যাতে মই লৰচৰ কৰিব নোৱাৰো।
২৬ এই কাৰণে মোৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ল আৰু মোৰ জিভা আনন্দিত হ'ল; তদুপৰি মোৰ মাংসেও আশাত বিশ্ৰাম পাব।
২৭ কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণক নৰকত এৰি নিদিবা, আৰু তোমাৰ পবিত্ৰক বিনষ্ট হ'বলৈ নিদিবা।
২৮ তুমি মোক জীৱনৰ বাটবোৰ প্ৰকাশ কৰিলা; তুমি মোক তোমাৰ মুখেৰে আনন্দৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিবা।
২৯ হে ভাইসকল, পিতৃপুৰুষ দায়ূদৰ বিষয়ে মই আপোনালোকক বিনামূলীয়াকৈ কওঁ যে তেওঁ মৃত আৰু কবৰ দিয়া হৈছে আৰু তেওঁৰ মৈদাম আজিও আমাৰ লগত আছে।
৩০ এতেকে তেওঁ ভাববাদী হৈ তেওঁ জানিছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁক শপত খাইছে যে তেওঁৰ কঁকালৰ ফল মাংসৰ অনুসাৰে, তেওঁ খ্ৰীষ্টক নিজৰ সিংহাসনত বহিবলৈ পুনৰুত্থান কৰিব;
৩১ তেওঁ এই কথা আগতেই দেখি খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ক'লে যে তেওঁৰ প্ৰাণ নৰকত নাথাকিল আৰু তেওঁৰ মাংসেও বিনষ্ট হোৱা দেখা নাপালে।
৩২ এই যীচুক ঈশ্বৰে পুনৰুত্থান কৰিলে, যাৰ সাক্ষী আমি সকলোৱে।
৩৩ এতেকে ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে উন্নীত হৈ পিতৃৰ পৰা পবিত্ৰ আত্মাৰ প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰি, এতিয়া তোমালোকে দেখা আৰু শুনা এই কথা ঢালি দিলে।
৩৪ কিয়নো দায়ূদ আকাশলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই ক'লে, "যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, তুমি মোৰ সোঁহাতে বহা।
৩৫ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নকৰোঁ।
36 এতেকে ইস্রায়েলৰ সকলো বংশই নিশ্চিতভাৱে জানি লওক যে, তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া যীচুক ঈশ্বৰে প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট উভয় কৰিলে।
37 এই কথা শুনি তেওঁলোকে পিতৰ আৰু বাকী পাঁচনিসকলক ক'লে, "হে ভাইসকল, আমি কি কৰিম?"
৩৮ তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, "অনুতাপ কৰা আৰু পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম লোৱা, তেতিয়া তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰ দান লাভ কৰিবা।"
৩৯ কিয়নো প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকৰ বাবে, তোমালোকৰ সন্তানসকলৰ বাবে আৰু দূৰৈত থকা সকলোৰে বাবে, যিসকলক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাতিব।
৪০ আৰু বহুতো কথাৰে তেওঁ সাক্ষ্য দি উপদেশ দি ক'লে, "এই অশুভ প্ৰজন্মৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা।"
৪১ তেতিয়া তেওঁৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা লোকসকলে বাপ্তিস্ম ল'লে আৰু সেইদিনা তেওঁলোকৰ লগত প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোক যোগ হ'ল।
৪২ তেওঁলোকে পাঁচনিসকলৰ শিক্ষা আৰু সঙ্গীত, পিঠা ভাঙি আৰু প্ৰাৰ্থনাত অটল হৈ থাকিল।
৪৩ পাছত প্ৰত্যেক প্ৰাণৰ ওপৰত ভয় আহিল আৰু পাঁচনিবিলাকে অনেক আশ্চৰ্য্য আৰু চিন কৰিলে।
৪৪ বিশ্বাস কৰা সকলোৱে একেলগে আছিল আৰু সকলো বস্তু একেলগে আছিল;
৪৫ আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি আৰু সা-সম্পত্তি বিক্ৰী কৰি প্ৰত্যেকৰে প্ৰয়োজন অনুসাৰে সকলো মানুহৰ মাজত বিভক্ত কৰিলে।
46 তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে একে মনেৰে মন্দিৰত থাকি, ঘৰে ঘৰে পিঠা ভাঙি আনন্দ আৰু একান্ত মনেৰে নিজৰ আহাৰ খাইছিল।
৪৭ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা, আৰু সকলো লোকৰ ওচৰত অনুগ্ৰহ পোৱা। আৰু প্ৰভুৱে পৰিত্ৰাণ পাবলগীয়া লোকসকলক দৈনিক মণ্ডলীত যোগ দিছিল।

অধ্যায় ৩

১ পিতৰ আৰু যোহনে নৱম ঘণ্টাত প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত একেলগে মন্দিৰলৈ উঠি গ'ল।

২ তেতিয়া মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা এজন পংগু মানুহক কঢ়িয়াই নিয়া হ'ল, যাক তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰা লোকসকলৰ পৰা দান-বৰঙণি বিচাৰি মন্দিৰৰ দুৱাৰমুখত শুৱাই লৈ গ'ল;
৩ পিতৰ আৰু যোহনক মন্দিৰলৈ যাবলৈ ওলোৱা দেখি তেওঁ দান-বৰঙণি বিচাৰিলে।
৪ পিতৰে যোহনৰ লগত তেওঁৰ ওপৰত চকু ৰাখি ক'লে, "আমালৈ চোৱা।"
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা কিবা এটা পাম বুলি আশা কৰি তেওঁলোকৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিলে।
৬ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, "মোৰ হাতত ৰূপ আৰু সোণ নাই; কিন্তু মোৰ যি আছে, মই তোমাক দিছো।
7 তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সোঁহাতত ধৰি ওপৰলৈ তুলিলে, আৰু লগে লগে তেওঁৰ ভৰি আৰু গোৰোহাৰ হাড়বোৰ শক্তি পালে।
৮ তেওঁ জপিয়াই থিয় হৈ খোজ কাঢ়ি গৈ তেওঁলোকৰ লগত মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, খোজ কাঢ়ি, জপিয়াই ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে।
9 তেতিয়া সকলো লোকে তেওঁক খোজ কাঢ়ি গৈ থকা আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা দেখিলে।
10 তেতিয়া তেওঁলোকে জানিলে যে মন্দিৰৰ সুন্দৰ দুৱাৰত দান-বৰঙণিৰ বাবে বহি থকা তেওঁৱেই।
11 সুস্থ হোৱা সেই পংগুজনে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰি ৰাখিলে, সকলো লোকে অতিশয় আচৰিত হৈ চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ দৌৰি গ'ল।
১২ পিতৰে সেই কথা দেখি লোকসকলক ক'লে, "হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, এই কথাত তোমালোক কিয় আচৰিত হ'বা?" বা আমাৰ নিজৰ শক্তি বা পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰাই আমি এই মানুহজনক চলাৰ দৰে আমাক কিয় ইমান আন্তৰিকতাৰে চাইছা?
১৩ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰ অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক মহিমা কৰিলে; পীলাতৰ সন্মুখত তেওঁক অস্বীকাৰ কৰি তোমালোকে তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিলা।
১৪ কিন্তু তোমালোকে পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিকক অস্বীকাৰ কৰি তোমালোকক এজন হত্যাকাৰীৰ অনুমতি বিচাৰিছিলা;
১৫ আৰু ঈশ্বৰে মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা জীৱনৰ ৰাজকুমাৰক বধ কৰিলে; যাৰ সাক্ষী আমি।
১৬ তেওঁৰ নামত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ নামে এই মানুহজনক শক্তিশালী কৰি তুলিছে, যাক তোমালোকে দেখিছা আৰু চিনি পাবা;
১৭ এতিয়া, ভাইসকল, মই জানো যে তোমালোকে তোমালোকৰ শাসকসকলেও অজ্ঞানতাৰ দ্বাৰাই এই কাম কৰিলে।
১৮ কিন্তু খ্ৰীষ্টই যি কষ্ট ভোগ কৰিব, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰে আগতে তেওঁৰ সকলো ভাববাদীৰ মুখেৰে সেই কথা পূৰ্ণ কৰিলে।
১৯ এতেকে তোমালোকৰ পাপবোৰ মচি পেলোৱাৰ কাৰণে অনুতাপ কৰা আৰু ধৰ্মান্তৰিত হোৱা;
২০ আৰু তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্টক পঠাব, যিজনক আগতে তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল।
২১ ঈশ্বৰে জগতৰ আৰম্ভণিৰে পৰা তেওঁৰ সকলো পবিত্ৰ ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে কোৱা সকলো বস্তুৰ পুনৰুদ্ধাৰৰ সময়লৈকে স্বৰ্গই তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব লাগিব।
২২ কিয়নো মোচিয়ে সঁচাকৈয়ে পূৰ্বপুৰুষসকলক কৈছিল, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উত্থাপন কৰিব; তেওঁ তোমালোকক যি ক'ব, সেই সকলো কথাত তোমালোকে তেওঁক শুনা।"
২৩ সেই ভাববাদীৰ কথা নুশুনা প্ৰতিজন প্ৰাণে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস হ'ব।
২৪ চমূৱেলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তাৰ পিছৰ সকলো ভাববাদীয়েও এই দিনবোৰৰ বিষয়ে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে।
২৫ তোমালোক ভাববাদীসকলৰ সন্তান আৰু ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত কৰা নিয়মৰ সন্তান, আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক'লে, তোমাৰ বংশৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্ব্বাদ হ'ব।"
২৬ ঈশ্বৰে প্ৰথমে নিজৰ পুত্ৰ যীচুক পুনৰুত্থান কৰি তোমালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিবলৈ পঠালে।

অধ্যায় 8

১ তেওঁলোকে লোকসকলৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু চদ্দুকীসকল তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ তেওঁলোকে লোকবিলাকক শিক্ষা দি মৃতবিলাকৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে যীচুৰ যোগেদি প্ৰচাৰ কৰাত শোক পালে।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি পিছদিনালৈকে তেওঁলোকক আবদ্ধ কৰি ৰাখিলে;
৪ কিন্তু বাক্য শুনা বহুতে বিশ্বাস কৰিলে; আৰু লোকসকলৰ সংখ্যা প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ আছিল।
৫ পাছদিনা তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষ, বয়োজ্যেষ্ঠ আৰু অধ্যাপকসকলে।
6 মহাপুৰোহিত হান্না, কায়াফা, যোহন, আলেকজেণ্ডাৰ আৰু মহাপুৰোহিতৰ বংশৰ সকলোকে যিৰূচালেমত গোট খালে।
7 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক মাজত স্থাপন কৰি সুধিলে, "তোমালোকে কি শক্তিৰে বা কি নামেৰে এই কাম কৰিলে?
৮ তেতিয়া পিতৰে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁলোকক ক'লে, "হে লোকসকলৰ অধ্যক্ষ আৰু ইস্ৰায়েলৰ প্ৰাচীনসকল।
9 আজি যদি আমি অক্ষম মানুহৰ লগত কৰা ভাল কামৰ বিষয়ে পৰীক্ষা কৰোঁ, তেন্তে তেওঁ কি উপায়েৰে সুস্থ হৈ উঠিছে;
১০ তোমালোক সকলোৱে আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকে এই কথা জানি লওক যে, তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া আৰু ঈশ্বৰে মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা নাচৰতীয়া যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে এই মানুহ তোমালোকৰ সন্মুখত সুস্থ হৈ আছে।
১১ এই শিল তোমালোক নিৰ্মাতাসকলৰ কোনোৱেই নুই কৰা শিল, যিটো চুকৰ মূৰ হৈ পৰিছে।

১২ আৰু কোনো লোকৰ পৰিত্ৰাণ নাই, কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত মানুহৰ মাজত আন কোনো নাম দিয়া হোৱা নাই, যাৰ দ্বাৰা আমি পৰিত্ৰাণ পাব লাগিব।
১৩ পিতৰ আৰু যোহনৰ সাহস দেখি তেওঁলোকে অশিক্ষিত আৰু অজ্ঞান মানুহ বুলি বুজিলে, তেওঁলোকে আচৰিত হ'ল; আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ লগত থকা বুলি গম পালে।
১৪ সুস্থ হোৱা মানুহজনক তেওঁলোকৰ লগত থিয় হৈ থকা দেখি তেওঁলোকে ইয়াৰ বিৰুদ্ধে একো ক'ব নোৱাৰিলে।
১৫ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকক সভাৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ আজ্ঞা দি তেওঁলোকৰ মাজত আলোচনা কৰিলে।
১৬ তেওঁ ক'লে, "আমি এই লোকসকলক কি কৰিম?" কিয়নো যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলোৰে বাবে যে তেওঁলোকৰ দ্বাৰা এটা উল্লেখযোগ্য আচৰিত কাৰ্য্য কৰা হৈছে; আৰু আমি ইয়াক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰো।
১৭ কিন্তু লোকসকলৰ মাজত যাতে আৰু বিয়পি নাযায়, তেনেহ'লে আমি তেওঁলোকক কঠোৰ ভাবুকি দিওঁ যে তেওঁলোকে এতিয়াৰ পৰা এই নামেৰে কাৰো লগত কথা নাপাতিব।
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক মাতি আনি যীচুৰ নামত কোনো কথা নক'বলৈ বা শিক্ষা নিদিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১৯ কিন্তু পিতৰ আৰু যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত ঈশ্বৰতকৈ তোমালোকৰ কথা বেছিকৈ শুনাটো উচিত নেকি, তোমালোকে বিচাৰ কৰা।"
২০ কিয়নো আমি দেখা আৰু শুনা কথাবোৰ নক'ব নোৱাৰো।
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক আৰু অধিক ভাবুকি দি, লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকক কেনেকৈ শাস্তি দিব পাৰে, সেই বিষয়ে একো বিচাৰি নাপালে।
২২ কিয়নো সেই মানুহজনৰ বয়স চল্লিশ বছৰৰ ওপৰত আছিল, যাৰ ওপৰত এই সুস্থতাৰ আচৰিত কাৰ্য্য কৰা হৈছিল।
২৩ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ দললৈ গৈ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলে তেওঁলোকক কোৱা সকলো কথা ক'লে।
২৪ সেই কথা শুনি তেওঁলোকে একে মনেৰে ঈশ্বৰৰ আগত মাত তুলি ক'লে, "প্ৰভু, তুমিয়েই ঈশ্বৰ, যিজনে আকাশ, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু তাত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰিলে।
২৫ তোমাৰ দাস দায়ূদৰ মুখেৰে কোনে ক'লে, "জাতিবিলাকে কিয় ক্ৰোধ কৰিলে আৰু লোকসকলে অসাৰ কথাৰ কল্পনা কৰিলে?
২৬ পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে থিয় হ'ল আৰু প্ৰভু আৰু তেওঁৰ খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে অধিবক্তাসকল গোট খালে।
২৭ কিয়নো তুমি অভিষেক কৰা তোমাৰ পবিত্ৰ সন্তান যীচুৰ বিৰুদ্ধে, হেৰোদ আৰু পন্তিয় পীলাত, অনা-ইহুদী আৰু ইস্রায়েলৰ লোকসকল একত্ৰিত হৈছিল।
২৮ কিয়নো তোমাৰ হাত আৰু তোমাৰ পৰামৰ্শই যি কাম কৰিবলৈ আগতেই নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, সেই কাম কৰিবলৈ।
২৯ আৰু এতিয়া হে প্ৰভু, তেওঁলোকৰ ভাবুকিবোৰ চাওক, আৰু তোমাৰ দাসসকলক সকলো সাহসেৰে তোমাৰ বাক্য ক'বলৈ অনুমতি দিয়া।
৩০ সুস্থ কৰিবলৈ হাত মেলি; আৰু তোমাৰ পবিত্ৰ সন্তান যীচুৰ নামেৰে যাতে চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰা হয়।
31 তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, য'ত তেওঁলোক গোট খাইছিল, সেই ঠাই কঁপি উঠিল; আৰু তেওঁলোক সকলোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল আৰু তেওঁলোকে সাহসেৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য ক'লে।
32 বিশ্বাস কৰা লোকসকলৰ ভিৰ এক হৃদয় আৰু এক আত্মাৰ আছিল; কিন্তু তেওঁলোকৰ সকলো কথা সাধাৰণ আছিল।
৩৩ আৰু পাঁচনিসকলে প্ৰভু যীচুৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে মহাশক্তিৰে সাক্ষ্য দিলে;
34 আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কোনো অভাৱ নাছিল, কিয়নো যিসকলে মাটি বা ঘৰৰ অধিকাৰী আছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰ বিক্ৰী কৰিছিল আৰু বিক্ৰী হোৱা বস্তুৰ দাম আনিছিল।
৩৫ আৰু পাঁচনিবিলাকৰ চৰণত সেইবোৰ শুৱাই দিলে আৰু প্ৰত্যেককে প্ৰয়োজন অনুসাৰে বিতৰণ কৰা হ'ল।
36 আৰু যোচে, যিজনক পাঁচনিসকলৰ দ্বাৰা বাৰ্নবা বুলি কোৱা হৈছিল, (যাৰ অৰ্থ হৈছে সান্ত্বনাৰ পুত্ৰ,) এজন লেবীয়া আৰু চাইপ্ৰাছ দেশৰ।
37 মাটি পাই সেই ধন বিক্ৰী কৰি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থৈ দিলে।

অধ্যায় ৫

১ কিন্তু অননিয়া নামৰ এজন লোকে তেওঁৰ পত্নী চফীৰাৰ সৈতে নিজৰ সম্পত্তি বিক্ৰী কৰিলে।
২ আৰু তেওঁৰ পত্নীয়েও সেই মূল্যৰ কিছু অংশ আঁতৰাই ৰাখিলে আৰু এটা অংশ আনি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থৈ দিলে।
৩ কিন্তু পিতৰে ক'লে, "অননিয়া, পবিত্ৰ আত্মাৰ আগত মিছা কথা ক'বলৈ আৰু দেশৰ মূল্যৰ কিছু অংশ ৰক্ষা কৰিবলৈ চয়তানে আপোনাৰ হৃদয় কিয় ভৰাইছে?"
৪ সেই সময় থাকোঁতেই সেইখন তোমাৰ নিজৰ নহয়নে? আৰু বিক্ৰী হোৱাৰ পাছত, আপোনাৰ নিজৰ ক্ষমতাত নাছিলনে? তুমি কিয় এই কথা তোমাৰ হৃদয়ত গৰ্ভধাৰণ কৰিলা? তুমি মানুহৰ আগত মিছা কথা কোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত মিছা কথা কোৱা।
৫ এই কথা শুনি অননিয়াই তললৈ পৰিল আৰু আত্মা এৰি দিলে;
৬ তাতে ডেকা ল'ৰাবোৰে উঠি তেওঁক বান্ধি বাহিৰলৈ লৈ গৈ কবৰ দিলে।
7 তাৰ পাছত প্ৰায় তিনি ঘণ্টাৰ পাছত তেওঁৰ পত্নীয়ে কি হ'ল নাজানি ভিতৰলৈ আহিল।
৮ পিতৰে তাইক ক'লে, "তোমালোকে দেশখন ইমান মূল্যত বিক্ৰী কৰিলা নে কওঁক?" আৰু তাই ক'লে, "হয়, ইমানবোৰৰ বাবে।"
৯ তেতিয়া পিতৰে তাইক ক'লে, "প্ৰভুৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকে কেনেকৈ একমত হ'লা?" চোৱা, তোমাৰ স্বামীক কবৰ দিয়া লোকসকলৰ ভৰি দুৱাৰমুখত আছে আৰু তোমাক বাহিৰলৈ লৈ যাব।"
10 তেতিয়া তাই পোনপটীয়াকৈ তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল আৰু আত্মাক এৰি দিলে আৰু ডেকা ল'ৰাবোৰে ভিতৰলৈ আহি তাইক মৃত অৱস্থাত দেখিলে আৰু তাইক বাহিৰলৈ লৈ গৈ তাইৰ স্বামীৰ ওচৰত কবৰ দিলে।

১১ তেতিয়া গোটেই মণ্ডলী আৰু এই কথা শুনা সকলোকে অতিশয় ভয় খালে।
১২ পাঁচনিবিলাকৰ হাতেৰে লোকসকলৰ মাজত অনেক চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য সম্পাদন হ'ল; (আৰু তেওঁলোক সকলোৱে চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত একেলগে আছিল।
১৩ বাকীসকলৰ মাজৰ কোনেও তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিবলৈ সাহস নকৰিলে, কিন্তু লোকসকলে তেওঁলোকক ডাঙৰ কৰিলে।
১৪ তেতিয়া বিশ্বাসীসকল পুৰুষ-মহিলা উভয়ৰে প্ৰভুৰ প্ৰতি অধিক সংযোজন হ'ল।
১৫ এনেদৰে তেওঁলোকে ৰোগীসকলক ৰাস্তালৈ উলিয়াই আনি বিচনাত আৰু বিচনাত শুৱাই দিলে, যাতে পিতৰৰ ছায়াই অন্ততঃ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক ছাঁ পেলায়।
১৬ যিৰূচালেমলৈ আশে-পাশে থকা নগৰবোৰৰ পৰাও অসুস্থ লোক আৰু অশুচি আত্মাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত লোকসকলক লৈ আহিছিল আৰু তেওঁলোক প্ৰত্যেকেই সুস্থ হৈ উঠিছিল।
17 তেতিয়া মহাপুৰোহিতজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো লোক (যিটো চদ্দুকীসকলৰ পন্থা) উঠি ক্ৰোধত পৰিল।
১৮ তেওঁলোকে পাঁচনিসকলৰ ওপৰত হাত দি সাধাৰণ কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে।
১৯ কিন্তু প্ৰভুৰ দূতে ৰাতি কাৰাগাৰৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি ক'লে।
২০ যোৱা, মন্দিৰত থিয় হৈ লোকসকলক এই জীৱনৰ সকলো বাক্য কোৱা।
২১ সেই কথা শুনি তেওঁলোকে ৰাতিপুৱাই মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰি শিক্ষা দিলে। কিন্তু মহাপুৰোহিতজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে আহি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলো সভাক একত্ৰিত কৰি কাৰাগাৰলৈ পঠিয়াই দিলে।
২২ কিন্তু যেতিয়া অধ্যক্ষসকলে আহি তেওঁলোকক কাৰাগাৰত নাপালে, তেতিয়া তেওঁলোকে উভতি আহি ক'লে।
২৩ তেওঁ ক'লে, "কাৰাগাৰত আমি সঁচাকৈ বন্ধ হৈ থকা দেখিলোঁ, আৰু ৰক্ষকসকলক দুৱাৰৰ আগত বাহিৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ;
২৪ মহাপুৰোহিত আৰু মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে এই কথা শুনি তেওঁলোকে সন্দেহ কৰিলে।
২৫ তেতিয়া এজনে আহি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে কাৰাগাৰত বন্দী কৰা মানুহবোৰ মন্দিৰত থিয় হৈ লোকসকলক শিক্ষা দি আছে।"
২৬ তেতিয়া সেনাপতিজনে অধ্যক্ষসকলৰ সৈতে গৈ তেওঁলোকক কোনো হিংসা নকৰাকৈ আনিলে;
২৭ সেইবিলাকক আনি সভাৰ আগত ৰাখিলে;
২৮ তেওঁ ক'লে, "তোমালোকে এই নামেৰে শিক্ষা নিদিবলৈ আমি তোমালোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিয়া নাছিলোনে?" আৰু চোৱা, তোমালোকে যিৰূচালেমক তোমালোকৰ শিক্ষাৰে ভৰাই দিলা আৰু এই মানুহজনৰ তেজ আমাৰ ওপৰত আনিবলৈ মন কৰিছে।
২৯ তেতিয়া পিতৰ আৰু আন পাঁচনিসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "মানুহৰ আজ্ঞাতকৈ আমি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰা উচিত।"
৩০ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰে যীচুক পুনৰুত্থান কৰিলে, যাক তোমালোকে বধ কৰি গছত ওলোমাই থৈছা।
৩১ ইস্ৰায়েলক অনুতাপ আৰু পাপৰ ক্ষমা দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁক সোঁহাতেৰে অধ্যক্ষ আৰু ত্ৰাণকৰ্তা হ'বলৈ উচ্চ কৰিলে।
৩২ আৰু আমি তেওঁৰ এইবোৰৰ সাক্ষী; আৰু পবিত্ৰ আত্মাও, যিজনক ঈশ্বৰে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকলক দিছে।
৩৩ এই কথা শুনি তেওঁলোকে মনটো ক্ষুব্ধ হৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।
34 তেতিয়া সভাত এজন ফৰীচী গমলিয়েল নামৰ এজন বিধানৰ অধ্যক্ষ, সকলো লোকৰ মাজত সুনাম থকা এজন থিয় হৈ পাঁচনিসকলক অলপ ঠাই ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
35 আৰু তেওঁলোকক ক'লে, "হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, এই লোকসকলৰ বিষয়ে তোমালোকে কি কৰিব বিচাৰিছা, তোমালোকে নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।"
৩৬ কিয়নো এই দিনবোৰৰ আগতেই থিউদাছে নিজকে কোনোবা বুলি গৌৰৱ কৰি উঠি আহিল; তেওঁৰ লগত প্ৰায় চাৰিশ জন লোকে যোগ দিলে; আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলোৱে সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
37 তাৰ পাছত গালীলৰ যিহূদাই কৰ লোৱাৰ দিনত উঠি আহি বহু লোকক তেওঁৰ পিছে পিছে টানি আনিলে। আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলোৱেও সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
৩৮ এতিয়া মই তোমালোকক কওঁ, এই লোকসকলৰ পৰা বিৰত থাকক আৰু তেওঁলোকক এৰি দিয়ক;
৩৯ কিন্তু যদি ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেন্তে তোমালোকে তাক উফৰাই পেলাব নোৱাৰিবা; যাতে তোমালোক ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈও পোৱা নাযাবা।"
৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথাত সন্মতি দিলে আৰু পাঁচনিসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলে, যীচুৰ নামত কথা নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁলোকক এৰি দিলে।
৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ নামত লজ্জিত হোৱাৰ যোগ্য বুলি গণ্য হোৱাত আনন্দিত হৈ পৰিষদৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
৪২ আৰু প্ৰতিদিনে মন্দিৰত আৰু প্ৰত্যেক ঘৰত তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষা আৰু প্ৰচাৰ কৰা বন্ধ নকৰিলে।

অধ্যায় ৬

১ সেই দিনবোৰত যেতিয়া শিষ্যসকলৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে, তেতিয়া গ্ৰীকসকলে ইব্ৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই উঠিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ বিধৱাসকলক দৈনিক পৰিচৰ্যাত অৱহেলিত কৰা হৈছিল।
২ তেতিয়া বাৰজনে শিষ্যবিলাকক মাতি ক'লে, "আমি ঈশ্বৰৰ বাক্য ত্যাগ কৰি মেজৰ পৰিবেশন কৰাটো কোনো কাৰণ নহয়।"
৩ এতেকে, ভাইবিলাক, তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত পবিত্ৰ আত্মা আৰু জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ সাতজন সৎ ব্যক্তিক বিচাৰা, যাক আমি এই কামৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিব পাৰো।
৪ কিন্তু আমি অহৰহ প্ৰাৰ্থনা আৰু বাক্য পৰিচৰ্যাত নিজকে সমৰ্পণ কৰি থাকিম।

5 এই কথা সকলো লোকে সন্তুষ্ট কৰিলে আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ ষ্টিফেন, ফিলিপ, প্ৰকোৰ, নিকানোৰ, তীমন, পাৰ্মেনাছ আৰু আন্তিয়খিয়াৰ ধৰ্মান্তৰিত নিকোলাক বাছি ল'লে।
৬ তেওঁলোকে তেওঁক পাঁচনিসকলৰ আগত ৰাখিলে আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে।
৭ ঈশ্বৰৰ বাক্য বৃদ্ধি পালে; আৰু যিৰূচালেমত শিষ্যসকলৰ সংখ্যা অতিশয় বৃদ্ধি পালে; আৰু পুৰোহিতৰ এটা বৃহৎ দল বিশ্বাসৰ আজ্ঞাকাৰী আছিল।
৮ বিশ্বাস আৰু শক্তিৰে পৰিপূৰ্ণ ষ্টিফেনে লোকসকলৰ মাজত মহান আশ্চৰ্য্য আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে।
9 তেতিয়া কিছুমানে ষ্টিফেনৰ লগত বিবাদ কৰি কীৰেনীয়া, আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ আৰু কিলিচিয়া আৰু এছিয়াৰ লোকসকলৰ মাজত বিবাদ কৰিলে।
১০ তেওঁ যি জ্ঞান আৰু আত্মাৰ দ্বাৰাই কথা ক'লে, তাক তেওঁলোকে প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহক আধিপত্য বিস্তাৰ কৰি ক'লে, "তেওঁ মোচি আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা কথা আমি শুনিছো।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে লোক, বয়োজ্যেষ্ঠ আৰু অধ্যাপকসকলক আলোড়িত কৰি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ধৰি সভালৈ লৈ গ'ল।
১৩ আৰু মিছা সাক্ষীক স্থাপন কৰি ক'লে, "এই মানুহজনে এই পবিত্ৰ স্থান আৰু বিধানৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা বাক্য কোৱা বন্ধ নকৰে।
১৪ কিয়নো আমি তেওঁক কোৱা শুনিছো যে এই নাচৰতীয়া যীচুৱে এই ঠাইখন ধ্বংস কৰিব আৰু মোচিয়ে আমাক উদ্ধাৰ কৰা ৰীতি-নীতিবোৰ সলনি কৰিব।
15 সভাত বহি থকা সকলোৱে তেওঁৰ ফালে চাই তেওঁৰ মুখখন এজন স্বৰ্গদূতৰ মুখৰ দৰে দেখিলে।

অধ্যায় ৭

১ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে ক'লে, "এইবোৰ সঁচা নেকি?"
২ তেওঁ ক'লে, "ভাইসকল আৰু পিতৃসকল, শুনা; আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অব্ৰাহাম চৰানত বাস কৰাৰ আগতে তেওঁ মেচপটেমিয়াত থকাৰ সময়ত মহিমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আগত প্ৰকাশ পাইছিল।
৩ আৰু তেওঁক ক'লে, "তোমাক তোমাৰ দেশৰ পৰা আৰু তোমাৰ আত্মীয়ৰ পৰা ওলাই গৈ মই তোমাক যিখন দেশ দেখুৱাম, সেই দেশলৈ আহক।"
৪ তেতিয়া তেওঁ কলদীয়া দেশৰ পৰা ওলাই আহি চৰ্ণত বাস কৰিলে আৰু তাৰ পৰা তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁক এই দেশলৈ লৈ গ'ল, যিখন দেশত এতিয়া তোমালোক বাস কৰিছা।
৫ তাতে তেওঁ কোনো উত্তৰাধিকাৰ নিদিলে, ভৰি থ'ব পৰাকৈও নিদিলে, তথাপিও তেওঁৰ কোনো সন্তান নাছিল, তেতিয়াও তেওঁ সেই উত্তৰাধিকাৰ তেওঁক আৰু তেওঁৰ পিছৰ বংশধৰক দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে .
৬ তেতিয়া ঈশ্বৰে এইদৰে ক'লে, "তেওঁৰ বংশই বিদেশী দেশত বসবাস কৰিব; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক দাসত্বত আনি চাৰিশ বছৰ ধৰি বেয়াকৈ অনুৰোধ কৰিব।
7 ঈশ্বৰে ক'লে, যি জাতিৰ দাসত্ব হ'ব, মই বিচাৰ কৰিম, আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকে ওলাই আহি এই ঠাইত মোৰ সেৱা কৰিব।
৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক চুন্নতৰ নিয়ম দিলে, আৰু অব্ৰাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে আৰু অষ্টম দিনত তেওঁক চুন্নত কৰিলে। আৰু ইচহাকে যাকোবক জন্ম দিলে; আৰু যাকোবে বাৰজন পিতৃপুৰুষৰ জন্ম দিলে।
9 তেতিয়া পিতৃপুৰুষসকলে ঈৰ্ষাত যোচেফক মিচৰত বিক্ৰী কৰিলে;
১০ তেওঁৰ সকলো দুখ-কষ্টৰ পৰা তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ সন্মুখত তেওঁক অনুগ্ৰহ আৰু জ্ঞান দিলে; আৰু তেওঁক মিচৰ আৰু তেওঁৰ সকলো ঘৰৰ ৰাজ্যপাল পাতিলে।
১১ তেতিয়া মিচৰ আৰু কানানৰ সমগ্ৰ দেশত অভাৱ আৰু অত্যন্ত দুখ-কষ্ট হ'ল;
১২ কিন্তু যাকোবে মিচৰত শস্য আছে বুলি শুনি প্ৰথমে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক পঠিয়াই দিলে।
১৩ দ্বিতীয়বাৰ যোচেফক তেওঁৰ ভাইসকলৰ আগত জনালে; আৰু যোচেফৰ আত্মীয়ৰ বিষয়ে ফৰৌণক জনালে।
১৪ তেতিয়া যোচেফক পঠালে আৰু তেওঁৰ পিতৃ যাকোবক আৰু তেওঁৰ সকলো আত্মীয়ক মাতিলে।
১৫ তেতিয়া যাকোব মিচৰলৈ নামি গ'ল আৰু তেওঁ আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ মৃত্যু হ'ল।
16 তেতিয়া তেওঁলোকক চিকেমলৈ লৈ যোৱা হ'ল আৰু অব্ৰাহামে চিকেমৰ পিতৃ ইম্মোৰৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা ধনেৰে কিনা মৈদামত শুৱাই দিয়া হ'ল।
১৭ কিন্তু যেতিয়া ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ আগত শপত দিয়া প্ৰতিজ্ঞাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া মিচৰত লোকসকল বৃদ্ধি আৰু বৃদ্ধি পালে।
১৮ যোচেফক চিনি নোপোৱা আন এজন ৰজা উদয় হোৱালৈকে।
১৯ তেওঁ আমাৰ আত্মীয়সকলৰ লগত কুটিল আচৰণ কৰিছিল আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক কু-অভ্যাস কৰিছিল, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক বাহিৰ কৰি পেলালে, যাতে তেওঁলোকে জীয়াই নাথাকে।
২০ সেই সময়ত মোচিৰ জন্ম হৈছিল আৰু তেওঁ অতি সুন্দৰ আছিল আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ ঘৰত তিনি মাহ ধৰি লালন-পালন কৰিছিল।
২১ যেতিয়া তেওঁক বাহিৰ কৰি দিয়া হ'ল, তেতিয়া ফৰৌণৰ জীয়েকে তেওঁক তুলি লৈ নিজৰ পুত্ৰৰ কাৰণে তেওঁক পোহপাল দিলে।
২২ মোচি মিচৰীয়াসকলৰ সকলো জ্ঞানত শিক্ষিত আছিল আৰু বাক্য আৰু কৰ্মত শক্তিশালী আছিল।
২৩ তেওঁ চল্লিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ ভাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক লগ কৰিবলৈ তেওঁৰ মনলৈ আহিল।
২৪ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে অন্যায় হোৱা দেখি তেওঁ তেওঁক ৰক্ষা কৰিলে আৰু নিপীড়িত লোকৰ প্ৰতিশোধ ল'লে আৰু মিচৰীয়াজনক আঘাত কৰিলে।
২৫ তেওঁ ভাবিছিল যে তেওঁৰ ভাইসকলে তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক কেনেকৈ উদ্ধাৰ কৰিব, সেই বিষয়ে তেওঁৰ ভাইসকলে বুজিব, কিন্তু তেওঁলোকে বুজি নাপালে।
২৬ পাছদিনা তেওঁবিলাকে কাজিয়া কৰি থকা অৱস্থাত তেওঁলোকৰ আগত নিজকে দেখুৱাই ক'লে, "হে প্ৰভুসকল,

তোমালোক ভাইসকল; তোমালোকে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কিয় অন্যায় কৰা?
২৭ কিন্তু যিজনে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক অন্যায় কৰিছিল, তেওঁ তেওঁক ঠেলি দি ক'লে, "তোমাক কোনে আমাৰ ওপৰত অধ্যক্ষ আৰু বিচাৰক পাতিলে?"
২৮ কালি মিচৰীয়াজনক হত্যা কৰাৰ দৰে তুমি মোক বধ কৰিবানে?
২৯ এই কথা শুনি মোচি পলাই গ'ল আৰু মদিয়ান দেশত বিদেশী হৈ পৰিল।
৩০ চল্লিশ বছৰ পাৰ হ'লে, চিনা পৰ্ব্বতৰ মৰুভূমিত গছত জুইৰ শিখাত প্ৰভুৰ এজন দূতে তেওঁক দেখা দিলে।
৩১ মোচিয়ে তাক দেখি তেওঁ সেই দৃশ্য দেখি আচৰিত হ'ল;
৩২ তেওঁ ক'লে, "মই তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰ, অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।" তেতিয়া মোচি কঁপি উঠিল, আৰু চাবলৈ সাহস নকৰিলে।
৩৩ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা খুলি দিয়া, কিয়নো তুমি থিয় হৈ থকা ঠাইখন পবিত্ৰ ভূমি।
৩৪ মই দেখিলো, মিচৰত থকা মোৰ লোকসকলৰ দুখ-কষ্ট দেখিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ হুমুনিয়াহ শুনিলোঁ আৰু তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ নামি আহিলোঁ। আৰু এতিয়া আহক, মই তোমাক মিচৰলৈ পঠাম।
৩৫ এই মোচিক তেওঁলোকে অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "তোমাক কোনে অধ্যক্ষ আৰু বিচাৰক পাতিলে?" সেইজনক ঈশ্বৰে জোপোহাৰ মাজত দেখা দিয়া স্বৰ্গদূতৰ হাতেৰে শাসক আৰু উদ্ধাৰকাৰী হ'বলৈ পঠিয়াইছিল।
36 মিচৰ দেশ, লোহিত সাগৰ আৰু মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰ ধৰি আচৰিত আৰু চিন দেখুৱাই তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে।
৩৭ এই মোচিয়েই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক ক'লে, "তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ দৰে এজন ভাববাদী উত্থাপন কৰিব; তেওঁৰ কথা তোমালোকে শুনিবা।"
৩৮ এইজনেই মৰুভূমিত মণ্ডলীত চিনা পৰ্ব্বতত তেওঁৰ লগত কথা পতা স্বৰ্গদূতৰ সৈতে আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত আছিল।
39 আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তেওঁৰ কথা মানিব নোৱাৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁক ঠেলি দিলে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত পুনৰ মিচৰলৈ ঘূৰি গ'ল।
৪০ হাৰোণক ক'লে, "আমাক আগে আগে যাবলৈ দেৱতা সৃষ্টি কৰা;
৪১ সেই দিনত তেওঁলোকে এটা পোৱালি সাজি মূৰ্তিৰ আগত বলিদান দিলে আৰু নিজৰ হাতৰ কামত আনন্দ কৰিলে।
৪২ তেতিয়া ঈশ্বৰে ঘূৰি আহি স্বৰ্গৰ সৈন্যবাহিনীক উপাসনা কৰিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে; ভাববাদীসকলৰ পুস্তকত লিখাৰ দৰে, হে ইস্ৰায়েলৰ বংশ, তোমালোকে মোক মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰৰ ভিতৰত বধ কৰা পশু আৰু বলিদান আগবঢ়াইছানে?
৪৩ হয়, তোমালোকে মোলোকৰ তম্বু আৰু তোমালোকৰ দেৱতা ৰেম্ফানৰ তৰা, সেই মূৰ্তিবোৰ লৈ গ'লা, আৰু মই তোমালোকক বাবিলৰ সিপাৰে লৈ যাম।
44 আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মৰুভূমিত সাক্ষ্যৰ তম্বুটো তেওঁ নিযুক্ত কৰা মতে, মোচিৰ লগত কথা পাতিছিল, যাতে তেওঁ দেখা অনুসাৰে নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে।
45 তাৰ পাছত অহা আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও যীচুক লগত লৈ অনা-ইহুদীসকলৰ দখলত আনিছিল, যিসকলক ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত দায়ূদৰ দিনলৈকে খেদি পঠিয়াইছিল;
৪৬ তেওঁ ঈশ্বৰৰ আগত অনুগ্ৰহ পালে আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ বাবে এটা তম্বু বিচাৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
47 কিন্তু চলোমনে তেওঁৰ বাবে এটা ঘৰ সাজিলে।
৪৮ কিন্তু সৰ্বোচ্চজন হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰত বাস নকৰে; ভাববাদীয়ে কোৱাৰ দৰে।
৪৯ আকাশ মোৰ সিংহাসন, আৰু পৃথিৱী মোৰ ভৰিৰ তল, তোমালোকে মোক কি ঘৰ সাজিবা? প্ৰভুৱে কৈছে, নে মোৰ বিশ্ৰামৰ স্থান কি?
৫০ মোৰ হাতে এই সকলোবোৰ সৃষ্টি কৰা নাইনে?
৫১ তোমালোকে জঠৰ ডিঙি আৰু হৃদয় আৰু কাণত চুন্নত নোহোৱা, তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাক সদায় প্ৰতিহত কৰা;
৫২ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কোনজন ভাববাদীক অত্যাচাৰ কৰা নাই? আৰু যিসকলে ধাৰ্মিকৰ আগমনৰ বিষয়ে আগতেই কৈছিল, তেওঁলোকক বধ কৰিলে; এতিয়া তোমালোক তেওঁলোকৰ বিশ্বাসঘাতক আৰু হত্যাকাৰী হৈ আছা।
৫৩ যিবিলাকে স্বৰ্গদূতৰ স্বভাৱৰ দ্বাৰাই বিধান গ্ৰহণ কৰি পালন কৰা নাই।
৫৪ এই কথাবোৰ শুনি তেওঁলোকৰ মনটো বেয়া হৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক দাঁতেৰে চেপি ধৰিলে।
৫৫ কিন্তু তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ স্বৰ্গলৈ চাই, ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু যীচুক ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থিয় হৈ থকা দেখিলে।
৫৬ তেওঁ ক'লে, "চোৱা, মই আকাশ মুকলি হোৱা আৰু মানুহৰ পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে থিয় হৈ থকা দেখিছোঁ।"
৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি কাণ দুখন বন্ধ কৰি একে মনেৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি গ'ল।
58 তাতে তেওঁক নগৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে আৰু তেওঁক শিলগুটি মাৰিলে, আৰু সাক্ষীসকলে চৌল নামৰ এজন যুৱকৰ ভৰিৰ ওচৰত কাপোৰ থৈ দিলে।
৫৯ তেতিয়া তেওঁলোকে ষ্টিফেনক শিলগুটিৰে আঘাত কৰি ঈশ্বৰক মাতি ক'লে, "প্ৰভু যীচু, মোৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা।"
৬০ তেতিয়া তেওঁ আঁঠু লৈ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, এই পাপ তেওঁলোকৰ ওপৰত নপৰা।" এই কথা কোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ টোপনি গ'ল।

অধ্যায় ৮

১ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাবে সন্মতি দিলে। সেই সময়ত যিৰূচালেমত থকা মণ্ডলীৰ বিৰুদ্ধে অত্যন্ত অত্যাচাৰ হৈছিল; পাঁচনিসকলৰ বাহিৰে তেওঁলোক সকলোৱে যিহূদিয়া আৰু চমৰীয়া অঞ্চলত সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
২ তেতিয়া ভক্তিময় লোকসকলে ষ্টিফেনক সমাধিস্থ কৰিবলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ বাবে অতিশয় বিলাপ কৰিলে।

৩ চৌলে মণ্ডলীক ধ্বংস কৰিলে, প্ৰত্যেক ঘৰত সোমাই পুৰুষ-মহিলাক বন্দী কৰি কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে।
৪ এতেকে সিঁচৰতি হৈ থকা সকলে বাক্য প্ৰচাৰ কৰি সকলো ঠাইলৈ গ'ল।
৫ তেতিয়া ফিলিপে চমৰীয়া নগৰলৈ গৈ তেওঁলোকক খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।
6 তেতিয়া লোকসকলে ফিলিপে কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ শুনি আৰু দেখি একে মনেৰে সেই কথাবোৰ শুনিলে।
7 কিয়নো অশুচি আত্মাবোৰে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি চিঞৰি অশুচি আত্মাবোৰ ওলাই আহিল, আৰু বহুতো পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত আৰু পংগু সুস্থ হৈ উঠিল।
৮ সেই নগৰত বৰ আনন্দ হ'ল।
9 কিন্তু চিমোন নামৰ এজন ব্যক্তি আছিল, যিজনে আগতে সেই নগৰতে যাদুকৰী কৰি চমৰীয়া লোকসকলক মোহিত কৰিছিল আৰু নিজকে কোনো মহান ব্যক্তি বুলি কৈছিল।
১০ তেওলোকে সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ক'লে, "এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ মহাশক্তি।"
১১ আৰু তেওঁ বহু দিনৰ পৰা যাদুকৰী কৰি তেওঁলোকক মোহিত কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁক গুৰুত্ব দিছিল।
১২ কিন্তু ফিলিপে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰাত বিশ্বাস কৰিলে, পুৰুষ-মহিলা উভয়ে বাপ্তিস্ম ল'লে।
১৩ তেতিয়া চিমোনে নিজেও বিশ্বাস কৰিলে আৰু বাপ্তিস্ম লওঁতে ফিলিপৰ লগত থাকি আচৰিত হ'ল।
১৪ যিৰূচালেমত থকা পাঁচনিবিলাকে চমৰিয়াই ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা বুলি শুনি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পিতৰ আৰু যোহনক পঠালে।
১৫ তেওঁলোকে নামি আহি পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
১৬ (কিয়নো এতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁলোকৰ কোনো এজনৰ ওপৰত নপৰে, কেৱল তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্ম লৈছিল।)
১৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত ৰাখি পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিলে।
১৮ সিমোনে দেখিলে যে পাঁচনিবিলাকৰ হাত দি পবিত্ৰ আত্মা পোৱা গ'ল।
১৯ তেওঁ ক'লে, "মই যাৰ ওপৰত হাত দিওঁ, তেওঁ পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিবলৈ মোক এই শক্তিও দিয়ক।"
২০ কিন্তু পিতৰে তেওঁক ক'লে, "আপুনি ঈশ্বৰৰ উপহাৰ ধনেৰে ক্ৰয় কৰিব পাৰে বুলি ভাবিলে, তোমাৰ ধন তোমাৰ লগত বিনষ্ট হ'ব।"
২১ এই বিষয়ত তোমাৰ অংশ বা অংশ নাই, কিয়নো ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ হৃদয় সৎ নহয়।
২২ এতেকে তোমাৰ এই দুষ্টতাৰ পৰা অনুতাপ কৰা আৰু ঈশ্বৰক প্ৰাৰ্থনা কৰা, যদিহে তোমাৰ হৃদয়ৰ চিন্তা ক্ষমা কৰা হয়।
২৩ কিয়নো মই বুজি পাওঁ যে তুমি তিক্ততাৰ পিত্তত আৰু অধৰ্মৰ বান্ধোনত আছা।
২৪ তেতিয়া চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, "তোমালোকে কোৱা এইবোৰৰ কোনো এটাই মোৰ ওপৰত নহ'বলৈ মোৰ কাৰণে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা।"
২৫ তেওঁলোকে সাক্ষ্য দি যিহোৱাৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিৰূচালেমলৈ উভতি আহি চমৰীয়াসকলৰ বহু গাঁৱত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।
২৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে ফিলিপক ক'লে, "উঠা আৰু দক্ষিণ দিশলৈ যিৰূচালেমৰ পৰা মৰুভূমিৰ গাজালৈ নামি যোৱা বাটলৈ যোৱা।"
27 তেতিয়া তেওঁ উঠি গ'ল আৰু চোৱা, ইথিওপিয়াৰ ৰাণী কাণ্ডেকৰ অধীনত মহান অধিকাৰী ইথিওপিয়াৰ এজন নপুংসক, যিজনৰ সকলো ধন-সম্পত্তিৰ দায়িত্ব আছিল আৰু তেওঁ উপাসনা কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ আহিছিল।
২৮ ঘূৰি আহি তেওঁৰ ৰথত বহি ভাববাদী যিচয়া পঢ়িলে।
২৯ তেতিয়া আত্মাই ফিলিপক ক'লে, "আগলৈ যোৱা আৰু এই ৰথৰ লগত যোগ দিয়া।"
৩০ তেতিয়া ফিলিপে তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ তেওঁ যিচয়া ভাববাদীৰ কিতাপ পঢ়া শুনি ক'লে, "তুমি যি পঢ়িছা, সেই কথা বুজিছানে?"
৩১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "কোনোৱে মোক পথ প্ৰদৰ্শন নকৰালৈকে মই কেনেকৈ হ'ম?" তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক ইচ্ছা কৰিলে যে তেওঁ ওপৰলৈ আহি তেওঁৰ লগত বহিব।
৩২ তেওঁ পঢ়া শাস্ত্ৰৰ স্থান এইটো আছিল, তেওঁক ভেড়াৰ দৰে বধ কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল; আৰু মেৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ কটা খোলাৰ আগত বোবা, তেনেকৈয়ে তেওঁ নিজৰ মুখ মেলিব নোৱাৰিলে।
৩৩ তেওঁৰ অপমানত তেওঁৰ বিচাৰ কাঢ়ি লোৱা হ'ল; কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ কাঢ়ি লোৱা হৈছে।
34 তেতিয়া নপুংসকে ফিলিপক উত্তৰ দি ক'লে, "ভাববাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে?" নিজৰ নে আন কোনো মানুহৰ?
৩৫ তেতিয়া ফিলিপে নিজৰ মুখ মেলি সেই শাস্ত্ৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যীচুৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।
৩৬ বাটত গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে এটা পানীৰ ওচৰ পালেগৈ; বাপ্তিস্ম লোৱাত মোক কিহে বাধা দিয়ে?
৩৭ ফিলিপে ক'লে, "আপুনি যদি সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেন্তে কৰিব পাৰে।" তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই বিশ্বাস কৰোঁ যে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
38 তেতিয়া তেওঁ ৰথখনক থিয় হ'বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু ফিলিপ আৰু নপুংসক দুয়োজনেই পানীৰ মাজলৈ নামি গ'ল। আৰু তেওঁক বাপ্তিস্ম দিলে।
39 যেতিয়া তেওঁলোক পানীৰ পৰা ওলাই আহিল, তেতিয়া প্ৰভুৰ আত্মাই ফিলিপক লৈ গ'ল আৰু নপুংসকজনে তেওঁক আৰু দেখা নাপালে।
৪০ কিন্তু ফিলিপক অজোটত পোৱা গ'ল আৰু তেওঁ কৈচৰিয়ালৈ অহালৈকে সকলো নগৰত প্ৰচাৰ কৰিলে।

অধ্যায় ৯

১ পাছত চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্যবিলাকৰ বিৰুদ্ধে ভাবুকি আৰু বধ কৰি মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ'ল।
২ তেওঁ দম্মেচকলৈ নাম-ঘৰলৈ চিঠি-পত্ৰ বিচাৰিলে, যাতে তেওঁ যদি এই বাটৰ কোনোবা এজন পুৰুষ বা মহিলা হয়, তেন্তে তেওঁলোকক বান্ধি বান্ধি যিৰূচালেমলৈ লৈ যাব পাৰে।

৩ আৰু যাত্ৰা কৰি থাকোঁতে তেওঁ দমাস্কচৰ ওচৰ পালে আৰু হঠাতে তেওঁৰ চাৰিওফালে আকাশৰ পৰা পোহৰ পোহৰাই তুলিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁ পৃথিবীত পৰি, তেওঁক কোৱা মাত শুনিলে, " চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা?
৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, তুমি কোন?" প্ৰভুৱে ক'লে, " তুমি যাক অত্যাচাৰ কৰা মই যীচু;
৬ তেতিয়া তেওঁ কঁপি কঁপি আচৰিত হৈ ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোক কি কৰিব বিচাৰিছা?" তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " উঠা, নগৰলৈ যোৱা, তেতিয়া তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে কোৱা হ'ব।"
7 তেওঁৰ লগত যাত্ৰা কৰা লোকসকলে মাত শুনি, কিন্তু কাকো দেখা নাপালে, বাকৰুদ্ধ হৈ থিয় হৈ থাকিল।
৮ চৌল পৃথিবীৰ পৰা উঠিল; আৰু তেওঁৰ চকু মেলিলে, তেওঁ কাকো দেখা নাপালে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক হাতত ধৰি দম্মেচকলৈ লৈ গ'ল।
9 তিনিদিন ধৰি তেওঁ দৃষ্টিহীন হৈ থাকিল, আৰু নাখাই-পানীও নকৰিলে।
১০ দামাচকত অননীয়া নামৰ এজন শিষ্য আছিল; আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক দৰ্শনত ক'লে, "অননিয়া।" তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, মই ইয়াত আছো।"
১১ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " উঠা আৰু ষ্ট্ৰেইট নামৰ ৰাস্তাটোলৈ গৈ যিহূদাৰ বংশত তৰ্চৰ চৌল নামৰ এজনৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰা;
১২ আৰু তেওঁ দৰ্শনত অননয় নামৰ এজন লোকে ভিতৰলৈ আহি তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি দেখা পালে।
১৩ তেতিয়া অননিয়াই উত্তৰ দিলে, "প্ৰভু, এই মানুহজনে যিৰূচালেমত তোমাৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ প্ৰতি কিমান বেয়া কাম কৰিলে, মই বহুতৰ দ্বাৰাই শুনিছো।
১৪ আৰু ইয়াত তেওঁৰ প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা আপোনাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰা সকলোকে বান্ধি ৰখাৰ অধিকাৰ আছে।
১৫ কিন্তু যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " যোৱা, কিয়নো তেওঁ মোৰ বাবে অনা-ইহুদী, ৰজা আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত মোৰ নাম কঢ়িয়াই নিবলৈ মনোনীত পাত্ৰ।
১৬ কিয়নো মই তেওঁক দেখুৱাম যে মোৰ নামৰ কাৰণে তেওঁ কিমান কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব।
১৭ অননিয়াই গৈ ঘৰত সোমাল; আৰু তেওঁৰ ওপৰত হাত দি ক'লে, "ভাই চৌলে, প্ৰভু, যীচুৱে যিজনে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁ মোক পঠিয়াইছে, যাতে তুমি তোমাৰ দৃষ্টিশক্তি লাভ কৰি পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বা।"
১৮ লগে লগে তেওঁৰ চকুৰ পৰা খোলাৰ দৰে সৰি পৰিল আৰু তেওঁ তৎক্ষণাত দৃষ্টিশক্তি পালে আৰু উঠি বাপ্তিস্ম ল'লে।
১৯ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি তেওঁ শক্তি লাভ কৰিলে। তাৰ পাছত চৌলে দম্মেচকত থকা শিষ্যবিলাকৰ লগত কিছুদিন থাকিল।
২০ তেতিয়াই তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰচাৰ কৰিলে।
২১ কিন্তু তেওঁৰ কথা শুনা সকলোৱে আচৰিত হৈ ক'লে; যিৰূচালেমত এই নাম প্ৰচাৰ কৰা লোকসকলক ধ্বংস কৰা, আৰু সেই উদ্দেশ্যে ইয়ালৈ অহা লোকসকলক প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ বান্ধি ৰখাৰ বাবে এইজনেই নহয়নে?
২২ কিন্তু চৌলে অধিক শক্তি বৃদ্ধি কৰি দম্মেচকত বাস কৰা ইহুদীসকলক বিভ্ৰান্ত কৰিলে।
২৩ বহু দিন পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছত ইহুদীসকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।
২৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ অপেক্ষাৰ বিষয়ে চৌলে জানিব পাৰিলে। আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ তেওঁলোকে দিনে-নিশাই দুৱাৰবোৰ চাই থাকিল।
২৫ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে ৰাতি তেওঁক লৈ গৈ বেৰৰ কাষত টোপোলাত নমাই দিলে।
২৬ চৌলে যিৰূচালেমলৈ আহি শিষ্যবিলাকৰ লগত যোগ দিবলৈ চেষ্টা কৰিলে;
27 কিন্তু বাৰ্ণবায়ে তেওঁক ধৰি পাঁচনিসকলৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁ প্ৰভুক বাটত কেনেকৈ দেখিলে আৰু তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে আৰু যীচুৰ নামত দম্মেচকত কেনেকৈ সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকক ক'লে।
২৮ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ সোমাই যোৱা আৰু বাহিৰলৈ যোৱা তেওঁলোকৰ লগত আছিল।
২৯ তেতিয়া তেওঁ প্ৰভু যীচুৰ নামত সাহসেৰে কথা ক'লে আৰু গ্ৰীকসকলৰ বিৰুদ্ধে বিবাদ কৰিলে।
৩০ সেই ভাইবিলাকে গম পাই তেওঁক কৈচৰিয়ালৈ নমাই আনি তৰ্চলৈ পঠিয়াই দিলে।
৩১ তেতিয়া সমগ্ৰ যিহূদিয়া, গালীল আৰু চমৰিয়াত মণ্ডলীবিলাকক বিশ্ৰাম দিলে আৰু গঢ় লৈ উঠিল; আৰু প্ৰভুৰ ভয়ত আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ সান্ত্বনাত চলি থকা লোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে।
32 পিতৰে চৌদিশে ঘূৰি ফুৰি লুদ্দাত বাস কৰা পবিত্ৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈও নামি গ'ল।
33 তাতে তেওঁ ইনিয়াছ নামৰ এজন মানুহক পালে, যিজনে আঠ বছৰ ধৰি বিচনাত ৰাখিছিল আৰু পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত আছিল।
৩৪ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "ইনিয়া, যীচু খ্ৰীষ্টই তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে; আৰু তেওঁ লগে লগে উঠিল।
35 লুদ্দা আৰু চৰোণত থকা সকলোৱে তেওঁক দেখি যিহোৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গ'ল।
36 যোপাত তবিতা নামৰ এজন শিষ্য আছিল, যাৰ অৰ্থ দৰ্কচ বুলি কোৱা হয়।
৩৭ সেই দিনবোৰত তাই অসুস্থ হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
38 লিদ্দা যোপাৰ ওচৰত আছিল আৰু শিষ্যসকলে পিতৰ তাত থকাৰ কথা শুনি তেওঁৰ ওচৰলৈ দুজন মানুহ পঠালে।
৩৯ তেতিয়া পিতৰে উঠি তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। যেতিয়া তেওঁ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ওপৰৰ কোঠালৈ লৈ গ'ল, আৰু সকলো বিধৱাই তেওঁৰ কাষত কান্দি কান্দি থিয় হ'ল আৰু ডৰ্কাছে তেওঁলোকৰ লগত থকাৰ সময়ত যি চোলা আৰু কাপোৰ দেখুৱাই দিলে।
৪০ কিন্তু পিতৰে সকলোকে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; আৰু তেওঁক মৃতদেহৰ ফালে ঘূৰাই ক'লে, "তবিথা, উঠা।" তেতিয়া তাই চকু মেলিলে আৰু পিতৰক দেখি উঠি বহিল।

৪১ তেতিয়া তেওঁ তাইক হাত দি তাইক ওপৰলৈ তুলিলে আৰু পবিত্ৰ আৰু বিধৱাসকলক মাতি আনি তাইক জীৱিত অৱস্থাত উপস্থাপন কৰিলে।
৪২ গোটেই যোপ্পত এই কথা জনা গ'ল; আৰু বহুতে প্ৰভুত বিশ্বাস কৰিলে।
43 তেতিয়া তেওঁ যোপাত এজন চিমোনৰ লগত বহু দিন থাকিল।

অধ্যায় ১০

১ কৈচৰিয়াত কৰ্ণেলিয় নামৰ এজন লোক আছিল, তেওঁ ইটালীৰ দলৰ সেনাপতি আছিল।
২ এজন ভক্তিময় মানুহ, আৰু নিজৰ ঘৰৰ সকলোৰে সৈতে ঈশ্বৰক ভয় কৰা, যিজনে লোকসকলক বহুত দান দিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।
৩ দিনৰ নৱম বজাত তেওঁ এটা দৰ্শনত ঈশ্বৰৰ এজন দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া।"
৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ফালে চাই ভয় খাই ক'লে, "হে প্ৰভু, কি? তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান-বৰঙণি ঈশ্বৰৰ আগত স্মৃতিৰূপে আহিল।"
৫ এতিয়া যোপালৈ মানুহ পঠাওক আৰু এজন চিমোনক মাতিব, যাৰ উপাধি পিতৰ।
6 তেওঁ চমৰা বনোৱা চিমোনৰ ওচৰত বাস কৰে, যাৰ ঘৰ সমুদ্ৰৰ পাৰত আছে;
7 কৰ্ণেলিয়ৰ লগত কথা পতা স্বৰ্গদূত গুচি গ'লে, তেওঁৰ ঘৰৰ দুজন দাস আৰু তেওঁৰ ওচৰত অনবৰতে অপেক্ষা কৰা এজন ভক্তিময় সৈনিকক মাতিলে;
৮ এই সকলো কথা তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰি তেওঁ তেওঁলোকক যোপ্পালৈ পঠিয়াই দিলে।
9 পিছদিনা তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰি নগৰৰ ওচৰ পাওঁতে, পিতৰে প্ৰায় ষষ্ঠ বজাত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল।
১০ তেতিয়া তেওঁ বৰ ভোকত লাগিল আৰু খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে;
১১ তেতিয়া তেওঁ আকাশ মেলোৱা দেখিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ নামি অহা এটা পাত্ৰ, চাৰিওফালৰ চুকত গুটি কৰা এটা ডাঙৰ চাদৰৰ দৰে পাত্ৰ, আৰু পৃথিৱীলৈ নামি অহা দেখিলে।
১২ তাতে পৃথিবীৰ চতুৰ্ভুজ জন্তু, বনৰীয়া জন্তু, লৰচৰ কৰা প্ৰাণী আৰু আকাশৰ চৰাই আছিল।
১৩ তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ এটা মাত আহিল, "হে পিতৰ, উঠি; মাৰি, খাওক।
১৪ পিতৰে ক'লে, "হে প্ৰভু; কিয়নো মই কেতিয়াও সাধাৰণ বা অশুচি বস্তু খোৱা নাই।
১৫ পাছত সেই মাতটোৱে তেওঁক দ্বিতীয়বাৰ ক'লে, "ঈশ্বৰে যি শুচি কৰিলে, তাক তুমি অশুচি বুলি নক'বা।"
১৬ এই কথা তিনিবাৰ কৰা হ'ল আৰু পাত্ৰটো পুনৰ স্বৰ্গলৈ উঠাই লোৱা হ'ল।
17 পিতৰে এই দৰ্শনৰ অৰ্থ কি হ'ব তাক লৈ নিজকে সন্দেহ কৰি থকা অৱস্থাত, চোৱা, কৰ্ণেলিয়ৰ পৰা পঠোৱা লোকসকলে চিমোনৰ ঘৰৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰি দুৱাৰৰ সন্মুখত থিয় হ'ল।
১৮ পিতৰ নামেৰে চিমোন তাত বাস কৰি আছে নে নাই বুলি মাতি সুধিলে।
১৯ পিতৰে সেই দৰ্শনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি থাকোঁতে আত্মাই তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তিনিজন মানুহে তোমাক বিচাৰিছে।"
২০ এতেকে উঠি, নামি, একো সন্দেহ নকৰাকৈ তেওঁলোকৰ লগত যা, কিয়নো মই তেওঁলোকক পঠাইছো।
২১ তেতিয়া পিতৰে কৰ্ণেলিয়ৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠোৱা লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল। আৰু ক'লে, "চোৱা, তোমালোকে যিজনক বিচাৰিছা, মই সেইজন;
২২ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া সেনাপতি, এজন ন্যায়পৰায়ণ আৰু ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু ইহুদীসকলৰ সকলো জাতিৰ মাজত সদ্ব্যৱহাৰ কৰা, ঈশ্বৰৰ পৰা পবিত্ৰ স্বৰ্গদূতে আপোনাক নিজৰ ঘৰলৈ মাতি আনি শুনিবলৈ পঠিয়াইছিল তোমাৰ কথা।
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ভিতৰলৈ মাতি আনি থৈ দিলে। পাছদিনা পিতৰে তেওঁলোকৰ লগত গুচি গ'ল আৰু যোপাৰ পৰা অহা কিছুমান ভাই তেওঁৰ লগত গ'ল।
২৪ পাছদিনা তেওঁলোকে কৈচৰিয়াত প্ৰৱেশ কৰিলে। কৰ্ণেলিয়ে তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰি নিজৰ আত্মীয় আৰু ওচৰৰ বন্ধুসকলক একত্ৰিত কৰিছিল।
২৫ পিতৰ ভিতৰলৈ আহি থাকোঁতে কৰ্ণেলিয়ে তেওঁক লগ পালে আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰি তেওঁক উপাসনা কৰিলে।
২৬ পিতৰে তেওঁক ওপৰলৈ তুলি ক'লে, "ঠিক হওক; মই নিজেও এজন মানুহ।
২৭ তেওঁৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু বহুতো লোকক লগ পালে।
২৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "ইহুদী মানুহ এজনে আন জাতিৰ লগত থকা বা আন জাতিৰ লগত অহাটো অবৈধ কাম বুলি তোমালোকে জানো; কিন্তু ঈশ্বৰে মোক দেখুৱাইছে যে মই কোনো মানুহক অশুচি বা অশুচি বুলি ক'ব নালাগে।
২৯ এতেকে মোক মাতি পঠোৱাৰ লগে লগে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ।
৩০ কৰ্ণেলিয়ে ক'লে, "চাৰি দিনৰ আগতে মই আজিলৈকে উপবাস কৰি আছিলো; নৱম বজাত মই মোৰ ঘৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু চোৱা, উজ্জ্বল কাপোৰ পিন্ধা এজন মানুহ মোৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল।
৩১ তেওঁ ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ দান-বৰঙণি স্মৰণ কৰা হ'ল।"
৩২ এতেকে যোপ্পালৈ পঠিয়াই চিমোন, যাৰ উপাধি পিতৰ, ইয়ালৈ মাতিব। তেওঁ সমুদ্ৰৰ পাৰত থকা এজন চিমোনৰ ঘৰত বাস কৰি আছে, যিজন তেওঁ আহিলে তোমাৰ লগত কথা ক'ব।"
৩৩ তৎক্ষণাত মই তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালোঁ; আৰু তুমি আহি পোৱাৰ বাবে ভাল কৰিলা।" এতেকে ঈশ্বৰে তোমাক যি আজ্ঞা দিয়া সকলো কথা শুনিবলৈ আমি সকলোৱে ঈশ্বৰৰ আগত উপস্থিত আছো।
34 তেতিয়া পিতৰে মুখ মেলি ক'লে, "মই সঁচাকৈয়ে বুজি পাওঁ যে ঈশ্বৰে কোনো ব্যক্তিক কোনো প্ৰতি সন্মান নকৰে।
৩৫ কিন্তু প্ৰত্যেক জাতিত যি জনে তেওঁক ভয় কৰে আৰু ধাৰ্ম্মিকতা কৰে, তেওঁ তেওঁৰ আগত গ্ৰহণ কৰে।

৩৬ যি বাক্য ঈশ্বৰে ইস্রায়েলৰ সন্তানসকললৈ পঠিয়াইছিল, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই শান্তিৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল।
৩৭ মই কওঁ, তোমালোকে জানো, যি বাক্য যোহনে প্ৰচাৰ কৰা বাপ্তিস্মৰ পিছত গালীলৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল;
৩৮ ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুক পবিত্ৰ আত্মা আৰু শক্তিৰে অভিষেক কৰিলে; কিয়নো ঈশ্বৰ তেওঁৰ লগত আছিল।
39 ইহুদী দেশ আৰু যিৰূচালেমত তেওঁ কৰা সকলো কামৰ আমি সাক্ষী। যাক বধ কৰি গছত ওলোমাই দিলে।
৪০ ঈশ্বৰে তৃতীয় দিনা তেওঁক উত্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁক মুকলিকৈ দেখুৱালে;
৪১ সকলো লোকলৈ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা আগতে মনোনীত হোৱা সাক্ষীসকলৰ বাবে, যিসকলে তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ পাছত তেওঁৰ লগত খাই-পান কৰিছিল।
৪২ তেওঁ আমাক লোকসকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু সাক্ষ্য দিবলৈ আজ্ঞা দিলে যে ঈশ্বৰে জীৱিত আৰু মৃতসকলৰ বিচাৰক হ'বলৈ নিযুক্ত কৰিলে।
৪৩ তেওঁক সকলো ভাববাদীয়ে সাক্ষ্য দিয়ক যে তেওঁৰ নামেৰে যি কোনোৱে তেওঁক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ পাপৰ ক্ষমা পাব।
৪৪ পিতৰে এই কথাবোৰ কওঁতে পবিত্ৰ আত্মা বাক্য শুনা সকলোৰে ওপৰত পৰিল।
৪৫ পবিত্ৰ আত্মাৰ দান অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰতো ঢালি দিয়াৰ কাৰণে, যিসকলে পিতৰৰ লগত অহা চুন্নতবিলাকসকলেও আচৰিত হ'ল।
৪৬ কিয়নো তেওঁলোকে অদ্‌ভুত ভাষাত কথা কোৱা আৰু ঈশ্বৰক মহিমা কৰা শুনিছিল। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দিলে।
৪৭ আমাৰ দৰে পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা এইবিলাকে বাপ্তিস্ম লোৱাৰ কাৰণে কোনোৱে পানী নিষেধ কৰিব পাৰেনে?
৪৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক যিহোৱাৰ নামত বাপ্তিস্ম ল'বলৈ আজ্ঞা দিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক কিছুমান দিন থাকিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।

অধ্যায় ১১

১ পাছত যিহূদিয়াত থকা পাঁচনি আৰু ভাইসকলে শুনিলে যে অনা-ইহুদীসকলেও ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিছে।
২ পিতৰ যিৰূচালেমলৈ উঠি আহি চুন্নত কৰা লোকসকলে তেওঁৰ লগত কাজিয়া কৰিলে।
৩ তেওঁ ক'লে, "তুমি অচুন্নত লোকৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকৰ লগত খাইছিলা।"
৪ কিন্তু পিতৰে আদিৰে পৰা বিষয়টো আখৰা কৰি তেওঁলোকক আজ্ঞা অনুসাৰে বুজাই ক'লে।
৫ মই যোপ্পা নগৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলো, তেতিয়া মই এটা দৰ্শন দেখিলোঁ, "এটা ডাঙৰ চাদৰৰ দৰে এটা পাত্ৰ নামি আকাশৰ পৰা চাৰিটা চুকেৰে নামি আহিল; আৰু মোৰ ওচৰলৈও আহিল।
6 তাৰ ওপৰত চকু বান্ধি লৈ মই চিন্তা কৰি পৃথিবীৰ চাৰি ভৰিৰ জন্তু, বনৰীয়া জন্তু, লৰচৰ কৰা জন্তু আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ দেখিলোঁ।
7 তেতিয়া মই এটা মাত শুনিলোঁ, "হে পিতৰ, উঠি; বধ কৰি খাব।
৮ কিন্তু মই ক'লোঁ, "হে প্ৰভু, এনে নহয়, কিয়নো মোৰ মুখত কোনো অশুচি বা অশুচি কোনো কথাই প্ৰৱেশ কৰা নাই।"
9 কিন্তু স্বৰ্গৰ পৰা সেই মাতটোৱে মোক পুনৰ উত্তৰ দিলে, "ঈশ্বৰে যি শুচি কৰিলে, তাক তুমি অশুচি বুলি নক'বা।"
১০ এইদৰে তিনিবাৰকৈ কৰা হ'ল আৰু সকলোকে পুনৰ স্বৰ্গলৈ টানি অনা হ'ল।
১১ তেতিয়াই মই থকা ঘৰলৈ তিনিজন মানুহ আহিছিল, যিসকলক কৈচৰিয়াৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ পঠিওৱা হৈছিল।
১২ আৰু আত্মাই মোক কোনো সন্দেহ নকৰাকৈ তেওঁলোকৰ লগত যাবলৈ আদেশ দিলে। এই ছয় ভাই মোৰ লগত গৈ আমি মানুহজনৰ ঘৰত সোমালোঁ।
13 তেওঁ আমাক ক'লে যে তেওঁৰ ঘৰত এজন স্বৰ্গদূতক থিয় হৈ তেওঁক ক'লে, "যোপ্পালৈ মানুহ পঠাওক আৰু পিতৰ নামৰ চিমোনক মাতিব।
১৪ কোনে তোমাক বাক্য ক'ব, যাৰ দ্বাৰা তুমি আৰু তোমাৰ সকলো পৰিয়াল পৰিত্ৰাণ পাবা।
১৫ আৰু মই কথা ক'বলৈ আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে পবিত্ৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল, যেনেকৈ আদিতে আমাৰ ওপৰত।
১৬ তেতিয়া মই প্ৰভুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলোঁ, যেনে তেওঁ কৈছিল, " যোহনে পানীৰে বাপ্তিস্ম দিলে; কিন্তু তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম লবা।"
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা আমালৈ যি দান দিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোককো সেই উপহাৰ দিলে। মই কি আছিলোঁ, যাতে মই ঈশ্বৰক সহ্য কৰিব পাৰিলোঁ?
১৮ এই কথা শুনি তেওঁলোকে মনে মনে থাকি ঈশ্বৰক মহিমা কৰি ক'লে, "তেন্তে ঈশ্বৰে অনা-ইহুদীসকলকো জীৱনলৈ অনুতাপ কৰিবলৈ অনুমতি দিলে।"
১৯ তেতিয়া যিবিলাকে ষ্টিফেনৰ বিষয়ে যি অত্যাচাৰত সিঁচৰতি হৈ পৰিল, তেওঁলোকে ফিনিচ, চাইপ্ৰাছ, আন্তিয়খিয়ালৈকে গৈ কেৱল ইহুদীসকলৰ বাহিৰে আন কাকো বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে।
20 তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান চাইপ্ৰাছ আৰু কুৰেনীয়া লোক আছিল, যিসকলে আন্তিয়খিয়ালৈ আহি গ্ৰীকসকলৰ লগত প্ৰভু যীচুৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিছিল।
২১ তেতিয়া যিহোৱাৰ হাত তেওঁলোকৰ লগত আছিল, আৰু বহুতে বিশ্বাস কৰি যিহোৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল।
২২ তেতিয়া যিৰূচালেমত থকা মণ্ডলীৰ কাণত এই বিষয়ে খবৰ আহিল আৰু তেওঁলোকে বাৰ্ণবাক আন্তিয়খিয়ালৈ যাবলৈ পঠিয়ালে।
২৩ তেওঁ আহি ঈশ্বৰৰ কৃপা দেখি আনন্দিত হৈ সকলোকে উপদেশ দিলে যে তেওঁলোকে প্ৰভুৰ লগত উদ্দেশ্যপ্ৰণোদিতভাৱে আঁকোৱালি ল'ব।
২৪ কিয়নো তেওঁ এজন ভাল মানুহ আছিল, পবিত্ৰ আত্মা আৰু বিশ্বাসেৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল;
২৫ তাৰ পাছত বাৰ্ণবা চৌলক বিচাৰি তাৰচচলৈ গুচি গ'ল।
২৬ তেওঁক পাই তেওঁ তেওঁক আন্তিয়খিয়ালৈ লৈ গ'ল। গোটেই বছৰ ধৰি তেওঁলোকে মণ্ডলীৰ লগত একত্ৰিত হ'ল আৰু বহু লোকক শিক্ষা দিলে। আৰু শিষ্যসকলক আন্তিয়খিয়াত প্ৰথমে খ্ৰীষ্টান বুলি কোৱা হৈছিল।
২৭ এই দিনবোৰত যিৰূচালেমৰ পৰা আন্তিয়খিয়ালৈ ভাববাদীসকল আহিল।

২৮ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন অগাবু নামে থিয় হৈ সমগ্ৰ জগতত অত্যন্ত অভাৱ হ'ব বুলি আত্মাৰ দ্বাৰাই বুজাই দিলে।
২৯ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ সামৰ্থ্য অনুসাৰে যিহূদিয়াত বাস কৰা ভাইবিলাকলৈ সাহায্য পঠিয়াবলৈ মন কৰিলে।
৩০ সেই কাম তেওঁলোকে কৰি বাৰ্ণবা আৰু চৌলৰ হাতেৰে বৃদ্ধসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে।

অধ্যায় ১২

১ সেই সময়ত হেৰোদে ৰজাই মণ্ডলীৰ কিছুমানক বিৰক্ত কৰিবলৈ হাত মেলিলে।
২ যোহনৰ ভায়েক যাকোবক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে।
৩ আৰু ইহুদীবিলাকক সন্তুষ্ট হোৱা দেখি তেওঁ পিতৰকো ধৰিবলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। (তেতিয়া খমিৰবিহীন পিঠাৰ দিন আছিল।)
৪ পাছত তেওঁক ধৰি বন্দী কৰি তেওঁক ৰখাৰ বাবে চাৰিটা চতুৰ্থ সৈন্যৰ হাতত তুলি দিলে। ইষ্টাৰৰ পিছত তেওঁক মানুহৰ মাজলৈ উলিয়াই অনাৰ উদ্দেশ্যেৰে।
৫ পিতৰক কাৰাগাৰত ৰখা হৈছিল;
6 হেৰোদে তেওঁক বাহিৰলৈ আনিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, সেই নিশা পিতৰে দুজন সৈনিকৰ মাজত দুটা শিকলিৰে বান্ধি শুই আছিল;
7 তেতিয়া প্ৰভুৰ দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কাৰাগাৰত পোহৰ জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁ পিতৰৰ কাষত আঘাত কৰি উঠাই ক'লে। আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা শিকলিবোৰ সৰি পৰিল।
৮ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তেওঁক ক'লে, "আপোনাৰ চেণ্ডেল বান্ধি লোৱা।" আৰু তেনেকৈয়ে কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ কাপোৰ তোমাৰ চাৰিওফালে পেলাই দিয়া আৰু মোৰ পিছে পিছে যোৱা।"
৯ তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল; আৰু স্বৰ্গদূতে কৰা কাম সঁচা আছিল বুলি নাজানিছিল; কিন্তু ভাবিছিল যে তেওঁ এটা দৰ্শন দেখিছে।
১০ যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বাহিনী পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰলৈ যোৱা লোহাৰ দুৱাৰখন পালেগৈ; যি নিজৰ ইচ্ছামতে তেওঁলোকৰ বাবে মুকলি হ'ল; আৰু লগে লগে স্বৰ্গদূত তেওঁৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
১১ পিতৰে মনলৈ আহি ক'লে, "যিহোৱাই নিজৰ দূতক পঠিয়াই হেৰোদৰ হাতৰ পৰা আৰু ইহুদী লোকসকলৰ সকলো আশাৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰিলে বুলি মই নিশ্চিতভাৱে জানো।"
১২ সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰি তেওঁ যোহনৰ মাতৃ মৰিয়মৰ ঘৰলৈ গ'ল, যাৰ উপাধি মাৰ্ক আছিল; য'ত বহুতে প্ৰাৰ্থনা কৰি গোট খাইছিল।
১৩ পিতৰে দুৱাৰৰ দুৱাৰত টুকুৰিয়াই থাকোঁতে ৰোদা নামৰ এগৰাকী ছোৱালীয়ে শুনিবলৈ আহিল।
14 পিতৰৰ মাত জানি তাই আনন্দত দুৱাৰখন খুলি নিদিলে, কিন্তু দৌৰি ভিতৰলৈ গৈ পিতৰ দুৱাৰৰ আগত কেনেকৈ থিয় হৈ আছিল, সেই কথা ক'লে।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক ক'লে, "তুমি পাগল হৈছা।" কিন্তু তাই অহৰহ দৃঢ়তাৰে কৈছিল যে সেয়াও তেনেকুৱাই। তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "এয়া তেওঁৰ স্বৰ্গদূত।"
16 কিন্তু পিতৰে টোকৰ মাৰি থাকিল আৰু তেওঁলোকে দুৱাৰখন খুলি তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল।
১৭ কিন্তু যিহোৱাই তেওঁক কেনেদৰে কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই বিষয়ে তেওঁ তেওঁলোকক হাতেৰে ইংগিত দি তেওঁলোকক মনে মনে ক'লে। তেওঁ ক'লে, "যাকোব আৰু ভাইবিলাকক এইবোৰ কথা ক'বা।" তাৰ পাছত তেওঁ গুচি গ'ল আৰু আন ঠাইলৈ গ'ল।
১৮ ৰাতি হোৱাৰ লগে লগে পিতৰৰ কি হ'ল, সেই বিষয়ে সৈন্যসকলৰ মাজত সৰু আলোড়ন হ'ল।
১৯ তেতিয়া হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি বিচাৰি নাপালে, তেতিয়া তেওঁ ৰখীয়াসকলক পৰীক্ষা কৰি তেওঁলোকক হত্যা কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেওঁ যিহূদিয়াৰ পৰা কৈচেৰিয়ালৈ নামি গ'ল।
20 তেতিয়া হেৰোদে তূৰ আৰু চিদোনৰ লোকসকলৰ প্ৰতি অতিশয় অসন্তুষ্ট হ'ল, কিন্তু তেওঁলোকে একে মনেৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ব্লাষ্টোচক ৰজাৰ কোঠাৰ সেনাপতিক নিজৰ বন্ধু কৰি শান্তি বিচাৰিলে। কাৰণ তেওঁলোকৰ দেশ ৰজাৰ দেশৰ দ্বাৰা পুষ্ট হৈছিল।
২১ এটা নিৰ্দিষ্ট দিনত হেৰোদে ৰজাৰ পোছাক পিন্ধি নিজৰ সিংহাসনত বহি তেওঁলোকৰ আগত বক্তৃতা দিলে।
২২ তেতিয়া লোকসকলে চিঞৰি ক'লে, "এয়া মানুহৰ মাত নহয়, দেৱতাৰ মাত।"
২৩ ঈশ্বৰক মহিমা নিদিয়াৰ কাৰণে যিহোৱাৰ দূতে তেওঁক আঘাত কৰিলে।
২৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য বাঢ়ি গ'ল।
২৫ বাৰ্ণবা আৰু চৌলে নিজৰ পৰিচৰ্যা সম্পূৰ্ণ কৰি যিৰূচালেমৰ পৰা উভতি আহি মাৰ্ক নামৰ যোহনক লগত লৈ গ'ল।

অধ্যায় ১৩

১ আন্তিয়খিয়াত থকা মণ্ডলীত কিছুমান ভাববাদী আৰু শিক্ষক আছিল; বাৰ্ণবা, নাইজেৰ নামৰ চিমিয়োন, কুৰিনীৰ লুচিয়া, আৰু প্ৰধান হেৰোদৰ লগত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা মানেন আৰু চৌলৰ দৰে।
২ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰি উপবাস কৰি থাকোঁতে পবিত্ৰ আত্মাই ক'লে, "মই যি কামৰ বাবে তেওঁলোকক মাতিছো, সেই কামৰ বাবে মোৰ বাবে বাৰ্ণবা আৰু চৌলক পৃথক কৰা।"
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে উপবাসে প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত থৈ তেওঁলোকক বিদায় দিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁলোক পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পঠিয়াই চেলুচিয়ালৈ গুচি গ'ল; আৰু তাৰ পৰা তেওঁলোকে জাহাজেৰে চাইপ্ৰাছলৈ গ'ল।
৫ চালামীত উপস্থিত হৈ ইহুদীবিলাকৰ নামঘৰত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে।
6 তেওঁলোকে দ্বীপটোৰ মাজেৰে পাফোচলৈ গৈ এজন যাদুকৰ, মিছা ভাববাদী আৰু ইহুদী, যাৰ নাম বাৰ্যীচক পালে।

৭ সেই দেশৰ প্ৰতিনিধি চাৰ্জিয়া পৌল, এজন বিচক্ষণ ব্যক্তিৰ লগত আছিল; তেওঁ বাৰ্ণবা আৰু চৌলক মাতি আনি ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
৮ কিন্তু যাদুকৰ ইলিমা (কিয়নো তেওঁৰ নামটোও তেনেকুৱাই) তেওঁবিলাকক বিশ্বাসৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ বিচাৰি তেওঁলোকক প্ৰতিহত কৰিলে।
9 তেতিয়া চৌলে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁৰ ফালে চকু ৰাখিলে।
১০ আৰু ক'লে, "হে চয়তানৰ সন্তান, সকলো ধাৰ্মিকতাৰ শত্ৰু, হে প্ৰভুৰ সৎ পথ বিকৃত কৰা বন্ধ নকৰিবানে?
১১ আৰু এতিয়া চোৱা, প্ৰভুৰ হাত তোমাৰ ওপৰত আছে, আৰু তুমি অন্ধ হৈ থাকিবা, আৰু এটা ঋতুৰ বাবে সূৰ্য্য দেখা নাপাবা। আৰু লগে লগে তেওঁৰ ওপৰত কুঁৱলী আৰু আন্ধাৰ পৰিল; আৰু তেওঁৰ হাতত ধৰিবলৈ কিছুমানক বিচাৰি ঘূৰি ফুৰিছিল।
১২ তেতিয়া যিহোৱাৰ উপদেশত বিস্মিত হৈ সেই সৈন্যই বিশ্বাস কৰিলে।
13 পৌল আৰু তেওঁৰ সৈন্যই পাফোচৰ পৰা মুক্ত হৈ পমফিলিয়াৰ পৰ্গালৈ আহিল আৰু যোহনে তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।
14 কিন্তু পৰ্গাৰ পৰা ওলাই গৈ পীচিদিয়াৰ আন্তিয়খিয়ালৈ আহি বিশ্ৰামবাৰে নামঘৰলৈ গৈ বহিল।
১৫ আৰু বিধান আৰু ভাববাদী সকলৰ পঢ়াৰ পাছত নামঘৰৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "হে ভাইসকল, যদি তোমালোকৰ লোকসকলৰ বাবে কোনো উপদেশৰ বাক্য আছে, তেন্তে আগবাঢ়ক।"
১৬ তেতিয়া পৌলে থিয় হৈ হাতেৰে ইংগিত দি ক'লে, "ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল আৰু ঈশ্বৰ ভয় কৰা লোকসকলে শুনা।"
১৭ এই ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক বাছি লৈছিল আৰু মিচৰ দেশত বিদেশী হিচাপে বাস কৰাৰ সময়ত লোকসকলক উচ্চ কৰি তুলিছিল আৰু উচ্চ বাহুৰে তেওঁলোকক তাৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল।
১৮ প্ৰায় চল্লিশ বছৰত তেওঁ মৰুভূমিত তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ বহন কৰিলে।
১৯ কানান দেশত সাতটা জাতিক ধ্বংস কৰি সিবিলাকৰ দেশ চিঠিৰে ভাগ কৰিলে।
20 তাৰ পাছত চমূৱেল ভাববাদী পৰ্যন্ত প্ৰায় চাৰিশ পঞ্চাশ বছৰৰ বাবে তেওঁলোকক বিচাৰকৰ্ত্তা প্ৰদান কৰিলে।
২১ পাছত তেওঁলোকে এজন ৰজাক বিচাৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক চল্লিশ বছৰৰ ভিতৰত বিন্যামীন ফৈদৰ এজন চিছৰ পুত্ৰ চৌলক দিলে।
২২ তেওঁক আঁতৰাই নিলে, দায়ূদক তেওঁলোকৰ ৰজা হ'বলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ তুলি দিলে; তেওঁক সাক্ষ্য দি ক'লে, "মই যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ূদক মোৰ নিজৰ মনৰ দৰে মানুহক পাইছো, যি মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰণ কৰিব।"
২৩ এই মানুহজনৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ বাবে এজন ত্ৰাণকৰ্তা যীচুক উত্থাপন কৰিলে।
২৪ যোহনে তেওঁৰ আগমনৰ আগতে ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকক অনুতাপৰ বাপ্তিস্মৰ বিষয়ে প্ৰথম প্ৰচাৰ কৰিছিল।
২৫ যোহনে নিজৰ পথ পালন কৰাৰ সময়ত তেওঁ ক'লে, "তোমালোকে মোক কোন বুলি ভাবিছা?" মই তেওঁ নহয়। কিন্তু চোৱা, মোৰ পাছত এজন আহিব, যাৰ ভৰিৰ জোতা মই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়।
২৬ হে ভাইসকল, অব্ৰাহামৰ বংশৰ সন্তানসকল, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনোৱে ঈশ্বৰক ভয় কৰে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ এই পৰিত্ৰাণৰ বাক্য প্ৰেৰণ কৰা হৈছে।
২৭ কিয়নো যিৰূচালেমত বাস কৰা লোকসকলে আৰু তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক চিনি নোপোৱাৰ কাৰণে, প্ৰতি বিশ্ৰামবাৰে পঢ়া ভাববাদীসকলৰ বাক্যও তেওঁলোকে তেওঁক দোষী সাব্যস্ত কৰি পূৰ্ণ কৰিলে।
২৮ কিন্তু তেওঁলোকে পীলাতক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে।
২৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে লিখা সকলো পূৰ্ণ কৰি গছৰ পৰা নমাই তেওঁক সমাধিস্থলত শুৱাই দিলে।
৩০ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে।
31 তেওঁৰ লগত গালীলৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ অহা লোকসকলৰ বিষয়ে বহু দিন তেওঁক দেখা গ'ল।
32 আৰু আমি তোমালোকক সুখবৰ দিওঁ যে, পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰা হৈছিল।
৩৩ ঈশ্বৰে যীচুক পুনৰুত্থান কৰি আমাৰ সন্তানসকলৰ বাবে সেই একেই পূৰ্ণ কৰিলে; যেনেকৈ দ্বিতীয় গীতমালাতো লিখা আছে, তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিছো।"
34 তেওঁ মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে, এতিয়া আৰু বিনষ্ট হ'ব নোৱাৰিলে, তেওঁ এইদৰে ক'লে, "মই তোমালোকক দায়ূদৰ দৃঢ় দয়া দিম।"
৩৫ এই কাৰণে তেওঁ আন এটা গীতত কৈছে, "তুমি তোমাৰ পবিত্ৰ লোকক বিনষ্ট হ'বলৈ নিদিবা।"
36 কিয়নো দায়ূদে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে নিজৰ প্ৰজন্মৰ সেৱা কৰাৰ পাছত টোপনি গ'ল আৰু তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ওচৰত শুৱাই দিয়া হ'ল আৰু তেওঁ বিনষ্ট হোৱা দেখিলে।
৩৭ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক পুনৰুত্থান কৰিলে, তেওঁ কোনো বিনষ্ট হোৱা দেখা নাপালে।
৩৮ এতেকে, হে ভাইসকল, তোমালোকক জনা হওক, এই মানুহৰ দ্বাৰাই তোমালোকক পাপৰ ক্ষমা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে।
৩৯ আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই যিবিলাক বিশ্বাসী সকলোৱে মোচিৰ বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিব পৰা নাছিল।
৪০ এতেকে সাৱধান হওক, যাতে ভাববাদীবিলাকত কোৱা কথা তোমালোকৰ ওপৰত নপৰে;
৪১ চোৱা, তোমালোকক তুচ্ছজ্ঞান কৰা, আচৰিত হোৱা আৰু বিনষ্ট হোৱা;
42 ইহুদীবিলাক নামঘৰৰ পৰা ওলাই গ'লে, অনা-ইহুদীসকলে এই বাক্য পাছৰ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
43 যেতিয়া মণ্ডলী ভাঙি গ'ল, তেতিয়া বহুতো ইহুদী আৰু ধৰ্মান্তৰিত লোকে পৌল আৰু বাৰ্ণবাক পাছে পাছে গ'ল।
44 পিছদিনা বিশ্ৰামবাৰে প্ৰায় গোটেই নগৰখন ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ একত্ৰিত হ'ল।
৪৫ কিন্তু ইহুদীবিলাকে মানুহবোৰ দেখি ঈৰ্ষাত পৰি পৌলে কোৱা কথাবোৰৰ বিৰোধিতা কৰি আৰু নিন্দা কৰি কথা ক'লে।

৪৬ তেতিয়া পৌল আৰু বাৰ্ণবাই সাহস কৰি ক'লে, "প্ৰথম ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ আগত কোৱাটো আৱশ্যক আছিল; .
৪৭ কিয়নো যিহোৱাই আমাক এইদৰে আজ্ঞা দিছে, "মই তোমাক অনা-ইহুদীসকলৰ পোহৰ হ'বলৈ দিছো, যাতে তুমি পৃথিবীৰ প্ৰান্তলৈকে পৰিত্ৰাণৰ বাবে হ'বা।"
৪৮ এই কথা শুনি অনা-ইহুদীসকলে আনন্দিত হ'ল আৰু প্ৰভুৰ বাক্যৰ মহিমা কৰিলে;
৪৯ তাতে প্ৰভুৰ বাক্য সমগ্ৰ অঞ্চলতে প্ৰচাৰ হ'ল।
৫০ কিন্তু ইহুদীসকলে ভক্তিময় আৰু সন্মানীয় মহিলাসকলক আৰু নগৰৰ প্ৰধান লোকসকলক উত্তেজিত কৰি পৌল আৰু বাৰ্ণবাৰ বিৰুদ্ধে অত্যাচাৰ চলাই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰান্তৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰিলে।
৫১ কিন্তু তেওঁলোকে ভৰিৰ ধূলিবোৰ জোকাৰি ইকনিয়ামলৈ আহিল।
৫২ শিষ্যবিলাক আনন্দত আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল।

অধ্যায় ১৪

১ পাছত ইকনিয়ামত দুয়ো একেলগে ইহুদীসকলৰ ধৰ্ম্মঘৰলৈ গৈ এনেকৈ ক'লে যে ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলেও বহুতে বিশ্বাস কৰিলে।
২ কিন্তু অবিশ্বাসী ইহুদীসকলে অনা-ইহুদীসকলক উচটনি দিলে আৰু ভাইসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ মন বেয়া কৰিলে।
৩ এতেকে তেওঁলোকে প্ৰভুত সাহসেৰে কথা কৈ বহুদিন থাকিল, যিজনে তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ সাক্ষ্য দিছিল আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ দ্বাৰা চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্যৰ অনুমতি দিছিল।
৪ কিন্তু নগৰৰ জনসমাগম বিভাজিত হ'ল, আৰু কিছু ইহুদী আৰু কিছু পাঁচনিসকলৰ লগত।
5 যেতিয়া অনা-ইহুদী আৰু ইহুদী দুয়োকে তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তাসকলৰ সৈতে আক্ৰমণ কৰিলে, তেওঁলোকক অপমান কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক শিলগুটি মাৰিবলৈ।
6 তেওঁলোকে সেই বিষয়ে জানি লুকিয়নিয়াৰ নগৰ লুষ্ট্ৰা আৰু দৰ্বেলৈ আৰু চাৰিওফালে থকা অঞ্চললৈ পলাই গ'ল।
৭ তাতে তেওঁলোকে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।
8 তাৰ পাছত লুষ্ট্ৰাত এজন মানুহ বহি আছিল, যিজন মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই পংগু আছিল।
৯ তেওঁ পৌলৰ কথা শুনিলে;
১০ ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে, "ভৰিৰে থিয় হৈ থাকা।" আৰু জপিয়াই খোজ কাঢ়িলে।
১১ পৌলে কৰা কাম দেখি লোকসকলে লুকাওনিয়াৰ বাক্যত উচ্চস্বৰে ক'লে, "দেৱতাসকল মানুহৰ দৰে আমাৰ ওচৰলৈ নামি আহিছে।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে বাৰ্ণবাক বৃহস্পতি বুলি ক'লে; আৰু পৌল, বুধ, কাৰণ তেওঁ প্ৰধান বক্তা আছিল।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ নগৰৰ আগত থকা বৃহস্পতিৰ পুৰোহিতে গৰু আৰু মালা দুৱাৰলৈ আনি লোকসকলৰ লগত বলিদান কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
১৪ পাঁচনি বাৰ্ণবা আৰু পৌলে এই কথা শুনি তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ ফালি চিঞৰি চিঞৰি লোকসকলৰ মাজলৈ দৌৰি গ'ল।
১৫ আৰু তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, তোমালোকে এইবোৰ কিয় কৰিছা?" আমিও তোমালোকৰ লগত একেধৰণৰ আবেগ থকা মানুহ, আৰু তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰোঁ যে তোমালোকে এই অসাৰতাৰ পৰা আকাশ, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু তাত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰা জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাবা।
১৬ তেওঁ অতীতত সকলো জাতিক নিজৰ নিজৰ পথত চলিবলৈ দিছিল।
১৭ তথাপি তেওঁ নিজকে সাক্ষী নোহোৱাকৈ এৰি নিদিলে, কাৰণ তেওঁ ভাল কাম কৰিলে আৰু আকাশৰ পৰা বৰষুণ আৰু ফলৰ ঋতু দিলে, আৰু আমাৰ হৃদয় খাদ্য আৰু আনন্দৰে ভৰাই দিলে।
১৮ এই কথাবোৰেৰে তেওঁলোকে লোকসকলক বলিদান নিদিয়াকৈ বাধা দিলে।
19 আন্তিয়খিয়া আৰু ইকনিয়ামৰ পৰা কিছুমান ইহুদী তালৈ আহি লোকসকলক বুজাই পৌলক শিলগুটি মাৰি মৃত বুলি ধৰি নগৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে।
20 কিন্তু শিষ্যবিলাকে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ থাকোঁতে তেওঁ উঠি নগৰলৈ আহিল;
২১ সেই নগৰত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি আৰু অনেকক শিক্ষা দি তেওঁলোকে পুনৰ লুষ্ট্ৰা, ইকনিয়াম আৰু আন্তিয়খিয়ালৈ উভতি গ'ল।
২২ শিষ্যবিলাকৰ আত্মাক দৃঢ় কৰি, বিশ্বাসত থাকিবলৈ উপদেশ দি, আৰু আমি বহুত কষ্টৰ মাজেৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব লাগিব।
২৩ পাছত তেওঁলোকে প্ৰত্যেক মণ্ডলীত তেওঁলোকক প্ৰাচীন হিচাপে নিযুক্ত কৰি উপবাসে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, যিজনৰ ওপৰত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁলোকক শান্তি দিলে।
২৪ পীচিদিয়া পাৰ হৈ তেওঁলোকে পম্ফিলিয়ালৈ আহিল।
২৫ পৰ্গাত বাক্য প্ৰচাৰ কৰি আটলিয়ালৈ নামি গ'ল।
২৬ তাৰ পৰা জাহাজেৰে আন্তিয়খিয়ালৈ গ'ল, য'ৰ পৰা তেওঁলোকে সম্পন্ন কৰা কামৰ বাবে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত তেওঁলোকক শান্তি দিয়া হ'ল।
২৭ পাছত তেওঁলোকে আহি মণ্ডলীক একত্ৰিত কৰিলে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত কৰা সকলো কাম আৰু তেওঁ কেনেকৈ অনা-ইহুদীসকলৰ বাবে বিশ্বাসৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে আলোচনা কৰিলে।
২৮ তাতে শিষ্যবিলাকৰ লগত বহুদিন থাকিল।

অধ্যায় ১৫

১ যিহূদিয়াৰ পৰা নামি অহা কিছুমান লোকে ভাইসকলক শিক্ষা দি ক'লে, "মোচিৰ দৰে চুন্নৎ নহ'লে তোমালোক পৰিত্ৰাণ নাপাবা।"
২ তেতিয়া পৌল আৰু বাৰ্ণবা তেওঁলোকৰ লগত অলপ বিবাদ আৰু বিবাদ হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে পৌল আৰু বাৰ্ণবা আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক এই বিষয়ে পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলৰ ওচৰলৈ যিৰূচালেমলৈ যাবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।

৩ আৰু মণ্ডলীৰ কাষেৰে বাটত লৈ অনাৰ পাছত তেওঁলোকে অনা-ইহুদীসকলৰ ধৰ্মান্তৰিত হোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰি ফিনিচ আৰু চমৰীয়াৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গ'ল;
৪ আৰু যিৰূচালেমলৈ আহি মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত কৰা সকলো কথা প্ৰচাৰ কৰিলে।
৫ কিন্তু বিশ্বাসী ফৰীচীসকলৰ কিছুমান পন্থাই উঠি ক'লে, "তেওঁলোকক চুন্নত কৰা আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া প্ৰয়োজন।"
6 পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে এই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবলৈ একত্ৰিত হ'ল।
7 তেতিয়া পিতৰে উঠি আহি তেওঁলোকক ক'লে, "ভাইসকল, তোমালোকে জানো যে, বহু দিনৰ আগতে ঈশ্বৰে আমাৰ মাজৰ পৰা কেনেকৈ বাছনি কৰিলে, যাতে অনা-ইহুদীসকলে মোৰ মুখেৰে শুভবাৰ্ত্তাৰ বাক্য শুনিব পাৰে। আৰু বিশ্বাস কৰক।
৮ আৰু যি ঈশ্বৰে হৃদয়বোৰ জানে, তেওঁ আমাক পবিত্ৰ আত্মা দি তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিলে;
9 আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ হৃদয় পবিত্ৰ কৰি আমাৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নকৰিবা।
১০ এতেকে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ বা আমি বহন কৰিব নোৱাৰা যোৰ শিষ্যসকলৰ ডিঙিত পিন্ধিবলৈ তোমালোকে ঈশ্বৰক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা?
১১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমিও তেওঁলোকৰ দৰে পৰিত্ৰাণ পাম।
১২ তেতিয়া সকলো লোকে মৌন হৈ বাৰ্ণবা আৰু পৌলৰ আগত শুনি ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত কি আচৰিত কাৰ্য্য আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিছিল, সেই বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৩ তেওঁলোকে মনে মনে থকাৰ পাছত যাকোবে উত্তৰ দি ক'লে, "ভাইসকল, মোৰ কথা শুনা।
১৪ চিমিয়োনে প্ৰকাশ কৰিলে যে ঈশ্বৰে প্ৰথমে অনা-ইহুদীসকলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা নিজৰ নামৰ বাবে এটা জাতি উলিয়াই আনিবলৈ কেনেকৈ আহিছিল।
১৫ আৰু ভাববাদীসকলৰ বাক্য এই কথাৰ লগত একমত; লিখাৰ দৰে,
১৬ ইয়াৰ পাছত মই উভতি আহিম আৰু ভাঙি যোৱা দায়ূদৰ তম্বু পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম; আৰু মই তাৰ ধ্বংসাৱশেষবোৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম আৰু তাক স্থাপন কৰিম।
১৭ এই সকলো কাম কৰা যিহোৱাই কৈছে, এই সকলো কাম কৰা যিহোৱাই কৈছে, এই কাৰণে অৱশিষ্ট লোকসকলে প্ৰভুক বিচাৰিব আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকক বিচাৰিব।
১৮ জগতৰ আদিৰে পৰা তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰে জানে।
১৯ এই কাৰণে মোৰ বাক্য হ'ল, যিবিলাক অনা-ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিছে, আমি তেওঁলোকক অশান্তি নিদিওঁ।
২০ কিন্তু আমি তেওঁলোকক লিখি দিওঁ যাতে তেওঁলোকে মূৰ্তিৰ অশুচিতা, ব্যভিচাৰ, ডিঙি চেপি হত্যা কৰা বস্তু আৰু তেজৰ পৰা বিৰত থাকে।
২১ কিয়নো পুৰণি কালৰ মোচিৰ প্ৰচাৰ কৰা লোকসকলে প্ৰতি নগৰতে প্ৰতি বিশ্ৰামবাৰে ধৰ্ম্মঘৰত পঢ়ে।
২২ তেতিয়া পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে পৌল আৰু বাৰ্ণবাৰ লগত নিজৰ নিজৰ মনোনীত লোকসকলক আন্তিয়খিয়ালৈ পঠিয়াবলৈ সন্তুষ্ট কৰিলে। অৰ্থাৎ যিহূদা বাৰচবা আৰু চিলা, ভাইসকলৰ মাজৰ প্ৰধান লোকসকল।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই এনেদৰে চিঠি লিখিলে; পাঁচনি, প্ৰাচীন আৰু ভাইসকলে আন্তিয়খিয়া, অৰিয়া আৰু কিলিচিয়াত থকা অনা-ইহুদী ভাইসকলক শুভেচ্ছা পঠালে।
২৪ কিয়নো আমি শুনিছো যে আমাৰ পৰা ওলাই অহা কিছুমানে তোমালোকক বাক্যৰে আতংকিত কৰি তোমালোকৰ আত্মাক উলংঘা কৰি ক'লে, "তোমালোকে চুন্নত কৰিব লাগিব আৰু বিধান পালন কৰিব লাগিব;
২৫ আমাৰ প্ৰিয় বাৰ্ণবা আৰু পৌলৰ সৈতে মনোনীত লোকসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াবলৈ একমত হৈ আমাৰ মনলৈ ভাল যেন লাগিল।
২৬ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ বিপন্ন কৰা মানুহ।
২৭ এতেকে আমি যিহূদা আৰু চীলাক পঠাইছো, যিসকলেও তোমালোকক মুখেৰে সেই কথা ক'ব।
২৮ কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা আৰু আমাৰ বাবে এই আৱশ্যকীয় বস্তুতকৈ ডাঙৰ বোজা তোমালোকৰ ওপৰত নপৰিবলৈ ভাল যেন লাগিল;
২৯ তোমালোকে মূৰ্তিক উৎসৰ্গ কৰা আহাৰ, তেজ, ডিঙি চেপি ধৰা বস্তু আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা বিৰত থাকক; ফেৰে য়ে ৱেল।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকক বিদায় দি আন্তিয়খিয়ালৈ আহিল আৰু লোকসকলক একত্ৰিত কৰি পত্ৰখন প্ৰচাৰ কৰিলে।
৩১ যিবিলাক পঢ়ি তেওঁলোকে সান্ত্বনা লাভৰ বাবে আনন্দিত হ'ল।
৩২ যিহূদা আৰু চীলা নিজেও ভাববাদী হৈ ভাইসকলক বহু কথাৰে উপদেশ দি তেওঁলোকক দৃঢ় কৰিলে।
33 তাতে কিছু সময় থকাৰ পাছত, ভাইসকলৰ পৰা তেওঁলোকক শান্তিৰে পাঁচনিসকলৰ ওচৰলৈ যাবলৈ দিয়া হ'ল।
৩৪ তথাপিও চিলাছে তাত স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ সন্তুষ্ট হ'ল।
৩৫ পৌল আৰু বাৰ্ণবেও আন বহু লোকৰ সৈতে আন্তিয়খিয়াত প্ৰভুৰ বাক্যৰ শিক্ষা আৰু প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।
36 কিছুদিনৰ পাছত পৌলে বাৰ্ণবাক ক'লে, "আহক আমি প্ৰভুৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা প্ৰতিখন নগৰত আমাৰ ভাইসকলৰ ওচৰলৈ উভতি যাওঁ আৰু তেওঁলোকৰ কেনেকুৱা হৈছে চাওঁ।"
37 বাৰ্ণবাই মাৰ্ক নামৰ যোহনক লগত লৈ যাবলৈ মন কৰিলে।
38 কিন্তু পৌলে তেওঁক লগত লৈ যোৱাটো ভাল নাছিল, যিজনে পম্ফিলিয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি আহি তেওঁলোকৰ লগত কামত নাযায়।
39 তেওঁলোকৰ মাজত বিবাদ ইমানেই তীব্ৰ হৈ পৰিল যে তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ গ'ল;
৪০ পাছত পৌলে চাইলাছক বাছি লৈ, ভাইবিলাকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে শোষিত হৈ গুচি গ'ল।
৪১ পাছত তেওঁ চিৰিয়া আৰু কিলিচিয়াত গৈ মণ্ডলীবোৰক দৃঢ় কৰিলে।

অধ্যায় ১৬

১ তেতিয়া তেওঁ দৰবে আৰু লুষ্ট্ৰালৈ আহিল, তাতে তীমথিয় নামৰ এজন শিষ্য আছিল, যি এগৰাকী ইহুদী আৰু বিশ্বাসী মহিলাৰ পুত্ৰ আছিল। কিন্তু তেওঁৰ পিতৃ গ্ৰীক আছিল।
২ লুষ্ট্ৰা আৰু ইকনিয়ামত থকা ভাইসকলে সেই বিষয়ে ভালদৰেই জনাইছিল।
৩ তেওঁক পৌলে তেওঁৰ লগত যাব লাগিব; আৰু সেই অঞ্চলত থকা ইহুদীসকলৰ কাৰণে তেওঁক লৈ চুন্নত কৰিলে;
৪ আৰু নগৰবোৰৰ মাজেৰে গৈ থাকোঁতে যিৰূচালেমত থকা পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে নিযুক্ত কৰা আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক প্ৰদান কৰিলে।
৫ আৰু সেইদৰে মণ্ডলীবিলাক বিশ্বাসত সুদৃঢ় হ'ল আৰু দৈনিক সংখ্যা বৃদ্ধি পালে।
6 পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই এছিয়াত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবলৈ নিষেধাজ্ঞা আৰোপ কৰিলে।
৭ তেওঁলোকে মীচিয়ালৈ অহাৰ পাছত বিথনিয়ালৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু আত্মাই তেওঁলোকক অনুমতি নিদিলে।
৮ মীচিয়াৰ কাষেৰে পাৰ হৈ ত্ৰোয়ালৈ নামি আহিল।
9 ৰাতি পৌলক এটা দৰ্শন দেখা গ'ল; মেচিদোনিয়াৰ এজন লোকে থিয় হৈ তেওঁক প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, "মচিদোনিয়ালৈ আহি আমাক সহায় কৰক।"
10 তেওঁ সেই দৰ্শন দেখাৰ পাছত লগে লগে আমি মেচিডোনিয়ালৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ আৰু নিশ্চিতভাৱে গোট খালোঁ যে প্ৰভুৱে আমাক তেওঁলোকক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ মাতিছে।
১১ তেতিয়া আমি ত্ৰোয়াচৰ পৰা ওলাই আহি পোনে পোনে চমোথ্ৰাচিয়ালৈ আৰু পিছদিনা নেপলিছলৈ আহিলোঁ।
১২ তাৰ পৰা ফিলিপীলৈ, যিখন মেচিডোনিয়াৰ প্ৰধান নগৰ আৰু এখন উপনিবেশ।
১৩ বিশ্ৰামবাৰে নগৰৰ পৰা আমি নদীৰ পাৰৰ পৰা ওলাই গ'লোঁ, য'ত প্ৰাৰ্থনা কৰা হয়। আৰু আমি বহি তাত আশ্ৰয় লোৱা মহিলাসকলৰ লগত কথা পাতিলোঁ।
১৪ থিয়াতিৰা নগৰৰ বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ বিক্ৰেতা লিদিয়া নামৰ এগৰাকী মহিলাই আমাৰ কথা শুনিলে।
১৫ তেতিয়া তাই আৰু তাইৰ ঘৰৰ লোকে বাপ্তিস্ম ল'লে, তাই আমাক অনুৰোধ কৰিলে, "তোমালোকে যদি মোক প্ৰভুৰ প্ৰতি বিশ্বাসী বুলি বিচাৰা, তেন্তে মোৰ ঘৰলৈ আহক আৰু তাত থাকক।" আৰু তাই আমাক বাধ্য কৰালে।
16 আমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গৈ থাকোঁতে, ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আত্মা থকা এগৰাকী ছোৱালীয়ে আমাক লগ পালে, যিয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰি তাইৰ প্ৰভুসকলক বহুত লাভ কৰিলে।
১৭ তেওঁ পৌল আৰু আমাৰ পিছে পিছে গৈ চিঞৰি ক'লে, "এই মানুহবোৰ সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ দাস, যিসকলে আমাক পৰিত্ৰাণৰ পথ দেখুৱাইছে।"
১৮ আৰু তাই বহু দিন এই কাম কৰিলে। কিন্তু পৌলে দুখ পাই আত্মাক ক'লে, "মই তোমাক যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে তাইৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ আজ্ঞা দিছো।" আৰু সেই সময়তে তেওঁ ওলাই আহিল।
১৯ যেতিয়া তাইৰ প্ৰভুসকলে তেওঁলোকৰ লাভৰ আশা নাইকিয়া হোৱা দেখি পৌল আৰু চাইলাছক ধৰি বজাৰত শাসনকৰ্তাসকলৰ ওচৰলৈ টানি আনিলে।
২০ আৰু তেওঁলোকক দণ্ডাধীশসকলৰ ওচৰলৈ লৈ গৈ ক'লে, "এই লোকসকলে ইহুদী হৈ আমাৰ নগৰখনক অতিশয় অশান্তি দিছে।
২১ আৰু ৰোমীয়া হৈ আমি যি ৰীতি-নীতি গ্ৰহণ কৰিব আৰু পালন কৰিব নোৱাৰো, সেই ৰীতি-নীতিৰ শিক্ষা দিয়া।
22 তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে উঠিল আৰু দণ্ডাধীশসকলে তেওঁলোকৰ কাপোৰ ফালি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁলোকক অনেক প্ৰহাৰ কৰি কাৰাগাৰত পেলাই দিলে আৰু কাৰাগাৰৰ তত্ত্বাৱধায়কক তেওঁলোকক সুৰক্ষিত ৰাখিবলৈ আদেশ দিলে।
২৪ তেওঁ এনে আজ্ঞা পাই তেওঁলোকক ভিতৰৰ কাৰাগাৰত ঠেলি দিলে আৰু তেওঁলোকৰ ভৰি দুখন জোৰাত জোৰকৈ ৰাখিলে।
২৫ মাজনিশা পৌল আৰু চীলাছে প্ৰাৰ্থনা কৰি ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা গাইছিল।
26 হঠাতে এটা প্ৰচণ্ড ভূমিকম্প হ'ল আৰু কাৰাগাৰৰ ভেটিবোৰ কঁপাই গ'ল আৰু লগে লগে সকলো দুৱাৰ খোল খালে আৰু প্ৰত্যেকৰে বেণ্ডবোৰ খোলা হ'ল।
২৭ কাৰাগাৰৰ ৰক্ষকে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই কাৰাগাৰৰ দুৱাৰ খোলা দেখি, বন্দীসকলক পলাই যোৱা বুলি ধৰি লৈ তেওঁ নিজৰ তৰোৱালখন উলিয়াই নিজকে হত্যা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
২৮ কিন্তু পৌলে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "নিজৰ কোনো অপকাৰ নকৰিবা, কিয়নো আমি সকলোৱে ইয়াত আছো।"
২৯ তেতিয়া তেওঁ পোহৰ মাতিলে আৰু কঁপি কঁপি আহি পৌল আৰু চীলৰ আগত পৰিল।
৩০ আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ মই কি কৰিব লাগিব?"
৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া তুমি আৰু তোমাৰ বংশৰ পৰিত্ৰাণ পোৱা যাব।"
৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক আৰু তেওঁৰ ঘৰত থকা সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে।
33 ৰাতিৰ সেই সময়তে তেওঁবিলাকক লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ চাপবোৰ ধুই ল'লে; আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে লগে লগে বাপ্তিস্ম ল'লে।
34 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ আহি তেওঁলোকৰ আগত খাদ্য ৰাখি আনন্দ কৰিলে।
35 ৰাতি হোৱাৰ পাছত দণ্ডাধীশসকলে চাৰ্জেণ্টসকলক ক'বলৈ পঠালে, "তেওঁলোকক যাবলৈ দিয়ক।"
36 কাৰাগাৰৰ ৰক্ষকে পৌলক এই কথা ক'লে, "তোমালোকক এৰি দিবলৈ দণ্ডাধীশসকলে পঠিয়াইছে;
37 কিন্তু পৌলে তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁলোকে আমাক ৰোমীয়া হৈ অদোষীভাৱে প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু আমাক কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে; আৰু এতিয়া তেওঁলোকে আমাক গোপনে বাহিৰলৈ ঠেলি দিছেনে? নহয় সঁচাকৈয়ে; কিন্তু তেওঁলোকে নিজেই আহি আমাক উলিয়াই আনিব।
38 সেয়ে দণ্ডাধীশসকলক এই কথা ক'লে আৰু তেওঁলোক ৰোমীয়া বুলি শুনি তেওঁলোকে ভয় খালে।
৩৯ তেওঁলোকে আহি তেওঁলোকক অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁলোকক নগৰৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

৪০ পাছত তেওঁলোকে কাৰাগাৰৰ পৰা ওলাই লুদিয়াৰ ঘৰত সোমাল আৰু ভাইসকলক দেখি তেওঁলোকক সান্ত্বনা দি গুচি গ'ল।

অধ্যায় ১৭

১ পাছত তেওঁলোকে আম্ফিপলিছ আৰু এপলনিয়াৰ মাজেৰে পাৰ হৈ থিচলনীকিয়ালৈ গ'ল, য'ত ইহুদীসকলৰ এটা ধৰ্ম্মঘৰ আছিল।
২ পৌলে নিজৰ আচাৰ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তিনি বিশ্ৰামবাৰে তেওঁলোকৰ লগত শাস্ত্ৰৰ পৰা বিতৰ্ক কৰিলে।
৩ খ্ৰীষ্টই কষ্ট ভোগ কৰি মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ব লাগিব; আৰু মই তোমালোকক যি যীচুক প্ৰচাৰ কৰিছো, তেওঁ হৈছে খ্ৰীষ্ট।"
৪ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে বিশ্বাস কৰি পৌল আৰু চীলৰ লগত সংগতি কৰিলে; আৰু ভক্তিময় গ্ৰীকসকলৰ মাজৰ পৰা বহুত বেছি, আৰু প্ৰধান মহিলাসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমান নহয়।
৫ কিন্তু যিবিলাকে বিশ্বাস নকৰা ইহুদী সকলে ঈৰ্ষাত ঈৰ্ষা কৰি নীচ প্ৰকাৰৰ কিছুমান অশ্লীল লোকক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু গোটেই নগৰখনক হুলস্থুলীয়া কৰি তুলিলে আৰু যাচনৰ বংশত আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবলৈ বিচাৰিলে জনসাধাৰণলৈ।
6 যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক নাপালে, তেতিয়া তেওঁলোকে জেচন আৰু কিছুমান ভাইক নগৰৰ অধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ টানি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "যিসকলে জগতখনক ওলোটা কৰি পেলাইছে, তেওঁলোক ইয়ালৈও আহিছে;
৭ যাচোনে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু এই সকলোৱে কৈচৰৰ আজ্ঞাৰ বিপৰীতে কয় যে আন এজন ৰজা আছে, এজন যীচু।
৮ এই কথা শুনি তেওঁলোকে মানুহ আৰু নগৰৰ অধ্যক্ষসকলক আতংকিত কৰিলে।
9 তেওঁলোকে যাচোন আৰু আনজনৰ পৰা ৰক্ষা পালে, তেওঁলোকক এৰি দিলে।
10 ভাইবিলাকে লগে লগে পৌল আৰু চীলাক ৰাতি বেৰিয়ালৈ পঠিয়াই দিলে।
১১ এইবিলাক থিচলনীকীয়াতকৈ অধিক উন্নত আছিল, কাৰণ তেওঁলোকে সকলো সাজু হৈ বাক্য গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু সেই কথাবোৰ সঁচা হয় নে নহয় সেই বিষয়ে প্ৰতিদিনে শাস্ত্ৰত অনুসন্ধান কৰিছিল।
১২ এই কাৰণে তেওঁলোকৰ বহুতেই বিশ্বাস কৰিলে; গ্ৰীক হোৱা সন্মানীয় মহিলাসকলৰ বিষয়েও, আৰু পুৰুষৰ বিষয়েও, কিছুমান নহয়।
১৩ কিন্তু থিচলনীকীয়া ইহুদীসকলে যেতিয়া বেৰিয়াত পৌলে ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা হৈছে, সেই বিষয়ে জানিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তালৈও আহি লোকসকলক উত্তেজিত কৰিলে।
১৪ তেতিয়া ভাইসকলে পৌলক সাগৰলৈ যাবলৈ পঠিয়াই দিলে।
১৫ পাছে পৌলক পৰিচালিত কৰা সকলে তেওঁক এথেন্সলৈ লৈ গ'ল আৰু চিলাচ আৰু তীমথিয়ক তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগেৰে আহিবলৈ আজ্ঞা লৈ তেওঁলোক গুচি গ'ল।
১৬ পৌলে এথেন্সত তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁতে, সেই নগৰখন সম্পূৰ্ণৰূপে মূৰ্ত্তি পূজাৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হোৱা দেখি তেওঁৰ আত্মা উত্তেজিত হ'ল।
17 এই কাৰণে তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰত ইহুদী সকলৰ লগত, ভক্তবিলাকৰ লগত আৰু বজাৰত তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰা লোকসকলৰ লগত প্ৰতিদিনে বিবাদ কৰিছিল।
১৮ তেতিয়া ইপিকিউৰীয়া আৰু ষ্টোইকসকলৰ কিছুমান দাৰ্শনিক তেওঁৰ সন্মুখীন হ'ল। আৰু কিছুমানে ক'লে, "এই বাবলে কি ক'ব?" আন কিছুমানে, তেওঁ বিদেশী দেৱতাক নিৰ্দেশক যেন লাগে;
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি আৰেওপাগছলৈ লৈ গ'ল আৰু ক'লে, "আপুনি যি নতুন শিক্ষাৰ বিষয়ে কৈছে, সেই বিষয়ে আমি জানিব পাৰোঁনে?"
২০ কিয়নো তুমি আমাৰ কাণত কিছুমান অদ্ভুত কথা আনিছা;
২১ (কিয়নো তাত থকা সকলো এথেন্সবাসী আৰু বিদেশী লোকে নতুন কথা ক'বলৈ বা শুনিবলৈ বাহিৰে আন একোতে সময় কটাব নোৱাৰিলে।)
২২ তেতিয়া পৌলে মংগল গ্ৰহৰ পাহাৰৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, "হে এথেন্সৰ লোকসকল, মই বুজি পাওঁ যে, তোমালোক সকলো বিষয়তে অত্যধিক অন্ধবিশ্বাসী।"
২৩ কিয়নো মই পাৰ হৈ গৈ থাকোঁতে আৰু তোমালোকৰ ভক্তিবোৰ চাই থাকোঁতে অজ্ঞাত ঈশ্বৰৰ নামেৰে লিখা এটা বেদী পালোঁ। এতেকে তোমালোকে অজ্ঞান হৈ যাক পূজা কৰা, তেওঁক মই তোমালোকক জনাইছোঁ।
২৪ জগত আৰু তাত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰ, তেওঁ স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰত বাস নকৰে;
২৫ আৰু মানুহৰ হাতেৰে পূজা কৰা নহয়, কিয়নো তেওঁ সকলোকে জীৱন, উশাহ আৰু সকলো বস্তু দিয়ে;
২৬ আৰু গোটেই পৃথিৱীত বাস কৰিবলৈ মানুহৰ সকলো জাতি এক তেজেৰে সৃষ্টি কৰিলে আৰু আগতে নিৰ্ধাৰিত সময় আৰু তেওঁলোকৰ বাসস্থানৰ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিলে;
২৭ আমাৰ প্ৰত্যেকৰে পৰা দূৰত নাথাকিলেও যদি তেওঁলোকে প্ৰভুক অনুভূতি কৰিব পাৰে আৰু তেওঁক বিচাৰি পায়;
২৮ কিয়নো তেওঁৰ দ্বাৰাই আমি জীয়াই আছো, গতি কৰিছো আৰু আমাৰ সত্তা আছে; যেনেকৈ তোমালোকৰ নিজৰ কবিসকলেও কৈছে, কিয়নো আমিও তেওঁৰ বংশ।
২৯ কিয়নো আমি যিহেতু ঈশ্বৰৰ বংশধৰ, গতিকে ঈশ্বৰক শিল্প আৰু মানুহৰ কৌশলেৰে খোদিত কৰা সোণ বা ৰূপ বা শিলৰ দৰে বুলি ভবা উচিত নহয়।
৩০ আৰু এই অজ্ঞানতাৰ সময়বোৰলৈ ঈশ্বৰে চকু টিপিয়াইছিল; কিন্তু এতিয়া সকলোকে অনুতাপ কৰিবলৈ সকলোকে আজ্ঞা দিছে।
৩১ কিয়নো তেওঁ নিযুক্ত কৰা মানুহজনৰ দ্বাৰাই জগতক ধাৰ্মিকতাৰে বিচাৰ কৰিব; যাৰ বিষয়ে তেওঁ সকলো মানুহক আশ্বাস দিলে, কাৰণ তেওঁ তেওঁক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে।"

৩২ মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ কথা শুনি কোনোৱে ঠাট্টা কৰিলে আৰু আন কোনোৱে ক'লে, "আমি তোমাৰ এই বিষয়ে পুনৰ শুনিম।"
৩৩ তেতিয়া পৌলে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা গুচি গ'ল।
34 কিন্তু কিছুমান লোকে তেওঁৰ লগত আঁকোৱালি লৈ বিশ্বাস কৰিলে।

অধ্যায় ১৮

১ এইবোৰৰ পাছত পৌলে এথেন্সৰ পৰা ওলাই কৰিন্থলৈ আহিল;
২ তেতিয়া পণ্টুচত জন্মগ্ৰহণ কৰা অকিলা নামৰ এজন ইহুদীক তেওঁৰ পত্নী প্ৰিস্কিলাৰ সৈতে ইটালীৰ পৰা অহা এজন ইহুদীক পালে। (কিয়নো ক্লাউডিয়ে সকলো ইহুদীক ৰোমৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ আজ্ঞা দিছিল।) আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩ আৰু তেওঁ একে শিল্পকৰ্মী হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকৰ লগত থাকি কাম কৰিছিল;
৪ তেওঁ প্ৰতি বিশ্ৰামবাৰে ধৰ্ম্মঘৰত আলোচনা কৰিছিল আৰু ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলক বুজাইছিল।
5 যেতিয়া চিলাচ আৰু তীমথিয় মেচিডোনিয়াৰ পৰা আহিল, তেতিয়া পৌলে আত্মাত হেঁচা মাৰি ধৰিলে আৰু ইহুদীসকলৰ আগত সাক্ষ্য দিলে যে যীচু খ্ৰীষ্ট।
৬ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ বিৰোধিতা কৰি নিন্দা কৰিলে, তেওঁ নিজৰ কাপোৰ জোকাৰি ক'লে, "তোমালোকৰ তেজ তোমালোকৰ নিজৰ মূৰত হওক; মই পৰিষ্কাৰ, এতিয়াৰ পৰা মই অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ যাম।
7 তাৰ পাছত তেওঁ গুষ্ট নামৰ এজন ব্যক্তিৰ ঘৰত সোমাল, যিজন ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিছিল।
8 তাৰ পাছত ক্ৰীস্পেচ, নামঘৰৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ, নিজৰ সকলো ঘৰৰ সৈতে প্ৰভুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। আৰু কৰিন্থীয়াসকলৰ বহুতেই শুনি বিশ্বাস কৰিলে আৰু বাপ্তিস্ম ল'লে।
9 তেতিয়া প্ৰভুৱে ৰাতি পৌলক দৰ্শনেৰে ক'লে, " ভয় নকৰিবা, কিন্তু কথা কওক, আৰু নিৰৱে নাথাকক।
১০ কিয়নো মই তোমাৰ লগত আছোঁ, আৰু কোনেও তোমাৰ ওপৰত আপত্তি কৰিব নোৱাৰে;
১১ তাতে এবছৰ ছমাহ ধৰি তেওঁলোকৰ মাজত ঈশ্বৰৰ বাক্য শিকাই থাকিল।
১২ আৰু গালিও অখায়াৰ সেনাপতি হৈ ইহুদীসকলে পৌলৰ বিৰুদ্ধে একমত হৈ বিদ্ৰোহ কৰি তেওঁক বিচাৰ আসনলৈ লৈ গ'ল।
১৩ তেওঁ ক'লে, "এই ব্যক্তিয়ে মানুহক বিধানৰ বিপৰীতে ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিবলৈ বুজাইছে।"
১৪ পৌলে মুখ মেলিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত গালিওৱে ইহুদীসকলক ক'লে, "হে ইহুদীসকল, যদি অন্যায় বা দুষ্ট অশ্লীল কাৰ্য্যৰ বিষয় হ'লহেঁতেন, তেন্তে মই তোমালোকক সহ্য কৰিব পাৰিম।
১৫ কিন্তু যদি বাক্য আৰু নাম আৰু তোমালোকৰ বিধানৰ প্ৰশ্ন হয়, তেন্তে তোমালোকে তালৈ চোৱা; কিয়নো মই এনে বিষয়ত কোনো বিচাৰক নহ'ম।
১৬ তেওঁ তেওঁলোকক বিচাৰ আসনৰ পৰা খেদি পঠিয়ালে।
১৭ তেতিয়া সকলো গ্ৰীকে ধৰ্মধ্বংসঘৰৰ প্ৰধান চোষ্টেনিছক ধৰি বিচাৰ আসনৰ আগত প্ৰহাৰ কৰিলে। আৰু গালিওৱে সেইবোৰৰ কোনোটোৱেই গুৰুত্ব নিদিলে।
18 তাৰ পাছত পৌলে তাত বহু সময় থাকিল আৰু ভাইবিলাকৰ পৰা বিদায় লৈ তাৰ পৰা অৰিয়ালৈ জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰিলে আৰু তেওঁৰ লগত প্ৰীচ্কিলা আৰু অকিলাও গ'ল। কনক্ৰিয়াত মূৰ কাটিছিল, কিয়নো তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা আছিল।
১৯ তেতিয়া তেওঁ ইফিচলৈ আহি তেওঁলোকক তাতে এৰি থৈ গ'ল, কিন্তু তেওঁ নিজে ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰৱেশ কৰি ইহুদীসকলৰ লগত আলোচনা কৰিলে।
২০ যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত অধিক সময় থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ সন্মতি নিদিলে;
২১ কিন্তু তেওঁবিলাকক বিদায় দি ক'লে, "যিৰূচালেমত আহিবলগীয়া এই ভোজটো মই যিকোনো প্ৰকাৰে পালন কৰিব লাগিব; পাছত তেওঁ ইফিচৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰিলে।
২২ তেওঁ কৈচৰিয়াত নামি আহি মণ্ডলীক প্ৰণাম জনাই আন্তিয়খিয়ালৈ নামি গ'ল।
২৩ তাতে কিছু সময় কটোৱাৰ পাছত তেওঁ গুচি গ'ল আৰু সকলো শিষ্যক শক্তিশালী কৰি গলাতিয়া আৰু ফ্ৰিগিয়া দেশৰ সকলো অঞ্চল ক্ৰমে ঘূৰি গ'ল।
২৪ তেতিয়া আলেকজেণ্ড্ৰিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰা এপল'ছ নামৰ এজন ইহুদী এজন বাকপটু আৰু শাস্ত্ৰত শক্তিশালী ব্যক্তি ইফিচলৈ আহিল।
২৫ এই মানুহজনক প্ৰভুৰ পথত শিক্ষা দিয়া হৈছিল; আৰু আত্মাত উগ্ৰ হৈ তেওঁ কেৱল যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ কথা জানি প্ৰভুৰ কথাবোৰ অধ্যৱসায়ীভাৱে ক'লে আৰু শিক্ষা দিলে।
২৬ তেতিয়া তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰত সাহসেৰে কথা ক'বলৈ ধৰিলে;
২৭ তেওঁ আখায়ালৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, ভাইসকলে শিষ্যসকলক তেওঁক গ্ৰহণ কৰিবলৈ উপদেশ দি লিখিলে;
২৮ কিয়নো তেওঁ ইহুদীসকলক আৰু সেই কথা ৰাজহুৱাভাৱে পতিয়ন নিয়াইছিল আৰু শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্ট যেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিছিল।

অধ্যায় ১৯

১ এপল্লোচ কৰিন্থত থকাৰ সময়ত পৌলে ওপৰৰ অঞ্চলবোৰ পাৰ হৈ ইফিচলৈ আহিল আৰু কিছুমান শিষ্যক পালে।
২ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছৰে পৰা পবিত্ৰ আত্মা পাইছানে?" তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মা আছে নে নাই আমি ইমানো শুনা নাই।"
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তেন্তে তোমালোকে কিহৰ বাবে বাপ্তিস্ম লোৱা হ'লা?" তেওঁলোকে ক'লে, "যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ সময়লৈকে।"
৪ তেতিয়া পৌলে ক'লে, "যোহনে তেওঁৰ পিছত যিজন আহিব, অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, সেই কথা কৈ, যোহনে অনুতাপৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম দিলে।
৫ এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্ম ল'লে।

৬ পৌলে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে, পবিত্ৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল; আৰু তেওঁলোকে অন্য ভাষাত কথা ক'লে আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে।
৭ সকলো লোকৰ বয়স প্ৰায় বাৰজন আছিল।
8 তেতিয়া তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে বিতৰ্ক আৰু বুজাই তিনিমাহ ধৰি সাহসেৰে কথা ক'লে।
9 কিন্তু বিভক্তসকলে কঠিন হৈ, বিশ্বাস নকৰি, লোকসকলৰ আগত সেই কথাৰ বেয়া কথা ক'লে, তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আৰু শিষ্যসকলক পৃথক কৰি দিলে, আৰু প্ৰতিদিনে এজন অতিৰানাছৰ পঢ়াশালিত বিতৰ্ক কৰি গ'ল।
১০ আৰু দুবছৰৰ ভিতৰত এইদৰেই চলি থাকিল; এইদৰে এছিয়াত বাস কৰা সকলোৱে ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলে প্ৰভু যীচুৰ বাক্য শুনিলে।
১১ পৌলৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে বিশেষ আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে।
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা ৰোগীৰ ৰুমাল বা এপ্ৰ'ন আনি দিয়া হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পৰা ৰোগবোৰ আঁতৰি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্ট আত্মাবোৰ ওলাই গ'ল।
13 তেতিয়া কিছুমান অঘৰী ইহুদী, ভূত-প্ৰেত নিৰ্বাসিত লোকে দুষ্ট আত্মা থকা লোকসকলক প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে মাতি ক'লে, "পৌলে প্ৰচাৰ কৰা যীচুৰ নামেৰে আমি তোমালোকক শপত দিছো।"
১৪ ইহুদী আৰু পুৰোহিতৰ মুৰব্বী এজন স্কেৱৰ সাতজন পুত্ৰ আছিল।
১৫ তেতিয়া দুষ্ট আত্মাই উত্তৰ দি ক'লে, "মই যীচুক জানো আৰু পৌলক মই জানো; কিন্তু তোমালোক কোন?
16 আৰু যিজন মানুহত দুষ্ট আত্মা আছিল, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত জপিয়াই তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰি তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে উলংগ আৰু আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈ সেই ঘৰৰ পৰা পলাই গ'ল।
১৭ ইফিচত বাস কৰা সকলো ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলেও এই কথা জানিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ সকলোৰে ওপৰত ভয় পৰিল আৰু প্ৰভু যীচুৰ নাম মহিমা হ'ল।
১৮ তাতে বিশ্বাসী অনেকে আহি স্বীকাৰ কৰিলে আৰু নিজৰ কৰ্ম প্ৰকাশ কৰিলে।
১৯ কৌতুহলী কলা-কৌশল ব্যৱহাৰ কৰা বহুতেই নিজৰ কিতাপবোৰ একত্ৰিত কৰি সকলো মানুহৰ আগত জ্বলাই দিলে;
২০ তেনেকৈয়ে ঈশ্বৰৰ বাক্য বাঢ়ি আহি জয়ী হ'ল।
২১ এই কথাবোৰ শেষ হোৱাৰ পাছত পৌলে মকিদোনিয়া আৰু আখায়াৰ মাজেৰে গৈ যিৰূচালেমলৈ যাবলৈ মন কৰিলে আৰু ক'লে, "মই তাত যোৱাৰ পাছত ৰোমকো চাব লাগিব।"
২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সেৱা কৰা দুজন তীমথিয় আৰু ইৰষ্টাক মেচিডোনিয়ালৈ পঠিয়াই দিলে। কিন্তু তেওঁ নিজেই এছিয়াত এটা ঋতু থাকিল।
২৩ সেই সময়ত সেই বাটত সৰু আলোড়নৰ সৃষ্টি হ'ল।
২৪ কিয়নো ডেমেট্ৰিয়া নামৰ এজন ৰূপৰ মিস্ত্ৰীয়ে ডায়েনাৰ বাবে ৰূপৰ মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু তেওঁ শিপিনীসকলৰ বাবে অলপ লাভ কৰা নাছিল;
২৫ তেওঁ একে কামৰ কৰ্মীসকলক মাতি ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, তোমালোকে জানো যে এই কৰ্মৰ দ্বাৰাই আমাৰ ধন-সম্পত্তি আছে।"
২৬ তোমালোকে দেখিছা আৰু শুনিছা যে, এই পৌলে অকলে ইফিচত নহয়, কিন্তু প্ৰায় সমগ্ৰ এছিয়াত, এই পৌলে বহুতো লোকক বুজাইছে আৰু তেওঁলোকক আঁতৰাই পেলাইছে, এই কথা কৈ যে তেওঁলোক হাতেৰে নিৰ্মিত কোনো দেৱতা নহয়।
২৭ যাতে আমাৰ এই শিল্পকলাক অসাৰ হ'ব পৰা বিপদত নহয়; কিন্তু মহান দেৱী ডায়েনাৰ মন্দিৰক তুচ্ছজ্ঞান কৰা হওক আৰু তেওঁৰ মহিমা ধ্বংস কৰা হওক, যাক সমগ্ৰ এছিয়া আৰু বিশ্বই পূজা কৰে।
২৮ এই কথাবোৰ শুনি তেওঁলোকে ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ চিঞৰি ক'লে, "ইফিচীয়াসকলৰ ডায়েনা মহান।"
২৯ গোটেই নগৰখন বিভ্ৰান্তিৰে ভৰি পৰিল আৰু পৌলৰ সঙ্গী মকিদনিয়াৰ লোক গয় আৰু অৰিষ্টৰকক ধৰি একেলগে থিয়েটাৰৰ ভিতৰলৈ লৰালৰিকৈ গ'ল।
৩০ পৌলে লোকসকলৰ মাজত সোমাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, শিষ্যসকলে তেওঁক অনুমতি নিদিলে।
৩১ আৰু এছিয়াৰ কিছুমান প্ৰধান লোকে তেওঁৰ বন্ধুসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল যে তেওঁ নিজকে থিয়েটাৰত দুঃসাহসিক যাত্ৰা নকৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল।
৩২ এতেকে কোনোৱে এটা কথা ক'লে, আৰু কোনোৱে আন এটা কথা ক'লে; আৰু অধিকাংশই নাজানিছিল যে তেওঁলোক কিয় একত্ৰিত হৈছে।
৩৩ ইহুদীসকলে আলেকজেণ্ডাৰক আগুৱাই নিলে। আলেকজেণ্ডাৰে হাতেৰে ইংগিত দিলে আৰু লোকসকলৰ আগত নিজৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
34 কিন্তু তেওঁ ইহুদী বুলি গম পাই দুঘণ্টাৰ ভিতৰত সকলোৱে একে মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "ইফিচীয়াসকলৰ ডায়েনা মহান।"
35 পাছত নগৰৰ ৰখীয়াজনে লোকসকলক সন্তুষ্ট কৰি ক'লে, "হে ইফিচৰ লোকসকল, ইফিচীয়া নগৰখন যে মহান দেৱী ডায়েনা আৰু বৃহস্পতিৰ পৰা নামি অহা মূৰ্তিৰ উপাসক, সেই বিষয়ে নাজানি কোন মানুহ আছে।" ?
৩৬ এতেকে এইবোৰ কথা ক'ব নোৱাৰাৰ বাবে তোমালোকে মনে মনে থকা উচিত আৰু অলৌকিকভাৱে একো নকৰা উচিত।
৩৭ কিয়নো তোমালোকে এই লোকসকলক ইয়ালৈ আনিলা, যিসকল মণ্ডলীৰ ডকাইতৰ নহয়, আৰু তোমালোকৰ দেৱীক নিন্দা কৰাও নহয়।
38 এতেকে দমেত্ৰিয়া আৰু তেওঁৰ লগত থকা শিপিনীসকলৰ যদি কোনো লোকৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিসংগতি আছে, তেন্তে বিধান মুকলি আৰু প্ৰতিনিধি আছে;
৩৯ কিন্তু যদি তোমালোকে আন বিষয়ৰ বিষয়ে কোনো সোধা-পোছা কৰে, তেন্তে সেই বিষয়ে বিধিগত সভাত নিৰ্ণয় কৰা হ'ব।
৪০ কিয়নো আজিৰ এই হুলস্থুলৰ কাৰণে আমি প্ৰশ্ন কৰা বিপদত পৰিছো।
৪১ এই কথা কৈ তেওঁ মণ্ডলীক বাহিৰ কৰি দিলে।

অধ্যায় ২০

১ এই হুলস্থুল বন্ধ হোৱাৰ পাছত পৌলে শিষ্যবিলাকক মাতি আনি আলিংগন কৰি মেচিদোনিয়ালৈ যাবলৈ ওলাই গ'ল।
২ তেওঁ সেই অঞ্চলবোৰ পাৰ হৈ গৈ তেওঁলোকক বহুত উপদেশ দি গ্ৰীচ দেশলৈ গ'ল।
৩ তাতে তিনি মাহ বাস কৰিলে। যেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক অপেক্ষা কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ অৰিয়ালৈ জাহাজেৰে যাবলৈ ওলাইছিল, তেতিয়া তেওঁ মেচিদনিয়াৰ মাজেৰে উভতি যাবলৈ মন কৰিলে।
৪ তাতে তেওঁৰ লগত বেৰিয়াৰ চোপাত্ৰে এছিয়ালৈ গ'ল; আৰু থিচলনীকীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা অৰিষ্টাৰক আৰু চেকুণ্ডু; আৰু দৰবেৰ গয় আৰু তীমথিয়; আৰু এছিয়াৰ তিকিকাচ আৰু ট্ৰফিমাছ।
৫ আগে আগে যোৱা এইবিলাকে আমাৰ কাৰণে ত্ৰোয়াত বৈ গ'ল।
6 আমি খমিৰবিহীন পিঠা খোৱাৰ পিছত ফিলিপীৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰি পাঁচ দিনত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ত্ৰোয়ালৈ আহিলোঁ; য'ত আমি সাত দিন বাস কৰিলোঁ।
7 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা যেতিয়া শিষ্যসকলে পিঠা ভাঙিবলৈ একত্ৰিত হ'ল, তেতিয়া পৌলে পিছদিনা যাবলৈ সাজু হৈ তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিলে। আৰু মাজনিশালৈকে ভাষণ চলাই থাকিল।
৮ তাতে তেওঁলোকে গোট খাই থকা ওপৰৰ কোঠাটোত বহুতো লাইট আছিল।
9 তাতে খিৰিকীত ইউটিকাচ নামৰ এজন ডেকা বহি আছিল, আৰু পৌলে বহু সময় প্ৰচাৰ কৰি থকাৰ সময়তে তেওঁ টোপনিতে ডুব গ'ল আৰু তৃতীয় মহলাৰ পৰা তললৈ পৰিল আৰু মৃত অৱস্থাত উঠাই লোৱা হ'ল।
১০ পৌলে নামি গৈ তেওঁৰ ওপৰত পৰি তেওঁক আলিংগন কৰি ক'লে, "তোমালোকে নিজকে আতংকিত নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ জীৱন তেওঁৰ মাজত আছে।
১১ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ ওপৰলৈ উঠি আহি পিঠা ভাঙি খাই আৰু দিন পুৱালৈকে বহু সময় কথা পাতিলে, তেতিয়া তেওঁ গুচি গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে ডেকাজনক জীৱিত কৰি আনিলে আৰু অলপো সান্ত্বনা নাপালে।
13 তাৰ পাছত আমি জাহাজত উঠি আচোচলৈ গৈ পৌলক লৈ যাবলৈ মন কৰিলে।
১৪ আচোচত যেতিয়া তেওঁ আমাক লগ পালে, আমি তেওঁক ঘৰত লৈ মিটিলেনলৈ আহিলোঁ।
১৫ আমি তাৰ পৰা জাহাজেৰে গৈ পাছদিনা কিয়োছৰ ওপৰেৰে আহিলোঁ; পাছদিনা আমি চামোচত উপস্থিত হ'লোঁ আৰু ট্ৰ'গিলিয়ামত থাকিলোঁ; পাছদিনা আমি মিলেটলৈ আহিলোঁ।
১৬ কিয়নো পৌলে এছিয়াত সময় কটাব নিবিচৰাৰ কাৰণে ইফিচৰ কাষেৰে জাহাজ চলাবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল;
১৭ মিলিতচৰ পৰা তেওঁ ইফিচলৈ পঠিয়াই মণ্ডলীৰ প্ৰাচীনসকলক মাতিলে।
18 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, "মই এছিয়ালৈ অহাৰ প্ৰথম দিনাৰ পৰাই মই সকলো সময়তে তোমালোকৰ লগত কেনেকুৱা আছিলোঁ, সেই দিনা তোমালোকে জানা।
19 ইহুদীবিলাকৰ অপেক্ষাত মোৰ ওপৰত হোৱা সকলো নম্ৰতাৰে আৰু বহুতো চকুলো আৰু পৰীক্ষাৰে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিলোঁ।
২০ আৰু মই তোমালোকৰ উপকাৰ হোৱা একোৱেই ৰক্ষা নকৰিলোঁ, কিন্তু তোমালোকক দেখুৱাই দিলোঁ আৰু তোমালোকক ৰাজহুৱাকৈ আৰু ঘৰে ঘৰে শিক্ষা দিলোঁ।
২১ ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অনুতাপ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰা বুলি সাক্ষ্য দিলোঁ।
২২ এতিয়া চোৱা, মই আত্মাত বান্ধ খাই যিৰূচালেমলৈ যাওঁ, তাত মোৰ যি হ'ব, সেই বিষয়ে নাজানি।
২৩ ইয়াৰ বাহিৰে পবিত্ৰ আত্মাই প্ৰতিখন নগৰত সাক্ষ্য দি কয় যে বান্ধোন আৰু দুখবোৰ মোৰ বাবে স্থায়ী হৈ আছে।
২৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ প্ৰভু যীচুৰ পৰা লাভ কৰা পৰিচৰ্যা আনন্দৰে সমাপ্ত কৰিবলৈ এইবোৰৰ কোনোটোৱেই মোক প্ৰেৰিত নকৰে আৰু মই মোৰ প্ৰাণক প্ৰিয় বুলি নাভাবো .
২৫ এতিয়া চোৱা, মই জানো যে, যিসকলৰ মাজত মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰচাৰ কৰি আহিছো, তোমালোক সকলোৱে মোৰ মুখ আৰু দেখা নাপাবা।
২৬ এই কাৰণে মই আজি তোমালোকক সাক্ষ্য দিবলৈ লৈছোঁ যে মই সকলো মানুহৰ তেজৰ পৰা নিৰ্মিত।
২৭ কিয়নো মই তোমালোকক ঈশ্বৰৰ সকলো পৰামৰ্শ প্ৰকাশ কৰিবলৈ বিৰত থকা নাই।
২৮ এতেকে পবিত্ৰ আত্মাই তোমালোকক চোৱাচিতা কৰা, ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক চোৱা-চিতা কৰিবলৈ নিজৰ আৰু সকলো জাকৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।
২৯ কিয়নো মই এই কথা জানো যে, মোৰ যোৱাৰ পাছত তোমালোকৰ মাজত ভয়ংকৰ পহুবোৰে জাকক ক্ষমা নকৰে।
৩০ আৰু শিষ্যসকলক তেওঁলোকৰ পিছে পিছে আঁতৰাই নিবলৈ তোমালোকৰ পৰাই বিকৃত কথা ক'বলৈ মানুহ উঠিব।
৩১ এতেকে সাৰ থাকক আৰু মনত ৰাখিবা যে তিনি বছৰৰ ভিতৰত মই প্ৰতিদিনে চকুলোৰে সকীয়াই দিয়া বন্ধ কৰা নাছিলো।
৩২ আৰু এতিয়া, ভাইসকল, মই তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ওচৰত আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ ওচৰত অৰ্পণ কৰিছো, যিয়ে তোমালোকক গঢ়ি তুলিব পাৰে আৰু পবিত্ৰ কৰা সকলোৰে মাজত তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰ দিব পাৰে।
৩৩ মই কাৰো ৰূপ বা সোণ বা কাপোৰৰ লোভ কৰা নাই।
৩৪ হয়, তোমালোকে নিজেই জানো, এই হাত দুখনে মোৰ আৰু মোৰ লগত থকা লোকসকলৰ বাবে সেৱা কৰিলে।
৩৫ মই তোমালোকক সকলো কথা দেখুৱাই দিলোঁ যে তোমালোকে ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বলসকলক সহায় কৰিব লাগে আৰু প্ৰভু যীচুৱে কোৱা কথাবোৰ মনত ৰাখিব লাগে, যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, " গ্ৰহণ কৰাতকৈ দান কৰাটো অধিক ধন্য।"
৩৬ এই কথা কৈ তেওঁ আঁঠু লৈ সকলোৰে লগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
37 তাতে সকলোৱে কান্দি কান্দি পৌলৰ ডিঙিত পৰি তেওঁক চুমা খালে।

৩৮ তেওঁ কোৱা কথাবোৰৰ বাবে সকলোতকৈ বেছি দুখ পাই, যাতে তেওঁলোকে আৰু তেওঁৰ মুখ দেখা নাপায়। পাছত তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত জাহাজলৈ গ'ল।

অধ্যায় ২১

১ তেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ পৰা ওলাই আহি জাহাজ চলাই পোনে পোনে কুচলৈ আৰু পিছদিনা ৰোডছলৈ আৰু তাৰ পৰা পাটাৰালৈ আহিলোঁ।
২ ফিনিচিয়ালৈ গৈ থকা এখন জাহাজ পাই আমি জাহাজত উঠি ৰাওনা হ'লোঁ।
3 আমি চাইপ্ৰাছক আৱিষ্কাৰ কৰি বাওঁফালে এৰি অৰিয়ালৈ গৈ তূৰত অৱতৰণ কৰিলোঁ;
৪ আমি শিষ্যসকলক বিচাৰি তাত সাত দিন থাকিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে পৌলক আত্মাৰ দ্বাৰাই ক'লে যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ নাযাব।
৫ সেই দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰি আমি গুচি গ'লোঁ আৰু বাটত গ'লোঁ; আৰু আমি নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱালৈকে তেওঁলোকে আমাক পত্নী আৰু সন্তানৰ সৈতে বাটত লৈ গ'ল আৰু আমি পাৰত আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ।
৬ আৰু আমি ইজনে সিজনৰ পৰা বিদায় লৈ জাহাজত উঠিলোঁ; আৰু তেওঁলোক পুনৰ ঘৰলৈ উভতি আহিল।
7 আমি তূৰৰ পৰা যাত্ৰা শেষ কৰি টলেমাইলৈ আহি ভাইসকলক প্ৰণাম জনাই এদিন তেওঁলোকৰ লগত থাকিলোঁ।
৪ পাছদিনা আমি পৌলৰ সৈন্যই গুচি গৈ কৈচৰিয়ালৈ আহিলোঁ; আৰু তেওঁৰ লগত বাস কৰিলে।
9 সেইজন মানুহৰ চাৰিগৰাকী কন্যা কুমাৰী আছিল, যিসকলে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল।
10 আমি তাত বহু দিন থাকোঁতে যিহূদিয়াৰ পৰা অগাবু নামৰ এজন ভাববাদী নামি আহিল।
১১ তেতিয়া তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আহি পৌলৰ কঁকালটো লৈ নিজৰ হাত-ভৰি বান্ধি ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মাই এই কথা কৈছে, 'যিৰূচালেমৰ ইহুদীসকলে এই কঁকালৰ মালিকজনক এনেদৰে বান্ধিব আৰু তেওঁক শোধাই দিব।" অনা-ইহুদীসকলৰ হাত।
১২ আমি এই কথা শুনি আমি আৰু সেই ঠাইৰ লোকসকলে তেওঁক যিৰূচালেমলৈ উঠি নাযাবলৈ অনুৰোধ কৰিলোঁ।
১৩ তেতিয়া পৌলে উত্তৰ দিলে, তোমালোকে কান্দি মোৰ হৃদয় ভাঙিবলৈ কি বুজাব বিচাৰিছা? কিয়নো মই কেৱল বান্ধ খাবলৈ নহয়, কিন্তু প্ৰভু যীচুৰ নামৰ কাৰণে যিৰূচালেমত মৰিবলৈও সাজু হৈ আছো।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ বুজাব নিবিচাৰিলে, আমি প্ৰভুৰ ইচ্ছা পূৰণ হোৱা বুলি ক'বলৈ ৰৈ গ'লোঁ।
১৫ সেই দিনবোৰৰ পাছত আমি আমাৰ গাড়ীবোৰ লৈ যিৰূচালেমলৈ উঠিলোঁ।
১৬ কৈচৰিয়াৰ কিছুমান শিষ্য আমাৰ লগত গৈ চাইপ্ৰাছৰ এজন ম্নাচোন নামৰ এজন পুৰণি শিষ্যক লৈ আহিছিল, যাৰ ওচৰত আমি থাকিব লাগিব।
১৭ আমি যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ আহিলোঁ, তেতিয়া ভাইসকলে আমাক আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিলে।
১৮ তাৰ পিছদিনা পৌলে আমাৰ লগত যাকোবৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু সকলো প্ৰাচীন লোক উপস্থিত আছিল।
১৯ তেওঁ তেওঁলোকক সম্ভাষণ জনাই ঈশ্বৰে নিজৰ পৰিচৰ্যাৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত কি কি কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে বিশেষভাৱে প্ৰচাৰ কৰিলে।
২০ এই কথা শুনি তেওঁলোকে যিহোৱাৰ মহিমা কৰি তেওঁক ক'লে, "ভাই, তুমি দেখিছা, বিশ্বাস কৰা ইহুদী কিমান হাজাৰ; আৰু তেওঁলোক সকলোৱে বিধানৰ প্ৰতি উদ্যমী;
২১ আৰু তেওঁলোকক আপোনাৰ বিষয়ে জনোৱা হৈছে যে, আপুনি অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত থকা সকলো ইহুদীক মোচিক পৰিত্যাগ কৰিবলৈ শিকাইছে, তেওঁলোকে নিজৰ সন্তানক চুন্নত কৰা উচিত নহয় আৰু ৰীতি-নীতিৰ অনুসাৰে চলিব নালাগে।
২২ এতেকে ই কি? জনসমাগমৰ আৱশ্যকতা একত্ৰিত হ'ব লাগিব, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিব যে তুমি আহিছা।"
২৩ এতেকে আমি তোমাক যি কওঁ, এই কাম কৰা, আমাৰ চাৰিজন মানুহ আছে, যিসকলৰ প্ৰতিজ্ঞা আছে;
২৪ সিহঁতে লৈ, সিহঁতৰ লগত নিজকে শুদ্ধ কৰি, সিহঁতৰ লগত অভিযুক্ত হৈ সিহঁতৰ মূৰ খোচাবলৈ; কিন্তু তুমি নিজেও শৃংখলাবদ্ধভাৱে চলা আৰু বিধান পালন কৰা।
২৫ বিশ্বাসী অনা-ইহুদীসকলৰ বিষয়ে আমি লিখিলোঁ আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'লোঁ যে তেওঁলোকে মূৰ্তিক উৎসৰ্গ কৰা বস্তু, তেজৰ পৰা, ডিঙি চেপি হত্যা কৰা আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰাৰ বাহিৰে এনে কোনো কথা পালন নকৰে।
২৬ তেতিয়া পৌলে মানুহবোৰক লৈ পাছদিনা তেওঁলোকৰ লগত নিজকে পবিত্ৰ কৰি মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, যাতে তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে বাবে বলিদান আগবঢ়োৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে শুদ্ধ হোৱাৰ দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ কথা বুজাবলৈ মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে।
২৭ সাত দিন শেষ হ'বলৈ গৈ এছিয়াৰ ইহুদীসকলে তেওঁক মন্দিৰত দেখি সকলো লোকক আলোড়িত কৰি তেওঁৰ ওপৰত হাত দিলে।
২৮ হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, সহায় কৰক, চিঞৰি চিঞৰি, এইজনেই সেই মানুহ, যিজনে সকলোকে প্ৰজা আৰু বিধান আৰু এই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে সকলোকে শিক্ষা দিয়ে;
২৯ (কিয়নো তেওঁলোকে পৌলে মন্দিৰলৈ লৈ যোৱা বুলি ভাবিছিল।
30 গোটেই নগৰখন লৰচৰ কৰিলে আৰু লোকসকলে দৌৰি গ'ল আৰু পৌলক ধৰি মন্দিৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে আৰু লগে লগে দুৱাৰবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল।
31 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত সৈন্যৰ সেনাপতিলৈ খবৰ আহিল যে গোটেই যিৰূচালেম হুলস্থুলীয়া হৈ পৰিছে।
32 তেওঁলোকে লগে লগে সৈন্য আৰু সেনাপতিসকলক লৈ দৌৰি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নামি আহিল;
৩৩ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিজন ওচৰলৈ আহি তেওঁক ধৰি দুটা শিকলিৰে বান্ধিবলৈ আজ্ঞা দিলে। আৰু তেওঁ কোন, আৰু কি কৰিলে, সেই বিষয়ে দাবী কৰিলে।
৩৪ তাতে কোনোৱে জনসমাগমৰ মাজত এটা কথা, কোনোবাই আন এটা কথা চিঞৰি উঠিল, আৰু যেতিয়া তেওঁ হুলস্থুলৰ নিশ্চয়তা জানিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তেওঁক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ লৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।

35 আৰু চিৰিৰ ওপৰলৈ উঠি আহিল, লোকসকলৰ হিংসাৰ কাৰণে সৈন্যসকলে তেওঁক কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিলে।
36 কিয়নো লোকসকলে তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক আঁতৰাই পেলাওক।"
37 পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ লৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ প্ৰধান সেনাপতিজনক ক'লে, "মই তোমাৰ লগত কথা পাতিব পাৰোনে?" কোনে ক'লে, "তুমি গ্ৰীক ভাষা ক'ব পাৰানে?"
38 আপুনি সেই মিচৰীয়াজন নহয়নে, যিজনে এই দিনবোৰৰ আগতে হুলস্থুল কৰি চাৰি হাজাৰ হত্যাকাৰীক মৰুভূমিলৈ লৈ গৈছিল?
39 কিন্তু পৌলে ক'লে, "মই কিলিকিয়াৰ নগৰ তৰ্চৰ ইহুদী আৰু কোনো নগৰৰ নাগৰিক;
৪০ পাছত পৌলে চিৰিৰ ওপৰত থিয় হৈ লোকসকলক হাতেৰে ইংগিত দিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ইব্ৰী ভাষাত ক'লে।

অধ্যায় ২২

১ হে ভাইসকল আৰু পিতৃসকল, মই এতিয়া তোমালোকৰ আগত যি মোৰ প্ৰতিৰক্ষা কৰো, তোমালোকে শুনা।
২ (তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত কথা কোৱাৰ কথা শুনি তেওঁলোকে আৰু অধিক মৌন হৈ পৰিল;
৩ মই নিশ্চয় এজন ইহুদী, কিলিকিয়াৰ নগৰ তৰ্চত জন্মগ্ৰহণ কৰা, তথাপিও গমলিয়েলৰ চৰণত এই নগৰত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা আৰু পিতৃ-মাতৃৰ বিধানৰ নিখুঁত পদ্ধতি অনুসাৰে শিক্ষা দিয়া আৰু প্ৰতি উদ্যমী হোৱা মানুহ ঈশ্বৰ, আজি তোমালোক সকলোৱে যিদৰে আছে।
৪ আৰু মই এনেদৰে মৃত্যুৰ আগলৈকে তাড়না কৰিলোঁ, পুৰুষ-মহিলা উভয়কে বান্ধি কাৰাগাৰত শোধাই দিলোঁ।
৫ যেনেকৈ মহাপুৰোহিতে মোৰ আৰু প্ৰাচীনসকলৰ সকলো সম্পত্তিৰ সাক্ষ্য দিছে;
6 মই যাত্ৰা কৰি থাকোঁতে দুপৰীয়াৰ ভাগত দামাস্কচৰ ওচৰ পাওঁতে হঠাতে আকাশৰ পৰা মোৰ চাৰিওফালে এটা ডাঙৰ পোহৰ জিলিকি উঠিল।
7 মই মাটিত পৰি মাত এটা শুনিলোঁ, " চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা?
৮ মই উত্তৰ দিলোঁ, প্ৰভু, তুমি কোন? তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, " মই নাচৰতীয়া যীচু, যাক তুমি অত্যাচাৰ কৰা।"
9 মোৰ লগত থকা সকলে সঁচাকৈয়ে পোহৰ দেখি ভয় খালে; কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ লগত কথা কোৱাৰ মাত শুনা নাছিল।
১০ মই ক'লোঁ, প্ৰভু মই কি কৰিম? তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, " উঠা আৰু দম্মেচকলৈ যোৱা; আৰু তাতে তোমাক কৰা সকলো কামৰ বিষয়ে কোৱা হ'ব।"
১১ আৰু সেই পোহৰৰ মহিমাৰ কাৰণে মই দেখা নাপাওঁত, মোৰ লগত থকা সকলৰ হাতৰ সহায়ত মই দম্মেচক পালোঁগৈ।
১২ আৰু এজন অননয়, বিধান অনুসাৰে ভক্তিময় মানুহ, তাত বাস কৰা সকলো ইহুদী লোকৰ বিষয়ে তেওঁৰ ভাল খবৰ আছিল।
১৩ মোৰ ওচৰলৈ আহি থিয় হৈ মোক ক'লে, "ভাই চৌল, তোমাৰ দৃষ্টি লোৱা।" আৰু সেই সময়তে মই তেওঁৰ ফালে মূৰ তুলি চালোঁ।
১৪ তেওঁ ক'লে, "আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰে তোমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে তুমি তেওঁৰ ইচ্ছা জানিবা আৰু সেই ধাৰ্মিকজনক দেখা পাবা আৰু তেওঁৰ মুখৰ মাত শুনা।"
১৫ কিয়নো তুমি যি দেখিছা আৰু শুনা, সকলো মানুহৰ আগত তেওঁৰ সাক্ষী হ'বা।
১৬ এতিয়া তুমি কিয় দেৰিছা? উঠি বাপ্তিস্ম লোৱা আৰু প্ৰভুৰ নাম মাতি তোমাৰ পাপবোৰ ধুই পেলোৱা।
১৭ মই যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিলোঁ, তেতিয়া মই মন্দিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে, মই সমাধিস্থ হৈ পৰিলোঁ;
১৮ তেওঁ মোক কোৱা দেখিলে, "খৰখেদাকৈ যিৰূচালেমৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই যোৱা;
১৯ মই ক'লোঁ, প্ৰভু, তেওঁলোকে জানে যে মই তোমাৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা সকলক বন্দী কৰি ৰাখিলোঁ আৰু প্ৰত্যেক ধৰ্মঘটত প্ৰহাৰ কৰিলোঁ।
২০ আৰু যেতিয়া তোমাৰ শ্বহীদ ষ্টিফেনৰ তেজ বোৱা হ'ল, ময়ো কাষত থিয় হৈ তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাবে সন্মতি দি তেওঁক বধ কৰা লোকসকলৰ সাজ-পোছাক ৰক্ষা কৰি আছিলো।
২১ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, " যোৱা, কিয়নো মই তোমাক ইয়াৰ পৰা বহু দূৰলৈ অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিম।"
২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এই কথা শুনিলে আৰু মাত উচ্চ কৰি ক'লে, "এনে মানুহক পৃথিবীৰ পৰা আঁতৰাই পেলাওক;
২৩ তেওঁলোকে চিঞৰ-বাখৰ কৰি কাপোৰ-কানি পেলাই বতাহত ধূলি পেলাইছিল।
২৪ প্ৰধান সেনাপতিয়ে তেওঁক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁক কোবাই পৰীক্ষা কৰিবলৈ আদেশ দিলে। যাতে তেওঁ জানিব পাৰে যে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কিয় এনেদৰে চিঞৰিছিল।
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ফিতাৰে বান্ধি থোৱাৰ সময়ত পৌলে কাষত থিয় হৈ থকা শতপতিজনক ক'লে, "তোমালোকে কোনো ৰোমীয়া মানুহক কোবাই কোবাই দোষী সাব্যস্ত কৰা উচিত নহয়নে?"
26 এই কথা শুনি শতপতিজনে গৈ প্ৰধান সেনাপতিজনক ক'লে, "আপুনি যি কৰে, সেই বিষয়ে সাৱধান হওক;
২৭ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতি আহি তেওঁক ক'লে, "কোৱা, তুমি ৰোমান নেকি?" তেওঁ ক'লে, হ'ব।
২৮ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিয়ে উত্তৰ দিলে, "মই বহু ধনেৰে এই স্বাধীনতা লাভ কৰিলোঁ।" পৌলে ক'লে, "কিন্তু মই মুক্ত জন্ম হ'লোঁ।"
২৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিব লগা লোকজনৰ পৰা আঁতৰি গ'ল;
30 পিছদিনা তেওঁ ইহুদীসকলৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অভিযোগৰ বিষয়ে নিশ্চিতভাৱে জানিব বিচৰাৰ বাবে তেওঁক নিজৰ দলৰ পৰা মুকলি কৰি দিলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলক আৰু তেওঁলোকৰ সকলো মণ্ডলীক উপস্থিত হ'বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু পৌলক নমাই আনি তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰাখিলে।

অধ্যায় ২৩

১ পাছে পৌলে সভাক আন্তৰিকতাৰে চাই ক'লে, "হে ভাইসকল, আজিলৈকে মই ঈশ্বৰৰ আগত সকলো সৎ বিবেকেৰে জীয়াই আছো।"
২ তেতিয়া মহাপুৰোহিত অননিয়াই তেওঁৰ কাষত থকা লোকসকলক তেওঁৰ মুখত আঘাত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৩ তেতিয়া পৌলে তেওঁক ক'লে, "হে বগা কৰা দেৱাল, ঈশ্বৰে তোমাক আঘাত কৰিব;
৪ তাতে থিয় হৈ থকা সকলে ক'লে, "তুমি ঈশ্বৰৰ মহাপুৰোহিতক নিন্দা কৰা নে?"
৫ তেতিয়া পৌলে ক'লে, "হে ভাইসকল, তেওঁ যে মহাপুৰোহিত আছিল, সেই বিষয়ে মই নাজানিছো;
6 কিন্তু পৌলে এটা অংশ চদ্দুকী আৰু আন কিছুমান ফৰীচী বুলি জানিব পাৰি সভাত চিঞৰি ক'লে, "ভাইসকল, মই এজন ফৰীচী, এজন ফৰীচীৰ পুত্ৰ; প্ৰশ্ন কৰা হৈছে।
৭ তেওঁ এই কথা কোৱাৰ পাছত ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ মাজত বিবাদ হ'ল;
৮ কিয়নো চদ্দুকীসকলে কয় যে কোনো পুনৰুত্থান নাই, স্বৰ্গদূত বা আত্মাও নাই;
9 তেতিয়া এটা ডাঙৰ চিঞৰ উঠিল, আৰু ফৰীচীসকলৰ অধ্যাপকসকলে উঠি কাজিয়া কৰি ক'লে, "আমি এই মানুহজনৰ কোনো বেয়া নাপাওঁ; ঈশ্বৰ।
10 পাছত যেতিয়া ডাঙৰ বিবাদ হ'ল, তেতিয়া মুৰব্বী সেনাপতিয়ে পৌলক টুকুৰা-টুকুৰ কৰি পেলোৱা হ'ব বুলি ভয় কৰি সৈন্যসকলক নামি গৈ তেওঁক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা জোৰকৈ ধৰি দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১১ পাছদিনা ৰাতি প্ৰভুৱে তেওঁৰ কাষত থিয় হৈ ক'লে, "হে পৌল, সৎ হওক;
১২ ৰাতি হোৱাৰ পাছত কিছুমান ইহুদীসকলে গোট খাই অভিশাপৰ অধীনত নিজকে বান্ধ খাই ক'লে যে পৌলক বধ নকৰালৈকে তেওঁলোকে নাখাব, না পান কৰিব।
১৩ এই ষড়যন্ত্ৰ কৰা তেওঁলোকৰ লোক চল্লিশজনতকৈও অধিক আছিল।
১৪ তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "আমি পৌলক বধ নকৰালৈকে একো নাখাওঁ বুলি আমি নিজকে এক বৃহৎ অভিশাপৰ অধীনত বান্ধ খাইছো।"
১৫ এতেকে তোমালোকে সেনাপতিৰ লগত কাইলৈ তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ নমাই আনিবলৈ ইংগিত দিছা, যেন তোমালোকে তেওঁৰ বিষয়ে অধিক নিখুঁতভাৱে কিবা এটা সোধা-পোছা কৰিবা;
16 পৌলৰ ভনীয়েকৰ পুত্ৰই যেতিয়া সিহঁতে আৱদ্ধ হৈ থকাৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ গৈ পৌলক ক'লে।
১৭ তেতিয়া পৌলে শতপতিৰ এজনক মাতি ক'লে, "এই ডেকাজনক প্ৰধান সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ আহা;
১৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক লৈ প্ৰধান সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ আহি ক'লে, "বন্দী পৌলে মোক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনি এই ডেকাজনক তোমাৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, যিজনৰ তোমাৰ আগত কিবা ক'বলগীয়া আছে।"
১৯ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিয়ে তেওঁৰ হাতত ধৰি তেওঁৰ লগত একাকীভাৱে গৈ তেওঁক সুধিলে, "তুমি মোক কি ক'ব লাগিব?"
২০ তেওঁ ক'লে, "ইহুদীসকলে কাইলৈ পৌলক সভালৈ নমাই আনিবলৈ ইচ্ছা কৰিবলৈ সন্মত হৈছে, যেন তেওঁলোকে পৌলক অধিক নিখুঁতভাৱে সোধা-পোছা কৰিব।"
২১ কিন্তু তুমি সিহঁতৰ ওচৰত নমনাবা, কিয়নো চল্লিশজনতকৈও অধিক লোকে তেওঁক বধ নকৰালৈকে নাখাব, নাপান কৰিব বুলি শপত বান্ধি লৈছে; তোমাৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা বিচাৰি।
২২ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিয়ে যুৱকজনক যাবলৈ দিলে আৰু তেওঁক আজ্ঞা দিলে, "তুমি এই কথাবোৰ মোক কোৱাৰ কথা কাকো নকবা।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ দুজন শতাধিকাৰীক মাতি ক'লে, "ৰাতিৰ তৃতীয় ঘণ্টাত দুশ সৈনিক আৰু ছয়জন অশ্বাৰোহী আৰু দুশ বৰশীধাৰীক কৈচৰিয়ালৈ যাবলৈ সাজু কৰা;
২৪ আৰু পৌলক নিৰাপদে ৰাজ্যপাল ফেলিক্সৰ ওচৰলৈ লৈ যাবলৈ তেওঁলোকক জন্তুৰ ব্যৱস্থা কৰক।
২৫ তেওঁ এইদৰে এখন চিঠি লিখিলে।
২৬ ক্লাউডিয়া লুচিয়াই অতি উত্তম ৰাজ্যপালক ফেলিক্সে শুভেচ্ছা পঠালে।
২৭ এই মানুহজনক ইহুদীসকলৰ পৰা বধ কৰা হ'ল, আৰু মই সৈন্যবাহিনী লৈ আহি তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।
28 আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰাৰ কাৰণ জানিব বিচাৰিলে, মই তেওঁক তেওঁলোকৰ সন্মিলনলৈ আনিলোঁ।
২৯ মই তেওঁক তেওঁলোকৰ বিধানৰ প্ৰশ্নৰ অভিযোগত অভিযুক্ত হোৱা যেন অনুভৱ কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত মৃত্যু বা বান্ধোনৰ যোগ্য কোনো অভিযোগ নাই।
৩০ ইহুদীসকলে সেই মানুহজনক কেনেকৈ অপেক্ষা কৰিছিল, সেই বিষয়ে মোক কোৱাৰ পাছত, মই লগে লগে আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলোঁ আৰু তেওঁৰ অভিযুক্তসকলকো আজ্ঞা দিলোঁ যে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কি আছে সেই কথা আপোনাৰ আগত ক'ব। বিদায়।
31 তাৰ পাছত সৈন্যবিলাকে আজ্ঞা অনুসাৰে পৌলক ধৰি ৰাতি আন্টিপাত্ৰিছলৈ লৈ গ'ল।
৩২ পিছদিনা তেওঁলোকে ঘোঁৰাচালকসকলক তেওঁৰ লগত যাবলৈ এৰি দুৰ্গলৈ উভতি গ'ল।
33 তেওঁলোকে কৈচৰিয়ালৈ আহি ৰাজ্যপালক সেই পত্ৰখন দি পৌলক তেওঁৰ আগত দাঙি ধৰিলে।
৩৪ ৰাজ্যপালে চিঠিখন পঢ়ি তেওঁ কোন প্ৰদেশৰ বুলি সুধিলে। তেওঁ কিলিচিয়াৰ বুলি বুজিলে;
৩৫ তেওঁ ক'লে, যেতিয়া তোমাৰ অভিযুক্তসকলো আহিব, তেতিয়া মই তোমাৰ কথা শুনিম। আৰু তেওঁক হেৰোদৰ বিচাৰ গৃহত ৰখাৰ আজ্ঞা দিলে।

অধ্যায় ২৪

১ পাঁচ দিনৰ পাছত মহাপুৰোহিত অননয় বৃদ্ধবিলাকৰ সৈতে আৰু তৰ্তুল নামৰ এজন বক্তাক লগত নামি আহিল।

২ তেতিয়া তেওঁক মাতি অনাত তৰ্তুলাছে তেওঁক অভিযোগ
কৰিবলৈ ধৰিলে, "তোমাৰ দ্বাৰাই আমি অতিশয় শান্তি লাভ
কৰোঁ আৰু এই জাতিৰ প্ৰতি তোমাৰ যত্নৰ দ্বাৰা অতি
যোগ্য কৰ্ম কৰা হৈছে।
৩ আমি ইয়াক সদায়, আৰু সকলো ঠাইতে, অতি সম্ভ্ৰান্ত
ফেলিক্স, সকলো কৃতজ্ঞতাৰে গ্ৰহণ কৰোঁ।
৪ তথাপিও মই তোমাৰ প্ৰতি আৰু ভাগৰুৱা নহ'বলৈ
অনুৰোধ কৰিছো যে তুমি তোমাৰ দয়াৰ বিষয়ে কেইটামান
কথা আমাক শুনা।
৫ কিয়নো আমি এই মানুহজনক মহামাৰী আৰু সমগ্ৰ
জগতৰ সকলো ইহুদীসকলৰ মাজত বিদ্ৰোহৰ সৃষ্টিকাৰী
আৰু নাচৰীয়া পন্থাৰ নেতা হিচাপে পাইছো।
৬ তেওঁ মন্দিৰ অশুচি কৰিবলৈ ঘূৰি ফুৰিছে;
7 কিন্তু প্ৰধান সেনাপতি লুচিয়া আমাৰ ওচৰলৈ আহি
আমাৰ হাতৰ পৰা তেওঁক লৈ গ'ল।
৮ তেওঁৰ অভিযুক্তসকলক আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ
আজ্ঞা দিলোঁ, আৰু আমি তেওঁৰ ওপৰত অভিযোগ কৰা
এই সকলোবোৰ কথাৰ বিষয়ে নিজে কাৰ বিষয়ে জানিব
পাৰিবা।
9 ইহুদীসকলেও এই কথাবোৰ সঁচা বুলি ক'লে।
10 তেতিয়া পৌলে ৰাজ্যপালজনে তেওঁক কথা ক'বলৈ
ইংগিত দি উত্তৰ দিলে, "তুমি বহু বছৰ ধৰি এই জাতিৰ
বিচাৰক হৈ থকা বুলি মই জানো, মই নিজৰ বাবে অধিক
আনন্দৰে উত্তৰ দিওঁ।
১১ কিয়নো তুমি বুজিব পাৰা যে মই উপাসনা কৰিবলৈ
যিৰূচালেমলৈ যোৱা আৰু বাৰ দিন বাকী।
১২ আৰু তেওঁলোকে মোক মন্দিৰত কাৰো লগত বিবাদ
কৰা, লোকসকলক উত্থাপন কৰা বা ধৰ্ম্মঘৰত বা নগৰত
দেখা নাপালে।
১৩ আৰু তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত যি অভিযোগ উত্থাপন
কৰিছে, সেই বিষয়েও তেওঁলোকে পৰীক্ষা কৰিব নোৱাৰে।
১৪ কিন্তু মই তোমাক এই কথা স্বীকাৰ কৰিছো যে,
তেওঁলোকে যি পথেৰে পাষণ্ড বুলি কয়, সেই পথৰ
অনুসাৰে মই মোৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰক পূজা কৰোঁ, বিধান
আৰু ভাববাদীসকলৰ সকলো কথা বিশ্বাস কৰি।
১৫ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আশা ৰাখক, যিটো তেওঁলোকে
নিজেও অনুমতি দিয়ে, যে ধাৰ্মিক আৰু অধাৰ্মিক উভয়ৰে
মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান হ'ব।
১৬ আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ প্ৰতি সদায় অপৰাধহীন
বিবেক থাকিবলৈ মই ইয়াতে নিজকে পৰিশ্ৰম কৰি আছো।
১৭ বহু বছৰৰ পাছত মই মোৰ জাতিলৈ দান আৰু নৈবেদ্য
আনিবলৈ আহিলোঁ।
১৮ তেতিয়া এছিয়াৰ কিছুমান ইহুদী লোকে মোক মন্দিৰত
শুদ্ধ হৈ থকা দেখিলে।
১৯ মোৰ বিৰুদ্ধে যদি কোনো উচিত হ'লহেঁতেন, তেন্তে
তোমাৰ আগত কোনেও ইয়াত থকা উচিত আছিল আৰু
আপত্তি কৰা উচিত আছিল।
20 নহলে এইবিলাকে কওক, মই সভাৰ আগত থিয় হৈ
থাকোঁতে যদি তেওঁলোকে মোৰ মাজত কিবা বেয়া কাম
কৰা দেখিছে।
২১ এই এক মাত বাদে মই তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ
চিঞৰিলোঁ, "মৃতকৰ পুনৰুত্থানৰ সময় স্পৰ্শ কৰি আজি
মোক প্ৰশ্ন কৰা হৈছে।"
২২ ফেলিক্সে এই কথাবোৰ শুনি সেই বাটৰ বিষয়ে অধিক
সিদ্ধ জ্ঞান পালে আৰু ক'লে, "যেতিয়া প্ৰধান সেনাপতি
লুচিয়া নামি আহিব, তেতিয়া মই তোমালোকৰ বিষয়ে
সম্পূৰ্ণ বিষয়ে জানিবলৈ পাম।"
২৩ তেওঁ এজন শতপতিক পৌলক ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু
তেওঁক স্বাধীনতা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁৰ কোনো
চিনাকি লোকক তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ বা তেওঁৰ ওচৰলৈ
আহিবলৈ নিষেধ নকৰিবলৈ।
২৪ কিছুদিনৰ পাছত যেতিয়া ফেলিক্সে তেওঁৰ পত্নী ড্ৰুচিলা,
যি এগৰাকী ইহুদী আছিল, তেতিয়া তেওঁ পৌলক মাতি
পঠিয়ালে আৰু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসৰ বিষয়ে তেওঁৰ কথা শুনিলে।
২৫ তেতিয়া তেওঁ আহিবলগীয়া ধাৰ্মিকতা, সংযম আৰু
বিচাৰৰ বিষয়ে যুক্তি দি থাকোঁতে ফেলিক্সে কঁপি কঁপি ক'লে,
"এই সময়ৰ বাবে যোৱা; যেতিয়া মোৰ সুবিধাজনক ঋতু হ'ব,
তেতিয়া মই তোমাক মাতিম।
২৬ তেওঁ আশা কৰিছিল যে পৌলে তেওঁক ঢিলা কৰিবলৈ
পৌলৰ পৰা ধন দিয়া হ'লহেঁতেন।
২৭ কিন্তু দুবছৰৰ পাছত পৰ্কিয় ফেষ্টে ফেলিক্সৰ কোঠালৈ
আহিল আৰু ইহুদীসকলক আনন্দ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি
ফিলিক্সে পৌলক বান্ধি থৈ গ'ল।

অধ্যায় ২৫

১ পাছত ফেষ্টে সেই প্ৰদেশলৈ আহি তিনি দিনৰ পাছত
কৈচৰিয়াৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
২ তেতিয়া মহাপুৰোহিত আৰু ইহুদীসকলৰ অধ্যক্ষই
তেওঁক পৌলৰ বিষয়ে অৱগত কৰি তেওঁক অনুৰোধ
কৰিলে।
৩ আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ বাটত অপেক্ষা কৰি
যিৰূচালেমলৈ তেওঁক মাতি পঠিয়াবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে
অনুগ্ৰহ বিচাৰিলে।
4 কিন্তু ফেষ্টে উত্তৰ দিলে, পৌলক কৈচৰিয়াত ৰখা হ'ব
আৰু তেওঁ নিজেই অতি সোনকালে তালৈ যাব।
৫ এতেকে, তোমালোকৰ মাজৰ যি সকলে সামৰ্থবান,
তেওঁলোকে মোৰ লগত নামি গৈ এই মানুহজনৰ কোনো
দুষ্টতা থাকিলে অভিযোগ কৰক।
6 তেওঁ দহ দিনতকৈও অধিক সময় তেওঁলোকৰ মাজত
থাকি কৈচৰিয়ালৈ নামি গ'ল; পাছদিনা বিচাৰ আসনত বহি
পৌলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
7 যীচুৰে আহি যিৰূচালেমৰ পৰা নামি অহা ইহুদীসকলে
চাৰিওফালে থিয় হৈ পৌলৰ বিৰুদ্ধে বহুতো আৰু গুৰুতৰ
অভিযোগ উত্থাপন কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে প্ৰমাণ কৰিব
নোৱাৰিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁ নিজে উত্তৰ দিলে, "ইহুদীসকলৰ বিধানৰ
বিৰুদ্ধে, মন্দিৰৰ বিৰুদ্ধে বা কৈজাৰৰ বিৰুদ্ধেও মই কোনো
অপৰাধ কৰা নাই।"
9 কিন্তু ফষ্টে ইহুদীবিলাকক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈ
পৌলক ক'লে, "তুমি যিৰূচালেমলৈ গৈ মোৰ আগত
এইবোৰৰ বিচাৰ হ'ব বিচাৰিছানে?"
১০ তেতিয়া পৌলে ক'লে, "মই কৈজাৰৰ বিচাৰ আসনত
থিয় হৈ আছো, য'ত মোৰ বিচাৰ হ'ব লাগে;

১১ কিয়নো যদি মই অপৰাধী হওঁ বা মৃত্যুৰ যোগ্য কোনো কাম কৰিছো, তেন্তে মই মৰিবলৈ অস্বীকাৰ নকৰো; মই কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন জনাইছো।
১২ তেতিয়া ফেষ্টে পৰিষদৰ লগত আলোচনা কৰি উত্তৰ দিলে, "আপুনি কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন কৰিলেনে?" তুমি কৈজাৰৰ ওচৰলৈ যাবা।"
১৩ কিছুদিনৰ পাছত ৰজা অগ্ৰিপ্পা আৰু বাৰ্নিকে ফেষ্টক প্ৰণাম কৰিবলৈ কৈচৰিয়ালৈ আহিল।
১৪ তাতে বহু দিন থাকোঁতে ফেষ্টে ৰজাৰ আগত পৌলৰ কথা ক'লে, "ফেলিক্সে বন্দী কৰি এৰি থৈ যোৱা এজন মানুহ আছে।
১৫ মই যিৰূচালেমত থাকোঁতে, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ইহুদীসকলৰ প্ৰাচীনসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰ হ'ব বিচাৰি মোক তেওঁৰ বিষয়ে অৱগত কৰিলে।
১৬ মই তেওঁক উত্তৰ দিলোঁ, ৰোমীয়াসকলে কোনো লোকক মৃত্যুৰ বাবে শোধাই দিয়াটো নহয়।
১৭ এতেকে তেওঁলোক ইয়ালৈ আহি পাছদিনা কোনো পলম নকৰাকৈয়ে মই বিচাৰ আসনত বহি মানুহজনক উলিয়াই আনিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ।
১৮ অভিযুক্তসকলে যেতিয়া তেওঁৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে মই ভবাৰ দৰে কোনো অভিযোগ উত্থাপন কৰা নাছিল।
১৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ নিজৰ অন্ধবিশ্বাস আৰু এজন যীচুৰ বিষয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কিছুমান প্ৰশ্ন কৰিছিল, যিজন মৃত আছিল, যিজনক পৌলে জীয়াই আছে বুলি দৃঢ়তাৰে কৈছিল।
২০ এনেধৰণৰ প্ৰশ্নৰ বিষয়ে মই সন্দেহ কৰাৰ কাৰণে মই তেওঁক সুধিলোঁ যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ যাব আৰু তাত এই বিষয়বোৰৰ বিচাৰ হ'ব নেকি?
২১ কিন্তু পৌলে অগাষ্টৰ শুনানিৰ বাবে আবেদন কৰিলে, মই তেওঁক কৈচৰৰ ওচৰলৈ পঠিয়াব নোৱাৰালৈকে তেওঁক ৰখাৰ আজ্ঞা দিলোঁ।
২২ তেতিয়া অগ্ৰিপ্পাই ফেষ্টচক ক'লে, "মইও সেই মানুহজনৰ কথা শুনিব বিচাৰো।" কাইলৈ, তেওঁ ক'লে, তুমি তেওঁৰ কথা শুনিবা।
২৩ পাছদিনা যেতিয়া অগ্ৰিপা আৰু বাৰ্নিচ অতি আড়ম্বৰেৰে আহি শুনা স্থানত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেতিয়া ফেষ্টৰ আজ্ঞা অনুসৰি পৌলক বাহিৰলৈ অনা হ'ল।
২৪ তেতিয়া ফেষ্টে ক'লে, "ৰজা অগ্ৰিপ্পা আৰু আমাৰ লগত ইয়াত থকা সকলো মানুহক তোমালোকে এই মানুহজনক দেখিছা, যাৰ বিষয়ে যিৰূচালেম আৰু ইয়াতো ইহুদীসকলৰ সকলো লোকে মোৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰিলে, তেওঁ এনে কৰিব নালাগে বুলি চিঞৰিছে।" আৰু জীয়াই থাকিব।
২৫ কিন্তু যেতিয়া মই দেখিলোঁ যে তেওঁ মৃত্যুৰ যোগ্য একো কৰা নাই আৰু তেওঁ নিজেই অগাষ্টাছৰ ওচৰত আবেদন জনাইছে, তেতিয়া মই তেওঁক পঠিয়াবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছো।
২৬ তেওঁৰ বিষয়ে মোৰ প্ৰভুলৈ লিখিবলৈ মোৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট কথা নাই। হে অগ্ৰিপ্পা ৰজা, মই তেওঁক আপোনাৰ আগত আৰু বিশেষভাৱে আপোনাৰ আগত উলিয়াই আনিলোঁ, যাতে পৰীক্ষাৰ পিছত মোৰ কিবা লিখিব পৰা যায়।
২৭ কিয়নো বন্দীক পঠোৱাটো মোৰ বাবে অযুক্তিকৰ যেন লাগে, আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা অপৰাধৰ কথা বুজাব নোৱাৰা।

অধ্যায় ২৬

১ তেতিয়া অগ্ৰিপাই পৌলক ক'লে, "আপুনি নিজৰ কথা ক'বলৈ অনুমতি পাইছে।" তেতিয়া পৌলে হাতখন আগবঢ়াই নিজৰ বাবে উত্তৰ দিলে।
২ হে ৰজা অগ্ৰিপ্পা, মই নিজকে সুখী বুলি ভাবো, কিয়নো মই ইহুদীসকলৰ দ্বাৰা মোৰ যি অভিযোগ উত্থাপন হৈছে, সেই সকলো বিষয়ৰ বিষয়ে আজি তোমাৰ আগত নিজৰ উত্তৰ দিম।
৩ বিশেষকৈ মই তোমাক ইহুদীসকলৰ মাজত থকা সকলো ৰীতি-নীতি আৰু প্ৰশ্নত পাকৈত বুলি জানো;
৪ মোৰ যৌৱনৰ পৰা যিৰূচালেমত মোৰ নিজৰ জাতিৰ মাজত প্ৰথমতে মোৰ জীৱন-ধাৰণৰ পদ্ধতি সকলো ইহুদী লোকে জানে;
৫ তেওঁলোকে যদি সাক্ষ্য দিব বিচাৰে তেন্তে আদিৰে পৰা মোক জানিছিল যে মই ফৰীচী হিচাপে জীয়াই আছো।
৬ আৰু এতিয়া মই থিয় হৈ বিচাৰো, ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাৰ আশাৰ বাবে।
7 সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ প্ৰতি আমাৰ বাৰটা জনগোষ্ঠীয়ে দিনে-ৰাতিয়ে নিমিষতে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি আহিব বুলি আশা কৰিছে। যি আশাৰ কাৰণে হে ৰজা অগ্ৰিপ্পা, ইহুদীসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ অভিযোগ আছে।
৮ ঈশ্বৰে মৃতক পুনৰুত্থান কৰাটো তোমালোকৰ মাজত কিয় অবিশ্বাস্য বুলি ভবা হ'ব?
9 মই নিজে নিজে ভাবিলোঁ, নাচৰতীয়া যীচুৰ নামৰ বিপৰীতে বহু কাম কৰা উচিত।
১০ মই যিৰূচালেমত সেই কাম কৰিলোঁ, আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা অধিকাৰ পাই বহুতো পবিত্ৰ লোকক বন্দী কৰি ৰাখিলোঁ; আৰু যেতিয়া তেওঁলোকক হত্যা কৰা হ'ল, তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ মাত দিলোঁ।
১১ মই তেওঁলোকক প্ৰত্যেক ধৰ্ম্মঘৰত সঘনাই শাস্তি দিলোঁ আৰু তেওঁলোকক নিন্দা কৰিবলৈ বাধ্য কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় উন্মাদ হৈ মই তেওঁলোকক বিদেশী নগৰলৈকে তাড়না কৰিলোঁ।
১২ তেতিয়া মই প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা অধিকাৰ আৰু আদেশ লৈ দম্মেচকলৈ যাওঁতে।
১৩ হে ৰজা, দুপৰীয়াৰ ভাগত মই বাটত সূৰ্য্যৰ উজ্জ্বলতাৰ ওপৰত স্বৰ্গৰ পৰা এটা পোহৰ দেখিলোঁ, যি মোৰ আৰু মোৰ লগত যাত্ৰা কৰা লোকসকলৰ চাৰিওফালে উজ্জ্বল হৈ আছিল।
১৪ আমি আটাইকেইটা পৃথিবীত পৰি থাকোঁতে মোৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত কোৱা মাত এটা শুনিলোঁ, " চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা? বিন্ধিবোৰত লাথি মাৰিবলৈ তোমাৰ বাবে কঠিন।
১৫ মই ক'লোঁ, প্ৰভু, তুমি কোন? তেওঁ ক'লে, " তুমি যাক অত্যাচাৰ কৰা মই যীচু।"
১৬ কিন্তু উঠি তোমাৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় হ'বা, কিয়নো মই তোমাৰ আগত এই উদ্দেশ্যে দেখা পাইছো, তুমি দেখা

এইবোৰ কথা আৰু যিবোৰ বিষয়ত মই তোমাৰ আগত প্ৰকাশ পাম, সেইবোৰৰ সেৱক আৰু সাক্ষী হ'বলৈ।
১৭ মই তোমাক যিসকল লোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছো, তেওঁলোকৰ পৰা আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰি।
১৮ তেওঁলোকৰ চকু মেলি আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আৰু চয়তানৰ শক্তিৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনিবলৈ, যাতে তেওঁলোকে পাপৰ ক্ষমা আৰু মোত থকা বিশ্বাসৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ হোৱা লোকসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিব পাৰে।
১৯ হে অগ্ৰিপ্পা ৰজা, মই স্বৰ্গীয় দৰ্শনৰ প্ৰতি অবাধ্য নহ'লোঁ।
20 কিন্তু প্ৰথমে দামাচক, যিৰূচালেম, যিহূদিয়াৰ সমগ্ৰ প্ৰান্তত আৰু তাৰ পাছত অনা-ইহুদীসকলক দেখুৱাই দিলে যে তেওঁলোকে অনুতাপ কৰি ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাব আৰু অনুতাপৰ বাবে উপযুক্ত কাম কৰিব।
২১ এই কাৰণে ইহুদীসকলে মোক মন্দিৰত ধৰি মোক বধ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল।
২২ এতেকে ঈশ্বৰৰ সহায় পাই মই আজিলৈকে সৰু-বৰক সাক্ষ্য দি আছো, ভাববাদী আৰু মোচিয়ে আহিব বুলি কোৱা কথাবোৰৰ বাহিৰে আন একো নকওঁ।
২৩ খ্ৰীষ্টই দুখ ভোগ কৰিব, আৰু তেওঁ প্ৰথমে মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ব আৰু লোকসকলক আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ আগত পোহৰ দেখুৱাব।
২৪ তেওঁ নিজৰ কাৰণে এই কথা কওঁতে ফেষ্টে ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে, "পৌল, তুমি বিচলিত হৈছা; বহুত শিক্ষণে তোমাক উন্মাদ কৰি তুলিছে।
২৫ কিন্তু তেওঁ ক'লে, "মই উন্মাদ নহয়, অতি সম্ভ্ৰান্ত ফেষ্টুচ; কিন্তু সত্য আৰু সচেতনতাৰ বাক্য কোৱা।
২৬ কিয়নো ৰজাই এই কথা জানে, তেওঁৰ আগত মইও বিনামূলীয়াকৈ কওঁ; কিয়নো এই কাম কোনো চুকত হোৱা নাছিল।
২৭ ৰজা অগ্ৰিপ্পা, আপুনি ভাববাদীসকলক বিশ্বাস কৰেনে? মই জানো যে তুমি বিশ্বাস কৰা।
২৮ তেতিয়া অগ্ৰিপাই পৌলক ক'লে, "তুমি মোক খ্ৰীষ্টান হ'বলৈ প্ৰায় বুজাইছে।"
২৯ পৌলে ক'লে, "মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত বিচাৰো যে কেৱল তুমিয়েই নহয়, আজি মোৰ কথা শুনা সকলোৱেও এই বান্ধোনবোৰৰ বাহিৰে মোৰ দৰে হোৱা।"
30 এই কথা কৈ ৰজা, ৰাজ্যপাল, বাৰ্নিচ আৰু তেওঁলোকৰ লগত বহি থকা লোকসকলে উঠিল।
31 পাছে সিবিলাক আঁতৰি গৈ সিহঁতে মাজতে কথা পাতি ক'লে, "এই মানুহজনে মৃত্যু বা বান্ধোনৰ যোগ্য কোনো কাম নকৰে।"
32 তেতিয়া অগ্ৰিপ্পাই ফেষ্টচক ক'লে, "যদি তেওঁ কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন নকৰিলেহেঁতেন, তেন্তে এই মানুহজনক মুক্ত কৰা হ'লহেঁতেন।"

অধ্যায় ২৭

১ পাছত আমি ইটালীলৈ জাহাজেৰে যাম বুলি থিৰাং কৰিলে, তেওঁলোকে পৌলক আৰু আন কিছুমান বন্দীক অগাষ্টাছৰ দলৰ এজন শতপতি জুলিয়াছ নামৰ এজনৰ হাতত তুলি দিলে।
২ অদ্ৰামিটিয়ামৰ এখন জাহাজত উঠি আমি এছিয়া দেশৰ উপকূলৰ কাষেৰে যাত্ৰা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ; থিচলনীকাৰ এজন মেচিডোনিয়ান আৰিষ্টৰক আমাৰ লগত আছিল।
৩ পাছদিনা আমি চিদোনত উপস্থিত হ'লোঁ। জুলিয়াছে পৌলক সৌজন্যতাৰে অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁক সতেজ হ'বলৈ তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ ওচৰলৈ যাবলৈ অনুমতি দিলে।
4 তাৰ পৰা আমি জাহাজ চলাই চাইপ্ৰাছৰ তললৈ নামিলোঁ, কাৰণ বতাহবোৰ বিপৰীতমুখী আছিল।
5 আমি কিলিচিয়া আৰু পম্ফিলিয়া সাগৰৰ ওপৰেৰে জাহাজেৰে গৈ লুচিয়াৰ এখন নগৰ মাইৰালৈ আহিলোঁ।
৬ তাতে সেনাপতিজনে আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ এখন জাহাজ ইটালীলৈ গৈ থকা দেখিলে। আৰু তেওঁ আমাক তাত ৰাখিলে।
7 আমি বহু দিন লাহে লাহে জাহাজ চলাই গৈ, বতাহে আমাক বাধা নিদিয়াকৈ ক্ৰিটৰ তললৈ, চলমোনেৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'লোঁ।
৮ আৰু কষ্টেৰে পাৰ হৈ গৈ, সুন্দৰ আশ্ৰয়স্থল বুলি কোৱা ঠাই এখন পালোঁ; তাৰ ওচৰতে লাচিয়া নগৰ আছিল।
9 পৌলে তেওঁলোকক উপদেশ দিলে।
১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, এই যাত্ৰাত কেৱল জাহাজ আৰু জাহাজৰ নহয়, আমাৰ জীৱনেৰো আঘাত আৰু বহুত ক্ষতি হ'ব বুলি মই বুজি পাইছো।"
১১ তথাপি পৌলে কোৱা কথাতকৈ শতপতিজনে জাহাজৰ মালিক আৰু মালিকক অধিক বিশ্বাস কৰিলে।
১২ আৰু সেই আশ্ৰয়স্থল শীতকালৰ বাবে উপযোগী নহ'লে, অধিকাংশই যদি কোনো প্ৰকাৰে ফিনিচলৈ আৰু তাত শীতকালত পাৰ হ'ব পাৰে, তেন্তে সেই ঠাইৰ পৰাও আঁতৰি যাবলৈ পৰামৰ্শ দিলে; যি ক্ৰিটৰ আশ্ৰয়স্থল, আৰু দক্ষিণ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-পশ্চিম দিশত অৱস্থিত।
১৩ যেতিয়া দক্ষিণৰ বতাহ মৃদুভাৱে বলিলে, তেওঁলোকে নিজৰ উদ্দেশ্য পূৰণ হ'ল বুলি ভাবি, তেওঁলোকে ক্ৰিটৰ ওচৰলৈ জাহাজ চলাই গ'ল।
১৪ কিন্তু বহুদিন নৌহওঁতেই ইয়াৰ বিৰুদ্ধে ইউৰোক্লিডন নামৰ এক ধুমুহা বতাহ আহিল।
১৫ আৰু যেতিয়া জাহাজখন ধৰা পৰিল আৰু বতাহত সহ্য কৰিব নোৱাৰিলে, আমি তাইক চলাবলৈ দিলোঁ।
১৬ ক্লৌডা নামৰ এটা দ্বীপৰ তলত দৌৰি গৈ আমি নাওঁৰে আহিবলৈ বহুত কাম আছিল।
১৭ সেই জাহাজখন উঠাৰ পাছত জাহাজৰ তলত সহায়ক ব্যৱহাৰ কৰিছিল; আৰু জীৱন্ত বালিত নপৰে বুলি ভয় কৰি পাল ঠেলি দিলে আৰু তেনেকৈয়ে খেদি পঠিওৱা হ'ল।
১৮ পাছদিনা তেওঁলোকে জাহাজখন লঘু কৰিলে;
১৯ আৰু তৃতীয় দিনা আমি নিজৰ হাতেৰে জাহাজৰ সাজ-পোছাক বাহিৰলৈ উলিয়াই দিলোঁ।
২০ আৰু বহু দিনত যেতিয়া সূৰ্য্য বা তৰাও দেখা নাপালে আৰু আমাৰ ওপৰত কোনো সৰু ধুমুহা আহিল, তেতিয়া আমি পৰিত্ৰাণ পাম বুলি সকলো আশা আঁতৰি গ'ল।
২১ কিন্তু বহু সময় বিৰত থকাৰ পাছত পৌলে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, তোমালোকে মোৰ

কথা শুনি ক্রিটৰ পৰা মুক্ত নহ'লহেঁতেন আৰু এই ক্ষতি আৰু ক্ষতি লাভ কৰিব লাগিছিল।"
২২ এতিয়া মই তোমালোকক উৎসাহিত হ'বলৈ উপদেশ দিছো, কিয়নো তোমালোকৰ মাজত জাহাজৰ বাহিৰে আন কোনো লোকৰ প্ৰাণ হেৰুৱাব নোৱাৰিব।
২৩ কিয়নো আজি ৰাতি মোৰ কাষত থিয় হৈ আছিল, যিজন ঈশ্বৰৰ দূত, মই যাৰ আৰু মই তেওঁৰ সেৱা কৰো।
২৪ তেওঁ ক'লে, "পৌল, ভয় নকৰিবা; তোমাক কৈচৰৰ আগত আনিব লাগিব;
২৫ এই হেতুকে হে প্রভুহঁত, সৌভাগ্য কৰা, কিয়নো মই ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰোঁ যে মোক কোৱাৰ দৰেই হ'ব।
২৬ কিন্তু আমি এটা নির্দিষ্ট দ্বীপত পেলোৱা হ'ব লাগিব।
২৭ কিন্তু চতুর্দশ ৰাতি যেতিয়া আমি আদ্রিয়াত ওপৰলৈ তললৈ ঠেলি ফুৰিছিলো, তেতিয়া প্ৰায় মাজনিশা জাহাজৰ লোকসকলে কোনো দেশৰ ওচৰ চাপি অহা বুলি গম পালে।
28 তাতে বিশ ফাটমান বজালে আৰু অলপ আগলৈ গৈ আকৌ পোন্ধৰ ফাটমান পালে।
২৯ তেতিয়া আমি শিলৰ ওপৰত নপৰা বুলি ভয় কৰি তেওঁলোকে জাহাজৰ পিছফালৰ পৰা চাৰিটা লংঘন পেলাই দি দিনটো কামনা কৰিলে।
30 জাহাজৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে নাওখন সাগৰত নমাই আনিছিল, যেন তেওঁলোকে সন্মুখৰ জাহাজৰ পৰা লংঘন নিক্ষেপ কৰিব।
৩১ পৌলে শতপতি আৰু সৈন্যসকলক ক'লে, "যদি এইবিলাক জাহাজত নাথাকে, তেন্তে তোমালোকক পৰিত্রাণ পোৱা নাযায়।"
৩২ তেতিয়া সৈন্যসকলে নাওখনৰ ৰছীবোৰ কাটি পেলালে।
33 দিনটো আহি থাকোঁতে পৌলে সকলোকে আহাৰ গ্রহণ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে আৰু ক'লে, "তোমালোকে একো নোখোৱাকৈ দেৰি আৰু উপবাস কৰি থকা আজি চতুর্দশ দিন।"
৩৪ এই কাৰণে মই তোমালোকক কিছু আহাৰ গ্রহণ কৰিবলৈ প্রার্থনা কৰিছো, কিয়নো এইটো তোমালোকৰ স্বাস্থ্যৰ কাৰণে;
৩৫ এই কথা কৈ তেওঁ পিঠা লৈ সকলোৰে সন্মুখত ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিলে;
36 তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আনন্দ কৰিলে আৰু কিছু খাদ্যও খালে।
৩৭ আমি জাহাজত মুঠতে দুশ ছয়ষোল্ল জন লোক আছিলো।
38 তেওঁলোকে যথেষ্ট খাই জাহাজখন লঘু কৰি ঘেঁহুখিনি সাগৰত পেলাই দিলে।
৩৯ দিন হ'লে তেওঁলোকে দেশখন নাজানিলে, কিন্তু তেওঁলোকে এটা পাৰ থকা এটা খাল আৱিষ্কাৰ কৰিলে, য'ত সম্ভৱ হ'লে জাহাজখন ঠেলি দিব বিচাৰিলে।
৪০ পাছত তেওঁলোকে লংঘনবোৰ তুলি সমুদ্রৰ ওচৰত সমর্পণ কৰিলে আৰু ৰুডাৰৰ বেণ্ডবোৰ খুলি দিলে আৰু মূল পালখন বতাহৰ ওচৰলৈ ওপৰলৈ তুলি পাৰলৈ গ'ল।
৪১ আৰু দুটা সাগৰৰ লগ হোৱা ঠাইত পৰি তেওঁলোকে জাহাজখন ডুবাই পেলালে; আৰু আগফালটো জোৰেৰে আবদ্ধ হৈ থাকিল আৰু অচল হৈ থাকিল, কিন্তু পিছফালৰ অংশটো ঢৌৰ হিংসাত ভাঙি গ'ল।
৪২ আৰু সৈন্যসকলে বন্দীসকলক বধ কৰাৰ উদ্দেশ্য আছিল, যাতে তেওঁলোকৰ কোনোৱে সাঁতুৰি ওলাই আহি পলায়ন নকৰে।
৪৩ কিন্তু সেনাপতিজনে পৌলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিলে। আৰু সাঁতুৰিব পৰা সকলে প্ৰথমে সাগৰত পেলাই স্থললৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৪৪ বাকীবোৰ, কিছুমান তক্তাত আৰু কিছুমান জাহাজৰ ভঙা টুকুৰাত। আৰু তেনেকৈয়ে তেওঁলোক সকলোৱে নিৰাপদে ভূমিলৈ পলায়ন কৰিলে।

অধ্যায় ২৮

১ পাছত তেওঁলোকে পলায়ন কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে গম পালে যে সেই দ্বীপটোৰ নাম মেলিতা।
২ আৰু বৰ্বৰ লোকসকলে আমাক অলপ দয়া কৰিলে, কিয়নো বৰ্তমানৰ বৰষুণ আৰু ঠাণ্ডাৰ বাবে তেওঁলোকে আমাক প্ৰত্যেককে জুই জ্বলাই গ্ৰহণ কৰিলে।
3 পৌলে লাঠিৰ গোট এটা গোটাই জুইত থৈ দিলে, গৰমৰ পৰা এটা সাপ ওলাই আহি তেওঁৰ হাতত বান্ধি ধৰিলে।
৪ তেতিয়া বৰ্বৰ লোকসকলে বিষাক্ত জন্তুটোক তেওঁৰ হাতত ওলমি থকা দেখি ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "নিঃসন্দেহে এই মানুহজন হত্যাকাৰী, যিজনে যদিও সাগৰৰ পৰা সাৰি গৈছে, তথাপিও প্রতিশোধৰ বাবে জীয়াই থাকিবলৈ নিদিয়ে।"
৫ তেতিয়া তেওঁ জন্তুটোক জুইত জোকাৰি গ'ল আৰু কোনো ক্ষতি অনুভৱ নকৰিলে।
৬ কিন্তু তেওঁ ফুলিবলৈ বা হঠাতে মৃত হৈ পৰিলে, কিন্তু বহু সময় চাই তেওঁৰ কোনো ক্ষতি হোৱা দেখা নাপালে, তেওঁলোকে মন সলনি কৰি ক'লে যে তেওঁ এজন দেৱতা।
7 সেই ঠাইতে দ্বীপটোৰ প্ৰধান লোকৰ সম্পত্তি আছিল, যাৰ নাম আছিল পুব্লিয়াছ; তেওঁ আমাক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তিনিদিন সৌজন্যতাৰে আশ্ৰয় দিলে।
৮ পব্লিয়ৰ পিতৃ জ্বৰ আৰু তেজ ওলোৱা ৰোগত আক্রান্ত হৈ পৰি আছিল আৰু পৌলে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ প্রার্থনা কৰি তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁক সুস্থ কৰি তুলিলে।
9 তেতিয়া এই দ্বীপত ৰোগত আক্রান্ত আন আন লোকো আহি সুস্থ হৈ উঠিল।
১০ তেওঁ আমাকো অনেক সন্মানেৰে সন্মান কৰিলে; আৰু আমি যেতিয়া গুচি গ'লোঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক প্রয়োজনীয় বস্তুবোৰ বোজাই দিলে।
১১ তিনি মাহৰ পাছত আমি আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ এখন জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰিলোঁ, যিখন দ্বীপত শীতকাল কটালে, যাৰ চিন আছিল কাষ্টৰ আৰু পলুক্স।
১২ আৰু চিৰাকিউজত অৱতৰণ কৰি আমি তাত তিনিদিন থাকিলোঁ।
13 তাৰ পৰা আমি কম্পাছ আনি ৰেগিয়ামলৈ আহিলোঁ আৰু এদিনৰ পাছত দক্ষিণৰ বতাহ বলি পাছদিনা পুতেওলিলৈ আহিলোঁ।
১৪ তাতে আমি ভাইসকলক পালোঁ আৰু তেওঁলোকৰ লগত সাত দিন থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
১৫ তাতে ভাইবিলাকে আমাৰ খবৰ পাই অপ্পিয়া মঞ্চ আৰু তিনিখন ধাবালৈকে আমাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল।

১৬ আমি যেতিয়া ৰোমলৈ আহিলোঁ, তেতিয়া সেনাপতিজনে বন্দীসকলক প্ৰহৰীৰ সেনাপতিৰ হাতত তুলি দিলে;
১৭ তিনি দিনৰ পাছত পৌলে ইহুদীসকলৰ প্ৰধানসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, "হে ভাইসকল, মই যদিও আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ লোক বা ৰীতি-নীতিৰ বিৰুদ্ধে একো কৰা নাই।" , তথাপিও মোক যিৰূচালেমৰ পৰা বন্দী হৈ ৰোমীয়াসকলৰ হাতত তুলি দিয়া হ'ল।
১৮ তেওঁলোকে মোক পৰীক্ষা কৰি মোক এৰি দিব বিচাৰিছিল, কিয়নো মোৰ মৃত্যুৰ কোনো কাৰণ নাছিল।
১৯ কিন্তু ইহুদীসকলে যেতিয়া ইয়াৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে, তেতিয়া মই কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন কৰিবলৈ বাধ্য হ'লোঁ; এনে নহয় যে মই মোৰ জাতিটোক অভিযোগ কৰা উচিত আছিল।
২০ এই কাৰণে মই তোমালোকক চাবলৈ আৰু তোমালোকৰ লগত কথা পাতিবলৈ মাতিলোঁ;
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বিষয়ে যিহূদিয়াৰ পৰা আমি কোনো চিঠি পোৱা নাছিলো, আৰু অহা ভাইসকলৰ কোনোৱেও তোমাৰ বিষয়ে কোনো ক্ষতি কৰা নাছিল।
২২ কিন্তু আমি তোমাৰ পৰা কি ভাবে সেই কথা শুনিব বিচাৰো;
২৩ তেওঁলোকে তেওঁক এদিন নিযুক্ত কৰিলে, তেওঁৰ বাসস্থানলৈ বহুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; ৰাতিপুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে মোচিৰ বিধান আৰু ভাববাদীসকলৰ পৰা তেওঁলোকক যীচুৰ বিষয়ে বুজাই আৰু সাক্ষ্য দিলে।
২৪ কিছুমানে কোৱা কথাবোৰ বিশ্বাস কৰিলে আৰু কিছুমানে বিশ্বাস নকৰিলে।
২৫ পৌলে এটা কথা ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মাই আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই ভালকৈ ক'লে।"
২৬ ক'লে, "এই লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'বা, শুনিলে তোমালোকে শুনিবা, কিন্তু বুজি নাপাবা; আৰু দেখিলেই তোমালোকে দেখিবা, কিন্তু নুবুজাবা।
২৭ কিয়নো এই লোকসকলৰ হৃদয় স্থূল হৈ পৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ কাণবোৰ শুনাত নিস্তেজ হৈ পৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ চকু মুদিছে; যাতে তেওঁলোকে চকুৰে দেখা পায়, কাণেৰে শুনিব পাৰে আৰু হৃদয়েৰে বুজিব নোৱাৰে, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।"
২৮ এতেকে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ পঠিওৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকে সেই কথা শুনিব।
২৯ তেওঁ এই কথাবোৰ ক'লেই ইহুদীবিলাক গুচি গ'ল।
30 পৌলে সম্পূৰ্ণ দুবছৰ নিজৰ ভাড়াঘৰত থাকি তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা সকলোকে গ্ৰহণ কৰিলে।
৩১ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰি প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে সকলো বিশ্বাসেৰে শিকাইছিল, কোনেও তেওঁক বাধা নিদিলে।

ৰোমীয়াসকল

অধ্যায় ১

১ পৌল, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দাস, পাঁচনি হ'বলৈ আহ্বান কৰা, ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ বাবে পৃথক।
২ (যি তেওঁ পবিত্ৰ শাস্ত্ৰত নিজৰ ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই আগতেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল।)
৩ তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে, যিজন মাংস অনুযায়ী দায়ূদৰ বংশৰ পৰা গঢ় লৈ উঠিছিল;
৪ আৰু মৃত লোকৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰতাৰ আত্মা অনুসাৰে শক্তিৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি ঘোষণা কৰা হ'ল।
৫ তেওঁৰ নামত সকলো জাতিৰ মাজত বিশ্বাসৰ আজ্ঞা পালনৰ কাৰণে তেওঁৰ দ্বাৰাই আমি অনুগ্ৰহ আৰু পাঁচনিত্ব লাভ কৰিলোঁ।
৬ তেওঁলোকৰ মাজত তোমালোকক যীচু খ্ৰীষ্টই আমন্ত্ৰণ কৰা।
৭ ঈশ্বৰৰ প্ৰিয়, পবিত্ৰ হ'বলৈ আহ্বান কৰা ৰোমত থকা সকলোলৈ, আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৮ প্ৰথমতে, তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ বিষয়ে সমগ্ৰ জগতত কোৱাৰ বাবে মই যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছো।
9 কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষী, যিজনক মই তেওঁৰ পুত্ৰৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা মোৰ আত্মাৰে সেৱা কৰো, যে মই অবিৰতভাৱে মোৰ প্ৰাৰ্থনাত সদায় তোমালোকৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰো;
১০ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই যদি তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ মোৰ এক সমৃদ্ধিশালী যাত্ৰা হ'ব পাৰে, তেন্তে অনুৰোধ কৰিছো।
১১ কিয়নো মই তোমালোকক চাবলৈ আকাংক্ষা কৰোঁ, যাতে মই তোমালোকক কিছুমান আধ্যাত্মিক দান দিওঁ, যাতে তোমালোক সুদৃঢ় হয়;
১২ অৰ্থাৎ তোমালোক আৰু মোৰ দুয়োৰে পাৰস্পৰিক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকৰ লগত একেলগে সান্ত্বনা পাওঁ।
১৩ হে ভাইসকল, মই তোমালোকক অজ্ঞান হোৱাটো নিবিচাৰো, যে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ বহু সময়ত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলো, (কিন্তু এতিয়ালৈকে অনুমতি দিয়া হ'ল) যাতে তোমালোকৰ মাজতো আন অনা-ইহুদীসকলৰ দৰে কিছু ফল পাম।
১৪ মই গ্ৰীক আৰু বৰ্বৰ দুয়োৰে ওচৰত ঋণী; জ্ঞানী আৰু অজ্ঞানী দুয়োৰে বাবে।
১৫ এতেকে মোৰ মাজত যিমানেই আছে, ৰোমত থকা তোমালোকক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ মই সাজু হৈ আছো।
১৬ কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ বিষয়ে মই লাজ কৰা নাই; প্ৰথমে ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলকো।
১৭ কিয়নো বিশ্বাসৰ পৰা বিশ্বাসলৈ ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ পাইছে;
১৮ কিয়নো সত্যক অধাৰ্মিকতাৰে ধৰি ৰখা মানুহৰ সকলো অধৰ্মী আৰু অধাৰ্মিকতাৰ বিৰুদ্ধে স্বৰ্গৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ প্ৰকাশ পাইছে;
১৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বিষয়ে যি জনা যায়, সেয়া তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰকাশ পায়; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সেই কথা জনাইছে।"
২০ কিয়নো জগতৰ সৃষ্টিৰ পৰা তেওঁৰ অদৃশ্য বস্তুবোৰ স্পষ্টকৈ দেখা যায় আৰু সৃষ্টি হোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ অনন্ত শক্তি আৰু ঈশ্বৰত্ব বুজি পোৱা যায়; যাতে তেওঁলোক অজুহাত নোহোৱাকৈ থাকে:
২১ কিয়নো তেওঁলোকে যেতিয়া ঈশ্বৰক চিনি পাইছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ঈশ্বৰ হিচাপে মহিমা কৰা নাছিল আৰু কৃতজ্ঞতাও প্ৰকাশ কৰা নাছিল; কিন্তু তেওঁলোকৰ কল্পনাত অসাৰ হৈ পৰিল আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ্খ হৃদয় অন্ধকাৰ হ'ল।
২২ নিজকে জ্ঞানী বুলি কৈ তেওঁলোকে মূৰ্খ হৈ পৰিল;
২৩ আৰু অক্ষয় ঈশ্বৰৰ মহিমাক অক্ষয় মানুহ, চৰাই, চতুৰ্ভুজ জন্তু আৰু লৰচৰ কৰা প্ৰাণীৰ দৰে প্ৰতিমূৰ্তিলৈ সলনি কৰিলে।
২৪ এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নিজৰ অন্তৰৰ কামনাৰ দ্বাৰাই অশুচিতাত সমৰ্পণ কৰিলে।
২৫ তেওঁ ঈশ্বৰৰ সত্যক মিছালৈ পৰিৱৰ্তিত কৰিলে, আৰু চিৰকাল ধন্য হোৱা সৃষ্টিকৰ্তাতকৈ অধিক প্ৰাণীক উপাসনা আৰু সেৱা কৰিলে। আমিন।
২৬ এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক কুৎসিত মৰমবোৰত সমৰ্পণ কৰিলে;
২৭ সেইদৰে পুৰুষসকলেও নাৰীৰ স্বাভাৱিক ব্যৱহাৰ এৰি ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কামনাত জ্বলি উঠিল; মানুহৰ লগত মানুহৰ লগত অশুভ কাম কৰা, আৰু নিজৰ ভুলৰ সেই প্ৰতিদান নিজৰ মাজত লাভ কৰা।
২৮ যিদৰে তেওঁলোকে ঈশ্বৰক নিজৰ জ্ঞানত ধৰি ৰাখিবলৈ ভাল নাপালে, তেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক অসুবিধাজনক কাম কৰিবলৈ নিন্দা কৰা মনৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিলে;
২৯ সকলো অধাৰ্মিকতা, ব্যভিচাৰ, দুষ্টতা, লোভ আৰু কু-অভিপ্ৰায়েৰে পৰিপূৰ্ণ; ঈৰ্ষা, হত্যা, বিতৰ্ক, প্ৰতাৰণা, কু-অভিমানেৰে ভৰা; ফুচফুচাই কোৱা,
৩০ পিছপৰা, ঈশ্বৰক ঘৃণা কৰা, অহংকাৰী, অহংকাৰী, গৌৰৱ কৰা, বেয়া কামৰ উদ্ভাৱক, পিতৃ-মাতৃৰ অবাধ্য,
৩১ বুদ্ধিহীন, নিয়ম ভংগ কৰা, স্বাভাৱিক মৰমহীন, অদম্য, অদয়াহীন।
৩২ যিবিলাকে এনেধৰণৰ বিচাৰ মৰণৰ যোগ্য, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰৰ বিচাৰ জানি, কেৱল একে কাম কৰাই নহয়, কিন্তু সেই কাৰ্য্য কৰা সকলৰ ওপৰত সন্তুষ্ট হয়।

অধ্যায় ২

১ এতেকে হে মানুহ, তুমি যি কোনো বিচাৰ কৰা, তই অক্ষমণীয়; কিয়নো বিচাৰ কৰা তুমিও একে কামেই কৰা।"
২ কিন্তু আমি নিশ্চিত যে ঈশ্বৰৰ বিচাৰ সত্য অনুযায়ী এনে কাৰ্য্য কৰা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে হয়।
৩ আৰু এনে কাম কৰা লোকসকলৰ বিচাৰ কৰা আৰু একে কাম কৰা মানুহ, তুমি ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ পৰা ৰক্ষা পাবা বুলি ভাবিছানে?

৪ বা তুমি তেওঁৰ মঙ্গল, ধৈৰ্য্য আৰু ধৈৰ্য্যৰ ধন-সম্পত্তিক তুচ্ছজ্ঞান কৰা; ঈশ্বৰৰ মঙ্গলে যে আপোনাক অনুতাপ কৰিবলৈ লৈ যায়, সেই কথা নাজানে?
৫ কিন্তু তোমাৰ কঠোৰতা আৰু অনুতাপহীন হৃদয়ৰ পিছত ক্ৰোধ আৰু ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিক বিচাৰৰ প্ৰকাশৰ দিনত নিজৰ বাবে ক্ৰোধ সঞ্চয় কৰি ৰাখক;
৬ তেওঁ প্ৰত্যেককে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰতিদান দিব।
৭ যিসকলে ধৈৰ্য্যৰে সৎকৰ্মত মহিমা, সন্মান আৰু অমৰত্ব বিচাৰে, তেওঁলোকৰ বাবে অনন্ত জীৱন।
৮ কিন্তু যিবিলাক বিবাদ কৰে, আৰু সত্যৰ আজ্ঞা পালন নকৰে, কিন্তু অধৰ্ম, ক্ৰোধ আৰু ক্ৰোধৰ আজ্ঞা পালন কৰে।
৯ অধ্যাপক, প্ৰথমে ইহুদী আৰু অনা-ইহুদীৰ প্ৰতিজন মানুহৰ ওপৰত কষ্ট আৰু যন্ত্ৰণা;
10 কিন্তু মহিমা, সন্মান আৰু শান্তি, যিসকলে ভাল কাম কৰে, প্ৰথমে ইহুদী আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ বাবেও মহিমা, সন্মান আৰু শান্তি।
১১ কিয়নো ঈশ্বৰৰ আগত ব্যক্তিৰ কোনো সন্মান নাই।
১২ কিয়নো বিধান অবিহনে যিসকলে পাপ কৰিলে, বিধান অবিহনেও বিনাশ হ'ব;
১৩ (কিয়নো বিধান শ্ৰোতাসকল ঈশ্বৰৰ আগত ধাৰ্মিক নহয়, কিন্তু বিধান পালন কৰা লোকসকল ধাৰ্মিক হ'ব।"
১৪ কিয়নো বিধান নথকা অনা-ইহুদীসকলে যেতিয়া বিধানত থকা বিষয়বোৰ স্বভাৱতে পালন কৰে, তেতিয়া বিধান নথকা এইবিলাক নিজৰ বাবে বিধান হয়।
১৫ যিবিলাকে তেওঁলোকৰ অন্তৰত লিখা বিধানৰ কৰ্ম, বিবেকেও সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু ইজনে সিজনক অভিযোগ কৰি বা অজুহাত দেখুৱাই তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ নিকৃষ্ট।)
১৬ যিদিনা ঈশ্বৰে মোৰ শুভবাৰ্ত্তা অনুসাৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মানুহৰ গোপনীয়তা বিচাৰ কৰিব।
১৭ চোৱা, তুমি ইহুদী বুলি কোৱা, আৰু বিধানত স্থিৰ হৈ ঈশ্বৰৰ বিষয়ে গৌৰৱ কৰা।
১৮ আৰু বিধানৰ পৰা শিক্ষিত হৈ তেওঁৰ ইচ্ছা জানে আৰু অধিক উত্তম বিষয়বোৰ অনুমোদন কৰা;
১৯ আৰু আপুনি নিজেই অন্ধসকলৰ পথ প্ৰদৰ্শক, আন্ধাৰত থকা লোকসকলৰ পোহৰ।
২০ মূৰ্খৰ প্ৰশিক্ষক, শিশুৰ শিক্ষক, যি বিধানত জ্ঞান আৰু সত্যৰ ৰূপ ধাৰণ কৰে।
২১ এতেকে তুমি যিজনে আনক শিক্ষা দিয়ে, তুমি নিজেই শিক্ষা দিয়া নহয়নে? তুমি যি মানুহে চুৰি নকৰিবা বুলি প্ৰচাৰ কৰে, তুমি চুৰি কৰা নে?
২২ তুমি যি মানুহে ব্যভিচাৰ নকৰিবা বুলি কয়, তুমি ব্যভিচাৰ কৰা নে? তুমি মূৰ্তি ঘৃণা কৰা, তুমি বলিদান কৰা নে?
২৩ তুমি বিধানৰ বিষয়ে গৌৰৱ কৰা, বিধান ভংগ কৰি তুমি ঈশ্বৰক অসন্মান কৰা?
২৪ কিয়নো লিখাৰ দৰে তোমালোকৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত ঈশ্বৰৰ নাম নিন্দা কৰা হৈছে।
২৫ কিয়নো আপুনি বিধান পালন কৰিলে চুন্নত সঁচাকৈয়ে লাভৱান হয়;
২৬ এতেকে যদি অচুন্নতবিলাকে বিধানৰ ধাৰ্ম্মিকতা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁৰ অচুন্নতক চুন্নতৰ ৰূপত গণ্য কৰা নহ'বনে?
২৭ স্বভাৱত যি অচুন্নৎ হয়, তেওঁ যদি বিধান পূৰ কৰে, তেন্তে তোমাৰ বিচাৰ নকৰিবনে?
২৮ কিয়নো তেওঁ ইহুদী নহয়, যি বাহ্যিকভাৱে এক। আৰু মাংসত বাহ্যিক চুন্নত নহয়;
২৯ কিন্তু তেওঁ ইহুদী, যি অন্তৰত এক; আৰু চুন্নত হৃদয়ৰ, আত্মাত, আখৰত নহয়; যাৰ প্ৰশংসা মানুহৰ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ।

অধ্যায় ৩

১ তেন্তে ইহুদীৰ কি সুবিধা আছে? বা চুন্নতৰ কি লাভ?
২ সকলো দিশতে, প্ৰধানকৈ এই কাৰণে যে ঈশ্বৰৰ বাক্য তেওঁলোকৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰা হৈছিল।
৩ কিয়নো কোনোৱে যদি বিশ্বাস নকৰিলে কি হ'ব? তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসে ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসক অসাৰ কৰিবনে?
৪ ঈশ্বৰে নিষেধ কৰক; যিদৰে লিখা আছে, "তুমি তোমাৰ বাক্যত ধাৰ্মিক হ'বা আৰু বিচাৰ হ'লে জয়ী হ'বা।"
৫ কিন্তু আমাৰ অধাৰ্মিকতাই যদি ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাক প্ৰশংসা কৰে, তেন্তে আমি কি ক'ম? প্ৰতিশোধ লোৱা ঈশ্বৰ অধাৰ্মিক নেকি? (মই মানুহ হিচাপে কথা কওঁ)
৬ ঈশ্বৰে নিষেধ কৰক, কিয়নো ঈশ্বৰে জগতৰ বিচাৰ কেনেকৈ কৰিব?
৭ কিয়নো মোৰ মিছাৰ দ্বাৰাই যদি ঈশ্বৰৰ সত্য তেওঁৰ মহিমাৰ বাবে অধিক প্ৰসাৰিত হৈছে; মইও পাপী বুলি কিয় বিচাৰ কৰা হৈছে?
৮ ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে, (যেনেকৈ আমাক নিন্দা কৰা হয়, আৰু কিছুমানে কোৱাৰ দৰে,) আমি বেয়া কাম কৰোঁহঁক, যাতে ভাল আহিব পাৰে? যাৰ অভিশাপ ন্যায়সংগত।
৯ তেন্তে কি? আমি তেওঁলোকতকৈ ভাল নেকি? নহয়, কোনো কাৰণতে নহয়;
১০ যিদৰে লিখা আছে, ধাৰ্মিক কোনো নাই, এজনো নাই।
১১ বুদ্ধি কৰা কোনো নাই, ঈশ্বৰৰ সন্ধান কৰা কোনো নাই।
১২ তেওঁলোক সকলোৱে বাটৰ পৰা আঁতৰি গ'ল, একেলগে অলাভ হৈ পৰিল; ভাল কাম কৰা কোনো নাই, এজনো নাই।
১৩ তেওঁলোকৰ ডিঙি এটা মুকলি কবৰ; জিভাৰে তেওঁলোকে প্ৰতাৰণা কৰিলে; তেওঁলোকৰ ওঁঠৰ তলত এছ্পছ্ৰ বিষ আছে।
১৪ তেওঁৰ মুখ অভিশাপ আৰু তিক্ততাৰে ভৰি আছে।
১৫ তেওঁলোকৰ ভৰি তেজ বোৱাবলৈ দ্ৰুত;
১৬ ধ্বংস আৰু দুখ তেওঁলোকৰ বাটত আছে।
১৭ আৰু শান্তিৰ পথ তেওঁলোকে নাজানিলে।
১৮ তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি কোনো ভয় নাই।
১৯ এতিয়া আমি জানো যে বিধানে যি কথা কয়, সেই কথা বিধানৰ অধীনত থকা সকলক কয়;
২০ এতেকে বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মাংসক তেওঁৰ দৃষ্টিত ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা নহ'ব;
২১ কিন্তু এতিয়া বিধানৰ অবিহনে ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ পাইছে;
২২ যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যি ঈশ্বৰৰ ধাৰ্ম্মিকতা সকলো আৰু বিশ্বাসী সকলোৰে বাবে হয়;
২৩ কিয়নো সকলোৱে পাপ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল;

২৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা মুক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই বিনামূলীয়াকৈ ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হওঁ।
২৫ ঈশ্বৰে ঈশ্বৰৰ সহনশীলতাৰ দ্বাৰাই অতীতৰ পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে নিজৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰিবলৈ তেওঁৰ তেজত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁক প্ৰায়শ্চিত্ত হ'বলৈ থিয় কৰাইছে;
২৬ মই এই সময়ত তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰিবলৈ কওঁ;
২৭ তেন্তে গৌৰৱ ক'ত? ইয়াক বাদ দিয়া হৈছে। কি আইন অনুসৰি? কামৰ? নহয়, কিন্তু বিশ্বাসৰ বিধানৰ দ্বাৰাই।
২৮ এতেকে আমি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হওঁ যে বিধানৰ কৰ্ম অবিহনে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মানুহক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়।
২৯ তেওঁ কেৱল ইহুদীসকলৰ ঈশ্বৰ নেকি? তেওঁ অনা-ইহুদীসকলৰ পৰাও নহয়নে? হয়, অনা-ইহুদীসকলৰ পৰাও;
৩০ কিয়নো বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই চুন্নত হোৱা লোকক আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অচুন্নতক ধাৰ্মিক বুলি এক ঈশ্বৰ।
৩১ তেন্তে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বিধানক বাতিল কৰোঁনে? ঈশ্বৰে নকৰক, হয়, আমি বিধান প্ৰতিষ্ঠা কৰোঁ।

অধ্যায় ৪

১ তেন্তে আমি কি ক'ম যে আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামে মাংসৰ বিষয়ে কি পালে?
২ কিয়নো যদি অব্ৰাহামক কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হ'ল, তেন্তে তেওঁৰ গৌৰৱ কৰিব পৰা বস্তু আছে; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত নহয়।
৩ কিয়নো শাস্ত্ৰই কি কয়? অব্ৰাহামে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে আৰু তাক ধাৰ্ম্মিক বুলি গণ্য কৰা হ'ল।
৪ এতিয়া যি জনে কাম কৰে, তেওঁৰ পুৰস্কাৰ অনুগ্ৰহৰ হিচাপত নহয়, বৰং ঋণৰ হিচাপতহে গণ্য কৰা হয়।
৫ কিন্তু যি জনে কাম নকৰে, কিন্তু যি জনে অধৰ্মীক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰে, তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ বিশ্বাসক ধাৰ্মিকতা হিচাপে গণ্য কৰা হয়।
৬ যেনেকৈ দায়ূদে সেই মানুহৰ আশীৰ্ব্বাদৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছে, যাক ঈশ্বৰে কৰ্মবিহীন ধাৰ্মিকতা গণ্য কৰে।
৭ তেওঁ ক'লে, "ধন্য সেইসকল, যিসকলৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হৈছে আৰু তেওঁলোকৰ পাপ ঢাকি দিয়া হৈছে।"
৮ যি মানুহক যিহোৱাই পাপ নিৰূপণ নকৰে, তেওঁ ধন্য।
৯ তেন্তে এই আশীৰ্ব্বাদ কেৱল চুন্নত হোৱা লোকৰ ওপৰত নে অচুন্নত হোৱা লোকৰ ওপৰত? কিয়নো আমি কওঁ যে অব্ৰাহামক বিশ্বাসক ধাৰ্মিকতা হিচাপে গণ্য কৰা হৈছিল।
১০ তেতিয়া কেনেকৈ হিচাপ কৰা হ'ল? যেতিয়া তেওঁ চুন্নত বা অচুন্নত আছিল? চুন্নতত নহয়, কিন্তু অচুন্নতত।
১১ তেতিয়া তেওঁ চুন্নত নোহোৱা হৈ থকা বিশ্বাসৰ ধাৰ্মিকতাৰ মোহৰ চুন্নতৰ চিন পালে; যাতে তেওঁলোকৰ ওপৰতো ধাৰ্মিকতা গণ্য কৰা হয়।
১২ আৰু যিসকলে কেৱল চুন্নত হোৱা লোকৰ নহয়, কিন্তু যিসকলে আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ সেই বিশ্বাসৰ খোজত খোজ কাঢ়িছে, যিসকলে তেওঁ এতিয়াও চুন্নত নোহোৱা হৈ আছিল।
১৩ কিয়নো তেওঁ জগতৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব বুলি দিয়া প্ৰতিজ্ঞা অব্ৰাহাম বা তেওঁৰ বংশৰ বাবে বিধানৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু বিশ্বাসৰ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাহে হৈছিল।
১৪ কিয়নো বিধানৰ যি সকলে উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেন্তে বিশ্বাস বাতিল হ'ব আৰু প্ৰতিজ্ঞা অসাৰ হ'ব।
১৫ কিয়নো বিধানে ক্ৰোধৰ সৃষ্টি কৰে;
১৬ এতেকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হয়, যাতে ই অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই হয়; শেষলৈকে প্ৰতিজ্ঞা সকলো বীজৰ বাবে নিশ্চিত হ'ব পাৰে; কেৱল বিধানৰ পৰাই নহয়, কিন্তু অব্ৰাহামৰ বিশ্বাসৰ পৰাও; যি আমাৰ সকলোৰে পিতৃ,
১৭ (লিখাত লিখা আছে, "মই তোমাক অনেক জাতিৰ পিতৃ কৰি দিলোঁ,) তেওঁ যি জনৰ আগত বিশ্বাস কৰিছিল, সেই ঈশ্বৰ, যিজনে মৃতক সজীৱ কৰি তোলে আৰু যিবিলাক নথকা বস্তুবোৰক অস্তিত্বৰ দৰে কয়।
১৮ "তোমাৰ বংশধৰসকলো তেনেকুৱা হ'ব" বুলি কোৱাৰ অনুসাৰে তেওঁ বহু জাতিৰ পিতৃ হ'বলৈ আশাত বিশ্বাস কৰিলে।
19 বিশ্বাসত দুৰ্বল নহৈ, তেওঁ প্ৰায় এশ বছৰ বয়সত নিজৰ শৰীৰক মৃত বুলি নাভাবিলে আৰু চাৰাৰ গৰ্ভৰ মৃত বুলি নাভাবিলে।
২০ তেওঁ অবিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত লৰচৰ কৰা নাছিল; কিন্তু ঈশ্বৰক মহিমা কৰি বিশ্বাসত শক্তিশালী আছিল;
২১ তেওঁ যে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞাও পালন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল, সেই কথা তেওঁ সম্পূৰ্ণকৈ বিশ্বাস কৰিছিল।
২২ সেই কাৰণে তেওঁক ধাৰ্ম্মিকতা বুলি গণ্য কৰা হ'ল।
২৩ কেৱল তেওঁৰ কাৰণে লিখা নাছিল যে, সেই কথা তেওঁৰ ওপৰত গণ্য কৰা হ'ল;
২৪ কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচুক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰাজনৰ ওপৰত যদি আমি বিশ্বাস কৰোঁ;
২৫ আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁক উদ্ধাৰ কৰা হ'ল আৰু আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে পুনৰুত্থান হ'ল।

অধ্যায় ৫

১ এতেকে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ লগত শান্তি পালোঁ।
২ তেওঁৰ দ্বাৰাই আমি যি অনুগ্ৰহত থিয় হৈ আছো আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ আশাত আনন্দিত হওঁ।
৩ আৰু কেৱল তেনেকৈয়ে নহয়, কিন্তু আমি ক্লেশতো গৌৰৱ কৰো;
৪ আৰু ধৈৰ্য্য, অভিজ্ঞতা; আৰু অভিজ্ঞতা, আশা:
৫ আৰু আশাই লাজ নকৰে; কিয়নো আমাক দিয়া পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আমাৰ হৃদয়ত বিয়পি পৰিছে।
৬ কিয়নো আমি যেতিয়া শক্তিহীন হৈ আছিলো, তেতিয়া খ্ৰীষ্টই যথা সময়ত অধৰ্মী লোকসকলৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
৭ কিয়নো ধাৰ্ম্মিক লোকৰ কাৰণে কোনো লোকৰ মৃত্যু হ'ব নোৱাৰে;
৮ কিন্তু আমি পাপী হৈ থাকোঁতে খ্ৰীষ্ট আমাৰ কাৰণে মৰিল।
৯ এতেকে এতিয়া তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গম পাই আমি তেওঁৰ দ্বাৰাই ক্ৰোধৰ পৰা অধিক পৰিত্ৰাণ পাম।

১০ কিয়নো আমি শত্রু হৈ থাকোঁতে তেওঁৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰাই যদি ঈশ্বৰৰ লগত মিলন ঘটিছিলো, তেনেহ'লে তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই আমি অধিক পৰিত্ৰাণ পাম।
১১ আৰু কেৱল সেয়াই নহয়, কিন্তু আমি আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰত আনন্দিত হওঁ, যিজনৰ দ্বাৰাই আমি এতিয়া প্ৰায়শ্চিত্ত লাভ কৰিছো।
১২ এতেকে, যেনেকৈ এজন মানুহৰ দ্বাৰাই পাপ জগতত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু পাপৰ দ্বাৰাই মৃত্যু হ'ল; আৰু সেইদৰে সকলো মানুহৰ ওপৰত মৃত্যু হ'ল, কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলে।
১৩ (কিয়নো বিধান নোহোৱালৈকে জগতত পাপ আছিল; কিন্তু বিধান নথকা সময়ত পাপৰ হিচাপ কৰা নহয়।
১৪ তথাপিও আদমৰ পৰা মোচিলৈকে মৃত্যুৱে ৰাজত্ব কৰিলে, আদমৰ অপৰাধৰ সাদৃশ্য অনুসাৰে পাপ নকৰা লোকসকলৰ ওপৰত, যিজন আহিবলগীয়া তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি।
১৫ কিন্তু অপৰাধৰ দৰে নহয়, বিনামূলীয়া উপহাৰো তেনেকুৱাই। কিয়নো এজনৰ অপৰাধত যদি বহুতে মৃত হয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু এজন ব্যক্তি যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পোৱা দান বহুত বেছি হ'ল।
১৬ পাপ কৰা এজনৰ দ্বাৰা যিদৰে দান দিয়া হৈছিল, সেইদৰে দানও নহয়, কিয়নো দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ এজনৰ দ্বাৰাই বিচাৰ কৰা হৈছিল, কিন্তু বিনামূলীয়া উপহাৰ বহুতো অপৰাধৰ পৰা ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়।
১৭ কিয়নো এজনৰ অপৰাধত যদি এজনৰ মৃত্যুৱে ৰাজত্ব কৰে; যিসকলে প্ৰচুৰ অনুগ্ৰহ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ দান লাভ কৰে, তেওঁলোকে একজন যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই জীৱনত ৰাজত্ব কৰিব।)
১৮ এতেকে যেনেকৈ এক বিচাৰৰ অপৰাধত সকলো মানুহৰ ওপৰত দোষী সাব্যস্ত হ'ল; সেইদৰে এজনৰ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই সকলো মানুহৰ ওপৰত বিনামূলীয়া উপহাৰ আহিল যাতে জীৱনৰ ধাৰ্মিকতা লাভ কৰিব পাৰে।
১৯ কিয়নো এজন মানুহৰ অবাধ্যতাৰ দ্বাৰাই যেনেকৈ বহুতকে পাপী হ'ল, তেনেকৈ এজনৰ আজ্ঞা পালনৰ দ্বাৰাই বহুতকে ধাৰ্মিক হ'ব।
২০ তদুপৰি, অপৰাধৰ প্ৰচুৰতা বৃদ্ধিৰ বাবে বিধান প্ৰবেশ হ'ল। কিন্তু য'ত পাপৰ প্ৰচুৰতা আছিল, তাত অনুগ্ৰহৰ প্ৰচুৰতা বেছি হ'ল।
২১ পাপে যেনেকৈ মৃত্যুৰ আগলৈকে ৰাজত্ব কৰিলে, তেনেকৈ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই অনন্ত জীৱনলৈ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰা ৰাজত্ব কৰিব।

অধ্যায় ৬

১ তেন্তে আমি কি ক'ম? অনুগ্ৰহৰ প্ৰচুৰতা বৃদ্ধিৰ বাবে আমি পাপ কৰি থাকিমনে?
২ ভগৱানে নকৰক। পাপৰ বাবে মৃত আমি আৰু তাত আৰু কেনেকৈ জীয়াই থাকিম?
৩ যীচু খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লোৱা আমাৰ মাজৰ বহুতেই তেওঁৰ মৃত্যুত বাপ্তিস্ম লোৱা বুলি তোমালোকে নাজানানে?
৪ এতেকে আমি তেওঁৰ লগত বাপ্তিস্মৰ দ্বাৰাই মৃত্যুত সমাধিস্থ হলো, যাতে খ্ৰীষ্টক পিতৃৰ মহিমাৰ দ্বাৰাই যেনেকৈ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ল, তেনেকৈ আমিও নতুন জীৱনত চলিব পাৰো।
৫ কিয়নো আমি যদি তেওঁৰ মৃত্যুৰ সাদৃশ্যত একেলগে ৰোপণ কৰা হ'লোঁ, তেন্তে আমিও তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ উপমাত থাকিম।
৬ এই কথা জানিছিলো যে আমাৰ বুঢ়া মানুহক তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া হৈছে, যাতে পাপৰ শৰীৰটো ধ্বংস হয়, যাতে আমি এতিয়াৰ পৰা পাপৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰো।
৭ কিয়নো মৃত লোক পাপৰ পৰা মুক্ত হয়।
৮ আমি যদি খ্ৰীষ্টৰ লগত মৃত হওঁ, তেন্তে আমিও তেওঁৰ লগত জীয়াই থাকিম বুলি বিশ্বাস কৰোঁ।
৯ তেওঁ জানিছিল যে খ্ৰীষ্ট মৃতকৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'লে আৰু মৰি নাযায়; মৃত্যুৰ ওপৰত আৰু আধিপত্য নাই।
১০ কিয়নো তেওঁ মৰিলে, তেওঁ এবাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল;
১১ সেইদৰে তোমালোককো পাপৰ কাৰণে মৃত বুলি গণ্য কৰা, কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বাবে জীয়াই থকা বুলি গণ্য কৰা।
১২ এতেকে তোমালোকৰ মৰ্ত্য শৰীৰত পাপে ৰাজত্ব নকৰিবা, যাতে তোমালোকে তাৰ কামনাত তাৰ আজ্ঞা পালন কৰিবা।
১৩ তোমালোকে তোমালোকৰ অংগ-প্ৰত্যংগক অধাৰ্মিকতাৰ বাদ্যযন্ত্ৰ হিচাপে পাপৰ বাবে সমৰ্পণ নকৰিবা;
১৪ কিয়নো পাপে তোমালোকৰ ওপৰত আধিপত্য নাথাকিব;
১৫ তেন্তে কি হ'ব? আমি বিধানৰ অধীনত নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰ অধীনত থকা বাবে পাপ কৰোঁনে? ভগৱানে নকৰক।
১৬ তোমালোকে নাজানানে যে, যাৰ ওচৰত তোমালোকে আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ নিজকে দাস হিচাপে সমৰ্পণ কৰা, তোমালোক তেওঁৰ দাস, যাৰ আজ্ঞা পালন কৰা; পাপৰ কাৰণে মৃত্যুৰ কাৰণে, নে আজ্ঞা পালনৰ পৰা ধাৰ্মিকতালৈ?
১৭ কিন্তু তোমালোক পাপৰ দাস আছিলা, কিন্তু তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰা শিক্ষাৰ ধৰণটো হৃদয়ৰ পৰা পালন কৰিলা বুলি ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়া হওক।
১৮ পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ তোমালোক ধাৰ্মিকতাৰ দাস হ'লা।
১৯ তোমালোকৰ মাংসৰ দুৰ্বলতাৰ কাৰণে মই মানুহৰ প্ৰথাৰ অনুসাৰে কথা কওঁ; তেনেকৈয়ে এতিয়া তোমালোকৰ অংগবোৰক পবিত্ৰতাৰ বাবে ধাৰ্মিকতাৰ দাস হিচাপে সমৰ্পণ কৰা।
২০ কিয়নো যেতিয়া তোমালোক পাপৰ দাস আছিলা, তেতিয়া তোমালোক ধাৰ্মিকতাৰ পৰা মুক্ত আছিলা।
২১ তেতিয়া তোমালোকৰ কি ফল আছিল, যিবোৰৰ পৰা তোমালোকে এতিয়া লাজ পাইছা? কিয়নো সেইবোৰৰ অন্ত হৈছে মৃত্যু।
২২ কিন্তু এতিয়া পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ দাস হৈ পবিত্ৰতা আৰু শেষত অনন্ত জীৱনৰ ফল পাইছা।
২৩ কিয়নো পাপৰ মজুৰি হৈছে মৃত্যু; কিন্তু ঈশ্বৰৰ দান আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই অনন্ত জীৱন।

অধ্যায় ৭

১ ভাইসকল, তোমালোকে নাজানানেনে, (কিয়নো মই বিধান জনা লোকসকলৰ লগত কথা পাতিছো) যে মানুহ জীয়াই থকালৈকে বিধানে কেনেকৈ আধিপত্য বিস্তাৰ কৰে?

২ কিয়নো যি নাৰীৰ স্বামী আছে, তেওঁ স্বামী জীয়াই থকালৈকে বিধানৰ দ্বাৰা বান্ধ খাই থাকে; কিন্তু যদি স্বামী মৰি যায়, তেন্তে তাই স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়।
৩ এতেকে যদি তাইৰ স্বামী জীয়াই থকাৰ সময়ত আন পুৰুষৰ লগত বিয়া হয়, তেন্তে তাইক ব্যভিচাৰী বুলি কোৱা হ'ব; যাতে তাই আন পুৰুষৰ লগত বিবাহিত হ'লেও কোনো ব্যভিচাৰী নহয়।
৪ এতেকে, মোৰ ভাইসকল, তোমালোকেও খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰৰ দ্বাৰাই বিধানৰ প্ৰতি মৃত হৈ পৰিছা; তোমালোকে মৃতকৰ পৰা পুনৰুত্থিত হোৱা আন এজনৰ লগত বিয়া হ'বা, যাতে আমি ঈশ্বৰৰ বাবে ফল উৎপন্ন হওঁ।"
৫ কিয়নো আমি যেতিয়া মাংসত আছিলো, তেতিয়া বিধানৰ দ্বাৰাই কৰা পাপৰ গতিবিধি আমাৰ অংগবোৰত মৃত্যুৰ ফল দিবলৈ কাম কৰিছিল।
৬ কিন্তু এতিয়া আমি যি বিধানত আবদ্ধ হৈ আছিলো, সেই বিধানৰ পৰা মুক্ত হৈছো; যাতে আমি আখৰৰ পুৰণিতাত নহয়, আত্মাৰ নতুনত্বৰে সেৱা কৰোঁ।
৭ তেন্তে আমি কি ক'ম? বিধান পাপ নেকি? ভগৱানে নকৰক। নহয়, মই পাপক জনা নাছিলোঁ, কিন্তু বিধানৰ দ্বাৰাই, কিয়নো বিধানে লোভ নকৰিবা বুলি কোৱাৰ বাহিৰে মই কামনাক জনা নাছিলোঁ।
৮ কিন্তু পাপে আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই মোৰ মাজত সকলো ধৰণৰ লোভৰ সৃষ্টি কৰিলে। কিয়নো বিধানৰ অবিহনে পাপ মৃত আছিল।
৯ কিয়নো মই এবাৰ বিধানৰ অবিহনে জীয়াই আছিলো;
১০ আৰু যি আজ্ঞাক জীৱনৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, সেই আজ্ঞা মই মৃত্যুৰ বাবে পালোঁ।
১১ কিয়নো পাপে আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই মোক প্ৰতাৰণা কৰিলে আৰু তাৰ দ্বাৰাই মোক বধ কৰিলে।
১২ এতেকে বিধান পবিত্ৰ, আৰু আজ্ঞা পবিত্ৰ, ন্যায়পৰায়ণ আৰু ভাল।
১৩ তেন্তে ভাল বস্তুৱে মোৰ কাৰণে মৃত্যু হ'ল নেকি? ভগৱানে নকৰক। কিন্তু পাপ যেন পাপ যেন লাগে, আৰু ভালৰ দ্বাৰাই মোৰ মাজত মৃত্যু ঘটায়; যাতে আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পাপ অতিশয় পাপী হৈ পৰে।
১৪ কিয়নো আমি জানো যে বিধান আধ্যাত্মিক;
১৫ কিয়নো মই যি কৰো, তাক মই নিদিওঁ; কিন্তু মই যিটো ঘৃণা কৰো, সেইটোৱেই কৰো।
১৬ তেন্তে মই যদি নিবিচৰা কাম কৰো, তেন্তে বিধান ভাল বুলি মই সন্মতি দিওঁ।
১৭ এতিয়া আৰু মই সেই কাম কৰা নাই, কিন্তু মোৰ মাজত বাস কৰা পাপহে।
১৮ কিয়নো মই জানো যে মোৰ মাজত (অৰ্থাৎ মোৰ মাংসত) কোনো ভাল বস্তু নাথাকে; কিন্তু ভাল কাম কেনেকৈ কৰিব লাগে মই নাপাওঁ।
১৯ কিয়নো মই যি ভাল কাম কৰিব বিচাৰো, তাক মই নকৰোঁ;
২০ মই যদি নিবিচৰা কাম কৰো, তেন্তে মই আৰু সেই কাম কৰা নাই, কিন্তু মোৰ মাজত বাস কৰা পাপহে।
২১ তেতিয়া মই এটা বিধান পাওঁ যে যেতিয়া মই ভাল কাম কৰিব বিচাৰো, তেতিয়া মোৰ লগত বেয়া থাকে।
২২ কিয়নো মই অন্তৰ্নিহিত মানুহৰ অনুসাৰে ঈশ্বৰৰ বিধানত আনন্দিত হওঁ।
২৩ কিন্তু মই মোৰ অংগবোৰত আন এটা বিধান দেখিছোঁ, যি মোৰ মনৰ বিধানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি মোক মোৰ অংগবোৰত থকা পাপৰ বিধানৰ বন্দী কৰি ৰাখিছে।
২৪ হে দুখীয়া মানুহ যে মই! এই মৃত্যুৰ শৰীৰৰ পৰা মোক কোনে উদ্ধাৰ কৰিব?
২৫ মই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছো। গতিকে মই নিজে মনেৰে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ সেৱা কৰোঁ; কিন্তু মাংসৰ লগত পাপৰ বিধান।

অধ্যায় ৮

১ এতেকে খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা, যিসকলে মাংসৰ অনুসাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ অনুসাৰে চলিছে, তেওঁলোকৰ কোনো দোষী সাব্যস্ত হোৱা নাই।
২ কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত জীৱন দিয়া আত্মাৰ বিধানে মোক পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলে।
৩ কিয়নো বিধানে যি কৰিব নোৱাৰিলে, কাৰণ ই মাংসৰ দ্বাৰাই দুৰ্বল হৈ পৰিল, ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰক পাপী মাংসৰ দৰে আৰু পাপৰ কাৰণে পঠিয়াই মাংসত পাপৰ দোষী সাব্যস্ত কৰিলে।
৪ যাতে আমি মাংসৰ অনুসাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ অনুসাৰে চলি থকা আমাৰ মাজত বিধানৰ ধাৰ্মিকতা পূৰ্ণ হয়।
৫ কিয়নো মাংসৰ অনুকূল লোকে মাংসৰ বিষয়ত মন কৰে; কিন্তু আত্মাৰ অনুসাৰে যিবিলাকে আত্মাৰ বিষয়।
৬ কিয়নো শাৰীৰিক চিন্তা কৰাটোৱেই হৈছে মৃত্যু; কিন্তু আধ্যাত্মিক মন থকাটোৱেই হৈছে জীৱন আৰু শান্তি।
৭ কিয়নো শাৰীৰিক মন ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰুতা, কিয়নো ই ঈশ্বৰৰ বিধানৰ অধীন নহয় আৰু হ'বও নোৱাৰে।
৮ এতেকে মাংসত থকা সকলে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে।
9 কিন্তু ঈশ্বৰৰ আত্মা যদি তোমালোকৰ মাজত বাস কৰে, তেন্তে তোমালোক মাংসত নহয়, কিন্তু আত্মাত আছে। এতিয়া যদি কাৰোবাৰ খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেন্তে তেওঁ তেওঁৰ কোনো নহয়।
১০ আৰু খ্ৰীষ্ট যদি তোমালোকৰ মাজত থাকে, তেন্তে পাপৰ কাৰণে শৰীৰ মৃত; কিন্তু ধাৰ্ম্মিকতাৰ কাৰণে আত্মাই জীৱন।
১১ কিন্তু যিজনে যীচুক মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে, তেওঁৰ আত্মা যদি তোমালোকৰ মাজত বাস কৰে, তেন্তে যিজনে খ্ৰীষ্টক মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে, তেওঁ তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা আত্মাৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ মৰ্ত্য শৰীৰকো সজীৱ কৰিব।
১২ এতেকে ভাইসকল, মাংসৰ অনুসাৰে জীয়াই থাকিবলৈ আমি মাংসৰ ঋণী নহয়।
১৩ কিয়নো যদি তোমালোকে মাংসৰ অনুসাৰে জীয়াই থকা, তেন্তে মৰিব;
১৪ কিয়নো যিসকল ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হয়, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান।
১৫ কিয়নো তোমালোকে ভয় কৰিবলৈ পুনৰ দাসত্বৰ আত্মা লাভ কৰা নাই; কিন্তু তোমালোকে দত্তক লোৱাৰ আত্মা লাভ কৰিলা, যাৰ দ্বাৰাই আমি আব্বা, পিতৃ।"
১৬ আত্মাই আমাৰ আত্মাৰ সৈতে সাক্ষ্য দিয়ে যে আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান।

১৭ আৰু যদি সন্তান, তেন্তে উত্তৰাধিকাৰী; ঈশ্বৰৰ উত্তৰাধিকাৰী আৰু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে সহ-উত্তৰাধিকাৰী; যদি আমি তেওঁৰ লগত দুখ-কষ্ট ভোগ কৰোঁ, তেন্তে আমিও একেলগে মহিমা পাম।"

১৮ কিয়নো এই সময়ৰ দুখ-কষ্টবোৰ আমাৰ মাজত যি মহিমা প্ৰকাশ হ'ব, তাৰ তুলনাৰ যোগ্য নহয় বুলি মই বিবেচনা কৰোঁ।

১৯ কিয়নো জীৱৰ আন্তৰিক প্ৰত্যাশা ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰকাশলৈ অপেক্ষা কৰে।

২০ কিয়নো জীৱক অসাৰতাৰ অধীন কৰা হ'ল, ইচ্ছামতে নহয়, কিন্তু যিজনে আশাত সেই জীৱক বশ কৰিলে।

২১ কিয়নো প্ৰাণী নিজেও ক্ষয়ৰ দাসত্বৰ পৰা ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলৰ গৌৰৱময় স্বাধীনতালৈ মুক্ত হ'ব।

২২ কিয়নো আমি জানো যে সমগ্ৰ সৃষ্টিয়ে এতিয়ালৈকে একেলগে হুমুনিয়াহ কাঢ়িছে আৰু কষ্ট কৰি আছে।

২৩ আৰু কেৱল তেওঁলোকে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ প্ৰথম ফল থকা আমি নিজেও নিজৰ ভিতৰতে হুমুনিয়াহ কাঢ়ি থাকোঁ আৰু নিজৰ শৰীৰৰ মুক্তিৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁ।

২৪ কিয়নো আমি আশাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাইছো, কিন্তু যি আশা দেখা যায়, সেয়া আশা নহয়;

২৫ কিন্তু আমি যদি দেখা নোপোৱা বস্তুৰ আশা কৰোঁ, তেন্তে আমি ধৈৰ্য্যৰে তাৰ বাবে অপেক্ষা কৰোঁ।

২৬ সেইদৰে আত্মাই আমাৰ দুৰ্বলতাক সহায় কৰে;

২৭ আৰু যিজনে হৃদয় বিচাৰ কৰে, তেওঁ আত্মাৰ মন কি সেই বিষয়ে জানে;

২৮ আৰু আমি জানো যে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্য অনুসাৰে আহ্বান কৰা লোকসকলৰ মংগলৰ কাৰণে সকলো বস্তুৱেই একেলগে কাম কৰে।

২৯ কিয়নো তেওঁ যিসকলক আগতীয়াকৈ জানিছিল, তেওঁ নিজৰ পুত্ৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে হ'বলৈ পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত হৈছিল, যাতে তেওঁ বহু ভাইৰ মাজত প্ৰথম সন্তান হ'ব পাৰে।

৩০ তদুপৰি যিসকলক তেওঁ পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত কৰিলে, তেওঁলোককো তেওঁ মাতিলে, আৰু যিসকলক তেওঁ মাতিলে, তেওঁলোককো ধাৰ্মিক কৰিলে;

৩১ তেন্তে আমি এইবোৰ কথা কি ক'ম? যদি ঈশ্বৰ আমাৰ পক্ষত থাকে তেন্তে আমাৰ বিৰোধী কোন হ'ব পাৰে?

৩২ যি জনে নিজৰ পুত্ৰক ক্ষমা নকৰি আমাৰ সকলোৰে কাৰণে তেওঁক সমৰ্পণ কৰিলে, তেওঁ আমাক সকলো বস্তু কেনেকৈ বিনামূলীয়াকৈ নিদিব?

৩৩ ঈশ্বৰৰ মনোনীত লোকসকলৰ ওপৰত কোনে কোনো অভিযোগ দিব? ঈশ্বৰেই ধাৰ্মিকতা প্ৰদান কৰে।

৩৪ দোষী সাব্যস্ত কৰা কোন? খ্ৰীষ্টই যিজন মৃত্যুবৰণ কৰিলে, বৰঞ্চ পুনৰুত্থান হৈছে, যিজন ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে আছে, যিজনে আমাৰ বাবেও মধ্যস্থতা কৰে।

৩৫ খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ পৰা আমাক কোনে পৃথক কৰিব? কষ্ট, বা দুখ, বা অত্যাচাৰ, বা আকাল, বা উলংগতা, বা বিপদ বা তৰোৱাল হ'বনে?

৩৬ যিদৰে লিখা আছে, "তোমাৰ কাৰণে আমি গোটেই দিনটো বধ হৈ যাওঁ; আমি বধৰ বাবে ভেড়া হিচাপে গণ্য কৰা হওঁ।

৩৭ নহয়, এই সকলো বিষয়ত আমি যিজনে আমাক প্ৰেম কৰিলে, তেওঁৰ দ্বাৰাই বিজয়ী হোৱাতকৈও অধিক।

৩৮ কিয়নো মই বিশ্বাস কৰোঁ যে মৃত্যু, জীৱন, স্বৰ্গদূত, ৰাজত্ব, ক্ষমতা, বৰ্তমানৰ বস্তু আৰু আহিবলগীয়া বস্তুও নাই।

৩৯ আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা আমাক পৃথক কৰিব নোৱাৰিব।

অধ্যায় ৯

১ মই খ্ৰীষ্টত সত্য কওঁ, মিছা নকওঁ, মোৰ বিবেকেও পবিত্ৰ আত্মাত মোৰ সাক্ষ্য দিয়ে।

২ মোৰ অন্তৰত যে মোৰ অত্যন্ত গধুৰ আৰু অহৰহ দুখ আছে।

৩ কিয়নো মই ইচ্ছা কৰিব পাৰিলোঁ যে মই মোৰ ভাইসকলৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টৰ পৰা অভিশপ্ত হওঁ।

৪ যিসকল ইস্ৰায়েলী; যাৰ বাবেই দত্তক লোৱা, মহিমা, নিয়ম, আৰু বিধান দান, ঈশ্বৰৰ সেৱা আৰু প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়;

৫ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃ আৰু মাংসৰ বিষয়ে খ্ৰীষ্ট যিসকলৰ পৰাই আহিল, তেওঁ সকলোৰে ওপৰত, ঈশ্বৰ চিৰকাল ধন্য। আমিন।

৬ ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কোনো সাৰ্থক হোৱা নাই। কিয়নো তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ সকলো ইস্ৰায়েল নহয়;

7 আৰু তেওঁলোক অব্ৰাহামৰ বংশ হোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোক সকলো সন্তান নহয়;

৮ অৰ্থাৎ যিসকল মাংসৰ সন্তান, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়;

৯ কিয়নো এই প্ৰতিজ্ঞাৰ বাক্য হৈছে, এই সময়ত মই আহিম আৰু চাৰাৰ এটি পুত্ৰ হ'ব।

১০ আৰু কেৱল এইটোৱেই নহয়; কিন্তু যেতিয়া ৰেবেকাই আমাৰ পিতৃ ইচহাকৰ দ্বাৰাই গৰ্ভধাৰণ কৰিছিল;

১১ (কিয়নো সন্তানসকলে এতিয়াও জন্ম হোৱা নাই, কোনো ভাল বা বেয়া কাম কৰা নাই, যাতে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য নিৰ্বাচিত হোৱাৰ অনুসাৰে কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়, কিন্তু মাতিব পৰাজনৰ দ্বাৰাহে থিয় হয়।)

১২ তাইক কোৱা হ'ল, ডাঙৰে সৰুক সেৱা কৰিব।

১৩ লিখাৰ দৰে, "মই যাকোবক প্ৰেম কৰিলোঁ, কিন্তু এচৌক মই ঘৃণা কৰিলোঁ।"

১৪ তেন্তে আমি কি ক'ম? ঈশ্বৰৰ ওচৰত অধাৰ্মিকতা আছেনে? ভগৱানে নকৰক।

১৫ কিয়নো তেওঁ মোচিক ক'লে, "মই যাক দয়া কৰিব বিচাৰো, তেওঁক দয়া কৰিম, আৰু যাক দয়া কৰিম, তেওঁক দয়া কৰিম।"

১৬ এতেকে ইচ্ছুক বা দৌৰি যোৱা মানুহৰ পৰা নহয়, কিন্তু দয়া কৰা ঈশ্বৰৰ পৰাহে।

১৭ কিয়নো শাস্ত্ৰই ফৰৌণক কৈছে, "মই তোমাৰ মাজত মোৰ শক্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীতে মোৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ এই উদ্দেশ্যে তোমাক উত্থাপন কৰিলোঁ।"

১৮ এতেকে তেওঁ যাৰ প্ৰতি দয়া কৰিব বিচাৰে, তেওঁক দয়া কৰে আৰু যাক তেওঁ কঠিন কৰে।

১৯ তেতিয়া তুমি মোক ক'বা, 'তেওঁ এতিয়াও কিয় দোষ বিচাৰি পায়? কিয়নো তেওঁৰ ইচ্ছাক কোনে প্ৰতিহত কৰিছে?

২০ কিন্তু হে মানুহ, ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে উত্তৰ দিয়া তুমি কোন? গঠিত বস্তুৱে তাক গঠন কৰাজনক ক'বনে, "তুমি মোক কিয় এনেকৈ সৃষ্টি কৰিলা?"
২১ মৃৎশিল্পীৰ মাটিৰ ওপৰত, একেটা পাত্ৰৰে এটা পাত্ৰক সন্মানৰ বাবে আৰু আন এটা অসন্মানৰ বাবে বনাবলৈ ক্ষমতা নাইনে?
২২ ঈশ্বৰে যদি নিজৰ ক্ৰোধ প্ৰকাশ কৰিবলৈ আৰু নিজৰ শক্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি ধ্বংসৰ বাবে উপযুক্ত ক্ৰোধৰ পাত্ৰবোৰ বহুত ধৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰিলেহেঁতেন।
২৩ তেওঁৰ মহিমাৰ ধন-সম্পত্তিৰ বিষয়ে তেওঁ আগতেই গৌৰৱৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা দয়াৰ পাত্ৰবোৰত প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।
২৪ কেৱল ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা নহয়, কিন্তু অনা-ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰাও তেওঁ মাতিছে?
২৫ তেওঁ ওচেত কোৱাৰ দৰে, মই তেওঁলোকক মোৰ লোক বুলি ক'ম, যিসকল মোৰ লোক নাছিল; আৰু তাইৰ প্ৰিয়জন, যি প্ৰিয় নাছিল।
২৬ আৰু এনে হ'ব যে যি ঠাইত তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, "তোমালোক মোৰ প্ৰজা নহয়; তাতে তেওঁলোকক জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি কোৱা হ'ব।
২৭ যিচয়াই ইস্ৰায়েলৰ বিষয়েও চিঞৰিছে, "যদিও ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সংখ্যা সাগৰৰ বালিৰ দৰে হ'ব, তথাপিও অৱশিষ্ট লোক পৰিত্ৰাণ পাব।
২৮ কিয়নো তেওঁ কাম শেষ কৰিব আৰু ধাৰ্মিকতাৰে তাক চুটি কৰিব;
২৯ যিচয়াই আগতে কোৱাৰ দৰে, "বংশৰ প্ৰভুৱে আমাৰ বাবে এটা বংশ এৰি নোযোৱা হ'লে, আমি চদোমাৰ দৰে হ'লোহেঁতেন আৰু গমোৰাৰ দৰে হ'লোঁহেঁতেন।"
৩০ তেন্তে আমি কি ক'ম? ধাৰ্ম্মিকতাৰ অনুসৰণ নকৰা অনা-ইহুদীসকলে ধাৰ্মিকতা লাভ কৰিছে, যেনে বিশ্বাসৰ দ্বাৰা হোৱা ধাৰ্মিকতা।
৩১ কিন্তু যি ইস্ৰায়েলে ধাৰ্ম্মিকতাৰ বিধান অনুসৰণ কৰিছিল, তেওঁলোকে ধাৰ্মিকতাৰ বিধান লাভ কৰা নাই।
৩২ কিয়? কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই বিচাৰিছিল। কিয়নো তেওঁলোকে সেই উজুটি খোৱা শিলত উজুটি খালে;
৩৩ যিদৰে লিখা আছে, "চোৱা, মই চিয়োনত উজুটি খোৱা শিল আৰু অপৰাধৰ শিল ৰাখিছো;

অধ্যায় ১০

১ ভাইসকল, ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে মোৰ হৃদয়ৰ আকাংক্ষা আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা হৈছে, যাতে তেওঁলোকে পৰিত্ৰাণ পায়।
২ কিয়নো মই তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিওঁ যে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি উদ্যম আছে, কিন্তু জ্ঞানৰ অনুসাৰে নহয়।
৩ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ধাৰ্ম্মিকতাৰ বিষয়ে অজ্ঞান হৈ নিজৰ ধাৰ্মিকতাক প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাৰ বশৱৰ্তী হোৱা নাই।
৪ কিয়নো বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেকৰে ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে খ্ৰীষ্ট হৈছে বিধানৰ অন্ত।
৫ কিয়নো মোচিয়ে বিধানৰ পৰা যি ধাৰ্ম্মিকতা লাভ কৰে, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে, যি মানুহে সেই কামবোৰ কৰে, তেওঁ সেইবোৰৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।
৬ কিন্তু বিশ্বাসৰ দ্বাৰা যি ধাৰ্ম্মিকতাই এই কথা কয়, 'তোমাৰ হৃদয়ত নক'বা, স্বৰ্গলৈ কোনে আৰোহণ কৰিব? (অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টক ওপৰৰ পৰা নমাই আনিবলৈ:)
৭ বা, গভীৰলৈ কোন নামিব? (অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰ উত্থাপন কৰা।)
৮ কিন্তু ই কি কয়? বাক্য তোমাৰ ওচৰত, তোমাৰ মুখত আৰু তোমাৰ হৃদয়ত, অৰ্থাৎ আমি প্ৰচাৰ কৰা বিশ্বাসৰ বাক্য;
৯ যদি তুমি তোমাৰ মুখেৰে প্ৰভু যীচু বুলি স্বীকাৰ কৰা আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা বুলি তোমাৰ হৃদয়ত বিশ্বাস কৰা, তেন্তে তুমি পৰিত্ৰাণ পাবা।
১০ কিয়নো মানুহে ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে; আৰু মুখেৰে স্বীকাৰোক্তি কৰা হয় পৰিত্ৰাণৰ বাবে।
১১ কিয়নো শাস্ত্ৰত কৈছে, "যি কোনোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ লাজ নাপাব।"
১২ কিয়নো ইহুদী আৰু গ্ৰীকৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই;
১৩ কিয়নো যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নাম মাতিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।
১৪ তেনেহ'লে তেওঁলোকে যিজনক বিশ্বাস কৰা নাই, তেওঁক কেনেকৈ মাতিব? আৰু যিজনৰ বিষয়ে তেওঁলোকে শুনা নাই, তেওঁক কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? আৰু প্ৰচাৰক অবিহনে তেওঁলোকে কেনেকৈ শুনিব?
১৫ আৰু পঠোৱা নহ'লে তেওঁলোকে কেনেকৈ প্ৰচাৰ কৰিব? লিখাৰ দৰে, "শান্তিৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা আৰু ভাল কথাৰ শুভবাৰ্ত্তা দিয়া লোকসকলৰ ভৰি কিমান সুন্দৰ!
১৬ কিন্তু তেওঁলোক সকলোৱে শুভবাৰ্ত্তা পালন কৰা নাই। কিয়নো যিচয়াই কৈছে, প্ৰভু, আমাৰ কথা কোনে বিশ্বাস কৰিলে?
১৭ এতেকে বিশ্বাস শুনা আৰু শুনা ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই হয়।
১৮ কিন্তু মই কওঁ, তেওঁলোকে শুনা নাইনে? হয় সঁচাকৈয়ে, তেওঁলোকৰ শব্দ সমগ্ৰ পৃথিৱীলৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ বাক্য জগতৰ শেষলৈকে গ'ল।
১৯ কিন্তু মই কওঁ, ইস্ৰায়েলে নাজানিছিল নেকি? প্ৰথমে মোচিয়ে ক'লে, "মই তোমালোকক ঈৰ্ষাত জগাই দিম, যিবিলাক জাতি নহয়, আৰু মূৰ্খ জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকক ক্ৰোধিত কৰিম।"
২০ কিন্তু যিচয়াই অতি সাহসী হৈ ক'লে, "মোক বিচাৰি নোপোৱা সকলে মোক পোৱা গ'ল; যিবিলাকে মোৰ পাছত নিবিচাৰিলে, তেওঁলোকৰ আগত মই প্ৰকাশ পালোঁ।
২১ কিন্তু তেওঁ ইস্ৰায়েলক ক'লে, "মই গোটেই দিনটো অবাধ্য আৰু বিৰোধী লোকসকলৰ আগত মোৰ হাত মেলিলোঁ।"

অধ্যায় ১১

১ তেন্তে মই কওঁ, ঈশ্বৰে নিজৰ লোকসকলক আঁতৰাই পেলাইছেনে? ভগৱানে নকৰক। কিয়নো মইও ইস্ৰায়েলী, অব্ৰাহামৰ বংশ আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা।

২ ঈশ্বৰে আগতীয়াকৈ জনা নিজৰ লোকসকলক আঁতৰাই নিদিলে। শাস্ত্ৰই এলিয়াৰ বিষয়ে কি কৈছে, তোমালোকে নে? কেনেকৈ তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ ওচৰত মধ্যস্থতা কৰিলে।
৩ প্ৰভু, তেওঁলোকে তোমাৰ ভাববাদীসকলক বধ কৰিলে আৰু তোমাৰ বেদীবোৰ খান্দিলে; আৰু মই অকলশৰীয়া হৈ পৰিছো, আৰু তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণ বিচাৰে।
৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ উত্তৰে তেওঁক কি ক'লে? বালৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ আগত আঁঠু নমৰা সাত হাজাৰ লোকক মই নিজৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিছো।
৫ তেনেকৈয়ে বৰ্তমান সময়তো অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা নিৰ্বাচিত অৱশিষ্ট আছে।
৬ আৰু যদি অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই হয়, তেন্তে সেয়া আৰু কৰ্মৰ পৰা নহয়, নহ'লে অনুগ্ৰহ আৰু অনুগ্ৰহ নহয়। কিন্তু যদি কৰ্মৰ পৰা হয়, তেন্তে সেয়া আৰু অনুগ্ৰহ নহয়নে, নহ'লে কৰ্ম আৰু কৰ্ম নহয়।
৭ তেন্তে কি? ইস্ৰায়েলে যি বিচাৰে তাক লাভ কৰা নাই; কিন্তু নিৰ্বাচনে তাক লাভ কৰিলে আৰু বাকীবোৰ অন্ধ হৈ গ'ল
৮ (লিখাত লিখাৰ দৰে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নিদ্ৰাৰ আত্মা, তেওঁলোকে নেদেখা চকু আৰু নুশুনা কাণ দিছে।) আজিলৈকে।
9 তেতিয়া দায়ূদে ক'লে, "তেওঁলোকৰ টেবুল তেওঁলোকৰ বাবে ফান্দ, ফান্দ, উজুটি আৰু প্ৰতিদান হওক।
১০ তেওঁলোকে নেদেখাৰ বাবে তেওঁলোকৰ চকু ক'লা হৈ যাওক, আৰু সদায় পিঠিত নতশিৰ হওক।
১১ তেতিয়া মই কওঁ, তেওঁলোকে পতিত হ'বলৈ উজুটি খালেনে? ঈশ্বৰে নিষেধ কৰক;
১২ এতিয়া যদি তেওঁলোকৰ পতন জগতৰ ধন আৰু তেওঁলোকৰ হ্ৰাসে অনা-ইহুদীসকলৰ ধন হয়; তেওঁলোকৰ পূৰ্ণতা কিমান বেছি?
১৩ কিয়নো মই তোমালোক অনা-ইহুদীসকলৰ আগত কওঁ, যিহেতু মই অনা-ইহুদীসকলৰ পাঁচনি, মই মোৰ পদবীক মহিমামণ্ডিত কৰোঁ।
১৪ যদি মই মোৰ মাংসক অনুকৰণ কৰিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰিব পাৰো আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক ৰক্ষা কৰিব পাৰো।
১৫ কিয়নো তেওঁলোকক পলাই দিয়াটো যদি জগতৰ মাজত মিলন হয়, তেন্তে মৃত্যুৰ পৰা জীৱনৰ বাহিৰে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰা কি হ'ব?
১৬ কিয়নো প্ৰথম ফল যদি পবিত্ৰ হয়, তেন্তে গুটিও পবিত্ৰ হয়;
১৭ আৰু যদি কিছুমান ডাল ভাঙি যায়, আৰু তুমি বনৰীয়া জলপান গছ হৈ সেইবোৰৰ মাজত গছ কৰা আৰু সেইবোৰৰ লগত জলপান গছৰ শিপা আৰু চৰ্বি ভাগ কৰা;
১৮ ডালৰ বিৰুদ্ধে গৌৰৱ নকৰিবা। কিন্তু যদি আপুনি গৌৰৱ কৰে, তেন্তে আপুনি শিপা নহয়, কিন্তু শিপা বহন কৰে।
১৯ তেতিয়া তুমি ক'বা, "মোৰ গাঁঠিৰ বাবে ডালবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ল।"
২০ বাৰু; অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁলোকক ভাঙি পেলোৱা হ'ল, আৰু তুমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই থিয় হৈ আছা।" উচ্চ মনৰ নহয়, কিন্তু ভয় কৰা:
২১ কিয়নো ঈশ্বৰে যদি স্বাভাৱিক ডালবোৰক ক্ষমা নকৰে, তেন্তে সাৱধান হওক যাতে তেওঁ তোমাক ক্ষমা নকৰে।
২২ এতেকে ঈশ্বৰৰ মঙ্গল আৰু কঠোৰতা চোৱা; কিন্তু যদি তুমি তেওঁৰ মঙ্গলত থাকিবা, তেন্তে তোমাৰ প্ৰতি মঙ্গল;
২৩ আৰু তেওঁলোকেও যদি অবিশ্বাসত নৈ নাথাকে, তেনেহ'লে তেওঁলোকক লিপিবদ্ধ কৰা হ'ব;
২৪ কিয়নো যদি তুমি স্বভাৱতে বনৰীয়া জলপান গছৰ পৰা কাটি লোৱা হয় আৰু প্ৰকৃতিৰ বিপৰীতে ভাল জলপান গছত গঠিত কৰা হয়, তেন্তে এইবোৰ প্ৰাকৃতিক ডালবোৰ নিজৰ জলপান গছত আৰু কিমান গঠিত নহ'ব?
২৫ কিয়নো, ভাইসকল, তোমালোকে এই ৰহস্যৰ বিষয়ে অজ্ঞাত হোৱাটো মই নিবিচাৰিবা, যাতে তোমালোকে নিজৰ অহংকাৰত জ্ঞানী হ'বা; যে অনা-ইহুদীসকলৰ পূৰ্ণতা নোহোৱালৈকে ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত আংশিকভাৱে অন্ধতা ঘটিছে।
২৬ এইদৰে সকলো ইস্ৰায়েল পৰিত্ৰাণ পাব;
২৭ কিয়নো মই যেতিয়া তেওঁলোকৰ পাপ দূৰ কৰিম, তেতিয়া তেওঁলোকৰ লগত মোৰ এই নিয়ম।
২৮ শুভবাৰ্ত্তাৰ বিষয়ে তেওঁলোক তোমালোকৰ কাৰণে শত্ৰু;
২৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ দান আৰু আহ্বানৰ অনুতাপ নাই।
৩০ কিয়নো তোমালোকে আগতে যেনেকৈ ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰা নাছিলা, তথাপিও এতিয়া তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ দ্বাৰাই দয়া পালা।
৩১ তোমালোকৰ দয়াৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকেও দয়া পাবলৈ এইবিলাকেও এতিয়া বিশ্বাস কৰা নাই।
৩২ কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে দয়া কৰিবৰ কাৰণে সকলোকে অবিশ্বাসী কৰি ৰাখিছে।
৩৩ হে ঈশ্বৰৰ জ্ঞান আৰু জ্ঞান উভয়ৰে ধন-সম্পত্তিৰ গভীৰতা! তেওঁৰ বিচাৰ আৰু তেওঁৰ পথবোৰ কিমান অন্বেষণযোগ্য!
৩৪ কিয়নো প্ৰভুৰ মন কোনে জানে? বা তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা কোন?
৩৫ বা কোনে প্ৰথমে তেওঁক দান কৰিলে আৰু তাৰ প্ৰতিদান তেওঁক পুনৰ দিয়া হ'ব?
৩৬ কিয়নো তেওঁৰ পৰা, তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো বস্তু। আমিন।

অধ্যায় ১২

১ এতেকে, হে ভাইসকল, ঈশ্বৰৰ দয়াৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকৰ শৰীৰক জীৱন্ত বলিদান, পবিত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বাবে গ্ৰহণযোগ্য বলিদান হিচাপে উপহাৰ দিওঁ, যিটো তোমালোকৰ যুক্তিসংগত সেৱা।
২ আৰু এই জগতৰ অনুকূল নহ'বা, কিন্তু তোমালোকৰ মনৰ নবীকৰণৰ দ্বাৰাই ৰূপান্তৰিত হওক, যাতে ঈশ্বৰৰ সেই ভাল আৰু গ্ৰহণযোগ্য আৰু সিদ্ধ ইচ্ছা কি সেইটো পৰীক্ষা কৰিবা।
৩ কিয়নো মই তোমালোকৰ মাজত থকা প্ৰত্যেককে মোক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই কওঁ যে তেওঁলোকে নিজকে ভবাতকৈ বেছি উচ্চ বুলি নাভাবি; কিন্তু ঈশ্বৰে প্ৰত্যেককে বিশ্বাসৰ পৰিমাপ দিয়াৰ দৰে সচেতনভাৱে চিন্তা কৰিবলৈ।

৪ কিয়নো আমাৰ এক শৰীৰত অনেক অংগ আছে, আৰু সকলো অংগৰ একে পদ নাই।
৫ এতেকে আমি অসংখ্য হৈ খ্ৰীষ্টত এক শৰীৰ আৰু প্ৰত্যেকৰে ইজনে সিজনৰ অংগ।
৬ এতেকে আমাক দিয়া অনুগ্ৰহ অনুসাৰে বেলেগ বেলেগ উপহাৰ থাকিলেও, ভৱিষ্যদ্বাণী হওক, বিশ্বাসৰ অনুপাতে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰোঁ আহক;
৭ বা পৰিচৰ্যা কৰোঁহঁক, আমাৰ পৰিচৰ্যাত অপেক্ষা কৰোঁহঁক;
৮ বা যি জনে উপদেশ দিয়ে, তেওঁক উপদেশ দি, যি জনে দিয়ে, তেওঁ সৰলভাৱে পালন কৰক; যি জনে অধ্যৱসায়েৰে শাসন কৰে; যিজনে দয়া কৰে, তেওঁ আনন্দৰে।
৯ প্ৰেম ছদ্মবেশহীন হওক। বেয়া কামক ঘৃণা কৰা; যি ভাল, তাৰ লগত আঁকোৱালি লোৱা।
১০ ভাই-ভনীৰ প্ৰেমেৰে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি সদয়ভাৱে মৰম কৰা; সন্মানত ইজনে সিজনক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া;
১১ ব্যৱসায়ত অলস নহয়; আত্মাত উগ্ৰ; প্ৰভুৰ সেৱা কৰা;
১২ আশাত আনন্দিত হোৱা; ক্লেশত ধৈৰ্য্যশীল; প্ৰাৰ্থনাত নিমিষতে চলি থকা;
১৩ পবিত্ৰ লোকসকলৰ আৱশ্যকতা অনুসাৰে বিতৰণ কৰা; আতিথ্যৰ প্ৰতি দিয়া।
১৪ যিসকলে তোমালোকক অত্যাচাৰ কৰে, তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰা;
১৫ আনন্দ কৰা সকলৰ লগত আনন্দ কৰা আৰু কান্দি থকা সকলৰ লগত কান্দিব।
১৬ ইজনে সিজনৰ প্ৰতি একে মনৰ থাকক। উচ্চ কথাবোৰ মন নকৰিব, কিন্তু নিম্ন সম্পত্তিৰ মানুহৰ প্ৰতি লাজ কৰক। নিজৰ অহংকাৰত জ্ঞানী নহব।
১৭ বেয়াৰ সলনি কাকো বেয়াৰ প্ৰতিদান নিদিবা। সকলো মানুহৰ দৃষ্টিত সৎ বস্তুৰ ব্যৱস্থা কৰক।
১৮ যদি সম্ভৱ হয়, তোমালোকৰ মাজত যিমানেই আছে, সকলো মানুহৰ লগত শান্তিৰে জীয়াই থাকিবা।
১৯ প্ৰিয় প্ৰিয়বিলাক, তোমালোকে নিজৰ প্ৰতিশোধ নলবা, বৰং ক্ৰোধক ঠাই দিয়া; মই প্ৰতিদান দিম, যিহোৱাই কৈছে।
২০ এতেকে যদি তোমাৰ শত্ৰুৰ ভোক লাগিছে, তেন্তে তেওঁক খুৱাওক; যদি তেওঁৰ পিয়াহ লাগিছে, তেন্তে তেওঁক পানী দিয়ক;
২১ বেয়াৰ পৰা জয়ী নহ'বা, কিন্তু ভালৰ দ্বাৰা বেয়াক জয় কৰা।

অধ্যায় ১৩

১ প্ৰত্যেক প্ৰাণে উচ্চ শক্তিৰ অধীন হওক। কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনো শক্তি নাই;
২ এতেকে যি কোনোৱে শক্তিক বিৰোধ কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ নিয়মক প্ৰতিহত কৰে;
৩ কিয়নো শাসকসকল ভাল কৰ্মৰ বাবে ভয়ংকৰ নহয়, কিন্তু বেয়া কামৰ বাবেহে ভয়ংকৰ। তেনেহলে তুমি শক্তিক ভয় নকৰিবানে? যি ভাল কাম কৰক, আৰু সেইটোৱেই তোমাৰ প্ৰশংসা হ'ব।
৪ কিয়নো তেওঁ তোমাৰ মংগলৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ সেৱক। কিন্তু যদি আপুনি বেয়া কাম কৰে, তেন্তে ভয় কৰা; কিয়নো তেওঁ তৰোৱাল অসাৰ নহয়;
৫ এতেকে তোমালোকে কেৱল ক্ৰোধৰ কাৰণে নহয়, বিবেকৰ কাৰণেও বশ হোৱা আৱশ্যক।
৬ এই কাৰণে তোমালোকে কৰ দিবা;
7 এতেকে তেওঁলোকৰ সকলোকে কৰ দিবা; ৰীতি কাক ৰীতি; ভয় যাক ভয় কৰা; সন্মান যাক সন্মান।
৮ ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰাৰ বাহিৰে আন কাৰো একো ঋণী নহ'ব, কিয়নো যি জনে আনজনক প্ৰেম কৰে, তেওঁ বিধান পালন কৰিলে।
9 এই কাৰণে, তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, লোভ নকৰিবা; আৰু যদি আন কোনো আজ্ঞা আছে, তেন্তে এই কথাত চমুকৈ বুজা হৈছে, যেনে, তুমি নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰা।
১০ প্ৰেমে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ কোনো বেয়া কাম নকৰে;
১১ আৰু সেই সময়ত জানিও যে এতিয়া টোপনিৰ পৰা সাৰ পোৱাৰ সময় আহি পৰিছে;
১২ ৰাতি পাৰ হৈ গ'ল, দিন ওচৰ চাপিছে, এতেকে আমি অন্ধকাৰৰ কৰ্মবোৰ পেলাই দিওঁ আৰু পোহৰৰ কৱচ পিন্ধো।
১৩ আহক আমি দিনৰ দৰে সৎভাৱে চলি যাওঁ; দাঙ্গা আৰু মদ্যপানত নহয়, চেম্বাৰিং আৰু অলসতাত নহয়, কাজিয়া আৰু ঈৰ্ষাত নহয়।
১৪ কিন্তু তোমালোকে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক পিন্ধা, আৰু মাংসৰ কামনা পূৰণৰ বাবে মাংসৰ ব্যৱস্থা নকৰিবা।

অধ্যায় ১৪

১ বিশ্বাসত দুৰ্বল জনক তোমালোকে গ্ৰহণ কৰা, কিন্তু সন্দেহজনক বিবাদত নহয়।
২ কিয়নো এজনে সকলো খাব পাৰে বুলি বিশ্বাস কৰে;
৩ খোৱা জনে নোখোৱাক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা; আৰু যি জনে নাখায়, তেওঁ খোৱাজনৰ বিচাৰ নকৰিব, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে।"
৪ আনৰ দাসক বিচাৰ কৰা তুমি কোন? নিজৰ প্ৰভুৰ ওচৰত থিয় হয় বা পতিত হয়। হয়, তেওঁক ধৰি ৰখা হ'ব, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক থিয় কৰাবলৈ সক্ষম।
৫ এজন মানুহে এটা দিনক আন এটা দিনতকৈ অধিক গুৰুত্ব দিয়ে, আন এজনে প্ৰতি দিনক একেদৰে গণ্য কৰে। প্ৰতিজন মানুহে নিজৰ নিজৰ মনৰ মাজত সম্পূৰ্ণৰূপে সন্নিৱিষ্ট হওক।
৬ যি জনে দিনটোলৈ মন কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ আগত সেই দিনটো লক্ষ্য কৰে; আৰু যি জনে দিনটোক গুৰুত্ব নিদিয়ে, তেওঁ প্ৰভুৰ প্ৰতি গুৰুত্ব নিদিয়ে। যি জনে খায়, তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে খায়, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ে; আৰু যি জনে নাখায়, তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নাখায় আৰু ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ে।
৭ কিয়নো আমাৰ মাজৰ কোনোৱেই নিজৰ বাবে জীয়াই নাথাকে, আৰু কোনোৱে নিজৰ বাবে মৰি নাযায়।
৮ কিয়নো আমি জীয়াই থাকিলেও প্ৰভুৰ কাৰণে জীয়াই আছো; আৰু আমি মৰি যাওক, আমি প্ৰভুৰ বাবে মৰি যাওঁ;
৯ কিয়নো খ্ৰীষ্ট মৃত আৰু জীৱিত উভয়ৰে প্ৰভু হ'বলৈ এই কাৰণেই মৰিলে, পুনৰুত্থান হ'ল আৰু পুনৰুত্থান হ'ল।

১০ কিন্তু তুমি তোমাৰ ভায়েক কিয় বিচাৰ কৰিছা? বা তুমি কিয় তোমাৰ ভায়েকক অসাৰ কৰিছা? কিয়নো আমি সকলোৱে খ্ৰীষ্টৰ বিচাৰ আসনৰ আগত থিয় হৈ থাকিম।

১১ কিয়নো লিখা আছে, "মই জীয়াই থকাৰ সময়ত, প্ৰভুৱে কৈছে, প্ৰত্যেক আঁঠুৱে মোক প্ৰণাম কৰিব, আৰু প্ৰত্যেক জিভাই ঈশ্বৰৰ আগত স্বীকাৰ কৰিব।"

১২ তেতিয়া আমাৰ প্ৰত্যেকেই ঈশ্বৰৰ আগত নিজৰ হিচাপ দিব।

১৩ এতেকে আমি আৰু ইজনে সিজনক বিচাৰ নকৰো, কিন্তু এই কথা বিচাৰ কৰোঁ, যাতে কোনোৱে নিজৰ ভায়েকৰ বাটত উজুটি বা পতন ঘটাব নোৱাৰে।

১৪ মই জানো আৰু প্ৰভু যীচুৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা হৈছে যে, নিজৰ পৰা একোৱেই অশুচি নাই;

১৫ কিন্তু তোমাৰ ভায়েক যদি তোমাৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ বাবে দুখ পায়, তেন্তে এতিয়া তুমি দান-বৰঙণিৰে চলি থকা নাই। যিজনৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টই মৃত্যুবৰণ কৰিলে, তেওঁক তোমাৰ আহাৰেৰে ধ্বংস নকৰিবা।

১৬ তেনেহলে তোমালোকৰ ভালৰ কথা বেয়াকৈ কোৱা নহব।

১৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আহাৰ আৰু পানীয় নহয়; কিন্তু ধাৰ্মিকতা, শান্তি আৰু পবিত্ৰ আত্মাত আনন্দ।

১৮ কিয়নো যি জনে এইবোৰ বিষয়ত খ্ৰীষ্টক সেৱা কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্তুষ্ট আৰু মানুহৰ সন্মত হয়।

১৯ এতেকে আমি শান্তি সৃষ্টি কৰা আৰু আন এজনক গঢ়ি তুলিব পৰা বস্তুৰ অনুসৰণ কৰোঁহঁক।

২০ কিয়নো খাদ্যই ঈশ্বৰৰ কৰ্মক ধ্বংস নকৰে। সঁচাকৈয়ে সকলো বস্তুৱেই বিশুদ্ধ; কিন্তু যি মানুহে অপৰাধ কৰি খায়, তেওঁৰ বাবে সেয়া বেয়া।

২১ মাংস খোৱা, দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰা, বা কোনো বস্তুৰ দ্বাৰা আপোনাৰ ভায়েক উজুটি খোৱা বা ক্ষুন্ন হোৱা বা দুৰ্বল কৰা ভাল।

২২ তোমাৰ বিশ্বাস আছেনে? ঈশ্বৰৰ আগত নিজৰ ওচৰত ৰাখক। যি জনে অনুমতি দিয়া কামত নিজকে দোষী সাব্যস্ত নকৰে, তেওঁ সুখী।

২৩ আৰু যি কোনো সন্দেহ কৰে, তেওঁ খালে দোষী সাব্যস্ত হয়, কাৰণ তেওঁ বিশ্বাসৰ পৰা নাখায়;

অধ্যায় ১৫

১ এতেকে আমি বলিষ্ঠ সকলে দুৰ্বল লোকৰ দুৰ্বলতা বহন কৰা উচিত, আৰু নিজকে সন্তুষ্ট কৰা উচিত নহয়।

২ আমাৰ প্ৰত্যেকেই নিজৰ প্ৰতিবেশীক তেওঁৰ মংগলৰ বাবে সন্তুষ্ট কৰোঁহক।

৩ কিয়নো খ্ৰীষ্টইও নিজকে সন্তুষ্ট কৰা নাছিল; কিন্তু লিখাৰ দৰে, "তোমাক নিন্দা কৰা সকলৰ নিন্দা মোৰ ওপৰত পৰিল।"

৪ কিয়নো ধৈৰ্য্য আৰু শাস্ত্ৰৰ সান্ত্বনাৰ দ্বাৰাই আশা পাবলৈ যাতে আগতীয়াকৈ লিখা সকলো কথা আমাৰ শিক্ষাৰ বাবে লিখা হৈছে।

৫ এতিয়া ধৈৰ্য্য আৰু সান্ত্বনা প্ৰদানকাৰী ঈশ্বৰে তোমালোকক খ্ৰীষ্ট যীচুৰ অনুসাৰে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি সমমনা হ'বলৈ অনুমতি দিয়ক।

৬ যাতে তোমালোকে এক মন আৰু এক মুখেৰে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰক মহিমা কৰিবা।

7 এই হেতুকে খ্ৰীষ্টই আমাক যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ তোমালোকে ইজনে সিজনক গ্ৰহণ কৰা।

৪ এতিয়া মই কওঁ যে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ সত্যতাৰ কাৰণে চুন্নতৰ সেৱক আছিল।

৯ আৰু অনা-ইহুদীসকলে তেওঁৰ দয়াৰ বাবে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিবলৈ; যিদৰে লিখা আছে, "এই কাৰণে মই অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত তোমাৰ আগত স্বীকাৰ কৰিম আৰু তোমাৰ নামত গান গাইম।"

১০ তেওঁ পুনৰ ক'লে, "হে অনা-ইহুদীসকল, তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে আনন্দিত হওক।"

১১ আৰু আকৌ, "হে সকলো অনা-ইহুদী, প্ৰভুৰ প্ৰশংসা কৰা; আৰু তোমালোক সকলো লোক, তেওঁক প্ৰশংসা কৰা।"

১২ আৰু যিচয়াই পুনৰ কৈছে, "যিচয়ৰ শিপা থাকিব আৰু যিজনে অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰত ৰজা হ'ব; অনা-ইহুদীসকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব।

১৩ পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই তোমালোক আশাত প্ৰচুৰ হ'বলৈ আশাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক বিশ্বাস কৰি সকলো আনন্দ আৰু শান্তিৰে পূৰ্ণ কৰক।

১৪ হে মোৰ ভাইসকল, তোমালোকেও মঙ্গলতাৰে পৰিপূৰ্ণ, সকলো জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু ইজনে সিজনক উপদেশ দিবলৈও সক্ষম।

১৫ তথাপি, ভাইসকল, ঈশ্বৰে মোক যি অনুগ্ৰহ প্ৰদান কৰিছে, তাৰ কাৰণে মই তোমালোকলৈ অধিক সাহসেৰে কোনোবা নহয় কোনোবা প্ৰকাৰে লিখিলোঁ।

১৬ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ কৰি অনা-ইহুদীসকলৰ বলিদান গ্ৰহণযোগ্য হ'বলৈ মই অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰত যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰিচাৰক হ'ম আৰু ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ সেৱা কৰিম।

১৭ এতেকে ঈশ্বৰৰ বিষয়ত মই যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই গৌৰৱ কৰিব পাৰো।

১৮ কিয়নো খ্ৰীষ্টই মোৰ দ্বাৰাই যিবোৰ কাম কৰা নাই, সেইবোৰৰ বিষয়ে মই বাক্য আৰু কৰ্মৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদীসকলক আজ্ঞাকাৰী কৰিবলৈ সাহস নকৰো।

১৯ ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই মহান চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা; সেইবাবে যিৰূচালেমৰ পৰা ইলিৰিকোমলৈকে মই খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তা সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰচাৰ কৰিলোঁ।

২০ হ'ব, সেইদৰে মই শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছো, খ্ৰীষ্টৰ নাম য'তেই দিয়া হৈছিল, তাতেই নহয়, যাতে মই আন এজনৰ ভেটিৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰিব নোৱাৰো।

২১ কিন্তু লিখাৰ দৰে, "যিসকলৰ বিষয়ে তেওঁৰ কথা কোৱা হোৱা নাই, তেওঁলোকে দেখিব;

২২ সেই কাৰণে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বহুত বাধা পাইছো।

২৩ কিন্তু এতিয়া এই অঞ্চলবোৰত আৰু স্থান নাই, আৰু এই বহু বছৰ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ মোৰ বৰ আকাংক্ষা আছে;

২৪ মই যেতিয়াই স্পেইনলৈ যাম, তেতিয়াই মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম, কিয়নো মই বিশ্বাস কৰোঁ যে মোৰ যাত্ৰাত তোমালোকক দেখা পাম আৰু তোমালোকৰ

দ্বাৰাই তালৈ লৈ যোৱা হ'ম, যদিহে প্ৰথমে তোমালোকৰ লগত কিছু পৰিপূৰ্ণ হওঁ।
২৫ কিন্তু এতিয়া মই পবিত্ৰ লোকসকলৰ সেৱা কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ যাম।
২৬ কিয়নো যিৰূচালেমত থকা দৰিদ্ৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ কাৰণে এটা বৰঙণি দিবলৈ মেচিদোনিয়া আৰু আখায়াৰ লোকসকলে সন্তুষ্ট হৈছে।
২৭ ই তেওঁলোকক নিশ্চয় সন্তুষ্ট কৰিলে; আৰু তেওঁলোকৰ ঋণী তেওঁলোক। কিয়নো অনা-ইহুদীসকলক যদি তেওঁলোকৰ আধ্যাত্মিক বিষয়ত অংশীদাৰ কৰা হৈছে, তেন্তে তেওঁলোকৰ কৰ্তব্য হৈছে শাৰীৰিক বিষয়ত তেওঁলোকৰ সেৱা কৰা।
২৮ এতেকে যেতিয়া মই এই কাম কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ আগত এই ফল মোহৰ মাৰিম, তেতিয়া মই তোমালোকৰ মাজেৰে স্পেইনলৈ যাম।
২৯ আৰু মই নিশ্চিত যে, যেতিয়া মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম, তেতিয়া মই খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ আশীৰ্বাদৰ পূৰ্ণতাৰে আহিম।
৩০ ভাইসকল, প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে আৰু আত্মাৰ প্ৰেমৰ কাৰণে মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে, তোমালোকে মোৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি মোৰ লগত একেলগে চেষ্টা কৰক;
৩১ যিহূদিয়াত বিশ্বাস নকৰা লোকসকলৰ পৰা মই উদ্ধাৰ হওঁ; আৰু যিৰূচালেমৰ কাৰণে মোৰ যি সেৱা কৰি আছে, সেই সেৱা পবিত্ৰ লোকসকলে গ্ৰহণ কৰিবলৈ;
৩২ যাতে মই ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই আনন্দৰে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তোমালোকৰ লগত সতেজ হওঁ।
৩৩ এতিয়া শান্তিৰ ঈশ্বৰ তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমিন।

অধ্যায় ১৬

১ মই তোমালোকক আমাৰ ভনীয়েক ফেবীক প্ৰশংসা কৰিছো, যি কনক্ৰিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দাস।
২ তোমালোকে তাইক পবিত্ৰ লোকসকলৰ অনুসাৰে প্ৰভুত গ্ৰহণ কৰা আৰু তাইক তোমালোকৰ যিকোনো কামত সহায় কৰা;
৩ খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ সহায়কাৰী প্ৰিস্কিলা আৰু আকিলাক সম্ভাষণ জনাওক।
৪ তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণৰ কাৰণে নিজৰ ডিঙি থৈছে;
৫ সেইদৰে তেওঁলোকৰ ঘৰত থকা মণ্ডলীকো সম্ভাষণ জনাওক। মোৰ প্ৰিয় ইপেনেটাছক প্ৰণাম কৰা, যিজন আখায়াৰ প্ৰথম ফল খ্ৰীষ্টৰ বাবে।
৬ আমাক বহুত পৰিশ্ৰম কৰা মৰিয়মক সম্ভাষণ জনাওক।
7 মোৰ আত্মীয় আৰু মোৰ সতীৰ্থবন্দী এণ্ড্ৰুনিকচ আৰু জুনিয়াক প্ৰণাম কৰা, যিসকল পাঁচনিসকলৰ মাজত উল্লেখযোগ্য আৰু মোৰ আগত খ্ৰীষ্টত আছিল।
৮ প্ৰভুত মোৰ প্ৰিয় অম্প্লিয়াক অভিবাদন কৰা।
৯ খ্ৰীষ্টত আমাৰ সহায়ক উৰ্বানে আৰু মোৰ প্ৰিয় ষ্টাখিক প্ৰণাম কৰা।
১০ খ্ৰীষ্টত অনুমোদিত হোৱা আপেলেছক প্ৰণাম কৰা। আৰিষ্টোবুলছৰ ঘৰৰ লোকসকলক প্ৰণাম কৰা।
১১ মোৰ আত্মীয় হেৰোদিয়নক প্ৰণাম কৰা। নাৰ্চিছৰ ঘৰৰ যিসকল প্ৰভুত আছে, তেওঁলোকক সম্ভাষণ জনাওক।
১২ প্ৰভুত পৰিশ্ৰম কৰা ট্ৰিফেনা আৰু ট্ৰিফোছাক প্ৰণাম কৰা। প্ৰভুত বহুত পৰিশ্ৰম কৰা প্ৰিয় পাৰ্চীক প্ৰণাম কৰা।
১৩ প্ৰভুত মনোনীত হোৱা ৰুফক আৰু তেওঁৰ মাক আৰু মোৰক প্ৰণাম কৰা।
১৪ অচিনক্ৰিট, ফ্লেগন, হাৰ্মাছ, পেট্ৰ'বা, হাৰ্মিছ আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা ভাইসকলক প্ৰণাম কৰা।
১৫ ফিলোগ, জুলিয়া, নেৰেয়ছ, তেওঁৰ ভনীয়েক, অলিম্পা আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকক প্ৰণাম কৰা।
১৬ পবিত্ৰ চুমা দি ইজনে সিজনক নমস্কাৰ কৰক। খ্ৰীষ্টৰ মণ্ডলীয়ে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে।
১৭ হে ভাইসকল, মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ, যিসকলে তোমালোকে শিকি অহা শিক্ষাৰ বিপৰীতে বিভাজন আৰু অপৰাধৰ সৃষ্টি কৰে, তেওঁলোকক চিহ্নিত কৰা; আৰু সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰক।
১৮ কিয়নো এনে লোকে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক সেৱা নকৰে, কিন্তু নিজৰ পেটৰ সেৱা কৰে; আৰু ভাল কথা আৰু সুন্দৰ ভাষণেৰে সহজ-সৰল লোকৰ হৃদয়ক প্ৰতাৰণা কৰে।
১৯ কিয়নো তোমালোকৰ আজ্ঞা পালন সকলো মানুহৰ মাজত বিয়পি পৰিছে। এতেকে তোমালোকৰ কাৰণে মই আনন্দিত হৈছোঁ;
২০ আৰু শান্তিৰ ঈশ্বৰে চয়তানক তোমালোকৰ ভৰিৰ তলত ক্ষন্তেকতে চেপি পেলাব। আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত হওক। আমিন।
২১ মোৰ সহকৰ্মী তীমথিয়, লুচিয়া, যাচোন, আৰু মোৰ আত্মীয় চোচিপাটাৰে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে।
২২ এই পত্ৰ লিখা মই তৃতিয়া, প্ৰভুত তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছো।
২৩ মোৰ সৈন্য আৰু গোটেই মণ্ডলীৰ গায়ুৱে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে। নগৰৰ ঘৰৰ সেনাধ্যক্ষ ইৰাষ্টু আৰু ভাই কোৱাৰ্তুছে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে।
২৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত হওক। আমিন।
২৫ মোৰ শুভবাৰ্ত্তা আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰচাৰ অনুসাৰে তোমালোকক সুদৃঢ় কৰিব পৰাকৈ যি জনে জগতৰ আৰম্ভণিৰে পৰা গোপনে ৰখা ৰহস্যৰ প্ৰকাশৰ অনুসাৰে তোমালোকক সুদৃঢ় কৰিব পাৰে।
২৬ কিন্তু এতিয়া প্ৰকাশিত হৈছে আৰু অনন্ত ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ভাববাদীসকলৰ শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ আজ্ঞা পালনৰ বাবে সকলো জাতিৰ আগত প্ৰকাশ কৰা হৈছে।
২৭ জ্ঞানী কেৱল ঈশ্বৰৰ ওচৰত, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই চিৰকালৰ বাবে মহিমা হওক। আমিন। (কৰিন্থচৰ পৰা ৰোমীয়াসকললৈ লিখা, আৰু কনক্ৰিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দাস ফেবিয়ে পঠিয়াইছিল।)

১ কৰিন্থীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি হ'বলৈ আহ্বান কৰা আৰু আমাৰ ভাই চষ্টেনী।

২ কৰিন্থত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীলৈ, খ্ৰীষ্ট যীচুত পবিত্ৰ হোৱা আৰু পবিত্ৰ হ'বলৈ আহ্বান কৰা সকলোৰে সৈতে, যিসকলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নাম মাতে, তেওঁলোকৰ আৰু আমাৰ সকলোৰে সৈতে।

৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

৪ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তোমালোকক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে মই তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ ঈশ্বৰক সদায় ধন্যবাদ জনাইছো;

৫ তেওঁৰ দ্বাৰাই তোমালোক সকলো বিষয়ত, সকলো কথা আৰু সকলো জ্ঞানত সমৃদ্ধ হ'বা;

৬ যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ সাক্ষ্য তোমালোকৰ মাজত দৃঢ় হ'ল।

৭ সেইবাবে তোমালোকে কোনো উপহাৰ নিদিয়াকৈ পিছুৱাই নাযাবা; আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ অপেক্ষাত।

৮ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দিনত তোমালোক নিৰ্দোষী হ'বলৈ তেওঁ শেষলৈকে তোমালোকক দৃঢ় কৰিব।

৯ ঈশ্বৰ বিশ্বাসী, যাৰ দ্বাৰাই তোমালোকক তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ সঙ্গী হ'বলৈ আহ্বান কৰা হ'ল।

১০ ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছো যে, তোমালোক সকলোৱে একে কথা কওক আৰু তোমালোকৰ মাজত কোনো বিভাজন নহ'ব। কিন্তু তোমালোক একে মন আৰু একে বিচাৰত সিদ্ধভাৱে একত্ৰিত হোৱা।

১১ কিয়নো, হে মোৰ ভাইসকল, ক্লু'ৰ বংশৰ লোকসকলে তোমালোকৰ মাজত এই কথা জনাইছে যে তোমালোকৰ মাজত বিবাদ হৈছে।

১২ এতিয়া মই এই কথা কওঁ, তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই কৈছে, "মই পৌলৰ; আৰু মই এপল'চৰ; আৰু মই কেফাৰ; আৰু মই খ্ৰীষ্টৰ।

১৩ খ্ৰীষ্ট বিভক্ত হৈছেনে? আপোনাৰ কাৰণে পৌলক ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল নেকি? নে তোমালোকে পৌলৰ নামত বাপ্তিস্ম লৈছা?

১৪ মই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছো যে মই তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজনক বাপ্তিস্ম নিদিলোঁ, কিন্তু ক্ৰীস্পচ আৰু গয়ৰ বাহিৰে;

১৫ যাতে কোনোৱে মোৰ নিজৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম লৈছো বুলি ক'ব নোৱাৰে।

16 মই ষ্টিফানাৰ বংশকো বাপ্তিস্ম দিলোঁ;

১৭ কিয়নো খ্ৰীষ্টই মোক বাপ্তিস্ম দিবলৈ নহয়, কিন্তু শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈহে পঠিয়াইছে;

১৮ কিয়নো ক্ৰুচৰ প্ৰচাৰ বিনাশ হোৱা লোকসকলৰ বাবে মূৰ্খতা; কিন্তু পৰিত্ৰাণ পোৱা আমাৰ বাবে সেয়া ঈশ্বৰৰ শক্তি।

১৯ কিয়নো লিখা আছে, "মই জ্ঞানীসকলৰ জ্ঞান ধ্বংস কৰিম আৰু বিচক্ষণ লোকৰ বুদ্ধিমত্তাক অসাৰ কৰিম।"

২০ জ্ঞানী ক'ত? লিখক ক'ত আছে? এই জগতৰ বিবাদক ক'ত? ঈশ্বৰে এই জগতৰ জ্ঞানক মূৰ্খৰ দৰে কৰা নাইনে?

২১ কিয়নো ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই জগতে জ্ঞানেৰে ঈশ্বৰক চিনি নাপালে, আৰু বিশ্বাসীসকলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ প্ৰচাৰৰ মূৰ্খামিৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট হ'ল।

২২ কিয়নো ইহুদীসকলে চিন বিচাৰে আৰু গ্ৰীকসকলে জ্ঞান বিচাৰে।

২৩ কিন্তু আমি ক্ৰুচত দিয়া খ্ৰীষ্টক প্ৰচাৰ কৰোঁ, ইহুদীসকলৰ বাবে উজুটি আৰু গ্ৰীকসকলৰ বাবে মূৰ্খামি।

২৪ কিন্তু ইহুদী আৰু গ্ৰীক বুলি কোৱা লোকসকলৰ বাবে খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ শক্তি আৰু ঈশ্বৰৰ জ্ঞান।

২৫ কিয়নো ঈশ্বৰৰ মূৰ্খতা মানুহতকৈ জ্ঞানী; আৰু ঈশ্বৰৰ দুৰ্বলতা মানুহতকৈও শক্তিশালী।

২৬ কিয়নো, ভাইসকল, তোমালোকে তোমালোকৰ আহ্বান দেখিছা, যে মাংসৰ অনুসাৰে বহুতো জ্ঞানী লোক, অনেক শক্তিশালী আৰু অনেক সম্ভ্ৰান্ত লোকক মাতি অনা নহয়।

২৭ কিন্তু ঈশ্বৰে জ্ঞানীক লজ্জিত কৰিবলৈ জগতৰ মূৰ্খ বস্তুবোৰ বাছি লৈছে; আৰু ঈশ্বৰে শক্তিশালী বস্তুবোৰক বিভ্ৰান্ত কৰিবলৈ জগতৰ দুৰ্বল বস্তুবোৰক বাছি লৈছে;

২৮ আৰু জগতৰ নীচ বস্তু আৰু তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য কৰা বস্তুবোৰক ঈশ্বৰে বাছি লৈছে, হ'ব আৰু নথকা বস্তুবোৰক অসাৰ কৰি পেলাবলৈ।

২৯ যাতে কোনো মাংসই তেওঁৰ সান্নিধ্যত গৌৰৱ নকৰে।

৩০ কিন্তু তেওঁৰ দ্বাৰাই তোমালোক খ্ৰীষ্ট যীচুত আছে, যি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ বাবে জ্ঞান, ধাৰ্মিকতা, পবিত্ৰকৰণ আৰু মুক্তিৰ সৃষ্টি হৈছে।

৩১ যেনেকৈ লিখা আছে, "যি গৌৰৱ কৰে, তেওঁ প্ৰভুত গৌৰৱ কৰক।"

অধ্যায় ২

১ আৰু ভাইসকল, মই যেতিয়া তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ, তেতিয়া মই তোমালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য প্ৰকাশ কৰি উচ্চ বাক্য বা জ্ঞানেৰে নাহিলোঁ।

২ কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু ক্ৰুচত দিয়া তেওঁৰ বাহিৰে আন একো নাজানিম।

৩ আৰু মই দুৰ্বলতা, ভয় আৰু কঁপনিত তোমালোকৰ লগত আছিলো।

৪ মোৰ বাক্য আৰু প্ৰচাৰ মানুহৰ জ্ঞানৰ প্ৰলোভনমূলক বাক্যৰে নহয়, কিন্তু আত্মা আৰু শক্তিৰ প্ৰদৰ্শিত হৈছিল।

৫ যাতে তোমালোকৰ বিশ্বাস মানুহৰ জ্ঞানত নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিত থিয় হয়।

৬ কিন্তু আমি সিদ্ধ লোকসকলৰ মাজত জ্ঞান কওঁ;

7 কিন্তু আমি ঈশ্বৰৰ জ্ঞান ৰহস্যৰ কথা কওঁ, সেই গোপন জ্ঞান, যি জ্ঞান ঈশ্বৰে আমাৰ মহিমাৰ বাবে জগতৰ আগত নিযুক্ত কৰিছিল।

৮ এই জগতৰ কোনো অধ্যক্ষই সেই কথা নাজানিলে, কিয়নো তেওঁলোকে এই কথা জানিলে মহিমাৰ প্ৰভুক ক্ৰুচত নিদিলেহেঁতেন।

9 কিন্তু লিখাৰ দৰে, "ঈশ্বৰে তেওঁক প্ৰেম কৰা লোকসকলৰ বাবে যিবিলাক যুগুত কৰিছে, সেইবোৰ চকুৱে দেখা নাই, কাণেও শুনা নাই।"

১০ কিন্তু ঈশ্বৰে সেইবোৰ আমাৰ আগত নিজৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ কৰিলে;

১১ কিয়নো মানুহৰ মাজত থকা মানুহৰ আত্মাৰ বাহিৰে কোন মানুহে তেওঁৰ বিষয়বোৰ জানে? তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই নাজানে।
১২ এতিয়া আমি জগতৰ আত্মা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা অহা আত্মাহে পাইছো; যাতে ঈশ্বৰে আমাক বিনামূলীয়াকৈ দিয়া বস্তুবোৰ আমি জানিব পাৰোঁ।
১৩ আমি সেই কথাবোৰ মানুহৰ জ্ঞানে শিকোৱা বাক্যৰে নহয়, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাই শিকোৱা বাক্যৰে কওঁ; আধ্যাত্মিক বস্তুবোৰক আধ্যাত্মিক বস্তুৰ সৈতে তুলনা কৰা।
১৪ কিন্তু স্বাভাৱিক মানুহে ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ বিষয়বোৰ গ্ৰহণ নকৰে, কিয়নো সেইবোৰ তেওঁৰ বাবে মূৰ্খামি;
১৫ কিন্তু আধ্যাত্মিক জনে সকলো বিষয়ৰ বিচাৰ কৰে, তথাপিও তেওঁ নিজে কাৰো বিচাৰ নকৰে।
১৬ কিয়নো প্ৰভুৰ মনৰ বিষয়ে কোনে জানিলে, যাতে তেওঁ তেওঁক শিক্ষা দিব পাৰে? কিন্তু আমাৰ মনত খ্ৰীষ্টৰ মন আছে।

অধ্যায় ৩

১ আৰু ভাইসকল, মই তোমালোকক আধ্যাত্মিক লোকৰ দৰে কথা ক'ব নোৱাৰিলোঁ, কিন্তু শাৰীৰিক লোকসকলৰ দৰে, খ্ৰীষ্টত থকা কেঁচুৱাবোৰৰ দৰে কথা ক'ব নোৱাৰিলোঁ।
২ মই তোমালোকক গাখীৰ খুৱাইছো, আহাৰেৰে নহয়;
৩ কিয়নো তোমালোক এতিয়াও শাৰীৰিক, কিয়নো তোমালোকৰ মাজত ঈৰ্ষা, কাজিয়া আৰু বিভাজন আছে, তোমালোক শাৰীৰিক আৰু মানুহৰ দৰে চলি থকা নহয়নে?
৪ কিয়নো কোনোবাই কওঁতে, "মই পৌলৰ; আৰু আন এজনে, "মই এপল'চৰ; তোমালোক শাৰীৰিক নহয়নে?
৫ তেন্তে প্ৰভুৱে প্ৰত্যেককে দিয়া দৰে তোমালোকে বিশ্বাস কৰা পৰিচাৰকসকলৰ বাহিৰে পৌল কোন আৰু এপলোচ কোন?
৬ মই ৰোপণ কৰিলোঁ, এপলোছে পানী দিলে; কিন্তু ঈশ্বৰে বৃদ্ধি দিলে।
7 এতেকে কোনো বস্তু ৰোপণ কৰা বা পানী দিয়াও নহয়; কিন্তু বৃদ্ধি দিয়া ঈশ্বৰ।
৮ ৰোপণ কৰা আৰু পানী দিয়াজন এক, আৰু প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ পৰিশ্ৰমৰ অনুসাৰে নিজৰ নিজৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব।
৯ কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ লগত শ্ৰমিক;
১০ ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্ৰহ মোক দিয়া হৈছে, অনুসাৰে মই এজন জ্ঞানী নিৰ্মাতা হিচাপে ভেটি স্থাপন কৰিলোঁ আৰু আন এজনে তাৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰিলে। কিন্তু প্ৰত্যেকেই ইয়াৰ ওপৰত কেনেকৈ নিৰ্মাণ কৰে, সেই বিষয়ে সাৱধান হওক।
১১ কিয়নো যি ভেটি স্থাপন কৰা হৈছে, অৰ্থাৎ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বাহিৰে আন কোনো ভেটি স্থাপন কৰিব নোৱাৰে।
১২ এই ভেটিৰ ওপৰত যদি কোনোৱে সোণ, ৰূপ, বহুমূলীয়া শিল, কাঠ, ঘাঁহ, খেতিৰে নিৰ্মাণ কৰে;
১৩ প্ৰত্যেকৰে কৰ্ম প্ৰকাশ কৰা হ'ব, কিয়নো সেই দিনে সেই কথা প্ৰকাশ কৰিব, কিয়নো তাক জুইৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ কৰা হ'ব; আৰু জুইয়ে প্ৰত্যেকৰে কাম কেনেকুৱা হয়, পৰীক্ষা কৰিব।
১৪ কোনো ব্যক্তিৰ যি কাম তাৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰা কাম স্থায়ী হয়, তেন্তে তেওঁ পুৰস্কাৰ পাব।
১৫ যদি কোনো লোকৰ কৰ্ম জ্বলি যায়, তেন্তে তেওঁৰ ক্ষতি হ'ব, কিন্তু তেওঁ নিজেই পৰিত্ৰাণ পাব; তথাপিও জুইৰ দ্বাৰাই তেনেকুৱাই।
১৬ তোমালোকে যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তোমালোকৰ মাজত বাস কৰে, সেই কথা তোমালোকে নাজানানে?
১৭ কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ অশুচি কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁক ধ্বংস কৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ পবিত্ৰ, যি মন্দিৰ তোমালোক।"
১৮ কোনেও নিজকে প্ৰতাৰণা নকৰিব। তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এই জগতত জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেন্তে তেওঁ জ্ঞানী হ'বলৈ মূৰ্খ হওক।
১৯ কিয়নো এই জগতৰ জ্ঞান ঈশ্বৰৰ আগত মূৰ্খামি। কিয়নো লিখা আছে, "তেওঁ জ্ঞানীবিলাকক নিজৰ কৌশলেৰে ধৰি লয়।"
২০ আৰু আকৌ, "জ্ঞানীসকলৰ চিন্তা যে অসাৰ, সেই কথা প্ৰভুৱে জানে।"
২১ এতেকে কোনেও মানুহৰ বাবে গৌৰৱ নকৰিব। কিয়নো সকলো তোমাৰেই;
২২ পৌল, আপোল, কেফা, জগত, জীৱন, মৃত্যু, বা বৰ্তমানৰ বস্তু বা আহিবলগীয়া বস্তু; সকলো তোমাৰ;
২৩ আৰু তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ; আৰু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ।

অধ্যায় ৪

১ কোনো মানুহে আমাক খ্ৰীষ্টৰ সেৱক আৰু ঈশ্বৰৰ ৰহস্যৰ পৰিচালক বুলি গণ্য কৰক।
২ তদুপৰি, তত্বাৱধায়কসকলৰ মাজত বিশ্বাসযোগ্য হোৱাটোও আৱশ্যক।
৩ কিন্তু মোৰ বাবে তোমালোকৰ বা মানুহৰ বিচাৰৰ বিচাৰ হোৱাটো অতি সৰু কথা;
৪ কিয়নো মই নিজে একো নাজানো; তথাপিও মই ইয়াৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হোৱা নাই;
৫ এতেকে সময়ৰ আগত একো বিচাৰ নকৰিবা, যেতিয়ালৈকে যিহোৱা নাহিব, যি দুজনে অন্ধকাৰৰ লুকাই থকা কথাবোৰ পোহৰলৈ আনিব আৰু হৃদয়ৰ পৰামৰ্শ প্ৰকাশ কৰিব;
6 হে ভাইসকল, তোমালোকৰ কাৰণে মই এইবোৰ আকৃতিৰ ৰূপত নিজৰ আৰু এপল'ছৰ ওচৰলৈ স্থানান্তৰিত হ'লোঁ। যাতে তোমালোকে আমাৰ মাজত শিকিবা যে তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে ডাঙৰ-দীঘল নহয়।
৭ কিয়নো তোমাক কোনে আনৰ পৰা পৃথক কৰি তুলিছে? আৰু তোমাৰ কি আছে যিটো তুমি লাভ কৰা নাছিলা? এতিয়া যদি আপুনি তাক লাভ কৰিলে, তেন্তে আপুনি তাক নোপোৱাৰ দৰে কিয় গৌৰৱ কৰে?
৮ এতিয়া তোমালোক পৰিপূৰ্ণ, এতিয়া তোমালোক ধনী, তোমালোক আমাৰ অবিহনে ৰজা হৈ ৰাজত্ব কৰিলা;
9 কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক পাঁচনিবিলাকক মৃত্যুৰ নিৰ্দিষ্টৰ দৰে শেষ কৰি ৰাখিছে বুলি মই ভাবো;

১০ খ্রীষ্টৰ কাৰণে আমি মূৰ্খ, কিন্তু তোমালোক খ্রীষ্টত জ্ঞানী; আমি দুৰ্বল, কিন্তু তোমালোক শক্তিশালী; তোমালোক সন্মানীয়, কিন্তু আমি হেয়জ্ঞান কৰা।
১১ আজিলৈকে আমি দুয়ো ভোক, পিয়াহ, উলংগ, আৰু কোবাই খোৱা, আৰু কোনো নিৰ্দিষ্ট বাসস্থান নাই;
১২ আৰু নিজৰ হাতেৰে কাম কৰি পৰিশ্ৰম কৰি তিৰস্কাৰ কৰি আমি আশীৰ্ব্বাদ কৰোঁ; আমি তাড়নাত ভোগে;
১৩ বদনাম হৈ আমি বিনয় কৰোঁ, আমি জগতৰ লেতেৰাৰ দৰে হৈ আজিলৈকে সকলো বস্তুৰ আৱৰ্জনা হৈ আছো।
১৪ মই এইবোৰ তোমালোকক লজ্জিত কৰিবলৈ লিখা নাই, কিন্তু মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰসকলৰ দৰে মই তোমালোকক সতৰ্ক কৰি দিছো।
১৫ কিয়নো খ্রীষ্টত তোমালোকৰ দহ হাজাৰ প্ৰশিক্ষক থাকিলেও তোমালোকৰ বহু পিতৃ নাই;
১৬ এই কাৰণে মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ, তোমালোক মোৰ অনুগামী হোৱা।
১৭ এই কাৰণে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ, যি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ আৰু প্ৰভুত বিশ্বাসী, যিজনে তোমালোকক খ্রীষ্টত থকা মোৰ পথবোৰৰ স্মৰণ কৰিব, যিদৰে মই প্ৰত্যেক মণ্ডলীত সকলো ঠাইতে শিকাইছো।
১৮ মই যেন তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰো, তেনেকৈ কিছুমানে ডাঙৰ-দীঘল হৈছে।
১৯ কিন্তু প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰিলে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিম আৰু ডাঙৰ-দীঘল হোৱা লোকসকলৰ বাক্য নহয়, কিন্তু শক্তিৰ বিষয়েও জানিব।
২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য বাক্যৰ দ্বাৰা নহয়, শক্তিৰ দ্বাৰাহে হয়।
২১ তোমালোকে কি বিচাৰিছা? মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ দণ্ড লৈ আহিম নে প্ৰেমেৰে আৰু নম্ৰতাৰ আত্মাৰে আহিম?

অধ্যায় ৫

১ তোমালোকৰ মাজত ব্যভিচাৰ আছে আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত এনে ব্যভিচাৰ আছে, যাতে কোনোবাই নিজৰ পিতৃৰ পত্নী লাভ কৰে।
২ আৰু যি জনে এই কাম কৰিলে, তেওঁক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ তোমালোক ডাঙৰ-দীঘল হোৱা নাই।
৩ কিয়নো মই নিশ্চয়, দেহত অনুপস্থিত, কিন্তু আত্মাত উপস্থিত হোৱাৰ দৰে, এই কাৰ্য্য কৰা জনৰ বিষয়ে মই উপস্থিত থকাৰ দৰে ইতিমধ্যে বিচাৰ কৰিলোঁ।
৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্রীষ্টৰ নামেৰে যেতিয়া তোমালোক আৰু মোৰ আত্মা আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্রীষ্টৰ শক্তিৰে একত্ৰিত হ'বা।
৫ প্ৰভু যীচুৰ দিনত আত্মাক পৰিত্ৰাণ পাবলৈ তেনেকুৱা মানুহক মাংসৰ ধ্বংসৰ বাবে চয়তানৰ হাতত তুলি দিয়া।
৬ তোমাৰ গৌৰৱ ভাল নহয়। তোমালোকে নাজানানে যে, অলপ খমিৰে গোটেই গুটিটোক খমিৰ কৰি পেলায়?
৭ এই হেতুকে তোমালোক খমিৰহীন হোৱাৰ দৰে নতুন খমিৰ হ'বলৈ পুৰণি খমিৰ আঁতৰাই পেলাওক। কিয়নো আমাৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ খ্রীষ্টও আমাৰ কাৰণে বলিদান দিয়া হৈছে।
৮ এই হেতুকে আমি পুৰণি খমিৰেৰে বা কুৎসিত আৰু দুষ্টতাৰ খমিৰেৰে নহয়, ভোজ পালন কৰোঁহঁক; কিন্তু আন্তৰিকতা আৰু সত্যৰ খমিৰবিহীন পিঠাৰে।
9 ব্যভিচাৰীসকলৰ লগত সংগ নকৰিবলৈ মই তোমালোকলৈ এখন পত্ৰ লিখিলোঁ।
১০ তথাপিও এই জগতৰ ব্যভিচাৰীসকলৰ লগত, লোভী, লুটপাতকাৰী বা মূৰ্তিপূজাৰীসকলৰ লগত একেবাৰে নহয়; কিয়নো তেতিয়া তোমালোকে জগতৰ পৰা ওলাই যাব লাগিব।"
১১ কিন্তু এতিয়া মই তোমালোকলৈ লিখিছো যে যদি কোনো লোক ভাই বুলি কোৱা হয়, তেন্তে ব্যভিচাৰী, লোভী, মূৰ্তিপূজক, নিন্দা কৰা, মদ্যপায়ী বা লুটপাতকাৰী হয়; এনে এজনৰ লগত না খাব নালাগে।
১২ কিয়নো বাহিৰৰ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ মই কি কৰিব লাগিব? তোমালোকে ভিতৰৰ লোকবিলাকৰ বিচাৰ নকৰেনে?
১৩ কিন্তু ঈশ্বৰৰ অবিহনেবিলাকে বিচাৰ কৰে। এতেকে সেই দুষ্ট ব্যক্তিজনক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাই দিয়া।

অধ্যায় ৬

১ তোমালোকৰ মাজৰ কোনোবাই আনৰ বিৰুদ্ধে বিসংগতি কৰি পবিত্ৰ লোকসকলৰ আগত নহয়, অন্যায় লোকৰ আগত বিধানৰ ওচৰলৈ যাবলৈ সাহস কৰিব পাৰেনে?
২ তোমালোকে নাজানানে যে পবিত্ৰ লোকসকলে জগতৰ বিচাৰ কৰিব? আৰু যদি জগতৰ বিচাৰ তোমালোকৰ দ্বাৰা হয়, তেন্তে তোমালোকে সৰু সৰু কথাবোৰ বিচাৰ কৰিবলৈ অযোগ্য নহয়নে?
৩ আমি যে স্বৰ্গদূতসকলৰ বিচাৰ কৰিম, তোমালোকে নাজানানে? এই জীৱনৰ লগত জড়িত আৰু কিমান কথা?
৪ তেন্তে এই জীৱনৰ বিষয়ে যদি তোমালোকৰ বিচাৰ আছে, তেন্তে মণ্ডলীত যিসকলক অতি কম সন্মান কৰা হয়, তেওঁলোকৰ বিচাৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকক নিয়োগ কৰক।
৫ মই তোমালোকৰ লজ্জাৰ কথা কওঁ। তোমালোকৰ মাজত কোনো জ্ঞানী মানুহ নাই নেকি? নাই, যিজনে নিজৰ ভাইসকলৰ মাজত বিচাৰ কৰিব পাৰিব?
৬ কিন্তু ভায়েক ভাইৰ লগত বিধি-বিচাৰ কৰে, আৰু সেয়া অবিশ্বাসীসকলৰ আগত।
7 এতেকে তোমালোকৰ মাজত একেবাৰে দোষ আছে, কিয়নো তোমালোকে ইজনে সিজনৰ লগত বিধান চলাইছা। তোমালোকে কিয় ভুল লোৱাতকৈ বেছি ভাল নাপাবা? তোমালোকে কিয় নিজকে প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ নিদিবা?
৮ নহয়, তোমালোকে অন্যায় কৰে, আৰু প্ৰতাৰণা কৰে, আৰু সেইটোৱেই তোমালোকৰ ভাইসকল।
9 অধাৰ্মিকসকলে যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব, সেই কথা তোমালোকে নাজানানে? প্ৰতাৰিত নহ'বা;
১০ চোৰ, লোভী, মদ্যপায়ী, নিন্দাকাৰী, ধনদাতাই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব।
১১ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান এনেকুৱা আছিল, কিন্তু তোমালোক ধুই লোৱা হ'ল, কিন্তু পবিত্ৰ কৰা হ'ল, কিন্তু প্ৰভু যীচুৰ নামত আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তোমালোক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হ'ল।

১২ মোৰ বাবে সকলো বস্তুৱেই অনুমোদিত, কিন্তু সকলো বস্তুৱেই অনুকূল নহয়;
১৩ পেটৰ কাৰণে আহাৰ, আৰু পেট আহাৰ, কিন্তু ঈশ্বৰে তাক আৰু সিহঁতক ধ্বংস কৰিব। এতিয়া শৰীৰ ব্যভিচাৰৰ বাবে নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ বাবে; আৰু শৰীৰৰ বাবে প্ৰভু।
১৪ ঈশ্বৰে প্ৰভুক পুনৰুত্থান কৰিলে আৰু নিজৰ শক্তিৰে আমাকো পুনৰুত্থান কৰিব।
১৫ তোমালোকৰ শৰীৰ যে খ্ৰীষ্টৰ অংগ, সেই কথা তোমালোকে নাজানা নে? তেনেহলে মই খ্ৰীষ্টৰ অংগবোৰ লৈ বেশ্যাৰ অংগ কৰিম নেকি? ভগৱানে নকৰক।
১৬ কি? তোমালোকে নাজানানে যে বেশ্যাৰ লগত সংযুক্ত হোৱা এজন এক শৰীৰ? কিয়নো দুজন, তেওঁ কৈছে, এক মাংস হ'ব।"
১৭ কিন্তু যি প্ৰভুৰ লগত সংযুক্ত হয়, তেওঁ এক আত্মা।
১৮ ব্যভিচাৰৰ পৰা পলায়ন কৰা। মানুহে কৰা প্ৰতিটো পাপ শৰীৰৰ বাহিৰত; কিন্তু যি জনে ব্যভিচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে।
১৯ কি? তোমালোকৰ শৰীৰ যে ঈশ্বৰৰ পৰা তোমালোকৰ মাজত থকা পবিত্ৰ আত্মাৰ মন্দিৰ, আৰু তোমালোক নিজৰ নহয় বুলি জানানে?
২০ কিয়নো তোমালোক মূল্য দি কিনা হ'ল, এতেকে তোমালোকৰ শৰীৰ আৰু আত্মাত ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰা।

অধ্যায় ৭

১ এতিয়া তোমালোকে মোলৈ লিখা কথাবোৰৰ বিষয়ে, পুৰুষে নাৰীক স্পৰ্শ নকৰাটো ভাল।
২ তথাপি ব্যভিচাৰ পৰিহাৰ কৰিবলৈ প্ৰত্যেক পুৰুষৰ নিজৰ নিজৰ পত্নী হওক আৰু প্ৰত্যেক নাৰীৰ নিজৰ স্বামী হওক।
৩ স্বামীয়ে পত্নীক উচিত উপকাৰ কৰক;
৪ পত্নীৰ নিজৰ শৰীৰৰ পৰা ক্ষমতা নাই, কিন্তু স্বামীৰহে ক্ষমতা আছে;
৫ তোমালোকে উপবাস আৰু প্ৰাৰ্থনাত নিজকে সমৰ্পণ কৰিবলৈ কিছু সময়ৰ বাবে সন্মত নহ'লে তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰতাৰণা নকৰিবা; আৰু তোমালোকৰ অসংযমৰ কাৰণে চয়তানে তোমালোকক পৰীক্ষা নকৰিবলৈ পুনৰ একত্ৰিত হওক।
৬ কিন্তু মই এই কথা আজ্ঞাৰ দ্বাৰা নহয়, অনুমতিৰ দ্বাৰাই কওঁ।
৭ কিয়নো সকলো মানুহ মোৰ নিচিনা হোৱাটো মই বিচাৰো। কিন্তু প্ৰত্যেকৰে নিজৰ নিজৰ ঈশ্বৰৰ দান আছে, এজনে এইদৰে আৰু আন এজনক তেনেকৈ।
৮ এতেকে মই অবিবাহিত আৰু বিধৱাসকলক কওঁ, মোৰ নিচিনাকৈ থাকিলে তেওঁলোকৰ বাবে মংগল হ'ব।
৯ কিন্তু যদি তেওঁলোকে ধৰিব নোৱাৰে, তেন্তে তেওঁলোকে বিয়া কৰাওক, কিয়নো জ্বলাতকৈ বিয়া কৰাই ভাল।
১০ আৰু বিবাহিতসকলক মই আজ্ঞা দিছো, কিন্তু মই নহয়, কিন্তু প্ৰভুক, পত্নীয়ে স্বামীৰ পৰা আঁতৰি নাযাব।
১১ কিন্তু যদি তাই গুচি যায়, তেন্তে তাই অবিবাহিত হওক বা স্বামীৰ লগত মিলন হওক;
১২ কিন্তু বাকীসকলক প্ৰভু নহয়, মই কওঁ, কোনো ভাইৰ যদি বিশ্বাস নকৰা পত্নী আছে আৰু তেওঁৰ লগত বাস কৰিবলৈ সন্তুষ্ট হয়, তেন্তে তেওঁ তেওঁক আঁতৰাই নিদিব।
১৩ যি তিৰোতাৰ স্বামীয়ে বিশ্বাস নকৰে, আৰু যদি তেওঁৰ লগত বাস কৰিবলৈ সন্তুষ্ট হয়, তেন্তে তেওঁক এৰি নাযাব।
১৪ কিয়নো অবিশ্বাসী স্বামীক পত্নীৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ কৰা হয় আৰু অবিশ্বাসী পত্নীক স্বামীৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ কৰা হয়; কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ পবিত্ৰ।
১৫ কিন্তু অবিশ্বাসী লোক যদি আঁতৰি যায়, তেন্তে তেওঁ গুচি যাওক। এনে ক্ষেত্ৰত কোনো ভাই বা ভনীয়েক দাসত্বত নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক শান্তিৰ বাবে মাতিছে।
১৬ কিয়নো হে পত্নী, তুমি তোমাৰ স্বামীক ৰক্ষা কৰিবা, কি জানা? হে মানুহ, তুমি তোমাৰ ভাৰ্য্যাক ৰক্ষা কৰিবা নে নাই কেনেকৈ জানিবা?
১৭ কিন্তু যিদৰে প্ৰভুৱে প্ৰত্যেককে মাতিছে, ঈশ্বৰে প্ৰত্যেককে যিদৰে বিতৰণ কৰিছে, তেনেকৈ তেওঁ চলিব। আৰু মই সকলো মণ্ডলীতে তেনেকৈয়ে নিযুক্তি দিওঁ।
১৮ কোনো মানুহক চুন্নত কৰিবলৈ মাতিলে নেকি? তেওঁ অচুন্নত নহওক। কোনোবাই অচুন্নতত আহ্বান কৰা হৈছেনে? তেওঁৰ চুন্নত নহ'ব।
১৯ চুন্নৎ একো নহয়, আৰু চুন্নত নোহোৱা একো নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালনৰ বাহিৰে।
২০ প্ৰত্যেকেই যি আমন্ত্ৰণত আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল, সেই আমন্ত্ৰণত থাকক।
২১ তোমাক দাস হ'বলৈ কোৱা নেকি? তাৰ প্ৰতি যত্ন নকৰিবা, কিন্তু যদি আপুনি মুক্ত হ'ব পাৰে, তেন্তে ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰাতকৈ।
২২ কিয়নো যিজনক প্ৰভুত মাতি অনা হৈছে, তেওঁ দাস হৈ, তেওঁ প্ৰভুৰ মুক্ত মানুহ;
২৩ তোমালোক মূল্য দি কিনা হৈছে; তোমালোক মানুহৰ দাস নহবা।"
২৪ ভাইসকল, প্ৰত্যেকেই যিলৈ তেওঁক মাতিছে, তাতেই ঈশ্বৰৰ লগত থাকক।
২৫ কুমাৰীসকলৰ বিষয়ে মোৰ প্ৰভুৰ কোনো আজ্ঞা নাই;
২৬ এতেকে মই ভাবো যে এইটো বৰ্তমানৰ দুখৰ বাবে ভাল, মই কওঁ, যে মানুহৰ বাবে এনেকুৱা হোৱাটো ভাল।
২৭ তুমি ভাৰ্য্যাৰ লগত বান্ধ খাইছা নে? ঢিলা নহ'বলৈ বিচাৰিব। তুমি পত্নীৰ পৰা মুক্ত হৈছানে? পত্নী বিচাৰিব নালাগে।
২৮ কিন্তু যদি তুমি বিয়া কৰা, তেন্তে তুমি পাপ কৰা নাই; আৰু যদি কোনো কুমাৰীয়ে বিয়া কৰে, তেন্তে তাই পাপ কৰা নাই। তথাপি এনে লোকৰ মাংসত কষ্ট হ'ব;
২৯ কিন্তু, ভাইসকল, মই এই কথা কওঁ, সময় কম;
৩০ আৰু যিসকলে কান্দিছে, তেওঁলোকে কান্দিব নোৱাৰাৰ দৰে; আৰু যিসকলে আনন্দ কৰে, তেওঁলোকে আনন্দ নকৰাৰ দৰে; আৰু যিসকলে কিনে, তেওঁলোকে যেন নিজৰ অধিকাৰী নহয়;
৩১ আৰু যিসকলে এই জগতখনক অপব্যৱহাৰ নকৰে, তেওঁলোকে ইয়াক অপব্যৱহাৰ নকৰা বুলি কয়;
৩২ কিন্তু মই তোমালোকক সাৱধান নোহোৱাকৈ বিচাৰিম। যি অবিবাহিত তেওঁ প্ৰভুক কেনেকৈ সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে প্ৰভুৰ বস্তুবোৰৰ প্ৰতি যত্ন লয়।

৩৩ কিন্তু বিবাহিত জনে নিজৰ পত্নীক কেনেকৈ সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে, তাৰ বাবে জগতৰ বস্তুবোৰৰ প্ৰতি যত্ন লয়।
৩৪ পত্নী আৰু কুমাৰীৰ মাজতো পাৰ্থক্য আছে। অবিবাহিত মহিলাই দেহ আৰু আত্মাত পবিত্ৰ হ'বলৈ প্ৰভুৰ বিষয়বোৰৰ প্ৰতি যত্ন লয়;
৩৫ আৰু এই কথা মই তোমালোকৰ নিজৰ লাভৰ কাৰণে কৈছো; মই তোমালোকৰ ওপৰত ফান্দ পাতিবলৈ নহয়, কিন্তু সুন্দৰ বস্তুৰ বাবে আৰু তোমালোকে যাতে কোনো বিক্ষিপ্ততা নোহোৱাকৈ প্ৰভুৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হয়।"
৩৬ কিন্তু কোনোৱে যদি নিজৰ কুমাৰীৰ প্ৰতি অশুভ আচৰণ কৰে বুলি ভাবে, যদি তাই বয়সৰ ফুল পাৰ হৈ যায় আৰু তাৰ প্ৰয়োজন হয়, তেন্তে তেওঁ যি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তেওঁ পাপ নকৰে;
৩৭ তথাপি যি কোনো আৱশ্যকতা নোহোৱাকৈ অন্তৰত দৃঢ়তাৰে থিয় হৈ থাকে, কিন্তু নিজৰ ইচ্ছাৰ ওপৰত ক্ষমতা ৰাখে, আৰু নিজৰ কুমাৰীক ৰক্ষা কৰিবলৈ নিজৰ হৃদয়ত এনেদৰে সিদ্ধান্ত লৈছে, তেওঁ ভাল কৰে।
৩৮ এতেকে যি জনে তাইক বিয়া কৰায়, তেওঁ ভাল কৰে; কিন্তু যি জনে তাইক বিয়াত নিদিয়ে, তেওঁ ভাল কাম কৰে।
৩৯ পত্নী যেতিয়ালৈকে স্বামী জীয়াই থাকে, তেতিয়ালৈকে বিধানৰ দ্বাৰা বান্ধ খাই থাকে; কিন্তু যদি তাইৰ স্বামীৰ মৃত্যু হয়, তেন্তে তাই যাৰ লগত বিয়া হ'ব পাৰে; কেৱল প্ৰভুত।
৪০ কিন্তু মোৰ বিচাৰৰ অনুসাৰে যদি তাই তেনেকৈ থাকে, তেন্তে তাই অধিক সুখী হয়;

অধ্যায় ৮

১ এতিয়া মূৰ্তিৰ উদ্দেশ্যে বলি দিয়া বস্তুৰ বিষয়ে আমি জানো যে আমাৰ সকলোৰে জ্ঞান আছে। জ্ঞানে গৌৰৱ কৰে, কিন্তু দানে গঢ় দিয়ে।
২ আৰু কোনোবাই যদি কোনো কথা জানে বুলি ভাবে, তেন্তে তেওঁ জনা উচিতৰ দৰে এতিয়াও একো নাজানে।
৩ কিন্তু কোনোৱে যদি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেন্তে তেওঁ সেই বিষয়ে জনা যায়।
৪ এতেকে মূৰ্তিবোৰক বলিদান দিয়া বস্তুবোৰ খোৱাৰ বিষয়ে আমি জানো যে জগতত মূৰ্তি একোৱেই নহয় আৰু এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই।
৫ কিয়নো স্বৰ্গত হওক বা পৃথিৱীত হওক, দেৱতা বুলি কোৱা লোক আছে, (যেনেকৈ বহুতো দেৱতা আৰু প্ৰভু বহুত আছে)।
৬ কিন্তু আমাৰ বাবে মাথোঁ একমাত্ৰ ঈশ্বৰ, পিতৃ, তেওঁৰ পৰাই সকলো আছে আৰু আমি তেওঁৰ মাজত আছে। আৰু এক প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট, তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো বস্তু আৰু আমি তেওঁৰ দ্বাৰাই।
7 কিন্তু প্ৰত্যেক মানুহৰ মাজত সেই জ্ঞান নাই, কিয়নো কোনো কোনোৱে আজিলৈকে মূৰ্তিৰ প্ৰতি বিবেকেৰে তাক মূৰ্তিক উৎসৰ্গ কৰা বস্তু হিচাপে খায়; আৰু তেওঁলোকৰ বিবেক দুৰ্বল হোৱাৰ বাবে অশুচি হৈছে।
৮ কিন্তু খাদ্যই আমাক ঈশ্বৰৰ আগত নিদিয়ে; আৰু যদি আমি নাখাওঁ, তেন্তে আমি বেয়া নহয়।
9 কিন্তু সাৱধান হওক, যাতে তোমালোকৰ এই স্বাধীনতা দুৰ্বল লোকসকলৰ বাবে কোনো কাৰণতে উজুটি খাব নোৱাৰে।
১০ কিয়নো কোনোৱে যদি তোমাক জ্ঞান থকা ব্যক্তিক মূৰ্তিৰ মন্দিৰত আহাৰ গ্ৰহণ কৰি থকা দেখিলে, তেনেহ'লে দুৰ্বলজনৰ বিবেকে মূৰ্তিৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা বস্তুবোৰ খাবলৈ সাহস নাপাবনে;
১১ আৰু তোমাৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই সেই দুৰ্বল ভাইজন বিনষ্ট হ'ব, যাৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টই মৃত্যুবৰণ কৰিলে?
১২ কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে ভাইবিলাকৰ বিৰুদ্ধে তেনেকৈ পাপ কৰি তেওঁলোকৰ দুৰ্বল বিবেকক আঘাত কৰা, তেতিয়া তোমালোকে খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা।
১৩ এতেকে, যদি খাদ্যই মোৰ ভাইক অপৰাধী কৰে, তেন্তে জগত থিয় হৈ থকাৰ সময়ত মই কোনো মাংস নাখাওঁ, যাতে মই মোৰ ভাইক অপৰাধ কৰিব নোৱাৰো।

অধ্যায় ৯

১ মই এজন পাঁচনি নহয়নে? মই মুক্ত নহয়নে? আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক মই দেখা নাইনে? তোমালোকে প্ৰভুত মোৰ কাম নহয়নে?
২ যদি মই আনৰ বাবে পাঁচনি নহওঁ, তেন্তে নিঃসন্দেহে তোমালোকৰ বাবে মই।
৩ মোক পৰীক্ষা কৰা সকলৰ প্ৰতি মোৰ উত্তৰ এইটো হ'ল।
৪ আমাৰ খাবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ ক্ষমতা নাইনে?
৫ ভনী, পত্নী, আন পাঁচনিসকলৰ দৰে আৰু প্ৰভুৰ ভাইসকল আৰু কেফাসকলৰ দৰে পৰিচালিত কৰিবলৈ আমাৰ ক্ষমতা নাইনে?
৬ নে কেৱল মই আৰু বাৰ্ণবা, আমি কাম ত্যাগ কৰাৰ ক্ষমতা নাইনে?
৭ কোনে নিজৰ ইচ্ছামতে যুদ্ধলৈ যায়? কোনে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰে আৰু তাৰ ফল নাখায়? বা কোনে জাকক পোহপাল দি জাকৰ গাখীৰ নাখায়?
৮ মই মানুহৰ দৰে এই কথাবোৰ কওঁ? নে বিধানেও একেই কথা কোৱা নাই?
৯ কিয়নো মোচিৰ বিধানত লিখা আছে, "শস্য ঠেলি দিয়া গৰুৰ মুখত মুখ বন্ধ নকৰিবা।" ঈশ্বৰে গৰু-ম'হৰ যত্ন লয়নে?
১০ নে তেওঁ আমাৰ কাৰণে এই কথা কৈছে? আমাৰ কাৰণে নিঃসন্দেহে লিখা হৈছে: হাল বোৱা জনে আশাৰে হাল বোৱা; আৰু যি জনে আশাত মৰিছে, তেওঁৰ আশাৰ অংশীদাৰ হ'ব।"
১১ আমি যদি তোমালোকৰ বাবে আধ্যাত্মিক বস্তুৰ বীজ সিঁচিলোঁ, তেন্তে আমি যদি তোমালোকৰ শাৰীৰিক বস্তুবোৰ চপাই লওঁ, তেন্তে সেয়া ডাঙৰ কথা নেকি?
১২ যদি আন লোকে তোমালোকৰ ওপৰত এই ক্ষমতাৰ অংশীদাৰ হয়, তেন্তে আমি ইয়াতকৈ বেছি নহয়নে? তথাপিও আমি এই শক্তি ব্যৱহাৰ কৰা নাই; কিন্তু আমি যাতে খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তাত বাধাৰ সৃষ্টি নহয়, তাৰ বাবে সকলো কষ্ট লওক।
১৩ পবিত্ৰ বস্তুৰ পৰিচৰ্যা কৰাসকলে মন্দিৰৰ বস্তুৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকে বুলি তোমালোকে নাজানানে? আৰু বেদীৰ ওচৰত অপেক্ষা কৰা সকলে বেদীৰ সৈতে ভাগ লয়?
১৪ যিসকলে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা সকলে শুভবাৰ্ত্তাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিবলৈ প্ৰভুৱে ঠিক কৰিলে।

১৫ কিন্তু মই এইবোৰৰ কোনো এটাও ব্যৱহাৰ কৰা নাই, আৰু মোৰ লগত এনেকুৱা হ'বলৈ এইবোৰ লিখা নাই;
১৬ কিয়নো মই শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলেও মোৰ গৌৰৱৰ একো নাই; হয়, মোৰ ধিক্, যদি মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ নকৰো!
১৭ কিয়নো যদি মই ইচ্ছামতে এই কাম কৰো, তেন্তে মোৰ পুৰস্কাৰ পোৱা যাব;
১৮ তেন্তে মোৰ কি পুৰস্কাৰ? মই যেতিয়া শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰো, তেতিয়া মই শুভবাৰ্ত্তাত মোৰ শক্তিৰ অপব্যৱহাৰ নকৰাকৈ খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা বিনামূলীয়াকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰো।
১৯ কিয়নো মই যদিও সকলো মানুহৰ পৰা মুক্ত হওঁ, তথাপিও মই অধিক লাভ কৰিবলৈ নিজকে সকলোৰে দাস কৰি লৈছো।
২০ আৰু ইহুদীসকলক লাভ কৰিবলৈ ইহুদীসকলৰ বাবে মই ইহুদীৰ দৰে হ'লোঁ; বিধানৰ অধীনত থকা সকলক মই বিধানৰ অধীনত থকাসকলক লাভ কৰিবলৈ;
২১ বিধানবিহীন লোকসকলক বিধানহীনৰ দৰে, (ঈশ্বৰৰ বাবে বিধানহীন নহয়, কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ বিধানৰ অধীনত থকা) যাতে মই বিধানহীন লোকসকলক লাভ কৰিব পাৰো।
২২ দুৰ্বল লোকক লাভ কৰিবলৈ মই দুৰ্বলৰ দৰে হৈ পৰিলোঁ।
২৩ মই শুভবাৰ্ত্তাৰ কাৰণে এই কাম কৰিছোঁ, যাতে মই তোমালোকৰ লগত ভাগ লওঁ।
২৪ তোমালোকে নাজানানে যে যিসকলে দৌৰত দৌৰিছে, কিন্তু এজনে পুৰস্কাৰ লাভ কৰে? গতিকে তোমালোকে লাভ কৰিবলৈ দৌৰা।
২৫ আৰু যি কোনো লোকে অধ্যৱসায়ৰ বাবে চেষ্টা কৰে, তেওঁ সকলো বিষয়তে সংযমী। এতিয়া তেওঁলোকে এটা নষ্ট হ'ব পৰা মুকুট লাভ কৰিবলৈ কৰে; কিন্তু আমি অক্ষয়।
২৬ এতেকে মই এনেকৈ দৌৰিছো, অনিশ্চয়তাৰে নহয়; সেইবাবে মই যুদ্ধ কৰা, বতাহ কোবোৱা মানুহৰ দৰে নহয়।
২৭ কিন্তু মই মোৰ শৰীৰৰ তলত ৰাখি তাক বশ কৰি তোলোঁ, যাতে মই আনক প্ৰচাৰ কৰি নিজে কোনো কাৰণতে পলায়ন কৰা নহয়।

অধ্যায় ১০

১ তদুপৰি, ভাইসকল, আমাৰ সকলো পূৰ্বপুৰুষ যেনে মেঘৰ তলত আছিল আৰু সকলোৰে সাগৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈছিল, সেই বিষয়ে তোমালোকে অজ্ঞান হোৱাটো মই নিবিচাৰো।
২ আৰু সকলোৰে ডাৱৰ আৰু সাগৰত মোচিৰ ওচৰত বাপ্তিস্ম ল'লে;
৩ আৰু সকলোৰে একে আধ্যাত্মিক আহাৰ খাইছিল;
৪ আৰু সকলোৰে একে আধ্যাত্মিক পানীয় পান কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পিছে পিছে অহা সেই আধ্যাত্মিক শিলৰ পৰা পান কৰিছিল;
৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ বহুতৰে ওপৰত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট নহ'ল;
৬ এতিয়া এইবোৰ আমাৰ আদৰ্শ আছিল, যাতে আমিও তেওঁলোকৰ কামৰ দৰে অশুভ কামৰ প্ৰতি কামনা নকৰিবা।
7 তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানৰ দৰে তোমালোক মূৰ্তিপূজক নহবা; লিখাৰ দৰে, লোকসকলে খাবলৈ-পান কৰিবলৈ বহিল আৰু খেলিবলৈ উঠিল।
৮ আমিও ব্যভিচাৰ নকৰোঁ, যেনেকৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে কৰিছিল আৰু এদিনতে তিনি-বিশ হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হৈছিল।
9 আমিও খ্ৰীষ্টক পৰীক্ষা নিদিওঁ, যেনেকৈ তেওঁলোকৰ কিছুমানে পৰীক্ষা কৰি সাপৰ দ্বাৰা ধ্বংস হ'ল।
১০ তোমালোকে গুণগুণাই নাথাকিবা, যেনেকৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে গুণগুণাই বিনাশকাৰীৰ দ্বাৰা ধ্বংস হ'ল।
১১ এতিয়া এই সকলোবোৰ কথা তেওঁলোকৰ নিদৰ্শনৰ কাৰণে ঘটিল;
১২ এতেকে যি জনে নিজকে থিয় হৈ আছে বুলি ভাবে, তেওঁ যাতে পতিত নহয়, তাৰ বাবে সাৱধান হওক।
১৩ মানুহৰ সাধাৰণ পৰীক্ষাৰ বাহিৰে আন কোনো পৰীক্ষাই তোমালোকৰ সন্মুখীন হোৱা নাই; কিন্তু তোমালোকে সহ্য কৰিব পৰাকৈ প্ৰলোভনৰ সৈতে পলায়নৰ বাটও উলিয়াব।"
১৪ এতেকে হে মোৰ প্ৰিয় প্ৰিয়সকল, মূৰ্তিপূজাৰ পৰা পলায়ন কৰা।
১৫ মই জ্ঞানী মানুহৰ দৰে কথা কওঁ; মই যি কওঁ, তোমালোকে বিচাৰ কৰা।
১৬ আমি যি আশীৰ্ব্বাদৰ পাত্ৰক আশীৰ্ব্বাদ কৰোঁ, সেই পাত্ৰ খ্ৰীষ্টৰ তেজৰ মিলন নহয়নে? আমি যি পিঠা ভাঙি লওঁ, সেই পিঠা খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰৰ মিলন নহয়নে?
১৭ কিয়নো আমি অনেক হৈ এক পিঠা আৰু এক শৰীৰ, কিয়নো আমি সকলোৰে সেই একেটা পিঠাৰ ভাগ লওঁ।
১৮ মাংসৰ অনুসাৰে ইস্ৰায়েলক চোৱা, বলিদান খোৱা সকলে বেদীত ভাগ লোৱা নহয়নে?
১৯ তেন্তে মই কি কওঁ? যে মূৰ্তি কোনো বস্তু, নে মূৰ্তিৰ ওচৰত বলিদান দিয়া বস্তু কোনো বস্তু?
২০ কিন্তু মই কওঁ যে অনা-ইহুদীসকলে যিবোৰ বস্তু বলি দিয়ে, সেইবোৰ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নহয়, চয়তানসকলৰ বাবে বলিদান দিয়ে;
২১ তোমালোকে প্ৰভুৰ পাত্ৰ আৰু চয়তানৰ পাত্ৰ পান কৰিব নোৱাৰা;
২২ আমি প্ৰভুক ঈৰ্ষাৰ কাৰণে উত্তেজিত কৰোঁনে? আমি তেওঁতকৈ শক্তিশালী নেকি?
২৩ মোৰ বাবে সকলো প্ৰযোজ্য, কিন্তু সকলো বস্তুৱেই অনুকূল নহয়;
২৪ কোনেও নিজৰ ধন বিচাৰিব নালাগে, কিন্তু প্ৰত্যেকেই আনৰ ধন বিচাৰিব নালাগে।
২৫ বিবেকৰ নিমিত্তে কোনো প্ৰশ্ন নকৰাকৈ খাব।
২৬ কিয়নো পৃথিৱী আৰু তাৰ পূৰ্ণতা প্ৰভুৰ।
২৭ যদি বিশ্বাস নকৰা লোকে তোমালোকক ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে আৰু তোমালোকে যাবলৈ ইচ্ছা কৰা; তোমালোকৰ সন্মুখত যি আছে, বিবেকৰ কাৰণে কোনো প্ৰশ্ন নকৰাকৈ খাব।
২৮ কিন্তু কোনোৱে যদি তোমালোকক কয়, 'এইটো মূৰ্তিৰ বাবে বলিদান দিয়া হৈছে, তেন্তে এই কথা প্ৰকাশ কৰাজনৰ কাৰণে আৰু বিবেকৰ কাৰণে নাখাব;
২৯ মই তোমাৰ বিবেক নহয়, আনজনৰ বিবেক বুলি কওঁ, কিয়নো মোৰ স্বাধীনতাক আনৰ বিবেকৰ দ্বাৰা কিয় বিচাৰ কৰা হয়?

৩০ কিয়নো মই যদি অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই ভাগ লওঁ, তেন্তে মই যাৰ বাবে ধন্যবাদ দিওঁ, তাৰ বাবে মোৰ বেয়া কথা কিয় কোৱা হৈছে?
৩১ এতেকে তোমালোকে খাওঁক, পান কৰিবা, বা যি কাম কৰা, সকলো ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ কাৰণে কৰা।
৩২ ইহুদী বা অনা-ইহুদী বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক কোনো অপৰাধ নকৰিবা।
৩৩ মই যেনেকৈ সকলো মানুহক সন্তুষ্ট কৰোঁ, মোৰ নিজৰ লাভৰ বাবে নহয়, কিন্তু বহুতৰ লাভ বিচাৰি, যাতে তেওঁলোকে পৰিত্ৰাণ পায়।

অধ্যায় ১১

১ মই যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ অনুগামী হওঁ, তেনেকৈ তোমালোক মোৰ অনুগামী হোৱা।
২ এতিয়া ভাইসকল, মই তোমালোকক প্ৰশংসা কৰোঁ যে, তোমালোকে মোক সকলো বিষয়তে স্মৰণ কৰি, মই তোমালোকক দিয়া নিয়মবোৰ পালন কৰা।
৩ কিন্তু মই তোমালোকক জনাব বিচাৰো যে প্ৰত্যেকৰে মুৰব্বী হৈছে খ্ৰীষ্ট; আৰু নাৰীৰ মূৰ পুৰুষ; আৰু খ্ৰীষ্টৰ মূৰ ঈশ্বৰ।
৪ প্ৰত্যেকেই মূৰ ঢাকি প্ৰাৰ্থনা বা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে নিজৰ মূৰৰ অপমান কৰে।
৫ কিন্তু যি তিৰোতাই মূৰ ঢাকি ৰাখি প্ৰাৰ্থনা কৰে বা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰটো অপমান কৰে;
৬ কিয়নো যদি মহিলাক ঢাকি দিয়া নহয়, তেন্তে তাইকো কাটি পেলোৱা হওক;
৭ কিয়নো পুৰুষে নিজৰ মূৰ ঢাকি ৰখা উচিত নহয়, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু মহিমা;
৮ কিয়নো পুৰুষ নাৰীৰ পৰা নহয়; কিন্তু পুৰুষৰ নাৰী।
৯ পুৰুষকো নাৰীৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হোৱা নাছিল; কিন্তু মহিলাগৰাকী পুৰুষৰ বাবে।
১০ এই কাৰণে স্বৰ্গদূতসকলৰ কাৰণে নাৰীৰ মূৰত ক্ষমতা থকা উচিত।
১১ তথাপি প্ৰভুত পুৰুষ অবিহনে নাৰী, নাৰীও পুৰুষ অবিহনে নহয়।
১২ কিয়নো যেনেকৈ নাৰী পুৰুষৰ পৰা হয়, তেনেকৈ পুৰুষো নাৰীৰ দ্বাৰাই হয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ সকলো বস্তু।
১৩ তোমালোকে নিজৰ মাজতে বিচাৰ কৰা;
১৪ স্বভাৱেও তোমালোকক শিকোৱা নাইনে যে যদি মানুহৰ দীঘল চুলি থাকে, তেন্তে সেয়া তেওঁৰ বাবে লজ্জাজনক?
১৫ কিন্তু যদি কোনো নাৰীৰ চুলি দীঘল হয়, তেন্তে সেয়া তেওঁৰ বাবে মহিমা, কিয়নো তেওঁৰ চুলি আৱৰণ হিচাপে দিয়া হৈছে।
১৬ কিন্তু কোনোৱে যদি বিতৰ্ক কৰা যেন লাগে, তেন্তে আমাৰ বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰৰ এনে কোনো প্ৰথা নাই।
১৭ এতিয়া মই তোমালোকক এই বিষয়ে প্ৰশংসা নকৰো যে, তোমালোকে ভালৰ কাৰণে নহয়, বেয়াৰ কাৰণে একত্ৰিত হ'বা।
১৮ কিয়নো প্ৰথমে যেতিয়া তোমালোকে মণ্ডলীত একত্ৰিত হয়, তেতিয়া মই শুনো যে তোমালোকৰ মাজত বিভাজন হৈছে; আৰু মই আংশিকভাৱে বিশ্বাস কৰোঁ।
১৯ কিয়নো তোমালোকৰ মাজত পাষণ্ডতাও থাকিব লাগিব, যাতে তোমালোকৰ মাজত অনুমোদিত লোকসকল প্ৰকাশ পায়।
২০ এতেকে যেতিয়া তোমালোকে একে ঠাইতে একত্ৰিত হবা, তেতিয়া প্ৰভুৰ ভোজ খোৱা নহয়।
২১ কিয়নো খোৱাৰ সময়ত প্ৰত্যেকেই আনজনৰ আগত নিজৰ ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰে;
২২ কি? খাবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ তোমালোকৰ ঘৰ নাইনে? নে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক তুচ্ছজ্ঞান কৰি, নথকাসকলক লজ্জিত কৰা? মই তোমাক কি কওঁ? এই বিষয়ে মই তোমাক প্ৰশংসা কৰিমনে? মই তোমাক প্ৰশংসা নকৰো।
২৩ কিয়নো মই যি ৰাতি প্ৰভু যীচুৱে তোমালোকক অৰ্পণ কৰিছিলো, সেই ৰাতি প্ৰভু যীচুৱে পিঠা লৈছিল।
২৪ তেওঁ ধন্যবাদ দি তাক ভাঙি ক'লে, " লোৱা, খাবা;
২৫ সেই একেদৰেই তেওঁ ভোজ খাই পাত্ৰটো লৈ ক'লে, " এই পাত্ৰটো মোৰ তেজেৰে নতুন নিয়ম;
২৬ কিয়নো তোমালোকে এই পিঠা খোৱা আৰু এই পাত্ৰ পান কৰা, প্ৰভুৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে তেওঁ অহালৈকে প্ৰকাশ কৰা।
২৭ এতেকে যি কোনোৱে এই পিঠা খাব আৰু প্ৰভুৰ এই পাত্ৰ অযোগ্যভাৱে পান কৰিব, তেওঁ প্ৰভুৰ দেহ আৰু তেজৰ দোষী হ'ব।
২৮ কিন্তু কোনো মানুহে নিজকে পৰীক্ষা কৰক, আৰু সেই পিঠাৰ পৰা তেওঁ খাওক আৰু সেই পাত্ৰৰ পৰা পান কৰক।
২৯ কিয়নো যি জনে অযোগ্যভাৱে খায় আৰু পান কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ শৰীৰক বিবেচনা নকৰাকৈ নিজৰ বাবে শাস্তি খায় আৰু পান কৰে।
৩০ এই কাৰণে তোমালোকৰ মাজত অনেক দুৰ্বল আৰু অসুস্থ, আৰু বহুতে শুই আছে।
৩১ কিয়নো আমি যদি নিজৰ বিচাৰ কৰিব বিচাৰো, তেন্তে আমাৰ বিচাৰ নহ'লহেঁতেন।
৩২ কিন্তু যেতিয়া আমাৰ বিচাৰ হয়, তেতিয়া আমাক প্ৰভুৱে শাস্তি দিয়ে, যাতে আমি জগতৰ লগত দোষী সাব্যস্ত নহওঁ।
৩৩ এতেকে হে মোৰ ভাইবিলাক, যেতিয়া তোমালোকে একেলগে খাবলৈ আহিবা, তেতিয়া ইজনে সিজনৰ বাবে বৈ থাকিবা।
৩৪ আৰু কোনোবাই যদি ভোকত থাকে, তেন্তে তেওঁ ঘৰতে খাব; যাতে তোমালোকে দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ একত্ৰিত নহা।" আৰু বাকীবোৰ মই আহিলেই ক্ৰমবদ্ধ কৰিম।

অধ্যায় ১২

১ হে ভাইসকল, আধ্যাত্মিক উপহাৰৰ বিষয়ে মই তোমালোকক অজ্ঞান হোৱাটো নিবিচাৰো।
২ তোমালোক যেনেকৈ তোমালোকক এই বোবা মূৰ্তিবোৰৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হ'ল, সেইদৰে তোমালোকে জানে।
৩ এতেকে মই তোমালোকক বুজিবলৈ দিওঁ যে ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই কোৱা কোনোৱে যীচুক অভিশপ্ত বুলি নকয়;
৪ এতিয়া বিভিন্ন দান আছে, কিন্তু একে আত্মা।
৫ আৰু প্ৰশাসনৰ পাৰ্থক্য আছে, কিন্তু প্ৰভু একে।
৬ আৰু বিভিন্ন কাৰ্য্য আছে, কিন্তু সকলো কাম কৰা একেজন ঈশ্বৰ।
৭ কিন্তু আত্মাৰ প্ৰকাশ প্ৰত্যেককে লাভৰ বাবে দিয়া হৈছে।

৮ কিয়নো আত্মাৰ দ্বাৰাই এজনক জ্ঞানৰ বাক্য দিয়া হয়; আন এজনক সেই আত্মাৰ দ্বাৰাই জ্ঞানৰ বাক্য দিয়া;
৯ সেই আত্মাৰ দ্বাৰাই আন এজন বিশ্বাসলৈ; আন এজনক সেই আত্মাৰ দ্বাৰাই সুস্থ কৰাৰ দান;
১০ আন এজনক আচৰিত কাৰ্য্য কৰা; আন এটা ভৱিষ্যদ্বাণীলৈ; আন এজনক আত্মাৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰা; আন এজনলৈ বিভিন্ন ধৰণৰ জিভা; আন এজনলৈ অন্য ভাষাৰ ব্যাখ্যা।
১১ কিন্তু এই সকলোবোৰ একে আত্মাই কৰে আৰু প্ৰত্যেককে নিজৰ ইচ্ছামতে পৃথকে পৃথকে বিভক্ত কৰে।
১২ কিয়নো দেহ যেনেকৈ এক, আৰু অনেক অংগ আছে, আৰু সেই এক শৰীৰৰ সকলো অংগ অনেক হ'লেও একে দেহ;
১৩ কিয়নো আমি ইহুদী হওক বা অনা-ইহুদী হওক, দাস হওক বা মুক্ত হওক, আমি সকলোৱে এক আত্মাৰ দ্বাৰাই বাপ্তিস্ম লাভ কৰিছো; আৰু সকলোকে এক আত্মাত পান কৰা হৈছে।
১৪ কিয়নো শৰীৰ এটা অংগ নহয়, বৰঞ্চ অনেক।
১৫ যদি ভৰিয়ে কয়, "মই হাত নহয়, মই শৰীৰৰ নহয়; এতেকে ই শৰীৰৰ নহয়নে?
১৬ আৰু কাণে যদি কয়, "মই চকু নহয়, মই শৰীৰৰ নহয়; এতেকে ই শৰীৰৰ নহয়নে?
১৭ যদি গোটেই শৰীৰটো চকু হ'লহেঁতেন, তেন্তে শ্ৰৱণ ক্ষমতা ক'ত আছিল? গোটেই যদি শুনা আছিল, তেন্তে গোন্ধবোৰ ক'ত আছিল?
১৮ কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে নিজৰ ইচ্ছামতে প্ৰত্যেকৰে অংগবোৰ শৰীৰত স্থাপন কৰিলে।
১৯ আৰু সকলো যদি এক অংগ আছিল, তেন্তে শৰীৰ ক'ত আছিল?
২০ কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ অংগ অসংখ্য, কিন্তু এটা শৰীৰ।
২১ আৰু চকুৱে হাতক ক'ব নোৱাৰে, "মোৰ তোমাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই," আৰু মূৰে ভৰিলৈকে ক'ব নোৱাৰে, "তোমাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই।"
২২ কিন্তু শৰীৰৰ যিবোৰ অংগ অধিক দুৰ্বল যেন লাগে, সেইবোৰৰ অধিক প্ৰয়োজন।
২৩ আৰু শৰীৰৰ যিবোৰ অংগক আমি কম সন্মানজনক বুলি ভাবো, সেইবোৰক আমি অধিক সন্মান দিওঁ; আৰু আমাৰ অশুভ অংশবোৰত অধিক প্ৰচুৰ সৌন্দৰ্য্য আছে।
২৪ কিয়নো আমাৰ সুন্দৰ অংগবোৰৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই;
২৫ যাতে শৰীৰত কোনো বিভাজন নাথাকে; কিন্তু সদস্যসকলে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি একেধৰণৰ যত্ন ল'ব লাগে।
২৬ আৰু এটা অংগই কষ্ট পাওক, সকলো অংগই তাৰ লগত কষ্ট পায়; বা এটা অংগক সন্মান কৰা হয়, সকলো অংগই তাৰ লগত আনন্দ কৰে।
২৭ এতিয়া তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰ আৰু বিশেষকৈ অংগ।
২৮ ঈশ্বৰে মণ্ডলীত কিছুমানক প্ৰথমে পাঁচনি, দ্বিতীয় ভাববাদী, তৃতীয়তে শিক্ষক, তাৰ পিছত আচৰিত কাৰ্য্য, তাৰ পিছত সুস্থতাৰ দান, সহায়, চৰকাৰ, বিভিন্ন ভাষাৰ দান দিছে।
২৯ সকলো পাঁচনি নেকি? সকলো ভাববাদী নেকি? সকলো শিক্ষক নেকি? সকলোৱে অলৌকিক কৰ্মী নেকি?
৩০ আৰোগ্যৰ সকলো দান আছেনে? সকলোৱে বেলেগ ভাষাত কথা কয়নে? সকলোৱে ব্যাখ্যা কৰেনে?
৩১ কিন্তু উত্তম উপহাৰৰ প্ৰতি আন্তৰিকতাৰে লোভ কৰা;

অধ্যায় ১৩

১ যদিও মই মানুহৰ আৰু স্বৰ্গদূতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, কিন্তু প্ৰেম নাথাকো, তথাপিও মই বাজি থকা পিতল বা টিংটিং জংঘলৰ দৰে হৈ পৰিছো।
২ আৰু যদি মোৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দান আছে, আৰু সকলো ৰহস্য আৰু সকলো জ্ঞান বুজি পাওঁ; আৰু যদিও মোৰ সকলো বিশ্বাস আছে, যাতে মই পৰ্ব্বত আঁতৰাব পাৰো, আৰু মৰম নাই, মই একো নহয়।
৩ আৰু যদি মই মোৰ সকলো সম্পত্তি দুখীয়াক খুৱাবলৈ দিওঁ, আৰু মোৰ শৰীৰটো জ্বলাবলৈ দিওঁ, আৰু প্ৰেম নাথাকিলেও মোৰ একো লাভ নহয়।
৪ মৰম দীৰ্ঘদিন ধৰি কষ্ট পায়, আৰু দয়ালু হয়; দান-বৰঙণি ঈৰ্ষা নকৰে; দানে নিজকে গৌৰৱান্বিত নকৰে, ডাঙৰ-দীঘল নহয়;
৫ অশুভ আচৰণ নকৰে, নিজৰ নিবিচাৰে, সহজে ক্ৰোধিত নহয়, কোনো বেয়া কথা নাভাবে;
৬ অধৰ্মত আনন্দ নকৰে, কিন্তু সত্যত আনন্দ কৰে;
৭ সকলো সহ্য কৰে, সকলো বিশ্বাস কৰে, সকলো আশা কৰে, সকলো সহ্য কৰে।
৮ মৰম কেতিয়াও ক্ষয় নহয়; জিভা থাকিলেও, সেইবোৰ বন্ধ হৈ যাব; জ্ঞান থাকিলেও, সেয়া অদৃশ্য হৈ যাব।
৯ কিয়নো আমি আংশিকভাৱে জানো আৰু আংশিক ভাববাণীও কওঁ।
১০ কিন্তু যেতিয়া সিদ্ধ বস্তু আহিব, তেতিয়া আংশিকভাৱে বিলুপ্ত হ'ব।
১১ সৰুতে মই শিশুৰ দৰে কথা কৈছিলো, শিশুৰ দৰে বুজিছিলো, শিশুৰ দৰে চিন্তা কৰিছিলো;
১২ কিয়নো এতিয়া আমি কাঁচৰ মাজেৰে আন্ধাৰত দেখিবলৈ পাওঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখামুখি: এতিয়া মই আংশিকভাৱে জানো; কিন্তু তেতিয়া মই যেনেকৈ জনা হওঁ, সেইদৰে মইও জানিম।"
১৩ আৰু এতিয়া বিশ্বাস, আশা, প্ৰেম, এই তিনিওটা আছে; কিন্তু ইয়াৰে আটাইতকৈ ডাঙৰ হৈছে দান।

অধ্যায় ১৪

১ তোমালোকে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিবলৈ আধ্যাত্মিক দানৰ আকাংক্ষা কৰক।
২ কিয়নো যি জনে অজ্ঞাত ভাষাত কথা কয়, তেওঁ মানুহৰ লগত নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত কথা কয়; কিন্তু আত্মাত তেওঁ ৰহস্য কয়।
৩ কিন্তু যি জনে ভৱিষ্যতবাণী কৰে, তেওঁ মানুহক গঢ়া, উপদেশ আৰু সান্ত্বনা দিবলৈ কয়।
৪ যি কোনো অজ্ঞাত ভাষাত কথা কয়, তেওঁ নিজকে সজ্জিত কৰে; কিন্তু যি জনে ভৱিষ্যতবাণী কৰে, তেওঁ মণ্ডলীক গঢ় দিয়ে।"

৫ মই বিচাৰো যে তোমালোক সকলোৱে অন্য ভাষাত কথা কওক, কিন্তু তোমালোকে ভৱিষ্যতবাণী কৰাতকৈ, কিয়নো মণ্ডলীয়ে গঢ় লৈ উঠাৰ অৰ্থে কোনো ভাষাত কথা কোৱাতকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰাজন ডাঙৰ।
৬ এতিয়া, ভাইসকল, যদি মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ অন্য ভাষাত কথা ক'বলৈ আহিছো, তেন্তে মই তোমালোকৰ লগত প্ৰকাশৰ দ্বাৰা বা জ্ঞানৰ দ্বাৰা বা ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা বা শিক্ষাৰ দ্বাৰাই কথা নক'লে মই তোমালোকৰ কি লাভ হ'ম?
7 আৰু প্ৰাণ নথকা বস্তুবোৰ, নলী বা বীণা হওক, শব্দবোৰত কোনো পাৰ্থক্য নিদিয়ালৈকে, কেনেকৈ বীণা বা বীণা বজোৱা হয়, সেইটো কেনেকৈ গম পোৱা যাব?
৮ কিয়নো শিঙাই যদি অনিশ্চিত শব্দ কৰে, তেন্তে যুদ্ধৰ বাবে কোনে নিজকে সাজু কৰিব?
9 সেইদৰে তোমালোকে যদি জিভাৰে সহজে বুজিব পৰা বাক্য নকবা, তেন্তে কোৱা কথাবোৰ কেনেকৈ গম পোৱা যাব? কিয়নো তোমালোকে বতাহত কথা ক'বা।"
১০ হয়তো জগতত ইমানবোৰ ধৰণৰ মাত আছে, আৰু সেইবোৰৰ কোনোটোৱেই অৰ্থহীন নহয়।
১১ এতেকে যদি মই মাতৰ অৰ্থ নাজানো, তেন্তে যিজনে কথা কয়, তেওঁৰ বাবে মই বৰ্বৰ হ'ম আৰু যিজনে কথা কয়, তেওঁ মোৰ বাবে বৰ্বৰ হ'ব।
১২ সেইদৰে তোমালোকে আধ্যাত্মিক দানৰ প্ৰতি উদ্যমী হোৱাত, মণ্ডলীক গঢ়ি তোলাৰ বাবে তোমালোকে উত্তম হ'বলৈ চেষ্টা কৰা।
১৩ এতেকে অজ্ঞাত ভাষাত কথা কোৱা জনে অনুজ্ঞা কৰিবৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰক।
১৪ কিয়নো মই যদি অজ্ঞাত ভাষাত প্ৰাৰ্থনা কৰো, তেন্তে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ বুদ্ধি অফল।
১৫ তেন্তে কি? মই আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম, আৰু বুদ্ধিৰেও প্ৰাৰ্থনা কৰিম, মই আত্মাৰে গান গাইম, আৰু বুদ্ধিৰে গান গাইম।
১৬ যদি তুমি আত্মাৰ দ্বাৰা আশীৰ্ব্বাদ কৰিবা, তেতিয়া অবিদ্বানৰ কোঠাত বসবাস কৰা জনে তোমাৰ ধন্যবাদৰ সময়ত কেনেকৈ আমিন ক'ব, কিয়নো তেওঁ তুমি কি কোৱা কথা বুজি নাপায়?
১৭ কিয়নো তুমি সঁচাকৈয়ে ভালকৈ ধন্যবাদ দিছা, কিন্তু আনজন গঢ় লৈ উঠা নাই।
১৮ মই মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছো, মই তোমালোক সকলোতকৈ বেছি ভাষাত কথা কওঁ।
১৯ তথাপি মণ্ডলীত মই অজ্ঞাত ভাষাত দহ হাজাৰ বাক্য কোৱাতকৈ মোৰ মাতৰ দ্বাৰাই আনক শিকাবলৈ মোৰ বুদ্ধিৰে পাঁচটা শব্দ কোৱা ভাল আছিল।
২০ হে ভাইসকল, বুদ্ধিতে সন্তান নহ'বা;
২১ বিধানত লিখা আছে, "মই এই লোকসকলৰ লগত অন্য ভাষাৰ লোক আৰু আন ওঁঠেৰে কথা ক'ম; আৰু তথাপিও যিসকলে ইচ্ছা কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশুনে, যিহোৱাই কৈছে।
২২ এতেকে অন্য ভাষাবোৰ বিশ্বাসীসকলৰ বাবে নহয়, কিন্তু বিশ্বাস নকৰাসকলৰ বাবে চিন স্বৰূপ;
২৩ এতেকে যদি গোটেই মণ্ডলী একে ঠাইতে একত্ৰিত হৈ সকলোৱে অন্য ভাষাত কথা কয়, আৰু অশিক্ষিত বা অবিশ্বাসী লোকসকলে ভিতৰলৈ আহে, তেন্তে তেওঁলোকে তোমালোকক উন্মাদ বুলি ক'ব নোৱাৰিবনে?
২৪ কিন্তু যদি সকলোৱে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, আৰু বিশ্বাস নকৰা বা অশিক্ষিত কোনো এজন আহিলে, তেওঁ সকলোৰে ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেন্তে তেওঁৰ বিচাৰ সকলোৰে বিচাৰ কৰা হ'ব।
২৫ আৰু এইদৰে তেওঁৰ হৃদয়ৰ গোপনীয়তা প্ৰকাশ কৰা হয়; আৰু তেনেকৈয়ে মুখত পৰি তেওঁ ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিব আৰু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ মাজত সত্যৰ বিষয়ে অৱগত কৰিব।
২৬ ভাইসকল, তেন্তে কেনেকুৱা হ'ল? যেতিয়া তোমালোক একত্ৰিত হওঁ, তেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে গীতমালা থাকে, এটা শিক্ষা আছে, জিভা আছে, প্ৰকাশ আছে আৰু ব্যাখ্যা আছে। সকলো কাম গঢ়াৰ কাৰণে কৰা হওক।
২৭ কোনোৱে যদি অজ্ঞাত ভাষাত কথা কয়, তেন্তে দুজন বা বেছিকৈ তিনিজনকৈ হওক; আৰু কোনোবাই ব্যাখ্যা কৰক।
২৮ কিন্তু যদি কোনো ব্যাখ্যাকাৰী নাথাকে, তেন্তে তেওঁ মণ্ডলীত মৌন হৈ থাকক; আৰু তেওঁ নিজৰ লগত আৰু ঈশ্বৰৰ লগত কথা পাতক।
২৯ ভাববাদীসকলে দুজন বা তিনিজনক কথা কওক আৰু আনজনে বিচাৰ কৰক।
৩০ যদি তাত বহি থকা আন এজনৰ আগত কোনো কথা প্ৰকাশ কৰা হয়, তেন্তে প্ৰথমে মনে মনে থাকক।
৩১ কিয়নো তোমালোক সকলোৱে এজন এজনকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব পাৰে, যাতে সকলোৱে শিকিব পাৰে আৰু সকলোৱে সান্ত্বনা পায়।
৩২ ভাববাদীসকলৰ আত্মা ভাববাদীসকলৰ অধীন।
৩৩ কিয়নো পবিত্ৰ লোকসকলৰ সকলো মণ্ডলীৰ দৰে ঈশ্বৰ বিভ্ৰান্তিৰ ৰচক নহয়, কিন্তু শান্তিৰ ৰচক।
৩৪ তোমালোকৰ মহিলাসকলে মণ্ডলীত মৌন হৈ থাকক; কিন্তু বিধানে কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক আজ্ঞাকাৰী হ'বলৈ আজ্ঞা দিয়া হৈছে।
৩৫ আৰু যদি তেওঁলোকে কিবা শিকিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁলোকে নিজৰ স্বামীক ঘৰত সুধিব, কিয়নো মহিলাসকলে মণ্ডলীত কথা কোৱাটো লজ্জাজনক।
৩৬ কি? তোমাৰ পৰা ঈশ্বৰৰ বাক্য ওলাই আহিল? নে কেৱল তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল?
৩৭ যদি কোনোৱে নিজকে ভাববাদী বা আধ্যাত্মিক বুলি ভাবে, তেন্তে তেওঁ স্বীকাৰ কৰক যে মই তোমালোকলৈ লিখা কথাবোৰ প্ৰভুৰ আজ্ঞা।
৩৮ কিন্তু কোনোৱে যদি অজ্ঞান হয়, তেন্তে তেওঁ অজ্ঞান হওক।
৩৯ এতেকে ভাইসকল, ভাববাণী ক'বলৈ লোভ কৰক, আৰু অন্য ভাষাত কথা ক'বলৈ নিষেধ নকৰিবা।
৪০ সকলো কাম শুদ্ধ আৰু শৃংখলাবদ্ধভাৱে কৰা হওক।

অধ্যায় ১৫

১ তদুপৰি, ভাইসকল, মই তোমালোকক যি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, তোমালোকে যি শুভবাৰ্ত্তা পাইছা আৰু য'ত তোমালোকে থিয় দিছা, সেই শুভবাৰ্ত্তা মই তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰিছো;
২ যদিহে তোমালোকে অসাৰ বিশ্বাস নকৰিলা, তেন্তে মই তোমালোকক যি প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেই কথা যদি

তোমালোকে মনত ৰাখিছা, তেন্তে তোমালোকক পৰিত্ৰাণ পাবা।
৩ কিয়নো শাস্ত্ৰৰ অনুসাৰে খ্ৰীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিলে;
৪ আৰু শাস্ত্ৰৰ মতে তেওঁক সমাধিস্থ কৰা হ'ল আৰু তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থান হ'ল।
৫ আৰু তেতিয়া বাৰজনৰ মাজত কেফাক তেওঁক দেখা গ'ল।
৬ তাৰ পাছত পাঁচশতকৈ অধিক ভাইক একেলগে দেখা পালে; তেওঁলোকৰ অধিকাংশই আজিলৈকে আছে, কিন্তু কিছুমান টোপনি গৈছে।
৭ তাৰ পাছত যাকোবক দেখা পালে; তাৰ পাছত সকলো পাঁচনিৰ ভিতৰত।
৮ শেষত তেওঁ মোৰ পৰাও যথা সময়ত জন্ম হোৱা এজনৰ দৰে দেখা গ'ল।
9 কিয়নো মই পাঁচনিসকলৰ ভিতৰত সৰ্বনিম্ন, যিজনক পাঁচনি বুলি কোৱাৰ যোগ্য নহয়, কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক অত্যাচাৰ কৰিলোঁ।
১০ কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই মই যি হৈছো, আৰু তেওঁৰ যি অনুগ্ৰহ মোক দিয়া হৈছিল, সেয়া অসাৰ নহ'ল; কিন্তু মই তেওঁলোক সকলোতকৈ অধিক পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, তথাপিও মই নহয়, কিন্তু মোৰ লগত থকা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ।
১১ এতেকে মই হওঁক বা তেওঁলোক হওঁক, আমি এনেকৈ প্ৰচাৰ কৰোঁ, আৰু তোমালোকে তেনেকৈয়ে বিশ্বাস কৰিলা।
১২ এতিয়া যদি খ্ৰীষ্টই মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান হোৱা বুলি প্ৰচাৰ কৰা হয়, তেন্তে তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমানে কেনেকৈ কয় যে মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান নাই?
১৩ কিন্তু যদি মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান নহয়, তেন্তে খ্ৰীষ্ট পুনৰুত্থান হোৱা নাই।
১৪ খ্ৰীষ্ট যদি পুনৰুত্থান হোৱা নাই, তেন্তে আমাৰ প্ৰচাৰ অসাৰ আৰু তোমালোকৰ বিশ্বাসো অসাৰ।
১৫ হয়, আৰু আমি ঈশ্বৰৰ মিছা সাক্ষী হিচাপে পোৱা যায়; কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছো যে তেওঁ খ্ৰীষ্টক পুনৰুত্থান কৰিলে।
১৬ কিয়নো মৃত লোক যদি পুনৰুত্থান নহয়, তেন্তে খ্ৰীষ্ট পুনৰুত্থান হোৱা নাই।
১৭ খ্ৰীষ্ট যদি পুনৰুত্থান নহয়, তেন্তে তোমালোকৰ বিশ্বাস অসাৰ; তোমালোক এতিয়াও তোমালোকৰ পাপত আছা।
১৮ তেতিয়া খ্ৰীষ্টত শুই থকা সকলো বিনষ্ট হ'ল।
১৯ যদি কেৱল এই জীৱনত আমি খ্ৰীষ্টত আশা ৰাখিছো, তেন্তে আমি সকলো মানুহৰ ভিতৰত অতি দুখীয়া।
২০ কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হৈ শুই থকাসকলৰ প্ৰথম ফল হ'ল।
২১ কিয়নো মানুহৰ দ্বাৰাই মৃত্যু হ'ল, তেনেকৈ মানুহৰ দ্বাৰাই মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানও আহিল।
২২ কিয়নো আদমৰ দ্বাৰাই যেনেকৈ সকলোৱে মৃত্যুবৰণ কৰে, ঠিক তেনেকৈ খ্ৰীষ্টত সকলোৱে জীৱিত হ'ব।
২৩ কিন্তু প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ক্ৰমত: প্ৰথম ফল খ্ৰীষ্ট; তাৰ পাছত তেওঁৰ আগমনৰ সময়ত খ্ৰীষ্টৰ যিসকল।
২৪ তেতিয়া শেষ আহিব, যেতিয়া তেওঁ ৰাজ্য পিতৃ ঈশ্বৰৰ হাতত অৰ্পণ কৰিব; যেতিয়া তেওঁ সকলো শাসন আৰু সকলো অধিকাৰ আৰু ক্ষমতাক তললৈ নমাই আনিব।
২৫ কিয়নো তেওঁ সকলো শত্ৰুক নিজৰ ভৰিৰ তলত নপৰালৈকে তেওঁ ৰাজত্ব কৰিব লাগিব।
২৬ শেষ শত্ৰু যি ধ্বংস হ'ব, সেয়া হ'ল মৃত্যু।
২৭ কিয়নো তেওঁ সকলো বস্তু নিজৰ ভৰিৰ তলত ৰাখিলে। কিন্তু যেতিয়া তেওঁ কয় যে সকলো তেওঁৰ অধীন হ'ল, তেতিয়া তেওঁ যে সকলো বস্তু তেওঁৰ অধীনত ৰাখিলে, তেওঁ যে বাদ পৰিল, সেই কথা স্পষ্ট হৈ পৰে।
২৮ আৰু যেতিয়া সকলো বস্তু তেওঁৰ বশ হ'ব, তেতিয়া পুত্ৰ নিজেও তেওঁৰ অধীনলৈ অহা তেওঁৰ অধীন হ'ব, যাতে ঈশ্বৰ সকলোতে সকলো হ'ব পাৰে।
২৯ যদি মৃত লোকে পুনৰুত্থান নকৰে, তেন্তে মৃত লোকসকলৰ কাৰণে বাপ্তিস্ম লোৱাসকলে কি কৰিব? তেতিয়া তেওঁলোকে কিয় মৃত লোকৰ কাৰণে বাপ্তিস্ম লয়?
৩০ আৰু আমি কিয় প্ৰতি ঘণ্টাত বিপদত পৰি থাকোঁ?
৩১ আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুত তোমালোকৰ আনন্দৰ দ্বাৰাই মই প্ৰতিদিনে মৰি যাওঁ।
৩২ যদি মই মানুহৰ দৰে ইফিচত জন্তুৰ লগত যুদ্ধ কৰিলোঁ, তেন্তে মৃত লোক যদি পুনৰুত্থান নহয়, তেন্তে মোৰ কি লাভ? আহক আমি খাওঁ আৰু পান কৰোঁ; কিয়নো কাইলৈ আমি মৰি যাম।
৩৩ প্ৰতাৰিত নহ'বা, কু-আচাৰ-ব্যৱহাৰে সৎ আচাৰ-ব্যৱহাৰক বিনষ্ট কৰে।
৩৪ ধাৰ্মিকতাৰ প্ৰতি জাগ্ৰত হওক, আৰু পাপ নকৰিবা; কিয়নো কিছুমানৰ ঈশ্বৰৰ জ্ঞান নাই।
৩৫ কিন্তু কোনোবাই ক'ব, "মৃতকবোৰ কেনেকৈ পুনৰুত্থান হ'ব?" আৰু কি শৰীৰ লৈ আহে?
৩৬ হে মূৰ্খ, তুমি যি বীজ সিঁচা, মৰি নোপোৱালৈকে সজীৱ নহয়।
৩৭ তুমি যি বীজ সিঁচা, সেই শৰীৰৰ বীজ সিঁচা নহয়, কিন্তু উদং শস্য, ঘেঁহু বা আন কোনো শস্যৰ পৰা বীজ সিঁচা।
৩৮ কিন্তু ঈশ্বৰে ইয়াক নিজৰ ইচ্ছামতে শৰীৰ আৰু প্ৰত্যেক বীজক নিজৰ নিজৰ শৰীৰ দিয়ে।
৩৯ সকলো মাংস একে মাংস নহয়;
৪০ আকাশী দেহ আৰু স্থলজ দেহও আছে, কিন্তু আকাশীৰ মহিমা এক আৰু পৃথিৱীৰ মহিমা আন।
৪১ সূৰ্য্যৰ এটা মহিমা, চন্দ্ৰৰ আন এটা মহিমা আৰু আন এটা তৰাৰ মহিমা আছে;
৪২ মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানও তেনেকুৱাই। ইয়াক বিনষ্ট হৈ সিঁচা হয়; ইয়াক অক্ষয় হৈ উত্থাপন কৰা হৈছে;
৪৩ ইয়াক অসন্মানেৰে সিঁচা হয়; ইয়াক মহিমাৰে পুনৰুত্থান কৰা হয়; ইয়াক ক্ষমতাত উত্থাপন কৰা হৈছে:
৪৪ ইয়াক স্বাভাৱিক শৰীৰৰ দৰে বীজ সিঁচা হয়; ইয়াক আধ্যাত্মিক শৰীৰ হিচাপে উত্থাপন কৰা হয়। প্ৰাকৃতিক শৰীৰ আছে, আৰু আধ্যাত্মিক শৰীৰ আছে।
৪৫ আৰু এইদৰে লিখা আছে, "প্ৰথম মানুহ আদমক জীৱন্ত প্ৰাণ কৰা হ'ল; শেষৰ আদমক জীৱন্ত আত্মা কৰি তোলা হৈছিল।
৪৬ কিন্তু প্ৰথমে আধ্যাত্মিক নহয়, কিন্তু স্বাভাৱিক; আৰু তাৰ পিছত আধ্যাত্মিক।
৪৭ প্ৰথম মানুহ পৃথিৱীৰ, মাটিৰ, দ্বিতীয় মানুহ স্বৰ্গৰ পৰা অহা প্ৰভু।

৪৮ মাটিৰ মানুহ যেনেকৈ মাটিৰ মানুহবোৰো তেনেকুৱাই, আৰু স্বৰ্গৰ মানুহবোৰ যেনে স্বৰ্গৰ মানুহবোৰো তেনেকুৱাই।
৪৯ আৰু আমি যেনেকৈ মাটিৰ প্ৰতিমূৰ্তি বহন কৰিছো, তেনেকৈ আমি স্বৰ্গৰ প্ৰতিমূৰ্তিও বহন কৰিম।
৫০ ভাইসকল, মই এই কথা কওঁ যে মাংস আৰু তেজে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হ'ব নোৱাৰে; আৰু অক্ষয়তাই অক্ষয়ৰ উত্তৰাধিকাৰী নহয়।
৫১ চোৱা, মই তোমালোকক এটা ৰহস্য দেখুৱাইছো; আমি সকলোৱে শুব নোৱাৰো, কিন্তু আমি সকলোৱে পৰিৱৰ্তিত হম,
৫২ ক্ষন্তেকতে, চকুৰ পলকতে, শেষ শিঙা বাজিব, কিয়নো শিঙা বাজিব, আৰু মৃতক অক্ষয় হৈ পুনৰুত্থান হ'ব, আৰু আমি পৰিৱৰ্তিত হ'ম।
৫৩ কিয়নো এই জ্বলন্তই অক্ষয়তা পিন্ধিব লাগিব আৰু এই মৰ্ত্যই অমৰত্ব পিন্ধিব লাগিব।
৫৪ এতেকে যেতিয়া এই নষ্ট্যই অক্ষয়তা পিন্ধিব, আৰু এই মৰ্ত্যই অমৰত্ব পিন্ধিব, তেতিয়া লিখা আছে, "মৃত্যুক বিজয়ত গিলি পেলোৱা হৈছে।"
৫৫ হে মৃত্যু, তোমাৰ দংশন ক'ত? হে কবৰ, ক'ত তোমাৰ জয়?
৫৬ মৃত্যুৰ দংশন পাপ; আৰু পাপৰ শক্তি হৈছে বিধান।
৫৭ কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাক বিজয় দিয়া ঈশ্বৰক ধন্যবাদ।
৫৮ এতেকে হে মোৰ প্ৰিয় ভাইবিলাক, তোমালোকে দৃঢ়, অচল, প্ৰভুৰ কামত সদায় প্ৰচুৰ হৈ থাকা, কিয়নো তোমালোকে জানো যে প্ৰভুত তোমালোকৰ পৰিশ্ৰম অসাৰ নহয়।

অধ্যায় ১৬

১ এতিয়া পবিত্ৰ লোকসকলৰ বাবে সংগ্ৰহৰ বিষয়ে মই গালাতিয়াৰ মণ্ডলীবোৰক যিদৰে আজ্ঞা দিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকে তেনেকৈ কৰা।
২ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই ঈশ্বৰে যিদৰে তেওঁক সফল কৰি দিছে, তেনেকৈ তেওঁৰ কাষত ভঁৰাল কৰি ৰাখক, যাতে মই অহাৰ সময়ত কোনো গোট নাথাকে।
৩ আৰু যেতিয়া মই আহিম, তোমালোকে তোমালোকৰ চিঠিৰ দ্বাৰাই যাক অনুমোদন কৰিবা, তেতিয়া মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ উদাৰতা যিৰূচালেমলৈ আনিবলৈ পঠাম।
৪ আৰু যদি মইও যোৱা উচিত হয়, তেন্তে তেওঁলোক মোৰ লগত যাব।
৫ এতিয়া মই যেতিয়া মেচিডনিয়াৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম, তেতিয়া মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম;
৬ আৰু হয়তো মই তোমালোকৰ লগত থাকিম, আৰু শীতকাল কটাম, যাতে মই য'তেই যাম, তোমালোকে মোক মোৰ যাত্ৰাত লৈ যাবা।
৭ কিয়নো মই তোমালোকক এতিয়া বাটত দেখা নাপাম; কিন্তু প্ৰভুৱে অনুমতি দিলে তোমালোকৰ লগত কিছু সময় থাকিম বুলি বিশ্বাস কৰোঁ।
৮ কিন্তু মই ইফিচত পেন্টাকোষ্টলৈকে থাকিম।
৯ কিয়নো মোৰ বাবে এটা ডাঙৰ দুৱাৰ আৰু কাৰ্যকৰী দুৱাৰ মুকলি হ'ল, আৰু বহুত বিৰোধী আছে।
10 যদি তীমথিয় আহে, তেন্তে তেওঁ তোমালোকৰ লগত ভয় নোহোৱাকৈ থাকিবলৈ চাওক, কিয়নো তেওঁ মোৰ দৰে প্ৰভুৰ কাম কৰে।
১১ এতেকে কোনেও তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা, কিন্তু তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ শান্তিৰে আগুৱাই যোৱা;
১২ আমাৰ ভাই এপলোছৰ বিষয়ে মই তেওঁক ভাইসকলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বহুত ইচ্ছা কৰিলোঁ; কিন্তু যেতিয়া তেওঁৰ সুবিধা হ'ব তেতিয়া তেওঁ আহিব।
১৩ তোমালোক সাৱধান, বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকা, মানুহৰ দৰে তোমালোকক ত্যাগ কৰা, শক্তিশালী হোৱা।
১৪ তোমালোকৰ সকলো কাম মৰমেৰে কৰা হওক।
১৫ হে ভাইসকল, মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ, (তোমালোকে ষ্টিফানাচৰ বংশক জানো, যে এইটো আখিয়াৰ প্ৰথম ফল আৰু তেওঁলোকে পবিত্ৰ লোকসকলৰ পৰিচৰ্যাত নিচা হৈছে।
১৬ এনেধৰণৰ আৰু আমাৰ লগত সহায় কৰা আৰু পৰিশ্ৰম কৰা প্ৰত্যেকৰে অধীন হোৱা।
১৭ ষ্টিফানাচ, ফৰটুনাটাছ আৰু আখাইকাছৰ আগমনত মই আনন্দিত হৈছো;
১৮ কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ আৰু তোমালোকৰ আত্মাক সতেজ কৰিলে;
১৯ এছিয়াৰ মণ্ডলীবিলাকে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে। অকিলা আৰু প্ৰিস্কিলাই তেওঁলোকৰ ঘৰত থকা মণ্ডলীৰ সৈতে প্ৰভুৰ দ্বাৰাই তোমালোকক বহুত প্ৰণাম জনাইছে।
২০ সকলো ভাইয়ে তোমালোকক সম্ভাষণ জনাইছে। তোমালোকে পবিত্ৰ চুমা দি ইজনে সিজনক সম্ভাষণ জনাওক।
২১ মোৰ নিজৰ হাতেৰে মোৰ পৌলৰ প্ৰণাম।
২২ যদি কোনোৱে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক প্ৰেম নকৰে, তেন্তে তেওঁ অনাথেমা মৰানাথ হওক।
২৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ লগত হওক।
২৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ প্ৰেম তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমিন। (কৰিন্থীয়াসকললৈ লিখা প্ৰথমখন পত্ৰ ফিলিপীৰ পৰা ষ্টিফানা আৰু ফৰ্টুনাটাছ আৰু আখাইকাচ আৰু তীমথিয়ে লিখিছিল।)

২ কৰিন্থীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয়, সমগ্ৰ আখায়াত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে কৰিন্থত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীলৈ।
২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ, দয়াৰ পিতৃ আৰু সকলো সান্ত্বনা প্ৰদানকাৰী ঈশ্বৰ, ধন্য হওক;
৪ আমাৰ সকলো ক্লেশত তেওঁ আমাক সান্ত্বনা দিয়ে, যাতে আমি নিজে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা সান্ত্বনা লাভ কৰি যিকোনো বিপদত পৰাসকলক সান্ত্বনা দিব পাৰো।
৫ কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ দুখ-কষ্ট আমাৰ মাজত যেনেকৈ প্ৰচুৰ হয়, তেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাৰ সান্ত্বনাও প্ৰচুৰ হয়।
৬ আৰু আমি দুখ পাওক, তোমালোকৰ সান্ত্বনা আৰু পৰিত্ৰাণৰ বাবে, যিটো আমিও ভোগ কৰা একে দুখ-কষ্ট সহ্য কৰাত ফলপ্ৰসূ হয়;
৭ আৰু তোমালোক যেনেকৈ দুখ-কষ্টৰ অংশীদাৰ হ'বা, তেনেকৈ তোমালোকেও সান্ত্বনা লাভ কৰিবা, এই কথা জানি তোমালোকৰ প্ৰতি আমাৰ আশা দৃঢ় হৈ আছে।
8 কিয়নো, ভাইসকল, আমি এছিয়াত আমাৰ ওচৰলৈ অহা আমাৰ বিপদৰ বিষয়ে অজ্ঞাত হ'ব নিবিচাৰিলোঁ, যে আমি শক্তিৰ পৰা অধিক হেঁচা মাৰি ধৰিলোঁ।
9 কিন্তু আমি মৃতক পুনৰুত্থান কৰা ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখিবলৈ আমাৰ মাজত মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি আছিল।
১০ তেওঁ আমাক ইমান ডাঙৰ মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু উদ্ধাৰ কৰে;
১১ তোমালোকে আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰি সহায় কৰা, যাতে অনেক ব্যক্তিৰ দ্বাৰা আমাক যি উপহাৰ দিয়া হৈছে, তাৰ বাবে বহুতে আমাৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিব পাৰে।
১২ কিয়নো আমাৰ বিবেকৰ সাক্ষ্য এইটোৱেই হৈছে যে, সৰলতা আৰু ঈশ্বৰীয় আন্তৰিকতাৰে, মাংসিক জ্ঞানেৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমি জগতত আৰু অধিক প্ৰচুৰভাৱে তোমালোকৰ ওচৰত আমাৰ কথা-বতৰা পাতিলোঁ।
১৩ কিয়নো তোমালোকে পঢ়া বা স্বীকাৰ কৰাতকৈ আমি তোমালোকলৈ আন একো লিখা নাই; আৰু মই বিশ্বাস কৰোঁ যে আপোনালোকে শেষলৈকে স্বীকাৰ কৰিব;
১৪ প্ৰভু যীচুৰ দিনত তোমালোক যেনেকৈ আমাৰ আনন্দৰ কাৰণ, তোমালোকে আমাক আংশিকভাৱে স্বীকাৰ কৰিলা।
১৫ আৰু এই আত্মবিশ্বাসত মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আগতে আহিবলৈ মন কৰিছিলোঁ, যাতে তোমালোকে দ্বিতীয়টো উপকাৰ পাবা;
16 আৰু তোমালোকৰ কাষেৰে মেচিডোনিয়ালৈ পাৰ হৈ মেচিডোনিয়াৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহি মই যিহূদিয়ালৈ লৈ যোৱা হ'ম।
১৭ এতেকে যেতিয়া মই এনেকৈ চিন্তা কৰিছিলো, তেতিয়া মই লঘুতা ব্যৱহাৰ কৰিছিলো নেকি? বা মই যিবোৰ উদ্দেশ্য কৰিম, সেইবোৰ মই মাংসৰ অনুসাৰে উদ্দেশ্য কৰিছোনে, যাতে মোৰ লগত হয় আৰু নহয়?
১৮ কিন্তু ঈশ্বৰ যেনেকৈ সত্য, তোমালোকৰ প্ৰতি আমাৰ বাক্য হ'ব আৰু নহয় নাছিল।
১৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট যি তোমালোকৰ মাজত মোৰ আৰু ছিলভান আৰু তীমথিয়ৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, তেওঁ হ'ব আৰু নহয়, কিন্তু তেওঁৰ মাজত হ'ব।
২০ কিয়নো তেওঁৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা হয় আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই আমিন, আমাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমা হ'ব।
২১ যি জনে আমাক খ্ৰীষ্টত তোমালোকৰ লগত সুদৃঢ় কৰি তুলিছে আৰু আমাক অভিষেক কৰিছে, তেওঁ ঈশ্বৰ;
২২ তেওঁ আমাকো মোহৰ মাৰিলে আৰু আমাৰ হৃদয়ত আত্মাৰ আন্তৰিকতা দিলে।
২৩ তদুপৰি মই ঈশ্বৰক মোৰ প্ৰাণৰ ওপৰত সাক্ষ্য দিবলৈ মাতিছো, যে তোমালোকক ক্ষমা কৰিবলৈ মই এতিয়াও কৰিন্থলৈ অহা নাই।
২৪ আমি তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত আধিপত্যশীল নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ আনন্দৰ সহায়ক হওঁ;

অধ্যায় ২

১ কিন্তু মই নিজেই এই কথা থিৰাং কৰি লৈছিলো যে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ আকৰ্ষিত হৈ নাযাওঁ।
২ কিয়নো মই যদি তোমালোকক দুখ কৰো, তেন্তে মোৰ দ্বাৰা দুখ কৰা জনৰ বাহিৰে মোক আনন্দ কৰা কোন?
৩ মই তোমালোকলৈ এই কথা লিখিলোঁ, যাতে মই অহাৰ সময়ত মই যিসকলৰ বিষয়ে আনন্দিত হোৱা উচিত তেওঁলোকৰ পৰা দুখ নাপাওঁ; তোমালোক সকলোৰে ওপৰত বিশ্বাস ৰাখি, মোৰ আনন্দ তোমালোক সকলোৰে আনন্দ।
৪ কিয়নো বহুত দুখ আৰু হৃদয়ৰ যন্ত্ৰণাত মই তোমালোকলৈ বহুত চকুলোৰে লিখিলোঁ; তোমালোকে দুখ পোৱাৰ বাবে নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ প্ৰতি মোৰ যি প্ৰেম বেছিকৈ আছে, সেই প্ৰেম তোমালোকে জানিবা।"
৫ কিন্তু যদি কোনোবাই দুখ দিছে, তেন্তে তেওঁ মোক শোক কৰা নাই, কিন্তু আংশিকভাৱেহে দুখ দিছে।
৬ এনে মানুহৰ বাবে এই শাস্তি যথেষ্ট, যিটো বহুতে দিয়া হৈছিল।
7 সেইবাবে তোমালোকে তেওঁক ক্ষমা কৰি সান্ত্বনা দিয়া উচিত, যাতে এনে মানুহক অত্যধিক দুখেৰে গিলি পেলোৱা নহয়।
৮ এই কাৰণে মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে তোমালোকে তেওঁৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমক দৃঢ় কৰক।
৯ কিয়নো তোমালোকে সকলো বিষয়তে আজ্ঞাকাৰী নে নহয়, তোমালোকৰ প্ৰমাণ জানিবলৈ মই এই উদ্দেশ্যেও লিখিলোঁ।
১০ তোমালোকে যাক ক্ষমা কৰা, মইও ক্ষমা কৰি দিওঁ, কিয়নো মই যদি কোনো বস্তু ক্ষমা কৰিলোঁ, তেন্তে তোমালোকৰ কাৰণে মই খ্ৰীষ্টৰ ৰূপত ক্ষমা কৰিলোঁ;
১১ যাতে চয়তানে আমাৰ পৰা কোনো সুবিধা নাপায়;
১২ তদুপৰি যেতিয়া মই খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ত্ৰোয়ালৈ আহিলোঁ আৰু প্ৰভুৰ দ্বাৰা মোৰ বাবে দুৱাৰ মুকলি হ'ল।
১৩ মোৰ ভাই তীতক বিচাৰি নাপালোঁ, কিন্তু তেওঁলোকৰ পৰা বিদায় লৈ মই তাৰ পৰা মেচিডনিয়ালৈ গ'লোঁ।

১৪ এতিয়া ঈশ্বৰক ধন্যবাদ হওক, যিজনে আমাক খ্ৰীষ্টত সদায় জয়ী কৰে আৰু আমাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ জ্ঞানৰ সুগন্ধি সকলো ঠাইতে প্ৰকাশ কৰে।
১৫ কিয়নো পৰিত্ৰাণ পোৱা আৰু বিনষ্ট হোৱা লোকৰ মাজত আমি ঈশ্বৰৰ বাবে খ্ৰীষ্টৰ সুগন্ধি হৈ পৰিছো।
১৬ যিজনৰ কাৰণে আমি মৃত্যুৰ আগলৈকে মৃত্যুৰ সুগন্ধি হৈছোঁ; আৰু আনজনক জীৱনৰ সুগন্ধি। আৰু এইবোৰৰ বাবে কোন যথেষ্ট?
১৭ কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ বাক্যক নষ্ট কৰা বহুতো নহয়, কিন্তু আন্তৰিকতাৰ দৰে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৰে, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আমি খ্ৰীষ্টত কথা কওঁ।

অধ্যায় ৩

১ আমি পুনৰ নিজকে প্ৰশংসা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰোঁনে? নে আমাক আন কিছুমানৰ দৰে আপোনালোকৰ প্ৰশংসাৰ পত্ৰ বা আপোনাৰ পৰা প্ৰশংসা পত্ৰৰ প্ৰয়োজন?
২ তোমালোক আমাৰ হৃদয়ত লিখা, সকলো মানুহে জনা আৰু পঢ়া আমাৰ পত্ৰ।
৩ কিয়নো তোমালোকক আমাৰ দ্বাৰা পৰিচৰ্যা কৰা খ্ৰীষ্টৰ পত্ৰ বুলি স্পষ্টকৈ ঘোষণা কৰা হৈছে, যিখন চিয়াঁহীৰে নহয়, কিন্তু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে লিখা হৈছে; শিলৰ ফলকত নহয়, কিন্তু হৃদয়ৰ মাংসল ফলকত।
৪ আৰু আমি খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এনে বিশ্বাস ৰাখিছো।
৫ এনে নহয় যে আমি কোনো কথা নিজৰ বুলি ভাবিবলৈ নিজৰ পৰাই যথেষ্ট; কিন্তু আমাৰ পৰ্যাপ্ততা ঈশ্বৰৰ পৰা;
৬ তেওঁ আমাক নতুন নিয়মৰ সেৱক কৰিবলৈ সক্ষম কৰি তুলিলে; আখৰৰ নহয়, কিন্তু আত্মাৰ, কিয়নো আখৰে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাই জীৱন দিয়ে।
7 কিন্তু শিলত লিখা আৰু খোদিত কৰা মৃত্যুৰ পৰিচৰ্যা যদি গৌৰৱময় আছিল, যাতে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মোচিৰ মুখৰ মহিমাৰ বাবে তেওঁৰ মুখখন দৃঢ়তাৰে চাব নোৱাৰিলে; সেই মহিমা নাইকিয়া হ’ব লাগিছিল।
৮ আত্মাৰ পৰিচৰ্যা কেনেকৈ মহিমাময় নহ’ব?
৯ কিয়নো দোষাৰোপ কৰা পৰিচৰ্যা যদি মহিমা হয়, তেন্তে ধাৰ্মিকতাৰ পৰিচৰ্য্যা মহিমাত বহুত বেছি।
১০ কিয়নো যি গৌৰৱময় হ’ল, তাৰ কোনো গৌৰৱ নাছিল, সেই মহিমাৰ কাৰণে।
১১ কিয়নো যি বিলুপ্ত হৈছে, সেয়া যদি মহিমাময় আছিল, তেন্তে যি বাকী আছে, সেয়া আৰু মহিমাময় হ’ব।
১২ এতেকে আমাৰ এনে আশা থকা দেখি, আমি অতি স্পষ্টভাৱে কথা কওঁ।
১৩ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে বিলুপ্ত হোৱা বস্তুৰ শেষলৈ দৃঢ়তাৰে চাব নোৱাৰাকৈ মোচিৰ দৰে নহয়, যিজনে নিজৰ মুখত আৱৰণ পিন্ধিছিল।
১৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ মন অন্ধ হৈ পৰিল; সেই আৱৰণ খ্ৰীষ্টত নাইকিয়া হৈ গৈছে।
১৫ কিন্তু আজিলৈকে যেতিয়া মোচিৰ পঢ়া হয়, তেতিয়াও তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ ওপৰত আৱৰণ থাকে।
১৬ তথাপিও যেতিয়া ই প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিব, তেতিয়া পৰ্দাখন আঁতৰাই দিয়া হ’ব।
১৭ এতিয়া প্ৰভু সেই আত্মা, আৰু য’ত প্ৰভুৰ আত্মা থাকে, তাতেই স্বাধীনতা থাকে।
১৮ কিন্তু আমি সকলোৱে প্ৰভুৰ মহিমাক কাঁচৰ দৰে মুখেৰে চাই, প্ৰভুৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই মহিমাৰ পৰা গৌৰৱলৈ একে প্ৰতিমূৰ্তিলৈ পৰিৱৰ্তিত হওঁ।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে আমাৰ এই পৰিচৰ্যাত যিদৰে দয়া পাইছো, তেনেকৈ আমি কষ্ট নাপাওঁ;
২ কিন্তু লুকাই থকা অসৎ কামবোৰ ত্যাগ কৰি, কৌশলেৰে চলি নাথাকিলে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যক প্ৰতাৰণা কৰি চম্ভালিব নোৱাৰিলে; কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত প্ৰত্যেকৰে বিবেকৰ আগত নিজকে প্ৰশংসা কৰি সত্যৰ প্ৰকাশৰ দ্বাৰা।
৩ কিন্তু আমাৰ শুভবাৰ্ত্তা যদি লুকাই থাকে, তেন্তে হেৰাই যোৱাসকলৰ বাবে লুকাই আছে।
৪ এই জগতৰ দেৱতাই বিশ্বাস নকৰাসকলৰ মন অন্ধ কৰিলে, যাতে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱময় শুভবাৰ্তাৰ পোহৰ তেওঁলোকৰ আগত উজ্জ্বল নহয়।
৫ কিয়নো আমি নিজেই প্ৰচাৰ কৰোঁ, কিন্তু প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচু; আৰু আমি নিজেই যীচুৰ কাৰণে আপোনাৰ দাস।
৬ কিয়নো আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰ উজ্জ্বল হ’বলৈ আজ্ঞা দিয়া ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰ মুখত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ জ্ঞানৰ পোহৰ দিবলৈ আমাৰ হৃদয়ত জিলিকি উঠিছে।
7 কিন্তু আমাৰ এই ধন মাটিৰ পাত্ৰত আছে, যাতে শক্তিৰ উত্তম শক্তি আমাৰ পৰা নহয়, ঈশ্বৰৰ পৰা হয়।
৮ আমি সকলো ফালৰ পৰা বিচলিত হৈছো, তথাপিও দুখী হোৱা নাই; আমি বিমোৰত পৰিছো, কিন্তু হতাশ হোৱা নাই;
৯ অত্যাচাৰ কৰা হ’ল, কিন্তু পৰিত্যক্ত নহ’ল; তললৈ পেলাই দিয়া হ’ল, কিন্তু ধ্বংস নহ’ল;
১০ যীচুৰ জীৱনো আমাৰ শৰীৰত প্ৰকাশ পাবলৈ, প্ৰভু যীচুৰ মৃত্যুৰ সময় সদায় শৰীৰত বহন কৰি।
১১ কিয়নো যীচুৰ জীৱনো আমাৰ মৰ্ত্যৰ মাংসত প্ৰকাশ পাবলৈ, যীচুৰ কাৰণে আমি যিসকল জীয়াই আছে, আমি সদায় মৃত্যুৰ মুখলৈ সমৰ্পণ হওঁ।
১২ এতেকে মৃত্যুৱে আমাৰ মাজত কাম কৰে, কিন্তু জীৱনে তোমালোকৰ মাজত।
১৩ আমাৰ বিশ্বাসৰ আত্মা একেই, যিদৰে লিখা আছে, “মই বিশ্বাস কৰিলোঁ, আৰু সেইবাবেই মই কথা ক’লোঁ; আমিও বিশ্বাস কৰোঁ, আৰু সেইবাবে কথা কওঁ;
১৪ যি জনে প্ৰভু যীচুক পুনৰুত্থান কৰিলে, তেওঁ আমাকো যীচুৰ দ্বাৰাই পুনৰুত্থান কৰিব আৰু তোমালোকৰ লগত আমাক উপস্থাপন কৰিব।
১৫ কিয়নো সকলো তোমালোকৰ কাৰণে, যাতে অনেক লোকৰ ধন্যবাদৰ দ্বাৰাই প্ৰচুৰ অনুগ্ৰহ ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে বৃদ্ধি পায়।
১৬ সেই কাৰণে আমি অৱশ নকৰোঁ; কিন্তু আমাৰ বাহ্যিক মানুহ যদিও বিনষ্ট হয়, তথাপিও অন্তৰ্নিহিত মানুহ দিনক দিনে নবীকৰণ হয়।
১৭ কিয়নো ক্ষন্তেক সময়ৰ বাবে থকা আমাৰ লঘু দুখ-কষ্টই আমাৰ বাবে বহুত বেছি আৰু অনন্ত মহিমাৰ ওজন কৰে;

১৮ আমি দেখা পোৱা বস্তুবোৰলৈ নাচাওঁ, কিন্তু দেখা নথকা বস্তুবোৰলৈহে চোৱা; কিন্তু দেখা নোপোৱা বস্তুবোৰ অনন্ত।

অধ্যায় ৫

১ কিয়নো আমি জানো যে যদি আমাৰ এই তম্বুৰ পাৰ্থিৱ ঘৰটো ভংগ হ'লহেঁতেন, তেন্তে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অট্টালিকা, হাতেৰে নিৰ্মিত নোহোৱা ঘৰ, আকাশত চিৰস্থায়ী।
২ কিয়নো আমি স্বৰ্গৰ পৰা অহা আমাৰ ঘৰখন পিন্ধিবলৈ আন্তৰিকতাৰে কামনা কৰি হুমুনিয়াহ কাঢ়ো।
৩ যদি তেনেকুৱা হয়, তেন্তে আমি কাপোৰ পিন্ধি থকা অৱস্থাত উলংগ হৈ পোৱা নাযাওঁ।
৪ কিয়নো এই তম্বুত থকা আমি বোজা লৈ হুমুনিয়াহ কাঢ়ো;
৫ এতিয়া যি জনে আমাক সেই একে কামৰ কাৰণে পৰিশ্ৰম কৰিছে, তেওঁ হৈছে ঈশ্বৰ, যিজনে আমাক আত্মাৰ আন্তৰিকতাও দিছে।
৬ এতেকে আমি সদায় আত্মবিশ্বাসী হৈ থাকোঁ, কাৰণ আমি জানো যে আমি ঘৰত থাকোঁতে প্ৰভুৰ পৰা আঁতৰি আছো।
৭ (কিয়নো আমি দৃষ্টিৰ দ্বাৰা নহয়, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই চলে।)
৮ আমি আত্মবিশ্বাসী, মই কওঁ, আৰু শৰীৰৰ পৰা আঁতৰি থাকিবলৈ আৰু প্ৰভুৰ লগত উপস্থিত থাকিবলৈহে ইচ্ছুক।
৯ এই কাৰণে আমি পৰিশ্ৰম কৰোঁ, যাতে আমি উপস্থিত হওক বা অনুপস্থিত হওক, তেওঁৰ ওচৰত আমি গ্ৰহণ কৰিব পাৰো।
১০ কিয়নো আমি সকলোৱে খ্ৰীষ্টৰ বিচাৰ আসনৰ আগত উপস্থিত হ'ব লাগিব; যাতে প্ৰত্যেকেই নিজৰ শৰীৰত কৰা কামবোৰ ভাল হওক বা বেয়া হওক, সেই অনুসাৰে গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।
১১ এতেকে প্ৰভুৰ ভয় জানি আমি মানুহক বুজাই দিওঁ; কিন্তু আমি ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰকাশ পালোঁ; আৰু মই বিশ্বাস কৰোঁ যে তোমালোকৰ বিবেকত প্ৰকাশ পাইছে।
১২ কিয়নো আমি তোমালোকৰ আগত নিজকে পুনৰ প্ৰশংসা নিদিওঁ, কিন্তু আমাৰ কাৰণে গৌৰৱ কৰিবলৈ তোমালোকক সুযোগ দিওঁ, যাতে যিসকলে হৃদয়ত নহয়, চেহেৰাত গৌৰৱ কৰে, তেওঁলোকক কিছু উত্তৰ দিব পাৰে।
১৩ কিয়নো আমি বিস্ময়কৰ হওঁক, সেয়া ঈশ্বৰৰ কাৰণে;
১৪ কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমে আমাক বাধ্য কৰে; কিয়নো আমি এইদৰে বিচাৰ কৰোঁ যে যদি এজনে সকলোৰে কাৰণে মৰিলে, তেন্তে সকলোৱে মৃত হ'ল।
১৫ আৰু তেওঁ সকলোৰে কাৰণে মৰিল, যাতে জীয়াই থকা সকলে এতিয়াৰ পৰা নিজৰ বাবে জীয়াই নাথাকে, কিন্তু তেওঁলোকৰ কাৰণে মৃত্যু হোৱা আৰু পুনৰুত্থান হোৱা তেওঁৰ বাবে জীয়াই নাথাকে।
১৬ এতেকে এতিয়াৰ পৰা আমি মাংসৰ অনুসাৰে কাকো চিনি নাপাওঁ;
১৭ এতেকে যদি কোনোৱে খ্ৰীষ্টত থাকে, তেন্তে তেওঁ নতুন সৃষ্টি; চোৱা, সকলো নতুন হৈ পৰিছে।
১৮ আৰু সকলো ঈশ্বৰৰ পৰাই হৈছে, যিজনে যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাক নিজৰ লগত মিলন কৰিলে আৰু মিলনৰ পৰিচৰ্যা আমাক দিলে।
১৯ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টত আছিল, জগতক নিজৰ লগত মিলন কৰিছিল, তেওঁলোকৰ অপৰাধক তেওঁলোকৰ ওপৰত গণ্য কৰা নাছিল; আৰু মিলনৰ বাক্য আমাৰ ওচৰত অৰ্পণ কৰিছে।
২০ এতেকে ঈশ্বৰে আমাৰ দ্বাৰাই তোমালোকক অনুৰোধ কৰাৰ দৰে আমি খ্ৰীষ্টৰ বাবে দূত হৈছোঁ।
২১ কিয়নো কোনো পাপ নাজানি তেওঁ তেওঁক আমাৰ কাৰণে পাপ কৰি তুলিলে; যাতে আমি তেওঁৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা হওঁ।

অধ্যায় ৬

১ এতেকে আমি তেওঁৰ লগত কৰ্মৰত হৈ তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ অসাৰভাৱে গ্ৰহণ নকৰিবা।
২ (কিয়নো তেওঁ কৈছে, "মই তোমাৰ কথা শুনিলোঁ, আৰু পৰিত্ৰাণৰ দিনত মই তোমাক সহায় কৰিলোঁ। চোৱা, এতিয়াই গ্ৰহণযোগ্য সময়; চোৱা, এতিয়াই পৰিত্ৰাণৰ দিন।)
৩ এই পৰিচৰ্যাক যাতে দোষী সাব্যস্ত নহয়, তাৰ কাৰণে কোনো বিষয়ত কোনো অপৰাধ নকৰিবা।
৪ কিন্তু সকলো বিষয়তে নিজকে ঈশ্বৰৰ সেৱক হিচাপে অনুমোদন কৰি, বহুত ধৈৰ্য্য, দুখ-কষ্ট, আৱশ্যকতা, দুখ-কষ্টত।
৫ আঘাত, কাৰাগাৰত, হুলস্থুল, পৰিশ্ৰম, প্ৰহৰী, উপবাসত;
৬ শুদ্ধতাৰ দ্বাৰা, জ্ঞানৰ দ্বাৰা, দীৰ্ঘসহিষ্ণুতাৰ দ্বাৰা, দয়াৰ দ্বাৰা, পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা, অচিনাকি প্ৰেমৰ দ্বাৰা।
7 সত্যৰ বাক্যৰ দ্বাৰা, ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰা, সোঁ আৰু বাওঁফালে থকা ধাৰ্মিকতাৰ কৱচৰ দ্বাৰা।
৮ সন্মান আৰু অসন্মানৰ দ্বাৰা, বেয়া খবৰ আৰু ভাল খবৰৰ দ্বাৰা;
৯ অজ্ঞাত, আৰু তথাপিও সুপৰিচিত; মৃত্যুৰ দৰে, আৰু চোৱা, আমি জীয়াই আছো; যেনেকৈ শাস্তি দিয়া হৈছে, আৰু বধ কৰা হোৱা নাই;
১০ দুখী, তথাপিও সদায় আনন্দিত হোৱাৰ দৰে; দুখীয়াৰ দৰে, তথাপিও বহুতকে ধনী কৰি তুলিছে; যেন একো নাই, আৰু তথাপিও সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী।
১১ হে কৰিন্থীয়াসকল, আমাৰ মুখ তোমালোকৰ বাবে মুকলি, আমাৰ হৃদয় বৃদ্ধি হৈছে।
১২ তোমালোক আমাৰ মাজত টান হোৱা নাই, কিন্তু তোমালোক নিজৰ অন্ত্ৰত টান হৈছা।
১৩ এতিয়া মোৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে কথা কৈছোঁ, তাৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে তোমালোককো ডাঙৰ হোৱা।
১৪ তোমালোক অবিশ্বাসীসকলৰ লগত অসমানে যোৰত বান্ধি নাথাকিবা; আৰু আন্ধাৰৰ লগত পোহৰৰ কি মিল আছে?
১৫ আৰু খ্ৰীষ্টৰ লগত বেলিয়ালৰ কি মিল আছে? অবিশ্বাসী কাফিৰৰ লগত কি অংশ আছে?
১৬ আৰু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ মূৰ্তিৰ লগত কি চুক্তি আছে? কিয়নো তোমালোক জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ; ঈশ্বৰে কোৱাৰ দৰে, মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চলিম; আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব।"
১৭ এতেকে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহক আৰু তোমালোক পৃথক হোৱা, যিহোৱাই কৈছে, আৰু অশুচি বস্তু স্পৰ্শ নকৰিবা; আৰু মই তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিম,

১৮ আৰু তোমালোকৰ বাবে পিতৃ হ’বা, আৰু তোমালোক মোৰ পুত্ৰ-কন্যা হ’বা, সৰ্বশক্তিমান প্ৰভুৱে কৈছে।

অধ্যায় ৭

১ এতেকে প্ৰিয় প্ৰিয়সকল, এই প্ৰতিজ্ঞাবোৰ পাই আমি ঈশ্বৰৰ ভয়ত পবিত্ৰতা সিদ্ধ কৰি মাংস আৰু আত্মাৰ সকলো অশুচিতাৰ পৰা নিজকে পৰিষ্কাৰ কৰোঁহক।
২ আমাক গ্ৰহণ কৰা; আমি কোনো মানুহৰ ওপৰত অন্যায় কৰা নাই, আমি কোনো মানুহক নষ্ট কৰা নাই, আমি কোনো মানুহক প্ৰতাৰণা কৰা নাই।
৩ মই তোমালোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ এই কথা কোৱা নাই;
৪ তোমালোকৰ প্ৰতি মোৰ বাক্যৰ সাহস মহান, তোমালোকৰ প্ৰতি মোৰ গৌৰৱ মহান;
৫ কিয়নো আমি যেতিয়া মেচিডোনিয়ালৈ আহিলোঁ, তেতিয়া আমাৰ মাংসই কোনো বিশ্ৰাম নাপালে, কিন্তু আমি সকলো ফালৰ পৰা বিচলিত হৈ পৰিলোঁ; বাহিৰত আছিল যুঁজ, ভিতৰত আছিল ভয়।
৬ তথাপিও যি ঈশ্বৰে নিক্ষেপ কৰা লোকসকলক সান্ত্বনা দিয়ে, তেওঁ তীতৰ আগমনৰ দ্বাৰা আমাক সান্ত্বনা দিলে;
7 আৰু কেৱল তেওঁৰ আগমনৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু তেওঁ তোমালোকৰ আন্তৰিক আকাংক্ষা, তোমালোকৰ শোক আৰু মোৰ প্ৰতি থকা উগ্ৰ মনৰ কথা কোৱাৰ সময়ত তোমালোকৰ দ্বাৰা যি সান্ত্বনা লাভ কৰিছিল; যাতে মই অধিক আনন্দিত হ’লোঁ।
৮ কিয়নো মই তোমালোকক চিঠিৰে দুখ দিলোঁ, অনুতাপ কৰিলেও মই অনুতাপ নকৰো;
9 এতিয়া মই আনন্দিত হওঁ, তোমালোকে দুখ পোৱাৰ বাবে নহয়, কিন্তু তোমালোকে অনুতাপ কৰাৰ বাবে দুখ কৰা।
১০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ শোকে অনুতাপ কৰি পৰিত্ৰাণৰ সৃষ্টি কৰে, কিন্তু জগতৰ দুখে মৃত্যুৰ সৃষ্টি কৰে।
১১ কিয়নো চোৱা, তোমালোকে ভক্তিময় প্ৰকাৰৰ বাবে দুখ কৰিছিলা, ই তোমালোকৰ মাজত কিমান সাৱধানতা অৱলম্বন কৰিছিল, হয়, তোমালোকৰ পৰা কিমান শুদ্ধতা, হয়, কি ক্ৰোধ, হয়, কিমান ভয়, হয়, কিমান প্ৰচণ্ড আকাংক্ষা, হয়, কিমান উদ্যম, হয়, কি প্ৰতিশোধ! সকলো বিষয়তে তোমালোকে এই বিষয়ত স্পষ্ট হ’বলৈ অনুমোদন জনাইছা।
১২ এতেকে মই তোমালোকলৈ লিখিলোঁ, কিন্তু তেওঁৰ কাৰণে অন্যায় কৰা বা তেওঁৰ কাৰণে অন্যায় কষ্ট পোৱাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমালোকৰ প্ৰতি আমাৰ যত্ন আপোনালোকৰ আগত প্ৰকাশ পাবলৈহে কৰিলোঁ।
১৩ এতেকে তোমালোকৰ সান্ত্বনাত আমি সান্ত্বনা পালোঁ;
১৪ কিয়নো মই যদি তেওঁৰ আগত তোমালোকৰ বিষয়ে কিবা গৌৰৱ কৰিছো, তেন্তে মই লাজ কৰা নাই; কিন্তু আমি যেনেকৈ তোমালোকক সত্যতাৰে ক’লোঁ, তেনেকৈয়ে তীতৰ আগত মই কৰা আমাৰ গৌৰৱ সত্য হৈ পৰিল।”
১৫ আৰু তোমালোক সকলোৱে আজ্ঞা পালন কৰা, তোমালোকে তেওঁক কেনেকৈ ভয় আৰু কঁপনিৰে গ্ৰহণ কৰিছিলা, সেই সময়ত তেওঁৰ অন্তৰ্নিহিত মৰম তোমালোকৰ প্ৰতি অধিক প্ৰচুৰ হয়।
১৬ এতেকে মই আনন্দিত হওঁ যে মই তোমালোকৰ ওপৰত সকলো বিষয়ত বিশ্বাস ৰাখিছো।

অধ্যায় ৮

১ তদুপৰি, ভাইসকল, আমি তোমালোকক মাকিদোনিয়াৰ মণ্ডলীবিলাকক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে জানিবলৈ দিওঁ;
২ কিদৰে দুখৰ মহাপৰীক্ষাত তেওঁলোকৰ আনন্দৰ প্ৰচুৰতা আৰু গভীৰ দৰিদ্ৰতাই তেওঁলোকৰ উদাৰতাৰ ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰচুৰতা বৃদ্ধি কৰিলে।
৩ কিয়নো তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে মই সাক্ষ্য দিছো, হয়, আৰু তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ বাহিৰত তেওঁলোকে নিজৰ পৰাই ইচ্ছা কৰিছিল;
৪ আমি এই উপহাৰ গ্ৰহণ কৰি পবিত্ৰ লোকসকলৰ সেৱাৰ সঙ্গীত্ব ল’বলৈ আমাক বহুত অনুৰোধ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি।
৫ আৰু আমি আশা কৰা ধৰণে তেওঁলোকে এই কাম কৰিলে, কিন্তু প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৰ ওচৰত আৰু আমাৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।
৬ সেইদৰে আমি তীতক বিচাৰিলোঁ যে তেওঁ যিদৰে আৰম্ভ কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁও তোমালোকৰ মাজত সেই একে অনুগ্ৰহ সমাপ্ত কৰে।
7 এতেকে তোমালোকে সকলো বিষয়ত, বিশ্বাস, বাক্য, জ্ঞান, সকলো অধ্যৱসায়ত আৰু আমাৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমত যেনেকৈ প্ৰচুৰ হয়, তেনেকৈ এই অনুগ্ৰহতো তোমালোক প্ৰচুৰ হোৱাটো চাওক।
৮ মই আজ্ঞাৰ দ্বাৰা নহয়, কিন্তু আনৰ আগুৱাই যোৱাৰ উপলক্ষে আৰু তোমালোকৰ প্ৰেমৰ আন্তৰিকতা প্ৰমাণ কৰিবলৈ।
৯ কিয়নো আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ কৃপা তোমালোকে জানো যে, তেওঁ ধনী হ’লেও, তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁ দৰিদ্ৰ হ’ল, যাতে তেওঁৰ দৰিদ্ৰতাৰ দ্বাৰাই তোমালোক ধনী হ’বা।
১০ আৰু ইয়াতে মই মোৰ উপদেশ দিছো, কিয়নো তোমালোকৰ বাবে এইটোৱেই উচিত।
১১ এতেকে এতিয়া সেই কাৰ্য্য সম্পাদন কৰা; যেনেকৈ ইচ্ছা কৰিবলৈ সাজু আছিল, তেনেকৈ তোমালোকৰ যি আছে তাৰ পৰাও এটা কাম হ’ব পাৰে।
১২ কিয়নো যদি প্ৰথমে ইচ্ছামতে মন থাকে, তেন্তে মানুহৰ নথকাৰ অনুসাৰে নহয়, তাৰ অনুসাৰে গ্ৰহণ কৰা হয়।
১৩ কিয়নো মই এইটো কোৱা নাই যে আন মানুহবোৰক সহজ কৰি তোলা আৰু তোমালোকক বোজা দিয়া।
১৪ কিন্তু এই সময়ত তোমালোকৰ প্ৰচুৰতা তেওঁলোকৰ অভাৱৰ বাবে যোগান ধৰা হ’ব, যাতে তেওঁলোকৰ প্ৰচুৰতাও তোমালোকৰ অভাৱৰ বাবে যোগান ধৰা হয়;
১৫ লিখাৰ দৰে, “যিজনে বহুত গোটাইছিল, তেওঁৰ একোৱেই নাছিল; আৰু যিজনে অলপ গোটাইছিল, তেওঁৰ কোনো অভাৱ নাছিল।
১৬ কিন্তু ঈশ্বৰক ধন্যবাদ, যিজনে তোমালোকৰ বাবে তীতৰ হৃদয়ত একে আন্তৰিক চিন্তা ৰাখিলে।
১৭ কিয়নো তেওঁ সেই উপদেশ গ্ৰহণ কৰিলে; কিন্তু অধিক আগুৱাই গৈ তেওঁ নিজৰ ইচ্ছামতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ গ’ল।
১৮ আমি তেওঁৰ লগত সেই ভাইক পঠিয়াই দিলোঁ, যাৰ প্ৰশংসা সকলো মণ্ডলীত শুভবাৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা হয়;

১৯ আৰু কেৱল সেয়াই নহয়, কিন্তু মণ্ডলীবোৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁক এই অনুগ্ৰহৰে যাত্ৰা কৰিবলৈ নিৰ্বাচিত কৰা হৈছিল, যিটো আমাৰ দ্বাৰা সেই একে প্ৰভুৰ মহিমা আৰু আপোনালোকৰ সাজু মনৰ ঘোষণা কৰা হৈছে।
২০ আমি এই প্ৰচুৰ পৰিমাণে আমাক কোনোৱে দোষ নিদিবলৈ এই কথা পৰিহাৰ কৰক।
২১ কেৱল প্ৰভুৰ দৃষ্টিত নহয়, মানুহৰ দৃষ্টিতো সৎ কামৰ ব্যৱস্থা কৰা।
২২ আৰু আমি তেওঁলোকৰ লগত আমাৰ ভাইক পঠিয়াই দিলোঁ, যিজনক আমি বহু সময়ত বহু সময়ত অধ্যৱসায়ী বুলি প্ৰমাণ কৰি আহিছো, কিন্তু এতিয়া তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যি অত্যন্ত বিশ্বাস আছে, তাৰ ওপৰত তেওঁ বহুত বেছি অধ্যৱসায়ী।
২৩ কোনোবাই যদি তীতক সোধা-পোছা কৰে, তেন্তে তেওঁ তোমালোকৰ বিষয়ে মোৰ সহযোগী আৰু সহযোগী।
২৪ এই হেতুকে তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে আমাৰ গৌৰৱৰ প্ৰমাণ তেওঁলোকক আৰু মণ্ডলীৰ আগত দেখুৱাবা।

অধ্যায় ৯

১ কিয়নো পবিত্ৰ লোকসকলৰ পৰিচৰ্যাৰ বিষয়ে তোমালোকলৈ লিখাটো মোৰ বাবে অতিৰিক্ত।
২ কিয়নো মই জানো যে তোমালোকৰ মনৰ আগতীয়াতাক মই জানো, যাৰ কাৰণে মই মকিদনিয়াৰ লোকসকলৰ আগত তোমালোকৰ বিষয়ে গৌৰৱ কৰিছো; আৰু তোমালোকৰ উদ্যমে বহুতকে উত্তেজিত কৰিছে।
৩ তথাপিও মই ভাইবিলাকক পঠালোঁ, যাতে এই কাৰণে তোমালোকৰ বিষয়ে আমাৰ গৌৰৱ অসাৰ নহয়; যাতে মই কোৱাৰ দৰে তোমালোক সাজু হৈ থাকিবা।
৪ যদি মকিদোনিয়াৰ লোকসকলে মোৰ লগত আহি তোমালোকক অপ্ৰস্তুত হৈ দেখে, তেনেহ'লে আমি এই আত্মবিশ্বাসী গৌৰৱত লাজ পাম।
৫ সেইবাবে মই ভাইসকলক উপদেশ দিয়াটো প্ৰয়োজনীয় বুলি ভাবিলোঁ যে তেওঁলোকে আগতীয়াকৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ গৈ তোমালোকৰ দান-বৰঙণি আগতীয়াকৈ যোগাৰ কৰিব, যিটো তোমালোকে আগতে লক্ষ্য কৰিছিলা, যাতে তেওঁ লোভৰ কাৰণে নহয়, দানৰ কাৰণে সাজু হয় .
৬ কিন্তু মই এই কথা কওঁ, যি জনে কমকৈ বীজ সিঁচিব, তেওঁ কমকৈ শস্যও চপাই; আৰু যিজনে প্ৰচুৰ পৰিমাণে বীজ সিঁচিব, তেওঁ প্ৰচুৰ পৰিমাণে শস্যও চপাব।"
7 প্ৰত্যেক মানুহে নিজৰ মনৰ ইচ্ছা অনুসাৰে সেইদৰে দিব; অনিচ্ছা বা আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিয়নো ঈশ্বৰে আনন্দময় দানকাৰীক প্ৰেম কৰে।
৮ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ প্ৰতি সকলো অনুগ্ৰহ বৃদ্ধি কৰিবলৈ সক্ষম; যাতে তোমালোকে সকলো কামত সদায় সকলোৰে পৰ্যাপ্ত হৈ সকলো ভাল কামত প্ৰচুৰতা লাভ কৰিবা।
৯ (যেনেকৈ লিখা আছে, "তেওঁ বিয়পি পৰিল; তেওঁ দৰিদ্ৰক দান কৰিলে; তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে।"
১০ যি জনে বীজ সিঁচিছে, তেওঁ তোমালোকৰ খাদ্যৰ কাৰণে পিঠা পৰিবেশন কৰে, আৰু তোমালোকৰ বীজ সিঁচা বীজ বৃদ্ধি কৰে আৰু তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল বৃদ্ধি কৰে;
১১ আমি সকলো বিষয়ত সমৃদ্ধ হৈ সকলো দান-বৰঙণিৰ কাৰণে, যি আমাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ে।
১২ কিয়নো এই সেৱাৰ পৰিচালনে কেৱল পবিত্ৰ লোকসকলৰ অভাৱ পূৰণ কৰাই নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অনেক ধন্যবাদৰ দ্বাৰাও প্ৰচুৰ হয়;
১৩ এই পৰিচৰ্যাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ বশৱৰ্তী হোৱা বুলি কোৱাৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ আৰু সকলো মানুহৰ আগত আপোনালোকৰ উদাৰ বিতৰণৰ বাবে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰে।
১৪ আৰু তোমালোকৰ বাবে যিসকলে তোমালোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ অতিশয় অনুগ্ৰহৰ বাবে তোমালোকক আকাংক্ষা কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰা।
১৫ ঈশ্বৰক তেওঁৰ অকথ্য দানৰ বাবে ধন্যবাদ হওক।

অধ্যায় ১০

১ এতিয়া মই পৌলে নিজেই খ্ৰীষ্টৰ নম্ৰতা আৰু কোমলতাৰ দ্বাৰাই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছো, যিজনে তোমালোকৰ মাজত নীচ, কিন্তু অনুপস্থিত হৈ তোমালোকৰ প্ৰতি সাহসী হওঁ।
২ কিন্তু মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে মই যেতিয়া সেই আত্মবিশ্বাসেৰে উপস্থিত থাকিম, তেতিয়া মই সাহস নকৰিবলৈ, যিসকলে আমাক মাংসৰ অনুসাৰে চলি থকাৰ দৰে ভবা কিছুমানৰ বিৰুদ্ধে সাহসী হ'ব পাৰো।
৩ কিয়নো আমি মাংসত চলি থাকিলেও মাংসৰ অনুসাৰে যুদ্ধ নকৰো।
৪ (কিয়নো আমাৰ যুদ্ধৰ অস্ত্ৰবোৰ শাৰীৰিক নহয়, কিন্তু দুৰ্গবোৰ ভাঙি পেলাবলৈ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই শক্তিশালী;)
৫ কল্পনাবিলাক আৰু ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে নিজকে উন্নীত কৰা প্ৰতিটো উচ্চ বস্তুক তললৈ পেলাই দিয়া আৰু সকলো চিন্তাক খ্ৰীষ্টৰ আজ্ঞা পালনৰ বাবে বন্দী কৰা;
৬ আৰু তোমালোকৰ আজ্ঞা পালন পূৰ্ণ হ'লে সকলো অবাধ্যতাৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ সাজু হৈ থাকক।
৭ তোমালোকে বাহ্যিক ৰূপৰ অনুযায়ী বস্তুবোৰ চাবানে? যদি কোনোৱে নিজকে খ্ৰীষ্টৰ বুলি বিশ্বাস কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ বিষয়ে পুনৰ এই কথা চিন্তা কৰক, যে তেওঁ যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ, আমিও খ্ৰীষ্টৰ।
৮ কিয়নো তোমালোকৰ ধ্বংসৰ বাবে নহয়, প্ৰভুৱে আমাক গঢ়াৰ বাবে দিয়া আমাৰ অধিকাৰৰ বিষয়ে মই যদি অধিক গৌৰৱ কৰো, তেন্তে মই লাজ নাপাম।
৯ যাতে মই তোমালোকক চিঠিৰ দ্বাৰা ভয় খুৱাব পৰা যেন নালাগে।
১০ কিয়নো তেওঁৰ চিঠিবোৰ গধুৰ আৰু শক্তিশালী; কিন্তু তেওঁৰ শাৰীৰিক উপস্থিতি দুৰ্বল আৰু তেওঁৰ বাক্য তুচ্ছ।
১১ এনে লোকে এই কথা চিন্তা কৰক যে, আমি অনুপস্থিত থকাৰ সময়ত যেনেকৈ চিঠিৰ দ্বাৰা বাক্যত কওঁ, তেনেকৈ আমি উপস্থিত থাকিলেও তেনেকুৱা হ'ম।
১২ কিয়নো আমি নিজকে প্ৰশংসা কৰা কিছুমানৰ লগত নিজকে তুলনা কৰিবলৈ সাহস নকৰো;
১৩ কিন্তু আমি আমাৰ জোখ-মাখৰ অবিহনে বস্তুৰ বিষয়ে গৌৰৱ নকৰো, কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক যি শাসন ব্যৱস্থাৰ জোখ-মাখৰ পৰিমাপ দিছে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ যাব পৰাকৈ।

১৪ কিয়নো আমি তোমালোকৰ ওচৰলৈ নোপোৱাৰ দৰে নিজকে নিজৰ জোখতকৈ বেছিকৈ টানি নিদিওঁ;
১৫ আমাৰ জোখৰ অবিহনে অৰ্থাৎ আন মানুহৰ পৰিশ্ৰমৰ বিষয়ে গৌৰৱ নকৰো; কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ বিশ্বাস বৃদ্ধি হ'ব, তেতিয়া আমি আমাৰ শাসনৰ অনুসাৰে তোমালোকৰ দ্বাৰা প্ৰচুৰ পৰিমাণে বৃদ্ধি হ'ম বুলি আশা ৰাখিলোঁ।
১৬ তোমালোকৰ বাহিৰৰ অঞ্চলবোৰত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু আমাৰ হাতৰ বাবে সাজু কৰা আন এজনৰ বস্তুৰ শাৰীত গৌৰৱ নকৰিবলৈ।
১৭ কিন্তু যি জনে গৌৰৱ কৰে, তেওঁ প্ৰভুত গৌৰৱ কৰক।
১৮ কিয়নো যিজনে নিজকে প্ৰশংসা কৰে, তেওঁ সন্তুষ্ট নহয়, কিন্তু যিজনক প্ৰভুৱে প্ৰশংসা কৰে।

অধ্যায় ১১

১ মোৰ মূৰ্খতাত তোমালোকে মোক অলপ সহ্য কৰিব পাৰিবা, আৰু সঁচাকৈয়ে মোক সহ্য কৰিব পাৰিলেহেঁতেন।
২ কিয়নো মই তোমালোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ঈৰ্ষাৰে ঈৰ্ষা কৰিছো, কিয়নো মই তোমালোকক এজন স্বামীৰ লগত বিয়া কৰাইছো, যাতে মই তোমালোকক খ্ৰীষ্টৰ ওচৰত সতী কুমাৰী হিচাপে উপস্থাপন কৰিব পাৰো।
৩ কিন্তু মই ভয় কৰো, যেনেকৈ সাপে নিজৰ কৌশলেৰে হৱাক প্ৰলোভিত কৰিলে, তেনেকৈ খ্ৰীষ্টত থকা সৰলতাৰ পৰা তোমালোকৰ মন নষ্ট নহ'ব।
৪ কিয়নো অহা কোনোৱে যদি আমি প্ৰচাৰ নকৰা আন যীচুৰ প্ৰচাৰ কৰে, বা তোমালোকে নোপোৱা আন আত্মা বা তোমালোকে গ্ৰহণ নকৰা আন এটা শুভবাৰ্ত্তা লাভ কৰা, তেন্তে তোমালোকে তেওঁক ভালদৰে সহ্য কৰিব পাৰিবা।
৫ কিয়নো মই ভাবো যে মই প্ৰধান পাঁচনিসকলৰ পৰা অলপো পিছ পৰি নাথাকিলোঁ।
৬ কিন্তু মই কথাত অভদ্ৰ হ'লেও জ্ঞানত নহয়; কিন্তু আমি সকলো বিষয়তে তোমালোকৰ মাজত সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰকাশ পাইছো।
৭ মই তোমালোকক বিনামূলীয়াকৈ ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে তোমালোকক উন্নীত হ'বলৈ নিজকে নম্ৰ কৰি অপৰাধ কৰিলোঁনে?
৮ তোমালোকৰ সেৱা কৰিবলৈ মই আন মণ্ডলীবোৰক মজুৰি লৈ লুটি লৈছিলো।
9 আৰু যেতিয়া মই তোমালোকৰ লগত উপস্থিত আছিলো আৰু অভাৱ হৈছিলো, তেতিয়া মই কাৰো ওচৰত দায়িত্ব লোৱা নাছিলো, কিয়নো মোৰ বাবে যি অভাৱ আছিল, মেচিডোনিয়াৰ পৰা অহা ভাইসকলে যোগান ধৰিছিল; মই নিজকে ৰাখিমনে।
১০ খ্ৰীষ্টৰ সত্য যেনেকৈ মোৰ মাজত আছে, সেইদৰে আখায়া অঞ্চলত এই গৌৰৱৰ পৰা মোক কোনেও বাধা নিদিব।
১১ কিয়? কাৰণ মই তোমাক ভাল নাপাওঁ? ঈশ্বৰে জানে।
১২ কিন্তু মই যি কৰিম, সেই কাম মই কৰিম, যাতে মই সুযোগ বিচৰাসকলৰ পৰা সুযোগ বিচ্ছিন্ন কৰিম; যাতে তেওঁলোকে গৌৰৱ কৰে, আমাৰ দৰে তেওঁলোককো পোৱা যায়।"
১৩ কিয়নো এনেবোৰ মিছা পাঁচনি, প্ৰতাৰক কৰ্মী, নিজকে খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনিলৈ ৰূপান্তৰিত কৰা।
১৪ আৰু কোনো আচৰিত কথা নাই; কিয়নো চয়তান নিজেই পোহৰৰ দূতলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে।
১৫ এতেকে তেওঁৰ সেৱকসকলেও যদি ধাৰ্ম্মিকতাৰ সেৱক হিচাপে পৰিৱৰ্তিত হয়, তেন্তে সেয়া কোনো ডাঙৰ কথা নহয়; যাৰ অন্ত তেওঁলোকৰ কৰ্ম অনুসাৰে হ'ব।
১৬ মই পুনৰ কওঁ, কোনেও মোক মূৰ্খ বুলি নাভাবিব; যদি অন্যথা নহয়, তথাপিও মোক মূৰ্খৰ দৰে গ্ৰহণ কৰক, যাতে মই নিজকে অলপ গৌৰৱ কৰিব পাৰো।"
১৭ মই যি কওঁ, সেই কথা মই প্ৰভুৰ অনুসাৰে নহয়, কিন্তু মূৰ্খৰ দৰে এই গৌৰৱৰ আত্মবিশ্বাসেৰে কওঁ।
১৮ বহুতে মাংসৰ অনুসাৰে গৌৰৱ কৰে, ময়ো গৌৰৱ কৰিম।
১৯ কিয়নো তোমালোকে নিজেই জ্ঞানী হোৱাৰ কাৰণে মূৰ্খবোৰক আনন্দৰে কষ্ট ভোগ কৰা।
২০ কিয়নো কোনোবাই যদি তোমালোকক দাসত্বলৈ আনে, যদি কোনো মানুহে তোমালোকক গ্ৰাস কৰে, কোনোবাই তোমালোকক লয়, কোনোবাই নিজকে উচ্চ কৰি লয়, যদি কোনোবাই তোমালোকৰ মুখত আঘাত কৰে, তেন্তে তোমালোকে দুখ পায়।
২১ আমি দুৰ্বল হোৱাৰ দৰে তিৰস্কাৰৰ বিষয়ে কওঁ। কিন্তু যি কোনোৱে সাহস কৰে, (মই মূৰ্খৰ দৰে কথা কওঁ,) মইও সাহসী।
২২ তেওঁলোক ইব্ৰী নেকি? মইও তেনেকুৱাই। তেওঁলোক ইস্ৰায়েলী নেকি? মইও তেনেকুৱাই। তেওঁলোক অব্ৰাহামৰ বংশ নেকি? মইও তেনেকুৱাই।
২৩ তেওঁলোক খ্ৰীষ্টৰ পৰিচাৰক নেকি? (মই মূৰ্খৰ দৰে কথা কওঁ) মই বেছি; শ্ৰমৰ ক্ষেত্ৰত অধিক প্ৰচুৰ পৰিমাণে, জোখতকৈ বেছি ৰেখাত, কাৰাগাৰত অধিক সঘনাই, সঘনাই মৃত্যুত।
২৪ ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা এটাৰ বাহিৰে পাঁচবাৰকৈ মই চল্লিশটা আঘাত পাইছিলোঁ।
২৫ মোক তিনিবাৰ লাঠিৰে কোবাই দিয়া হ'ল, এবাৰ শিলগুটিৰে আঘাত কৰা হ'ল, তিনিবাৰ জাহাজ ধ্বংস হ'লোঁ, এৰাতি আৰু এদিন মই গভীৰতাত থাকিলোঁ;
২৬ প্ৰায়ে যাত্ৰাত, পানীৰ বিপদত, ডকাইতৰ বিপদত, মোৰ নিজৰ দেশবাসীৰ বিপদত, অনা-ইহুদীৰ বিপদত, নগৰত বিপদত, মৰুভূমিত বিপদত, সাগৰত বিপদত, মিছাৰ মাজত বিপদত ভাইসকল;
২৭ ক্লান্তি আৰু বেদনাত, সঘনাই প্ৰহৰনত, ভোক আৰু পিয়াহত, সঘনাই উপবাসত, ঠাণ্ডা আৰু উলংগ হৈ।
২৮ বাহিৰত থকা বস্তুবোৰৰ বাহিৰেও, যিবোৰ মোৰ ওপৰত প্ৰতিদিনে আহে, সকলো মণ্ডলীৰ যত্ন।
২৯ কোন দুৰ্বল, আৰু মই দুৰ্বল নহয়? কোনে ক্ষুন্ন হয়, আৰু মই জ্বলি যোৱা নাই?
৩০ যদি মোক গৌৰৱৰ প্ৰয়োজন হয়, তেন্তে মই মোৰ দুৰ্বলতাৰ বিষয়ে গৌৰৱ কৰিম।
৩১ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, যিজন চিৰকালৰ বাবে ধন্য, তেওঁ জানে যে মই মিছা নকওঁ।
32 দমাস্কচত ৰজা আৰেটাছৰ অধীনস্থ ৰাজ্যপালে মোক ধৰিব বিচাৰি দামাচকীয়া নগৰখন সৈন্যবাহিনীৰে ৰক্ষা কৰিলে।

৩৩ আৰু ঝুৰি এটাৰ খিৰিকীৰে মোক বেৰৰ কাষত নমাই দিয়া হ'ল আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পৰিলোঁ।

অধ্যায় ১২

১ মোৰ বাবে নিঃসন্দেহে গৌৰৱ কৰা উচিত নহয়। মই প্ৰভুৰ দৰ্শন আৰু প্ৰকাশৰ ওচৰলৈ আহিম।
২ মই চৈধ্য বছৰৰ আগতে খ্ৰীষ্টত থকা এজন মানুহক চিনি পাইছিলোঁ, (দেহত আছে নে নাই, মই ক'ব নোৱাৰোঁ; বা শৰীৰৰ পৰা ওলাইছে নে নাই, মই ক'ব নোৱাৰোঁ; ঈশ্বৰে জানে;) তেনে এজনক তৃতীয় স্বৰ্গলৈ উঠি গ'ল।
৩ আৰু মই এনে এজন মানুহক চিনি পাইছিলোঁ, (দেহত হওক বা শৰীৰৰ বাহিৰত হওক, মই ক'ব নোৱাৰোঁ; ঈশ্বৰে জানে;)
৪ তেওঁক স্বৰ্গলৈ উঠাই নিয়া হ'ল আৰু ক'ব নোৱাৰা কথা শুনিলে, যিবোৰ মানুহে কোৱা উচিত নহয়।
৫ এনে এজনৰ বিষয়ে মই গৌৰৱ কৰিম;
৬ কিয়নো মই গৌৰৱ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলেও মূৰ্খ নহ'ম; কিয়নো মই সঁচা কথা ক'ম, কিন্তু এতিয়া মই সহ্য কৰি আছো, যাতে কোনোৱে মোক যি দেখিছে বা মোৰ বিষয়ে শুনাতকৈ বেছি মোক নাভাবে।"
7 আৰু প্ৰকাশিত বাক্যৰ প্ৰচুৰতাৰ দ্বাৰা মই যাতে অত্যধিক উচ্চতাত নপৰো, তেনেহ'লে মোক মাংসত কাঁইট দিয়া হ'ল, চয়তানৰ দূতক মোক আঘাত কৰিবলৈ দিয়া হ'ল।
৮ এই কাৰণে মই প্ৰভুক তিনিবাৰ অনুৰোধ কৰিলোঁ, যাতে ই মোৰ পৰা আঁতৰি যায়।
৯ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, " মোৰ অনুগ্ৰহ তোমাৰ বাবে যথেষ্ট; এতেকে খ্ৰীষ্টৰ শক্তি মোৰ ওপৰত থাকিবৰ বাবে মই মোৰ দুৰ্বলতাৰ বাবে অতি আনন্দৰে গৌৰৱ কৰিম।
১০ এই হেতুকে খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে মই দুৰ্বলতা, নিন্দা, আৱশ্যকতা, অত্যাচাৰ, দুখ-কষ্টত সন্তুষ্ট হওঁ;
১১ মই গৌৰৱ কৰাত মূৰ্খ হৈ পৰিছো; তোমালোকে মোক বাধ্য কৰালা, কিয়নো তোমালোকৰ পৰা মোক প্ৰশংসা কৰা উচিত আছিল;
১২ সঁচাকৈয়ে তোমালোকৰ মাজত সকলো ধৈৰ্য্যৰে, চিন, আশ্চৰ্য্য আৰু মহান কৰ্মৰ দ্বাৰা এজন পাঁচনিৰ চিন কৰা হ'ল।
১৩ কিয়নো মই নিজে তোমালোকৰ বাবে বোজা নহ'লে, তোমালোক আন মণ্ডলীতকৈ কিহৰ দ্বাৰা নীচ আছিলা? মোৰ এই ভুল ক্ষমা কৰি দিবা।
১৪ চোৱা, তৃতীয়বাৰৰ বাবে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সাজু হৈছো; আৰু মই তোমালোকৰ বাবে বোজা নহ'ম, কিয়নো মই তোমালোকৰ নহয়, তোমাকহে বিচাৰোঁ;
১৫ আৰু মই অতি আনন্দৰে তোমালোকৰ বাবে খৰচ কৰিম আৰু খৰচ কৰিম; যদিও মই তোমাক যিমানেই প্ৰচুৰভাৱে ভাল পাওঁ, সিমানেই মোৰ প্ৰেম কম হ'ব।
১৬ কিন্তু এনে হওক, মই তোমালোকক বোজা নিদিলোঁ;
১৭ মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠোৱা কোনোবা এজনৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ পৰা লাভ কৰিলোঁনে?
১৮ মই তীতক অনুৰোধ কৰিলোঁ আৰু তেওঁৰ লগত এজন ভাইক পঠালোঁ। তীতে আপোনাৰ পৰা লাভ কৰিলেনে? আমি একে মনোভাৱেৰে চলি নাছিলোঁনে? খোজ কাঢ়িছিলো আমি একে খোজতে নহয়?
১৯ আকৌ, তোমালোকে ভাবিছা যে আমি তোমালোকৰ ওচৰত নিজকে অজুহাত দেখুৱাইছো? আমি খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰৰ আগত কথা কওঁ;
২০ কিয়নো মই আহিলে মই তোমালোকক মই বিচৰাৰ দৰে নাপাম আৰু তোমালোকে নিবিচৰা দৰে মই তোমালোকৰ ওচৰত পাম বুলি ভয় কৰোঁ; ফুলা, হুলস্থুল:
২১ আৰু মই যেতিয়া পুনৰ আহিম, তেতিয়া মোৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ মাজত নম্ৰ কৰিব, আৰু যিসকলে ইতিমধ্যে পাপ কৰিছে, আৰু তেওঁলোকে কৰা অশুচিতা, ব্যভিচাৰ আৰু কামুক কাৰ্য্যৰ বাবে অনুতাপ নকৰা বহুতকে মই শোক কৰিম।

অধ্যায় ১৩

১ মই তৃতীয়বাৰৰ বাবে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছো। দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখত প্ৰতিটো কথা প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব।
২ মই তোমালোকক আগতে কৈছো, আৰু দ্বিতীয়বাৰ উপস্থিত হোৱাৰ দৰে তোমালোকক ভৱিষ্যতবাণী কৰিছো; আৰু এতিয়া অনুপস্থিত হৈ মই এতিয়ালৈকে পাপ কৰা লোকসকলক আৰু আন সকলোলৈ লিখিছো যে যদি মই পুনৰ আহিলোঁ, তেন্তে মই ক্ষমা নকৰোঁ।
৩ যিহেতু তোমালোকে খ্ৰীষ্টই মোৰ দ্বাৰাই কথা কোৱাৰ প্ৰমাণ বিচাৰিছা, যিটো তোমালোকৰ বাবে দুৰ্বল নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ মাজত শক্তিশালী।
৪ কিয়নো তেওঁ দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰাই ক্ৰুচত দিয়া হ'লেও ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ জীয়াই আছে। কিয়নো আমিও তেওঁত দুৰ্বল, কিন্তু তোমালোকৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ লগত জীয়াই থাকিম।
৫ তোমালোকে বিশ্বাসত আছে নে নাই, তোমালোকে নিজকে পৰীক্ষা কৰা; নিজকে প্ৰমাণ কৰা। তোমালোকে নিন্দা নহ'লে যীচু খ্ৰীষ্ট তোমালোকৰ মাজত আছে বুলি তোমালোকে নিজেই নাজানানে?
৬ কিন্তু মই বিশ্বাস কৰোঁ যে তোমালোকে জানিবা যে আমি নিন্দা কৰা নহয়।
7 এতিয়া মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে তোমালোকে কোনো বেয়া কাম নকৰিবা; আমি অনুমোদিত যেন দেখাবলৈ নহয়, কিন্তু আমি নিন্দা কৰা হ'লেও তোমালোকে সৎ কাম কৰিবলৈ।"
৮ কিয়নো সত্যৰ বিৰোধিতা কৰি আমি একো কৰিব নোৱাৰোঁ।
৯ কিয়নো আমি দুৰ্বল হ'লে আৰু তোমালোক শক্তিশালী হ'লে আমি আনন্দিত হওঁ;
10 এই কাৰণে মই এই কথাবোৰ অনুপস্থিত হৈ লিখিছোঁ, যাতে প্ৰভুৱে মোক ধ্বংস কৰিবলৈ দিয়া শক্তিৰ অনুসাৰে তীক্ষ্ণতা ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ।
১১ শেষত, ভাইসকল, বিদায়। সিদ্ধ হওক, সৌভাগ্যৱান হওক, এক মনৰ হওক, শান্তিৰে জীয়াই থাকক; আৰু প্ৰেম আৰু শান্তিৰ ঈশ্বৰ তোমালোকৰ লগত থাকিব।
১২ পবিত্ৰ চুমা দি ইজনে সিজনক সম্ভাষণ জনাওক।
১৩ সকলো পবিত্ৰ লোকে আপোনাক প্ৰণাম জনাইছে।
১৪ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ মিলন তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক।

আমিন। (কৰিন্থীয়াসকললৈ লিখা দ্বিতীয়খন পত্ৰ তীত আৰু লুকাছে মেচিডোনিয়াৰ এখন নগৰ ফিলিপিৰ পৰা লিখিছিল।)

গালাতীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, এজন পাঁচনি, (মানুহৰ পৰা নহয়, মানুহৰ দ্বাৰাও নহয়, কিন্তু যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু পিতৃ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই, যিজনে তেওঁক মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে;
২ মোৰ লগত থকা সকলো ভাইয়ে গালাতিয়াৰ মণ্ডলীলৈ।
৩ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৪ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে এই দুষ্ট জগতৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তেওঁ আমাৰ পাপৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।
৫ তেওঁৰ মহিমা চিৰকাললৈকে হওক। আমিন।
৬ খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত তোমালোকক আন এটা শুভবাৰ্ত্তালৈ মাতি অনাৰ পৰা তোমালোক ইমান সোনকালে আঁতৰি যোৱাত মই আচৰিত হৈছো।
৭ যি আন নহয়; কিন্তু কিছুমানে তোমালোকক অশান্তি দিয়ে আৰু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তাক বিকৃত কৰিব বিচাৰে।
৮ কিন্তু আমি বা স্বৰ্গৰ পৰা অহা এজন স্বৰ্গদূতে আমি তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰা শুভবাৰ্ত্তাৰ বাহিৰে আন কোনো শুভবাৰ্ত্তা তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰিলেও তেওঁ অভিশপ্ত হওক।
9 আমি আগতে কোৱাৰ দৰে এতিয়া পুনৰ কওঁ, যদি কোনোৱে তোমালোকে লাভ কৰা শুভবাৰ্ত্তাৰ বাহিৰে আন কোনো শুভবাৰ্ত্তা তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁ অভিশপ্ত হওক।
১০ কিয়নো মই এতিয়া মানুহক বুজাই দিওঁ নে ঈশ্বৰক? নে মই মানুহক সন্তুষ্ট কৰিব বিচাৰো? কিয়নো যদি মই এতিয়াও মানুহক সন্তুষ্ট কৰোঁ, তেন্তে মই খ্ৰীষ্টৰ দাস নহ'লোহেঁতেন।"
১১ কিন্তু হে ভাইসকল, মই তোমালোকক প্ৰমাণ কৰি দিওঁ যে মোৰ পৰা যি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে, সেয়া মানুহৰ অনুসাৰে নহয়।
১২ কিয়নো যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশৰ দ্বাৰাহে মই মানুহৰ পৰা পোৱা নাছিলোঁ, শিকাইও হোৱা নাছিলোঁ।
১৩ কিয়নো তোমালোকে আগতে ইহুদীসকলৰ ধৰ্মত মোৰ কথা-বতৰাৰ বিষয়ে শুনিছা যে মই ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক অত্যাচাৰ কৰি নষ্ট কৰি পেলালোঁ।
১৪ মোৰ পূৰ্বপুৰুষৰ পৰম্পৰাৰ প্ৰতি অধিক উৎসাহী হৈ মোৰ নিজৰ জাতিত মোৰ সমকক্ষ বহুততকৈ ইহুদী ধৰ্মত লাভৱান হ'লোঁ।
১৫ কিন্তু যি ঈশ্বৰে মোক মোৰ মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰা পৃথক কৰিলে আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহত মোক মাতিলে।
১৬ মই তেওঁৰ পুত্ৰক জাতিবিলাকৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ মোৰ মাজত প্ৰকাশ কৰিবলৈ; লগে লগে মই মাংস আৰু তেজ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰা নাছিলো।
১৭ আৰু মই যিৰূচালেমলৈ মোৰ আগৰ পাঁচনিসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা নাছিলো; কিন্তু মই আৰবলৈ গৈ পুনৰ দমাচকলৈ উভতি আহিলোঁ।
১৮ তিনি বছৰৰ পাছত মই পিতৰক চাবলৈ যিৰূচালেমলৈ গৈ পোন্ধৰ দিন তেওঁৰ লগত থাকিলোঁ।
১৯ কিন্তু প্ৰভুৰ ভায়েক যাকোবৰ বাহিৰে আন পাঁচনিবিলাকক মই দেখা নাপালোঁ।
২০ আৰু ঈশ্বৰৰ আগত মই তোমালোকলৈ যিবোৰ কথা লিখিছো, সেইবোৰ মই মিছা নকওঁ।
২১ তাৰ পাছত মই অৰিয়া আৰু কিলিচিয়া অঞ্চললৈ আহিলোঁ;
২২ খ্ৰীষ্টত থকা যিহূদিয়াৰ মণ্ডলীবিলাকৰ আগত তেওঁক মুখেৰে অচিনাকি আছিল।
২৩ কিন্তু তেওঁলোকে কেৱল এই কথা শুনিছিল যে, যি জনে অতীতত আমাক অত্যাচাৰ কৰিছিল, তেওঁ এতিয়া সেই বিশ্বাসৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিছে।
২৪ তেওঁলোকে মোৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।

অধ্যায় ২

১ পাছত চৈধ্য বছৰৰ পাছত মই বাৰ্ণবাক লৈ যিৰূচালেমলৈ উঠিলোঁ আৰু তীতকো লগত লৈ গ'লোঁ।
২ মই প্ৰকাশৰ দ্বাৰাই ওপৰলৈ গৈ অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত যি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰো, সেই শুভবাৰ্ত্তাবোৰক প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, কিন্তু নামী লোকসকলক একান্তভাৱে, যাতে মই অসাৰভাৱে দৌৰি বা দৌৰিছিলো।
৩ কিন্তু মোৰ লগত থকা তীতেও গ্ৰীক হৈ চুন্নত কৰিবলৈ বাধ্য নহ'ল।
৪ আৰু সেই মিছা ভাইসকলৰ কাৰণে অজ্ঞাতে অনা হৈছিল, যিসকলে খ্ৰীষ্ট যীচুত আমাৰ যি স্বাধীনতা পাইছো, সেই স্বাধীনতাক চোৰাংচোৱাগিৰি কৰিবলৈ সোমাই আহিছিল, যাতে তেওঁলোকে আমাক দাসত্বলৈ আনিব পাৰে।
৫ আমি তেওঁৰ বশৱৰ্তী হৈ এঘণ্টাৰ বাবে নহয়; যাতে শুভবাৰ্তাৰ সত্যতা তোমালোকৰ লগত থাকিব পাৰে।
৬ কিন্তু যিসকলে কিছু পৰিমাণে যেন লাগিছিল, (তেওঁলোক যিয়েই নহওক কিয়, মোৰ বাবে কোনো গুৰুত্ব নাই; ঈশ্বৰে কাৰো ব্যক্তিক গ্ৰহণ নকৰে;) কিয়নো যিসকলে কিছু পৰিমাণে সন্মিলনত থকা যেন লাগিছিল, তেওঁলোকে মোৰ বাবে একো যোগ কৰা নাছিল।
7 কিন্তু সেই বিপৰীতে যেতিয়া তেওঁলোকে দেখিলে যে চুন্নতবিহীন লোকৰ শুভবাৰ্ত্তা পিতৰৰ ওচৰত যেনেকৈ মোৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হৈছে;
৮ (কিয়নো যি জনে পিতৰৰ দ্বাৰাই চুন্নতৰ পাঁচনি হিচাপে কাম কৰিছিল, তেওঁ অনা-ইহুদীসকলৰ প্ৰতি মোৰ মাজত শক্তিশালী আছিল।)
9 যেতিয়া যাকোব, কেফা আৰু যোহনে স্তম্ভ যেন লগা, মোক দিয়া অনুগ্ৰহ বুজি পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে মোক আৰু বাৰ্ণবাক সোঁহাত দিলে। যাতে আমি অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁলোকে চুন্নত কৰা লোকসকলৰ ওচৰলৈ যাম।"
১০ কেৱল তেওঁলোকে বিচাৰিছিল যে আমি দুখীয়াসকলক স্মৰণ কৰোঁ; মইও সেই একে কাম কৰিবলৈ আগ্ৰহী আছিলো।
১১ কিন্তু যেতিয়া পিতৰ আন্তিয়খিয়ালৈ আহিল, তেতিয়া মই তেওঁক মুখত প্ৰতিহত কৰিলোঁ, কাৰণ তেওঁ দোষী হ'ব।
১২ কিয়নো যাকোবৰ পৰা কোনো লোক অহাৰ আগতে তেওঁ অনা-ইহুদীসকলৰ লগত খাইছিল;

১৩ আন ইহুদীসকলেও তেওঁৰ লগত একেদৰে গোলমাল কৰিছিল; ইমানেই যে বাৰ্ণবাকো তেওঁলোকৰ ছলনাৰে লৈ যোৱা হ'ল।
১৪ কিন্তু তেওঁলোকে শুভবাৰ্ত্তাৰ সত্যতাৰ অনুসাৰে সৎভাৱে চলি থকা দেখি মই পিতৰক তেওঁলোকৰ সকলোৰে আগত ক'লোঁ, "তুমি ইহুদী হৈ যদি ইহুদীসকলৰ দৰে নহয়, অনা-ইহুদীসকলৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে জীয়াই থাকে, তেন্তে আপুনি কিয় বাধ্য কৰায়।" অনা-ইহুদীসকলে ইহুদীসকলৰ দৰে জীয়াই থাকিবলৈ?
১৫ আমি যি স্বভাৱতে ইহুদী, অনা-ইহুদীসকলৰ পাপী নহয়;
১৬ আমি যে বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা নহয়, কিন্তু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়, সেই বিষয়ে আমিও যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰিলোঁ : কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মাংসক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা নহ'ব।
১৭ কিন্তু আমি যদি খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হ'বলৈ বিচাৰো, তেনেহ'লে আমি নিজেও পাপী হোৱা দেখা যায়, তেন্তে খ্ৰীষ্টই পাপৰ সেৱক নেকি? ভগৱানে নকৰক।
১৮ কিয়নো মই ধ্বংস কৰা বস্তুবোৰ যদি পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম, তেন্তে মই নিজকে অপৰাধী কৰি লওঁ।
১৯ কিয়নো মই বিধানৰ দ্বাৰাই বিধানৰ বাবে মৃত হৈছো, যাতে মই ঈশ্বৰৰ বাবে জীয়াই থাকিব পাৰো।
২০ মই খ্ৰীষ্টৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া হ'লোঁ, তথাপিও মই জীয়াই আছো; তথাপিও মই নহয়, কিন্তু খ্ৰীষ্ট মোৰ মাজত জীয়াই আছে;
২১ মই ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহক বিফল নকৰো;

অধ্যায় ৩

তোমালোকৰ মাজত ক্ৰুচত দিয়া হৈছে ?
২ মই তোমালোকৰ পৰা কেৱল এই কথা শিকিব বিচাৰিছো, তোমালোকে বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই আত্মা লাভ কৰা নে বিশ্বাসৰ শুনাত?
৩ তোমালোক ইমান মূৰ্খ নেকি? আত্মাত আৰম্ভ কৰি, এতিয়া তোমালোক মাংসৰ দ্বাৰাই সিদ্ধ হ'লনে?
৪ তোমালোকে ইমানবোৰ কষ্ট অথলে ভোগ কৰিলা নে? যদি এতিয়াও অসাৰ হয়।
৫ এতেকে যি জনে তোমালোকৰ মাজত আত্মাৰ সেৱা কৰে আৰু তোমালোকৰ মাজত আচৰিত কাৰ্য্য কৰে, তেওঁ বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কৰে নে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই কৰে?
৬ যেনেকৈ অব্ৰাহামে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে আৰু তেওঁক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হ'ল।
৭ এতেকে তোমালোকে জানিবা যে যিবিলাক বিশ্বাসী, তেওঁলোক অব্ৰাহামৰ সন্তান।
৮ ঈশ্বৰে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদীসকলক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিব বুলি শাস্ত্ৰই অব্ৰাহামক শুভবাৰ্ত্তাৰ আগত প্ৰচাৰ কৰি ক'লে, "তোমাৰ দ্বাৰাই সকলো জাতি আশীৰ্ব্বাদ হ'ব।"
9 এতেকে বিশ্বাসী অব্ৰাহামৰ লগত যিবিলাক বিশ্বাসী সকল আশীৰ্ব্বাদিত হয়।
১০ কিয়নো বিধানৰ কৰ্ম্মত থকা যি সকল অভিশাপৰ অধীন;
১১ কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত কোনো বিধানৰ দ্বাৰাই যে ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা নহয়, সেয়া স্পষ্ট;
১২ আৰু বিধান বিশ্বাসৰ দ্বাৰা নহয়;
১৩ খ্ৰীষ্টই আমাক বিধানৰ অভিশাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে আৰু আমাৰ কাৰণে অভিশাপ হৈ পৰিল;
১৪ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰত অব্ৰাহামৰ আশীৰ্ব্বাদ আহিব। যাতে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আত্মাৰ প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰিব পাৰো।
১৫ ভাইসকল, মই মানুহৰ আচাৰ অনুসাৰে কথা কওঁ; যদিও ই কেৱল মানুহৰ নিয়ম হয়, তথাপিও যদি ইয়াক নিশ্চিত কৰা হয়, তেন্তে কোনেও বাতিল নকৰে বা তাত যোগ নকৰে।
১৬ অব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশধৰক প্ৰতিজ্ঞা কৰা হ'ল। তেওঁ নকয়, "বুজবোৰক, বহুতৰ দৰে; কিন্তু এজনৰ দৰে, আৰু তোমাৰ বংশলৈ, যিটো হৈছে খ্ৰীষ্ট।"
১৭ মই এই কথা কওঁ যে খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা যি নিয়ম দৃঢ় হৈছিল, সেই নিয়ম, যি নিয়ম চাৰিশ ত্ৰিশ বছৰৰ পাছত হৈছিল, সেই নিয়ম বাতিল কৰিব নোৱাৰে, যাতে ই প্ৰতিজ্ঞাৰ কোনো কাৰ্য্যকৰী নহয়।
১৮ কিয়নো যদি উত্তৰাধিকাৰ বিধানৰ পৰা হয়, তেন্তে সেয়া আৰু প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰা নহয়;
১৯ তেন্তে বিধানৰ সেৱা কিয়? যি বংশৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰা হৈছিল, সেই বীজ অহালৈকে ইয়াক অপৰাধৰ কাৰণে যোগ কৰা হৈছিল; আৰু ইয়াক এজন মধ্যস্থতাৰ হাতত স্বৰ্গদূতৰ দ্বাৰা নিযুক্ত কৰা হৈছিল।
২০ এতিয়া মধ্যস্থতাকাৰী এজনৰ মধ্যস্থতাকাৰী নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰ এক।
২১ তেন্তে বিধান ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধে নেকি? ঈশ্বৰে নকৰক, কিয়নো যদি কোনো বিধান দিয়া হ'লহেঁতেন, যিয়ে জীৱন দিব পাৰিলেহেঁতেন, তেন্তে নিশ্চয় বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতা হ'লহেঁতেন।
২২ কিন্তু শাস্ত্ৰই সকলোকে পাপৰ অধীনত সমাপ্ত কৰিলে, যাতে যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই প্ৰতিজ্ঞা বিশ্বাসীসকলক দিয়া হয়।
২৩ কিন্তু বিশ্বাস অহাৰ আগতেই আমি বিধানৰ অধীনত ৰখা হৈছিলোঁ, আৰু সেই বিশ্বাসৰ বাবে বন্ধ হৈ আছিলোঁ।
২৪ এই কাৰণে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'বলৈ আমাক খ্ৰীষ্টৰ ওচৰলৈ নিবলৈ বিধান আমাৰ বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক আছিল।
২৫ কিন্তু সেই বিশ্বাস অহাৰ পাছত আমি আৰু কোনো স্কুলৰ শিক্ষকৰ অধীনত নাথাকো।
২৬ কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত বিশ্বাস কৰি তোমালোক সকলোৱে ঈশ্বৰৰ সন্তান।
২৭ কিয়নো তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লৈছে, তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টক পিন্ধিছে।
২৮ ইহুদী বা গ্ৰীক, দাস, মুক্ত, পুৰুষ বা মহিলা নাই, কিয়নো তোমালোক সকলোৱে খ্ৰীষ্ট যীচুত এক।
২৯ আৰু যদি তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ হয়, তেন্তে তোমালোক অব্ৰাহামৰ বংশ আৰু প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী।

অধ্যায় ৪

১ এতিয়া মই কওঁ, উত্তৰাধিকাৰী যেতিয়ালৈকে সন্তান হৈ থাকে, তেতিয়ালৈকে তেওঁ সকলোৰে প্ৰভু হ'লেও দাসতকৈ কোনো পাৰ্থক্য নাথাকে;

২ কিন্তু পিতৃৰ নিৰ্ধাৰিত সময়লৈকে গুৰু আৰু ৰাজ্যপালৰ অধীনত থাকে।
৩ সেইদৰে আমিও শিশু অৱস্থাত জগতৰ প্ৰাণীৰ অধীনত দাসত্বত আছিলো।
৪ কিন্তু সেই সময়ৰ পূৰ্ণতা আহিলত, ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰক পঠালে, যি এজন নাৰীৰ দ্বাৰা গঠিত আৰু বিধানৰ অধীনত গঠিত।
৫ আমি বিধানৰ অধীন হোৱা সকলক মুক্ত কৰিবলৈ, যাতে আমি পুত্ৰ হিচাপে ল'ব পাৰো।
৬ আৰু তোমালোক পুত্ৰ হোৱাৰ বাবে ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰৰ আত্মাক তোমালোকৰ হৃদয়লৈ পঠিয়াইছে, "আব্বা, পিতৃ।"
৭ এই কাৰণে তুমি আৰু দাস নহয়, কিন্তু পুত্ৰ হৈ আছা; আৰু যদি পুত্ৰ, তেন্তে খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ উত্তৰাধিকাৰী।
৮ কিন্তু তোমালোকে ঈশ্বৰক চিনি নোপোৱাৰ সময়ত যিবিলাক স্বভাৱতে দেৱতা নহয়, তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিছিলা।
9 কিন্তু এতিয়া, তোমালোকে ঈশ্বৰক চিনি পোৱাৰ পাছত বা সঠিককৈ ক'বলৈ গ'লে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পৰিচিত হোৱাৰ পাছত, তোমালোকে পুনৰ সেই দুৰ্বল আৰু ভিক্ষাৰী উপাদানবোৰৰ ওচৰলৈ কেনেকৈ ঘূৰি আহিবা, যাৰ তোমালোকে পুনৰ দাসত্ব হ'ব বিচাৰিছা?
১০ তোমালোকে দিন, মাহ, সময় আৰু বছৰ পালন কৰা।
১১ মই তোমালোকক ভয় কৰো, যাতে মই তোমালোকক অসাৰ পৰিশ্ৰম কৰি দিওঁ।
১২ ভাইসকল, মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মোৰ দৰে হওক; কিয়নো মই তোমালোকৰ দৰে, তোমালোকে মোক একেবাৰেই আঘাত কৰা নাই।"
১৩ তোমালোকে জানো যে কেনেকৈ মাংসৰ দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰাই প্ৰথমে তোমালোকক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ।
১৪ মোৰ মাংসত থকা মোৰ পৰীক্ষাক তোমালোকে তুচ্ছজ্ঞান কৰা নাছিলা আৰু অগ্ৰাহ্য কৰা নাছিলা; কিন্তু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দৰে মোক ঈশ্বৰৰ দূত হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলে।
১৫ তেন্তে তোমালোকে যি আশীৰ্ব্বাদৰ কথা কৈছিলা, ক'ত? কিয়নো মই তোমালোকক সাক্ষ্য দিছোঁ যে, যদি সম্ভৱ হ'লহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে নিজৰ চকু উলিয়াই মোক দিলেহেঁতেন।"
১৬ এতেকে মই তোমালোকক সত্য কোৱাৰ কাৰণে তোমালোকৰ শত্ৰু হৈ পৰিছো নে?
১৭ তেওঁলোকে তোমালোকক উৎসাহেৰে প্ৰভাৱিত কৰে, কিন্তু ভাল নহয়; হয়, তেওঁলোকে তোমালোকক বাদ দিব, যাতে তোমালোকে তেওঁলোকক প্ৰভাৱিত কৰিবা।
১৮ কিন্তু মই কেৱল তোমালোকৰ লগত থাকিলেই নহয়, সদায় ভাল কামত উদ্যমী হোৱাটো ভাল।
১৯ মোৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ, তোমালোকৰ মাজত খ্ৰীষ্ট গঠন নোহোৱালৈকে মই পুনৰ জন্ম দিওঁ।
২০ মই এতিয়া তোমালোকৰ লগত উপস্থিত থাকিবলৈ আৰু মোৰ মাত সলনি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছো; কিয়নো মই তোমালোকৰ ওপৰত সন্দেহ কৰি থিয় হৈ আছো।
২১ হে বিধানৰ অধীন হ'ব বিচৰা, মোক কোৱা, বিধানৰ কথা নুশুনেনে?
২২ কিয়নো লিখা আছে, অব্ৰাহামৰ দুজন পুত্ৰ আছিল, এজনৰ দাসী আৰু আনজন মুক্ত মহিলাৰ পৰা।
২৩ কিন্তু যিজন দাসীৰ পৰা আহিছিল, তেওঁ মাংসৰ অনুসাৰে জন্ম লৈছিল; কিন্তু মুক্ত মহিলাগৰাকীৰ তেওঁ প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই হৈছিল।
২৪ যিবিলাক কথা এটা ৰূপক, কিয়নো এই দুটা নিয়ম; চিনয় পৰ্ব্বতৰ পৰা অহা, যিজনে দাসত্বৰ সৃষ্টি কৰে, সেয়া হৈছে আগৰ।
২৫ কিয়নো এই অগাৰ আৰবৰ চিনাই পৰ্ব্বত, আৰু ই যিৰূচালেমক উত্তৰ দিয়ে আৰু নিজৰ সন্তানসকলৰ সৈতে দাসত্বত আছে।
২৬ কিন্তু ওপৰৰ যিৰূচালেম মুক্ত, যি আমাৰ সকলোৰে মাতৃ।
২৭ কিয়নো লিখা আছে, হে প্ৰসৱ নকৰা বন্ধ্যা, আনন্দিত হোৱা; হে প্ৰসৱ নথকা হে, কান্দি কান্দা, কিয়নো স্বামী থকাতকৈ নিৰ্জন লোকৰ বহুত বেছি সন্তান আছে।"
২৮ ভাইসকল, আমিও ইচহাকৰ দৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্তান।
২৯ কিন্তু তেতিয়া মাংসৰ অনুসাৰে জন্ম লোৱা জনে আত্মাৰ অনুসাৰে জন্ম লোৱা জনক অত্যাচাৰ কৰিছিল, এতিয়াও তেনেকুৱাই হৈছে।
৩০ তথাপিও শাস্ত্ৰই কি কয়? দাসী আৰু পুত্ৰক বাহিৰ কৰি দিয়ক, কিয়নো দাসীৰ পুত্ৰই মুক্ত মহিলাৰ পুত্ৰৰ উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব।
৩১ এতেকে ভাইসকল, আমি দাসীৰ সন্তান নহয়, কিন্তু মুক্তসকলৰ সন্তান।

অধ্যায় ৫

১ এতেকে খ্ৰীষ্টই যি স্বাধীনতাৰে আমাক মুক্ত কৰিলে, সেই স্বাধীনতাত দৃঢ় হৈ থাকক, আৰু পুনৰ দাসত্বৰ যুগৰ লগত জড়িত নহ'ব।
২ চোৱা, মই পৌলে তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোকে চুন্নত কৰা, তেন্তে খ্ৰীষ্টই তোমালোকক একো লাভ নকৰে।
৩ কিয়নো চুন্নত হোৱা প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ আগত মই পুনৰ সাক্ষ্য দিওঁ যে তেওঁ গোটেই বিধান পালন কৰিবলৈ ঋণী।
৪ তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাক বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়, তোমালোকৰ বাবে খ্ৰীষ্টৰ কোনো কাৰণ নাই; তোমালোক অনুগ্ৰহৰ পৰা পতিত হৈছা।
৫ কিয়নো আমি আত্মাৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতাৰ আশাৰ বাবে অপেক্ষা কৰোঁ।
৬ কিয়নো যীচু খ্ৰীষ্টত চুন্নত বা অচুন্নৎ কোনো লাভ নাই; কিন্তু প্ৰেমৰ দ্বাৰাই কাম কৰা বিশ্বাস।
৭ তোমালোকে ভালদৰে দৌৰিলা; তোমালোকে সত্যৰ আজ্ঞা পালন নকৰিবলৈ কোনে বাধা দিলে?
৮ এই বুজাবুজি তোমালোকক মাতি অনাৰ পৰা নহয়।
৯ অলপ খমিৰে গোটেই গোটটো খমিৰ কৰে।
১০ মই তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰভুৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰোঁ যে তোমালোকে আন কোনো চিন্তা নকৰিবা;
১১ আৰু ভাইসকল, মই যদি এতিয়াও চুন্নতৰ প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেন্তে মই কিয় অত্যাচাৰ ভোগ কৰি আছো? তেতিয়া ক্ৰুচৰ অপৰাধ বন্ধ হৈ যায়।
১২ মই বিচাৰো যে তেওঁলোক আনকি কাটি পেলোৱা হ'ব, যিয়ে তোমালোকক কষ্ট দিয়ে।

১৩ কিয়নো, ভাইসকল, তোমালোকক মুক্তিৰ বাবে আহ্বান কৰা হৈছে; কেৱল মাংসৰ বাবে স্বাধীনতাক ব্যৱহাৰ নকৰিব, কিন্তু প্ৰেমৰ দ্বাৰাই ইজনে সিজনক সেৱা কৰক।
১৪ কিয়নো সকলো বিধান একে বাক্যৰে পূৰ্ণ হয়; আপুনি নিজৰ নিচিনাকৈ আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিব লাগিব।
১৫ কিন্তু যদি তোমালোকে ইজনে সিজনক কামোৰা আৰু গ্ৰাস কৰে, তেন্তে সাৱধান হওক যাতে তোমালোকে ইজনে সিজনক নাশ নহয়।
১৬ এতেকে মই এই কথা কওঁ, আত্মাত চলা, তেতিয়া তোমালোকে মাংসৰ কামনা পূৰণ নকৰিবা।
১৭ কিয়নো মাংসই আত্মাৰ বিৰুদ্ধে আৰু আত্মাই মাংসৰ বিৰুদ্ধে কামনা কৰে;
১৮ কিন্তু যদি তোমালোক আত্মাৰ পৰিচালিত হয়, তেন্তে তোমালোক বিধানৰ অধীন নহয়।
১৯ এতিয়া মাংসৰ কৰ্মবিলাক প্ৰকাশ পাইছে; ব্যভিচাৰ, ব্যভিচাৰ, অশুচিতা, কামুকতা,
২০ মূৰ্তিপূজা, ডাইনী, ঘৃণা, ভিন্নতা, অনুকৰণ, ক্ৰোধ, বিবাদ, বিদ্ৰোহ, পাষণ্ডতা,
২১ ঈৰ্ষা, হত্যা, মদ্যপান, ভোগ-বিলাস আৰু এনেধৰণৰ কথা, মই আগতে তোমালোকক কওঁ, যেনেকৈ মই আগতে তোমালোকক কৈছিলো যে, যিসকলে এনে কাম কৰে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব।
২২ কিন্তু আত্মাৰ ফল হৈছে প্ৰেম, আনন্দ, শান্তি, ধৈৰ্য্য, কোমলতা, মঙ্গল, বিশ্বাস;
২৩ নম্ৰতা, সংযম;
২৪ খ্ৰীষ্টৰ যিবিলাকে মৰম আৰু কামনাৰ সৈতে মাংসক ক্ৰুচত দিলে।
২৫ আমি যদি আত্মাত জীয়াই থাকোঁ, তেন্তে আমিও আত্মাত চলি যাওঁ আহক।
২৬ আমি ইজনে সিজনক ক্ৰোধিত কৰি, ইজনে সিজনক ঈৰ্ষা কৰি অসাৰ মহিমাৰ কামনা নকৰিবা।

অধ্যায় ৬

১ ভাইবিলাক, তোমালোক যিবিলাক আধ্যাত্মিক, কোনো দোষত ধৰা পৰে, তেনেক নম্ৰতাৰ আত্মাৰে পুনৰুদ্ধাৰ কৰা; নিজকে বিবেচনা কৰা, যাতে তুমিও পৰীক্ষাত নপৰে।"
২ তোমালোকে ইজনে সিজনৰ বোজা বহন কৰা, আৰু এইদৰে খ্ৰীষ্টৰ বিধান পালন কৰা।
৩ কিয়নো কোনোৰে যদি নিজকে কিবা বুলি ভাবে, তেতিয়া তেওঁ নিজকে প্ৰতাৰণা কৰে।
৪ কিন্তু প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ কৰ্ম পৰীক্ষা কৰক, তেতিয়া তেওঁ আনৰ প্ৰতি নহয়, কেৱল নিজৰ মাজতে আনন্দ কৰিব।
৫ কিয়নো প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ বোজা বহন কৰিব।
৬ যি জনে বাক্যত শিকায়, তেওঁ সকলো ভাল কামত শিকোৱাজনৰ লগত যোগাযোগ কৰক।
৭ প্ৰতাৰিত নহ'বা; ঈশ্বৰক উপহাস কৰা নহয়;
৮ কিয়নো যি জনে নিজৰ মাংসৰ বাবে বীজ সিঁচিব, তেওঁ মাংসৰ পৰা বিনষ্ট হ'ব; কিন্তু যি জনে আত্মাৰ বাবে বীজ সিঁচিব, তেওঁ আত্মাৰ পৰা অনন্ত জীৱন লাভ কৰিব।
৯ আৰু আমি ভাল কামত ক্লান্ত নহওঁক;
১০ এতেকে আমি যেনেকৈ সুযোগ পাওঁ, তেনেকৈ আমি সকলো মানুহৰ মঙ্গল কৰোঁহঁক, বিশেষকৈ বিশ্বাসৰ ঘৰৰ লোকসকলৰ বাবে।
১১ তোমালোকে দেখিছা যে মই তোমালোকলৈ মোৰ নিজৰ হাতেৰে কিমান ডাঙৰ চিঠি লিখিলোঁ।
১২ যিবিলাকে শাৰীৰিক ৰূপত সুন্দৰ পৰিচয় দিব বিচাৰে, তেওঁলোকে তোমালোকক চুন্নত কৰিবলৈ বাধ্য কৰে; কেৱল খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ কাৰণে তেওঁলোকে যাতে অত্যাচাৰৰ সন্মুখীন নহয়।
১৩ কিয়নো চুন্নত হোৱা সকলে নিজেও বিধান পালন নকৰে; কিন্তু তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাংসত গৌৰৱ কৰিবলৈ তোমালোকক চুন্নত কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা।
১৪ কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ বাহিৰে মই গৌৰৱ কৰিবলৈ নিষেধ কৰক, যাৰ দ্বাৰাই জগত মোৰ আৰু মই জগতৰ বাবে ক্ৰুচত দিয়া হ'ল।
১৫ কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত চুন্নৎ বা অচুন্নৎ কোনো একো লাভ নহয়, কিন্তু নতুন সৃষ্টি।
১৬ যিবিলাকে এই নিয়ম অনুসাৰে চলিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত শান্তি, দয়া আৰু ঈশ্বৰৰ ইস্রায়েলৰ ওপৰত হওক।
১৭ এতিয়াৰ পৰা কোনেও মোক অশান্তি নিদিব, কিয়নো মোৰ শৰীৰত প্ৰভু যীচুৰ চিন আছে।
১৮ ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ আত্মাৰ সৈতে হওক। আমিন। (ৰোমৰ পৰা লিখা গালাতীয়াসকললৈ।)

ইফিচীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি, ইফিচত থকা পবিত্ৰ লোকসকলক আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুত বিশ্বাসী লোকসকলক।
২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰক ধন্য হওক, যিজনে খ্ৰীষ্টত স্বৰ্গস্থানত সকলো আধ্যাত্মিক আশীৰ্বাদ দি আমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
৪ আমি যেনেকৈ জগতৰ ৰচনা হোৱাৰ আগতেই তেওঁৰ দ্বাৰাই আমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে আমি তেওঁৰ আগত প্ৰেমত পবিত্ৰ আৰু নিৰ্দোষী হওঁ।
৫ তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে নিজৰ বাবে সন্তান জন্ম দিবলৈ আমাক পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত কৰিলে।
৬ তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ মহিমাৰ প্ৰশংসাৰ বাবে, য'ত তেওঁ আমাক প্ৰিয়জনৰ মাজত গ্ৰহণ কৰা হৈছে।
7 তেওঁৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ ধন অনুসাৰে তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই আমি মুক্তি পালোঁ, পাপৰ ক্ষমা পালোঁ;
৮ তেওঁ আমাৰ আগত সকলো জ্ঞান আৰু বিচক্ষণতাৰে প্ৰচুৰ হ'ল;
9 তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁৰ ইচ্ছাৰ ৰহস্য আমাক জনালে।
১০ যাতে সময়ৰ পূৰ্ণতাৰ সময়ত তেওঁ স্বৰ্গত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তু খ্ৰীষ্টত একত্ৰিত কৰিব পাৰে; আনকি তেওঁৰ মাজতো;
১১ যি জনে নিজৰ ইচ্ছামতে সকলো কাম কৰে, তেওঁৰ উদ্দেশ্য অনুসাৰে পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত হৈ আমিও তেওঁৰ দ্বাৰাই উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিলোঁ।
১২ আমি তেওঁৰ মহিমাৰ প্ৰশংসাৰ কাৰণে হওঁ, যিজনে প্ৰথমে খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰিছিল।
১৩ তোমালোকে সত্যৰ বাক্য, তোমালোকৰ পৰিত্ৰাণৰ শুভবাৰ্ত্তা শুনা পাছত, তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলা।
১৪ তেওঁৰ মহিমাৰ প্ৰশংসাৰ কাৰণে ক্ৰয় কৰা সম্পত্তিৰ মুক্তি নোহোৱালৈকে আমাৰ উত্তৰাধিকাৰী।
১৫ এতেকে মইও প্ৰভু যীচুত তোমালোকৰ বিশ্বাস আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমৰ কথা শুনি।
১৬ মোৰ প্ৰাৰ্থনাত তোমালোকৰ নাম উল্লেখ কৰি তোমালোকৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিয়া বন্ধ নকৰিবা;
১৭ মহিমাৰ পিতৃ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ জ্ঞানেৰে তোমালোকক জ্ঞান আৰু প্ৰকাশৰ আত্মা দিব।
১৮ তোমালোকৰ বুদ্ধিৰ চকু আলোকিত হোৱা; যাতে তেওঁৰ আহ্বানৰ আশা কি আৰু পবিত্ৰ লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মহিমাৰ ধন কিমান, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।
১৯ আৰু তেওঁৰ মহাশক্তিৰ কাৰ্য্য অনুসাৰে আমাৰ বিশ্বাসীসকলৰ বাবে তেওঁৰ শক্তিৰ অতিশয় মহত্ত্ব কি?
20 খ্ৰীষ্টত তেওঁক মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰি স্বৰ্গ স্থানত নিজৰ সোঁহাতে ৰাখিলে।
২১ সকলো ৰাজত্ব, শক্তি, শক্তি, আধিপত্য আৰু প্ৰত্যেক নামতকৈ বহু ওপৰত, কেৱল এই জগততে নহয়, কিন্তু আগন্তুক জগততো।
২২ তেওঁ সকলো বস্তু তেওঁৰ ভৰিৰ তলত ৰাখি তেওঁক মণ্ডলীৰ সকলো বিষয়ৰ মুৰব্বী হ'বলৈ দিলে।
২৩ সেইটোৱেই তেওঁৰ শৰীৰ, যিজনে সকলোকে সকলোৰে পৰিপূৰ্ণ কৰে।

অধ্যায় ২

১ আৰু অপৰাধ আৰু পাপত মৃত হোৱা তোমালোকক তেওঁ সজীৱ কৰি তুলিলে;
২ সেই সময়ত তোমালোকে এই জগতৰ গতিপথ অনুসাৰে, বতাহৰ শক্তিৰ অধ্যক্ষ, যি আত্মাই এতিয়া অবাধ্যতাৰ সন্তানসকলৰ মাজত কাম কৰে, অনুসাৰে চলিছিলা।
৩ তেওঁলোকৰ মাজতো আমি সকলোৱে নিজৰ মাংস আৰু মনৰ আকাংক্ষা পূৰণ কৰি অতীতৰ সময়ত আমাৰ মাংসৰ কামনাবোৰত লাগিছিলোঁ; আৰু আনৰ দৰে স্বভাৱতে ক্ৰোধৰ সন্তান আছিল।
৪ কিন্তু যি ঈশ্বৰে দয়াত ধনী, তেওঁৰ মহাপ্ৰেমৰ কাৰণে আমাক প্ৰেম কৰিলে।
৫ আমি পাপত মৃত হৈ থকাৰ সময়তো খ্ৰীষ্টৰ সৈতে আমাক সজীৱ কৰি তুলিলে;
৬ আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুত আমাক একেলগে উত্থাপন কৰিলে আৰু স্বৰ্গস্থানত একেলগে বহিবলৈ দিলে।
7 যাতে আগন্তুক যুগত তেওঁ খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই আমাৰ প্ৰতি দয়া কৰি নিজৰ অনুগ্ৰহৰ অত্যন্ত ধন-সম্পত্তি প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।
৮ কিয়নো অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই তোমালোক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাইছা; আৰু সেয়া তোমালোকৰ পৰা নহয়;
৯ কৰ্মৰ কাৰণে নহয়, যাতে কোনোৱে গৌৰৱ নকৰে।
১০ কিয়নো আমি খ্ৰীষ্ট যীচুত সৎকৰ্মৰ কাৰণে সৃষ্টি হোৱা তেওঁৰ কাৰ্য, যিবিলাক ঈশ্বৰে আগতীয়াকৈ আমি সেইবোৰত চলিবলৈ নিৰ্ধাৰণ কৰিছে।
১১ এতেকে মনত ৰাখিবা যে, তোমালোকে অতীতত মাংসত অনা-ইহুদী আছিলা, যিসকলক হাতেৰে নিৰ্মিত মাংসত চুন্নত হোৱা বুলি কোৱা হয়;
১২ সেই সময়ত তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ অবিহনে ইস্ৰায়েলৰ দেশৰ পৰা বিদেশী আৰু প্ৰতিজ্ঞাৰ নিয়মৰ পৰা বিদেশী হৈ আছিলা, আৰু জগতত কোনো আশা নাছিল আৰু ঈশ্বৰৰ অবিহনে আছিলা।
১৩ কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই কেতিয়াবা দূৰত থকা তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ তেজৰ দ্বাৰাই ওচৰ চাপিছে।
১৪ কিয়নো তেওঁৱেই আমাৰ শান্তি, যিজনে দুয়োকে একত্ৰিত কৰিলে আৰু আমাৰ মাজৰ বিভাজনৰ মাজৰ দেৱাল ভাঙি পেলালে;
১৫ তেওঁ নিজৰ মাংসত শত্ৰুতা, আজ্ঞাৰ বিধান বিলুপ্ত কৰিলে; কিয়নো নিজৰ মাজত দুজনৰ পৰা এজন নতুন মানুহ সৃষ্টি কৰিবলৈ, তেনেকৈয়ে শান্তি কৰিবলৈ;
১৬ আৰু ক্ৰুচৰ দ্বাৰাই শত্ৰুতাক বধ কৰি, ক্ৰুচৰ দ্বাৰাই দুয়োৰে সৈতে একে শৰীৰত মিলন ঘটাব।
১৭ তাতে আহি দূৰৈত থকা তোমালোক আৰু ওচৰৰ লোকসকলৰ আগত শান্তিৰ প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৮ কিয়নো তেওঁৰ দ্বাৰাই আমি দুয়ো এক আত্মাৰ দ্বাৰাই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো।

১৯ এতেকে তোমালোক আৰু বিদেশী আৰু বিদেশী নহয়, কিন্তু পবিত্ৰ লোক আৰু ঈশ্বৰৰ ঘৰৰ সহ-নাগৰিক হ’বা;
২০ আৰু পাঁচনি আৰু ভাববাদীসকলৰ ভেটিৰ ওপৰত নিৰ্মিত, যীচু খ্ৰীষ্ট নিজেই প্ৰধান চুক শিল;
২১ তেওঁৰ মাজত সমস্ত অট্টালিকা প্ৰভুত পবিত্ৰ মন্দিৰলৈ গঢ় লৈ উঠিছে।
২২ তেওঁৰ দ্বাৰাই তোমালোকক আত্মাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বাসস্থান হিচাপে গঢ়ি তোলা হৈছে।

অধ্যায় ৩

১ এই কাৰণে মই পৌল, তোমালোক অনা-ইহুদীসকলৰ কাৰণে যীচু খ্ৰীষ্টৰ বন্দী।
২ যদি তোমালোকে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে শুনিছা।
৩ তেওঁ প্ৰকাশৰ দ্বাৰাই মোক ৰহস্য প্ৰকাশ কৰিলে; (যেনেকৈ মই আগতে কম শব্দৰে লিখিছিলো,
৪ তোমালোকে পঢ়িলে খ্ৰীষ্টৰ ৰহস্যৰ বিষয়ে মোৰ জ্ঞান বুজি পাবা)
৫ যিদৰে এতিয়া তেওঁৰ পবিত্ৰ পাঁচনি আৰু ভাববাদীসকলৰ আগত আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ পোৱাৰ দৰে আন যুগত মানুহৰ সন্তানসকলৰ আগত সেই বিষয়ে প্ৰকাশ কৰা হোৱা নাছিল;
৬ যাতে অনা-ইহুদীবিলাক সতীৰ্থ উত্তৰাধিকাৰী আৰু একে শৰীৰৰ আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ দ্বাৰাই খ্ৰীষ্টত তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ অংশীদাৰ হ’ব।
7 ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মোক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দান অনুসাৰে মই তাৰ পৰিচাৰক হিচাপে পৰিগণিত হ’লোঁ।
৮ সকলো পবিত্ৰ লোকৰ ভিতৰত ক্ষুদ্ৰ, মোক এই অনুগ্ৰহ দিয়া হৈছে যে মই অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত খ্ৰীষ্টৰ অন্বেষণ ধন-সম্পত্তিৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰোঁ।
9 আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰত জগতৰ আদিৰে পৰা লুকাই থকা ৰহস্যৰ সঙ্গতি কি, সকলোকে দেখা কৰিবলৈ।
১০ এই উদ্দেশ্যে যাতে এতিয়া স্বৰ্গস্থানৰ ৰাজত্ব আৰু ক্ষমতাবিলাকক ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন প্ৰজ্ঞাৰ বিষয়ে মণ্ডলীয়ে জানিব পাৰে।
১১ তেওঁ আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুত যি অনন্ত উদ্দেশ্যৰ উদ্দেশ্য লৈছিল;
১২ তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ ওপৰত সাহস আৰু আস্থাে ৰে প্ৰৱেশ কৰিব পাৰো।
১৩ এতেকে মই বিচাৰো যে তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ দুখ-কষ্টত তোমালোকে কষ্ট নকৰিবা, যিটো তোমালোকৰ মহিমা।
১৪ এই কাৰণে মই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃৰ আগত আঁঠু লৈ।
১৫ তেওঁৰ পৰা আকাশ-পৃথিৱীৰ গোটেই বংশৰ নামকৰণ কৰা হৈছে;
১৬ তেওঁ তোমালোকক নিজৰ মহিমাৰ ধন অনুসাৰে অন্তৰ্নিহিত মানুহৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই শক্তিৰে শক্তিশালী হ’বলৈ অনুমতি দিব;
১৭ যাতে খ্ৰীষ্টই বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হৃদয়ত বাস কৰে; যে, তোমালোকে প্ৰেমত শিপাই থকা আৰু স্থিৰ হৈ,
১৮ বহল, দৈৰ্ঘ্য, গভীৰতা আৰু উচ্চতা সকলো পবিত্ৰ লোকৰ লগত বুজিব পাৰিব;
১৯ আৰু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ সকলো পূৰ্ণতাৰে পৰিপূৰ্ণ হ’বলৈ, জ্ঞানতকৈও অধিক খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমক জানিবলৈ।
20 আমাৰ মাজত যি শক্তিৰ অনুসাৰে আমি বিচৰা বা চিন্তা কৰা সকলোতকৈ বেছিকৈ কৰিব পৰা জনক।
২১ অনন্তহীন জগতত খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ মহিমা হওক। আমিন।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে মই যিহোৱাৰ বন্দী, তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে, তোমালোকক যি আমন্ত্ৰণেৰে আহ্বান কৰা হৈছে, সেই আমন্ত্ৰণৰ যোগ্য হৈ চলক।
২ সকলো নম্ৰতা আৰু নম্ৰতাৰে, সহনশীলতাৰে, প্ৰেমত ইজনে সিজনক সহ্য কৰা;
৩ আত্মাৰ ঐক্যক শান্তিৰ বান্ধোনত ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰা।
৪ তোমালোকক মাতি অনাৰ এক আশাৰে যেনেকৈ তোমালোকক আহ্বান কৰা হৈছে, সেইদৰে এক দেহ আৰু এক আত্মা আছে;
৫ এক প্ৰভু, এক বিশ্বাস, এক বাপ্তিস্ম;
৬ এজন ঈশ্বৰ আৰু সকলোৰে পিতৃ, যি সকলোতকৈ ওপৰত, সকলোৰে দ্বাৰা আৰু তোমালোক সকলোৰে মাজত।
7 কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দানৰ পৰিমাপ অনুসাৰে আমাৰ প্ৰত্যেককে অনুগ্ৰহ দিয়া হৈছে।
৮ এই কাৰণে তেওঁ ক’লে, “যেতিয়া তেওঁ ওপৰলৈ উঠিছিল, তেতিয়া তেওঁ বন্দীসকলক বন্দী কৰি লৈছিল আৰু মানুহক উপহাৰ দিছিল।”
৯ (এতিয়া যেতিয়া তেওঁ আৰোহণ কৰিলে, তেন্তে তেওঁ প্ৰথমে পৃথিৱীৰ তলৰ অংশলৈ নামি অহাৰ বাহিৰে আন কি?
১০ যিজন অৱতৰণ কৰিলে, তেওঁ সকলো আকাশৰ ওপৰত আৰোহণ কৰিলে।
১১ তেওঁ কিছুমানক পাঁচনি দিলে; আৰু কিছুমানে ভাববাদী; আৰু কিছুমান, সুসমাচাৰক; আৰু কিছুমান, পাষ্টৰ আৰু শিক্ষক;
১২ পবিত্ৰ লোকসকলৰ সিদ্ধতা, পৰিচৰ্যাৰ কাম আৰু খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰ গঠনৰ কাৰণে।
১৩ যেতিয়ালৈকে আমি সকলোৱে বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ জ্ঞানৰ একতাত, খ্ৰীষ্টৰ পূৰ্ণতাৰ উচ্চতাৰ পৰিমাপলৈকে এজন সিদ্ধ মানুহৰ ওচৰলৈ নাযাওঁ।
১৪ যাতে আমি এতিয়া আৰু সন্তান নহওঁ, ইফালে সিফালে ঠেলি দিয়া, আৰু মানুহৰ ছলনা আৰু ধূৰ্ত কৌশলৰ দ্বাৰা ইফালে সিফালে ঠেলি দিয়া আৰু প্ৰতাৰণা কৰা।
১৫ কিন্তু প্ৰেমেৰে সত্য কথা কোৱা, সকলো বিষয়তে তেওঁৰ লগত ডাঙৰ হওঁক, যিজন মূৰ, খ্ৰীষ্ট।
১৬ তেওঁৰ পৰা গোটেই শৰীৰটো যথাযথভাৱে সংযুক্ত আৰু প্ৰত্যেক গাঁঠিৰ দ্বাৰা সংযুক্ত হৈ প্ৰতিটো অংগৰ পৰিমাপ অনুসাৰে সংযুক্ত হৈ প্ৰেমত নিজকে গঢ়ি তুলিবলৈ শৰীৰ বৃদ্ধি কৰে।
১৭ এতেকে মই এই কথা কৈছোঁ আৰু প্ৰভুত সাক্ষ্য দিছোঁ যে, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে আন অনা-ইহুদীসকলে তেওঁলোকৰ অসাৰ মনৰ দৰে চলি নাথাকিবা।

১৮ তেওঁলোকৰ অন্তৰৰ অন্ধতাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ জীৱনৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ পৰিল।
১৯ যিবিলাকে অতীত অশুচিতাত লোভেৰে সকলো অশুচিতা কৰিবলৈ নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।
২০ কিন্তু তোমালোকে খ্ৰীষ্টক তেনেকৈ শিকিব পৰা নাই;
২১ যীচুৰ সত্য যেনেকৈ তোমালোকে তেওঁৰ কথা শুনা আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই শিক্ষা লাভ কৰা।
২২ তোমালোকে আগৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ বিষয়ে সেই পুৰণি মানুহক আঁতৰাই পেলাওক, যিজন প্ৰতাৰণামূলক কামনাৰ অনুসাৰে বিকৃত হৈ পৰিছে;
২৩ আৰু তোমালোকৰ মনৰ আত্মাত নবীকৰণ কৰা;
২৪ আৰু ঈশ্বৰৰ অনুসাৰে ধাৰ্মিকতা আৰু সত্য পবিত্ৰতাৰে সৃষ্টি হোৱা নতুন মানুহ পিন্ধা।
২৫ এতেকে মিছা কথা বাদ দি, প্ৰত্যেকেই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ লগত সত্য কথা কোৱা, কিয়নো আমি ইজনে সিজনৰ অংগ।
২৬ তোমালোকে ক্ৰোধ কৰা, পাপ নকৰিবা;
২৭ আৰু চয়তানক স্থান নিদিব।
২৮ চুৰি কৰা লোকে আৰু চুৰি নকৰিবা, বৰঞ্চ তেওঁ নিজৰ হাতেৰে ভাল বস্তু কাম কৰি পৰিশ্ৰম কৰক, যাতে তেওঁ আৰ্তজনক দিব পাৰে।
২৯ তোমালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো অশুভ বাক্য ওলাই নাযাব, কিন্তু শ্ৰোতাসকলৰ অনুগ্ৰহৰ পৰিচৰ্যা হ'ব পৰাকৈ যি ভাল কথা ওলাই নাযাব।
৩০ আৰু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ আত্মাক শোক নকৰিবা।
৩১ তোমালোকৰ পৰা সকলো তিক্ততা, ক্ৰোধ, ক্ৰোধ, হুলস্থুল আৰু কু-কথাবোৰ সকলো কু-অভিপ্ৰায়ৰ সৈতে দূৰ হওক।
৩২ আৰু খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তোমালোকক যেনেকৈ ক্ষমা কৰিলে, তোমালোকে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি দয়ালু, কোমল হৃদয়, ইজনে সিজনক ক্ষমা কৰা।

অধ্যায় ৫

১ এতেকে প্ৰিয় সন্তানৰ দৰে তোমালোক ঈশ্বৰৰ অনুগামী হোৱা;
২ আৰু খ্ৰীষ্টই যেনেকৈ আমাক প্ৰেম কৰিলে, আৰু আমাৰ কাৰণে সুগন্ধি সুগন্ধিৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিজকে বলিদান আৰু বলিদান দিলে, তেনেকৈ প্ৰেমত চলা।
৩ কিন্তু পবিত্ৰ লোকৰ দৰে ব্যভিচাৰ আৰু সকলো অশুচিতা বা লোভৰ নাম এবাৰো তোমালোকৰ মাজত নাথাকিব;
৪ অশ্লীল কথা, মূৰ্খৰ কথা বা ঠাট্টা, অসুবিধা নহয়;
৫ কিয়নো তোমালোকে এই কথা জানো যে, কোনো বেশ্যা, অশুচি, লোভী, যি মূৰ্তিপূজক, তেওঁৰ খ্ৰীষ্ট আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত কোনো উত্তৰাধিকাৰ নাই।
৬ কোনেও তোমালোকক অসাৰ কথাৰে প্ৰতাৰণা নকৰিবা, কিয়নো এইবোৰৰ কাৰণে অবাধ্য সন্তানসকলৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ আহিব।
৭ এতেকে তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগত ভাগ লোৱা নহবা।
৮ কিয়নো তোমালোক কেতিয়াবা অন্ধকাৰ আছিলা, কিন্তু এতিয়া প্ৰভুত পোহৰ হৈছা;
৯ (কিয়নো আত্মাৰ ফল সকলো মঙ্গল, ধাৰ্মিকতা আৰু সত্যত থাকে;)
১০ প্ৰভুৰ বাবে কি গ্ৰহণযোগ্য সেই বিষয়ে পৰীক্ষা কৰা।
১১ আৰু অন্ধকাৰৰ অফল কৰ্মৰ লগত সঙ্গতি নকৰিবা, বৰঞ্চ সেইবোৰক তিৰস্কাৰ কৰা।
১২ কিয়নো তেওঁলোকৰ বিষয়ে গোপনে কৰা কামবোৰৰ কথা কোৱাটোও লজ্জাজনক।
১৩ কিন্তু তিৰস্কাৰ কৰা সকলো বস্তু পোহৰৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ পায়;
১৪ এই কাৰণে তেওঁ ক'লে, "হে শুই থকা লোক জাগ্ৰত হৈ মৃতৰ মাজৰ পৰা উঠি যোৱা, তেতিয়া খ্ৰীষ্টই তোমাক পোহৰ দিব।"
১৫ এতেকে তোমালোকে মূৰ্খৰ দৰে নহয়, কিন্তু জ্ঞানী বুলি সতৰ্কতাৰে চলে।
১৬ সময় মুক্ত কৰা, কিয়নো দিনবোৰ অশুভ।
১৭ এতেকে তোমালোকে অবুদ্ধিমান নহবা, কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা কি সেই বিষয়ে বুজিবা।
১৮ আৰু দ্ৰাক্ষাৰসত মদ্যপান নকৰিবা, য'ত অতিৰিক্ততা থাকে; কিন্তু আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা;
19 গীতমালা, গীত আৰু আধ্যাত্মিক গীতেৰে নিজৰ লগত কথা পাতক, প্ৰভুৰ আগত হৃদয়ত গান গাই আৰু সুৰ কৰি থাকক;
২০ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে সকলো বিষয়ৰ বাবে পিতৃ ঈশ্বৰক সদায় ধন্যবাদ দিয়ক;
২১ ঈশ্বৰৰ ভয়ত ইজনে সিজনৰ অধীন হোৱা।
২২ ভাৰ্য্যাসকল, প্ৰভুৰ অধীনৰ দৰে নিজৰ স্বামীৰ অধীন হোৱা।
২৩ কিয়নো খ্ৰীষ্ট যেনেকৈ মণ্ডলীৰ মূৰ, স্বামীও স্ত্ৰীৰ মূৰ;
২৪ এতেকে মণ্ডলী যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ বশৱৰ্তী হয়, তেনেকৈ ভাৰ্য্যাসকলেও সকলো বিষয়তে নিজৰ স্বামীৰ অধীন হওক।
২৫ হে স্বামীসকল, খ্ৰীষ্টই মণ্ডলীক যেনেকৈ প্ৰেম কৰিলে আৰু তাৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে, তেনেকৈ তোমালোকৰ পত্নীসকলক প্ৰেম কৰক;
২৬ তেওঁ বাক্যৰ দ্বাৰাই পানীৰে ধুই পবিত্ৰ কৰি শুদ্ধ কৰিব পাৰে।
২৭ যাতে তেওঁ নিজৰ আগত এখন গৌৰৱময় মণ্ডলী উপস্থাপন কৰিব পাৰে, য'ত দাগ বা বলিৰেখা বা তেনে কোনো বস্তু নাথাকে; কিন্তু পবিত্ৰ আৰু নিৰ্দোষ হ'ব লাগে।
২৮ তেনেকৈ পুৰুষে নিজৰ স্ত্ৰীক নিজৰ শৰীৰৰ দৰে প্ৰেম কৰা উচিত। যিজনে নিজৰ পত্নীক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিজকে প্ৰেম কৰে।
২৯ কিয়নো কোনোৱেই নিজৰ মাংসক কেতিয়াও ঘৃণা কৰা নাছিল; কিন্তু প্ৰভুৱে মণ্ডলীক পোষণ আৰু লালন-পালন কৰে।
৩০ কিয়নো আমি তেওঁৰ শৰীৰ, মাংস আৰু হাড়ৰ অংগ।
৩১ এই কাৰণে পুৰুষে পিতৃ-মাতৃক এৰি পত্নীৰ লগত সংযুক্ত হ'ব আৰু দুয়োজন এক মাংস হ'ব।
৩২ এইটো এটা ডাঙৰ ৰহস্য, কিন্তু মই খ্ৰীষ্ট আৰু মণ্ডলীৰ বিষয়ে কওঁ।
৩৩ তথাপিও তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই নিজৰ পত্নীক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰক; আৰু পত্নীয়ে স্বামীক শ্ৰদ্ধা কৰা দেখিছে।

অধ্যায় ৬

১ সন্তানসকল, প্ৰভুত তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰা;
২ তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; (যিটো প্ৰতিজ্ঞাৰ সৈতে প্ৰথম আজ্ঞা;)
৩ যাতে তোমাৰ মংগল হয়, আৰু তুমি পৃথিৱীত দীৰ্ঘদিন জীয়াই থাকিবা।
৪ আৰু হে পিতৃবিলাক, তোমালোকৰ সন্তানক ক্ৰোধ নকৰিবা;
৫ হে দাসসকল, খ্ৰীষ্টৰ দৰে তোমালোকৰ প্ৰভুসকলৰ আজ্ঞাকাৰী হওঁক;
৬ মানুহক সন্তুষ্ট কৰাৰ দৰে চকুৰ সেৱাৰ দ্বাৰা নহয়; কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দাস হিচাপে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাক হৃদয়ৰ পৰা পালন কৰি;
৭ মানুহৰ প্ৰতি নহয়, প্ৰভুৰ দৰে সৎ ইচ্ছাৰে সেৱা কৰা।
৮ তেওঁ জানিছিল যে কোনোৱে যি ভাল কাম কৰে, তেওঁ দাস বা মুক্ত হওক, প্ৰভুৰ পৰা সেই একেই লাভ কৰিব।
৯ আৰু হে প্ৰভুসকল, তোমালোকৰ প্ৰভুও যে স্বৰ্গত আছে, সেই কথা জানি, ভাবুকি সহ্য কৰি তেওঁলোকৰ প্ৰতিও একে কাম কৰা; আৰু তেওঁৰ লগত ব্যক্তিৰ সন্মানো নাই।
১০ শেষত হে মোৰ ভাইসকল, প্ৰভুত আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ শক্তিত শক্তিশালী হওক।
১১ তোমালোকে চয়তানৰ কৌশলৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'ব পৰাকৈ ঈশ্বৰৰ সমস্ত কৱচ পিন্ধা।
১২ কিয়নো আমি মাংস আৰু তেজৰ বিৰুদ্ধে নহয়, কিন্তু ৰাজ্যপালৰ বিৰুদ্ধে, শক্তিৰ বিৰুদ্ধে, এই জগতৰ অন্ধকাৰৰ অধিপতিসকলৰ বিৰুদ্ধে, ওখ ঠাইত আধ্যাত্মিক দুষ্টতাৰ বিৰুদ্ধে মল্লযুঁজ কৰোঁ।
১৩ এতেকে তোমালোকে অশুভ দিনত প্ৰতিহত কৰিব পৰাকৈ আৰু সকলো কৰি থিয় হ'ব পৰাকৈ ঈশ্বৰৰ সমস্ত কৱচ তোমালোকৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।
১৪ এতেকে তোমালোকৰ কঁকাল সত্যৰে বান্ধি, আৰু ধাৰ্মিকতাৰ বুকুৰ পাত পিন্ধি থিয় হৈ থাকক;
১৫ আৰু শান্তিৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ প্ৰস্তুতিৰ বাবে তোমালোকৰ ভৰিৰ জোতা পিন্ধিছিলা;
১৬ সৰ্বোপৰি, বিশ্বাসৰ ঢাল লোৱা, যাৰ সহায়ত তোমালোকে দুষ্টৰ সকলো অগ্নিময় বাণি নুমুৱাব পাৰিবা।
১৭ আৰু পৰিত্ৰাণৰ হেলমেট আৰু আত্মাৰ তৰোৱাল, যিটো ঈশ্বৰৰ বাক্য লৈ।
১৮ আত্মাৰ দ্বাৰাই সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু প্ৰাৰ্থনাৰে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকৰ কাৰণে সকলো অধ্যৱসায় আৰু প্ৰাৰ্থনাৰে ইয়াৰ প্ৰতি সতৰ্ক হৈ থকা;
১৯ আৰু মোৰ কাৰণে, শুভবাৰ্ত্তাৰ ৰহস্যৰ বিষয়ে জানিবলৈ মই সাহসেৰে মোৰ মুখ মেলিবলৈ।
২০ যাৰ কাৰণে মই বান্ধ খাই থকা দূত, যাতে মই ক'ব লাগে, সেইদৰে সাহসেৰে কথা ক'ব পাৰো।
২১ কিন্তু তোমালোকে মোৰ কাম-কাজ আৰু মই কেনেকৈ কৰিম, সেই বিষয়ে জানিবলৈ, প্ৰিয় ভাই আৰু প্ৰভুত বিশ্বাসী সেৱক তিখিকে তোমালোকক সকলো কথা জনাব।
২২ তোমালোকে আমাৰ বিষয়বোৰ জানিবলৈ আৰু তেওঁ তোমালোকৰ হৃদয়ক সান্ত্বনা দিবৰ কাৰণে মই তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছো।
২৩ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা ভাইসকলৰ শান্তি আৰু বিশ্বাসৰ সৈতে প্ৰেম হওক।
২৪ যিসকলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক আন্তৰিকতাৰে প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ হওক। আমিন। (ৰোমৰ পৰা লিখা ইফিচীয়াসকললৈ, তিকিকাছে।)

ফিলিপীয়া

অধ্যায় ১

১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দাস পৌল আৰু তীমথিয়ক ফিলিপিয়াত থকা খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকলৈ আৰু বিচপ আৰু ডিকনসকলৰ সৈতে।
২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৩ তোমালোকৰ প্ৰতি স্মৰণ কৰাৰ সময়ত মই মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছো।
৪ তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ প্ৰত্যেক প্ৰাৰ্থনাত সদায় আনন্দৰে অনুৰোধ কৰা;
৫ প্ৰথম দিনাৰ পৰা এতিয়ালৈকে শুভবাৰ্ত্তাত তোমালোকৰ সঙ্গতি;
৬ এই কথাতেই বিশ্বাস কৰোঁ যে, যি জনে তোমালোকৰ মাজত ভাল কাম আৰম্ভ কৰিছে, তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দিনলৈকে সেই কাম পালন কৰিব।
৭ তোমালোকক মোৰ হৃদয়ত থকাৰ কাৰণে, তোমালোক সকলোৰে বিষয়ে মই যেনেকৈ চিন্তা কৰাটো উচিত; যিহেতু মোৰ বান্ধোনত, আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ ৰক্ষা আৰু দৃঢ়তাত, তোমালোক সকলোৰে মোৰ অনুগ্ৰহৰ অংশীদাৰ।
৮ কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষ্য যে মই যীচু খ্ৰীষ্টৰ অন্তৰত তোমালোক সকলোকে কিমান আকাংক্ষা কৰোঁ।
৯ মই এই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, যাতে তোমালোকৰ প্ৰেম জ্ঞান আৰু সকলো বিচাৰত অধিক আৰু অধিক প্ৰচুৰ হয়;
১০ যাতে তোমালোকে উত্তম বস্তুবোৰক অনুমোদন কৰিবা; যাতে খ্ৰীষ্টৰ দিনলৈকে তোমালোক আন্তৰিক আৰু অপৰাধহীন হৈ থাকিবা;
১১ ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু প্ৰশংসাৰ কাৰণে যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই হোৱা ধাৰ্মিকতাৰ ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁ।
১২ কিন্তু, ভাইসকল, তোমালোকে বুজিব বিচাৰো যে মোৰ লগত ঘটা কথাবোৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ আগুৱাই নিয়াৰ বাবেহে পৰিল;
১৩ সেইদৰে খ্ৰীষ্টত মোৰ বান্ধোন গোটেই ৰাজপ্ৰসাদ আৰু আন সকলো ঠাইত প্ৰকাশ পায়;
১৪ মোৰ বান্ধোনৰ দ্বাৰা প্ৰভুত বিশ্বাসী হৈ থকা বহুতো ভাইয়ে ভয় নকৰাকৈ বাক্য ক’বলৈ বহুত বেছি সাহস কৰে।
১৫ কিছুমানে ঈৰ্ষা আৰু বিবাদৰ দ্বাৰাও খ্ৰীষ্টৰ প্ৰচাৰ কৰে; আৰু কিছুমানে সদিচ্ছাৰেও।
১৬ মোৰ বান্ধোনত দুখ বৃদ্ধি কৰিব বুলি ভাবি, তেওঁ আন্তৰিকতাৰে নহয়, বিবাদৰ দ্বাৰা খ্ৰীষ্টৰ প্ৰচাৰ কৰে।
১৭ কিন্তু আনজনে প্ৰেমৰ দ্বাৰাই জানিছিল যে মই শুভবাৰ্ত্তাৰ প্ৰতিৰক্ষাৰ বাবে নিযুক্ত হৈছো।
১৮ তেন্তে কি হ’ব? তথাপিও, সকলো প্ৰকাৰে, অভিনয় বা সত্যতাৰে হওক, খ্ৰীষ্টৰ প্ৰচাৰ কৰা হয়; আৰু মই তাত আনন্দিত হওঁ, আৰু আনন্দিত হ’ম।”
১৯ কিয়নো মই জানো যে তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আত্মাৰ যোগানৰ দ্বাৰাই মোৰ পৰিত্ৰাণ হ’ব।
২০ মোৰ আন্তৰিক প্ৰত্যাশা আৰু মোৰ আশাৰ অনুসাৰে, মই কোনো কামতে লাজ নাপাম, কিন্তু সদায়ৰ দৰে সকলো সাহসেৰে এতিয়াও জীৱনৰ দ্বাৰাই হওক বা মৃত্যুৰ দ্বাৰাই হওক, মোৰ শৰীৰত খ্ৰীষ্টক মহিমামণ্ডিত কৰা হ’ব।
২১ কিয়নো মোৰ কাৰণে জীয়াই থকা খ্ৰীষ্ট, আৰু মৰি যোৱাটোৱেই লাভ।
২২ কিন্তু মই যদি মাংসত জীয়াই আছো, তেন্তে এয়া মোৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল;
২৩ কিয়নো মই দুজনৰ মাজত সংকটত পৰিছো, আৰু খ্ৰীষ্টৰ লগত থাকিবলৈ মোৰ ইচ্ছা আছে; যিটো বহুত ভাল:
২৪ তথাপিও তোমালোকৰ বাবে মাংসত থকাটো অধিক প্ৰয়োজনীয়।
২৫ আৰু এই আস্থা ৰাখি মই জানো যে তোমালোকৰ আগুৱাই যোৱা আৰু বিশ্বাসৰ আনন্দৰ বাবে মই তোমালোক সকলোৰে লগত থাকিম আৰু থাকিম;
২৬ মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ অহাৰ দ্বাৰাই মোৰ কাৰণে যীচু খ্ৰীষ্টত তোমালোকৰ আনন্দ অধিক হ’ব।
২৭ মাথোঁ তোমালোকৰ কথা-বতৰা খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ দৰে হওক, যাতে মই আহি তোমালোকক দেখা পাওঁ বা অনুপস্থিত থাকোঁ, তোমালোকৰ কথা শুনিব পাৰোঁ, যাতে তোমালোকে একে আত্মাৰে থিয় হৈ বিশ্বাসৰ বাবে এক মনেৰে অটল হৈ থাকিবা শুভবাৰ্তাৰ;
২৮ আৰু তোমালোকৰ বিৰোধীসকলৰ দ্বাৰা কোনো কথাতে ভয় কৰা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণৰ চিনহে তেওঁলোকৰ বাবে বিনাশৰ স্পষ্ট চিন।
২৯ কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে তোমালোকক কেৱল তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰাই নহয়, তেওঁৰ কাৰণে কষ্ট ভোগ কৰাও দিয়া হৈছে;
৩০ তোমালোকে মোৰ মাজত যি বিবাদ দেখিলা, আৰু এতিয়া মোৰ মাজত থকা শুনা।

অধ্যায় ২

১ এতেকে যদি খ্ৰীষ্টত কোনো সান্ত্বনা, প্ৰেমৰ সান্ত্বনা, আত্মাৰ সঙ্গতি, অন্ত্ৰ আৰু দয়া।
২ তোমালোকে মোৰ আনন্দ পূৰ কৰা, তোমালোকে একে মনৰ, একে প্ৰেমেৰে, একে মনৰ আৰু একে মনৰ হোৱা।
৩ কাজিয়া বা অসাৰ অহংকাৰৰ দ্বাৰা কোনো কাম নকৰিবা; কিন্তু নম্ৰতাৰে প্ৰত্যেকেই আনক নিজতকৈ ভাল বুলি গণ্য কৰক।
৪ প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ কথালৈ নাচাক, কিন্তু প্ৰত্যেকেই আনৰ বিষয়লৈও চোৱা।
৫ খ্ৰীষ্ট যীচুতো যি মন আছিল, তোমালোকৰ মাজত থাকিবা।
৬ তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰূপ হৈ ঈশ্বৰৰ সমান হোৱাটো ডকাইতি বুলি নাভাবিলে।
৭ কিন্তু নিজকে কোনো সুখ্যাতিহীন কৰি দাসৰূপে নিজৰ ৰূপ লৈ মানুহৰ সদৃশ হ’ল।
৮ মানুহৰ দৰে ৰূপত দেখা পাই তেওঁ নিজকে নম্ৰ হ’ল আৰু মৃত্যুৰ আগলৈকে আজ্ঞাকাৰী হ’ল, ক্ৰুচৰ মৃত্যুলৈকে।
৯ এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক অতিশয় উন্নীত কৰিলে আৰু সকলো নামতকৈ অধিক নাম দিলে।
১০ যাতে যীচুৰ নামত স্বৰ্গৰ, পৃথিৱীৰ আৰু পৃথিৱীৰ তলৰ সকলো আঁঠু প্ৰণাম কৰে;

১১ আৰু পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে প্ৰত্যেক জিভাই যীচু খ্ৰীষ্টক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰিব লাগে।
১২ এতেকে হে মোৰ প্ৰিয়বিলাক, কেৱল মোৰ সান্নিধ্যৰ দৰে নহয়, কিন্তু এতিয়া মোৰ অনুপস্থিতিত বহুত বেছিকৈ তোমালোকে যিদৰে আজ্ঞা পালন কৰিলা, সেইদৰে ভয় আৰু কঁপনিৰে নিজৰ পৰিত্ৰাণৰ কাম কৰা।
১৩ কিয়নো ঈশ্বৰেই তোমালোকৰ মাজত নিজৰ ইচ্ছামতে ইচ্ছা আৰু কাম কৰিবলৈ কাম কৰে।
১৪ গুণগুণনি আৰু বিবাদ নোহোৱাকৈ সকলো কাম কৰক।
১৫ যাতে তোমালোক ঈশ্বৰৰ সন্তানসকল, তিৰস্কাৰহীন আৰু বিকৃত জাতিৰ মাজত নিৰ্দোষ আৰু অনিষ্ট হ'বা, যিসকলৰ মাজত তোমালোকে জগতত পোহৰৰ দৰে উজ্জ্বল হৈছা;
১৬ জীৱনৰ বাক্য ধৰি ৰাখক; যাতে মই খ্ৰীষ্টৰ দিনত আনন্দিত হওঁ, যে মই অসাৰভাৱে দৌৰা নাই, আৰু অসাৰ পৰিশ্ৰম কৰা নাই।"
১৭ হয়, আৰু যদি তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ বলিদান আৰু সেৱাৰ ওপৰত মই উৎসৰ্গিত হওঁ, তেন্তে মই তোমালোক সকলোৰে লগত আনন্দ আৰু আনন্দিত হওঁ।
১৮ সেই কাৰণে তোমালোকেও আনন্দ কৰা আৰু মোৰ লগত আনন্দ কৰা।
১৯ কিন্তু মই প্ৰভু যীচুৰে তোমালোকৰ ওচৰলৈ তীমথিয়ক পঠিয়াব বুলি বিশ্বাস কৰোঁ, যাতে তোমালোকৰ অৱস্থা জানিব পাৰি মইও সন্তুষ্ট হওঁ।
২০ কিয়নো মোৰ কোনো সমমনা মানুহ নাই, যিয়ে স্বাভাৱিকতে তোমাৰ অৱস্থাৰ প্ৰতি যত্ন ল'ব।
২১ কিয়নো সকলোৱে নিজৰ নিজৰ, যীচু খ্ৰীষ্টৰ বস্তু বিচৰা নাই।
২২ কিন্তু তোমালোকে তেওঁৰ প্ৰমাণ জানো যে, পিতৃৰ লগত পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ মোৰ লগত শুভবাৰ্ত্তাত সেৱা কৰিলে।
২৩ এতেকে মোৰ লগত কেনেকুৱা হ'ব তাক চাওঁতে মই তেওঁক তৎক্ষণাত পঠিয়াম বুলি আশা কৰিছোঁ।
২৪ কিন্তু মই প্ৰভুত বিশ্বাস কৰোঁ যে মই নিজেও সোনকালে আহিম।
২৫ তথাপিও মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ মোৰ ভাই ইপাফ্ৰদিতক পঠিয়াব লাগিব বুলি ভাবিলোঁ, যিজন মোৰ ভাই আৰু সহযোগী সৈনিক।
২৬ কিয়নো তেওঁ তোমালোক সকলোকে আকাংক্ষা কৰিছিল আৰু তেওঁ অসুস্থ হোৱাৰ কথা শুনিছিলা।
২৭ কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ ওচৰলৈ অসুস্থ আছিল; আৰু কেৱল তেওঁৰ ওপৰত নহয়, মোৰ ওপৰতো, যাতে মোৰ দুখৰ ওপৰত দুখ নাথাকে।
২৮ এতেকে তোমালোকে যেতিয়া তেওঁক পুনৰ দেখা পাবা, তেতিয়া তোমালোকে আনন্দিত হ'বা আৰু মোৰ দুখ কম হ'ব, তাৰ বাবে মই তেওঁক আৰু অধিক সাৱধানেৰে পঠালোঁ।
২৯ এতেকে তেওঁক প্ৰভুত সকলো আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰা; আৰু এনেধৰণৰ সুনাম ধৰি ৰাখক:
৩০ কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কাৰণে তেওঁ মৃত্যুৰ ওচৰ চাপিছিল, আৰু মোৰ প্ৰতি তোমালোকৰ সেৱাৰ অভাৱ পূৰণ কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ জীৱনৰ প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিলে।

অধ্যায় ৩

১ শেষত, মোৰ ভাইসকল, প্ৰভুত আনন্দ কৰা। তোমালোকলৈ একেবোৰ কথা লিখাটো মোৰ বাবে সঁচাকৈয়ে দুখজনক নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ বাবে ই নিৰাপদ।
২ কুকুৰৰ পৰা সাৱধান হওক, দুষ্টকৰ্মীৰ পৰা সাৱধান হওক, সংক্ষিপ্ততাৰ পৰা সাৱধান হওক।
৩ কিয়নো আমি সেই চুন্নতবিলাক, যিসকলে আত্মাত ঈশ্বৰক উপাসনা কৰোঁ, আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুত আনন্দ কৰোঁ, আৰু মাংসত কোনো বিশ্বাস নকৰো।
৪ যদিও মইও মাংসৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখিব পাৰো। যদি আন কোনোৱে মাংসত বিশ্বাস কৰিব পৰা বস্তু আছে বুলি ভাবে, তেন্তে মই অধিক।
৫ ইস্ৰায়েলৰ বংশৰ পৰা, বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা অষ্টম দিনত ইব্ৰীসকলৰ এজন ইব্ৰী চুন্নত হ'ল; বিধানৰ বিষয়ে মই ফৰীচী;
৬ উদ্যমৰ বিষয়ে, মণ্ডলীক অত্যাচাৰ কৰা; বিধানত থকা ধাৰ্মিকতাক স্পৰ্শ কৰি নিৰ্দোষী।
৭ কিন্তু যি বস্তু মোৰ বাবে লাভ হ'ল, সেইবোৰক মই খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে লোকচান বুলি গণ্য কৰিলোঁ।
৮ মই নিঃসন্দেহে, মোৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ জ্ঞানৰ উত্তমতাৰ কাৰণে মই সকলোকে হেৰুৱাই বুলি গণ্য কৰোঁ;
৯ আৰু মোৰ নিজৰ ধাৰ্ম্মিকতা, যি বিধানৰ পৰা পোৱা যায়, কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হোৱা ধাৰ্মিকতা, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতা তেওঁৰ মাজত দেখা পোৱা।
১০ তেওঁৰ মৃত্যুৰ অনুকূল হৈ তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ শক্তি আৰু তেওঁৰ দুখ-কষ্টৰ সঙ্গীতাক মই চিনি পাওঁ;
১১ মই যদি কোনো প্ৰকাৰে মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান লাভ কৰিব পাৰো।
১২ মই ইতিমধ্যে সিদ্ধ হোৱাৰ দৰে নহয়;
১৩ ভাইসকল, মই নিজকে ধৰিলে বুলি গণ্য নকৰো;
১৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰৰ উচ্চ আহ্বানৰ পুৰস্কাৰৰ বাবে মই চিহ্নৰ ফালে হেঁচা মাৰি ধৰিছো।
১৫ এতেকে আমি যিবিলাক সিদ্ধ হওঁ, আমি এনেকৈ চিন্তা কৰোঁহঁক;
১৬ তথাপি আমি ইতিমধ্যে যিখিনিত উপনীত হ'লোঁ, সেই একেই নিয়মেৰে চলি যাওঁ আহক, একে কথাতে মন কৰোঁহঁক।
১৭ ভাইসকল, মোৰ অনুগামী হোৱা, আৰু যিসকলে আমাক আদৰ্শ হিচাপে লৈছে, সেইদৰে চোৱা-চিতা কৰা লোকসকলক চিহ্নিত কৰা।
১৮ (কিয়নো বহুতে খোজ কাঢ়িছে, যিসকলৰ বিষয়ে মই তোমালোকক বহু সময়ত কৈছো, আৰু এতিয়া কান্দিও তোমালোকক কওঁ যে তেওঁলোক খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ শত্ৰু।
১৯ তেওঁলোকৰ অন্ত ধ্বংস, যাৰ ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ পেট, আৰু যাৰ মহিমা তেওঁলোকৰ লাজত থাকে, যিসকলে পাৰ্থিৱ বিষয়ত চিন্তা কৰে।)
২০ কিয়নো আমাৰ কথা-বতৰা স্বৰ্গত; তাৰ পৰাই আমি ত্ৰাণকৰ্তা প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক অপেক্ষা কৰি আছো।
২১ তেওঁ আমাৰ নিকৃষ্ট শৰীৰক সলনি কৰিব, যাতে তেওঁৰ গৌৰৱময় শৰীৰৰ নিচিনা হয়।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে, মোৰ প্ৰিয় আৰু আকাংক্ষিত ভাইসকল, মোৰ আনন্দ আৰু মুকুট, গতিকে প্ৰভুত দৃঢ় হৈ থাকা, মোৰ প্ৰিয় প্ৰিয়সকল।
২ ইয়োদিয়া আৰু চিন্টিখক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে তেওঁলোকে প্ৰভুত একে মনৰ হওক।
৩ আৰু হে সত্য যোৰসঙ্গী, মোৰ লগত শুভবাৰ্ত্তাত পৰিশ্ৰম কৰা মহিলাসকলক সহায় কৰা, ক্লেমেন্ট আৰু মোৰ আন আন সহকৰ্মীসকলকো সহায় কৰা, যিসকলৰ নাম জীৱনৰ পুস্তকত আছে।
৪ প্ৰভুত সদায় আনন্দ কৰা, আৰু মই পুনৰ কওঁ, আনন্দিত হোৱা।
৫ তোমালোকৰ সংযমতা সকলো মানুহে জনা হওক। প্ৰভু ওচৰ চাপিছে।
৬ কোনো কাৰণতে সাৱধান হোৱা; কিন্তু সকলো বিষয়তে প্ৰাৰ্থনা আৰু প্ৰাৰ্থনা আৰু ধন্যবাদেৰে আপোনালোকৰ অনুৰোধ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰকাশ কৰা।
৭ আৰু ঈশ্বৰৰ শান্তি, যি সকলো বুদ্ধিৰ অতিক্ৰম কৰে, সেই শান্তিয়ে খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হৃদয় আৰু মনক ৰক্ষা কৰিব।
৪ শেষত, ভাইসকল, যি সত্য, যি সৎ, যি ধাৰ্মিক, যি বিশুদ্ধ, যি মৰমলগা, যি ভাল কথা; যদি কোনো গুণ আছে, আৰু যদি কোনো প্ৰশংসা আছে, তেন্তে এইবোৰ কথা চিন্তা কৰক।
৯ তোমালোকে যিবিলাক শিকিলা, গ্ৰহণ কৰিলা, শুনা আৰু মোৰ মাজত দেখিলা, সেইবোৰ কৰক;
১০ কিন্তু মই প্ৰভুত অতিশয় আনন্দিত হ'লোঁ যে এতিয়া শেষত মোৰ প্ৰতি তোমালোকৰ যত্ন পুনৰ ফুলি উঠিল; য'ত তোমালোকেও সাৱধান আছিলা, কিন্তু তোমালোকৰ সুযোগৰ অভাৱ আছিল।
১১ মই যে অভাৱৰ কথা কওঁ, এনে নহয়, কিয়নো মই যি অৱস্থাত থাকোঁ, তাতেই সন্তুষ্ট হ'বলৈ শিকিলোঁ।
১২ মই নীচ হ'ব জানো আৰু প্ৰচুৰ হ'ব জানো;
১৩ মোক শক্তিশালী কৰা খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মই সকলো কৰিব পাৰো।
১৪ কিন্তু তোমালোকে মোৰ দুখ-কষ্টৰ লগত সম্পৰ্ক কৰি ভাল কাম কৰিলা।
১৫ এতিয়া তোমালোক ফিলিপীয়াসকলেও জানে যে, শুভবাৰ্ত্তাৰ আৰম্ভণিতে মই যেতিয়া মেচিডনিয়াৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, তেতিয়া কেৱল তোমালোকৰ বাহিৰে আন কোনো মণ্ডলীয়ে মোৰ লগত দান আৰু গ্ৰহণৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা নাছিল।
১৬ কিয়নো থিচলনীকাতো তোমালোকে মোৰ আৱশ্যকতাৰ কাৰণে বাৰে বাৰে পঠাইছা।
১৭ মই উপহাৰ বিচৰাৰ কাৰণে নহয়;
১৮ কিন্তু মোৰ সকলো আছে আৰু প্ৰচুৰতা আছে, তোমালোকৰ পৰা পঠোৱা বস্তুবোৰ ইপাফ্ৰদিতচৰ পৰা পাই মই পূৰ্ণ হৈ পৰিছো।
১৯ কিন্তু মোৰ ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ মহিমাৰ ধন অনুসাৰে তোমালোকৰ সকলো আৱশ্যকতা পূৰণ কৰিব।
২০ এতিয়া চিৰকাললৈকে ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ পিতৃৰ মহিমা হওক। আমিন।
২১ খ্ৰীষ্ট যীচুত প্ৰতিজন পবিত্ৰক প্ৰণাম কৰা। মোৰ লগত থকা ভাইসকলে তোমালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে।
২২ প্ৰধানকৈ কৈচৰৰ ঘৰৰ লোকসকলে সকলো পবিত্ৰ লোকে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে।
২৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত হওক। আমিন। (ৰোমৰ পৰা লিখা ফিলিপীয়াসকললৈ, ইপাফ্ৰডিটাছে।)

কলচীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয়;
২ কলচীয়াত থকা পবিত্ৰ আৰু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী ভাইবিলাকলৈ: আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৩ আমি তোমালোকৰ বাবে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ।
৪ আমি যিহেতু খ্ৰীষ্ট যীচুত তোমালোকৰ বিশ্বাস আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকৰ প্ৰতি তোমালোকৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে শুনিলোঁ।
৫ কিয়নো তোমালোকৰ বাবে স্বৰ্গত যি আশা ৰখা হৈছে, সেই আশা তোমালোকে আগতে শুভবাৰ্তাৰ সত্যৰ বাক্যত শুনিছিলা;
৬ যি তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে, যেনেকৈ সমগ্ৰ জগতত আহিছে; আৰু তোমালোকে যিদিনা শুনিছিলা আৰু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ সত্যতাৰে জানিছিলা, সেইদিনাৰ পৰাই তোমালোকৰ মাজতো ফল দিয়ে।
7 তোমালোকে আমাৰ প্ৰিয় সতীৰ্থ ইপাফ্ৰাচৰ পৰাও জানিব পাৰিলা, যি তোমালোকৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসী সেৱক;
৮ তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে আমাক প্ৰকাশ কৰিলে।
9 এই কাৰণে আমিও এই কথা শুনা দিনৰে পৰা তোমালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু সকলো জ্ঞান আৰু আধ্যাত্মিক বুদ্ধিৰে তেওঁৰ ইচ্ছাৰ জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰাটো বন্ধ কৰা নাই;
১০ তোমালোকে প্ৰভুৰ যোগ্য হৈ সকলোকে সন্তুষ্ট কৰিবলৈ, প্ৰত্যেক ভাল কামত ফলদায়ক হৈ আৰু ঈশ্বৰৰ জ্ঞানত বৃদ্ধি পাবা;
১১ তেওঁৰ গৌৰৱময় শক্তি অনুসাৰে সকলো শক্তিৰে শক্তিশালী হ'ল, আনন্দৰ সৈতে সকলো ধৈৰ্য্য আৰু ধৈৰ্য্যশীল হ'বলৈ;
১২ আলোকত পবিত্ৰ লোকসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অংশীদাৰ হ'বলৈ আমাক যোগ্য কৰি তোলা পিতৃক ধন্যবাদ দিয়ক।
১৩ তেওঁ আমাক অন্ধকাৰৰ শক্তিৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু তেওঁৰ প্ৰিয় পুত্ৰৰ ৰাজ্যলৈ আমাক অনুবাদ কৰিলে।
১৪ তেওঁৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই আমি মুক্তি পালোঁ, পাপৰ ক্ষমা।
১৫ তেওঁ অদৃশ্য ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি, প্ৰত্যেক জীৱৰ প্ৰথম সন্তান।
১৬ কিয়নো তেওঁৰ দ্বাৰাই স্বৰ্গত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো, দৃশ্যমান আৰু অদৃশ্য, সিংহাসন হওক, আধিপত্য বা ৰাজত্ব বা ক্ষমতা হওক;
১৭ তেওঁ সকলো বস্তুৰ আগত আছে আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো গঠিত।
১৮ তেওঁ দেহৰ মূৰ, মণ্ডলীৰ মূৰ; যাতে সকলো বিষয়তে তেওঁ প্ৰাধান্য পায়।
১৯ কিয়নো পিতৃয়ে সন্তুষ্ট কৰিলে যে তেওঁৰ মাজত সকলো পূৰ্ণতা বাস কৰা;
২০ আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচৰ তেজৰ দ্বাৰাই শান্তি স্থাপন কৰি, তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো কথা নিজৰ লগত মিলন কৰিবলৈ; পৃথিৱীৰ বস্তু হওক বা স্বৰ্গৰ বস্তু হওক, মই তেওঁৰ দ্বাৰাই কওঁ।"
২১ আৰু তোমালোক, যিবিলাক কেতিয়াবা দুষ্ট কৰ্মৰ দ্বাৰা বিচ্ছিন্ন আৰু শত্ৰু হৈ আছিলা, তথাপিও এতিয়া তেওঁ মিলন কৰিলে
২২ তেওঁৰ মাংসৰ দেহত মৃত্যুৰ দ্বাৰাই তোমালোকক পবিত্ৰ আৰু নিৰ্দোষী আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিত নিন্দনীয় নোহোৱাকৈ উপস্থাপন কৰিবলৈ।
২৩ যদি তোমালোকে স্থিতিশীল আৰু স্থিতিশীল বিশ্বাসত থাকিবা, আৰু তোমালোকে শুনা আৰু স্বৰ্গৰ তলত থকা প্ৰত্যেক জীৱক প্ৰচাৰ কৰা শুভবাৰ্তাৰ আশাৰ পৰা আঁতৰি নাযায়; যাৰ বাবে মই পৌল সেৱক হ'লোঁ;
২৪ এতিয়া তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ দুখ-কষ্টত আনন্দিত হোৱা আৰু তেওঁৰ শৰীৰৰ কাৰণে মোৰ মাংসত খ্ৰীষ্টৰ দুখ-কষ্টৰ পৰা যি পিছ পৰি আছে, তাক পৰিপূৰ্ণ কৰা।
২৫ ঈশ্বৰৰ বাক্য পূৰ্ণ কৰিবৰ বাবে তোমালোকৰ কাৰণে মোক দিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্য অনুসাৰে মই তাৰ পৰিচাৰক হিচাপে পৰিগণিত হ'লোঁ।
২৬ যুগ যুগ ধৰি যি ৰহস্য লুকাই আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ আগত প্ৰকাশ পাইছে।
২৭ ঈশ্বৰে অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত এই ৰহস্যৰ মহিমাৰ ধন কিমান সেই বিষয়ে জনাব বিচাৰিছিল; যি তোমালোকৰ মাজত থকা খ্ৰীষ্ট, মহিমাৰ আশা।
২৮ আমি প্ৰত্যেককে সতৰ্ক কৰি আৰু প্ৰত্যেককে সকলো জ্ঞানেৰে শিক্ষা দিওঁ; যাতে আমি প্ৰত্যেককে খ্ৰীষ্ট যীচুত সিদ্ধ দাঙি ধৰিব পাৰোঁ।
২৯ সেই কাৰণে মইও পৰিশ্ৰম কৰো, তেওঁৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে, যি জনে মোত শক্তিৰে কাম কৰে।

অধ্যায় ২

১ কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে আৰু লাওদিকিয়াত থকা লোকসকলৰ বাবে আৰু মোৰ মাংসত মোৰ মুখ দেখা নোপোৱা সকলোৰে বাবে মোৰ কিমান ডাঙৰ সংঘাত হৈছে, সেই কথা তোমালোকে জানিবা;
২ যাতে ঈশ্বৰৰ, পিতৃ আৰু খ্ৰীষ্টৰ ৰহস্যক স্বীকাৰ কৰিবলৈ, প্ৰেমত আৰু বুদ্ধিৰ সম্পূৰ্ণ আশ্বাসৰ সকলো ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ হৃদয়ক সান্ত্বনা দিয়া হয়;
৩ তেওঁৰ মাজত প্ৰজ্ঞা আৰু জ্ঞানৰ সকলো ধন লুকাই আছে।
৪ আৰু এই কথা মই কওঁ, যাতে কোনোৱে তোমালোকক প্ৰলোভনমূলক বাক্যৰে প্ৰলোভিত নকৰে।
৫ কিয়নো মই মাংসত অনুপস্থিত থাকিলেও আত্মাত তোমালোকৰ লগত আছোঁ, তোমালোকৰ শৃংখলা আৰু খ্ৰীষ্টত তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ দৃঢ়তাক দেখি আনন্দিত হৈ আছো।
৬ এতেকে তোমালোকে যেনেকৈ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুক গ্ৰহণ কৰিলা, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁৰ লগত চলিবা।
7 তোমালোকক শিকোৱা অনুসাৰে তেওঁৰ মাজত শিপাই থকা আৰু গঢ় লৈ উঠা আৰু বিশ্বাসত সুদৃঢ় হৈ থকা।

৮ খ্ৰীষ্টৰ অনুসাৰে নহয়, মানুহৰ প্ৰথাৰ অনুসাৰে, জগতৰ আদিম প্ৰাথমিক অনুসাৰে দৰ্শন আৰু অসাৰ প্ৰতাৰণাৰ দ্বাৰা কোনোৰে তোমালোকক লুট নকৰিবলৈ সাৱধান হওক।
৯ কিয়নো শাৰীৰিকভাৱে ঈশ্বৰত্বৰ সকলো পূৰ্ণতা তেওঁৰ মাজত বাস কৰে।
১০ আৰু সকলো ৰাজত্ব আৰু ক্ষমতাৰ মুৰব্বী তেওঁৰ দ্বাৰাই তোমালোক সম্পূৰ্ণ হৈছা।
১১ খ্ৰীষ্টৰ চুন্নতৰ দ্বাৰাই মাংসৰ পাপৰ দেহ আঁতৰাই তোমালোক হাত নোহোৱা চুন্নতৰ সৈতে তেওঁৰ দ্বাৰাই চুন্নত কৰা হ'ল।
১২ বাপ্তিস্মত তেওঁৰ লগত সমাধিস্থ কৰা হ'ল, য'ত তেওঁক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা ঈশ্বৰৰ কাৰ্য্যৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তোমালোক তেওঁৰ লগত পুনৰুত্থিত হ'লা।
১৩ আৰু তোমালোকৰ পাপ আৰু তোমালোকৰ মাংসৰ অচুন্নতত মৃত হৈ, তেওঁ তোমালোকৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰি তেওঁৰ লগত সজীৱ কৰি তুলিলে;
১৪ আমাৰ বিৰোধী নিয়মৰ হাতৰ আখৰ মচি পেলালে আৰু ক্ৰুচত পেলাই দি বাটৰ পৰা আঁতৰাই পেলালে;
১৫ আৰু ৰাজত্ব আৰু ক্ষমতা লুট কৰি, তাতে তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়লাভ কৰি তেওঁলোকৰ বিষয়ে প্ৰকাশ্য প্ৰকাশ কৰিলে।
১৬ এতেকে কোনোৱে তোমালোকক আহাৰ, পানীয়, বা পবিত্ৰ দিন, অমাৱস্যা বা বিশ্ৰামবাৰৰ বিষয়ে বিচাৰ নকৰিব।
১৭ যিবোৰ আহিবলগীয়া কথাবোৰৰ ছাঁ; কিন্তু শৰীৰ খ্ৰীষ্টৰ।
১৮ কোনেও নিজৰ মাংসিক মনৰ দ্বাৰা অসাৰভাৱে ডাঙৰ-দীঘল হৈ নিজৰ ইচ্ছামতে নম্ৰতা আৰু স্বৰ্গদূতৰ উপাসনা কৰি তোমালোকক প্ৰলোভিত নকৰিবা।
১৯ আৰু যি মূৰৰ পৰা গোটেই শৰীৰে গাঁঠি আৰু বান্ধৰ দ্বাৰা পুষ্টিৰ সেৱা কৰিছিল আৰু একেলগে বান্ধিছিল, সেই মূৰটো ধৰি নাথাকিলে ঈশ্বৰৰ বৃদ্ধিৰ লগে লগে বৃদ্ধি পায়।
২০ এতেকে যদি তোমালোকে জগতৰ আদিম কালৰ পৰা খ্ৰীষ্টৰ লগত মৃত হৈছা, তেন্তে জগতত জীয়াই থকাৰ দৰে কিয়, তোমালোকে বিধানৰ অধীন হৈছা।
২১ (স্পৰ্শ নকৰিবা; ৰুচি নকৰিবা; চম্ভালিব নালাগে;
২২ কোনবোৰ সকলো ব্যৱহাৰৰ লগে লগে বিনষ্ট হ'ব;) মানুহৰ আজ্ঞা আৰু শিক্ষাৰ অনুসাৰে?
২৩ যিবিলাক বিষয়ত ইচ্ছাৰ উপাসনা, নম্ৰতা আৰু শৰীৰৰ অৱহেলাত জ্ঞানৰ প্ৰদৰ্শিত হয়; মাংসৰ তৃপ্তিৰ বাবে কোনো সন্মানত নহয়।

অধ্যায় ৩

১ তেন্তে তোমালোকে যদি খ্ৰীষ্টৰ লগত পুনৰুত্থিত হৈছা, তেন্তে ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে খ্ৰীষ্ট য'ত বহি আছে, তাত থকা ওপৰৰ বস্তুবোৰ বিচাৰা।
২ পৃথিৱীৰ বস্তুবোৰত নহয়, ওপৰৰ বস্তুবোৰৰ ওপৰত আপোনাৰ মৰম ৰাখক।
৩ কিয়নো তোমালোক মৰিছা, আৰু তোমালোকৰ জীৱন খ্ৰীষ্টৰ লগত ঈশ্বৰত লুকাই আছে।
৪ আমাৰ প্ৰাণস্বৰূপ খ্ৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশ পাব, তেতিয়া তোমালোকও তেওঁৰ লগত মহিমাত প্ৰকাশ হ'বা।
৫ এতেকে তোমালোকৰ পৃথিৱীত থকা অংগ-প্ৰত্যংগবোৰক নিধন কৰা; ব্যভিচাৰ, অশুচিতা, অত্যধিক মৰম, দুষ্ট লোভ আৰু লোভ, যিটো হৈছে মূৰ্তিপূজা।
৬ সেই কাৰণে ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ অবাধ্য সন্তানসকলৰ ওপৰত আহে।
৭ তোমালোকেও কিছু সময় সেইবিলাকত চলিছিলা।
৮ কিন্তু এতিয়া তোমালোকে এই সকলোবোৰ আঁতৰাই পেলাওক; খং, ক্ৰোধ, কু-অভিপ্ৰায়, ঈশ্বৰ নিন্দা, লেতেৰা যোগাযোগ আপোনাৰ মুখৰ পৰা ওলাই।
9 তোমালোকে বৃদ্ধক তেওঁৰ কৰ্মৰ সৈতে আঁতৰাই দিলা বুলি ইজনে সিজনক মিছা নকবা;
১০ আৰু সেই নতুন মানুহক পিন্ধিলে, যিজনে তেওঁক সৃষ্টি কৰা ব্যক্তিৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসাৰে জ্ঞানত নৱীকৃত হয়।
১১ য'ত গ্ৰীক বা ইহুদী, চুন্নত বা অচুন্নত, বৰ্বৰ, ছিথীয়া, দাস বা মুক্ত নহয়;
১২ এতেকে, ঈশ্বৰৰ মনোনীত, পবিত্ৰ আৰু প্ৰিয় লোকৰ দৰে দয়া, দয়া, নম্ৰতা, নম্ৰতা, চিৰসহিষ্ণুতা পিন্ধা;
১৩ কোনোবাই যদি কাৰোবাৰ লগত কাজিয়া কৰে, তেন্তে ইজনে সিজনক সহ্য কৰা আৰু ইজনে সিজনক ক্ষমা কৰা;
১৪ আৰু এই সকলোবোৰৰ ওপৰত প্ৰেমৰ বান্ধোন পিন্ধা।
১৫ আৰু ঈশ্বৰৰ শান্তিয়ে তোমালোকৰ হৃদয়ত ৰাজত্ব কৰক, যাৰ বাবে তোমালোকক এক শৰীৰত আহ্বান কৰা হৈছে; আৰু তোমালোকে ধন্যবাদী হবা।"
১৬ খ্ৰীষ্টৰ বাক্য সকলো জ্ঞানেৰে তোমালোকৰ মাজত সমৃদ্ধিশালীভাৱে বাস কৰক; গীতমালা আৰু গীত আৰু আধ্যাত্মিক গীতেৰে ইজনে সিজনক শিক্ষা আৰু উপদেশ দি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে হৃদয়ত অনুগ্ৰহেৰে গান গাই।
১৭ আৰু তোমালোকে যি বাক্য বা কৰ্ম কৰি কৰা, সকলো প্ৰভু যীচুৰ নামত কৰা আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই পিতৃ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবা।
১৮ ভাৰ্য্যাসকল, প্ৰভুত যিদৰে উপযুক্ত, তোমালোকে নিজৰ স্বামীৰ অধীন হোৱা।
১৯ স্বামীসকল, তোমালোকৰ পত্নীসকলক প্ৰেম কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তিক্ত নকৰিবা।
২০ সন্তানসকল, সকলো বিষয়তে তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰা;
২১ হে পিতৃসকল, তোমালোকৰ সন্তানসকলক ক্ৰোধিত নকৰিবা, যাতে তেওঁলোক নিৰুৎসাহিত নহয়।
২২ হে দাসসকল, মাংসৰ অনুসাৰে তোমালোকৰ প্ৰভুসকলৰ সকলো বিষয়তে আজ্ঞা পালন কৰা; চকুৰ সেৱাৰে নহয়, মানুহক সন্তুষ্ট কৰাসকলৰ দৰে; কিন্তু ঈশ্বৰক ভয় কৰি একান্ত হৃদয়ত।
২৩ তোমালোকে যি কৰে, মানুহৰ প্ৰতি নহয়, প্ৰভুৰ দৰে হৃদয়েৰে কৰা;
২৪ তোমালোকে যে প্ৰভুৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰৰ পুৰস্কাৰ পাবা, সেই কথা জানি, কিয়নো প্ৰভু খ্ৰীষ্টৰ সেৱা কৰা।
২৫ কিন্তু যি জনে অন্যায় কৰে, তেওঁ কৰা অন্যায়ৰ বিনিময়ত লাভ কৰিব;

অধ্যায় ৪

১ প্ৰভুসকল, তোমালোকৰ দাসসকলক ন্যায়পৰায়ণ আৰু
সমতা দিয়া; স্বৰ্গত তোমালোকৰ এজন প্ৰভু আছে বুলি
জানি।
২ প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকক, আৰু ধন্যবাদেৰে সেই একেতে
সজাগ হৈ থাকক;
৩ আৰু আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যে ঈশ্বৰে আমাৰ
বাবে বাক্যৰ দুৱাৰ খুলি দিব আৰু খ্ৰীষ্টৰ ৰহস্যৰ বিষয়ে
ক'বলৈ, যাৰ কাৰণে মইও বান্ধ খাই আছো।
৪ মই যেনেকৈ ক'ব লাগে, সেইদৰে প্ৰকাশ কৰিব পাৰো।
৫ সময় মুক্ত কৰি বহিঃৰাজ্যৰ প্ৰতি জ্ঞানেৰে চলা।
৬ তোমালোকৰ কথাবোৰ সদায় অনুগ্ৰহৰে আৰু নিমখেৰে
জুতি লগা হওক, যাতে তোমালোকে প্ৰত্যেককে কেনেকৈ
উত্তৰ দিব লাগে, সেই বিষয়ে জানিবা।
7 প্ৰিয় ভাই আৰু প্ৰভুত বিশ্বাসী সেৱক আৰু সহসেৱক
তিখিকে তোমালোকক মোৰ সকলো অৱস্থাৰ বিষয়ে প্ৰকাশ
কৰিব।
৮ তোমালোকৰ অৱস্থা জানিবলৈ আৰু তোমালোকৰ
হৃদয়ক সান্ত্বনা দিবলৈ মই তেওঁক সেই উদ্দেশ্যেৰে
তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছো;
9 আপোনালোকৰ মাজৰ এজন বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয় ভাই
ওনেচিমছৰ লগত। ইয়াত কৰা সকলো কাম তেওঁলোকে
তোমালোকক জনাব।
10 মোৰ সতীৰ্থবন্দী অৰিষ্টৰক আৰু বাৰ্নবাৰ ভনীয়েকৰ
পুত্ৰ মাৰ্কাছে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে।
১১ আৰু যীচু, যাক জুষ্টছ বুলি কোৱা হয়, যিসকল চুন্নত
হোৱা লোক। এইবিলাক কেৱল ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ মোৰ
সহকৰ্মী, যিসকলে মোৰ বাবে সান্ত্বনা দিছে।
১২ তোমালোকৰ মাজৰ এজন খ্ৰীষ্টৰ দাস ইপাফ্ৰাছে
তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে, আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো
ইচ্ছাত তোমালোকক সিদ্ধ আৰু সম্পূৰ্ণ হৈ থাকিবলৈ সদায়
প্ৰাৰ্থনাত তোমালোকৰ কাৰণে আন্তৰিকতাৰে পৰিশ্ৰম কৰি
তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে।
১৩ কিয়নো মই তেওঁক সাক্ষ্য দিছোঁ যে তেওঁ তোমালোকৰ
প্ৰতি, লাওদিকিয়া আৰু হিৰাপলিছত থকা লোকসকলৰ
প্ৰতি অতি আগ্ৰহী।
১৪ প্ৰিয় চিকিৎসক লূক আৰু ডেমাছে তোমালোকক
সম্ভাষণ জনাইছে।
১৫ লাওদিকিয়া, নিম্ফা আৰু তেওঁৰ ঘৰত থকা মণ্ডলীক
প্ৰণাম কৰা।
১৬ আৰু এই পত্ৰ তোমালোকৰ মাজত পঢ়া হ'লে,
লাওদিকীয়াৰ মণ্ডলীতো পঢ়িবলৈ দিয়া; আৰু তোমালোকে
লাওদিকিয়াৰ পৰা পত্ৰখন পঢ়ক।"
১৭ আৰু আৰ্কিপ্পচক কওক, "প্ৰভুত যি পৰিচৰ্যা লাভ কৰিলা,
তাৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।"
১৮ মোৰ পৌলৰ দ্বাৰাই প্ৰণাম। মোৰ বান্ধোনবোৰ মনত
ৰাখিবা। অনুগ্ৰহ আপোনাৰ লগত হওক। আমিন। (ৰোমৰ
পৰা কলচীয়ালৈ তিককাচ আৰু অনেচিমাছে লিখা।)

১ থিচলনীকীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, ছিলভান, আৰু তীমথিয়, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া মণ্ডলীলৈ।
২ আমি প্ৰাৰ্থনাত তোমালোকৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰি তোমালোক সকলোৰে বাবে সদায় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ;
৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ওপৰত তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ কৰ্ম, প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম আৰু ধৈৰ্য্যৰ প্ৰতি থকা বিশ্বাসৰ কাম অবিৰতভাৱে স্মৰণ কৰা;
৪ হে প্ৰিয় ভাইসকল, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা তোমালোকক মনোনীত কৰা বুলি জানি।
৫ কিয়নো আমাৰ শুভবাৰ্ত্তা কেৱল বাক্যৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু শক্তি আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা আৰু বহুত নিশ্চয়তাৰ দ্বাৰাও আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিল; তোমালোকৰ কাৰণে আমি তোমালোকৰ মাজত কেনেধৰণৰ মানুহ আছিলো, তোমালোকে জানো।”
৬ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ আনন্দত বহুত দুখত বাক্য গ্ৰহণ কৰি তোমালোক আমাৰ আৰু প্ৰভুৰ অনুগামী হ’লা।
7 সেইবাবে তোমালোক মাকিদনিয়া আৰু আখায়াত থকা সকলো বিশ্বাসী লোকৰ আদৰ্শ হ’ল।
8 কিয়নো তোমালোকৰ পৰাই প্ৰভুৰ বাক্য শুনা গ’ল, কেৱল মেচিডোনিয়া আৰু আখায়াতেই নহয়, কিন্তু সকলো ঠাইতে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি তোমালোকৰ বিশ্বাস বিয়পি পৰিছে; যাতে আমি কোনো কথা কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই।
9 কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত কেনেধৰণৰ প্ৰৱেশ কৰিছিলা আৰু তোমালোকে জীৱন্ত আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ মূৰ্তিৰ পৰা কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিলা;
১০ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক স্বৰ্গৰ পৰা অপেক্ষা কৰিবলৈ, যাক তেওঁ মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে, যীচুৱে আমাক আহিবলগীয়া ক্ৰোধৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে।

অধ্যায় ২

১ কিয়নো, ভাইসকল, তোমালোকৰ মাজত আমাৰ প্ৰৱেশ যে অসাৰ হোৱা নাছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজেই জানে।
২ কিন্তু ফিলিপিয়াত আমি আগতে দুখভোগ কৰি লজ্জাজনকভাৱে অনুৰোধ কৰাৰ পাছতো আমি আমাৰ ঈশ্বৰত সাহস কৰি তোমালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা বহু বিবাদেৰে ক’বলৈ সাহস কৰিলোঁ।
৩ কিয়নো আমাৰ উপদেশ প্ৰতাৰণা, অশুচিতা আৰু ছলনাৰ দ্বাৰা হোৱা নাছিল।
8 কিন্তু আমি যেনেকৈ শুভবাৰ্ত্তাৰ বিষয়ে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা আস্থাত থাকিবলৈ অনুমতি দিছিল, তেনেকৈয়ে আমিও কওঁ; মানুহক সন্তুষ্ট কৰা নহয়, কিন্তু আমাৰ হৃদয় পৰীক্ষা কৰা ঈশ্বৰ।
৫ কিয়নো তোমালোকে জনাৰ দৰে আমি কোনো সময়তে চাতুৰীমূলক বাক্য বা লোভৰ পোছাক ব্যৱহাৰ কৰা নাছিলো; ঈশ্বৰ সাক্ষী:
৬ খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনিসকলৰ দৰে আমি বোজা হ’লেও আমি তোমালোকৰ পৰা বা আনৰ পৰাও মানুহৰ পৰা গৌৰৱ বিচৰা নাছিলো।
৭ কিন্তু আমি তোমালোকৰ মাজত কোমল আছিলো, যেনেকৈ এগৰাকী স্তন্যপায়ীই নিজৰ সন্তানক লালন-পালন কৰে।
৮ এতেকে তোমালোকক মৰমেৰে কামনা কৰি আমি কেৱল ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা নহয়, কিন্তু আমাৰ নিজৰ প্ৰাণকো প্ৰদান কৰিবলৈ ইচ্ছুক আছিলো, কাৰণ তোমালোক আমাৰ প্ৰিয় আছিলা।
৯ ভাইসকল, তোমালোকে আমাৰ পৰিশ্ৰম আৰু পৰিশ্ৰমক স্মৰণ কৰিছা, কিয়নো আমি তোমালোকৰ কোনো এজনৰ ওচৰত আমি দোষী হ’ব নিবিচৰাৰ কাৰণে ৰাতি দিন পৰিশ্ৰম কৰি ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ।
10 তোমালোক আৰু ঈশ্বৰো সাক্ষী, তোমালোক বিশ্বাসীসকলৰ মাজত আমি কিমান পবিত্ৰ আৰু ন্যায়পৰায়ণ আৰু নিৰ্দোষী আচৰণ কৰিলোঁ।
১১ পিতৃয়ে নিজৰ সন্তানৰ দৰে আমি তোমালোকক কেনেকৈ উপদেশ দিলোঁ, সান্ত্বনা দিলোঁ আৰু আজ্ঞা দিলোঁ, তোমালোকে জানে।
১২ যাতে তোমালোকক নিজৰ ৰাজ্য আৰু মহিমালৈ মাতি অনা ঈশ্বৰৰ যোগ্য হৈ তোমালোক চলিব।
১৩ এই কাৰণে আমিও ঈশ্বৰক অবিৰতভাৱে ধন্যবাদ জনাইছো, কিয়নো যেতিয়া তোমালোকে আমাৰ পৰা শুনা ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে, তেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ বাক্যৰ দৰে নহয়, কিন্তু সত্যতাৰ দৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে বিশ্বাস কৰা তোমালোকৰ মাজতো কাম কৰে।
১৪ হে ভাইসকল, যিহূদিয়াত খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা যিহূদিয়াত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰৰ অনুগামী হ’ল;
১৫ তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুক আৰু নিজৰ ভাববাদীসকলক বধ কৰি আমাক অত্যাচাৰ কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট নকৰে আৰু সকলো মানুহৰ বিৰোধী।
১৬ অনা-ইহুদীবিলাকে পৰিত্ৰাণ পাবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ পাপবোৰ সদায় পূৰ কৰিবলৈ আমাক কথা ক’বলৈ নিষেধ কৰিলে;
১৭ কিন্তু হে ভাইসকল, হৃদয়ত নহয়, অলপ সময়ৰ বাবে তোমালোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱাত, তোমালোকৰ মুখখন অতি আকাংক্ষাৰে চাবলৈ অধিক প্ৰয়াস কৰিলোঁ।
১৮ এই কাৰণে আমি পৌল, তোমালোকৰ ওচৰলৈ বাৰে বাৰে আহিব বিচাৰিছিলো; কিন্তু চয়তানে আমাক বাধা দিলে।
১৯ কিয়নো আমাৰ আশা বা আনন্দ বা আনন্দৰ মুকুট কি? আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ সময়ত তোমালোকেও তেওঁৰ সান্নিধ্যত থকা নাইনে?
২০ কিয়নো তোমালোক আমাৰ মহিমা আৰু আনন্দ।

অধ্যায় ৩

১ এই কাৰণে যেতিয়া আমি আৰু সহ্য কৰিব নোৱাৰিলোঁ, তেতিয়া আমি অকলে এথেন্সত এৰি যোৱাটো ভাল বুলি ভাবিলোঁ;
২ আৰু তোমালোকক সুদৃঢ় কৰিবলৈ আৰু তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ বিষয়ে সান্ত্বনা দিবলৈ আমাৰ ভাই, ঈশ্বৰৰ সেৱক আৰু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাত আমাৰ সহকৰ্মী তীমথিয়ক পঠালে।
৩ যাতে কোনেও এই দুখ-কষ্টৰ দ্বাৰা আকৰ্ষিত নহয়;

৪ কিয়নো আমি যেতিয়া তোমালোকৰ লগত আছিলো, তেতিয়া আমি তোমালোকক আগতেই কৈছিলো যে আমি কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব; যেনেকৈ ঘটিছিল, আৰু তোমালোকে জানো।"
৫ এই কাৰণে মই আৰু সহ্য কৰিব নোৱাৰি তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ বিষয়ে জানিবলৈ পঠালোঁ, যাতে কোনো কাৰণতে পৰীক্ষাকাৰীয়ে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰি আমাৰ পৰিশ্ৰম অসাৰ নহয়।
৬ কিন্তু এতিয়া যেতিয়া তীমথিয়ে তোমালোকৰ পৰা আমাৰ ওচৰলৈ আহি তোমালোকৰ বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ শুভবাৰ্তা আমালৈ ক'লে, আৰু আমিও তোমালোকক দেখাৰ দৰে আমাক চাবলৈ অত্যন্ত ইচ্ছা কৰি আমালৈ সদায় স্মৰণ কৰি আছা।
৭ এতেকে, ভাইসকল, তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমাৰ সকলো দুখ-কষ্ট আৰু দুখত তোমালোকৰ বাবে আমি সান্ত্বনা পাইছিলোঁ।
৮ কিয়নো তোমালোকে যদি প্ৰভুত দৃঢ়তাৰে থিয় দিছা, তেন্তে আমি এতিয়া জীয়াই আছো।
9 কিয়নো আমি তোমালোকৰ কাৰণে আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত যি আনন্দত আনন্দ কৰিম, তাৰ বাবে আমি তোমালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক পুনৰ কি ধন্যবাদ দিব পাৰো;
১০ আমি তোমাৰ মুখ দেখি আৰু তোমাৰ বিশ্বাসত যি অভাৱ আছে, তাক সিদ্ধ কৰিবলৈ ৰাতি দিনে অত্যন্ত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছো?
১১ এতিয়া ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ পিতৃ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আমাৰ বাট নিৰ্দেশ কৰক।
১২ আৰু আমি তোমালোকৰ প্ৰতি যেনেকৈ প্ৰভুৱে তোমালোকক ইজনে সিজনৰ প্ৰতি আৰু সকলো মানুহৰ প্ৰতি প্ৰেমত বৃদ্ধি আৰু প্ৰচুৰতা বৃদ্ধি কৰক।
১৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সকলো পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে আগমনৰ সময়ত তেওঁ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ আগত তোমালোকৰ হৃদয়ক নিৰ্দোষীভাৱে পবিত্ৰতাত সুদৃঢ় কৰিব পাৰে।

অধ্যায় ৪

১ তদুপৰি, ভাইসকল, আমি তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ আৰু প্ৰভু যীচুৰ দ্বাৰাই তোমালোকক উপদেশ দিছো যে তোমালোকে যেনেকৈ আমাৰ পৰা তোমালোকে কেনেকৈ চলিব লাগে আৰু ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিব লাগে, সেইদৰে তোমালোকে অধিক আৰু অধিক প্ৰচুৰতা লাভ কৰিবা।
২ কিয়নো আমি প্ৰভু যীচুৰ দ্বাৰাই তোমালোকক কি আজ্ঞা দিলোঁ, তোমালোকে জানে।
৩ কিয়নো তোমালোকে ব্যভিচাৰৰ পৰা বিৰত থকাটো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা, তোমালোকৰ পবিত্ৰকৰণ।
৪ যাতে তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই পবিত্ৰকৰণ আৰু সন্মানৰ বাবে নিজৰ পাত্ৰৰ অধিকাৰী হ'ব লাগে;
৫ ঈশ্বৰক নজনা অনা-ইহুদীসকলৰ দৰে লোভৰ লোভত নহয়।
6 আমিও তোমালোকক আগতীয়াকৈ সকীয়াই দিয়াৰ দৰে আৰু সাক্ষ্য দিয়াৰ দৰে যিহোৱাই এনে সকলোৰে প্ৰতিশোধ লোৱা ব্যক্তি।
৭ কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক অশুচিতালৈ মাতি অনা নাই, কিন্তু পবিত্ৰতাৰ বাবেহে মাতিছে।
৮ এতেকে যি জনে তুচ্ছজ্ঞান কৰে, তেওঁ মানুহক তুচ্ছজ্ঞান নকৰে, কিন্তু ঈশ্বৰক তুচ্ছজ্ঞান কৰে, যিজনে আমাৰ পবিত্ৰ আত্মাও আমাক দান কৰিছে।
9 কিন্তু ভাই-ভনীৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে মই তোমালোকলৈ লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই;
10 আৰু তোমালোকে সমগ্ৰ মেচিডোনিয়াত থকা সকলো ভাইসকলৰ প্ৰতি এই কাম কৰিছা;
১১ আৰু আমি তোমালোকক আজ্ঞাৰ দৰে শান্ত হৈ নিজৰ কাম কৰিবলৈ আৰু নিজৰ হাতেৰে কাম কৰিবলৈ অধ্যয়ন কৰা;
১২ যাতে তোমালোকে বাহিৰৰ লোকবিলাকৰ প্ৰতি সততাৰে চলে, আৰু তোমালোকৰ একোৰ অভাৱ নহা।
১৩ কিন্তু হে ভাইসকল, তোমালোকে শুই থকা লোকসকলৰ বিষয়ে অজ্ঞান হোৱাটো মই নিবিচাৰো, যাতে তোমালোকে আশা নথকা আনৰ দৰে দুখ নকৰিবা।
১৪ কিয়নো আমি যদি বিশ্বাস কৰোঁ যে যীচু মৰিল আৰু পুনৰুত্থান হ'ল, তেনেকৈয়ে যীচুত শুই থকা সকলকো ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত লৈ আহিব।
১৫ কিয়নো আমি যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তোমালোকক এই কথা কওঁ যে আমি যিহোৱাৰ আগমনৰ আগলৈকে জীয়াই আছো, আমি শুই থকা লোকসকলক বাধা নিদিওঁ।
১৬ কিয়নো প্ৰভু নিজেই চিঞৰ-বাখৰেৰে, প্ৰধান স্বৰ্গদূতৰ মাতেৰে আৰু ঈশ্বৰৰ শিঙাৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিব;
১৭ তেতিয়া আমি যি জীৱিত আৰু বাকী আছো, আমি তেওঁলোকৰ লগত একেলগে ডাৱৰত উঠি আকাশত প্ৰভুক লগ কৰা হ'ম;
১৮ এতেকে এই বাক্যৰে ইজনে সিজনক সান্ত্বনা দিয়া।

অধ্যায় ৫

১ কিন্তু, ভাইসকল, কাল আৰু ঋতুৰ বিষয়ে মই তোমালোকলৈ লিখাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই।
২ কিয়নো ৰাতি চোৰৰ দৰে যিহোৱাৰ দিন আহিব, সেই কথা তোমালোকে নিজেই ভালদৰে জানে।
৩ কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, "শান্তি আৰু নিৰাপত্তা; তেতিয়া গৰ্ভৱতী মহিলাৰ প্ৰসৱৰ দৰে হঠাতে তেওঁলোকৰ ওপৰত ধ্বংস হয়; আৰু তেওঁলোকে সাৰি নাযায়।
৪ কিন্তু হে ভাইসকল, সেই দিনে তোমালোকক চোৰৰ দৰে আগুৰিবলৈ আন্ধাৰত থকা নাই।
৫ তোমালোক সকলোৱে পোহৰৰ সন্তান আৰু দিনৰ সন্তান;
৬ এতেকে আমি আনৰ দৰে টোপনি নাযাওঁ; কিন্তু আমি সচেতন হৈ সচেতন হওঁ।"
৭ কিয়নো শুই থকা সকলে ৰাতি শুই থাকে; আৰু মদ্যপান কৰা সকলে ৰাতি মদ খায়।
৮ কিন্তু আমি যি দিনৰ বাসিন্দা, আমি বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ বুকুৰ পাত পিন্ধি সচেতন হৈ থাকক; আৰু হেলমেটৰ বাবে পৰিত্ৰাণৰ আশা।
9 কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক ক্ৰোধৰ বাবে নিযুক্ত কৰা নাই, কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে নিযুক্ত কৰিছে।

১০ তেওঁ আমাৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে, যাতে আমি সাৰ পাওঁ বা শুই হওঁ, আমি তেওঁৰ লগত একেলগে জীয়াই থাকিব পাৰো।
১১ এতেকে তোমালোকে যিদৰে কৰে, তেনেকৈয়ে তোমালোকে নিজকে সান্ত্বনা দিয়া আৰু ইজনে সিজনক গঢ়ি তোলা।
১২ আৰু হে ভাইসকল, তোমালোকৰ মাজত যিসকলে পৰিশ্ৰম কৰি প্ৰভুত তোমালোকৰ ওপৰত থকা আৰু তোমালোকক উপদেশ দিয়ে, তেওঁলোকক চিনি পাবলৈ আমি আপোনালোকক অনুৰোধ কৰিছো।
১৩ আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ কাৰণে তেওঁলোকক প্ৰেমত অতিশয় সন্মান কৰা। আৰু তোমালোকৰ মাজত শান্তিৰে থাকক।
১৪ হে ভাইসকল, আমি তোমালোকক উপদেশ দিওঁ, অশান্তিবিলাকক সতৰ্ক কৰা, দুৰ্বল মনৰ লোকক সান্ত্বনা দিয়া, দুৰ্বল লোকক সহায় কৰা, সকলো মানুহৰ প্ৰতি ধৈৰ্য্য ধৰা।
১৫ এনেদৰে চোৱা-চিতা কৰক, যাতে কোনেও কাকো বেয়াৰ বিনিময়ত বেয়াৰ প্ৰতিদান নিদিয়ে; কিন্তু তোমালোকৰ মাজত আৰু সকলো মানুহৰ বাবে সদায় ভালৰ অনুসন্ধান কৰা।
১৬ চিৰদিন আনন্দিত হোৱা।
১৭ অবিৰতভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰা।
১৮ সকলো বিষয়তে ধন্যবাদ দিয়ক, কিয়নো তোমালোকৰ বিষয়ে খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা এইটোৱেই।
১৯ আত্মাক নিৰ্বাপিত নকৰিবা।
২০ ভৱিষ্যদ্বাণীক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা।
২১ সকলো কথা পৰীক্ষা কৰা; যি ভাল তাক দৃঢ়ভাৱে ধৰি ৰাখক।
২২ সকলো অশুভ ৰূপৰ পৰা বিৰত থাকক।
২৩ আৰু শান্তিৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে পবিত্ৰ কৰক; আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ আগলৈকে তোমালোকৰ সমগ্ৰ আত্মা, আত্মা আৰু শৰীৰ নিৰ্দোষী হৈ থকা হওক।
২৪ যি জনে তোমালোকক মাতিছে, তেওঁ বিশ্বাসী;
২৫ ভাইসকল, আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক।
২৬ সকলো ভাইক পবিত্ৰ চুমা এটাৰে সম্ভাষণ জনাওক।
২৭ মই তোমালোকক প্ৰভুৰ দ্বাৰাই আজ্ঞা দিছো যে এই পত্ৰখন সকলো পবিত্ৰ ভাইসকলৰ আগত পঢ়া হওক।
২৮ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ লগত হওক। আমিন। (থিচলনীকীয়াসকলৰ প্ৰথম পত্ৰখন এথেন্সৰ পৰা লিখা হৈছিল।)

২ থিচলনীকীয়া

অধ্যায় ১

১ পৌল, ছিলভান, আৰু তীমথিয়, আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত থিচলনীকীয়াসকলৰ মণ্ডলীলৈ।
২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
৩ ভাইসকল, তোমালোকৰ বাবে আমি সদায় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ বাধ্য, কিয়নো তোমালোকৰ বিশ্বাস অতিশয় বৃদ্ধি পায় আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি মৰম প্ৰচুৰ হয়;
৪ সেইদৰে তোমালোকৰ সকলো অত্যাচাৰ আৰু ক্লেশত তোমালোকৰ ধৈৰ্য্য আৰু বিশ্বাসৰ বাবে আমি নিজেই ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীত তোমালোকৰ বাবে গৌৰৱ কৰোঁ।
৫ এইটোৱেই ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিক বিচাৰৰ স্পষ্ট চিন, যাতে তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হয়, যাৰ কাৰণে তোমালোকে দুখভোগ কৰিছা।
৬ কিয়নো তোমালোকক অশান্তি দিয়া সকলৰ প্ৰতি ক্লেশৰ প্ৰতিদান দিয়াটো ঈশ্বৰৰ আগত ধাৰ্মিক বিষয়;
7 আৰু প্ৰভু যীচু যেতিয়া তেওঁৰ শক্তিশালী স্বৰ্গদূতসকলৰ সৈতে স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকাশ পাব, তেতিয়া তোমালোকক আমাৰ লগত বিশ্ৰাম লওক।
8 যিবিলাকে ঈশ্বৰক নজনা আৰু যিসকলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তা নামানে, তেওঁলোকৰ প্ৰতিশোধ লওঁক জ্বলন্ত জুইত।
৯ যিহোৱাৰ সাক্ষাৎ আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ মহিমাৰ পৰা তেওঁ চিৰকালৰ বিনাশৰ শাস্তি পাব;
১০ সেই দিনা যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ মাজত মহিমামণ্ডিত হ'বলৈ আৰু বিশ্বাসী সকলোৰে প্ৰশংসা কৰিবলৈ আহিব।
১১ এতেকে আমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক এই আমন্ত্ৰণৰ যোগ্য বুলি গণ্য কৰি নিজৰ মঙ্গল আৰু বিশ্বাসৰ কৰ্ম শক্তিৰে পূৰ্ণ কৰিবৰ বাবে আমি তোমালোকৰ বাবে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ।
১২ যাতে আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ অনুসাৰে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নাম তোমালোকৰ দ্বাৰা আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই মহিমামণ্ডিত হয়।

অধ্যায় ২

১ এতিয়া ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ দ্বাৰা আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ একত্ৰিত হোৱাৰ দ্বাৰাই আমি তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছো।
২ যাতে খ্ৰীষ্টৰ দিন ওচৰ চাপি অহাৰ দৰে আত্মা বা বাক্য বা চিঠিৰ দ্বাৰাই তোমালোক সোনকালে জোকাৰি নাযাবা।
৩ কোনেও তোমালোকক কোনো প্ৰকাৰে প্ৰতাৰণা নকৰিবা;
৪ যিজনে ঈশ্বৰ বুলি কোৱা বা পূজা কৰা সকলোতকৈ বিৰোধিতা কৰে আৰু নিজকে উন্নীত কৰে; এইদৰে তেওঁ ঈশ্বৰৰ দৰে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত বহি নিজকে ঈশ্বৰ বুলি প্ৰকাশ কৰে।
৫ মই তোমালোকৰ লগত থাকোঁতে এই কথা তোমালোকক কোৱাৰ কথা তোমালোকে মনত পেলোৱা নাইনে?
৬ আৰু এতিয়া তোমালোকে জানো যে তেওঁৰ সময়ত তেওঁক প্ৰকাশ কৰিবলৈ কি বাধা আছে।
৭ কিয়নো অপৰাধৰ ৰহস্যই ইতিমধ্যে কাম কৰি আছে;
৮ তেতিয়া সেই দুষ্ট লোক প্ৰকাশ হ'ব, যাক প্ৰভুৱে তেওঁৰ মুখৰ আত্মাৰে ধ্বংস কৰিব আৰু তেওঁৰ আগমনৰ উজ্জ্বলতাৰে ধ্বংস কৰিব।
9 যি জনৰ আগমন চয়তানে সকলো শক্তি, চিন আৰু মিছা আশ্চৰ্য্যৰে কাম কৰাৰ পাছত হ'ব।
১০ আৰু বিনষ্ট হোৱা লোকসকলৰ মাজত অধাৰ্মিকতাৰ সকলো প্ৰতাৰণা; কিয়নো তেওঁলোকে পৰিত্ৰাণ পাবলৈ সত্যৰ প্ৰেম গ্ৰহণ কৰা নাছিল।
১১ আৰু এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মিছা কথা বিশ্বাস কৰিবলৈ প্ৰবল মোহ পঠাব।
১২ যাতে সত্যত বিশ্বাস নকৰা, কিন্তু অধাৰ্মিকতাত সন্তুষ্ট হোৱা সকলোকে শোষিত হ'ব।
১৩ কিন্তু, প্ৰভুৰ প্ৰিয় ভাইসকল, তোমালোকৰ কাৰণে আমি সদায় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ বাধ্য, কিয়নো ঈশ্বৰে আদিৰে পৰা আত্মাৰ পবিত্ৰকৰণ আৰু সত্যৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তোমালোকক পৰিত্ৰাণৰ বাবে মনোনীত কৰিছে।
১৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ মহিমা পাবলৈ তেওঁ আমাৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ দ্বাৰাই তোমালোকক মাতিলে।
১৫ এতেকে, ভাইসকল, বাক্যৰ দ্বাৰাই হওক বা আমাৰ পত্ৰৰ দ্বাৰাই হওক, তোমালোকক শিকোৱা পৰম্পৰাবোৰক দৃঢ়তাৰে থিয় কৰা আৰু ধাৰণ কৰা।
১৬ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট নিজেই আৰু আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, যিজনে আমাক প্ৰেম কৰিলে আৰু অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমাক চিৰন্তন সান্ত্বনা আৰু সৎ আশা দিলে।
১৭ তোমালোকৰ হৃদয়ক সান্ত্বনা দিয়ক, আৰু প্ৰতিটো ভাল বাক্য আৰু কৰ্মত তোমালোকক সুদৃঢ় কৰক।

অধ্যায় ৩

১ শেষত, ভাইসকল, প্ৰভুৰ বাক্য তোমালোকৰ দৰে মহিমা লাভ কৰিবলৈ আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক।
২ আৰু আমি অবিবেচক আৰু দুষ্ট মানুহৰ পৰা মুক্ত হওঁ, কিয়নো সকলো মানুহৰ বিশ্বাস নাই।
৩ কিন্তু যিহোৱা বিশ্বাসী, যি জনে তোমালোকক সুদৃঢ় কৰিব আৰু বেয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।
৪ আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকক স্পৰ্শ কৰিলে আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে আমি তোমালোকক আজ্ঞা কৰা কামবোৰ কৰিম আৰু পালন কৰিবা।
৫ আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ হৃদয়ক ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ প্ৰতি আৰু খ্ৰীষ্টৰ বাবে ধৈৰ্য্য ধৰাৰ প্ৰতি নিৰ্দেশিত কৰে।
৬ এতিয়া ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত আমি তোমালোকক আজ্ঞা দিছো যে, যিসকলে আমাৰ পৰা লাভ কৰা পৰম্পৰা অনুসৰি নহয়, বিশৃংখলভাৱে চলি থকা প্ৰতিজন ভাইৰ পৰা আঁতৰি যাওক।
7 কিয়নো তোমালোকে আমাক কেনেকৈ অনুসৰণ কৰা উচিত, তোমালোকে নিজেই জানো;
৮ আৰু আমি কাৰো পিঠা অসাৰ নাখালোঁ; কিন্তু আমি তোমালোকৰ কোনো এজনৰ ওচৰত দায়বদ্ধ নহ'বৰ বাবে ৰাতি দিন পৰিশ্ৰম আৰু পৰিশ্ৰমেৰে পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ।

৯ আমাৰ ক্ষমতা নথকাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমাৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ তোমালোকৰ বাবে নিজকে আৰ্হি হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ।
১০ কিয়নো আমি তোমালোকৰ লগত থকাৰ সময়তো আমি তোমালোকক এই আজ্ঞা দিছিলো যে কোনোবাই যদি কাম কৰিব নিবিচাৰে, তেন্তে তেওঁ নাখাব।
১১ কিয়নো আমি শুনিছোঁ যে তোমালোকৰ মাজত কিছুমান অশৃংখলাবদ্ধভাৱে চলি থাকে, একেবাৰে কাম নকৰাকৈ, কিন্তু ব্যস্ত হৈ থাকে।
১২ এনে লোকসকলক আমি আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আজ্ঞা আৰু উপদেশ দিওঁ যে তেওঁলোকে শান্তভাৱে কাম কৰি নিজৰ নিজৰ পিঠা খাব।
১৩ কিন্তু হে ভাইসকল, তোমালোকে ভাল কামত ক্লান্ত নহ'বা।
১৪ আৰু কোনোৱে যদি এই পত্ৰৰ দ্বাৰা আমাৰ বাক্য পালন নকৰে, তেন্তে সেই মানুহজনক মন কৰক, আৰু তেওঁৰ লগত কোনো সঙ্গী নহ'ব, যাতে তেওঁ লাজ পায়।
১৫ তথাপি তেওঁক শত্ৰু বুলি গণ্য নকৰিবা, কিন্তু তেওঁক ভাইৰ দৰে উপদেশ দিয়া।
১৬ এতিয়া শান্তিৰ প্ৰভুৱে নিজেই সকলো প্ৰকাৰে তোমালোকক সদায় শান্তি দিয়ক। প্ৰভু তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক।
১৭ মোৰ নিজৰ হাতেৰে পৌলৰ নমস্কাৰ, যিটো প্ৰতিখন পত্ৰৰ চিন।
১৮ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত হওক। আমিন। (থিচলনীকীয়াসকললৈ লিখা দ্বিতীয়খন পত্ৰ এথেন্সৰ পৰা লিখা হৈছিল।)

১ তীমথিয়

অধ্যায় ১

১ পৌল, আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ
আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি, যি আমাৰ আশা;
২ বিশ্বাসত মোৰ নিজৰ পুত্ৰ তীমথিয়লৈ: আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ
আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি।
৩ যেনেকৈ মই তোমাক মাকিদনিয়ালৈ যোৱাৰ সময়ত
ইফিচত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিলোঁ, যাতে আপুনি
কিছুমানক আন কোনো শিক্ষা নিদিবলৈ আজ্ঞা দিব পাৰে।
৪ আৰু বিশ্বাসত থকা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা গঢ়ি তোলাৰ পৰিৱৰ্তে
প্ৰশ্নৰ পৰিচৰ্যা কৰা উপকথা আৰু অন্তহীন বংশাৱলীৰ প্ৰতি
গুৰুত্ব নিদিব।
৫ এতিয়া এই আজ্ঞাৰ অন্ত হৈছে নিৰ্মল হৃদয়, সৎ বিবেক
আৰু অচিনাকি বিশ্বাসৰ পৰা মৰম।
৬ তাৰ পৰা বিচ্যুত হৈ কিছুমানে অসাৰ জংঘললৈ ঘূৰি
গৈছে;
৭ বিধানৰ শিক্ষক হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা; তেওঁলোকে কি কয়
আৰু কি কথা দৃঢ় কৰে, সেই কথাও বুজি নাপায়।
৮ কিন্তু আমি জানো যে বিধান ভাল, যদি কোনো মানুহে
বিধান অনুযায়ী ব্যৱহাৰ কৰে;
9 এই কথা জানিও যে বিধান কোনো ধাৰ্মিক লোকৰ বাবে
নহয়, কিন্তু অধৰ্মী আৰু অবাধ্য লোকৰ বাবে, অধৰ্মী আৰু
পাপীৰ বাবে, অপবিত্ৰ আৰু অপবিত্ৰৰ বাবে, পিতৃ-
হত্যাকাৰী আৰু মাতৃ হত্যা কৰা, নৃশংস হত্যাকাৰীৰ বাবে
নিৰ্মিত।
১০ বেশ্যাবিলাকৰ কাৰণে, মানুহৰ লগত নিজকে অশুচি
কৰাসকলৰ কাৰণে, ঋষি চুৰি কৰাসকলৰ বাবে,
মিছলীয়াসকলৰ বাবে, মিছা শপত খোৱা লোকসকলৰ বাবে
আৰু যদি সত্য শিক্ষাৰ বিপৰীত আন কোনো কথা আছে;
১১ ধন্য ঈশ্বৰৰ গৌৰৱময় শুভবাৰ্ত্তাৰ অনুসাৰে, যি মোৰ
বিশ্বাসত নিয়োজিত হৈছিল।
১২ আৰু মোৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুক ধন্যবাদ জনাইছো, যিজনে
মোক সক্ষম কৰি তুলিছে, কাৰণ তেওঁ মোক বিশ্বাসী বুলি
গণ্য কৰিলে;
১৩ তেওঁ নিন্দা কৰা, অত্যাচাৰী আৰু আঘাত কৰা লোকৰ
আগত আছিল;
১৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা বিশ্বাস আৰু প্ৰেমেৰে আমাৰ প্ৰভুৰ
অনুগ্ৰহ অতিশয় প্ৰচুৰ আছিল।
১৫ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৱে গ্ৰহণ কৰাৰ
যোগ্য যে, খ্ৰীষ্ট যীচুৱে পাপীসকলক পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ
জগতলৈ আহিছিল; যাৰ ভিতৰত মই প্ৰধান।
১৬ কিন্তু এই কাৰণে মই দয়া পালোঁ, যাতে প্ৰথমে যীচু
খ্ৰীষ্টই মোৰ দ্বাৰাই সকলো ধৈৰ্য্যশীলতা প্ৰকাশ কৰিব পাৰে,
আৰু যিসকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰি অনন্ত জীৱন
লাভ কৰিব, তেওঁলোকৰ বাবে আৰ্হি হ'ব পাৰে।
১৭ এতিয়া অনন্ত, অমৰ, অদৃশ্য, একমাত্ৰ জ্ঞানী ঈশ্বৰ
ৰজাৰ বাবে, চিৰকালৰ বাবে সন্মান আৰু মহিমা হওক।
আমিন।
১৮ পুত্ৰ তীমথিয়, তোমাৰ ওপৰত আগৰ ভাববাণী অনুসাৰে
এই আজ্ঞা মই তোমাক দিছো, যাতে তুমি সেইবোৰৰ দ্বাৰাই
ভাল যুদ্ধ কৰিবা;
১৯ বিশ্বাস আৰু সৎ বিবেক ধৰি ৰাখক; যি কোনো
কোনোৱে বিশ্বাসৰ কাৰণে ত্যাগ কৰি জাহাজ ধ্বংস
কৰিলে।
২০ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা হিমেনিয়া আৰু
আলেকজেণ্ডাৰ; তেওঁলোকক নিন্দা নকৰিবলৈ শিকিবলৈ
মই চয়তানৰ হাতত অৰ্পণ কৰিলোঁ।

অধ্যায় ২

১ এতেকে মই উপদেশ দিছো যে, সকলোতকৈ প্ৰথমে
সকলো মানুহৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা, প্ৰাৰ্থনা, মধ্যস্থতা আৰু
ধন্যবাদ কৰা হওক;
২ ৰজাৰ কাৰণে আৰু অধিকাৰী সকলোৰে কাৰণে; যাতে
আমি সকলো ঈশ্বৰভক্তি আৰু সততাৰে শান্ত আৰু
শান্তিপূৰ্ণ জীৱন যাপন কৰিব পাৰো।
৩ কিয়নো আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত এইটো ভাল
আৰু গ্ৰহণযোগ্য;
৪ তেওঁ সকলো মানুহক পৰিত্ৰাণ পাবলৈ আৰু সত্যৰ
জ্ঞানলৈ আহিবলৈ বিচাৰে।
৫ কিয়নো ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজত একজন ঈশ্বৰ আৰু
এজন মধ্যস্থতাকাৰী আছে, তেওঁ মানুহ খ্ৰীষ্ট যীচু;
6 যথা সময়ত সাক্ষ্য পাবলৈ তেওঁ সকলোৰে মুক্তিপণ
নিজক দিলে।
৭ সেই কাৰণে মোক প্ৰচাৰক আৰু পাঁচনি হিচাপে নিযুক্ত
কৰা হৈছে, (মই খ্ৰীষ্টত সত্য কথা কওঁ, কিন্তু মিছা নকওঁ;)
বিশ্বাস আৰু সত্যতাৰে অনা-ইহুদীসকলৰ শিক্ষক।
৮ এতেকে মই বিচাৰো যে মানুহে ক্ৰোধ আৰু সন্দেহ
নোহোৱাকৈ পবিত্ৰ হাত তুলি সকলো ঠাইতে প্ৰাৰ্থনা কৰক।
9 সেইদৰে মহিলাসকলেও লজ্জা আৰু সংযমেৰে বিনয়ী
সাজ-পোছাক পিন্ধি নিজকে সজ্জিত কৰক; চুলি বা সোণ,
মুকুতা বা ব্যয়বহুল সাজ-পোছাকেৰে নহয়;
১০ কিন্তু (যি নাৰীয়ে ঈশ্বৰভক্তি বুলি স্বীকাৰ কৰে) সৎ কৰ্মৰ
দ্বাৰা।
১১ তিৰোতাই সকলো বশ কৰি মনে মনে শিকক।
১২ কিন্তু মই কোনো মহিলাক শিক্ষা দিবলৈ বা পুৰুষৰ
ওপৰত অধিকাৰ দখল কৰিবলৈ নিদিওঁ, কিন্তু মনে মনে
থাকিবলৈ নিদিওঁ।
১৩ কিয়নো আদমক প্ৰথমে গঠিত হৈছিল, তাৰ পাছত
হৱা।
১৪ আদমক প্ৰতাৰিত নহ'ল, কিন্তু প্ৰতাৰিত হোৱা
মহিলাগৰাকীয়ে অপৰাধত পৰিল।
১৫ কিন্তু যদি তেওঁলোকে বিশ্বাস, মৰম আৰু পবিত্ৰতাত
সচেতনতাৰে থাকে, তেন্তে তাই সন্তান জন্ম দিয়াৰ দ্বাৰাই
পৰিত্ৰাণ পাব।

অধ্যায় ৩

১ এইটো এটা সত্য কথা, যদি কোনো মানুহে বিচপৰ পদবী
বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ ভাল কাম বিচাৰে।
২ তেতিয়া এজন বিচপ নিৰ্দোষী, এক পত্নীৰ স্বামী, সজাগ,
সচেতন, ভাল আচৰণৰ, আতিথ্যৰ প্ৰতি থকা, শিক্ষা দিবলৈ
উপযুক্ত;

৩ দ্ৰাক্ষাৰস খাবলৈ নিদিয়া, কোনো আঘাত কৰা, লেতেৰা লাভৰ লোভী নহয়; কিন্তু ধৈৰ্য্যশীল, কাজিয়া কৰা নহয়, লোভী নহয়;
৪ যিজনে নিজৰ ঘৰত ভালদৰে শাসন কৰে, আৰু নিজৰ সন্তানক সকলো মাধ্যাকৰ্ষণ শক্তিৰে বশ কৰি ৰাখে;
৫ (কিয়নো যদি কোনো মানুহে নিজৰ ঘৰত শাসন কৰিব নাজানে, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ যত্ন কেনেকৈ কৰিব?)
৬ নবীন নহয়, যাতে তেওঁ অহংকাৰেৰে উঠা-নমা কৰি চয়তানৰ নিন্দাত পৰে।
7 তদুপৰি তেওঁ বাহিৰত থকা লোকসকলৰ বিষয়ে ভাল খবৰ পাব লাগিব; যাতে তেওঁ নিন্দা আৰু চয়তানৰ ফান্দত নপৰে।
৮ সেইদৰে ডিকনসকলো গম্ভীৰ, দ্বীভাষী নহয়, অধিক দ্ৰাক্ষাৰসৰ প্ৰতি লোভী নহ'ব লাগে;
৯ বিশুদ্ধ বিবেকত বিশ্বাসৰ ৰহস্য ধৰি ৰখা।
১০ আৰু এইবোৰো প্ৰথমে পৰীক্ষা কৰা হওক; তেতিয়া তেওঁলোকে নিৰ্দোষী বুলি ধৰা পৰি ডিকনৰ কাৰ্যালয় ব্যৱহাৰ কৰক।
১১ সেইদৰে তেওঁলোকৰ ভাৰ্য্যাসকলো গম্ভীৰ, নিন্দা কৰা নহয়, সচেতন আৰু সকলো বিষয়তে বিশ্বাসী হ'ব লাগে।
১২ ডিকনসকলে নিজৰ সন্তান আৰু নিজৰ ঘৰত ভালদৰে শাসন কৰি এজন পত্নীৰ স্বামী হওক।
১৩ কিয়নো যিসকলে ডিকনৰ পদত ভালকৈ ব্যৱহাৰ কৰিছে, তেওঁলোকে খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা বিশ্বাসত ভালকৈ আৰু অতি সাহসেৰে নিজৰ বাবে ক্ৰয় কৰে।
১৪ সোনকালে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম বুলি আশা কৰি মই তোমালৈ এই কথা লিখিছোঁ।
১৫ কিন্তু মই যদি বহু সময় থাকো, তেন্তে তুমি জানিবা যে, সত্যৰ স্তম্ভ আৰু ভিত্তি জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী, ঈশ্বৰৰ গৃহত তুমি কেনে আচৰণ কৰা উচিত।
১৬ আৰু বিতৰ্ক নোহোৱাকৈ ঈশ্বৰভক্তিৰ ৰহস্য মহান: ঈশ্বৰ মাংসত প্ৰকাশ পাইছিল, আত্মাত ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হৈছিল, স্বৰ্গদূতৰ দ্বাৰা দেখা গৈছিল, অনা-ইহুদীসকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, জগতত বিশ্বাস কৰা হৈছিল আৰু মহিমালৈ উন্নীত হৈছিল।

অধ্যায় ৪

১ এতিয়া আত্মাই স্পষ্টকৈ কৈছে যে, পিছৰ সময়ত কিছুমানে বিশ্বাসৰ পৰা আঁতৰি যাব, আৰু প্ৰলোভনকাৰী আত্মা আৰু চয়তানৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিব;
২ মিছা কথা কোৱাটো ভণ্ডামি; তেওঁলোকৰ বিবেক গৰম লোহাৰে জ্বলাই দিয়া;
৩ বিবাহ কৰিবলৈ নিষেধ কৰা, আৰু ঈশ্বৰে বিশ্বাস কৰা আৰু সত্য জনা লোকসকলৰ ধন্যবাদেৰে গ্ৰহণ কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰা খাদ্যৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়া।
৪ কিয়নো ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যেক জীৱই ভাল, আৰু যদি তাক ধন্যবাদেৰে গ্ৰহণ কৰা হয়, তেন্তে সেইবোৰক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰা একোৱেই নহয়।
৫ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই ইয়াক পবিত্ৰ কৰা হয়।
৬ যদি তুমি ভাইবিলাকক এইবিলাক স্মৰণ কৰা, তেন্তে তুমি যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন ভাল সেৱক হ'বা, বিশ্বাসৰ আৰু সৎ শিক্ষাৰ বাক্যৰে পুষ্ট হোৱা, য'ত তুমি লাভ কৰা।
৭ কিন্তু অশ্লীল আৰু বৃদ্ধা স্ত্ৰীৰ উপকথাবোৰ অস্বীকাৰ কৰক, আৰু ঈশ্বৰভক্তিৰ প্ৰতি অধিক ব্যায়াম কৰক।
৮ কিয়নো শাৰীৰিক ব্যায়ামৰ লাভ কম;
৯ এইটো এটা বিশ্বাসী বাক্য আৰু সকলো গ্ৰহণযোগ্য।
১০ কিয়নো আমি দুয়ো পৰিশ্ৰম আৰু অপমান ভোগ কৰো, কাৰণ আমি জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰোঁ, যিজন সকলো মানুহৰ, বিশেষকৈ বিশ্বাসীসকলৰ ত্ৰাণকৰ্তা।
১১ এইবিলাক আজ্ঞা আৰু শিক্ষা দিয়া।
১২ তোমাৰ যৌৱনক কোনেও তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, কথা-বতৰাত, প্ৰেমত, আত্মাত, বিশ্বাসত আৰু পবিত্ৰতাৰে বিশ্বাসীসকলৰ আদৰ্শ হওঁক।
১৩ মই অহালৈকে পঢ়া-শুনা, উপদেশ আৰু শিক্ষাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়া।
১৪ তোমাক ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা দিয়া উপহাৰক অৱহেলা নকৰিবা।
১৫ এইবোৰৰ ওপৰত ধ্যান কৰা; নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁলোকৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰা; যাতে তোমাৰ লাভ সকলোৰে আগত প্ৰকাশ পায়।
১৬ নিজৰ আৰু শিক্ষাৰ প্ৰতি সাৱধান হওক; তেওঁলোকৰ মাজত থাকক;

অধ্যায় ৫

১ বয়োজ্যেষ্ঠক তিৰস্কাৰ নকৰিবা, কিন্তু তেওঁক পিতৃৰ দৰে আৱেদন কৰা; আৰু ডেকাসকলক ভাই হিচাপে;
২ জ্যেষ্ঠ মহিলাসকলক মাতৃ হিচাপে; সৰুবোৰক ভনীয়েক হিচাপে, সকলো বিশুদ্ধতাৰে।
৩ প্ৰকৃততে বিধৱা বিধৱাক সন্মান কৰা।
৪ কিন্তু যদি কোনো বিধৱাৰ সন্তান বা ভতিজা আছে, তেন্তে তেওঁলোকে প্ৰথমে ঘৰত ধৰ্মপৰায়ণতা দেখুৱাবলৈ আৰু পিতৃ-মাতৃক প্ৰতিশোধ দিবলৈ শিকক;
৫ এতিয়া যিগৰাকী বিধৱা আৰু নিৰ্জন হৈ পৰিছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে আৰু ৰাতি দিনে প্ৰাৰ্থনা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকে।
৬ কিন্তু যি জনে আনন্দত জীয়াই থাকে, তেওঁ জীয়াই থকাৰ সময়ত মৃত।
৭ আৰু এইবিলাক নিৰ্দোষী হ'বলৈ এইবোৰৰ দায়িত্ব দিয়া।
৮ কিন্তু যদি কোনোবাই নিজৰ আৰু বিশেষকৈ নিজৰ ঘৰৰ লোকৰ যত্ন নলয়, তেন্তে তেওঁ বিশ্বাসক অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু কাফিৰতকৈও বেয়া।
9 এজন পুৰুষৰ পত্নী হোৱা বিধৱাক সত্তৰ বছৰতকৈ কম বয়সৰ হিচাপত লোৱা নহ'ব।
১০ ভাল কামৰ কাৰণে ভাল খবৰ পোৱা গৈছে; যদি তাই সন্তান ডাঙৰ-দীঘল কৰিলে, যদি তাই অচিনাকি মানুহক থলে, যদি তাই পবিত্ৰ লোকৰ ভৰি ধুইছে, যদি তাই দুখীয়াক সকাহ দিছে, যদি তাই সকলো ভাল কাম অধ্যৱসায়ীভাৱে পালন কৰিছে।
১১ কিন্তু সৰু বিধৱাসকলে নাকচ কৰে;
১২ তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰথম বিশ্বাস ত্যাগ কৰাৰ কাৰণে শাস্তি পালে।

১৩ আৰু ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ফুৰি অলস হৈ থাকিবলৈ শিকে; আৰু কেৱল অলসই নহয়, কিন্তু তৎপৰতা আৰু ব্যস্ততাপূৰ্ণ, যিবোৰ কথা কোৱা উচিত নহয়।
১৪ এতেকে মই ইচ্ছাম যে কণমানি মহিলাসকলে বিয়া কৰাব, সন্তান জন্ম দিব, ঘৰত পৰিচালিত কৰিব, বিৰোধীক নিন্দা কৰিবলৈ কোনো সুযোগ নিদিব।
১৫ কিয়নো কিছুমানে ইতিমধ্যে চয়তানৰ পিছে পিছে ঘূৰি গৈছে।
১৬ বিশ্বাসী কোনো পুৰুষ বা মহিলাৰ যদি বিধৱা থাকে, তেন্তে তেওঁলোকে তেওঁলোকক সকাহ দিয়ক, আৰু মণ্ডলীক কোনো আধিপত্য নিদিব; যাতে ই সঁচাকৈয়ে বিধৱাসকলক সকাহ দিয়ে।”
১৭ যিসকল প্ৰাচীনে ভাল শাসন কৰে, তেওঁলোকক দুগুণ সন্মানৰ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হওক, বিশেষকৈ যিসকলে বাক্য আৰু শিক্ষাত পৰিশ্ৰম কৰে।
১৮ কিয়নো শাস্ত্ৰত কৈছে, “শস্য ঠেলি দিয়া গৰুক তুমি মুখ বন্ধ নকৰিবা।” আৰু, শ্ৰমিক নিজৰ পুৰস্কাৰৰ যোগ্য।
১৯ এজন প্ৰাচীনৰ বিৰুদ্ধে দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ আগত কোনো অভিযোগ লোৱা নহয়।
২০ পাপ কৰা সকলক সকলোৰে আগত তিৰস্কাৰ কৰা, যাতে আন লোকেও ভয় কৰে।
২১ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু মনোনীত স্বৰ্গদূতসকলৰ আগত মই তোমাক আজ্ঞা দিছো যে তুমি পক্ষপাতিত্ব কৰি একো নকৰাকৈ ইজনে সিজনক অগ্ৰাধিকাৰ নিদিয়াকৈ এইবোৰ পালন কৰক।
২২ হঠাৎ কাৰো ওপৰত হাত নিদিবা, আৰু আনৰ পাপৰ অংশীদাৰ নহ'বা;
২৩ আৰু পানী নাখাবা, কিন্তু তোমাৰ পেটৰ কাৰণে আৰু সঘনাই অসুস্থতাৰ কাৰণে অলপ দ্ৰাক্ষাৰস ব্যৱহাৰ কৰা।
২৪ কিছুমান মানুহৰ পাপ আগতেই মুকলি হৈ থাকে আৰু বিচাৰৰ আগত যায়; আৰু কিছুমান মানুহৰ পিছত অনুসৰণ কৰে।
২৫ সেইদৰে কিছুমানৰ সৎকৰ্মও আগতীয়াকৈ প্ৰকাশ পায়; আৰু যিবোৰ অন্যথা আছে, সেইবোৰ লুকুৱাব নোৱাৰি।

অধ্যায় ৬

১ ঈশ্বৰৰ নাম আৰু তেওঁৰ শিক্ষাৰ নিন্দা নহ'বৰ বাবে যোৰৰ তলত থকা যিসকল দাসে নিজৰ প্ৰভুক সকলো সন্মানৰ যোগ্য বুলি গণ্য কৰক।
২ আৰু যিসকলৰ বিশ্বাসী প্ৰভু আছে, তেওঁলোকে তেওঁলোকক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিব, কাৰণ তেওঁলোক ভাই; কিন্তু তেওঁলোকৰ সেৱা কৰা, কাৰণ তেওঁলোক বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয়, উপকাৰৰ অংশীদাৰ। এইবোৰে শিক্ষা দিয়ে আৰু উপদেশ দিয়ে।
৩ যদি কোনোৱে অন্য ধৰণে শিক্ষা দিয়ে, আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বাক্য আৰু ঈশ্বৰভক্তিৰ শিক্ষাত সন্মতি নিদিয়ে;
৪ তেওঁ অহংকাৰী, আৰু একো নাজানে, কিন্তু প্ৰশ্ন আৰু বাক্যৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হয়, যাৰ পৰা ঈৰ্ষা, কাজিয়া, গালি-গালাজ, কু-চিন্তা হয়।
৫ বিকৃত মনৰ আৰু সত্যৰ পৰা বঞ্চিত লোকসকলৰ বিকৃত বিবাদ, লাভ হৈছে ঈশ্বৰভক্তি বুলি ধৰি লোৱা।
৬ কিন্তু সন্তুষ্টিৰ সৈতে ঈশ্বৰভক্তি কৰিলে বহুত লাভ হয়।
৭ কিয়নো আমি এই জগতলৈ একো আনিব পৰা নাই, আৰু আমি একোৱেই কঢ়িয়াই নিব নোৱাৰো।
৮ আহাৰ আৰু বস্ত্ৰ পাই আমি তাত সন্তুষ্ট হওঁ।
৯ কিন্তু যিসকলে ধনী হ'ব বিচাৰে, তেওঁলোকে পৰীক্ষা আৰু ফান্দত আৰু বহুতো মূৰ্খ আৰু ক্ষতিকাৰক কামনাত পৰে, যিয়ে মানুহক ধ্বংস আৰু বিনাশত ডুবাই পেলায়।
১০ কিয়নো ধনৰ প্ৰতি থকা প্ৰেম সকলো বেয়াৰ মূল, আৰু কিছুমানে লোভ কৰিলেও বিশ্বাসৰ পৰা বিপথে পৰিচালিত হৈ বহু দুখেৰে নিজকে বিন্ধিলে।
১১ কিন্তু হে ঈশ্বৰৰ মানুহ, তুমি এইবোৰৰ পৰা পলাই যোৱা; আৰু ধাৰ্মিকতা, ঈশ্বৰভক্তি, বিশ্বাস, প্ৰেম, ধৈৰ্য্য, নম্ৰতাৰ অনুসৰণ কৰক।
১২ বিশ্বাসৰ ভাল যুদ্ধত যুদ্ধ কৰা, অনন্ত জীৱনক ধৰি ৰাখক, যাৰ বাবে তুমিও আমন্ত্ৰণ কৰা আৰু বহুতো সাক্ষীৰ আগত ভাল স্বীকাৰ কৰা।
১৩ মই তোমাক আজ্ঞা দিছোঁ, যি ঈশ্বৰে সকলোকে সজীৱ কৰে আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ আগত, যিজনে পন্টিয় পীলাতৰ আগত ভাল স্বীকাৰোক্তিৰ সাক্ষী হৈছিল।
১৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আবিৰ্ভাৱ নোহোৱালৈকে তুমি এই আজ্ঞা নিৰ্দোষী আৰু তিৰস্কাৰ নোহোৱাকৈ পালন কৰা।
১৫ যি তেওঁৰ সময়ত তেওঁ দেখুৱাব, যি ধন্য আৰু একমাত্ৰ ক্ষমতাশালী, ৰজাসকলৰ ৰজা আৰু প্ৰভুসকলৰ প্ৰভু;
১৬ তেওঁৰ কেৱল অমৰত্ব আছে, যি পোহৰত কোনেও ওচৰ চাপিব নোৱাৰে; যাক কোনেও দেখা নাই, দেখা নাপায়; আমিন।
১৭ এই জগতৰ ধনীবিলাকক আজ্ঞা দিয়া যে, তেওঁলোকে উচ্চ মনোবল, অনিশ্চিত ধন-সম্পত্তিৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিব, কিন্তু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখক, যিজনে আমাক সকলো বস্তু ভোগ কৰিবলৈ ধন-সম্পত্তি দিয়ে;
১৮ তেওঁলোকে ভাল কাম, সৎকৰ্মত ধনী হোৱা, বিতৰণ কৰিবলৈ সাজু আৰু যোগাযোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হোৱা;
১৯ তেওঁলোকে অনন্ত জীৱনক ধৰি ৰাখিবলৈ আগন্তুক সময়ৰ বিপৰীতে নিজৰ বাবে এটা ভাল ভেটি ৰাখিছে।
২০ হে তীমথিয়, অশ্লীল আৰু অসাৰ বাক্যবাণ আৰু মিছাকৈ কোৱা বিজ্ঞানৰ বিৰোধিতাবোৰ পৰিহাৰ কৰি তোমাৰ আস্থাত থকা বস্তুবোৰ ৰক্ষা কৰা।
২১ যিবিলাক কিছুমানে বিশ্বাসৰ বিষয়ে ভুল কৰিলে। অনুগ্ৰহ তোমাৰ লগত হওক। আমিন। (তীমথিয়লৈ প্ৰথমখন লাওদিকিয়াৰ পৰা লিখা হৈছিল, যিখন ফ্ৰিগিয়া পাকাটিয়ানাৰ আটাইতকৈ প্ৰধান নগৰ।)

২ তীমথিয়

অধ্যায় ১

১ পৌল, খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা জীৱনৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি।
২ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ তীমথিয়লৈ: পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি।
৩ মই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাইছো, যিজনক মই মোৰ পূৰ্বপুৰুষৰ পৰা নিৰ্মল বিবেকেৰে সেৱা কৰি আছো, যে মই ৰাতি-দিনে প্ৰাৰ্থনাত তোমাক অবিৰতভাৱে স্মৰণ কৰোঁ;
৪ মই আনন্দেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বলৈ তোমাৰ চকুলোৰ প্ৰতি সচেতন হৈ তোমাক চাবলৈ বৰ আকাংক্ষা কৰিলোঁ;
৫ যেতিয়া মই তোমাৰ আইতাক লয়ী আৰু তোমাৰ মা ইউনিচত প্ৰথমে বাস কৰা তোমাৰ মাজত থকা অচিনাকি বিশ্বাসক স্মৰণ কৰিম; আৰু মই বিশ্বাস কৰোঁ যে তোমাৰ মাজতো।
৬ এই কাৰণে মই তোমাক স্মৰণ কৰোঁ যে তুমি মোৰ হাত পিন্ধি তোমাৰ মাজত থকা ঈশ্বৰৰ দানক উত্তেজিত কৰে।
৭ কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক ভয়ৰ আত্মা নিদিলে; কিন্তু শক্তি আৰু প্ৰেম আৰু সুস্থ মনৰ।
৮ এতেকে আমাৰ প্ৰভুৰ সাক্ষ্যৰ বাবে লাজ নকৰিবা আৰু তেওঁৰ বন্দী মোৰ বাবেও লাজ নকৰিবা;
9 তেওঁ আমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে আৰু আমাৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে নহয়, কিন্তু জগতৰ আৰম্ভণিৰ আগতে খ্ৰীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া তেওঁৰ নিজৰ উদ্দেশ্য আৰু অনুগ্ৰহ অনুসাৰে পবিত্ৰ আহ্বানেৰে আমাক মাতিলে।
১০ কিন্তু এতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ আবিৰ্ভাৱৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ পাইছে, যিজনে মৃত্যুক বিলুপ্ত কৰি শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু অমৰত্বক পোহৰলৈ আনিছে।
১১ সেই কাৰণে মই অনা-ইহুদীসকলৰ প্ৰচাৰক, পাঁচনি আৰু শিক্ষক নিযুক্ত হ'লো।
১২ সেই কাৰণে মইও এইবোৰ কষ্ট পাইছোঁ, তথাপিও মই লাজ কৰা নাই;
১৩ খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা বিশ্বাস আৰু প্ৰেমেৰে মোৰ পৰা শুনা শুদ্ধ বাক্যৰ ৰূপক ধৰি ৰাখক।
১৪ যি ভাল বস্তু তোমাৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰা হৈছে, সেই ভাল বস্তু আমাৰ মাজত বাস কৰা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ৰক্ষা কৰা।
১৫ এই কথা তুমি জানা, এছিয়াত থকা সকলোৱে মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; যাৰ ভিতৰত ফিজেলাছ আৰু হাৰ্মোজিনিছ।
১৬ যিহোৱাই অনেচিফৰচৰ বংশক দয়া কৰক; কিয়নো তেওঁ মোক প্ৰায়ে সতেজ কৰি তুলিছিল আৰু মোৰ শিকলিৰে লাজ কৰা নাছিল।
১৭ কিন্তু ৰোমত থকা সময়ত তেওঁ মোক অতি অধ্যৱসায়ীভাৱে বিচাৰিলে আৰু মোক পালে।
১৮ যিহোৱাই তেওঁক সেইদিনা প্ৰভুৰ পৰা দয়া পাবলৈ অনুমতি দিয়ক;

অধ্যায় ২

১ এতেকে হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা অনুগ্ৰহত শক্তিশালী হোৱা।
২ আৰু অনেক সাক্ষীৰ মাজত মোৰ বিষয়ে যি কথা শুনিছা, সেই কথা বিশ্বাসী লোকসকলৰ হাতত অৰ্পণ কৰা, যিসকলে আনকো শিক্ষা দিব পাৰিব।
৩ এতেকে তুমি যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন ভাল সৈনিকৰ দৰে কঠিনতা সহ্য কৰা।
৪ যুদ্ধ কৰা কোনোৱেই এই জীৱনৰ কাম-কাজত নিজকে জড়িত নকৰে; যাতে তেওঁক সৈনিক হ'বলৈ বাছি লৈছে, তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে।"
৫ আৰু যদি কোনো মানুহে প্ৰভুত্বৰ বাবে চেষ্টা কৰে, তেন্তে তেওঁ বিধিগতভাৱে যুঁজ নকৰালৈকে তেওঁক মুকুট পিন্ধা নহয়।
৬ পৰিশ্ৰম কৰা খেতিয়কে প্ৰথমে ফলৰ ভাগ ল'ব লাগিব।
৭ মই যি কওঁ, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা; আৰু প্ৰভুৱে তোমাক সকলো বিষয়তে বুদ্ধি দিয়ক।"
৮ মোৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ অনুসাৰে দায়ূদৰ বংশৰ যীচু খ্ৰীষ্ট যে মৃতকৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ল, সেই কথা মনত ৰাখিবা।
৯ সেই কাৰণে মই দুষ্টকৰ্মীৰ দৰে বান্ধোনলৈকে কষ্ট পাইছোঁ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য বান্ধ খাই থকা নাই।
১০ এই কাৰণে মই মনোনীত লোকসকলৰ কাৰণে সকলোকে সহ্য কৰোঁ, যাতে তেওঁলোকেও অনন্ত মহিমাৰে খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা পৰিত্ৰাণ লাভ কৰে।
১১ এইটো এটা বিশ্বাসযোগ্য কথা, কিয়নো আমি যদি তেওঁৰ লগত মৃত হওঁ, তেন্তে আমিও তেওঁৰ লগত জীয়াই থাকিম।
১২ আমি যদি দুখ কৰো, তেন্তে আমিও তেওঁৰ লগত ৰাজত্ব কৰিম;
১৩ আমি যদি বিশ্বাস নকৰো, তথাপিও তেওঁ বিশ্বাসী হৈ থাকে;
১৪ এইবোৰৰ বিষয়ে তেওঁলোকক স্মৰণ কৰি প্ৰভুৰ আগত তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়ক যে তেওঁলোকে বাক্যৰ কাৰণে কোনো লাভৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু শ্ৰোতাসকলক বিপথে পৰিচালিত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।
১৫ সত্যৰ বাক্যক সঠিকভাৱে বিভাজন কৰা, লাজ নকৰা কৰ্মী, ঈশ্বৰৰ আগত নিজকে অনুমোদন জনোৱাৰ বাবে অধ্যয়ন কৰা।
১৬ কিন্তু অশ্লীল আৰু অসাৰ বাক্য-বাক্যবোৰ পৰিহাৰ কৰা, কিয়নো সেইবোৰ অধিক অধৰ্মীলৈ বৃদ্ধি পাব।
17 আৰু তেওঁলোকৰ বাক্য কেঁচুৰ দৰে খাব;
১৮ তেওঁলোকে সত্যৰ বিষয়ে ভুল কৰিলে, পুনৰুত্থান ইতিমধ্যে পাৰ হৈ গ'ল; আৰু কিছুমানৰ বিশ্বাস উফৰাই পেলাওক।
১৯ তথাপিও ঈশ্বৰৰ ভেটি দৃঢ় হৈ আছে আৰু এই মোহৰ আছে, প্ৰভুৱে তেওঁৰ যিবিলাকক চিনি পায়। আৰু "খ্ৰীষ্টৰ নাম লোৱা প্ৰত্যেকেই অপৰাধৰ পৰা আঁতৰি যাওক।"
২০ কিন্তু এটা ডাঙৰ ঘৰত কেৱল সোণ আৰু ৰূপৰ পাত্ৰই নহয়, কাঠ আৰু মাটিৰ পাত্ৰও থাকে; আৰু কোনোৱে সন্মান কৰিবলৈ আৰু কোনোৱে অসন্মান কৰিবলৈ।
২১ এতেকে যদি কোনো মানুহে এইবোৰৰ পৰা নিজকে শুচি কৰে, তেন্তে তেওঁ সন্মানৰ পাত্ৰ, পবিত্ৰ আৰু মালিকৰ ব্যৱহাৰৰ বাবে উপযুক্ত আৰু সকলো ভাল কামৰ বাবে সাজু হ'ব।
২২ যৌৱনকালৰ কামনাৰ পৰাও পলায়ন কৰা;

২৩ কিন্তু মূৰ্খ আৰু অশিক্ষিত প্ৰশ্নবোৰৰ পৰা আঁতৰি থাকক, কাৰণ সেইবোৰে লিংগ বিবাদ কৰে।
২৪ আৰু প্ৰভুৰ দাসে কাজিয়া কৰিব নালাগে; কিন্তু সকলো মানুহৰ প্ৰতি কোমল, শিক্ষা দিবলৈ উপযুক্ত, ধৈৰ্য্য ধৰা;
২৫ নিজৰ বিৰোধীসকলক নম্ৰতাৰে শিক্ষা দিয়া; যদি ঈশ্বৰে হয়তো তেওঁলোকক সত্যক স্বীকাৰ কৰিবলৈ অনুতাপ দিব;
২৬ আৰু তেওঁৰ ইচ্ছামতে তেওঁৰ দ্বাৰা বন্দী হোৱা চয়তানৰ ফান্দৰ পৰা তেওঁলোকে নিজকে উদ্ধাৰ কৰিবলৈ।

অধ্যায় ৩

১ এই কথাও জানি লওক যে শেষ দিনবোৰত বিপদজনক সময় আহিব।
২ কিয়নো মানুহবোৰ নিজৰ প্ৰেমিক, লোভী, অহংকাৰী, অহংকাৰী, নিন্দা কৰা, পিতৃ-মাতৃৰ অবাধ্য, অকৃতজ্ঞ, অপবিত্ৰ;
৩ স্বাভাৱিক স্নেহবিহীন, যুদ্ধবিৰতি ভংগকাৰী, মিছা অভিযুক্ত, অসংযম, উগ্ৰ, ভাল লোকক তুচ্ছজ্ঞান কৰা;
৪ বিশ্বাসঘাতক, মদ্যপান কৰা, উচ্চ মনোভাৱৰ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেমীতকৈ বেছি আনন্দৰ প্ৰেমী;
৫ ঈশ্বৰভক্তিৰ ৰূপ ধাৰণ কৰা, কিন্তু তাৰ শক্তিক অস্বীকাৰ কৰা;
6 কিয়নো যিবিলাকে ঘৰলৈ সোমাই যায়, আৰু পাপৰ বোজাই কৰা মূৰ্খ নাৰীক বন্দী কৰি লৈ যায়, আৰু বিভিন্ন কামনাৰে বন্দী কৰি লৈ যায়।
৭ কেতিয়াও শিকি থকা, আৰু কেতিয়াও সত্যৰ জ্ঞানলৈ আহিব নোৱাৰা।
8 জান্নে আৰু যাম্ব্ৰেছে যেনেকৈ মোচিক প্ৰতিহত কৰিছিল, তেনেকৈ এইসকলেও সত্যক প্ৰতিহত কৰে।
9 কিন্তু তেওঁলোকে আৰু আগলৈ নাযাব, কিয়নো তেওঁলোকৰ মূৰ্খামি তেওঁলোকৰ মূৰ্খামিৰ দৰে সকলো মানুহৰ আগত প্ৰকাশ পাব।
১০ কিন্তু তুমি মোৰ শিক্ষা, জীৱন-ধাৰণৰ ধৰণ, উদ্দেশ্য, বিশ্বাস, ধৈৰ্য্য, মৰম, ধৈৰ্য্য, সম্পূৰ্ণৰূপে জানিলা।
১১ আন্তিয়খিয়া, ইকনিয়াম আৰু লুষ্ট্ৰাত মোৰ ওচৰলৈ অহা অত্যাচাৰ, দুখ-কষ্ট; মই কি অত্যাচাৰ সহ্য কৰিলোঁ;
১২ আৰু যিসকলে খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰভক্ত হৈ জীয়াই থাকিব বিচাৰে, তেওঁলোকে অত্যাচাৰৰ সন্মুখীন হ'ব।
১৩ কিন্তু দুষ্ট মানুহ আৰু প্ৰলোভনকাৰীসকলে প্ৰতাৰণা কৰি আৰু প্ৰতাৰিত হৈ আৰু অধিক বেয়া হৈ পৰিব।
১৪ কিন্তু তুমি যিবিলাক শিকিছা আৰু যিবিলাক আশ্বাস পাইছা, সেই বিষয়ত থাকক;
১৫ আৰু আপুনি সৰুৰে পৰা পবিত্ৰ শাস্ত্ৰবোৰ জানিছে, যিবোৰে খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তোমাক পৰিত্ৰাণৰ বাবে জ্ঞানী কৰি তুলিব পাৰে।
১৬ সকলো শাস্ত্ৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰেৰিত, আৰু শিক্ষাৰ বাবে, তিৰস্কাৰ, শুধৰণি আৰু ধাৰ্মিকতাৰ শিক্ষাৰ বাবে লাভজনক।
১৭ যাতে ঈশ্বৰৰ মানুহ সিদ্ধ হয় আৰু সকলো ভাল কামৰ বাবে সজ্জিত হয়।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে মই তোমাক ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগত আজ্ঞা দিছো, যিজনে তেওঁৰ প্ৰকাশ আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ সময়ত জীৱিত আৰু মৃতসকলৰ বিচাৰ কৰিব;
২ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা; ঋতুৰ বাহিৰত, ঋতুৰ বাহিৰত তৎক্ষণাত হওক; সকলো ধৈৰ্য্য আৰু শিক্ষাৰে তিৰস্কাৰ কৰা, তিৰস্কাৰ কৰা, উপদেশ দিয়া।
৩ কিয়নো সেই সময় আহিব যেতিয়া তেওঁলোকে সুস্থ শিক্ষা সহ্য নকৰিব; কিন্তু নিজৰ কামনা অনুসাৰে কাণ খজুৱতি থকা গুৰুসকলৰ স্তূপ হ'ব;
৪ আৰু তেওঁলোকে সত্যৰ পৰা কাণ আঁতৰাই আকৰ্ষণলৈ ঘূৰি যাব।
৫ কিন্তু তুমি সকলো বিষয়তে সচেতন হৈ থাকা, দুখ-কষ্ট সহ্য কৰা, সুসমাচাৰক প্ৰচাৰকৰ কাম কৰা, তোমাৰ পৰিচৰ্যাৰ সম্পূৰ্ণ প্ৰমাণ কৰা।
৬ কিয়নো মই এতিয়া বলিদানৰ বাবে সাজু হৈছো, আৰু মোৰ যাত্ৰাৰ সময় ওচৰ চাপিছে।
৭ মই ভাল যুদ্ধ কৰিলোঁ, মোৰ গতি সমাপ্ত কৰিলোঁ, বিশ্বাস ৰাখিলোঁ।
৮ এতিয়াৰ পৰা মোৰ বাবে ধাৰ্মিকতাৰ মুকুট ৰখা হৈছে, যিটো সেইদিনা ধাৰ্মিক বিচাৰক প্ৰভুৱে মোক দিব;
৯ মোৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিবলৈ তোমাৰ অধ্যৱসায় কৰা।
১০ কিয়নো ডেমাছে এই জগতখনক প্ৰেম কৰি মোক পৰিত্যাগ কৰি থিচলনীকিয়ালৈ গুচি গ'ল; ক্ৰেচেন্সৰ পৰা গালাতিয়ালৈ, টাইটাছে ডালমিয়ালৈ।
১১ কেৱল লূকে মোৰ লগত আছে। মাৰ্কক লৈ যাওক, কিয়নো তেওঁ মোৰ বাবে পৰিচৰ্যাৰ বাবে লাভৱান।
১২ আৰু মই তিখিকক ইফিচলৈ পঠিয়াই দিলোঁ।
১৩ তুমি আহিলে মই ত্ৰোয়াছত কাৰ্পছৰ লগত এৰি থৈ যোৱা পোছাক আৰু কিতাপবোৰ, কিন্তু বিশেষকৈ চৰ্মপত্ৰবোৰ লগত লৈ আহিব।
১৪ তামৰ মিস্ত্ৰী আলেকজেণ্ডাৰে মোৰ বহুত বেয়া কাম কৰিলে;
১৫ যাৰ বিষয়ে তুমিও সাৱধান হোৱা; কিয়নো তেওঁ আমাৰ বাক্যক অতিশয় প্ৰতিহত কৰিছে।
১৬ মোৰ প্ৰথম উত্তৰত কোনেও মোৰ লগত থিয় নহ'ল, কিন্তু সকলোৱে মোক পৰিত্যাগ কৰিলে।
১৭ কিন্তু প্ৰভুৱে মোৰ লগত থিয় হৈ মোক শক্তিশালী কৰিলে; যাতে মোৰ দ্বাৰাই প্ৰচাৰ সম্পূৰ্ণৰূপে জনা যায় আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকে শুনিব পাৰে;
১৮ আৰু যিহোৱাই মোক সকলো কু-কৰ্মৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব আৰু মোক তেওঁৰ স্বৰ্গৰাজ্যলৈ ৰক্ষা কৰিব; আমিন।
১৯ প্ৰিস্কা আৰু আকিলা আৰু অনেচিফৰচৰ বংশক প্ৰণাম কৰা।
২০ ইৰাষ্টোক কৰিন্থত বাস কৰিলে, কিন্তু ট্ৰফিমাক মই অসুস্থ হৈ মিলেটমত এৰি দিলোঁ।
২১ শীতকালৰ আগতে আহিবলৈ তোমাৰ অধ্যৱসায় কৰা। ইউবুলছে, পুডেন, লিনাছ, ক্লাউডিয়া আৰু সকলো ভাইক তোমাক সম্ভাষণ জনাইছে।
২২ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট তোমাৰ আত্মাৰ লগত থাকক। অনুগ্ৰহ আপোনাৰ লগত হওক। আমিন। (ইফিচীয়া মণ্ডলীৰ প্ৰথম

বিচপ হিচাপে নিযুক্তি দিয়া তীমথিয়ছলৈ লিখা দ্বিতীয়খন পত্ৰ ৰোমৰ পৰা লিখা হৈছিল, যেতিয়া পৌলক দ্বিতীয়বাৰ নীৰোৰ আগত অনা হৈছিল।)

টাইটাছ্

অধ্যায় ১

১ পৌল, ঈশ্বৰৰ দাস আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি, ঈশ্বৰৰ মনোনীত লোকসকলৰ বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰভক্তিৰ অনুসাৰে সত্যক স্বীকাৰ কৰা;
২ অনন্ত জীৱনৰ আশাত, মিছা কব নোৱাৰা ঈশ্বৰে জগতৰ আৰম্ভণিৰ আগতেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল;
৩ কিন্তু আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে প্ৰচাৰৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ বাক্য যথা সময়ত প্ৰকাশ কৰিলে।
৪ মোৰ নিজৰ পুত্ৰ তীতলৈ মোৰ নিজৰ পুত্ৰ, সাধাৰণ বিশ্বাসৰ অনুসাৰে, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি।
৫ এই কাৰণে মই তোমাক ক্ৰিটত এৰি থৈ আহিলোঁ, যাতে তুমি অভাৱ হোৱা বস্তুবোৰ শৃংখলাবদ্ধ কৰিবা আৰু মই তোমাক নিযুক্ত কৰা ধৰণে প্ৰত্যেক নগৰত প্ৰাচীনসকলক নিযুক্ত কৰিবা।
৬ যদি কোনোবা নিৰ্দোষী হয়, তেন্তে এক পত্নীৰ স্বামী, যাৰ বিশ্বাসী সন্তান আছে, যাৰ বিৰুদ্ধে দাঙ্গা বা অশান্তিৰ অভিযোগ নাথাকে।
৭ কিয়নো এজন বিচপ ঈশ্বৰৰ ৰক্ষকৰ দৰে নিৰ্দোষী হ'ব লাগিব; স্বাৰ্থপৰ নহয়, সোনকালে খঙাল নহয়, মদ খাবলৈ নিদিয়া, কোনো আঘাতকাৰী নহয়, লেতেৰা লাভৰ প্ৰতি নিদিয়া নহয়;
৮ কিন্তু আতিথ্য প্ৰেমী, ভাল মানুহৰ প্ৰেমী, সচেতন, ন্যায়পৰায়ণ, পবিত্ৰ, সংযমী;
৯ তেওঁক শিকোৱাৰ দৰে বিশ্বাসী বাক্যক দৃঢ়তাৰে ধৰি ৰাখক, যাতে তেওঁ শুদ্ধ শিক্ষাৰ দ্বাৰা বিৰোধীসকলক উপদেশ আৰু পতিয়ন নিয়াব পাৰে।
১০ কিয়নো অধ্যৱসায়ী আৰু অসাৰ কথা কোৱা আৰু প্ৰতাৰক, বিশেষকৈ চুন্নত কৰা লোকসকলৰ অনেক আছে।
১১ তেওঁলোকৰ মুখ বন্ধ কৰিব লাগিব, যিসকলে অশুভ লাভৰ কাৰণে গোটেই ঘৰবোৰক উফৰাই পেলায়।
১২ নিজৰ মাজৰ এজন ভাববাদীয়ে ক'লে, "ক্ৰেটীয়াসকল সদায় মিছলীয়া, দুষ্ট জন্তু, লেহেমীয়া পেট।"
১৩ এই সাক্ষী সত্য। এতেকে তেওঁলোকক তীব্ৰ তিৰস্কাৰ কৰা, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাসত সুস্থ হয়;
১৪ সত্যৰ পৰা আঁতৰি যোৱা ইহুদীসকলৰ উপকথা আৰু মানুহৰ আজ্ঞাবোৰৰ প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিব।
১৫ শুদ্ধ লোকৰ বাবে সকলো বিশুদ্ধ; কিন্তু তেওঁলোকৰ মন আৰু বিবেকো অশুচি হৈছে।
১৬ তেওঁলোকে ঈশ্বৰক চিনি পোৱা বুলি স্বীকাৰ কৰে; কিন্তু তেওঁলোকে ঘৃণনীয় আৰু অবাধ্য আৰু সকলো ভাল কামৰ প্ৰতি অস্বীকাৰ কৰি তেওঁক অস্বীকাৰ কৰে।

অধ্যায় ২

১ কিন্তু যিবিলাক সুস্থ শিক্ষা হয়, সেই কথা কোৱা;
২ বৃদ্ধসকল সচেতন, গম্ভীৰ, সংযমী, বিশ্বাসত, প্ৰেমত, ধৈৰ্য্যত সুস্থ হওক।
৩ বৃদ্ধ মহিলাসকলেও পবিত্ৰতাৰ দৰে আচৰণ কৰিবলৈ, মিছা অভিযোগকাৰী, বেছি দ্ৰাক্ষাৰস নিদিয়া, ভাল কামৰ শিক্ষক নহয়;
৪ যাতে তেওঁলোকে যুৱতীসকলক সচেতন হ'বলৈ, স্বামীক প্ৰেম কৰিবলৈ, সন্তানক প্ৰেম কৰিবলৈ শিকাব পাৰে।
৫ ঈশ্বৰৰ বাক্যক নিন্দা নকৰিবলৈ বিচক্ষণ, সতী, ঘৰত ৰক্ষক, ভাল, নিজৰ স্বামীৰ আজ্ঞাকাৰী হ'ব লাগে।
৬ ডেকাসকলেও তেনেকৈয়ে সচেতন হ'বলৈ উপদেশ দিয়ে।
7 সকলো বিষয়তে নিজকে সৎকৰ্মৰ আৰ্হি দেখুৱাওক;
৮ শুদ্ধ বাক্য, যাক নিন্দা কৰিব নোৱাৰি; যাতে তোমালোকৰ বিষয়ে কোনো বেয়া কথা ক'ব নোৱাৰাকৈ লাজ পাব।"
৯ দাসসকলক নিজৰ প্ৰভুৰ আজ্ঞাকাৰী হ'বলৈ আৰু সকলো বিষয়তে তেওঁলোকক ভালকৈ সন্তুষ্ট কৰিবলৈ উপদেশ দিয়া; পুনৰ উত্তৰ নিদিয়া;
১০ চুৰি কৰা নহয়, কিন্তু সকলো সৎ বিশ্বাসীতা প্ৰকাশ কৰা; যাতে তেওঁলোকে আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ শিক্ষাক সকলো বিষয়তে শোভা পায়।
১১ কিয়নো পৰিত্ৰাণ কঢ়িয়াই অনা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ সকলো মানুহৰ আগত প্ৰকাশ পাইছে।
১২ অধৰ্মী আৰু সংসাৰিক কামনাক অস্বীকাৰ কৰি আমি এই জগতত সচেতন, ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰভক্ত হৈ জীয়াই থাকিবলৈ আমাক শিকাওক;
১৩ সেই ধন্য আশা আৰু মহান ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱময় আবিৰ্ভাৱৰ অপেক্ষাত;
১৪ তেওঁ আমাৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে, যাতে তেওঁ আমাক সকলো অপৰাধৰ পৰা মুক্ত কৰিব পাৰে আৰু সৎকৰ্মত উদ্যমী এক সুকীয়া জনগোষ্ঠীক নিজৰ বাবে শুদ্ধ কৰিব পাৰে।
১৫ এইবোৰ কথা কোৱা, উপদেশ দিয়া আৰু সকলো অধিকাৰেৰে তিৰস্কাৰ কৰা। কোনেও তোমাক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিব।

অধ্যায় ৩

১ তেওঁলোকক ৰাজত্ব আৰু ক্ষমতাৰ অধীন হ'বলৈ, দণ্ডাধীশৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ, সকলো ভাল কামৰ বাবে সাজু হ'বলৈ মনত ৰাখক;
২ কাৰো বেয়া নকয়, কাজিয়া কৰা নহব, কিন্তু সকলো মানুহৰ আগত সকলো নম্ৰতা দেখুৱাব।
৩ কিয়নো আমি নিজেও কেতিয়াবা মূৰ্খ, অবাধ্য, প্ৰতাৰিত, বিভিন্ন কামনা আৰু আনন্দৰ সেৱা কৰা, কু-অভিপ্ৰায় আৰু ঈৰ্ষাত জীয়াই থকা, ঘৃণনীয় আৰু ইজনে সিজনক ঘৃণা কৰা আছিলোঁ।
৪ কিন্তু তাৰ পাছত মানুহৰ প্ৰতি আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দয়া আৰু প্ৰেম প্ৰকাশ পালে।
৫ আমি কৰা ধাৰ্মিক কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা নহয়, কিন্তু তেওঁৰ দয়াৰ অনুসাৰে তেওঁ আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে, পুনৰুত্থানৰ ধোৱা আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নবীকৰণৰ দ্বাৰা;
৬ তেওঁ আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাৰ ওপৰত প্ৰচুৰ পৰিমাণে ঢালি দিলে;
৭ তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমি অনন্ত জীৱনৰ আশাৰ অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী হওঁ।
৮ এইটো এটা বিশ্বাসযোগ্য কথা, আৰু ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা সকলে সৎকৰ্ম ৰক্ষা কৰিবলৈ সাৱধান হ'বলৈ এইবোৰ কথা তুমি অনবৰতে দৃঢ় কৰি থকাটো মই বিচাৰো। এইবোৰ মানুহৰ বাবে ভাল আৰু লাভজনক।
9 কিন্তু মূৰ্খৰ প্ৰশ্ন, বংশাৱলী, বিবাদ আৰু বিধানৰ বিবাদ আৰু বিবাদৰ পৰা আঁতৰি থাকক; কিয়নো সেইবোৰ অলাভ আৰু অসাৰ।
১০ যি মানুহে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় উপদেশৰ পিছত বিদ্বেষী হয়, তেওঁ অগ্ৰাহ্য কৰক;
১১ তেওঁ জানিছিল যে, যি জনে নিজৰ দোষী সাব্যস্ত হৈ পাপ কৰে।
১২ মই যেতিয়া আৰ্টেমাছ বা তিখিকক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠাম, তেতিয়া মোৰ ওচৰলৈ নিকোপলিছলৈ আহিবলৈ চেষ্টা কৰা;
১৩ অধ্যৱসায়ী জেনাছ আৰু এপলোছক অধ্যৱসায়ীভাৱে যাত্ৰাত আনিব, যাতে তেওঁলোকৰ একোৱেই অভাৱ নহয়।
১৪ আৰু আমাৰ সকলেও আৱশ্যকীয় ব্যৱহাৰৰ কাৰণে ভাল কামবোৰ ধাৰণ কৰিবলৈ শিকক, যাতে সেইবোৰ অফল নহয়।
১৫ মোৰ লগত থকা সকলোৱে তোমাক প্ৰণাম জনাইছে। যিসকলে আমাক বিশ্বাসত প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকক সম্ভাষণ জনাওক। অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত হওক। আমিন। (এইখন মেচিডোনিয়াৰ নিকোপলিছৰ পৰা ক্ৰিটিয়ান মণ্ডলীৰ প্ৰথম বিচপ হিচাপে নিযুক্তি দিয়া টাইটাছলৈ লিখা হৈছিল।)

ফিলিমন

অধ্যায় ১

১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বন্দী পৌল আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয় আমাৰ প্ৰিয় আৰু সহকৰ্মী ফিলিমনৰ ওচৰত।

২ আমাৰ প্ৰিয় আফিয়া, আমাৰ সৈনিক আৰ্কিপ্প আৰু তোমাৰ ঘৰৰ মণ্ডলীলৈ।

৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

৪ মই মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ, মোৰ প্ৰাৰ্থনাত সদায় তোমাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰি।

৫ প্ৰভু যীচু আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বাসৰ কথা শুনি;

৬ যাতে খ্ৰীষ্ট যীচুত তোমালোকৰ মাজত থকা সকলো ভাল বস্তু স্বীকাৰ কৰি তোমাৰ বিশ্বাসৰ প্ৰচাৰ কাৰ্যকৰী হ’ব।

৭ ভাই, তোমাৰ প্ৰেমত আমি অতি আনন্দ আৰু সান্ত্বনা পাইছো, কিয়নো তোমাৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ লোকসকলৰ অন্ত্ৰ সতেজ হৈ পৰে।

৮ এতেকে, যদিও মই খ্ৰীষ্টত অত্যন্ত সাহস কৰি তোমাক সুবিধাজনক আজ্ঞা দিব পাৰো।

9 তথাপি মই তোমাক প্ৰেমৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰিছো, বৃদ্ধ পৌলৰ দৰে আৰু এতিয়া যীচু খ্ৰীষ্টৰ বন্দী হৈ।

১০ মই মোৰ পুত্ৰ অনেচিমৰ কাৰণে তোমাক অনুৰোধ কৰিছো, যিজনক মই মোৰ বান্ধোনত জন্ম দিছো।

১১ আগতে সেই কথা তোমাৰ বাবে অলাভ আছিল, কিন্তু এতিয়া তোমাৰ আৰু মোৰ বাবে লাভজনক আছিল।

১২ মই তেওঁক পুনৰ পঠিয়াই দিলোঁ;

১৩ মই তেওঁক মোৰ লগত ধৰি ৰাখিব বিচাৰিলোহেঁতেন, যাতে তোমাৰ ঠাইত তেওঁ শুভবাৰ্ত্তাৰ বান্ধোনত মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে।

১৪ কিন্তু তোমাৰ মনৰ অবিহনে মই একো কৰিব নিবিচাৰো; যাতে তোমাৰ উপকাৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ দৰে নহয়, কিন্তু ইচ্ছাকৃতভাৱে হয়।

১৫ কিয়নো হয়তো তুমি তেওঁক চিৰকাল গ্ৰহণ কৰিবলৈ কিছু সময়ৰ বাবে গুচি গ’ল;

১৬ এতিয়া দাস হিচাপে নহয়, কিন্তু দাসতকৈ বেছি মোৰ বাবে প্ৰিয় ভাই হিচাপে, কিন্তু মাংস আৰু প্ৰভুত তোমাৰ বাবে কিমান বেছি হ’ব?

১৭ এতেকে যদি তুমি মোক সহযোগী বুলি গণ্য কৰা, তেন্তে তেওঁক মোৰ নিচিনাকৈ গ্ৰহণ কৰা।

১৮ যদি তেওঁ তোমাৰ ওপৰত অন্যায় কৰিলে, বা তোমাৰ ওচৰত ঋণী হয়, তেন্তে সেই কথা মোৰ হিচাপত ৰাখক;

১৯ মই পৌলে নিজৰ হাতেৰে লিখিলোঁ, মই তাৰ প্ৰতিদান দিম;

২০ হে ভাই, মই তোমাৰ প্ৰতি প্ৰভুত আনন্দিত হওঁ;

২১ তোমাৰ আজ্ঞা পালনৰ ওপৰত আস্থা ৰাখি মই তোমালৈ লিখিলোঁ, কাৰণ তুমিও মই কোৱাতকৈ অধিক কৰিব।

২২ কিন্তু তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকক দিয়া হ’ব বুলি মই বিশ্বাস কৰোঁ।

২৩ খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ সতীৰ্থ বন্দী ইপাফ্ৰাক তাতে তোমাক প্ৰণাম কৰা;

২৪ মাৰ্কচ, আৰিষ্টৰকচ, ডেমাছ, লুকাছ, মোৰ সহকৰ্মীসকল।

২৫ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ আত্মাৰ লগত হওক। আমিন।

ইব্ৰীসকল

অধ্যায় ১

১ ঈশ্বৰ, যিজনে অতীত সময়ত আৰু বিভিন্ন ধৰণে ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত কথা কৈছিল।
২ এই শেষ দিনবোৰত তেওঁ নিজৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা কৈছে, যাক তেওঁ সকলো বস্তুৰ উত্তৰাধিকাৰী নিযুক্ত কৰিলে, যাৰ দ্বাৰাই তেওঁ জগতবোৰ সৃষ্টি কৰিলে।
৩ তেওঁ নিজৰ মহিমাৰ উজ্জ্বলতা আৰু নিজৰ ব্যক্তিত্বৰ স্পষ্ট প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নিজৰ শক্তিৰ বাক্যৰ দ্বাৰা সকলো বস্তু ৰক্ষা কৰি, যেতিয়া তেওঁ নিজেই আমাৰ পাপবোৰ শুচি কৰিলে, মহামহিমৰ সোঁহাতে ওখ ঠাইত বহিল;
৪ তেওঁ স্বৰ্গদূততকৈ বহুত ভাল হ'ল, কিয়নো তেওঁ উত্তৰাধিকাৰৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ তুলনাত অধিক উত্তম নাম লাভ কৰিলে।
৫ কিয়নো তেওঁ কোনজন স্বৰ্গদূতৰ আগত ক'লে, "তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিছো?" আৰু আকৌ, মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম, আৰু তেওঁ মোৰ বাবে পুত্ৰ হ'ব?
৬ আৰু প্ৰথম সন্তানক জগতলৈ অনাৰ সময়ত তেওঁ ক'লে, "আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো দূতে তেওঁক উপাসনা কৰক।"
৭ তেওঁ স্বৰ্গদূতসকলৰ বিষয়ে ক'লে, "যি তেওঁৰ স্বৰ্গদূতসকলক আত্মা আৰু তেওঁৰ পৰিচাৰকসকলক জুইৰ শিখা কৰি তোলে।"
৮ কিন্তু পুত্ৰক ক'লে, "হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে থাকে; ধাৰ্মিকতাৰ ৰাজদণ্ড তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড।"
৯ তুমি ধাৰ্মিকতাক ভাল পালা, আৰু অধৰ্মক ঘৃণা কৰিলা; এতেকে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সতীৰ্থতকৈ আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে।
১০ আৰু "হে প্ৰভু, আপুনি আদিতে পৃথিৱীৰ ভেটি স্থাপন কৰিলে; আৰু আকাশবোৰ তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম।
১১ তেওঁলোক বিনষ্ট হ'ব; কিন্তু তুমি ৰৈছা; আৰু তেওঁলোক সকলোৰে কাপোৰৰ দৰে বুঢ়া হ'ব;
১২ আৰু তুমি সেইবোৰ বস্ত্ৰৰ দৰে ভাঁজ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ সলনি হ'ব;
১৩ কিন্তু কোনজন স্বৰ্গদূতক তেওঁ কোনো সময়ত ক'লে, "মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নহোৱালৈকে মোৰ সোঁহাতে বহা?"
১৪ তেওঁলোক সকলোৰে পৰিত্ৰাণৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলগীয়া লোকসকলৰ সেৱা কৰিবলৈ পঠোৱা আত্মা নহয়নে?

অধ্যায় ২

১ এতেকে আমি শুনা কথাবোৰৰ প্ৰতি অধিক গুৰুত্ব দিয়া উচিত, যাতে আমি কোনো সময়ত সেইবোৰ পিছলি যাবলৈ নিদিওঁ।
২ কিয়নো স্বৰ্গদূতৰ দ্বাৰাই কোৱা বাক্য যদি দৃঢ় হৈ থাকে, আৰু প্ৰত্যেক অপৰাধ আৰু অবাধ্য কাৰ্য্যই ন্যায়পৰায়ণ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে;
৩ আমি যদি ইমান ডাঙৰ পৰিত্ৰাণক অৱহেলা কৰিম, তেন্তে আমি কেনেকৈ ৰক্ষা পাম; প্ৰথমে প্ৰভুৰ দ্বাৰাই সেই কথা ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ শুনা সকলে আমাক দৃঢ় কৰি তুলিছিল;
৪ ঈশ্বৰে নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য আৰু বিভিন্ন আচৰিত কাৰ্য্য আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ দানেৰে তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিলে?
৫ কিয়নো আমি যি জগতৰ বিষয়ে কওঁ, সেই জগতখন তেওঁ স্বৰ্গদূতসকলৰ অধীন কৰা নাই।
৬ কিন্তু এঠাইত এজনে সাক্ষ্য দি ক'লে, "আপুনি তেওঁৰ প্ৰতি সচেতন হ'লে মানুহ কি? নে মানুহৰ পুত্ৰ, যে তুমি তেওঁক সাক্ষাৎ কৰা?
৭ তুমি তেওঁক স্বৰ্গদূততকৈ অলপ নিম্ন কৰিলা; তুমি তেওঁক মহিমা আৰু সন্মানেৰে মুকুট পিন্ধা আৰু তোমাৰ হাতৰ কামৰ ওপৰত তেওঁক স্থাপন কৰা।
৮ তুমি তেওঁৰ ভৰিৰ তলত সকলো বশ কৰি ৰাখিলা। কিয়নো তেওঁ সকলোকে তেওঁৰ অধীনত ৰাখিলে, তেওঁৰ অধীন নোহোৱা একোৱেই এৰি নাযায়। কিন্তু এতিয়া আমি এতিয়াও সকলো বস্তু তেওঁৰ অধীনত ৰখা দেখা নাই।
9 কিন্তু আমি যীচুক দেখিবলৈ পাওঁ, যিজনক মৃত্যুৰ দুখৰ কাৰণে স্বৰ্গদূততকৈ অলপ নিম্ন কৰি দিয়া হৈছিল; যাতে তেওঁ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত প্ৰত্যেক মানুহৰ কাৰণে মৃত্যুৰ সোৱাদ লয়।
১০ কিয়নো যিজনৰ কাৰণে সকলো আছে আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো আছে, তেওঁ অনেক পুত্ৰক মহিমালৈ আনি তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰাণৰ সেনাপতিক দুখ-কষ্টৰ দ্বাৰাই সিদ্ধ কৰি তুলিলে।
১১ কিয়নো পবিত্ৰ কৰা আৰু পবিত্ৰ কৰা উভয় সকলো একে;
১২ তেওঁ ক'লে, "মই মোৰ ভাইসকলৰ আগত তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম, মণ্ডলীৰ মাজত মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান গাইম।"
১৩ আৰু আকৌ, মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ বিশ্বাস ৰাখিম। আৰু আকৌ, "চোৱা মই আৰু ঈশ্বৰে মোক দিয়া সন্তানসকলক।"
১৪ কিয়নো ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ যেনেকৈ মাংস আৰু তেজত ভাগ ল'লে, তেওঁ নিজেও সেই একেদৰে তেজ ল'লে; যাতে মৃত্যুৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৰ ক্ষমতা থকা অৰ্থাৎ চয়তানক ধ্বংস কৰিব পাৰে;
১৫ আৰু যিবিলাক মৃত্যুৰ ভয়ত গোটেই জীৱন দাসত্বৰ বশ হৈ আছিল, তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰক।
১৬ কিয়নো তেওঁ নিশ্চয় স্বৰ্গদূতৰ স্বৰূপ গ্ৰহণ কৰা নাছিল; কিন্তু তেওঁ অব্ৰাহামৰ বংশক নিজৰ লগত লৈ গ'ল।
১৭ এই হেতুকে তেওঁ লোকসকলৰ পাপৰ বাবে মিলন কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ বিষয়ত দয়ালু আৰু বিশ্বাসী মহাপুৰোহিত হ'বলৈ সকলো বিষয়তে তেওঁৰ ভাইসকলৰ দৰে হোৱা উচিত আছিল।
১৮ কিয়নো তেওঁ নিজে পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হ'লে, তেওঁ পৰীক্ষাত থকাসকলক সহায় কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

অধ্যায় ৩

১ এতেকে, হে পবিত্ৰ ভাইসকল, স্বৰ্গলৈ আহ্বানৰ অংশীদাৰ, আমাৰ স্বীকাৰ পাঁচনি আৰু মহাপুৰোহিত খ্ৰীষ্ট যীচুক বিবেচনা কৰক;

২ তেওঁ নিযুক্ত কৰাজনৰ প্ৰতি বিশ্বাসী আছিল, মোচিও নিজৰ গোটেই ঘৰত বিশ্বাসী আছিল।
৩ কিয়নো এই মানুহজনক মোচিতকৈ অধিক গৌৰৱৰ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হৈছিল, কিয়নো ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা জনৰ ঘৰতকৈ অধিক সন্মান আছে।
৪ কিয়নো প্ৰতিটো ঘৰ কোনো কোনো এজনে নিৰ্মাণ কৰে; কিন্তু যি জনে সকলো বস্তু নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ ঈশ্বৰ।
৫ আৰু মোচিয়ে দাস হিচাপে নিজৰ গোটেই ঘৰত বিশ্বাসী আছিল;
৬ কিন্তু খ্ৰীষ্ট নিজৰ ঘৰৰ ওপৰত পুত্ৰৰ দৰে; আমি যদি আস্থা আৰু আশাৰ আনন্দক শেষলৈকে দৃঢ়ভাৱে ধৰি ৰাখোঁ, তেন্তে আমি কাৰ ঘৰ।
৭ এতেকে পবিত্ৰ আত্মাই কোৱাৰ দৰে, আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনা;
8 মৰুভূমিত প্ৰলোভনৰ দিনত যেনেকৈ তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা;
9 যেতিয়া তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মোক পৰীক্ষা কৰিলে, মোক পৰীক্ষা কৰিলে আৰু চল্লিশ বছৰ মোৰ কৰ্মবোৰ দেখিলে।
১০ এই কাৰণে মই সেই প্ৰজন্মৰ আগত দুখ পাই ক'লোঁ, "তেওঁলোকে নিজৰ হৃদয়ত সদায় বিপথে পৰিচালিত হয়; আৰু মোৰ বাটবোৰ তেওঁলোকে নাজানিলে।
১১ সেইবাবে মই মোৰ ক্ৰোধত শপত খালোঁ, "তেওঁলোকে মোৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ নকৰিব।)
১২ ভাইসকল, সাৱধান হওক, যাতে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱাৰ বাবে তোমালোকৰ কোনো এজনৰ মাজত অবিশ্বাসৰ দুষ্ট হৃদয় নাথাকে।
১৩ কিন্তু আজি বুলি কোৱাৰ সময়ত প্ৰতিদিনে ইজনে সিজনক উপদেশ দিয়া; যাতে পাপৰ প্ৰতাৰণাত তোমালোকৰ কোনোৱে কঠিন হৈ নপৰে।"
১৪ কিয়নো আমি যদি আমাৰ আস্থাৰ আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈকে দৃঢ়তাৰে ধৰি ৰাখোঁ, তেন্তে আমি খ্ৰীষ্টৰ অংশীদাৰ হ'ম;
১৫ এই সময়ত কোৱা হৈছে, "আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিবা, তেনেহ'লে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা।"
১৬ কিয়নো কিছুমানে শুনি ক্ষোভিত কৰিলে;
১৭ কিন্তু তেওঁ চল্লিশ বছৰ কাৰ লগত দুখ পাইছিল? পাপ কৰা লোকসকলৰ লগত নহয়নে, যাৰ মৃতদেহ মৰুভূমিত পৰিল?
১৮ আৰু বিশ্বাস নকৰাসকলৰ বাহিৰে তেওঁৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ নকৰিবলৈ তেওঁ কাক শপত খালে?
১৯ গতিকে আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে তেওঁলোকে অবিশ্বাসৰ কাৰণে তাত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলে।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে আমি ভয় কৰোঁহঁক, যাতে তেওঁৰ বিশ্ৰামত সোমাবলৈ আমাৰ প্ৰতিজ্ঞা ৰৈ গৈছে, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে তাৰ পৰা আঁতৰি নাযায়।
২ কিয়নো তেওঁলোকৰ ওচৰতো আমাৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল;
৩ কিয়নো আমি বিশ্বাসী সকলে বিশ্ৰামত সোমাওঁ, তেওঁ কোৱাৰ দৰে, "মই মোৰ ক্ৰোধত শপত খাইছো, যদি তেওঁলোকে মোৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰিব;
৪ কিয়নো তেওঁ সপ্তম দিনৰ কোনো ঠাইত এইদৰে ক'লে, "তেতিয়া ঈশ্বৰে সপ্তম দিনত তেওঁৰ সকলো কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম দিলে।"
৫ আৰু এই ঠাইত আকৌ, "যদি তেওঁলোকে মোৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰে।"
৬ এতেকে কিছুমানে তাত প্ৰৱেশ কৰিব লাগিব, আৰু যিসকলক প্ৰথমে প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে অবিশ্বাসৰ কাৰণে প্ৰৱেশ কৰা নাছিল।
৭ তেওঁ আকৌ এটা দিন সীমিত কৰি দায়ূদত ক'লে, "আজি ইমান দিনৰ পাছত; যেনেকৈ কোৱা হৈছে, "আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিবা, তেন্তে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা।"
৮ কিয়নো যীচুৱে যদি তেওঁলোকক বিশ্ৰাম দিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ আন এটা দিনৰ কথা নক'লেহেঁতেন।
৯ এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ বাবে বিশ্ৰাম বাকী আছে।
১০ কিয়নো যি জনে নিজৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰে, তেওঁও নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিৰত আছে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিৰত আছিল।
১১ এতেকে আমি সেই বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ পৰিশ্ৰম কৰোঁহঁক, যাতে কোনোৱে অবিশ্বাসৰ আদৰ্শ অনুসাৰে নপৰে।
১২ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য জীপাল, শক্তিশালী আৰু দুধাৰি তৰোৱালতকৈও চোকা, আত্মা আৰু আত্মা, গাঁঠি আৰু মজ্জা বিভাজিত হোৱালৈকে বিন্ধি যায় আৰু হৃদয়ৰ চিন্তা আৰু উদ্দেশ্যৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰে।
১৩ তেওঁৰ দৃষ্টিত প্ৰকাশ নোপোৱা কোনো প্ৰাণীও নাই, কিন্তু আমি যিজনৰ লগত কাম কৰিব লাগে, তেওঁৰ চকুত সকলো উলংগ আৰু মুকলি।
১৪ এতেকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু আকাশলৈ যোৱা মহাপুৰোহিত এজন আছে, আহক আমি আমাৰ স্বীকাৰোক্তি দৃঢ়তাৰে ধৰি ৰাখোঁ।
১৫ কিয়নো আমাৰ দুৰ্বলতাৰ অনুভূতিৰে স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰা মহাপুৰোহিত নাই; কিন্তু সকলো দিশতে আমাৰ দৰে প্ৰলোভিত হৈছিল, তথাপিও পাপ নোহোৱাকৈ।
১৬ এতেকে আমি দয়া পাবলৈ আৰু আৱশ্যকতাৰ সময়ত সহায় কৰিবলৈ অনুগ্ৰহ পাবলৈ সাহসেৰে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনলৈ আহক।

অধ্যায় ৫

১ কিয়নো মানুহৰ মাজৰ পৰা নিয়োজিত প্ৰতিজন মহাপুৰোহিতক ঈশ্বৰৰ বিষয়ত মানুহৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰা হয়, যাতে তেওঁ পাপৰ কাৰণে উপহাৰ আৰু বলিদান দুয়োটা উৎসৰ্গ কৰিব পাৰে।
২ তেওঁ অজ্ঞান আৰু বাটৰ পৰা আঁতৰত থকা লোকসকলৰ প্ৰতি দয়া কৰিব পাৰে; কিয়নো তেওঁ নিজেও দুৰ্বলতাৰে আগুৰি আছে।
৩ আৰু ইয়াৰ কাৰণে তেওঁ লোকসকলৰ দৰে, নিজৰ বাবেও পাপৰ কাৰণে বলিদান দিয়া উচিত।

৪ আৰু হাৰোণৰ দৰে ঈশ্বৰৰ আমন্ত্ৰণ কৰা লোকৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই এই সন্মান নিজৰ বাবে গ্ৰহণ নকৰে।
৫ সেইদৰে খ্ৰীষ্টই মহাপুৰোহিত হ'বলৈ নিজকে মহিমা কৰা নাছিল; কিন্তু যিজনে তেওঁক ক'লে, তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিছো।"
৬ যিদৰে তেওঁ আন ঠাইত কৈছে, "তুমি মল্কীচেদকৰ অনুসাৰে চিৰকাল পুৰোহিত হৈ আছা।"
7 তেওঁ নিজৰ মাংসৰ দিনত যিজনে তেওঁক মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব পাৰিছিল, তেওঁৰ ওচৰত প্ৰবল চিঞৰ-বাখৰ আৰু চকুলোৰে প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ কৰিছিল।
৮ যদিও তেওঁ পুত্ৰ আছিল, তথাপিও তেওঁ দুখ-কষ্টৰ দ্বাৰাই আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ শিকিছিল;
৯ আৰু সিদ্ধ হৈ তেওঁ আজ্ঞা পালন কৰা সকলোৰে অনন্ত পৰিত্ৰাণৰ ৰচক হ'ল;
১০ মল্কীচেদকৰ অনুসাৰে ঈশ্বৰে মহাপুৰোহিত বুলি অভিহিত কৰে।
১১ তোমালোক শুনাত নিস্তেজ হোৱাৰ কাৰণে তেওঁৰ বিষয়ে আমাৰ বহু কথা ক'বলগীয়া আছে আৰু ক'বলৈ কঠিন।
১২ কিয়নো যেতিয়া তোমালোকে গুৰু হোৱা উচিত, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ প্ৰথম নীতিবোৰ তোমালোকক পুনৰ শিক্ষা দিয়া এজনে তোমালোকক আৱশ্যক; আৰু শক্তিশালী মাংসৰ নহয়, গাখীৰৰ প্ৰয়োজন হোৱা লোক হৈ পৰে।
১৩ কিয়নো গাখীৰ খোৱা প্ৰত্যেকেই ধাৰ্ম্মিকতাৰ বাক্যত অদক্ষ;
১৪ কিন্তু মজবুত আহাৰ পূৰ্ণ বয়সীয়া লোকসকলৰ, যিসকলে ব্যৱহাৰৰ কাৰণে ভাল আৰু বেয়া উভয়কে বিবেচনা কৰিবলৈ অভ্যাস কৰে।

অধ্যায় ৬

১ এতেকে খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষাৰ নীতিবোৰ এৰি আমি সিদ্ধতালৈ যাওঁ; মৃত কৰ্মৰ পৰা অনুতাপ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বাসৰ ভেটি পুনৰ স্থাপন নকৰিব।
২ বাপ্তিস্ম, হাত থোৱা, মৃতক পুনৰুত্থান আৰু অনন্ত বিচাৰৰ শিক্ষাৰ বিষয়ে।
৩ আৰু ঈশ্বৰে অনুমতি দিলে আমি এই কাম কৰিম।
৪ কিয়নো যিসকলে এসময়ত আলোকিত হৈ স্বৰ্গীয় দানৰ সোৱাদ লৈ পবিত্ৰ আত্মাৰ অংশীদাৰ হ'ল, তেওঁলোকৰ বাবে সেয়া অসম্ভৱ।
৫ আৰু ঈশ্বৰৰ ভাল বাক্য আৰু আহিবলগীয়া জগতৰ শক্তিবোৰৰ সোৱাদ লৈছে।
৬ যদি তেওঁলোক পতিত হয়, তেন্তে তেওঁলোকক পুনৰ নবীকৰণ কৰি অনুতাপ কৰিবলৈ; তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক নতুনকৈ ক্ৰুচত দিলে আৰু তেওঁক লজ্জিত কৰিলে।
7 কিয়নো যি পৃথিৱীয়ে সঘনাই অহা বৰষুণত পানী খায় আৰু যিসকলৰ দ্বাৰা সজ্জিত হয় তেওঁলোকৰ বাবে উপযুক্ত বনৌষধি উৎপাদন কৰে, সেই পৃথিৱীয়ে ঈশ্বৰৰ পৰা আশীৰ্ব্বাদ লাভ কৰে।
৮ কিন্তু যি কাঁইট আৰু কাঁইট ধাৰণ কৰে, তাক অগ্ৰাহ্য কৰা হয় আৰু অভিশাপৰ ওচৰ চাপিছে; যাৰ অন্ত জ্বলাব লাগে।
৯ কিন্তু হে প্ৰিয়বিলাক, আমি এইদৰে কওঁ যদিও তোমালোকৰ বিষয়ে আৰু পৰিত্ৰাণৰ লগত জড়িত বিষয়বোৰৰ বিষয়ে আমি বিশ্বাস কৰোঁ।
১০ কিয়নো তোমালোকে পবিত্ৰ লোকসকলৰ পৰিচৰ্যা আৰু পৰিচৰ্যা কৰি তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম আৰু প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম পাহৰিবলৈ অধৰ্মী নহয়।
১১ আৰু আমি বিচাৰো যে তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই শেষলৈকে আশাৰ সম্পূৰ্ণ আশ্বাসৰ বাবে একেধৰণৰ অধ্যৱসায় দেখুৱাওক।
১২ যাতে তোমালোক অলস নহয়, কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস আৰু ধৈৰ্য্যৰ দ্বাৰাই প্ৰতিজ্ঞাৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেওঁলোকৰ অনুগামী হওক।
১৩ কিয়নো ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, কিয়নো তেওঁ ইয়াতকৈ ডাঙৰ কোনো শপত খাব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ নামেৰে শপত খালে।
১৪ তেওঁ ক'লে, "মই নিশ্চয় আশীৰ্ব্বাদ দি তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম, আৰু বৃদ্ধি কৰি তোমাক বৃদ্ধি কৰিম।"
১৫ আৰু সেইদৰে ধৈৰ্য্য ধৰি সহ্য কৰাৰ পাছত তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰিলে।
১৬ কিয়নো মানুহে সঁচাকৈয়ে ডাঙৰৰ নামেৰে শপত খায়, আৰু দৃঢ়তাৰ বাবে শপত খালে তেওঁলোকৰ বাবে সকলো বিবাদৰ অন্ত পৰে।
১৭ ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ উত্তৰাধিকাৰীসকলক তেওঁৰ পৰামৰ্শৰ অপৰিৱৰ্তনীয়তাক অধিক প্ৰচুৰভাৱে দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা কৰি শপত খালে।
১৮ আমাৰ সন্মুখত থকা আশাক ধৰি ৰাখিবলৈ আশ্ৰয় বিচাৰি পলাই যোৱা দুটা অপৰিৱৰ্তিত বস্তুৰ দ্বাৰাই আমি এক শক্তিশালী সান্ত্বনা পাওঁ।
১৯ সেই আশা আমাৰ আত্মাৰ লংঘনৰ দৰে, দৃঢ় আৰু দৃঢ় আৰু যি আৱৰণৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰে;
20 যীচুৱে মল্কীচেদকৰ অনুসাৰে চিৰকালৰ বাবে মহাপুৰোহিত নিয়োগ কৰিলে।

অধ্যায় ৭

১ কিয়নো, চলেমৰ ৰজা মল্কিচেদকে, যিজন সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত, তেওঁ ৰজাসকলক বধ কৰি উভতি অহা অব্ৰাহামক লগ ধৰি তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে;
২ অব্ৰাহামে তেওঁক সকলোৰে দশম ভাগ দিলে; প্ৰথমে ব্যাখ্যাৰ দ্বাৰা ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা, আৰু তাৰ পিছত চেলেমৰ ৰজা, শান্তিৰ ৰজা;
৩ পিতৃ অবিহনে, মাতৃ অবিহনে, বংশবিহীন, দিনৰ আৰম্ভণি বা জীৱনৰ অন্ত নাই; কিন্তু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নিচিনা কৰা; এজন পুৰোহিত সদায় থাকে।"
৪ এতিয়া বিবেচনা কৰক যে এই মানুহজন কিমান মহান আছিল, যাক পিতৃ-পুৰুষ অব্ৰাহামে লুটপাতৰ দশম ভাগ দিছিল।
৫ লেবীৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ যিসকলে পুৰোহিতৰ পদ গ্ৰহণ কৰে, তেওঁলোকে অব্ৰাহামৰ কঁকালৰ পৰা ওলাই আহিলেও বিধান অনুসৰি লোকসকলৰ পৰা অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ পৰা দশম ভাগ ল'বলৈ আজ্ঞা আছে :

6 কিন্তু যি জনৰ বংশ তেওঁলোকৰ পৰা গণ্য কৰা নহয়, তেওঁ অব্ৰাহামৰ পৰা দশম ভাগ লাভ কৰিলে আৰু প্ৰতিজ্ঞা থকা জনক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
৭ আৰু সকলো বৈপৰীত্য অবিহনে কমক ভালৰ ধন্য হয়।
৮ আৰু ইয়াত মৃত লোকসকলে দশম ভাগ লাভ কৰে; কিন্তু তাতেই তেওঁ তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰে, যিসকলৰ বিষয়ে তেওঁ জীয়াই থকাৰ সাক্ষ্য পোৱা যায়।
9 আৰু মই কোৱাৰ দৰে, দশম ভাগ লোৱা লেবীয়েও অব্ৰাহামৰ দ্বাৰা দশম ভাগ দিলে।
১০ মল্কীচেদকে লগ পোৱাৰ সময়ত তেওঁ পিতৃৰ কঁকালত আছিল।
১১ এতেকে যদি লেবীয়া পুৰোহিতৰ দ্বাৰা সিদ্ধতা হ'ল, (কিয়নো ইয়াৰ অধীনত লোকসকলে বিধান লাভ কৰিলে, তেন্তে মল্কীচেদকৰ অনুসাৰে আন এজন পুৰোহিত উঠি হাৰোণৰ দৰে নহয় বুলি আৰু কি প্ৰয়োজন আছিল?
১২ কিয়নো পুৰোহিতৰ পদ সলনি হ'লে বিধানৰো পৰিৱৰ্তন হোৱাটো আৱশ্যকীয় হ'ল।
১৩ কিয়নো যিজনৰ বিষয়ে এই কথা কোৱা হৈছে, তেওঁ আন এটা জনগোষ্ঠীৰ, যাৰ বিষয়ে কোনেও বেদীত পৰিচৰ্যা কৰা নাছিল।
১৪ কিয়নো আমাৰ প্ৰভু যিহূদাৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱাটো স্পষ্ট; যি জনগোষ্ঠীৰ বিষয়ে মোচিয়ে পুৰোহিতৰ বিষয়ে একো কোৱা নাছিল।
১৫ আৰু অধিক স্পষ্ট হৈ পৰিছে, কিয়নো মল্কীচেদকৰ দৰে আন এজন পুৰোহিতৰ উদয় হৈছে।
১৬ তেওঁ শাৰীৰিক আজ্ঞাৰ বিধান অনুসাৰে নহয়, কিন্তু অন্তহীন জীৱনৰ শক্তিৰ অনুসাৰে সৃষ্টি হৈছে।
১৭ কিয়নো তেওঁ সাক্ষ্য দিছে, "তুমি মল্কীচেদকৰ দৰে চিৰকাল পুৰোহিত হৈ আছা।"
১৮ কিয়নো আগৰ আজ্ঞাৰ দুৰ্বলতা আৰু অলাভৰ কাৰণে নিশ্চয়কৈ বাতিল কৰা হৈছে।
১৯ কিয়নো বিধানে একোকে সিদ্ধ কৰা নাছিল, কিন্তু উত্তম আশাৰ সৃষ্টি কৰিছিল; যাৰ দ্বাৰাই আমি ঈশ্বৰৰ ওচৰ পাওঁ।"
২০ আৰু শপত অবিহনে তেওঁক পুৰোহিত নিযুক্ত কৰা হ'ল।
২১ (কিয়নো সেই পুৰোহিতবিলাক শপত নোহোৱাকৈয়ে কৰা হৈছিল; কিন্তু যিজনে তেওঁক ক'লে, "যিহোৱাই শপত খালে আৰু অনুতাপ নকৰিবা, "তুমি মলকীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ বাবে পুৰোহিত।"
২২ ইমানখিনিৰ দ্বাৰাই যীচুক উত্তম নিয়মৰ নিশ্চয়তা দিয়া হ'ল।
২৩ তেওঁলোক সঁচাকৈয়ে বহুতো পুৰোহিত আছিল, কিয়নো তেওঁলোকক মৃত্যুৰ কাৰণে থাকিবলৈ দিয়া হোৱা নাছিল।
২৪ কিন্তু এই মানুহজন চিৰকাল জীয়াই থকাৰ কাৰণে অপৰিৱৰ্তিত পুৰোহিতৰ পদ আছে।
২৫ এতেকে তেওঁৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ অহা লোকবিলাকক তেওঁ চিৰকাললৈকে পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ সক্ষম হয়, কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰিবলৈ চিৰকাল জীয়াই থাকে।
২৬ কিয়নো এনে এজন মহাপুৰোহিত আমাৰ হ'ল, যি পবিত্ৰ, অনিষ্ট, অশুচি, পাপীসকলৰ পৰা পৃথক আৰু আকাশতকৈও ওখ;
২৭ সেই মহাপুৰোহিতবিলাকৰ দৰে প্ৰথমে নিজৰ পাপৰ কাৰণে আৰু তাৰ পাছত জনসাধাৰণৰ পাপৰ কাৰণে বলিদানৰ প্ৰয়োজন নাই;
২৮ কিয়নো বিধানে দুৰ্বলতা থকা মানুহক মহাপুৰোহিত কৰি দিয়ে; কিন্তু বিধানৰ পাছত যি শপতৰ বাক্যই চিৰকালৰ বাবে পবিত্ৰ কৰা পুত্ৰক প্ৰণয়ন কৰে।"

অধ্যায় ৮

১ এতিয়া আমি কোৱা কথাবোৰৰ সাৰাংশ এইটোৱেই হ'ল: আমাৰ এনে এজন মহাপুৰোহিত আছে, যি আকাশত মহিমাৰ সিংহাসনৰ সোঁফালে বহি আছে;
২ পবিত্ৰস্থান আৰু সত্য তম্বুৰ সেৱক, যি প্ৰভুৱে স্থাপিত কৰিছিল, মানুহ নহয়।
৩ কিয়নো প্ৰতিজন মহাপুৰোহিতক উপহাৰ আৰু বলিদান দিবলৈ নিযুক্ত কৰা হৈছে;
৪ কিয়নো তেওঁ যদি পৃথিৱীত থাকিলহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ পুৰোহিত নহ'লহেঁতেন, কিয়নো বিধান অনুসাৰে উপহাৰ দিয়া পুৰোহিত আছে।
৫ যিদৰে মোচিয়ে তম্বু সাজিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত ঈশ্বৰে উপদেশ দিয়াৰ দৰে স্বৰ্গীয় বস্তুৰ আদৰ্শ আৰু ছাঁৰ সেৱা কৰা;
6 কিন্তু এতিয়া তেওঁ অধিক উত্তম পৰিচৰ্যা লাভ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ উন্নত প্ৰতিজ্ঞাৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত উন্নত নিয়মৰ মধ্যস্থতাকাৰী।
৭ কিয়নো সেই প্ৰথম নিয়ম যদি দোষহীন হ'লহেঁতেন, তেন্তে দ্বিতীয় নিয়মৰ বাবে কোনো স্থান বিচৰা নহ'লহেঁতেন।
8 তেওঁলোকৰ দোষ বিচাৰি তেওঁ ক'লে, "চোৱা, যিহোৱাই কৈছে, সেই দিন আহিব, যেতিয়া মই ইস্ৰায়েলৰ বংশ আৰু যিহূদাৰ বংশৰ লগত নতুন নিয়ম কৰিম।
9 মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক বাহিৰলৈ নিবলৈ মই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত যি চুক্তি কৰিছিলো, সেই নিয়ম অনুসাৰে নহয়; কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ নিয়মত নাথাকিল আৰু মই তেওঁলোকক গুৰুত্ব নিদিলোঁ, যিহোৱাই কৈছে।
১০ কিয়নো সেই দিনবোৰৰ পাছত মই ইস্ৰায়েলৰ বংশৰ লগত যি নিয়ম কৰিম, এইটোৱেই হ'ল, যিহোৱাই কৈছে; মই মোৰ বিধানবোৰ তেওঁলোকৰ মনত ৰাখিম আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত লিখিম;
১১ আৰু প্ৰত্যেকেই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক আৰু নিজৰ ভাইক প্ৰভুক চিনি লোৱা বুলি শিকাব নোৱাৰিব, কিয়নো সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে সকলোৱে মোক চিনি পাব।
১২ কিয়নো মই তেওঁলোকৰ অধাৰ্মিকতাৰ প্ৰতি দয়ালু হ'ম, আৰু তেওঁলোকৰ পাপ আৰু অপৰাধবোৰ মই আৰু স্মৰণ নকৰো।
১৩ তেওঁ কৈছে, "এটা নতুন নিয়ম, তেওঁ প্ৰথমক পুৰণি কৰিলে।" এতিয়া যি ক্ষয় হৈ পুৰণি হৈ যায়, সেয়া নোহোৱা হ'বলৈ সাজু হৈছে।

অধ্যায় ৯

১ তেতিয়া নিশ্চয় প্ৰথম নিয়মত ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ নিয়ম আৰু সংসাৰিক পবিত্ৰ স্থান আছিল।
২ কিয়নো তাত এটা তম্বু নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল; প্ৰথম, য'ত দ্বীপ, মেজ, আৰু দেখুৱাবলৈ পিঠা আছিল; যাক অভয়াৰণ্য বোলা হয়।
৩ আৰু দ্বিতীয় পৰ্দাৰ পাছত তম্বু, যাক সকলোতকৈ পবিত্ৰ বুলি কোৱা হয়;
৪ তাতে সোণৰ ধূপপাত্ৰ আৰু চৌদিশে সোণেৰে আবৃত নিয়ম-চন্দুক আছিল, য'ত মান্না থকা সোণৰ পাত্ৰ আৰু কলি ওলোৱা হাৰোণৰ দণ্ড আৰু নিয়মৰ ফলক আছিল।
৫ আৰু তাৰ ওপৰত মহিমাৰ কৰূববোৰে দয়া আসনৰ ছাঁ দি আছে; যাৰ বিষয়ে আমি এতিয়া বিশেষভাৱে ক'ব নোৱাৰো।
6 এই কথাবোৰ এনেদৰে নিযুক্ত হ'লে, পুৰোহিতসকলে ঈশ্বৰৰ সেৱা সম্পাদন কৰি সদায় প্ৰথম তম্বুত সোমাই গ'ল।
7 কিন্তু দ্বিতীয় স্থানত মহাপুৰোহিতজনে বছৰি এবাৰকৈ অকলে যায়, তেজ অবিহনে নহয়।
৪ পবিত্ৰ আত্মাই এই কথা বুজাইছে যে, প্ৰথম তম্বু থিয় হৈ থকাৰ সময়ত সকলোতকৈ পবিত্ৰ স্থানলৈ যোৱাৰ পথ এতিয়াও প্ৰকাশ হোৱা নাছিল।
9 তেতিয়াৰ সেই সময়ত উপহাৰ আৰু বলিদান দুয়োটা অৰ্পণ কৰা হৈছিল, যিয়ে সেৱা কৰাজনক বিবেকৰ বিষয়ে সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে।
১০ সংস্কাৰৰ সময়লৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত জাপি দিয়া মাংস আৰু পানীয়, বিভিন্ন ধোৱা-বোৱা আৰু শাৰীৰিক নিয়ম-নীতিৰ দ্বাৰাহে থিয় হৈ আছিল।
১১ কিন্তু খ্ৰীষ্ট আহিবলগীয়া ভাল বস্তুৰ মহাপুৰোহিত হৈ, হাতেৰে নিৰ্মিত নহয়, অৰ্থাৎ এই অট্টালিকাৰ নহয়, বৃহত্তৰ আৰু সিদ্ধ আবাসৰ যোগেদি আহিল।
১২ ছাগলী আৰু পোৱালিৰ তেজেৰেও নহয়, কিন্তু নিজৰ তেজৰ দ্বাৰাই আমাৰ কাৰণে চিৰন্তন মুক্তি পালে।
১৩ কিয়নো ম'হ আৰু ছাগলীৰ তেজ আৰু অশুচি ছটিয়াই দিয়া গৰুৰ ছাই যদি মাংস শুদ্ধিৰ বাবে পবিত্ৰ কৰে।
১৪ অনন্ত আত্মাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ আগত নিজকে নিৰ্দোষ অৰ্পণ কৰা খ্ৰীষ্টৰ তেজে জীৱিত ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ তোমালোকৰ বিবেকক মৃত কৰ্মৰ পৰা আৰু কিমান শুদ্ধ কৰিব?
১৫ আৰু এই কাৰণে তেওঁ নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থতাকাৰী, যাতে মৃত্যুৰ দ্বাৰাই প্ৰথম নিয়মৰ অধীনত হোৱা অপৰাধৰ মুক্তিৰ বাবে আহ্বান কৰা লোকসকলে অনন্ত উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰিব পাৰে।
১৬ কিয়নো য'ত নিয়ম আছে, তেনে ঠাইত উইলকাৰীৰ মৃত্যুও হ'ব লাগিব।
১৭ কিয়নো মানুহৰ মৃত্যুৰ পাছত নিয়মৰ শক্তি শক্তি হয়;
১৮ তেতিয়া প্ৰথম নিয়মৰ কোনো এটাই তেজ নোহোৱাকৈ উৎসৰ্গা কৰা নহ'ল।
১৯ কিয়নো মোচিয়ে বিধান অনুসাৰে সকলো লোকৰ আগত সকলো আদেশ ক'লে, তেতিয়া তেওঁ পোৱালি আৰু ছাগলীৰ তেজ, পানী, ৰঙা ঊল আৰু হিচপ লৈ পুস্তক আৰু সকলো লোকক ছটিয়াই দিলে।
২০ তেওঁ ক'লে, ঈশ্বৰে তোমালোকক নিৰ্দেশ দিয়া নিয়মৰ তেজ এইটোৱেই।
২১ তদুপৰি তেওঁ তম্বু আৰু পৰিচৰ্যাৰ সকলো পাত্ৰ দুয়োটাতে তেজ ছটিয়াই দিলে।
২২ আৰু প্ৰায় সকলো বস্তু বিধানৰ দ্বাৰা তেজেৰে শুচি কৰা হয়; আৰু তেজ নচলিলে কোনো ক্ষতি নহয়।
২৩ এতেকে আকাশত থকা বস্তুবোৰৰ আৰ্হিবোৰ এইবোৰৰ দ্বাৰা শুদ্ধ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয় আছিল; কিন্তু স্বৰ্গীয় বস্তুবোৰ নিজেই এইবোৰতকৈ উন্নত বলিদানৰ সৈতে।
২৪ কিয়নো হাতেৰে নিৰ্মিত পবিত্ৰ স্থানত খ্ৰীষ্ট প্ৰৱেশ কৰা হোৱা নাই, যিবোৰ সত্যৰ মূৰ্তি; কিন্তু এতিয়া আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বলৈ স্বৰ্গলৈ যাবলৈ।
২৫ আৰু মহাপুৰোহিতে প্ৰতি বছৰে আনৰ তেজ লৈ পবিত্ৰ স্থানত প্ৰৱেশ কৰাৰ দৰে তেওঁ সঘনাই নিজকে উৎসৰ্গা কৰিবলৈ;
২৬ কিয়নো তেতিয়া তেওঁ জগতৰ জন্মৰ পৰা বহু সময়ত কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব;
২৭ আৰু মানুহৰ বাবে এবাৰ মৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হৈছে, কিন্তু তাৰ পিছত বিচাৰ হ'ব।
২৮ এইদৰে খ্ৰীষ্টক এবাৰ বহুতৰ পাপ বহন কৰিবলৈ বলি দিয়া হ'ল; আৰু যিসকলে তেওঁক অপেক্ষা কৰে, তেওঁলোকৰ ওচৰত তেওঁ দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে পাপ নোহোৱাকৈয়ে পৰিত্ৰাণৰ বাবে প্ৰকাশ পাব।

অধ্যায় ১০

১ কিয়নো বিধানে বছৰে বছৰে যি বলিদান আগবঢ়াইছিল, সেই বলিদানৰ দ্বাৰা আগন্তুক ভাল বস্তুৰ ছাঁ থকা বিধানে কেতিয়াও সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰে।
২ কিয়নো তেনেহলে তেওঁলোকৰ বলিদান বন্ধ নহ'লহেঁতেননে? কাৰণ এবাৰ শুচি কৰা উপাসকসকলৰ পাপৰ পৰা আৰু বিবেক নাথাকিব লাগিছিল।
৩ কিন্তু সেই বলিদানবোৰত প্ৰতি বছৰে পুনৰ পাপৰ স্মৰণ কৰা হয়।
৪ কিয়নো ম'হ আৰু ছাগলীৰ তেজে পাপ আঁতৰোৱা সম্ভৱ নহয়।
৫ এই কাৰণে তেওঁ জগতলৈ আহি ক'লে, "তুমি বলি আৰু নৈবেদন নিবিচাৰিলা, কিন্তু তুমি মোৰ বাবে এটা শৰীৰ প্ৰস্তুত কৰিলা।
৬ পাপৰ কাৰণে হোমবলি আৰু বলিদানত তুমি কোনো আনন্দ পোৱা নাই।
৭ তেতিয়া মই ক'লোঁ, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিছো।
৮ ওপৰত তেওঁ ক'লে, "তুমি বলিদান আৰু বলিদান আৰু হোমবলি আৰু পাপৰ বাবে বলিদান বিচৰা নাছিলা আৰু তাত সন্তুষ্ট হোৱা নাছিল; যিবোৰ বিধানৰ দ্বাৰা আগবঢ়োৱা হয়;
৯ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিছো।" তেওঁ প্ৰথমটো কাঢ়ি লৈ যায়, যাতে দ্বিতীয়টোক প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে।
১০ যি ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই আমি যীচু খ্ৰীষ্টৰ দেহৰ বলিদানৰ দ্বাৰাই চিৰদিনৰ বাবে এবাৰ পবিত্ৰ হওঁ।

১১ আৰু প্ৰতিজন পুৰোহিতে দৈনিক পৰিচৰ্যা কৰি থিয় হৈ থাকে আৰু প্ৰায়ে একে বলিদান আগবঢ়ায়, যিয়ে কেতিয়াও পাপ আঁতৰাব নোৱাৰে।
১২ কিন্তু এই মানুহজনে চিৰকালৰ বাবে পাপৰ কাৰণে এটা বলি দি ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহিল;
১৩ এতিয়াৰ পৰা তেওঁৰ শত্ৰুবোৰ তেওঁৰ ভৰিৰ তলুৱা নহোৱালৈকে আশা কৰি আছে।
১৪ কিয়নো তেওঁ একে বলিদানৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ কৰা লোকসকলক চিৰকালৰ বাবে সিদ্ধ কৰিলে।
১৫ পবিত্ৰ আত্মাও আমাৰ সাক্ষী;
১৬ যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনবোৰৰ পাছত মই তেওঁলোকৰ লগত যি নিয়ম কৰিম, সেই নিয়ম মই তেওঁলোকৰ হৃদয়ত ৰাখিম আৰু তেওঁলোকৰ মনত সেইবোৰ লিখিম;
১৭ আৰু তেওঁলোকৰ পাপ আৰু অপৰাধবোৰ মই আৰু স্মৰণ নকৰো।
১৮ এতিয়া য'ত এইবোৰৰ ক্ষমা হয়, তাত আৰু পাপৰ কাৰণে বলিদান নাথাকে।
১৯ এতেকে, ভাইসকল, যীচুৰ তেজৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ স্থানত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সাহস পাইছো।
২০ তেওঁ আমাৰ কাৰণে পৰ্দা অৰ্থাৎ তেওঁৰ মাংসৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ কৰা নতুন আৰু জীৱন্ত পথৰ দ্বাৰা;
২১ আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ওপৰত এজন মহাপুৰোহিত আছিল;
২২ আমাৰ অন্তৰ দুষ্ট বিবেকৰ পৰা ছটিয়াই আৰু আমাৰ শৰীৰ বিশুদ্ধ পানীৰে ধুই আমি বিশ্বাসৰ সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তাৰে সত্য হৃদয়েৰে ওচৰ চাপি আহক।
২৩ আহক আমি আমাৰ বিশ্বাসৰ স্বীকাৰোক্তিক অটলভাৱে ধৰি ৰাখোঁ; (কিয়নো তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰা বিশ্বাসী;)
২৪ আৰু আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম আৰু সৎকৰ্মৰ বাবে প্ৰৰোচিত কৰিবলৈ বিবেচনা কৰোঁহঁক।
২৫ কিছুমানৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ দৰে আমি একত্ৰিত হোৱাটো ত্যাগ নকৰিবা; কিন্তু তোমালোকে দিনটো ওচৰ চাপি অহা দেখি পৰস্পৰে পৰস্পৰে উপদেশ কৰা।
২৬ কিয়নো সত্যৰ জ্ঞান লাভ কৰাৰ পাছত যদি আমি ইচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰোঁ, তেন্তে পাপৰ কাৰণে বলিদান আৰু নাথাকে।
২৭ কিন্তু এক ভয়ংকৰ বিচাৰ আৰু অগ্নিময় ক্ৰোধৰ আশা, যিয়ে বিৰোধীসকলক গ্ৰাস কৰিব।
২৮ যি জনে মোচিৰ বিধানক তুচ্ছজ্ঞান কৰিছিল, তেওঁ দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ অধীনত দয়া নোহোৱাকৈয়ে মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
২৯ যিজনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক ভৰিৰে ঠেলি দি পবিত্ৰ কৰা নিয়মৰ তেজক অপবিত্ৰ কাম বুলি গণ্য কৰিলে, আৰু তেওঁক অপবিত্ৰ কৰিলে, তেওঁক কিমান বেয়া শাস্তি পাব বুলি ধৰি লওক অনুগ্ৰহৰ আত্মা?
৩০ কিয়নো যিজনে কৈছে, “প্ৰতিশোধ মোৰ, মই প্ৰতিশোধ দিম,” প্ৰভুৱে কৈছে। আৰু আকৌ, প্ৰভুৱে নিজৰ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব।
৩১ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ হাতত পৰিলে ভয়ংকৰ কথা।
৩২ কিন্তু আগৰ দিনবোৰ স্মৰণ কৰক, যি দিনত তোমালোকে আলোকিত হোৱাৰ পাছত দুখ-কষ্টৰ মহাযুদ্ধ সহ্য কৰিছিলা;
৩৩ আংশিকভাৱে, যেতিয়া তোমালোকক নিন্দা আৰু দুখ-কষ্টৰ দ্বাৰাই চোৱাচিতা কৰা হৈছিল; আৰু আংশিকভাৱে, যেতিয়া তোমালোক ইমান ব্যৱহাৰ কৰা লোকসকলৰ সংগী হৈ পৰিল।
৩৪ কিয়নো তোমালোকে মোৰ বান্ধোনত মোলৈ দয়া কৰিছিলা, আৰু স্বৰ্গত তোমালোকৰ ভাল আৰু চিৰস্থায়ী বস্তু আছে বুলি জানি তোমালোকৰ সম্পত্তিৰ লুটপাত আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিছিলা।
৩৫ এতেকে তোমালোকৰ আস্থাক আঁতৰাই নিদিবা, যাৰ পুৰস্কাৰ বহুত বেছি।
৩৬ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰাৰ পাছত তোমালোকে প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰিবলৈ ধৈৰ্য্যৰ প্ৰয়োজন আছে।
37 কিয়নো আৰু অলপ সময়ৰ পাছত যি আহিব, তেওঁ আহিব আৰু দেৰি নাথাকিব।
৩৮ এতিয়া ধাৰ্ম্মিক লোক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব, কিন্তু কোনোৱে যদি পিছুৱাই যায়, তেন্তে মোৰ প্ৰাণে তেওঁৰ ওপৰত কোনো সন্তুষ্ট নহ'ব।
৩৯ কিন্তু আমি বিনাশলৈ পিছুৱাই যোৱাসকলৰ মাজৰ নহয়; কিন্তু আত্মাৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে বিশ্বাস কৰাসকলৰ।

অধ্যায় ১১

১ এতিয়া বিশ্বাস হৈছে আশা কৰা বস্তুৰ মূল, আৰু দেখা নোপোৱা বস্তুৰ প্ৰমাণ।
২ কিয়নো ইয়াৰ দ্বাৰাই প্ৰাচীনসকলে ভাল খবৰ পালে।
৩ আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বুজি পাওঁ যে জগতবোৰ ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই গঢ় লৈ উঠিছিল, যাতে দেখা বস্তুবোৰ প্ৰকাশ পোৱা বস্তুৰ পৰাই সৃষ্টি হোৱা নাছিল।
৪ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হাবেলে কয়িনতকৈ অধিক উত্তম বলিদান ঈশ্বৰৰ ওচৰত উৎসৰ্গ কৰিলে, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ ধাৰ্মিক হোৱাৰ সাক্ষ্য পালে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ দানৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে;
৫ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হনোক মৃত্যুক নেদেখিবলৈ অনুবাদ কৰা হ'ল; ঈশ্বৰে তেওঁক অনুবাদ কৰাৰ কাৰণে তেওঁক পোৱা নগ'ল;
৬ কিন্তু বিশ্বাস অবিহনে তেওঁক সন্তুষ্ট কৰা অসম্ভৱ, কিয়নো ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ অহা জনে বিশ্বাস কৰিব লাগিব যে তেওঁ আছে আৰু তেওঁ যে অধ্যৱসায়ীভাৱে তেওঁক বিচৰাসকলৰ পুৰস্কাৰ দিয়ে।
7 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নোহে এতিয়ালৈকে দেখা নোপোৱা কথাবোৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰৰ পৰা সতৰ্ক কৰি দিয়াত ভয়ত পৰি নিজৰ বংশৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে এখন জাহাজ যুগুত কৰিলে; যাৰ দ্বাৰাই তেওঁ জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিলে আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হোৱা ধাৰ্মিকতাৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল।
৪ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অব্ৰাহামে যেতিয়া তেওঁক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে ল'বলগীয়া ঠাইলৈ যাবলৈ মাতি অনা হৈছিল; ক'লৈ গ'ল নাজানি তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল।
9 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত বিদেশী দেশৰ নিচিনাকৈ প্ৰবাস কৰিলে।
১০ কিয়নো তেওঁ এনে এখন নগৰ বিচাৰিছিল, যাৰ ভেটি আছে, যাৰ নিৰ্মাতা আৰু নিৰ্মাতা ঈশ্বৰ।
১১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই চাৰা নিজেও বীজ গৰ্ভধাৰণ কৰিবলৈ শক্তি লাভ কৰিলে আৰু তেওঁৰ বয়স অতিক্ৰম কৰি সন্তান জন্ম হ'ল, কিয়নো তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰা জনক বিশ্বাসী বুলি বিবেচনা কৰিলে।

১২ এতেকে মৃত সদৃশ, আকাশৰ তৰাৰ দৰে অগণন আৰু সাগৰৰ পাৰত থকা বালিৰ নিচিনা অগণন লোকৰ জন্ম হ'ল।
১৩ এই সকলোৱে বিশ্বাসত মৰিলে, প্ৰতিজ্ঞাবোৰ গ্ৰহণ নকৰি, কিন্তু দূৰৈৰ পৰা সেইবোৰ দেখি, সেইবোৰৰ বিষয়ে বুজাই আলিংগন কৰি, পৃথিৱীত বিদেশী আৰু তীৰ্থযাত্ৰী বুলি স্বীকাৰ কৰিলে।
১৪ কিয়নো যিসকলে এনে কথা কয়, তেওঁলোকে দেশ বিচাৰিছে বুলি স্পষ্টকৈ ঘোষণা কৰে।
১৫ আৰু সঁচাকৈ, যদি তেওঁলোকে সেই দেশৰ কথা মনত ৰাখিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে হয়তো উভতি অহাৰ সুযোগ পালেহেঁতেন।
১৬ কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে এখন উন্নত দেশ অৰ্থাৎ স্বৰ্গীয় দেশ বিচাৰিছে, সেয়েহে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ বুলি ক'বলৈ লাজ নকৰে;
১৭ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অব্ৰাহামে পৰীক্ষাৰ সময়ত ইচহাকক বলিদান দিলে;
১৮ তেওঁৰ বিষয়ে কোৱা হৈছিল, "ইচহাকৰ দ্বাৰাই তোমাৰ বংশক অভিহিত কৰা হ'ব।
১৯ ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল; য'ৰ পৰাও তেওঁ তেওঁক আকৃতিত গ্ৰহণ কৰিছিল।
২০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকে যাকোব আৰু এচৌক আগন্তুক বিষয়ৰ বিষয়ে আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
২১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যাকোবে মৃত্যুমুখত থাকোঁতে যোচেফৰ দুয়োজন পুত্ৰক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে; আৰু লাখুটিৰ ওপৰত হেলান দি পূজা কৰিলে।
২২ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যোচেফে মৃত্যুৰ সময়ত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বিদায়ৰ কথা উল্লেখ কৰিছিল; আৰু তেওঁৰ হাড়ৰ বিষয়ে আজ্ঞা দিলে।
২৩ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মোচিৰ জন্মৰ সময়ত তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃৰ পৰা তিনি মাহ লুকুৱাই ৰখা হৈছিল; আৰু তেওঁলোকে ৰজাৰ আজ্ঞাক ভয় কৰা নাছিল।
২৪ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মোচিয়ে বয়সীয়াল হৈ ফৰৌণৰ জীয়েকৰ পুত্ৰ বুলি ক'বলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে;
২৫ কিছু সময়ৰ বাবে পাপৰ আনন্দত ভোগ কৰাতকৈ ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ লগত দুখভোগ কৰাটো বাছি লোৱা;
২৬ তেওঁ মিচৰৰ ধন-সম্পত্তিৰ তুলনাত খ্ৰীষ্টৰ অপমানক অধিক ধন-সম্পত্তি বুলি গণ্য কৰিছিল;
২৭ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ ৰজাৰ ক্ৰোধক ভয় নকৰাকৈ মিচৰ এৰি গ'ল;
২৮ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব আৰু তেজ ছটিয়াইছিল, যাতে প্ৰথম সন্তানক ধ্বংস কৰা জনে তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰে।
২৯ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে শুকান ভূমিৰ দৰে লোহিত সাগৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গ'ল।
৩০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যিৰীহোৰ দেৱালবোৰ প্ৰায় সাত দিন ঘূৰণীয়া হোৱাৰ পাছত ভাঙি গ'ল।
৩১ বেশ্যা ৰাহাবে চোৰাংচোৱাবিলাকক শান্তিৰে গ্ৰহণ কৰি বিশ্বাস নকৰাসকলৰ লগত বিনষ্ট নহ'ল।
৩২ আৰু মই আৰু কি ক'ম? কিয়নো গিদিয়োন, বৰাক, চিমচোন আৰু যিফ্থাৰ বিষয়ে ক'বলৈ মোৰ সময় নোহোৱা হ'ব; দায়ূদ, চমূৱেল আৰু ভাববাদীসকলৰ পৰাও।
33 তেওঁ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ৰাজ্যসমূহক বশ কৰিলে, ধাৰ্মিকতা কৰিলে, প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰিলে, সিংহৰ মুখ বন্ধ কৰিলে।
৩৪ জুইৰ হিংসাক নিৰ্বাপিত কৰা, তৰোৱালৰ ধাৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰা, দুৰ্বলতাৰ পৰা শক্তিশালী কৰা, যুদ্ধত বীৰত্ব কৰা, বিদেশী সৈন্যবাহিনীক পলায়ন কৰিবলৈ ঘূৰি যোৱা।
৩৫ মহিলাসকলে নিজৰ মৃতকক পুনৰুত্থান কৰিলে, আৰু আন কিছুমানক অত্যাচাৰ কৰা হ'ল; যাতে তেওঁলোকে উন্নত পুনৰুত্থান লাভ কৰিব পাৰে।
36 আৰু আন কিছুমানক নিষ্ঠুৰ উপহাস আৰু কোবেৰে পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তদুপৰি বান্ধি ৰখা আৰু কাৰাগাৰত ৰখাৰ পৰীক্ষা হৈছিল।
৩৭ তেওঁলোকক শিলগুটিৰে আঘাত কৰা হ'ল, তেওঁলোকক কাটি পেলোৱা হ'ল, পৰীক্ষা কৰা হ'ল, তৰোৱালেৰে বধ হ'ল; নিঃস্ব, দুখী, যন্ত্ৰণাত ভুগি থকা;
৩৮ (যিসকলৰ বাবে জগতৰ যোগ্য নাছিল;) তেওঁলোকে মৰুভূমি, পৰ্ব্বত, আৰু পৃথিৱীৰ গুহা আৰু গুহাত বিচৰণ কৰিছিল।
39 এই সকলোৱে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ভাল খবৰ পাই প্ৰতিজ্ঞা গ্ৰহণ কৰা নাছিল।
৪০ আমাৰ অবিহনে তেওঁলোক সিদ্ধ নহ'বৰ বাবে ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে কিছু উত্তম বস্তুৰ ব্যৱস্থা কৰিলে।

অধ্যায় ১২

১ এতেকে আমিও ইমান ডাঙৰ সাক্ষী ডাৱৰে আগুৰি থকা দেখি, আমি সকলো ওজন আৰু আমাক ইমান সহজে আগুৰি থকা পাপক আঁতৰাই দিওঁ আৰু আমাৰ সন্মুখত ৰখা দৌৰত ধৈৰ্য্যৰে দৌৰো আহক।
২ আমাৰ বিশ্বাসৰ ৰচক আৰু সমাপ্ত কৰা যীচুলৈ চাই; তেওঁৰ সন্মুখত থকা আনন্দৰ কাৰণে তেওঁ লজ্জাক তুচ্ছজ্ঞান কৰি ক্ৰুচ সহ্য কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ সোঁহাতে বহি আছে।
৩ কিয়নো পাপীসকলৰ এনে বিৰোধ সহ্য কৰা জনক বিবেচনা কৰক, যাতে তোমালোকে ভাগৰুৱা আৰু মন-দুৰ্বল হৈ নাথাকিবা।
৪ তোমালোকে পাপৰ বিৰুদ্ধে যুঁজি এতিয়াও তেজৰ প্ৰতি বিৰোধিতা কৰা নাই।
৫ আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে তোমালোকক কোৱা উপদেশ পাহৰি গ'লা, "মোৰ পুত্ৰ, প্ৰভুৰ শাস্তিক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ প্ৰতি তিৰস্কাৰ হ'লে অৱশ নহ'বা।
৬ কিয়নো প্ৰভুৱে যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ প্ৰত্যেক পুত্ৰক শাস্তি দিয়ে, আৰু তেওঁক গ্ৰহণ কৰে।
৭ যদি তোমালোকে শাস্তি সহ্য কৰিছা, তেন্তে ঈশ্বৰে তোমালোকক পুত্ৰৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰে; কিয়নো পিতৃয়ে শাস্তি নিদিয়া কোন পুত্ৰ?
৮ কিন্তু যদি তোমালোক শাস্তিবিহীন হৈ থাকক আৰু সকলোৱে ভাগ লয়, তেন্তে তোমালোক পুত্ৰ নহয়, হাৰামী।
9 তদুপৰি আমাৰ মাংসৰ পিতৃসকলে আমাক শোধন কৰিছিল আৰু আমি তেওঁলোকক শ্ৰদ্ধা জনাইছিলো;
১০ কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কিছুদিন আমাক শাস্তি দিলে; কিন্তু তেওঁ আমাৰ লাভৰ কাৰণে, যাতে আমি তেওঁৰ পবিত্ৰতাৰ অংশীদাৰ হওঁ।

১১ বৰ্তমান সময়ত কোনো শাস্তি আনন্দদায়ক যেন নালাগে, কিন্তু দুখজনক যেন লাগে;
১২ এতেকে ওলমি থকা হাত আৰু দুৰ্বল আঁঠুবোৰ ওপৰলৈ তুলি লোৱা;
১৩ আৰু তোমালোকৰ ভৰিৰ বাবে পোন বাট বনাওক, যাতে পংগু বাটৰ পৰা আঁতৰি নাযায়; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে সুস্থ হওক।”
১৪ সকলো মানুহৰ লগত শান্তি আৰু পবিত্ৰতাৰ অনুসৰণ কৰা, যাৰ অবিহনে কোনেও প্ৰভুক দেখা নাপাব।
১৫ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত কোনোৱে যাতে বিফল নহয়, তাৰ বাবে অধ্যৱসায়ীভাৱে চোৱা; যাতে তিক্ততাৰ শিপা গজি উঠা কোনোৱে তোমালোকক অশান্তি নিদিয়ে, আৰু তাৰ দ্বাৰা বহুতে অশুচি হ’ব;
১৬ যাতে এচৌৰ দৰে ব্যভিচাৰী বা অশুভ ব্যক্তি নাথাকে।
১৭ কিয়নো তোমালোকে জানো যে, পাছত যেতিয়া তেওঁ আশীৰ্ব্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ’ল, তেতিয়া তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰা হ’ল;
১৮ কিয়নো তোমালোকে স্পৰ্শ কৰিব পৰা আৰু জুইত জ্বলি যোৱা পৰ্ব্বততৈ, ক’লা, আন্ধাৰ আৰু ধুমুহালৈ অহা নাই।
১৯ আৰু শিঙাৰ শব্দ আৰু বাক্যৰ মাত; সেই মাত শুনাসকলে তেওঁলোকক আৰু বাক্য কোৱা নহ’বলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
২০ (কিয়নো তেওঁলোকে এই আজ্ঞা সহ্য কৰিব নোৱাৰিলে, আৰু যদি কোনো জন্তুৱে পৰ্ব্বত স্পৰ্শ কৰে, তেন্তে তাক শিলগুটিৰে বা বেৰেৰে ঠেলি দিয়া হ’ব।
২১ সেই দৃশ্য ইমানেই ভয়ংকৰ আছিল যে, মোচিয়ে ক’লে, “মই অতিশয় ভয় আৰু কঁপিছো।”
২২ কিন্তু তোমালোকে চিয়োন পৰ্ব্বত আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ নগৰ, স্বৰ্গীয় যিৰূচালেম আৰু অগণন স্বৰ্গদূতৰ দললৈ আহিছা।
২৩ স্বৰ্গত লিখা প্ৰথম সন্তানসকলৰ সাধাৰণ সভা আৰু মণ্ডলীলৈ আৰু সকলোৰে বিচাৰকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ আৰু সিদ্ধ হোৱা ধাৰ্মিক লোকসকলৰ আত্মালৈ।
২৪ নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থতাকাৰী যীচু আৰু ছটিয়াই দিয়া তেজলৈ, যিজনে হাবেলতকৈ ভাল কথা কয়।
২৫ তোমালোকে যাতে কথা কোৱা জনক নাকচ নকৰিবা। কিয়নো পৃথিবীত কথা কোৱা জনক অস্বীকাৰ কৰা লোকে যদি সাৰি নাযায়, তেন্তে আমি স্বৰ্গৰ পৰা কথা কোৱা জনৰ পৰা আঁতৰি গ’লে আৰু অধিক ৰক্ষা নহ’ম।
২৬ তেতিয়া তেওঁৰ মাতে পৃথিৱী কঁপাইছিল;
২৭ আৰু এই বাক্যই, আকৌ এবাৰ, জোকাৰি যোৱা বস্তুবোৰক সৃষ্ট বস্তুৰ দৰে আঁতৰোৱাক বুজায়, যাতে জোকাৰিব নোৱাৰা বস্তুবোৰ থাকিব পাৰে।
২৮ এতেকে আমি লৰচৰ কৰিব নোৱাৰা ৰাজ্য লাভ কৰি, আমি অনুগ্ৰহ পাওঁ, যাতে আমি শ্ৰদ্ধা আৰু ঈশ্বৰৰ ভয়েৰে গ্ৰহণযোগ্যভাৱে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰো।
২৯ কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ ভস্মীভূত জুই।

অধ্যায় ১৩

১ ভাতৃত্ববোধ অব্যাহত ৰাখক।
২ অচিনাকি লোকক আতিথ্য দিবলৈ পাহৰি নাযাবা;
৩ বন্দীবিলাকক স্মৰণ কৰা, তেওঁলোকৰ লগত বান্ধ খাই থকা বুলি স্মৰণ কৰা; আৰু যিসকলে বিপদত ভোগে, তেওঁলোকক শৰীৰত থকা যেন লাগে।
৪ বিবাহ সকলোৱে সন্মানীয় আৰু বিচনা অশুচি, কিন্তু বেশ্যা আৰু ব্যভিচাৰীসকলৰ বিচাৰ ঈশ্বৰে কৰিব।
৫ তোমালোকৰ কথা-বতৰা লোভহীন হওক; আৰু তোমালোকৰ যি আছে তাতেই সন্তুষ্ট হওক;
৬ সেইবাবে আমি সাহসেৰে কওঁ, “যিহোৱা মোৰ সহায়ক, আৰু মানুহে মোক কি কৰিব, মই ভয় নকৰো।”
৭ যিসকলে তোমালোকৰ ওপৰত শাসন কৰে, যিসকলে তোমালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ বাক্য ক’লে, তেওঁলোকক স্মৰণ কৰা;
৮ যীচু খ্ৰীষ্ট কালি, আজি আৰু চিৰকাললৈকে একেই আছিল।
৯ বিভিন্ন আৰু অদ্ভুত মতবাদেৰে ফুৰিবলৈ নাযাবা। কিয়নো অনুগ্ৰহেৰে হৃদয় দৃঢ় হোৱাটো ভাল কথা; মাংসৰ সৈতে নহয়, যিবোৰে তাত বসবাস কৰা লোকসকলৰ লাভ লাভ কৰা নাই।
১০ আমাৰ এটা বেদী আছে, য’ত তম্বুৰ সেৱা কৰা লোকসকলে খাবলৈ তেওঁলোকৰ কোনো অধিকাৰ নাই।
১১ কিয়নো যি জীৱ-জন্তুৰ তেজ পাপৰ কাৰণে মহাপুৰোহিতে পবিত্ৰ স্থানলৈ আনে, সেই পশুৰ মৃতদেহ ছাউনিৰ বাহিৰত জ্বলাই দিয়া হয়।
১২ এতেকে যীচুৱেও নিজৰ তেজেৰে লোকসকলক পবিত্ৰ কৰিবলৈ দুৱাৰৰ বাহিৰত কষ্ট ভোগ কৰিলে।
১৩ এতেকে আমি তেওঁৰ নিন্দা বহন কৰি ছাউনিৰ বাহিৰলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ আহক।
১৪ কিয়নো ইয়াত আমাৰ কোনো স্থায়ী নগৰ নাই, কিন্তু আমি আহিবলগীয়া এখন নগৰ বিচাৰো।
১৫ এতেকে তেওঁৰ দ্বাৰাই আমি ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাৰ বলিদান, অৰ্থাৎ তেওঁৰ নামক ধন্যবাদ জনাই আমাৰ ওঁঠৰ ফল অৰ্জন কৰোঁহঁক।
১৬ কিন্তু ভাল কাম কৰিবলৈ আৰু বাৰ্তালাপ কৰিবলৈ পাহৰি নাযাব, কিয়নো এনে বলিদানত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হয়।
১৭ তোমালোকৰ ওপৰত শাসন কৰা লোকসকলৰ আজ্ঞা পালন কৰা আৰু নিজকে বশ কৰা, কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকৰ আত্মাৰ প্ৰতি সতৰ্ক হৈ থাকে, হিচাপ দিবলগীয়া লোকসকলৰ দৰে, যাতে তেওঁলোকে সেই কাম দুখেৰে নহয়, আনন্দেৰে কৰিব পাৰে;
১৮ আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা;
১৯ কিন্তু মই তোমালোকক এই কাম কৰাতকৈ বেছি অনুৰোধ কৰিছো, যাতে মই সোনকালে তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিব পাৰো।
20 অনন্ত নিয়মৰ তেজৰ দ্বাৰাই আমাৰ প্ৰভু যীচুক, ভেড়াৰ মহান মেৰপালক যীচুক মৃতকৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা শান্তিৰ ঈশ্বৰ।
২১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ দৃষ্টিত সন্তুষ্ট হোৱা কাম তোমালোকত তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ তোমালোকক সিদ্ধ কৰা; যাৰ মহিমা চিৰকাললৈকে হওক। আমিন।
২২ হে ভাইসকল, মই তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ, উপদেশৰ বাক্য সহ্য কৰক;

২৩ তোমালোকে জানা যে আমাৰ ভাই তীমথিয়ক মুক্তি
দিয়া হৈছে; যাৰ লগত যদি তেওঁ অলপ পিছতে আহিব,
তেন্তে মই তোমাক দেখা পাম।
২৪ তোমালোকৰ ওপৰত শাসন কৰা সকলোকে আৰু
সকলো পবিত্ৰ লোকক নমস্কাৰ কৰা। ইটালীৰ তেওঁলোকে
আপোনাক প্ৰণাম জনাইছে।
২৫ অনুগ্ৰহ তোমালোক সকলোৰে লগত হওক। আমিন।

জেমছ

অধ্যায় ১

১ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দাস যাকোবক সিঁচৰতি হৈ থকা বাৰটা জনগোষ্ঠীক শুভেচ্ছা জনাই।
২ মোৰ ভাইসকল, যেতিয়া তোমালোকে বিভিন্ন প্ৰলোভনত পৰিবা, তেতিয়া সকলো আনন্দৰ কথা গণ্য কৰা;
৩ এই কথা জানি, তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই ধৈৰ্য্যৰ সৃষ্টি কৰে।
৪ কিন্তু ধৈৰ্য্যই তাইৰ সিদ্ধ কাম কৰক, যাতে তোমালোকে একোৰেই অভাৱ নোহোৱাকৈ সিদ্ধ আৰু সম্পূৰ্ণ হ'বা।
৫ তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজনৰ যদি জ্ঞানৰ অভাৱ হয়, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰত অনুৰোধ কৰক, যিজনে সকলোকে উদাৰতাৰে দিয়ে আৰু তিৰস্কাৰ নকৰে; আৰু তেওঁক দিয়া হ'ব।
৬ কিন্তু তেওঁ বিশ্বাসেৰে বিচাৰক, একো দোদুল্যমান নহয়। কিয়নো যি লৰচৰ কৰে, তেওঁ বতাহে ঠেলি দিয়া আৰু লৰচৰ কৰা সাগৰৰ ঢৌৰ দৰে।
৭ কিয়নো সেই মানুহে প্ৰভুৰ পৰা কোনো বস্তু লাভ কৰিব বুলি নাভাবিব।
৮ দ্বৈত মনৰ মানুহ সকলো পথতে অস্থিৰ।
৯ নীচ ভায়েক উন্নীত হোৱাত আনন্দ কৰক;
১০ কিন্তু ধনী লোকে তেওঁক নিম্নগামী কৰে;
১১ কিয়নো সূৰ্য্যই জ্বলন্ত তাপেৰে উদয় নহয়, কিন্তু ঘাঁহ শুকাই যায়, তাৰ ফুল সৰি পৰে আৰু তাৰ ৰূপৰ অনুগ্ৰহ বিনষ্ট হয়;
১২ যি মানুহে পৰীক্ষা সহ্য কৰে, তেওঁ ধন্য;
১৩ কোনোৱে পৰীক্ষাত পৰিলে, 'মই ঈশ্বৰৰ পৰীক্ষাত আহিছো' বুলি নকওক;
১৪ কিন্তু প্ৰত্যেক মানুহে নিজৰ কামনাৰ পৰা আঁতৰি আহি প্ৰলোভিত হ'লে পৰীক্ষাত পৰে।
১৫ তেতিয়া কামনাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে পাপ জন্ম দিয়ে;
১৬ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, ভুল নকৰিবা।
১৭ প্ৰতিটো ভাল উপহাৰ আৰু প্ৰতিটো সিদ্ধ উপহাৰ ওপৰৰ পৰা আহিছে আৰু পোহৰৰ পিতৃৰ পৰা নামি আহিছে, যাৰ লগত কোনো পৰিৱৰ্তনশীলতা বা ঘূৰণীয়া ছাঁও নাই।
১৮ তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাৰ পৰাই সত্যৰ বাক্যৰে আমাক জন্ম দিলে।
১৯ এতেকে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, প্ৰত্যেকেই শুনাত ক্ষীপ্ৰ, কথা কোৱাত লেহেমীয়া আৰু ক্ৰোধত লেহেমীয়া হওক।
২০ কিয়নো মানুহৰ ক্ৰোধে ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা সৃষ্টি নকৰে।
২১ এতেকে সকলো অশুচিতা আৰু দুষ্টামিৰ অতিৰিক্ততা পৃথক কৰি তোমালোকৰ আত্মাক ৰক্ষা কৰিব পৰা বাক্যক নম্ৰতাৰে গ্ৰহণ কৰা।
২২ কিন্তু তোমালোকে নিজক প্ৰতাৰণা কৰি কেৱল শ্ৰোতা নহয়, বাক্য পালন কৰা।
২৩ কিয়নো যদি কোনোৱে বাক্য শ্ৰোতা আৰু পালনকাৰী নহয়, তেন্তে তেওঁ কাঁচত নিজৰ স্বাভাৱিক মুখখন চোৱা মানুহৰ নিচিনা হ'ব।
২৪ কিয়নো তেওঁ নিজক দেখি, বাটলৈ যায়, আৰু লগে লগে পাহৰি যায় যে তেওঁ কেনেকুৱা মানুহ আছিল।
২৫ কিন্তু যি কোনোৱে স্বাধীনতাৰ সিদ্ধ বিধানলৈ চায় আৰু তাত অটল থাকে, পাহৰি যোৱা শ্ৰোতা নহয়, কিন্তু কাম কৰা, তেওঁ নিজৰ কৰ্মত ধন্য হ'ব।
২৬ তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি ধৰ্মীয় যেন লাগে, আৰু নিজৰ জিভাক নিয়ন্ত্ৰণ নকৰে, কিন্তু নিজৰ হৃদয়ক প্ৰতাৰণা কৰে, তেন্তে এইজনৰ ধৰ্ম অসাৰ।
২৭ ঈশ্বৰ আৰু পিতৃৰ আগত নিৰ্মল আৰু অশুচি ধৰ্ম এইটোৱেই, পিতৃহীন আৰু বিধৱাসকলৰ দুখত সাক্ষাৎ কৰা আৰু জগতৰ পৰা নিজকে নিৰ্মল ৰক্ষা কৰা।

অধ্যায় ২

১ মোৰ ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট, মহিমাৰ প্ৰভু, ব্যক্তিৰ প্ৰতি বিশ্বাস নকৰিবা।
২ কিয়নো যদি তোমালোকৰ মণ্ডলীলৈ সোণৰ আঙুঠি পিন্ধি কোনো মানুহ আহে, আৰু কোনো দৰিদ্ৰ লোকো যদি অশুভ সাজ-পোছাক পিন্ধি আহে;
৩ আৰু যিজনে সমকামী কাপোৰ পিন্ধে, তেওঁক শ্ৰদ্ধা কৰি কয়, "তুমি ইয়াত ভাল ঠাইত বহা; আৰু দৰিদ্ৰসকলক কওক, তুমি তাত থিয় হৈ থাকা বা মোৰ ভৰিৰ তলত বহা।
৪ তেনেহলে তোমালোকে নিজৰ মাজত পক্ষপাতিত্ব কৰা নাইনে আৰু বেয়া চিন্তাৰ বিচাৰকৰ্ত্তা হোৱা নাই?
৫ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, শুনা, ঈশ্বৰে এই জগতৰ দৰিদ্ৰসকলক বিশ্বাসত ধনী আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰা লোকসকলক প্ৰতিজ্ঞা কৰা ৰাজ্যৰ উত্তৰাধিকাৰীসকলক বাছি লোৱা নাইনে?
৬ কিন্তু তোমালোকে দুখীয়াক তুচ্ছজ্ঞান কৰিলা। ধনী মানুহে তোমালোকক অত্যাচাৰ নকৰেনে, আৰু বিচাৰ আসনৰ আগত তোমালোকক টানি নিব নোৱাৰেনে?
7 তেওঁলোকে সেই যোগ্য নামক নিন্দা নকৰেনে?
৮ যদি তোমালোকে শাস্ত্ৰৰ অনুসাৰে ৰাজ বিধান পালন কৰা, "আপুনি নিজৰ নিচিনাকৈ আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰা, তেন্তে তোমালোকে ভাল কাম কৰা।
৯ কিন্তু যদি তোমালোকে ব্যক্তিক সন্মান কৰে, তেন্তে তোমালোকে পাপ কৰা, আৰু বিধান উলংঘাকাৰী বুলি বিশ্বাস কৰা।
১০ কিয়নো যি কোনোৱে গোটেই বিধান পালন কৰি একেটা বিষয়তে অপৰাধ কৰে, তেওঁ সকলোৰে দোষী।
১১ কিয়নো যি জনে ব্যভিচাৰ নকৰিবা, তেওঁ ক'লে, "বধ নকৰিবা।" এতিয়া যদি তুমি যদি কোনো ব্যভিচাৰ নকৰে, তেন্তে যদি তুমি বধ কৰা, তেন্তে তুমি বিধান উলংঘা কৰা।
১২ স্বাধীনতাৰ বিধানৰ দ্বাৰা বিচাৰ কৰা লোকসকলৰ দৰে তোমালোকে তেনেকৈ কওক।
১৩ কিয়নো কোনো দয়া নকৰা লোকে দয়াবিহীন বিচাৰ পাব; আৰু দয়াই বিচাৰৰ বিৰুদ্ধে আনন্দ কৰে।
১৪ হে মোৰ ভাইবিলাক, যদি কোনো মানুহে বিশ্বাস আছে বুলি কয়, কিন্তু কৰ্ম নাই, তেন্তে কি লাভ? বিশ্বাসে তেওঁক পৰিত্ৰাণ কৰিব পাৰিবনে?
১৫ যদি কোনো ভাই বা ভনীয়েক উলংগ হয়, আৰু দৈনিক খাদ্যৰ অভাৱত থাকে;
১৬ তোমালোকৰ মাজৰ এজনে তেওঁলোকক ক'লে, "শান্তিৰে যোৱা, তোমালোক উষ্ণ আৰু পৰিপূৰ্ণ হোৱা; কিন্তু

তোমালোকে তেওঁলোকক শৰীৰৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্তু নিদিবা; ইয়াৰ কি লাভ হয়?
১৭ তেনেকৈ বিশ্বাসৰ যদি কৰ্ম নাথাকে, তেন্তে অকলশৰীয়া হৈ মৃত।
১৮ হয়, এজন মানুহে ক'ব পাৰে, তোমাৰ বিশ্বাস আছে আৰু মোৰ কৰ্ম আছে।
১৯ তুমি বিশ্বাস কৰা যে ঈশ্বৰ একক আছে; তুমি ভাল কাম কৰা;
২০ কিন্তু হে অসাৰ মানুহ, তুমি জানোনে যে কৰ্মবিহীন বিশ্বাস মৃত?
২১ আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামে নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকক বেদীত উৎসৰ্গা কৰাৰ সময়ত কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হোৱা নাছিলনে?
২২ আপুনি দেখিছেনে যে তেওঁৰ কৰ্মৰ লগত বিশ্বাস কেনেকৈ পৰিলক্ষিত হ'ল আৰু কৰ্মৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কেনেকৈ সিদ্ধ হ'ল?
২৩ পাছত অব্ৰাহামে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে আৰু তেওঁক ধাৰ্ম্মিক বুলি গণ্য কৰা হ'ল;
২৪ এতেকে তোমালোকে দেখিছা যে কেৱল বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়, কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়।
২৫ সেইদৰে বেশ্যা ৰাহাবকো কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা নাছিলনে?
২৬ কিয়নো আত্মাবিহীন শৰীৰ যেনেকৈ মৃত, কৰ্মবিহীন বিশ্বাসো মৃত।

অধ্যায় ৩

১ মোৰ ভাইসকল, আমি যে অধিক দোষী সাব্যস্ত হ'ম, সেই কথা জানি, অনেক প্ৰভু নহ'বা।
২ কিয়নো অনেক বিষয়ত আমি সকলোকে অপমান কৰোঁ। যদি কোনো লোকে বাক্যত অপৰাধ নকৰে, তেন্তে সেইজন সিদ্ধ মানুহ আৰু গোটেই শৰীৰটোক লজ্জা কৰিব পৰা মানুহ।
৩ চোৱা, আমি ঘোঁৰাবোৰৰ মুখত টুকুৰা টুকুৰ দিলোঁ, যাতে সিহঁতে আমাৰ আজ্ঞা পালন কৰে; আৰু আমি তেওঁলোকৰ গোটেই শৰীৰটো ঘূৰি ফুৰো।
৪ চোৱা, যিবোৰ জাহাজ ইমান ডাঙৰ আৰু তীব্ৰ বতাহত পৰিচালিত হয়, তথাপিও ৰাজ্যপালৰ ইচ্ছা য'তেই আছে, সেইবোৰ জাহাজবোৰ অতি সৰু হেলমেৰে ঘূৰি থাকে।
৫ সেইদৰে জিভাও অলপ অংগ, আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ কথা গৌৰৱ কৰে। চোৱা, অলপ জুই কিমান ডাঙৰ কথা!
৬ আৰু জিভা এক জুই, অধৰ্মৰ জগত; আৰু নৰকৰ জুই জ্বলাই দিয়া হয়।
7 কিয়নো সকলো প্ৰকাৰৰ জন্তু, চৰাই, সাপ, আৰু সাগৰত থকা জন্তুবোৰক বশ কৰা হৈছে আৰু মানৱজাতিৰ দ্বাৰা বশ কৰা হৈছে।
৮ কিন্তু জিভাক কোনেও বশ কৰিব নোৱাৰে; ই এক অশান্ত দুষ্ট, মাৰাত্মক বিষেৰে ভৰা।
৯ তাৰ দ্বাৰাই আমি পিতৃ ঈশ্বৰক আশীৰ্ব্বাদ কৰোঁ; আৰু ঈশ্বৰৰ সাদৃশ্য অনুসাৰে সৃষ্টি হোৱা মানুহক তাৰ দ্বাৰাই অভিশাপ দিওঁ।
১০ একে মুখৰ পৰাই আশীৰ্ব্বাদ আৰু অভিশাপ ওলায়। মোৰ ভাইসকল, এইবোৰ এনে হোৱা উচিত নহয়।
১১ এটা ফোঁৱাৰাই একে ঠাইতে মিঠা আৰু তিতা পানী প্ৰেৰণ কৰেনে?
১২ হে মোৰ ভাইসকল, ডুমুৰ গছত জলপানৰ জামু দিব পাৰেনে? হয় এটা লতা, ডুমুৰ? গতিকে কোনো ফোয়াৰাই নিমখীয়া পানী আৰু সতেজ দুয়োটা উৎপাদন কৰিব নোৱাৰে।
১৩ তোমালোকৰ মাজত জ্ঞানী আৰু জ্ঞানেৰে সমৃদ্ধ কোন? তেওঁ ভাল কথা-বতৰাৰ দ্বাৰাই জ্ঞানৰ নম্ৰতাৰে নিজৰ কৰ্ম দেখুৱাওক।
১৪ কিন্তু যদি তোমালোকৰ হৃদয়ত তিক্ত ঈৰ্ষা আৰু বিবাদ আছে, তেন্তে গৌৰৱ নকৰিবা আৰু সত্যৰ বিৰুদ্ধে মিছা কথা নকবা।
১৫ এই প্ৰজ্ঞা ওপৰৰ পৰা নামি অহা নহয়, কিন্তু পাৰ্থিৱ, কামুক, চয়তানী।
১৬ কিয়নো য'ত ঈৰ্ষা আৰু বিবাদ হয়, তাতেই বিভ্ৰান্তি আৰু সকলো কু-কৰ্ম হয়।
১৭ কিন্তু ওপৰৰ পৰা অহা জ্ঞান প্ৰথমে নিৰ্মল, তাৰ পিছত শান্তিপূৰ্ণ, কোমল আৰু সহজ-সৰল, দয়া আৰু ভাল ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ, পক্ষপাতিত্বহীন আৰু ভণ্ডামিহীন।
১৮ শান্তিৰে ধাৰ্ম্মিকতাৰ ফল শান্তিৰে সিঁচা হয়।

অধ্যায় ৪

১ তোমালোকৰ মাজত যুদ্ধ আৰু যুদ্ধ ক'ৰ পৰা আহিছে? তোমালোকৰ অংগ-প্ৰত্যংগত যুদ্ধ কৰা তোমালোকৰ কামনাৰ পৰাও তেওঁলোক ইয়াৰ পৰা অহা নাই?
২ তোমালোকে কামনা কৰিছা, কিন্তু নাই, তোমালোকে বধ কৰে, আৰু পাবলৈ ইচ্ছা কৰিছা, কিন্তু লাভ কৰিব নোৱাৰা;
৩ তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকৰ কামনাত তাক ভস্ম কৰিবলৈ ভুলকৈ বিচৰাৰ কাৰণে তোমালোকে বিচাৰিছা, কিন্তু গ্ৰহণ নকৰিবা।
৪ হে ব্যভিচাৰী আৰু ব্যভিচাৰীসকল, জগতৰ বন্ধুত্ব যে ঈশ্বৰৰ লগত শত্ৰুতা, তোমালোকে জানো নে? এতেকে যি কোনো জগতৰ বন্ধু হ'ব বিচাৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ শত্ৰু।
৫ তোমালোকে ভাবিছানে যে শাস্ত্ৰই অসাৰ বুলি কৈছে, "আমাৰ মাজত বাস কৰা আত্মাই ঈৰ্ষাৰ কামনা কৰে?"
৬ কিন্তু তেওঁ অধিক অনুগ্ৰহ দিয়ে। এই কাৰণে তেওঁ কৈছে, "ঈশ্বৰে অহংকাৰীক প্ৰতিহত কৰে, কিন্তু নম্ৰ লোকক অনুগ্ৰহ কৰে।"
৭ এতেকে ঈশ্বৰৰ অধীন হওঁক। চয়তানক প্ৰতিহত কৰা, তেওঁ তোমালোকৰ পৰা পলাই যাব।
৮ ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপি আহক, তেওঁ তোমালোকৰ ওচৰ চাপিব। হে পাপীসকল, তোমালোকৰ হাত পৰিষ্কাৰ কৰা; আৰু তোমালোকৰ অন্তৰবোৰ শুদ্ধ কৰা, তোমালোক দুগুণ মনৰ।
৯ দুখী হওঁক, শোক কৰক আৰু কান্দিব, তোমালোকৰ হাঁহি শোকলৈ পৰিণত হওক, আৰু তোমালোকৰ আনন্দ শোকলৈ পৰিণত হওক।
১০ যিহোৱাৰ আগত নিজকে নম্ৰ কৰা, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক ওপৰলৈ তুলিব।
১১ ভাইসকল, ইজনে সিজনৰ লগত বেয়া কথা নকবা। যি জনে নিজৰ ভায়েকৰ বেয়া কথা কয়, আৰু নিজৰ ভায়েক

বিচাৰ কৰে, তেওঁ বিধানৰ বেয়া কথা কয় আৰু বিধানৰ বিচাৰ কৰে;
১২ এজন বিধান প্ৰেৰক আছে, যিজনে পৰিত্ৰাণ আৰু ধ্বংস কৰিব পাৰে;
১৩ তোমালোক যিসকলে কয়, আজি বা কাইলৈ আমি এনে এখন নগৰলৈ যাম আৰু তাত এবছৰ থাকি কিনি বিক্ৰী কৰি লাভ পাম।
১৪ কিন্তু পিছদিনা কি হ'ব, তোমালোকে নাজানা। কাৰণ তোমাৰ জীৱনটো কি? আনকি ই এটা বাষ্প, যি অলপ সময়ৰ বাবে আবিৰ্ভাৱ হয়, আৰু তাৰ পিছত অদৃশ্য হৈ যায়।
১৫ কিয়নো তোমালোকে কোৱা উচিত যে প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰিলে আমি জীয়াই থাকিম আৰু এইটো বা সেইটো কৰিম।
১৬ কিন্তু এতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ অহংকাৰত আনন্দিত হোৱা;
১৭ এতেকে যি জনে ভাল কাম কৰিব জানে আৰু তাক নকৰে, তেওঁৰ বাবে সেয়া পাপ।

অধ্যায় ৫

১ হে ধনী লোকসকল, এতিয়ালৈ যাওক, তোমালোকৰ ওপৰত আহিবলগীয়া তোমালোকৰ দুখ-কষ্টৰ বাবে কান্দিব আৰু হুলস্থুল কৰক।
২ তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি নষ্ট হৈ গৈছে, আৰু তোমালোকৰ কাপোৰ-কানি তিতা হৈ গৈছে।
৩ তোমালোকৰ সোণ আৰু ৰূপ কেঁকোৰা; আৰু তেওঁলোকৰ মৰিছা তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হ'ব আৰু তোমালোকৰ মাংস জুইৰ দৰে খাব।" শেষ দিনবোৰৰ বাবে তোমালোকে একেলগে ধন গোটাইলা।
৪ চোৱা, তোমালোকৰ পথাৰত শস্য চপোৱা শ্ৰমিকসকলৰ ভাড়া, যি তোমালোকৰ পৰা প্ৰতাৰণা কৰি ৰখা হৈছে, তেওঁলোকে চিঞৰিছে;
৫ তোমালোকে পৃথিৱীত আনন্দত বাস কৰিলা; বধ দিনৰ দৰে তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ক পোষণ কৰিলা।"
৬ তোমালোকে ধাৰ্মিকক দোষী সাব্যস্ত কৰি বধ কৰিলা; আৰু তেওঁ তোমালোকক প্ৰতিহত নকৰে।
৭ হে ভাইসকল, প্ৰভুৰ আগমনৰ আগলৈকে ধৈৰ্য্য ধৰিব। চোৱা, খেতিয়কে পৃথিৱীৰ বহুমূলীয়া ফলৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকে আৰু আগতীয়া আৰু পিছৰ বৰষুণ নোপোৱালৈকে তাৰ বাবে দীৰ্ঘদিন ধৰি ধৈৰ্য্য ধৰি থাকে।
৮ তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰিবা; তোমালোকৰ হৃদয়ক সুদৃঢ় কৰক, কিয়নো প্ৰভুৰ আগমনৰ সময় ওচৰ চাপিছে।"
৯ হে ভাইসকল, তোমালোকক দোষী সাব্যস্ত নহ'বলৈ ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে ক্ষোভ নকৰিবা;
১০ হে মোৰ ভাইসকল, প্ৰভুৰ নামত কথা কোৱা ভাববাদীসকলক দুখভোগ আৰু ধৈৰ্য্যৰ আদৰ্শ হিচাপে লওক।
১১ চোৱা, আমি যিসকলক সহ্য কৰে, তেওঁলোকক সুখী বুলি গণ্য কৰোঁ। ইয়োবৰ ধৈৰ্য্যৰ কথা তোমালোকে শুনিছা আৰু প্ৰভুৰ অন্ত দেখিছা; যে প্ৰভু অতি কৰুণ আৰু কোমল দয়াময়।
১২ কিন্তু, মোৰ ভাইসকল, সকলোতকৈ বেছি, স্বৰ্গ বা পৃথিৱীৰ বা আন কোনো শপতনামাৰে শপত নকৰিবা; আৰু তোমাৰ না, নহয়; যাতে তোমালোক দোষী সাব্যস্ত হোৱাত নপৰে।"
১৩ তোমালোকৰ মাজৰ কোনোবাই দুখী নেকি? তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰক। কোনোবা আনন্দৰ কথা নেকি? তেওঁ গীতমালা গাই যাওক।
১৪ তোমালোকৰ মাজত কোনো বেমাৰী নেকি? তেওঁ মণ্ডলীৰ প্ৰাচীনসকলক মাতিব; আৰু যিহোৱাৰ নামত তেওঁক তেলেৰে অভিষেক কৰি তেওঁৰ ওপৰত প্ৰাৰ্থনা কৰক।
১৫ আৰু বিশ্বাসৰ প্ৰাৰ্থনাই ৰোগীক উদ্ধাৰ কৰিব, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক পুনৰুত্থান কৰিব; আৰু যদি তেওঁ পাপ কৰিছে, তেন্তে সেইবোৰ তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব।
১৬ তোমালোকে সুস্থ হ'বলৈ ইজনে সিজনৰ দোষ স্বীকাৰ কৰা আৰু ইজনে সিজনৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা। ধাৰ্মিক মানুহৰ ফলপ্ৰসূ আন্তৰিক প্ৰাৰ্থনাই বহুত লাভৱান হয়।
১৭ ইলিয়াছ আমাৰ নিচিনা আবেগ-অনুভূতিৰ বশৱৰ্তী মানুহ আছিল, আৰু তেওঁ বৰষুণ নহ'বৰ বাবে আন্তৰিকতাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল;
১৮ তেওঁ পুনৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু আকাশে বৰষুণ দিলে আৰু পৃথিৱীয়ে তাইৰ ফল দিলে।
১৯ ভাইসকল, তোমালোকৰ মাজৰ কোনোবাই যদি সত্যৰ পৰা বিপথে পৰিচালিত কৰে আৰু কোনোবাই তেওঁক ধৰ্মান্তৰিত কৰে;
২০ তেওঁ জানি লওক, যি জনে পাপীক নিজৰ পথৰ ভুলৰ পৰা ধৰ্মান্তৰিত কৰে, তেওঁ এজন প্ৰাণক মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব আৰু বহুতো পাপ লুকুৱাই ৰাখিব।

১ পিতৰ

অধ্যায় ১

১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন পাঁচনি পিতৰে পন্ত, গালাতিয়া, কপাদোচিয়া, এছিয়া আৰু বিথনিয়াত সিঁচৰতি হৈ থকা বিদেশী লোকসকলক জনাইছিল।
২ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পূৰ্বজ্ঞান অনুসাৰে আত্মাৰ পবিত্ৰকৰণৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ আজ্ঞা পালন আৰু তেজ ছটিয়াবলৈ নিৰ্বাচিত কৰক।
৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই আমাক এক জীয়া আশাৰ বাবে পুনৰ জন্ম দিলে।
৪ তোমালোকৰ বাবে স্বৰ্গত সংৰক্ষিত অক্ষয় আৰু অশুচি আৰু ম্লান নোহোৱা উত্তৰাধিকাৰলৈ।
৫ শেষ সময়ত প্ৰকাশ হ'বলৈ সাজু হৈ থকা পৰিত্ৰাণৰ বাবে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই ৰখা হয়।
৬ তোমালোকে এই বিষয়ত অতিশয় আনন্দিত হৈছা, যদিও এতিয়া কিছু সময়ৰ বাবে, প্ৰয়োজন হ'লে, তোমালোকে নানা প্ৰলোভনত ভুগি আছে।
৭ যাতে তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা জুইত পৰীক্ষা কৰা হ'লেও ধ্বংস হোৱা সোণতকৈ বহুত বেছি মূল্যৱান হৈ যীচু খ্ৰীষ্টৰ আবিৰ্ভাৱৰ সময়ত প্ৰশংসা আৰু সন্মান আৰু গৌৰৱৰ বাবে পোৱা যায়।
৮ তোমালোকে তেওঁক নেদেখাৰ পিছত প্ৰেম কৰে; কিন্তু এতিয়া তোমালোকে তেওঁক দেখা নাপালেও, বিশ্বাস কৰি, তোমালোকে অকথ্য আৰু মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ আনন্দত আনন্দিত হৈছা।
৯ তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ অন্ত, তোমালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্ৰাণ লাভ কৰা।
10 সেই পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে ভাববাদীসকলে অধ্যৱসায়ীভাৱে সোধা-পোছা কৰি বিচাৰিছে, যিসকলে তোমালোকলৈ আহিবলগীয়া অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল।
১১ খ্ৰীষ্টৰ দুখ-কষ্ট আৰু তাৰ পিছত হ'বলগীয়া মহিমাৰ বিষয়ে আগতীয়াকৈ সাক্ষ্য দি তেওঁলোকৰ মাজত থকা খ্ৰীষ্টৰ আত্মাই কি বা কেনে সময়ৰ কথা বুজাইছিল।
১২ যিসকলে স্বৰ্গৰ পৰা নামি পঠোৱা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা তোমালোকক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰাসকলে তোমালোকক জনাইছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নিজৰ ওচৰত নহয়, কিন্তু আমাৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হ'ল। যিবোৰ কথা স্বৰ্গদূতসকলে চাব বিচাৰে।
১৩ এতেকে তোমালোকৰ মনৰ কঁকাল বান্ধি ৰাখক, সচেতন হওক আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশৰ সময়ত তোমালোকলৈ যি অনুগ্ৰহ আনিব, তাৰ বাবে শেষলৈকে আশা কৰক;
১৪ আজ্ঞাকাৰী সন্তানৰ দৰে, তোমালোকৰ অজ্ঞানতাত আগৰ লোভৰ অনুসাৰে নিজকে গঢ়ি তুলিব নালাগে।
১৫ কিন্তু যি জনে তোমালোকক মাতিছে, তেওঁ যেনেকৈ পবিত্ৰ, তেনেকৈ তোমালোক সকলো আচাৰ-ব্যৱহাৰত পবিত্ৰ হোৱা;
১৬ কিয়নো লিখা আছে, "তোমালোক পবিত্ৰ হোৱা; কিয়নো মই পবিত্ৰ।
১৭ আৰু যদি তোমালোকে পিতৃক মাতিছা, যিজনে প্ৰত্যেকৰে কৰ্ম অনুসাৰে বিচাৰ কৰে, তেন্তে ইয়াত আপোনালোকৰ প্ৰবাসৰ সময় ভয়তে পাৰ কৰক।
১৮ কিয়নো তোমালোকে জানো যে, তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ পৰা লাভ কৰা তোমালোকৰ অসাৰ আচৰণৰ পৰা ৰূপ আৰু সোণৰ দৰে জ্বলনশীল বস্তুৰে মুক্ত হোৱা নাছিল;
১৯ কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ বহুমূলীয়া তেজৰ দ্বাৰা, নিৰ্দোষ আৰু নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালিৰ দৰে।
২০ তেওঁ জগতৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ আগতেই পূৰ্বনিৰ্ধাৰিত আছিল, কিন্তু এই শেষ সময়ত তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰকাশ পাইছিল।
২১ তেওঁৰ দ্বাৰাই তেওঁক মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা আৰু তেওঁক মহিমা দিয়া ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা; যাতে তোমালোকৰ বিশ্বাস আৰু আশা ঈশ্বৰত থাকে।
২২ তোমালোকে আত্মাৰ দ্বাৰাই সত্যৰ আজ্ঞা পালন কৰি ভাইবিলাকৰ প্ৰতি অচিনাকি প্ৰেমৰ কাৰণে তোমালোকৰ আত্মাক শুদ্ধ কৰিলা;
২৩ অনশ্য বীজৰ পৰা নহয়, কিন্তু অক্ষয় বীজৰ পৰা পুনৰ জন্ম লোৱা, যি ঈশ্বৰৰ বাক্য, যি চিৰকাল জীয়াই থাকে আৰু স্থায়ী হয়।
২৪ কিয়নো সকলো মাংস ঘাঁহৰ নিচিনা আৰু মানুহৰ সকলো মহিমা ঘাঁহৰ ফুলৰ নিচিনা। ঘাঁহ শুকাই যায় আৰু তাৰ ফুল সৰি যায়।
২৫ কিন্তু প্ৰভুৰ বাক্য চিৰকাললৈকে থাকে। আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ দ্বাৰাই তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰা এই বাক্য।

অধ্যায় ২

১ এতেকে সকলো কু-অভিপ্ৰায়, সকলো ছলনা, ভণ্ডামি, ঈৰ্ষা আৰু সকলো কু-কথা এৰাই চলি।
২ নৱজাত শিশুৰ দৰে বাক্যৰ আন্তৰিক গাখীৰ আকাংক্ষা কৰক, যাতে তোমালোকে তাৰ দ্বাৰা বৃদ্ধি পাবা।
৩ যদি তোমালোকে প্ৰভু কৃপাময় বুলি সোৱাদ লৈছা।
৪ জীৱিত শিলৰ নিচিনা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি মানুহবোৰে অস্বীকাৰ কৰিছিল, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মনোনীত আৰু বহুমূলীয়া।
৫ তোমালোকে সজীৱ শিলৰ দৰে আধ্যাত্মিক গৃহ, পবিত্ৰ পুৰোহিতৰ দল, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ সন্তুষ্ট হোৱা আধ্যাত্মিক বলিদানৰ বাবে নিৰ্মাণ কৰা হৈছে।
৬ এই কাৰণে শাস্ত্ৰত এই কথাও আছে, "চোৱা, মই চিয়োনত মনোনীত আৰু বহুমূলীয়া এটা প্ৰধান চুক শিল ৰাখিছো;
7 এতেকে বিশ্বাস কৰা তোমালোকৰ বাবে তেওঁ বহুমূলীয়া;
8 আৰু বাক্যত উজুটি খোৱা লোকসকলৰ বাবে উজুটি খোৱা শিল আৰু অপৰাধৰ শিল;
9 কিন্তু তোমালোক মনোনীত প্ৰজন্ম, ৰাজপুৰোহিত, পবিত্ৰ জাতি, বিচিত্ৰ জনগোষ্ঠী; যাতে তোমালোকক অন্ধকাৰৰ পৰা নিজৰ আচৰিত পোহৰলৈ মাতি অনাৰ প্ৰশংসা প্ৰকাশ কৰিবা।
১০ যিবিলাক আগতে কোনো লোক নাছিল, কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰজা হৈ পৰিছে।
১১ প্ৰিয় প্ৰিয়সকল, মই তোমালোকক বিদেশী আৰু তীৰ্থযাত্ৰী হিচাপে অনুৰোধ কৰিছো, আত্মাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা মাংসিক কামনাৰ পৰা বিৰত থাকক;

১২ অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত তোমালোকৰ কথা-বতৰা সৎ হওক, যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে কুকৰ্মী বুলি কওঁতে, তেওঁলোকে তোমালোকৰ সৎ কৰ্মৰ দ্বাৰাই, যিবিলাক দেখিব, সেই সময়ত তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিব পাৰে।
১৩ প্ৰভুৰ কাৰণে মানুহৰ প্ৰত্যেক নিয়মৰ অধীন হওঁক;
১৪ বা ৰাজ্যপালসকলৰ ওচৰলৈ, যেনেকৈ তেওঁৰ দ্বাৰা দুষ্টকৰ শাস্তি আৰু ভাল কাম কৰাসকলৰ প্ৰশংসাৰ বাবে পঠোৱা।
১৫ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাও তেনেকুৱাই, যাতে তোমালোকে ভাল কাম কৰি মূৰ্খ মানুহৰ অজ্ঞানতাক নিস্তব্ধ কৰি ৰাখিবা।
১৬ মুক্ত হোৱাৰ দৰে, আৰু তোমালোকৰ স্বাধীনতাক কু-অভিপ্ৰায়ৰ পোছাক হিচাপে ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু ঈশ্বৰৰ দাস হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা।
১৭ সকলো মানুহক সন্মান কৰা। ভাতৃত্ববোধক ভাল পাওঁ। ঈশ্বৰক ভয় কৰা। ৰজাক সন্মান কৰক।
১৮ হে দাসসকল, সকলো ভয়তে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ অধীন হোৱা; কেৱল ভাল আৰু কোমল লোকৰ বাবেই নহয়, কুটিল লোককো।
১৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিবেকৰ কাৰণে যদি কোনো মানুহে অন্যায়ভাৱে দুখ-কষ্ট সহ্য কৰে, তেন্তে সেয়া ধন্যবাদৰ যোগ্য।
২০ কিয়নো তোমালোকৰ দোষৰ কাৰণে যদি তোমালোকক আঘাত কৰা হয়, তেতিয়া তোমালোকে ধৈৰ্য্যৰে সেই মহিমা গ্ৰহণ কৰা, তেন্তে ইয়াৰ কি মহিমা হ'ব? কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে ভাল কাম কৰো আৰু তাৰ কাৰণে কষ্ট ভোগ কৰা, তেতিয়া ধৈৰ্য্যৰে তাক লয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ আগত এইটো গ্ৰহণযোগ্য।
২১ কিয়নো তোমালোকক ইয়াৰ বাবেই আহ্বান কৰা হ'ল;
২২ তেওঁ কোনো পাপ নকৰিলে আৰু তেওঁৰ মুখত ছলনা পোৱা নগ'ল।
২৩ তেওঁক নিন্দা কৰাৰ সময়ত তেওঁ পুনৰ নিন্দা কৰা নাছিল; যেতিয়া তেওঁ কষ্ট পাইছিল, তেতিয়া তেওঁ ভাবুকি দিয়া নাছিল; কিন্তু ধাৰ্মিকভাৱে বিচাৰ কৰাজনৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।
২৪ আমি পাপৰ বাবে মৃত হৈ ধাৰ্মিকতাৰ বাবে জীয়াই থাকিবলৈ তেওঁ নিজৰ শৰীৰত আমাৰ পাপবোৰ গছত বহন কৰিলে।
২৫ কিয়নো তোমালোক বিপথে যোৱা ভেড়াৰ দৰে আছিলা; কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ আত্মাৰ গোহালিৰ ৰখীয়া আৰু বিচপৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিছো।

অধ্যায় ৩

১ সেইদৰে তোমালোক ভাৰ্য্যাসকল, নিজৰ স্বামীৰ অধীন হোৱা; যাতে কোনোবাই যদি বাক্য নামানে, তেন্তে তেওঁলোকেও বাক্য অবিহনে পত্নীসকলৰ কথা-বতৰাৰ দ্বাৰা জয়ী হ'ব পাৰে;
২ যেতিয়া তেওঁলোকে আপোনাৰ সতী কথা-বতৰাক ভয়ৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ চাই থাকে।
3 তেঁওলোকৰ অলংকাৰ বাহ্যিক সজ্জা, চুলি বজোৱা, সোণৰ পিন্ধা, বা বস্ত্ৰ পিন্ধাৰ দৰে নহয়;
৪ কিন্তু সেই হৃদয়ৰ লুকাই থকা মানুহজন হওক, যি নষ্ট নহয়, সেই নম্ৰ আৰু শান্ত আত্মাৰ অলংকাৰ হওক, যিটো ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অতি মূল্যৱান।
৫ কিয়নো পুৰণি কালত ঈশ্বৰৰ ওপৰত ভৰসা কৰা পবিত্ৰ মহিলাসকলেও নিজৰ স্বামীৰ অধীন হৈ নিজকে সজ্জিত কৰিছিল।
৬ যেনেকৈ চৰাই অব্ৰাহামক প্ৰভু বুলি আজ্ঞা পালন কৰিলে;
৭ সেইদৰে, তোমালোক স্বামীসকল, তেওঁলোকৰ লগত জ্ঞান অনুসাৰে বাস কৰক, আৰু দুৰ্বল পাত্ৰৰ দৰে পত্নীক সন্মান কৰক আৰু জীৱনৰ অনুগ্ৰহৰ উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে একেলগে বাস কৰক; যাতে তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাত বাধা নাথাকে।
৮ শেষত, তোমালোক সকলোৱে এক মনৰ, ইজনে সিজনক দয়া কৰা, ভাইসকলৰ দৰে প্ৰেম কৰা, কৰুণ হোৱা আৰু সৌজন্যশীল হোৱা।
9 বেয়াৰ বিপৰীতে বেয়াৰ প্ৰতিদান নিদিব, বা তিৰস্কাৰৰ সলনি তিৰস্কাৰ নকৰিবা; তোমালোকে আশীৰ্ব্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব বুলি জানি।
১০ কিয়নো যি জনে জীৱনক ভাল পায় আৰু ভাল দিন দেখিব বিচাৰে, তেওঁ নিজৰ জিভাক বেয়াৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখক আৰু ওঁঠ দুটাক কোনো ছলনা নকৰাকৈ ৰাখক।
১১ তেওঁ বেয়াক পৰিহাৰ কৰি ভাল কাম কৰক; তেওঁ শান্তি বিচাৰক আৰু তাৰ পিছত যাওক।
১২ কিয়নো যিহোৱাৰ চকু ধাৰ্ম্মিক লোকৰ ওপৰত থাকে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতি তেওঁৰ কাণ মুকলি হয়;
১৩ আৰু যদি তোমালোক ভালৰ অনুগামী হ'বা, তেন্তে তোমালোকৰ ক্ষতি কোন হ'ব?
১৪ কিন্তু যদি তোমালোকে ধাৰ্ম্মিকতাৰ কাৰণে কষ্ট পায়, তেন্তে তোমালোক সুখী;
১৫ কিন্তু তোমালোকৰ অন্তৰত যিহোৱা ঈশ্বৰক পবিত্ৰ কৰক, আৰু যি কোনো লোকে তোমালোকৰ মাজত থকা আশাৰ কাৰণ সোধা প্ৰতিজনক নম্ৰতা আৰু ভয়ৰে উত্তৰ দিবলৈ সদায় সাজু থাকক।
১৬ সৎ বিবেক থকা; যাতে তেওঁলোকে তোমালোকক দুষ্টকৰ্মীৰ দৰে বেয়া কথা কয়, খ্ৰীষ্টত তোমালোকৰ ভাল আচৰণৰ মিছা অভিযোগ কৰা লোকসকলে লাজ পায়।
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা থাকিলে বেয়া কামৰ বাবে কষ্ট পোৱাতকৈ ভাল।
১৮ কিয়নো খ্ৰীষ্টইও এবাৰ পাপৰ কাৰণে কষ্ট ভোগ কৰিলে, ধাৰ্মিক লোকে অধৰ্মী লোকৰ কাৰণে, যাতে তেওঁ আমাক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ লৈ যায়।
১৯ তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ কাৰাগাৰত থকা আত্মাবিলাকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিলে;
২০ যিবিলাকে কেতিয়াবা অবাধ্য আছিল, যেতিয়া এসময়ত নোহৰ দিনত ঈশ্বৰৰ দীৰ্ঘসহিষ্ণুতাই অপেক্ষা কৰিছিল, জাহাজখন প্ৰস্তুতি চলি থকাৰ সময়ত, য'ত কম সংখ্যক অৰ্থাৎ আঠজন প্ৰাণকে পানীৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণ পাইছিল।
২১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই বাপ্তিস্মেও আমাক উদ্ধাৰ কৰে।
২২ তেওঁ স্বৰ্গলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে আছে; স্বৰ্গদূত আৰু কৰ্তৃত্ব আৰু ক্ষমতাক তেওঁৰ বশ কৰা হ'ল।

অধ্যায় ৪

১ কিয়নো খ্ৰীষ্টই আমাৰ কাৰণে মাংসত যেনেকৈ দুখ ভোগ কৰিলে, তোমালোকেও একে মনেৰে নিজকে সজ্জিত কৰা;
২ যাতে তেওঁ নিজৰ বাকী সময়বোৰ মানুহৰ লোভৰ অনুসাৰে মাংসত জীয়াই নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ অনুসাৰে জীয়াই থাকে।
৩ কিয়নো আমাৰ জীৱনৰ অতীতৰ সময়লৈকে আমি অগোছাল লোকসকলৰ ইচ্ছা অনুকূল কৰিবলৈ যথেষ্ট হ'ব পাৰে;
৪ তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকক বেয়াকৈ কোৱা, তেওঁলোকৰ লগত একেধৰণৰ অতিমাত্ৰা দাঙ্গালৈ দৌৰি যোৱাটো তেওঁলোকে আচৰিত বুলি ভাবে।
৫ জীৱিত আৰু মৃতবিলাকৰ বিচাৰ কৰিবলৈ সাজু হোৱা লোকক তেওঁ হিচাপ দিব।
৬ কিয়নো এই কাৰণেই মৃত লোকসকলৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, যাতে তেওঁলোকে মাংসত মানুহৰ অনুসাৰে বিচাৰ হয়, কিন্তু আত্মাত ঈশ্বৰৰ অনুসাৰে জীয়াই থাকে।
৭ কিন্তু সকলোৰে অন্ত ওচৰ চাপিছে, এতেকে তোমালোক সচেতন হৈ প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতি সচেতন হওক।
৮ আৰু সকলো বিষয়ৰ ওপৰত তোমালোকৰ মাজত উগ্ৰ মৰম ৰাখক, কিয়নো প্ৰেমে পাপৰ অসংখ্য ঢাকি ৰাখিব।
৯ ইজনে সিজনক আতিথ্য নিদিয়াকৈ কৰা।
১০ প্ৰত্যেক মানুহে যেনেকৈ উপহাৰ লাভ কৰিছে, তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বহুবিধ অনুগ্ৰহৰ ভাল ৰখীয়া হিচাপে ইজনে সিজনৰ সেৱা কৰা।
১১ কোনোৱে যদি কথা কয়, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দৰে কথা কওক; কোনোৱে যদি পৰিচৰ্যা কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে দিয়া সামৰ্থ্যৰ দ্বাৰাই সেই কাম কৰক; আমিন।
১২ প্ৰিয়বিলাক, তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিবলৈ অহা অগ্নিময় পৰীক্ষাৰ বিষয়ে অদ্‌ভুত বুলি নাভাবিব।
১৩ কিন্তু তোমালোকে খ্ৰীষ্টৰ দুখ-কষ্টৰ অংশীদাৰ হোৱাৰ বাবে আনন্দিত হোৱা; যাতে যেতিয়া তেওঁৰ মহিমা প্ৰকাশ হ'ব, তেতিয়া তোমালোকে অতি আনন্দত আনন্দিত হ'বা।"
১৪ খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে যদি তোমালোকক নিন্দা কৰা হয়, তেন্তে তোমালোক ধন্য; কিয়নো মহিমা আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তোমালোকৰ ওপৰত নিহিত হৈ আছে;
১৫ কিন্তু তোমালোকৰ কোনোৱেই হত্যাকাৰী বা চোৰ বা দুষ্টকাৰী বা আন মানুহৰ কামত ব্যস্ত হোৱাৰ দৰে কষ্ট নাপাওক।
১৬ তথাপিও যদি কোনোৱে খ্ৰীষ্টান হিচাপে কষ্ট পায়, তেন্তে তেওঁ লাজ নকৰিব; কিন্তু তেওঁ এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰক।
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ঘৰৰ পৰা বিচাৰ আৰম্ভ হোৱাৰ সময় আহি পৰিছে;
১৮ আৰু যদি ধাৰ্ম্মিক লোকসকলে প্ৰায়েই পৰিত্ৰাণ পায়, তেন্তে অধৰ্মী আৰু পাপী ক'ত উপস্থিত হ'ব?
১৯ এতেকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে দুখভোগ কৰা সকলে বিশ্বাসী সৃষ্টিকৰ্তাৰ নিচিনাকৈ নিজৰ প্ৰাণ সৎকৰ্মত তেওঁৰ হাতত অৰ্পণ কৰক।

অধ্যায় ৫

১ তোমালোকৰ মাজত থকা প্ৰাচীনসকলক মই উপদেশ দিছো, যিসকল এজন প্ৰাচীন আৰু খ্ৰীষ্টৰ দুখ-কষ্টৰ সাক্ষী আৰু প্ৰকাশ হ'বলগীয়া মহিমাৰ অংশীদাৰ।
২ তোমালোকৰ মাজত থকা ঈশ্বৰৰ জাকক চোৱা-চিতা কৰা, বাধ্যবাধকতাৰে নহয়, কিন্তু ইচ্ছামতে তাৰ চোৱাচিতা কৰা; লেতেৰা লাভৰ বাবে নহয়, কিন্তু প্ৰস্তুত মনৰ বাবে;
৩ ঈশ্বৰৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ওপৰত প্ৰভু হোৱাৰ দৰে নহয়, কিন্তু জাকৰ বাবে আদৰ্শ হওঁক।
৪ আৰু যেতিয়া প্ৰধান মেৰপালকজন আবিৰ্ভাৱ হ'ব, তেতিয়া তোমালোকে এনে মহিমাৰ মুকুট লাভ কৰিবা, যিটো ম্লান নহয়।
৫ সেইদৰে তোমালোক সৰু হে, তোমালোক ডাঙৰীয়াৰ অধীন হোৱা। হয়, তোমালোক সকলোৱে ইজনে সিজনৰ অধীন হোৱা আৰু নম্ৰতাৰ বস্ত্ৰ পিন্ধা, কিয়নো ঈশ্বৰে অহংকাৰীক প্ৰতিহত কৰে আৰু নম্ৰ লোকক অনুগ্ৰহ কৰে।
৬ এতেকে ঈশ্বৰৰ শক্তিশালী হাতৰ তলত নিজকে নম্ৰ কৰা, যাতে তেওঁ যথা সময়ত তোমালোকক উন্নীত কৰিব পাৰে।
৭ তোমালোকৰ সকলো চিন্তা তেওঁৰ ওপৰত নিক্ষেপ কৰা; কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি যত্ন লয়।
৮ সচেতন হওক, সজাগ হওক; কিয়নো তোমালোকৰ বিৰোধী চয়তানে গৰ্জন কৰা সিংহৰ নিচিনাকৈ ঘূৰি ফুৰে।
৯ তোমালোকৰ জগতত থকা ভাইসকলৰ মাজতো সেই একে দুখ-কষ্ট পূৰ্ণ হোৱা বুলি জানি বিশ্বাসত দৃঢ়তাৰে প্ৰতিহত কৰা।
১০ কিন্তু তোমালোকে কিছু সময় কষ্ট পোৱাৰ পাছত খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই আমাক নিজৰ চিৰন্তন মহিমালৈ মাতি অনা সকলো অনুগ্ৰহৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক সিদ্ধ, সুদৃঢ়, শক্তিশালী, স্থিতিশীল কৰা।
১১ তেওঁৰ মহিমা আৰু আধিপত্য চিৰকাললৈকে হওক। আমিন।
১২ মই তোমালোকৰ বাবে বিশ্বাসী ভাই ছিলভানোৰ দ্বাৰাই চমুকৈ লিখিলোঁ, উপদেশ দি আৰু সাক্ষ্য দিলোঁ যে এইটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহ।
১৩ তোমালোকৰ লগত নিৰ্বাচিত হোৱা বাবিলত থকা মণ্ডলীয়ে তোমালোকক প্ৰণাম জনাইছে; আৰু মোৰ পুত্ৰ মাৰ্কাছেও তেনেকুৱাই।
১৪ তোমালোকে ইজনে সিজনক মৰমৰ চুমা এটাৰে সম্ভাষণ জনাওক। খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা সকলোৰে লগত শান্তি হওক। আমিন।

পিতৰৰ দ্বিতীয় পত্ৰ

অধ্যায় ১

১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দাস আৰু পাঁচনি চিমোন পিতৰ, ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ ধাৰ্ম্মিকতাৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত একেদৰে মূল্যৱান বিশ্বাস লাভ কৰা লোকসকলক।
২ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি বৃদ্ধি হওক।
৩ যেনেকৈ তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় শক্তিয়ে আমাক গৌৰৱ আৰু গুণলৈ মাতি অনাৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু ঈশ্বৰভক্তিৰ সকলো বস্তু আমাক দিলে।
৪ তাৰ দ্বাৰাই আমাক অতিশয় মহান আৰু বহুমূলীয়া প্ৰতিজ্ঞা দিয়া হৈছে, যাতে এইবোৰৰ দ্বাৰাই তোমালোক ঈশ্বৰৰ স্বভাৱৰ অংশীদাৰ হ'ব পাৰিবা, আৰু কামনাৰ দ্বাৰাই জগতত থকা বিনষ্টতাৰ পৰা ৰক্ষা পাবা।
৫ আৰু ইয়াৰ উপৰিও সকলো অধ্যৱসায় কৰি তোমালোকৰ বিশ্বাসত গুণ বৃদ্ধি কৰা; আৰু গুণ জ্ঞানলৈ;
৬ আৰু জ্ঞানলৈ সংযম; আৰু সংযমলৈ ধৈৰ্য্য; আৰু ধৈৰ্য্যৰ বাবে ঈশ্বৰভক্তি;
৭ আৰু ঈশ্বৰভক্তিৰ প্ৰতি ভাই-ভনীৰ দৰে দয়া; আৰু ভাতৃত্ববোধৰ দয়ালৈ দান।
৮ কিয়নো এইবোৰ যদি তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু প্ৰচুৰ হয়, তেন্তে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ জ্ঞানত তোমালোক বন্ধ্যা বা অফল নহ'বা।
9 কিন্তু যিজনৰ এইবোৰৰ অভাৱ, তেওঁ অন্ধ, আৰু দূৰলৈ চাব নোৱাৰে, আৰু তেওঁ নিজৰ পুৰণি পাপৰ পৰা শুচি হোৱাটো পাহৰি গৈছে।
১০ এতেকে হে ভাইসকল, তোমালোকৰ আমন্ত্ৰণ আৰু নিৰ্বাচন নিশ্চিত কৰিবলৈ অধ্যৱসায় কৰা;
১১ কিয়নো আমাৰ প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনন্ত ৰাজ্যত তোমালোকৰ বাবে প্ৰচুৰ প্ৰৱেশৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব।
১২ এতেকে তোমালোকে এইবোৰ জানিলেও আৰু বৰ্তমানৰ সত্যত সুদৃঢ় হৈ থাকিলেও তোমালোকক সদায় স্মৰণ কৰিবলৈ মই অৱহেলা নকৰো।
১৩ মই এই তম্বুত থকালৈকে তোমালোকক স্মৰণ কৰি তোমালোকক উত্তেজিত কৰাটো উচিত বুলি মই ভাবো;
১৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই মোক দেখুৱাই দিয়াৰ দৰে মই মোৰ এই তম্বুটো অতি সোনকালে আঁতৰাই পেলাব লাগিব।
১৫ তদুপৰি মোৰ মৃত্যুৰ পাছত তোমালোকে এইবোৰ সদায় স্মৰণ কৰিব পৰাকৈ চেষ্টা কৰিম।
১৬ কিয়নো আমি যেতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ শক্তি আৰু আগমনৰ বিষয়ে তোমালোকক জনাইছিলো, তেতিয়া আমি কৌশলেৰে ৰচনা কৰা কাহিনীবোৰ অনুসৰণ কৰা নাছিলো, কিন্তু তেওঁৰ মহিমাৰ প্ৰত্যক্ষ সাক্ষী আছিলো।
১৭ কিয়নো তেওঁ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা সন্মান আৰু মহিমা লাভ কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ এনে এক মাত আহিছিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট।"
১৮ পবিত্ৰ পৰ্ব্বতত তেওঁৰ লগত থাকোঁতে আমি স্বৰ্গৰ পৰা অহা এই মাত শুনিলোঁ।
১৯ আমাৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অধিক নিশ্চিত বাক্যও আছে; যাৰ কাৰণে তোমালোকে আন্ধাৰ ঠাইত উজ্জ্বল হোৱা পোহৰৰ দৰে সাৱধান হোৱাটো ভাল কৰিছা।
২০ এই কথা প্ৰথমে জানিলোঁ, যে শাস্ত্ৰৰ কোনো ভৱিষ্যদ্বাণী কোনো ব্যক্তিগত ব্যাখ্যাৰ নহয়।
২১ কিয়নো পুৰণি কালত মানুহৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই ভৱিষ্যদ্বাণী হোৱা নাছিল;

অধ্যায় ২

১ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যেনেকৈ মিছা ভাববাদীও আছিল, যিসকলে গোপনে নিন্দনীয় পাষণ্ডতা আনিব, আনকি সেইবোৰ ক্ৰয় কৰা প্ৰভুক অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ওপৰত দ্ৰুত ধ্বংস আনিব।
২ আৰু বহুতে তেওঁলোকৰ বিপন্ন পথ অনুসৰণ কৰিব; যাৰ কাৰণে সত্যৰ পথৰ বিষয়ে বেয়াকৈ কোৱা হ'ব।
৩ আৰু লোভৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে ছলনাময়ী বাক্যৰে তোমালোকক ব্যৱসায় কৰিব;
৪ কিয়নো ঈশ্বৰে যদি পাপ কৰা স্বৰ্গদূতসকলক ক্ষমা নকৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকক নৰকলৈ পেলাই দিলে আৰু তেওঁলোকক বিচাৰৰ বাবে সংৰক্ষিত হ'বলৈ অন্ধকাৰৰ শিকলিৰে বান্ধি দিলে;
৫ আৰু পুৰণি জগতখনক ক্ষমা নকৰিলে, কিন্তু ধাৰ্ম্মিকতাৰ প্ৰচাৰক অষ্টম ব্যক্তি নোহক ৰক্ষা কৰিলে;
6 চদোম আৰু ঘমোৰা নগৰবোৰক ছাইলৈ পৰিণত কৰি, সেই নগৰবোৰক উফৰাই পেলোৱাৰ দৰে দোষী সাব্যস্ত কৰিলে।
৭ দুষ্ট লোকৰ অশুভ আচৰণত ভোগা ধাৰ্মিক লোটক উদ্ধাৰ কৰিলে।
৮ (কিয়নো তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা সেই ধাৰ্মিক লোকে দেখি-শুনি, তেওঁলোকৰ অবৈধ কৰ্মৰ দ্বাৰা নিজৰ ধাৰ্ম্মিক আত্মাক দিনে দিনে বিৰক্ত কৰিছিল।)
9 প্ৰভুৱে জানে যে কেনেকৈ ঈশ্বৰভক্তসকলক পৰীক্ষাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰি আৰু অধৰ্মীক শাস্তি পাবলৈ বিচাৰৰ দিনলৈকে সংৰক্ষণ কৰিব পাৰি।
১০ কিন্তু প্ৰধানকৈ যিসকলে অশুচিতাৰ কামনাত মাংস অনুযায়ী চলে আৰু শাসনক তুচ্ছজ্ঞান কৰে। অহংকাৰী, স্বাৰ্থপৰ, মৰ্যাদাৰ বেয়া কথা ক'বলৈ ভয় নকৰে।
১১ কিন্তু যিসকল স্বৰ্গদূত, যিসকল শক্তি আৰু শক্তি অধিক, তেওঁলোকে প্ৰভুৰ আগত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তিৰস্কাৰ কৰা অভিযোগ নিদিয়ে।
১২ কিন্তু এইবিলাক স্বাভাৱিক পশু জন্তু নিচিনাকৈ ধৰিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈ ৰচনা কৰা, তেওঁলোকে বুজি নোপোৱা কথাবোৰৰ বেয়া কথা কয়; আৰু নিজৰ ক্ষয়ত সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট হ'ব;
১৩ আৰু দিনৰ ভাগত দাঙ্গা কৰা লোকসকলে যেনেকৈ অধাৰ্মিকতাৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব। দাগ আৰু দাগ, তোমালোকৰ লগত ভোজ খাই নিজৰ প্ৰতাৰণা কৰি নিজকে খেলা;
১৪ তেওঁলোকৰ চকু ব্যভিচাৰেৰে ভৰা আৰু পাপৰ পৰা বিৰত থাকিব নোৱাৰে; অস্থিৰ আত্মাক প্ৰলোভিত কৰা: তেওঁলোকে লোভৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ কৰা হৃদয়; অভিশপ্ত শিশু:

১৫ যিবিলাকে অধাৰ্মিকতাৰ মজুৰি ভাল পোৱা বচোৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মৰ পথ অনুসৰণ কৰি সৎ পথ এৰি বিপথে পৰিচালিত হৈছে;
১৬ কিন্তু তেওঁৰ অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰা হ'ল;
১৭ এইবোৰ পানীবিহীন কুঁৱা, ধুমুহাই কঢ়িয়াই নিয়া মেঘ; যাৰ বাবে আন্ধাৰৰ কুঁৱলী চিৰকালৰ বাবে সংৰক্ষিত হৈ আছে।
১৮ কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে অসাৰ বাক্য কয়, তেতিয়া তেওঁলোকে মাংসৰ লোভৰ দ্বাৰা, বহুত অসাৰতাৰ দ্বাৰা প্ৰলোভিত কৰে, যিসকলে ভুলতে জীয়াই থকা লোকসকলৰ পৰা ৰক্ষা পৰিল।
১৯ তেওঁলোকে তেওঁলোকক মুক্তিৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, তেওঁলোক নিজেই বিনষ্টৰ দাস;
২০ কিয়নো তেওঁলোকে প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই জগতৰ প্ৰদূষণৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ পিছত যদি পুনৰ তাত আবদ্ধ হৈ পৰে আৰু জয়ী হয়, তেন্তে আৰম্ভণিতকৈও শেষৰ অন্ত তেওঁলোকৰ বাবে বেয়া।
২১ কিয়নো তেওঁলোকে ধাৰ্ম্মিকতাৰ পথ নাজানিলে ভাল আছিল, তাৰ পিছত তেওঁলোকে সেই পবিত্ৰ আজ্ঞাৰ পৰা আঁতৰি যোৱাতকৈ।
২২ কিন্তু সত্য প্ৰবাদ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ লগত ঘটিল, "কুকুৰ পুনৰ নিজৰ বমিলৈ ঘূৰি আহিল; আৰু গা ধুই ধুই বোকাত লুটিয়াই ফুৰালৈকে।

অধ্যায় ৩

১ হে প্ৰিয়সকল, এই দ্বিতীয় পত্ৰ মই এতিয়া তোমালোকলৈ লিখিছোঁ; যি দুয়োটাতে মই তোমালোকৰ বিশুদ্ধ মনক স্মৰণ কৰি উত্তেজিত কৰোঁ।
২ যাতে পবিত্ৰ ভাববাদীসকলে আগতে কোৱা বাক্য আৰু প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তাৰ আমাৰ পাঁচনিসকলৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে তোমালোকে মনত ৰাখিবা।
৩ এই কথা প্ৰথমে জানিছিলোঁ যে শেষ দিনত নিজৰ কামনা অনুসাৰে চলি থকা উপহাস কৰা লোক আহিব।
৪ তেওঁ ক'লে, "তেওঁৰ আগমনৰ প্ৰতিজ্ঞা ক'ত?" কিয়নো পিতৃবিলাক শুই পৰাৰ পৰা সৃষ্টিৰ আদিৰ পৰা সকলো যিদৰে আছিল, তেনেকৈয়ে চলি আছে।
৫ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আকাশ আৰু পৃথিৱী জল আৰু পানীৰ মাজত থিয় হৈ আছিল, এই বিষয়ে তেওঁলোকে ইচ্ছাকৃতভাৱে অজ্ঞাত।
৬ তেতিয়াৰ জগতখন পানীৰে উপচি পৰাৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ল।
7 কিন্তু এতিয়া যি আকাশ আৰু পৃথিৱী আছে, সেই একে বাক্যৰ দ্বাৰাই অধৰ্মী লোকসকলৰ বিচাৰ আৰু বিনাশৰ দিনত জুইৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰা হৈছে।
৮ কিন্তু হে প্ৰিয়বিলাক, এই বিষয়ে অজ্ঞান নহ'ব যে প্ৰভুৰ ওচৰত এদিন হাজাৰ বছৰ আৰু হাজাৰ বছৰ এদিন।
৯ প্ৰভুৱে নিজৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ক্ষেত্ৰত শিথিল নহয়, যেনেকৈ কিছুমান মানুহে শিথিলতা বুলি গণ্য কৰে; কিন্তু আমাৰ প্ৰতি ধৈৰ্য্যশীল, কোনোৱেই বিনষ্ট হোৱাটো নিবিচাৰে, কিন্তু সকলোৱে অনুতাপ কৰিবলৈ নিবিচাৰে।
১০ কিন্তু যিহোৱাৰ দিন ৰাতি চোৰৰ দৰে আহিব; যি সময়ত আকাশবোৰ মহা শব্দৰে পাৰ হৈ যাব, আৰু মৌলবোৰ প্ৰচণ্ড তাপত গলিব, পৃথিৱী আৰু তাত থকা কৰ্মবোৰো জ্বলি যোৱা হ'ব।
১১ এই সকলোবোৰ বিলুপ্ত হ'ব, এই সকলো পবিত্ৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু ঈশ্বৰভক্তিত তোমালোকে কেনেকুৱা ব্যক্তি হোৱা উচিত।
১২ ঈশ্বৰৰ আগমনৰ দিনলৈ অপেক্ষা আৰু খৰখেদা কৰি, য'ত আকাশবোৰ জুইত জ্বলি থকা অৱস্থাত দ্ৰৱীভূত হ'ব আৰু উগ্ৰ তাপত মৌলবোৰ গলি যাব?
১৩ তথাপি আমি তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে নতুন আকাশ আৰু নতুন পৃথিৱীলৈ বাট চাই থাকোঁ, য'ত ধাৰ্মিকতা বাস কৰে।
১৪ এতেকে হে প্ৰিয়বিলাক, তোমালোকে এনেবোৰ কথা অপেক্ষা কৰি থকাত, তেওঁৰ পৰা শান্তিৰে, নিৰ্দোষী আৰু নিৰ্দোষী হৈ পোৱাৰ বাবে অধ্যৱসায়ী হোৱা।
১৫ আৰু হিচাপ কৰক যে আমাৰ প্ৰভুৰ ধৈৰ্য্যই পৰিত্ৰাণ; যেনেকৈ আমাৰ প্ৰিয় ভাই পৌলে তেওঁক দিয়া জ্ঞান অনুসাৰে তোমালোকলৈ লিখিছে;
১৬ তেওঁৰ সকলো পত্ৰত এই বিষয়ে কোৱাৰ দৰে; য'ত কিছুমান কথা বুজিবলৈ কঠিন, যিবোৰ অশিক্ষিত আৰু অস্থিৰ লোকসকলে আন শাস্ত্ৰৰ দৰেই নিজৰ ধ্বংসৰ বাবে মজুত কৰে।
১৭ এতেকে, হে প্ৰিয়বিলাক, তোমালোকে এই কথাবোৰ আগতেই জানি, সাৱধান হওক, যাতে তোমালোক দুষ্টৰ ভ্ৰান্তিৰ দ্বাৰাই আঁতৰি গৈ নিজৰ দৃঢ়তাৰ পৰা পতিত নহয়।
১৮ কিন্তু অনুগ্ৰহত আৰু আমাৰ প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ জ্ঞানত বৃদ্ধি হওক। তেওঁৰ মহিমা এতিয়া আৰু চিৰকাললৈকে হওক। আমিন।

যোহনৰ প্ৰথম পত্ৰ

অধ্যায় ১

১ প্ৰাথমিকৰে পৰা যি আছিল, আমি শুনিছিলো, চকুৰে দেখিছিলো, যাক আমি চাইছিলো আৰু হাতেৰে ধৰি ৰাখিছো, জীৱনৰ বাক্যৰ;
২ (কিয়নো জীৱন প্ৰকাশিত হ'ল, আৰু আমি তাক দেখি সাক্ষ্য দিছো আৰু পিতৃৰ লগত থকা আৰু আমাৰ আগত প্ৰকাশিত হোৱা অনন্ত জীৱন তোমালোকক দেখুৱাইছো;)
৩ আমি যি দেখিছো আৰু শুনিছো, তোমালোকে আমাৰ লগত সঙ্গতি হ'বলৈ আমি তোমালোকক প্ৰকাশ কৰিছো;
৪ আৰু তোমালোকৰ আনন্দ পূৰ্ণ হ'বলৈ আমি তোমালোকলৈ এইবোৰ লিখিলোঁ।
৫ এতেকে আমি তেওঁৰ বিষয়ে শুনা আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰা বাৰ্তা এইটোৱেই হ'ল যে ঈশ্বৰ পোহৰ আৰু তেওঁৰ মাজত কোনো আন্ধাৰ নাই।
৬ যদি আমি তেওঁৰ লগত সঙ্গীত আছে বুলি কওঁ আৰু আন্ধাৰত চলে, তেন্তে আমি মিছা কথা কওঁ আৰু সত্যক নকৰোঁ।
৭ কিন্তু তেওঁ পোহৰত থকাৰ দৰে যদি আমি পোহৰত চলে, তেন্তে আমাৰ ইজনে সিজনৰ লগত সঙ্গতি হ'ব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ তেজে আমাক সকলো পাপৰ পৰা শুচি কৰে।
৮ যদি আমি কওঁ যে আমাৰ কোনো পাপ নাই, তেন্তে আমি নিজকে প্ৰতাৰণা কৰোঁ, আৰু সত্য আমাৰ মাজত নাই।
৯ যদি আমি আমাৰ পাপ স্বীকাৰ কৰোঁ, তেন্তে তেওঁ আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ আৰু সকলো অধাৰ্মিকতাৰ পৰা শুচি কৰিবলৈ বিশ্বাসী আৰু ন্যায়পৰায়ণ।
১০ আমি যদি পাপ কৰা নাই বুলি কওঁ, তেন্তে আমি তেওঁক মিছলীয়া কৰি লওঁ, আৰু তেওঁৰ বাক্য আমাৰ মাজত নাই।

অধ্যায় ২

১ মোৰ সন্তানসকল, তোমালোকে যাতে পাপ নকৰিবা, এইবোৰ মই তোমালোকলৈ লিখিছোঁ। আৰু যদি কোনোৱে পাপ কৰে, তেন্তে আমাৰ পিতৃৰ ওচৰত এজন অধিবক্তা আছে, ধাৰ্মিক যীচু খ্ৰীষ্ট।
২ আৰু তেওঁ আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত;
৩ আৰু আমি যদি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ, তেন্তে আমি তেওঁক চিনি পাওঁ।
৪ যিজনে কয়, "মই তেওঁক চিনি পাওঁ, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন নকৰে, তেওঁ মিছলীয়া আৰু সত্য তেওঁৰ মাজত নাই।"
৫ কিন্তু যি কোনোৱে তেওঁৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম নিশ্চয়কৈ সিদ্ধ হয়;
৬ যি জনে তেওঁৰ মাজত বাস কৰে বুলি কয়, তেওঁ নিজেও তেনেকৈ চলি থকা উচিত।
৭ ভাইসকল, মই তোমালোকলৈ কোনো নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ আদিৰে পৰা থকা পুৰণি আজ্ঞাহে লিখিছোঁ। পুৰণি আজ্ঞাটোৱেই হৈছে সেই বাক্য যিটো তোমালোকে আদিৰ পৰা শুনা।
৮ পুনৰ মই তোমালোকলৈ এটা নতুন আজ্ঞা লিখিছোঁ, যিটো কথা তেওঁৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সত্য;
৯ যি জনে পোহৰত আছো বুলি কয়, আৰু নিজৰ ভায়েকক ঘৃণা কৰে, তেওঁ এতিয়ালৈকে আন্ধাৰত আছে।
১০ যি জনে নিজৰ ভায়েকক প্ৰেম কৰে, তেওঁ পোহৰত থাকে, আৰু তেওঁৰ মাজত উজুটি খোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই।
১১ কিন্তু যি জনে নিজৰ ভায়েকক ঘৃণা কৰে, তেওঁ আন্ধাৰত থাকে, আৰু আন্ধাৰত চলে, আৰু তেওঁ ক'লৈ যাব, তেওঁ নাজানে, কিয়নো সেই আন্ধাৰে তেওঁৰ চকু অন্ধ কৰি পেলাইছে।
১২ হে শিশুসকল, মই তোমালোকলৈ লিখিছো, কিয়নো তেওঁৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হৈছে।
১৩ হে পিতৃসকল, মই তোমালোকলৈ লিখিছোঁ, কিয়নো তোমালোকে আদিৰ পৰাই চিনি পাইছা। হে ডেকাসকল, মই তোমালোকলৈ লিখিছোঁ, কিয়নো তোমালোকে দুষ্টক জয় কৰিলা। হে ল'ৰা-ছোৱালী, তোমালোকে পিতৃক চিনি পোৱাৰ কাৰণে মই তোমালোকলৈ লিখিছোঁ।
১৪ হে পিতৃসকল, মই তোমালোকলৈ লিখিলোঁ, কিয়নো তোমালোকে আদিৰে পৰা যিজনক চিনি পাইছা। হে ডেকাসকল, মই তোমালোকলৈ লিখিলোঁ, কিয়নো তোমালোক শক্তিশালী, আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত থাকে, আৰু তোমালোকে দুষ্টক জয় কৰিলে।
১৫ জগতক আৰু জগতত থকা বস্তুবোৰক প্ৰেম নকৰিবা। যদি কোনো মানুহে জগতক প্ৰেম কৰে, তেন্তে পিতৃৰ প্ৰেম তেওঁৰ মাজত নাই।
১৬ কিয়নো জগতত যি আছে, মাংসৰ কামনা, চকুৰ কামনা আৰু জীৱনৰ অহংকাৰ, পিতৃৰ পৰা নহয়, জগতৰ পৰাহে।
১৭ জগত আৰু তাৰ কামনাবোৰ নোহোৱা হৈ যায়;
১৮ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ, এয়া শেষ সময়; যাৰ দ্বাৰা আমি জানো যে ই শেষবাৰৰ বাবে।
১৯ তেওঁলোকে আমাৰ পৰা ওলাই গ'ল, কিন্তু তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা নাছিল; কিয়নো তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা হ'লে নিশ্চয় আমাৰ লগত থাকিলহেঁতেন;
২০ কিন্তু পবিত্ৰৰ পৰা তোমালোকৰ অভিষেক আছে, আৰু তোমালোকে সকলো জানো।
২১ তোমালোকে সত্যক নজনা কাৰণে মই তোমালোকলৈ লিখা নাই, কিন্তু তোমালোকে তাক জানো আৰু কোনো মিছা সত্যৰ পৰা নহয় বুলি মই তোমালোকলৈ লিখিছো।
২২ যীচুক খ্ৰীষ্ট বুলি অস্বীকাৰ কৰাজনৰ বাহিৰে কোন মিছলীয়া? তেওঁ পিতৃ আৰু পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰা খ্ৰীষ্টবিৰোধী।
২৩ যি কোনোৱে পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁৰ পিতৃ নাই;
২৪ এতেকে তোমালোকে আদিৰে পৰা যি শুনা, সেই কথা তোমালোকৰ মাজত থাকক। যদি তোমালোকে আদিৰ পৰা শুনা কথা তোমালোকৰ মাজত থাকে, তেন্তে তোমালোকেও পুত্ৰ আৰু পিতৃত থাকিবা।
২৫ আৰু তেওঁ আমাক প্ৰতিজ্ঞা কৰা এই প্ৰতিজ্ঞা, অনন্ত জীৱন।
২৬ তোমালোকক প্ৰলোভিত কৰাসকলৰ বিষয়ে মই তোমালোকলৈ এই কথা লিখিলোঁ।
২৭ কিন্তু তেওঁৰ পৰা যি অভিষেক তোমালোকে পাইছা, সেই অভিষেক তোমালোকৰ মাজত থাকে, কিন্তু

তোমালোকক কোনোৱে শিকোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই; তোমালোক তেওঁৰ মাজত থাকিবা।”
২৮ হে ল’ৰা-ছোৱালী, এতিয়া তেওঁৰ মাজত থাকক; যাতে তেওঁ যেতিয়া আৱিৰ্ভাৱ হ’ব, তেতিয়া আমি তেওঁৰ আগমনৰ সময়ত তেওঁৰ আগত লাজ নাপাওঁ।
২৯ যদি তোমালোকে জানো যে তেওঁ ধাৰ্ম্মিক, তেন্তে তোমালোকে জানো যে ধাৰ্ম্মিকতা কৰা প্ৰত্যেকেই তেওঁৰ পৰাই জন্ম হয়।

অধ্যায় ৩

১ চোৱা, আমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰ বাবে পিতৃয়ে আমাক কেনেধৰণৰ প্ৰেম প্ৰদান কৰিলে;
২ প্ৰিয়বিলাক, এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আৰু আমি কেনে হ’ম, সেই কথা এতিয়াও প্ৰকাশ পোৱা নাই; কিয়নো আমি তেওঁক যিদৰে আছে তেনেকৈয়ে দেখিম।”
৩ আৰু যি কোনো লোকে তেওঁৰ ওপৰত এই আশা ৰাখে, তেওঁ নিজকে পবিত্ৰ হয়।
৪ যি কোনোৱে পাপ কৰে, তেওঁ বিধান উলংঘা কৰে;
৫ আৰু তোমালোকে জানো যে তেওঁ আমাৰ পাপ আঁতৰাবলৈ প্ৰকাশ পাইছিল; আৰু তেওঁৰ মাজত কোনো পাপ নাই।
৬ যি কোনোৱে তেওঁৰ মাজত বাস কৰে, তেওঁ পাপ নকৰে;
৭ শিশুসকল, তোমালোকক কোনেও প্ৰতাৰণা নকৰিবা;
৮ যি জনে পাপ কৰে, তেওঁ চয়তানৰ পৰা; কিয়নো চয়তানে আদিৰে পৰা পাপ কৰে। এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ প্ৰকাশ পালে, যাতে তেওঁ চয়তানৰ কৰ্মবিলাক ধ্বংস কৰিব পাৰে।
৯ যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লয়, তেওঁ পাপ নকৰে; কিয়নো তেওঁৰ বংশ তেওঁৰ মাজত থাকে;
১০ ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু চয়তানৰ সন্তান এই বিষয়ে প্ৰকাশ পায়;
১১ কিয়নো তোমালোকে আদিৰে পৰা শুনা বাৰ্তা এইটোৱেই হৈছে যে আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিব লাগে।
১২ সেই দুষ্টৰ পৰা অহা কয়িনৰ দৰে নহয়, তেওঁ নিজৰ ভায়েকক বধ কৰিছিল। আৰু তেওঁক কিয় বধ কৰিলে? কিয়নো তেওঁৰ নিজৰ কৰ্ম দুষ্ট আছিল আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ ধাৰ্মিক আছিল।
১৩ হে মোৰ ভাইসকল, জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেন্তে আচৰিত নহ’বা।
১৪ আমি জানো যে আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ গ’লোঁ, কাৰণ আমি ভাইসকলক প্ৰেম কৰোঁ। যি জনে নিজৰ ভায়েকক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মৃত্যুত থাকে।
১৫ যি কোনোৱে নিজৰ ভায়েকক ঘৃণা কৰে, তেওঁ হত্যাকাৰী;
১৬ ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিলে, আৰু আমি ভাইসকলৰ কাৰণে আমাৰ প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰা উচিত।
১৭ কিন্তু যিজনৰ এই জগতৰ মঙ্গল আছে, আৰু নিজৰ ভায়েকক অভাৱ হোৱা দেখি, তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ কৰুণাৰ অন্তৰা বন্ধ কৰি দিয়ে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম তেওঁৰ মাজত কেনেকৈ বাস কৰে?
১৮ মোৰ সন্তানসকল, আমি বাক্য বা জিভাৰে প্ৰেম নকৰিবা; কিন্তু কৰ্ম আৰু সত্যত।
১৯ আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি যে সত্যৰ পৰা আহিছো, আৰু তেওঁৰ আগত আমাৰ হৃদয়ক নিশ্চিত কৰিম।
২০ কিয়নো আমাৰ হৃদয়ে যদি আমাক দোষী সাব্যস্ত কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ হৃদয়তকৈও মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে।
২১ প্ৰিয় প্ৰিয়সকল, যদি আমাৰ হৃদয়ে আমাক দোষী সাব্যস্ত নকৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আমাৰ বিশ্বাস আছে।
২২ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিত সন্তুষ্ট হোৱা কামবোৰ কৰাৰ কাৰণে আমি যি বিচাৰো, তেওঁৰ পৰা আমি লাভ কৰোঁ।
২৩ আৰু তেওঁৰ এই আজ্ঞা এই যে আমি তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বিশ্বাস কৰোঁ আৰু তেওঁ আমাক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰোঁ।
২৪ যি জনে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে, তেওঁ তেওঁৰ মাজত বাস কৰে আৰু তেওঁ তেওঁৰ মাজত বাস কৰে। আৰু আমি জানো যে তেওঁ আমাক দিয়া আত্মাৰ দ্বাৰাই আমাৰ মাজত বাস কৰে।

অধ্যায় ৪

১ প্ৰিয় সকল, প্ৰত্যেক আত্মাক বিশ্বাস নকৰিবা, কিন্তু আত্মাবোৰ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে নাই পৰীক্ষা কৰক;
২ এই দ্বাৰাই তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আত্মাক চিনি পাবা;
৩ আৰু যি কোনো আত্মাই যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসত অহা বুলি স্বীকাৰ নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়; আৰু এতিয়াও ইতিমধ্যে পৃথিৱীত আছে।
৪ হে ল’ৰা-ছোৱালী, তোমালোক ঈশ্বৰৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকক জয় কৰিলা;
৫ তেওঁলোক জগতৰ, সেই কাৰণে তেওঁলোকে জগতৰ কথা কয়, আৰু জগতে তেওঁলোকৰ কথা শুনিছে।
৬ আমি ঈশ্বৰৰ পৰা, যি জনে ঈশ্বৰক চিনি পায়, তেওঁ আমাৰ কথা শুনিছে; যি ঈশ্বৰৰ নহয়, তেওঁ আমাৰ কথা নুশুনে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমি সত্যৰ আত্মা আৰু ভুলৰ আত্মাক জানো।
৭ প্ৰিয়বিলাক, আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰোঁহঁক; আৰু প্ৰেম কৰা প্ৰত্যেকেই ঈশ্বৰৰ জন্ম হয় আৰু ঈশ্বৰক চিনি পায়।
৮ যি জনে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক নাজানে; কিয়নো ঈশ্বৰ হৈছে প্ৰেম।
9 ঈশ্বৰে আমাৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰেম প্ৰকাশ কৰিলে, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়াই দিলে, যাতে আমি তেওঁৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব পাৰো।
১০ আমি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা বুলি নহয়, কিন্তু তেওঁ আমাক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হ’বলৈ নিজৰ পুত্ৰক পঠিয়াই দিলে।
১১ প্ৰিয়সকল, ঈশ্বৰে যদি আমাক ইমান প্ৰেম কৰিলে, তেন্তে আমিও ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা উচিত।
১২ কোনেও কেতিয়াও ঈশ্বৰক দেখা নাই। যদি আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ মাজত বাস কৰে আৰু তেওঁৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়।

১৩ আমি তেওঁৰ মাজত বাস কৰা আৰু তেওঁ আমাৰ মাজত থকা বুলি আমি ইয়াৰ দ্বাৰাই জানো, কিয়নো তেওঁ আমাক নিজৰ আত্মা দিলে।
১৪ আৰু আমি দেখিছো আৰু সাক্ষ্য দিছো যে পিতৃয়ে পুত্ৰক জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা হ'বলৈ পঠিয়াইছিল।
১৫ যি কোনোৱে যীচুক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি স্বীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰ তেওঁৰ মাজত আৰু তেওঁ ঈশ্বৰত বাস কৰে।
১৬ ঈশ্বৰে আমাৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমক আমি জানিলোঁ আৰু বিশ্বাস কৰিলোঁ। ঈশ্বৰ হৈছে প্ৰেম; আৰু যি জনে প্ৰেমত বাস কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰত বাস কৰে আৰু ঈশ্বৰ তেওঁৰ মাজত বাস কৰে।
১৭ বিচাৰৰ দিনত আমি সাহস পাওঁ, এই কাৰণেই আমাৰ প্ৰেম সিদ্ধ হ'ল;
১৮ প্ৰেমত ভয় নাথাকে; কিন্তু সিদ্ধ প্ৰেমে ভয়ক বাহিৰ কৰে; যি ভয় কৰে, তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধ নহয়।
১৯ আমি তেওঁক প্ৰেম কৰোঁ, কিয়নো তেওঁ প্ৰথমে আমাক প্ৰেম কৰিছিল।
২০ যদি কোনো মানুহে কয়, "মই ঈশ্বৰক ভাল পাওঁ, আৰু নিজৰ ভায়েকক ঘৃণা কৰে, তেন্তে তেওঁ মিছলীয়া;
২১ আৰু আমি তেওঁৰ পৰা এই আজ্ঞা পাইছো যে যি জনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিজৰ ভায়েককো প্ৰেম কৰে।

অধ্যায় ৫

১ যি কোনোৱে যীচু খ্ৰীষ্ট বুলি বিশ্বাস কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ জন্ম হয়;
২ আমি যেতিয়া ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁ, তেতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলক প্ৰেম কৰাটো এই কথাৰ দ্বাৰাই জানো।
৩ কিয়নো ঈশ্বৰৰ প্ৰেম এইটোৱেই হ'ল, আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ দুখজনক নহয়।
৪ কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰা যি জন্ম হয়, তেওঁ জগতক জয় কৰে;
৫ যীচুক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি বিশ্বাস কৰা লোকৰ বাহিৰে জগতক জয় কৰা কোন?
৬ এইজন যীচু খ্ৰীষ্ট; কেৱল পানীৰ দ্বাৰা নহয়, পানী আৰু তেজৰ দ্বাৰা। আৰু আত্মাই সাক্ষ্য দিয়ে, কাৰণ আত্মা সত্য।
৭ কিয়নো স্বৰ্গত সাক্ষ্য দিয়া তিনিটা আছে, পিতৃ, বাক্য আৰু পবিত্ৰ আত্মা;
৮ পৃথিবীত সাক্ষ্য দিয়া তিনিজন আছে, আত্মা, পানী আৰু তেজ;
৯ যদি আমি মানুহৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য অধিক হয়;
১০ যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ নিজৰ সাক্ষ্য আছে; কিয়নো ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যি সাক্ষ্য দিছিল, সেই সাক্ষ্য তেওঁ বিশ্বাস নকৰে।
১১ আৰু এই সাক্ষ্য হৈছে যে ঈশ্বৰে আমাক অনন্ত জীৱন দিছে আৰু এই জীৱন তেওঁৰ পুত্ৰত আছে।
১২ যিজনৰ পুত্ৰ আছে, তেওঁৰ জীৱন আছে; আৰু যিজনৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নাই, তেওঁৰ জীৱন নাই।
১৩ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা তোমালোকলৈ এই কথা লিখিলোঁ; যাতে তোমালোকৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰিবা।
১৪ আৰু আমি তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে যদি কিবা বিচাৰো, তেন্তে তেওঁ আমাৰ কথা শুনিব।
১৫ আৰু যদি আমি জানো যে তেওঁ আমাৰ কথা শুনিছে, আমি যি বিচাৰো, তেন্তে আমি জানো যে আমি তেওঁৰ পৰা বিচৰা ধৰণৰ অনুৰোধ আমাৰ আছে।
১৬ কোনোৱে যদি নিজৰ ভায়েক মৃত্যুৰ কাৰণ নোহোৱা পাপ কৰা দেখিছে, তেন্তে তেওঁ বিচাৰিব আৰু মৃত্যুৰ কাৰণে পাপ নকৰা সকলৰ কাৰণে তেওঁক জীৱন দিব। মৃত্যুৰ পাপ আছে, মই কোৱা নাই যে তেওঁ তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিব।
১৭ সকলো অধৰ্ম পাপ, আৰু মৃত্যুৰ পাপ নাই।
১৮ আমি জানো যে যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লয়, তেওঁ পাপ নকৰে; কিন্তু যিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লাভ কৰিছে, তেওঁ নিজকে ৰক্ষা কৰে, আৰু সেই দুষ্টজনে তেওঁক স্পৰ্শ নকৰে।
১৯ আমি জানো যে আমি ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছো, আৰু সমগ্ৰ জগত দুষ্টতাত পৰি আছে।
২০ আমি জানো যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আহি আমাক বুজাবুজি দিছে, যাতে আমি সত্যক চিনি পাওঁ আৰু সত্যৰ লগত আমি তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টত আছো। এইজনেই সত্য ঈশ্বৰ, আৰু অনন্ত জীৱন।
২১ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ, মূৰ্তিবোৰৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা। আমিন।

দ্বিতীয় যোহন

অধ্যায় ১

১ মই সত্যত প্ৰেম কৰা মনোনীত ভদ্ৰমহিলা আৰু তেওঁৰ সন্তানসকলৰ ওচৰলৈ বৃদ্ধ; আৰু কেৱল মই নহয়, সত্যক জনা সকলোৱেও;
২ আমাৰ মাজত বাস কৰা আৰু চিৰকাল আমাৰ লগত থকা সত্যৰ কাৰণে।
৩ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু পিতৃৰ পুত্ৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা সত্য আৰু প্ৰেমেৰে অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালোকৰ লগত হওক।
৪ আমি পিতৃৰ পৰা আজ্ঞা পোৱাৰ দৰে তোমাৰ সন্তানসকলক সত্যতাৰে চলি থকা দেখি মই অতিশয় আনন্দিত হ'লোঁ।
৫ আৰু এতিয়া হে ভদ্ৰমহিলা, মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে মই তোমালৈ নতুন আজ্ঞা লিখাৰ দৰে নহয়, কিন্তু আমাৰ আগৰ পৰা যি আজ্ঞা আছিল, আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিবলৈ।
৬ আৰু আমি তেওঁৰ আজ্ঞাৰ অনুসাৰে চলি থকা প্ৰেম এইটোৱেই। এই আজ্ঞা হৈছে, যেনেকৈ তোমালোকে আদিৰ পৰা শুনা, তাতে চলিব।"
৭ কিয়নো বহুতো প্ৰতাৰক জগতত প্ৰৱেশ কৰিছে, যিসকলে যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসত অহা বুলি স্বীকাৰ নকৰে। এইজন প্ৰতাৰক আৰু খ্ৰীষ্টবিৰোধী।
৮ তোমালোকে নিজৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখক, যাতে আমি যি কাম কৰিলোঁ, সেইবোৰ হেৰুৱাব নালাগে, কিন্তু আমি সম্পূৰ্ণ পুৰস্কাৰ পাওঁ।
৯ যি কোনোৱে উলংঘা কৰে আৰু খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষাত নাথাকে, তেওঁৰ ঈশ্বৰ নাই। যি জনে খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষাত অটল থাকে, তেওঁৰ পিতৃ আৰু পুত্ৰ উভয় আছে।
১০ যদি কোনোবাই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহি এই শিক্ষা নিদিয়ে, তেন্তে তেওঁক তোমালোকৰ ঘৰত গ্ৰহণ নকৰিবা আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক খৰতকীয়াকৈ নিদিব।
১১ কিয়নো যি জনে তেওঁক খৰধৰকৈ ঈশ্বৰক নিমন্ত্ৰণ কৰে, তেওঁ তেওঁৰ কু-কৰ্মৰ অংশীদাৰ হয়।
১২ তোমালোকলৈ বহু কথা লিখিবলৈ পাই মই কাগজ আৰু চিয়াঁহীৰে লিখিবলৈ নিবিচাৰো;
১৩ তোমাৰ মনোনীত ভনীয়েকৰ সন্তানসকলে তোমাক সম্ভাষণ জনাইছে। আমিন।

তৃতীয় জন

অধ্যায় ১

১ মই সত্যত প্ৰেম কৰা ভালপোৱা গয়ৰ ওচৰলৈ বৃদ্ধ।
২ প্ৰিয় হে, মই সকলোতকৈ বেছি কামনা কৰোঁ যে তোমাৰ আত্মাই যেনেকৈ উন্নতি কৰে, তেনেকৈ তুমিও সমৃদ্ধিশালী আৰু সুস্থ হৈ উঠা।
৩ কিয়নো তুমি সত্যত চলি থকাৰ দৰে ভাইবিলাকে আহি তোমাৰ মাজত থকা সত্যৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁতে মই বহুত আনন্দিত হৈছিলো।
৪ মোৰ সন্তানসকলে সত্যতাৰে চলিছে বুলি শুনাতকৈ মোৰ আনন্দৰ আন আন কোনো নাই।
৫ প্ৰিয় হে, তুমি ভাই-ভনী আৰু বিদেশী লোকৰ প্ৰতি যি কৰে, বিশ্বাসেৰে কৰা;
৬ যিবিলাকে মণ্ডলীৰ আগত তোমাৰ মৰমৰ সাক্ষ্য দিছে;
৭ কিয়নো তেওঁৰ নামৰ কাৰণে তেওঁলোকে অনা-ইহুদীসকলৰ পৰা একো নোলোৱাকৈ ওলাই গ'ল।
৮ এতেকে আমি সত্যৰ সহযোগী হ'বলৈ তেনেকুৱা লোকক গ্ৰহণ কৰা উচিত।
৯ মই মণ্ডলীলৈ লিখিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাধান্য পাবলৈ ভাল পোৱা ডাইট্ৰেফীয়ে আমাক গ্ৰহণ নকৰে।
১০ এতেকে যদি মই আহিম, তেন্তে তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে কু-বাক্যৰে কৰা কাৰ্য্যবোৰ মনত ৰাখিম, আৰু তাত সন্তুষ্ট নহয়, আৰু তেওঁ নিজেও ভাইসকলক গ্ৰহণ নকৰে আৰু ইচ্ছা কৰাসকলক নিষেধ নকৰে আৰু মণ্ডলীৰ পৰা বাহিৰ কৰে।
১১ প্ৰিয়বিলাক, বেয়াৰ অনুসৰণ নকৰিবা, কিন্তু ভালৰ অনুসৰণ কৰক। যি জনে ভাল কাম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ, কিন্তু যি জনে বেয়া কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক দেখা নাই।
১২ ডেমেট্ৰিয়াছে সকলো মানুহৰ আৰু সত্যৰ বিষয়ে ভাল খবৰ দিছে; আৰু তোমালোকে জানো যে আমাৰ সাক্ষ্য সত্য।
১৩ মোৰ বহুত কথা লিখিবলৈ আছিল, কিন্তু মই চিয়াঁহী আৰু কলমেৰে তোমাক লিখিব নিবিচাৰো।
১৪ কিন্তু মই বিশ্বাস কৰোঁ যে মই তোমাক অতি সোনকালে দেখা পাম আৰু আমি মুখামুখিকৈ কথা পাতিম। শান্তি তোমাৰ। আমাৰ বন্ধুসকলে আপোনাক প্ৰণাম জনাইছে। বন্ধুসকলক নামেৰে শুভেচ্ছা জনাওক।

জুড

অধ্যায় ১

১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দাস আৰু যাকোবৰ ভায়েক যিহূদাই যীচু খ্ৰীষ্টত পিতৃ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ কৰা আৰু মাতি অনা লোকসকলক জনালোঁ।
২ তোমালোকৰ ওপৰত অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আৰু প্ৰেম বৃদ্ধি হওক।
৩ প্ৰিয়সকল, যেতিয়া মই তোমালোকলৈ সাধাৰণ পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে লিখিবলৈ সকলো চেষ্টা কৰিলোঁ, তেতিয়া মোৰ বাবে ৰাতিপুৱা তোমালোকলৈ লিখি তোমালোকক উপদেশ দিয়াটো প্ৰয়োজনীয় আছিল যে এসময়ত পবিত্ৰ লোকসকলক দিয়া বিশ্বাসৰ বাবে তোমালোকে আন্তৰিকতাৰে যুঁজিব লাগে।
৪ কিয়নো এনে কিছুমান লোক আছে, যিসকলে অজ্ঞাতে সোমাই গৈছে, যিসকলৰ আগতে এই বিচাৰৰ নিয়তি আছিল, যি দুষ্ট লোক আছে, যিসকলে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহক অবাধ্যতালৈ পৰিণত কৰি একমাত্ৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক অস্বীকাৰ কৰিছে।
৫ তেতিয়া মই তোমালোকক সোঁৱৰাই দিম, যদিও তোমালোকে এবাৰ জানিছিলা, যে যিহোৱাই ইহুদী লোকসকলক মিচৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ পাছত অবিশ্বাসীসকলক ধ্বংস কৰিলে।
৬ আৰু যিসকল স্বৰ্গদূতে নিজৰ প্ৰথম অৱস্থান ৰক্ষা নকৰি নিজৰ বাসস্থান এৰি থৈ গ'ল, তেওঁলোকে মহাদিনৰ বিচাৰ নোহোৱালৈকে অনন্ত শিকলিৰে আন্ধাৰত ৰাখিলে।
7 চদোম আৰু ঘমোৰা আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰে যেনেকৈ অনন্ত জুইৰ প্ৰতিশোধ ভোগ কৰি বেশ্যাৰ ওচৰলৈ গৈছিল।
৮ সেইদৰে এই লেতেৰা সপোন দেখাসকলে মাংসক অশুচি কৰে, আধিপত্যক তুচ্ছজ্ঞান কৰে আৰু মৰ্যাদাৰ বেয়া কথা কয়।
৯ কিন্তু প্ৰধান স্বৰ্গদূত মাইকেলে যেতিয়া মোচিৰ মৃতদেহক লৈ বিবাদ কৰা চয়তানৰ লগত বিবাদ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোনো নিন্দাসূচক অভিযোগ উত্থাপন কৰিবলৈ সাহস নকৰি ক'লে, "প্ৰভুৱে তোমাক তিৰস্কাৰ কৰক।
১০ কিন্তু তেওঁলোকে নজনা কথাবোৰ বেয়াকৈ কয়; কিন্তু তেওঁলোকে যিটো প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা জানে, পশুৰ দৰে, তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজকে ধ্বংস কৰে।
১১ তেওঁলোকৰ ধিক্! কিয়নো তেওঁলোকে কয়িনৰ বাটত গৈ পুৰস্কাৰৰ বাবে বিলিয়মৰ ভুলৰ পিছত লোভেৰে দৌৰিছিল আৰু কোৰৰ বিৰোধিতাত বিনষ্ট হৈছিল।
১২ এইবোৰ তোমালোকৰ প্ৰেমৰ ভোজত দাগ, যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকৰ লগত ভোজ খায়, ভয় নকৰাকৈয়ে নিজকে খুৱাই থাকে; ফল শুকাই যোৱা, ফল নোহোৱা, দুবাৰ মৰা, উভালি পেলোৱা গছ;
১৩ সাগৰৰ ক্ৰোধিত ঢৌৱে নিজৰ লাজ ফেন কৰি; বিচৰণকাৰী তৰা, যাৰ বাবে আন্ধাৰৰ আন্ধাৰ চিৰকাল সংৰক্ষিত হৈ থাকে।
১৪ আদমৰ পৰা সপ্তম হনোকেও তেওঁলোকৰ বিষয়ে ভৱিষ্যতবাণী কৰি ক'লে: চোৱা, যিহোৱাই তেওঁৰ লাখ লাখ পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে আহি আছে,
১৫ সকলোৰে ওপৰত বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ সকলো দুষ্ট লোকক তেওঁলোকৰ সকলো কু-কৰ্মৰ বিষয়ে পতিয়ন নিয়াবলৈ যিটো তেওঁলোকে দুষ্টভাৱে কৰিলে , আৰু দুষ্ট পাপীসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোৱা তেওঁলোকৰ সকলো কঠোৰ কথাৰ বিষয়ে।
১৬ এইবিলাক গুণগুণোৱা, নিজৰ কামনা অনুসাৰে চলি থকা অভিযোগকাৰী; আৰু তেওঁলোকৰ মুখে মহান ৰোমাঞ্চকৰ কথা কয়, মানুহে সুবিধা ল'ব পৰাকৈ প্ৰশংসাৰে।
১৭ কিন্তু হে প্ৰিয়বিলাক, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনিসকলে আগতে কোৱা কথাবোৰ মনত ৰাখিবা;
১৮ তেওঁলোকে তোমালোকক কেনেকৈ ক'লে যে শেষ সময়ত উপহাস কৰা লোক থাকিব লাগিব, যিসকলে নিজৰ অধৰ্মী কামনা অনুসাৰে চলিব লাগিব।
১৯ এইবিলাকে আত্মা অবিহনে কামুকভাৱে নিজকে পৃথক কৰে।
২০ কিন্তু হে প্ৰিয়বিলাক, তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত নিজৰ অতি পবিত্ৰ বিশ্বাসত নিজকে গঢ়ি তোলক,

২১ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দয়াৰ পৰা অনন্ত জীৱনলৈ আশা কৰি থাকক। ২২ আৰু কিছুমানৰ প্ৰতি দয়া কৰক, যাৰ ফলত পাৰ্থক্য আছে।
২৩ আৰু আন কিছুমানে জুইৰ পৰা উলিয়াই আনি ভয়তে ৰক্ষা কৰে; মাংসৰ দাগ পৰা বস্ত্ৰকো ঘৃণা কৰা।
২৪ আৰু যিজনে তোমালোকক পতনৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু অতি আনন্দৰে স্থাপন কৰা তেওঁৰ মহিমাৰ সন্মুখত তোমালোকক নিৰ্দোষী কৰি তুলিবলৈ শক্তিশালী,
২৫ একমাত্ৰ জ্ঞানী ঈশ্বৰ, আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা, এতিয়া আৰু চিৰকাল মহিমা আৰু মহিমা, আধিপত্য আৰু ক্ষমতা হওক। আমিন

প্ৰকাশিত বাক্য

অধ্যায় ১

১ যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশ, যি ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ দাসসকলক দেখুৱাবলৈ দিলে; আৰু তেওঁ নিজৰ দাস যোহনৰ ওচৰলৈ নিজৰ দূতৰ দ্বাৰাই সেই বিষয়ে পঠিয়াই দিলে।
২ তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্য, যীচু খ্ৰীষ্টৰ সাক্ষ্য আৰু তেওঁ দেখা সকলো বস্তুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে।
৩ যি জনে এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য পঢ়ে আৰু তাত লিখা কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ধন্য;
৪ যোহনে এছিয়াত থকা সাতখন মণ্ডলীলৈ: যিজন আছে, যি আছিল, আৰু আহিবলগীয়া তেওঁৰ পৰা তোমালোকৰ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক; আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ আগত থকা সাত আত্মাৰ পৰা;
৫ আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, যি বিশ্বাসী সাক্ষী, মৃতসকলৰ ভিতৰত প্ৰথম সন্তান আৰু পৃথিৱীৰ ৰজাসকলৰ অধ্যক্ষ। যি জনে আমাক প্ৰেম কৰিলে আৰু নিজৰ তেজেৰে আমাৰ পাপৰ পৰা ধুই দিলে।
৬ আৰু আমাক ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে ৰজা আৰু পুৰোহিত কৰিলে; তেওঁৰ মহিমা আৰু আধিপত্য চিৰকাললৈকে হওক। আমিন।
৭ চোৱা, তেওঁ ডাৱৰ লৈ আহি আছে; আৰু প্ৰত্যেক চকুৱে তেওঁক দেখিব, আৰু তেওঁক বিন্ধি থকা লোকসকলেও তেওঁক দেখিব; তথাপিও আমিন।
৮ মই আলফা আৰু ওমেগা, আদি আৰু অন্ত, যিহোৱাই কৈছে, যি আছে, যি আছিল, আৰু যি আহিব, তেওঁ সৰ্বশক্তিমান।
9 মই যোহন, যি তোমালোকৰ ভাই, আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ৰাজ্য আৰু ধৈৰ্য্যৰ লগত সংগী, ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে পাতমোচ নামৰ দ্বীপত আছিলো।
১০ মই প্ৰভুৰ দিনত আত্মাত আছিলো আৰু মোৰ পিছফালে শিঙাৰ দৰে এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ।
১১ ক'লে, " মই আলফা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ; ইফিচ, স্মিৰ্না, পাৰ্গামোচ, থিয়াতিৰা, চাৰ্দিছ, ফিলাডেলফিয়া আৰু লাওদিকিয়ালৈকে।
১২ মোৰ লগত কথা পতা মাতটো চাবলৈ মই ঘূৰিলোঁ। ঘুৰি ঘূৰি থাকোঁতে মই সাতটা সোণৰ দম দেখিলোঁ;
১৩ সেই সাতটা দ্বীপৰ মাজত এজনে মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা, ভৰিলৈকে কাপোৰ পিন্ধিছিল আৰু পেপত সোণৰ বেঁকা পিন্ধিছিল।
১৪ তেওঁৰ মূৰ আৰু চুলিবোৰ ঊলৰ দৰে বগা, নিয়ৰৰ দৰে বগা আছিল; আৰু তেওঁৰ চকু দুটা জুইৰ শিখাৰ দৰে আছিল;
১৫ আৰু তেওঁৰ ভৰি দুখন মিহি পিতলৰ নিচিনা, চুলাত জ্বলি থকাৰ দৰে; আৰু তেওঁৰ মাত বহু পানীৰ শব্দৰ দৰে।
১৬ তেওঁৰ সোঁহাতত সাতটা তৰা আছিল, আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা এটা চোকা দুধাৰী তৰোৱাল ওলাইছিল;
১৭ মই তেওঁক দেখি মৃতৰ দৰে তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিলোঁ। তেতিয়া তেওঁ মোৰ ওপৰত সোঁহাতখন ৰাখি মোক ক'লে, " ভয় নকৰিবা; মই প্ৰথম আৰু শেষ:
১৮ মই যি জীৱিত আৰু মৃত আছিলো; আৰু চোৱা, মই চিৰকাল জীয়াই আছো, আমিন; আৰু নৰক আৰু মৃত্যুৰ চাবি আছে।
১৯ তুমি যি দেখিছা, যিবিলাক আছে, আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত হ'বলগীয়া বস্তুবোৰ লিখা;
২০ মোৰ সোঁহাতত তুমি দেখা সাতটা তৰা আৰু সোণৰ সাতটা চাকিৰ ৰহস্য। সাতটা তৰা সাতটা মণ্ডলীৰ স্বৰ্গদূত, আৰু তুমি দেখা সাতটা দ্বীপডাল সাতটা মণ্ডলী।

অধ্যায় ২

১ ইফিচৰ মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখা; সোঁহাতে সাত তৰা ধৰি, সাতটা সোণৰ চাকিৰ মাজত খোজ কঢ়াই এই কথা কৈছে;
২ মই জানো তোমাৰ কৰ্ম, তোমাৰ পৰিশ্ৰম, আৰু তোমাৰ ধৈৰ্য্য, আৰু তুমি কেনেকৈ দুষ্টক সহ্য কৰিব নোৱাৰা;
৩ আৰু ধৈৰ্য্য ধৰিলে, আৰু মোৰ নামৰ কাৰণে পৰিশ্ৰম কৰিলে, আৰু অজ্ঞান নহ'ল।
৪ তথাপি তুমি তোমাৰ প্ৰথম প্ৰেম এৰি যোৱাৰ কাৰণে তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কিছু কথা আছে।
৫ এতেকে তুমি ক'ৰ পৰা পতিত হৈছা, সেই কথা মনত ৰাখিবা, আৰু অনুতাপ কৰা আৰু প্ৰথম কামবোৰ কৰা; নহ'লে মই তোমাৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিম আৰু তুমি অনুতাপ নকৰালৈকে তোমাৰ চাকিডাল তেওঁৰ ঠাইৰ পৰা আঁতৰাই দিম।
৬ কিন্তু তোমাৰ এইটো আছে যে তুমি নিকোলাইতীয়াসকলৰ কৰ্মক ঘৃণা কৰা, যিবোৰ মইও ঘৃণা কৰো।
৭ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি কৈছে, তেওঁ শুনা; যি জনে জয়ী হয়, তেওঁক মই ঈশ্বৰৰ স্বৰ্গৰ মাজত থকা জীৱন গছৰ ফল খাবলৈ দিম।
৮ আৰু স্মিৰ্নাত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখা; এই কথা কৈছে প্ৰথম আৰু শেষ, যি মৃত আছিল আৰু জীয়াই আছে;
9 মই তোমাৰ কৰ্ম, ক্লেশ, দৰিদ্ৰতা জানো, (কিন্তু তুমি ধনী) আৰু যিসকলে ইহুদী বুলি কয়, কিন্তু চয়তানৰ নামঘৰ বুলি কোৱা লোকসকলৰ নিন্দা মই জানো।
১০ তুমি যি দুখ-কষ্ট ভোগ কৰিবা, সেইবোৰৰ কোনো এটাকে ভয় নকৰিবা; আৰু তোমালোকে দহ দিন ক্লেশ পাবা, তুমি মৃত্যুৰ আগলৈকে বিশ্বাসী হোৱা, আৰু মই তোমাক জীৱনৰ মুকুট দিম।"
১১ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি কৈছে, তেওঁ শুনা হওক; যি জনে জয় কৰে, তেওঁ দ্বিতীয় মৃত্যুৰ আঘাত নাপাব।
১২ আৰু পৰ্গামচত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখা; যিজনৰ দুধাৰে চোকা তৰোৱাল আছে, তেওঁ এই কথা কৈছে;
১৩ মই তোমাৰ কৰ্ম আৰু তুমি ক'ত বাস কৰা, চয়তানৰ আসন ক'ত আছে, মই জানো, আৰু তুমি মোৰ নামক দৃঢ়তাৰে ধৰি ৰাখিছা, আৰু মোৰ বিশ্বাসক অস্বীকাৰ কৰা নাই, আনকি সেই দিনবোৰত যেতিয়া আন্তিপাছ মোৰ বিশ্বাসী শ্বহীদ আছিল, যি তোমালোকৰ মাজত বধ হৈছিল, য'ত চয়তান আছিল বাস কৰে।
১৪ কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কেইটামান কথা আছে, কিয়নো তোমাৰ তাত বিলিয়মৰ শিক্ষা পালন কৰা লোক আছে, যিসকলে বালাকক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত উজুটি পেলাবলৈ, মূৰ্তিৰ বাবে বলি দিয়া বস্তু খাবলৈ আৰু ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ শিকাইছিল।

১৫ মই ঘৃণা কৰা নিকোলাইতীয়াসকলৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰো তেনেকুৱাই আছে।
১৬ অনুতাপ কৰা; নহ'লে মই তোমাৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহি মোৰ মুখৰ তৰোৱালেৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিম।"
১৭ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি কয়, তেওঁ শুনা; যি জনে জয় কৰে তেওঁক মই লুকাই থকা মান্না খাবলৈ দিম আৰু তেওঁক এটা বগা শিল দিম আৰু সেই শিলত নতুন নাম লিখা হ'ম, যিটো গ্ৰহণ কৰাজনৰ বাহিৰে আন কোনোৱে নাজানে।
১৮ আৰু থিয়াতিৰাৰ মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখা; ঈশ্বৰৰ পুত্ৰই এই কথা কৈছে, তেওঁৰ চকু জুইৰ শিখাৰ দৰে আৰু তেওঁৰ ভৰি দুখন মিহি পিতলৰ দৰে।
১৯ মই তোমাৰ কৰ্ম, মৰম, সেৱা, বিশ্বাস, তোমাৰ ধৈৰ্য্য আৰু তোমাৰ কৰ্মবোৰ জানো; আৰু শেষৰটো প্ৰথমতকৈ বেছি হ'ব।
২০ কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কেইটামান কথা আছে, কিয়নো তুমি নিজকে ভাববাদী বুলি কোৱা ইজেবেলক মোৰ দাসসকলক ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ আৰু মূৰ্তিৰ বাবে বলিদান দিয়া বস্তু খাবলৈ শিকাবলৈ আৰু প্ৰলোভিত কৰিবলৈ অনুমতি দিছে।
২১ মই তাইক তাইৰ ব্যভিচাৰৰ পৰা অনুতাপ কৰিবলৈ ঠাই দিলোঁ; আৰু তাই অনুতাপ কৰা নাছিল।
২২ চোৱা, মই তাইক বিচনাত পেলাই দিম আৰু তাইৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰা সকলক মহাক্লেশত পেলাব, যদিহে তেওঁলোকে নিজৰ কৰ্মৰ পৰা অনুতাপ নকৰে।
২৩ আৰু মই তাইৰ সন্তানক মৃত্যুৰ দ্বাৰা বধ কৰিম; আৰু সকলো মণ্ডলীয়ে গম পাব যে মই সেইজন যিজনে বান্ধি আৰু হৃদয় বিচাৰ কৰে;
২৪ কিন্তু মই তোমালোকক আৰু থিয়াতিৰাত থকা বাকীসকলক কওঁ, যিসকলৰ এই শিক্ষা নাই আৰু যিসকলে কোৱাৰ দৰে চয়তানৰ গভীৰতা নাজানে; মই তোমালোকৰ ওপৰত আন কোনো বোজা নিদিওঁ।
২৫ কিন্তু মই অহালৈকে তোমালোকৰ যি আছে, তাক ধৰি ৰাখক।
২৬ আৰু যি জনে জয় কৰি মোৰ কৰ্মবোৰ শেষলৈকে পালন কৰে, তেওঁক মই জাতিবোৰৰ ওপৰত ক্ষমতা দিম।
২৭ আৰু তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব; মৃৎশিল্পীৰ পাত্ৰৰ দৰে সিহঁত কঁপিব।
২৮ আৰু মই তেওঁক ৰাতিপুৱাৰ তৰা দিম।
২৯ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি কৈছে, তেওঁ শুনা হওক।

অধ্যায় ৩

১ আৰু চৰ্দিচৰ মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখক; ঈশ্বৰৰ সাত আত্মা আৰু সাত তৰা থকা জনে এই কথা কৈছে; মই তোমাৰ কৰ্মবোৰ জানো, তোমাৰ নাম আছে যে তুমি জীয়াই আছা আৰু মৃত।
২ সজাগ হৈ থকা আৰু মৰিবলৈ সাজু হোৱা বাকী থকা বস্তুবোৰক শক্তিশালী কৰা;
৩ এতেকে আপুনি কেনেকৈ গ্ৰহণ কৰিলে আৰু কেনেকৈ শুনিলে, সেই কথা মনত ৰাখিবা, আৰু ধৰি ৰাখিবা আৰু অনুতাপ কৰক। এতেকে যদি তুমি সাৰ নাথাকিবা, তেন্তে মই তোমাৰ ওপৰত চোৰৰ দৰে আহিম, আৰু মই তোমাৰ ওপৰত কোন সময়ত আহিম, তুমি নাজানিবা।
৪ চৰ্দিচতো তোমাৰ কেইজনমান নাম আছে, যিসকলে নিজৰ কাপোৰ অশুচি কৰা নাই; আৰু তেওঁলোকে মোৰ লগত বগা পিন্ধি খোজ কাঢ়িব, কিয়নো তেওঁলোক যোগ্য।"
৫ যি জনে জয় কৰে, তেওঁ বগা বস্ত্ৰ পিন্ধিব; আৰু মই তেওঁৰ নাম জীৱনৰ পুস্তকৰ পৰা মচি নিদিওঁ, কিন্তু মই মোৰ পিতৃ আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গদূতৰ আগত তেওঁৰ নাম স্বীকাৰ কৰিম।
৬ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি কৈছে, তেওঁ শুনা হওক।
৭ ফিলাডেলফিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখা; পবিত্ৰ, সত্য, দায়ূদৰ চাবি থকা, খুলি কোনেও বন্ধ নকৰে, এই কথা কৈছে; আৰু বন্ধ কৰি ৰাখে, আৰু কোনেও খুলিব নোৱাৰে;
৮ মই তোমাৰ কৰ্মবোৰ জানো, চোৱা, মই তোমাৰ সন্মুখত এটা মুকলি দুৱাৰ ৰাখিছো, আৰু কোনেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰে, কিয়নো তোমাৰ অলপ শক্তি আছে, আৰু মোৰ বাক্য পালন কৰি মোৰ নামক অস্বীকাৰ কৰা নাই।
৯ চোৱা, চয়তানৰ নামঘৰৰ পৰা মই তেওঁলোকক ইহুদী বুলি কয়, কিন্তু মিছা কথা কয়; চোৱা, মই তেওঁলোকক তোমাৰ ভৰিৰ আগত আহি উপাসনা কৰিবলৈ দিম আৰু মই তোমাক প্ৰেম কৰা বুলি জানিবলৈ দিম।"
১০ তুমি মোৰ ধৈৰ্য্যৰ বাক্য পালন কৰাৰ কাৰণে, মইও তোমাক সেই পৰীক্ষাৰ সময়ৰ পৰা ৰক্ষা কৰিম, যি সময়ত সমগ্ৰ জগতৰ ওপৰত আহিব, পৃথিৱীত বাস কৰা লোকসকলক পৰীক্ষা কৰিবলৈ।
১১ চোৱা, মই খৰধৰকৈ আহিছোঁ, তোমাৰ যি আছে তাক ধৰি ৰাখক, যাতে কোনেও তোমাৰ মুকুট নলয়।
১২ যি জনে জয়ী হ'ব, মই মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত এটা স্তম্ভ সাজিম, আৰু তেওঁ আৰু বাহিৰলৈ নাযায়; , যি মোৰ ঈশ্বৰৰ পৰা স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিব, আৰু মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ নতুন নাম লিখিম।
১৩ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি কৈছে, তেওঁ শুনা হওক।
১৪ আৰু লাওদিকীয়া মণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখক; ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ আৰম্ভণি বিশ্বাসী আৰু সত্য সাক্ষী আমেনে এই কথা কৈছে;
১৫ মই তোমাৰ কৰ্মবোৰ জানো যে তুমি ঠাণ্ডা বা গৰম নহয়;
১৬ এতেকে তুমি কোমল, আৰু ঠাণ্ডা বা গৰম নহয়, বাবে মই তোমাক মোৰ মুখৰ পৰা উলিয়াই দিম।
১৭ কিয়নো তুমি কৈছা, মই ধনী, আৰু ধন-সম্পত্তি বৃদ্ধি পাইছো, আৰু একোৰ প্ৰয়োজন নাই; আৰু তুমি যে দুখীয়া, দুখীয়া, দুখীয়া, অন্ধ আৰু উলংগ, সেই কথা নাজানে।
১৮ মই তোমাক পৰামৰ্শ দিওঁ যে তুমি ধনী হ'বলৈ মোৰ পৰা জুইত পৰীক্ষা কৰা সোণ কিনিবা; আৰু বগা বস্ত্ৰ পিন্ধিব, যাতে তুমি সাজ-পোছাক পিন্ধা, আৰু তোমাৰ উলংগতাৰ লাজ প্ৰকাশ নহয়; আৰু তোমাৰ চকুত চকুৰ ঔষধেৰে অভিষেক কৰা, যাতে তুমি দেখা পাবা।
১৯ মই যিসকলক ভাল পাওঁ, তাক মই তিৰস্কাৰ আৰু শাস্তি দিওঁ;
২০ চোৱা, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টোকৰ মাৰিছো, যদি কোনোৱে মোৰ মাত শুনি দুৱাৰখন খুলিলে, তেন্তে মই

তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ লগত ভোজ খাম আৰু তেওঁ
মোৰ লগত ভোজ খাম।
২১ যি জনে জয়ী হয়, মই মোৰ সিংহাসনত মোৰ লগত
বহিবলৈ দিম, যেনেকৈ মই জয়ী হৈ মোৰ পিতৃৰ সিংহাসনত
বহিলোঁ।
২২ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীবিলাকক আত্মাই কি
কৈছে, তেওঁ শুনা হওক।

অধ্যায় ৪

১ ইয়াৰ পাছত মই চালোঁ, আৰু চোৱা, স্বৰ্গত এটা দুৱাৰ
খোল খালে; যি ক'লে, "ইয়ালৈ উঠি আহক, আৰু মই
তোমাক ইয়াৰ পিছত হ'বলগীয়া কথাবোৰ দেখুৱাম।"
২ তেতিয়াই মই আত্মাত পৰিলোঁ, আৰু চোৱা, স্বৰ্গত এটা
সিংহাসন স্থাপন কৰা হৈছে আৰু এজন সিংহাসনত বহি
আছিল।
3 তাতে বহি থকা জনে চাচপাৰ আৰু চাৰ্ডিন শিলৰ দৰে
দেখা গৈছিল আৰু সিংহাসনৰ চাৰিওফালে পান্নাৰ দৰে
ৰামধেনু দেখা গৈছিল।
৪ আৰু সিংহাসনৰ চাৰিওফালে চাৰিবিশখন আসন আছিল
আৰু সেই আসনবোৰৰ ওপৰত মই বগা কাপোৰ পিন্ধা
চাৰি-বিশজন প্ৰাচীনক বহি থকা দেখিলোঁ। আৰু
তেওঁলোকৰ মূৰত সোণৰ মুকুট আছিল।
৫ আৰু সিংহাসনৰ পৰা বিজুলী, বজ্ৰপাত আৰু মাত ওলাই
আহিল, আৰু সিংহাসনৰ আগত জ্বলি থকা সাতটা জুইৰ
প্ৰদীপ, যিবোৰ ঈশ্বৰৰ সাতটা আত্মা।
৬ আৰু সিংহাসনৰ সন্মুখত স্ফটিকৰ দৰে কাঁচৰ সাগৰ
আছিল আৰু সিংহাসনৰ মাজত আৰু সিংহাসনৰ
চাৰিওফালে চাৰিটা চকুৰে ভৰি আছিল।
7 প্ৰথম প্ৰাণীটো সিংহৰ দৰে, দ্বিতীয় প্ৰাণীটো পোৱালিৰ
নিচিনা, আৰু তৃতীয় জন্তুৰ মুখ মানুহৰ দৰে আছিল আৰু
চতুৰ্থ জন্তুটো উৰি যোৱা ঈগলৰ দৰে আছিল।
৪ চাৰিওটা প্ৰাণীৰ চাৰিওফালে ছয়টা ডেউকা আছিল; আৰু
তেওঁলোক ভিতৰি চকুৰে ভৰি আছিল, আৰু দিনে-ৰাতিয়ে
বিশ্ৰাম নিদিলে, "পবিত্ৰ, পবিত্ৰ, পবিত্ৰ, সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু
ঈশ্বৰ, যি আছিল, আছে আৰু আহিব।"
9 আৰু সেই জন্তুবোৰে যেতিয়া সিংহাসনত বহি থকা,
যিজন চিৰকাল জীয়াই আছে, তেওঁক মহিমা আৰু সন্মান
আৰু ধন্যবাদ দিব;
১০ চৌবিশজন প্ৰাচীনে সিংহাসনত বহাজনৰ আগত পৰি,
চিৰকাল জীয়াই থকা জনক উপাসনা কৰে আৰু
সিংহাসনৰ আগত নিজৰ মুকুট পেলাই কয়।
১১ হে প্ৰভু, তুমি মহিমা, সন্মান আৰু শক্তি লাভ কৰাৰ
যোগ্য, কিয়নো তুমি সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰিলা, আৰু তোমাৰ
সন্তুষ্টিৰ বাবেই সেইবোৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে।

অধ্যায় ৫

১ তেতিয়া মই সিংহাসনত বহি থকা তেওঁৰ সোঁহাতে সাতটা
মোহৰেৰে ছীল কৰা এখন পুস্তক দেখিলোঁ।
২ তেতিয়া মই এজন শক্তিশালী স্বৰ্গদূতক উচ্চস্বৰে ঘোষণা
কৰা দেখিলোঁ, "পুথিখন খুলি তাৰ মোহৰবোৰ খুলিবলৈ
কোন যোগ্য?
৩ আৰু স্বৰ্গত, পৃথিৱীত বা পৃথিৱীৰ তলত কোনোৱেই
কিতাপখন খুলিব নোৱাৰিলে আৰু তালৈ চাব নোৱাৰিলে।
৪ তেতিয়া মই বহুত কান্দিলোঁ, কিয়নো কোনো লোকে
কিতাপখন খুলি পঢ়িবলৈ আৰু তাক চাবলৈ যোগ্য হোৱা
নাছিল।
৫ তেতিয়া এজন প্ৰাচীনে মোক ক'লে, "কান্দিব নালাগে,
চোৱা, যিহূদা ফৈদৰ সিংহ, দায়ূদৰ শিপা, পুস্তকখন খুলি
তাৰ সাতটা মোহৰ খুলিবলৈ জয়ী হৈছে।"
৬ তেতিয়া মই দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, সিংহাসন আৰু চাৰিটা
জন্তুৰ মাজত আৰু প্ৰাচীনসকলৰ মাজত, বধ কৰাৰ দৰে
এটা মেৰ পোৱালি থিয় হৈ আছিল, যাৰ সাতটা শিং আৰু
সাতটা চকু আছিল, যিবোৰ হৈছে সাতটা আত্মা গোটেই
পৃথিৱীলৈ পঠোৱা ঈশ্বৰৰ।
৭ তেতিয়া তেওঁ আহি সিংহাসনত বহি থকাজনৰ সোঁহাতৰ
পৰা সেই কিতাপখন লৈ গ'ল।
৮ তেতিয়া তেওঁ পুস্তকখন লৈ চাৰিটা জন্তু আৰু চাৰি-
বিশজন প্ৰাচীন মেৰ পোৱালিৰ সন্মুখত পৰিল, তেওঁলোকৰ
প্ৰত্যেকৰে বীণা আৰু সুগন্ধেৰে ভৰা সোণৰ পাত্ৰ, যিবোৰ
পবিত্ৰ লোকসকলৰ প্ৰাৰ্থনা।
9 তেতিয়া তেওঁলোকে এটা নতুন গীত গাই ক'লে, "তুমি
পুস্তকখন লৈ তাৰ মোহৰ খুলিবলৈ যোগ্য; আৰু জাতি;
১০ আৰু আমাক আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে ৰজা আৰু পুৰোহিত
কৰিলে, আৰু আমি পৃথিৱীত ৰাজত্ব কৰিম।
১১ তেতিয়া মই দেখিলোঁ, সিংহাসন, জন্তু আৰু
প্ৰাচীনসকলৰ চাৰিওফালে বহুতো স্বৰ্গদূতৰ মাত শুনিলোঁ,
আৰু তেওঁলোকৰ সংখ্যা দহ হাজাৰ গুণ দহ হাজাৰ আৰু
হাজাৰ হাজাৰ হ'ল;
১২ উচ্চস্বৰে ক'লে, "বধ কৰা মেৰ পোৱালিটো শক্তি, ধন,
জ্ঞান, শক্তি, সন্মান, মহিমা আৰু আশীৰ্ব্বাদ লাভৰ যোগ্য।"
১৩ আকাশত, পৃথিৱীত, পৃথিৱীৰ তলত থকা, সাগৰত থকা
সকলো প্ৰাণী আৰু তাত থকা সকলো জীৱই মই কোৱা
শুনিলোঁ, "আশীৰ্ব্বাদ, সন্মান, মহিমা আৰু শক্তি হওক।"
সিংহাসনত বহি থকা জনক আৰু মেৰ পোৱালিলৈ
চিৰকাললৈকে।
১৪ চাৰিওটা জন্তুৱে ক'লে, "আমেন।" চৌবিশজন
বয়োজ্যেষ্ঠই পৰি চিৰকাললৈকে জীৱিত জনৰ উপাসনা
কৰিলে।

অধ্যায় ৬

১ তেতিয়া মই দেখিলো যেতিয়া মেৰ পোৱালিয়ে এটা মোহৰ
খুলিলে, আৰু মই বজ্ৰপাতৰ শব্দৰ দৰে শুনিলোঁ, চাৰিটা
প্ৰাণীৰ ভিতৰত এটাই কোৱা, "আহা চাওক।"
২ তেতিয়া মই এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; আৰু তেওঁক এটা
মুকুট দিয়া হ'ল;
৩ তেতিয়া তেওঁ দ্বিতীয় মোহৰ খুলিলে, দ্বিতীয় প্ৰাণীটোৱে
কোৱা শুনিলোঁ, "আহা চাওক।"
4 তাৰ পাছত আন এটা ৰঙা ঘোঁৰা ওলাই গ'ল আৰু তাত
বহি থকাজনক পৃথিৱীৰ পৰা শান্তি ল'বলৈ আৰু ইজনে
সিজনক হত্যা কৰিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ'ল;
৫ তেওঁ তৃতীয় মোহৰ খুলিলে, তৃতীয় প্ৰাণীটোৱে কোৱা
শুনিলোঁ, "আহা চাওক।" মই দেখিলোঁ, এটা ক'লা ঘোঁৰা;

আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহি থকা জনৰ হাতত এযোৰ তুলসী আছিল।
৬ তেতিয়া মই চাৰিওটা প্ৰাণীৰ মাজত এটা মাত শুনিলোঁ, “এটা ঘেঁহুৰ বিনিময়ত এক জোখ আৰু এটকাত তিনি মাপ যৱ; আৰু চাওক তুমি তেল আৰু দ্ৰাক্ষাৰসক আঘাত নিদিবা।”
৭ চতুৰ্থ মোহৰ খুলি চতুৰ্থ জন্তুৰ মাত শুনিলোঁ, “আহা আৰু চাওক।”
৮ তেতিয়া মই চালোঁ, আৰু চোৱা, এটা শেঁতা ঘোঁৰা, তাৰ ওপৰত বহি থকা ঘোঁৰাৰ নাম মৃত্যু, আৰু তাৰ পিছত নৰক আহিল। পৃথিবীৰ চতুৰ্থাংশৰ ওপৰত তেওঁলোকক তৰোৱাল, ভোক, মৃত্যু আৰু পৃথিৱীৰ জন্তুৰ দ্বাৰা বধ কৰিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ’ল।
9 তেওঁ পঞ্চম মোহৰ খুলিলে, মই বেদীৰ তলত ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে আৰু তেওঁলোকে ধৰি ৰখা সাক্ষ্যৰ বাবে বধ কৰা লোকসকলৰ প্ৰাণ দেখিলোঁ।
১০ তেতিয়া তেওঁলোকে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক’লে, “হে প্ৰভু, পবিত্ৰ আৰু সত্য, তুমি কিমান দিনলৈ আমাৰ তেজৰ বিচাৰ কৰি পৃথিৱীত বাস কৰা লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ ল’বা?”
১১ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেককে বগা কাপোৰ দিয়া হ’ল; আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ’ল যে তেওঁলোকে অলপ সময়ৰ বাবে জিৰণি ল’ব, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ সতীৰ্থ দাস আৰু তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ দৰে হত্যা কৰা হ’ব।
১২ তেতিয়া মই দেখিলোঁ, যেতিয়া তেওঁ ষষ্ঠ মোহৰ খুলিলে, আৰু চোৱা, এটা ডাঙৰ ভূমিকম্প হ’ল; আৰু সূৰ্য্য চুলিৰ বস্তাৰ দৰে ক’লা হৈ গ’ল আৰু চন্দ্ৰ তেজৰ দৰে হ’ল;
১৩ আকাশৰ তৰাবোৰ পৃথিবীত পৰিল, যেনেকৈ ডিমৰু গছে নিজৰ অকাল ডুমুৰবোৰ পেলায়, যেতিয়া তাই প্ৰচণ্ড বতাহত জোকাৰি যায়।
১৪ পাছে আকাশ পুস্তকৰ দৰে গুটিয়াই গুটিয়াই গুচি গ’ল; আৰু প্ৰতিটো পৰ্বত আৰু দ্বীপ নিজৰ নিজৰ ঠাইৰ পৰা আঁতৰাই পেলোৱা হ’ল।
১৫ পৃথিবীৰ ৰজা, মহাপুৰুষ, ধনী লোক, প্ৰধান সেনাপতি, বীৰ লোক, প্ৰতিজন দাস আৰু প্ৰতিজন মুক্ত লোকে গুহা আৰু পৰ্বতৰ শিলত লুকাই থাকিল;
১৬ পাহাৰ আৰু শিলবোৰক ক’লে, “আমাৰ ওপৰত পৰি সিংহাসনত বহি থকাজনৰ মুখৰ পৰা আৰু মেৰ পোৱালিৰ ক্ৰোধৰ পৰা আমাক লুকুৱাই ৰাখক।
১৭ কিয়নো তেওঁৰ ক্ৰোধৰ মহাদিন আহিল; আৰু কোনে থিয় হ’ব পাৰিব?

অধ্যায় ৭

১ এইবোৰৰ পাছত মই চাৰিজন স্বৰ্গদূতক পৃথিৱীৰ চাৰিকোণত থিয় হৈ পৃথিৱীৰ চাৰিটা বতাহ ধৰি থকা দেখিলোঁ, যাতে বতাহ পৃথিৱীত বা সাগৰত বা কোনো গছৰ ওপৰত নবৰে।
২ তেতিয়া মই জীৱিত ঈশ্বৰৰ মোহৰ লৈ পূব দিশৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গদূত উঠি অহা দেখিলোঁ আৰু তেওঁ পৃথিৱী আৰু সাগৰক আঘাত কৰিবলৈ দিয়া চাৰিজন স্বৰ্গদূতক উচ্চস্বৰে চিঞৰি ক’লে।
৩ তেওঁ ক’লে, “আমি আমাৰ ঈশ্বৰৰ দাসসকলক তেওঁলোকৰ কপালত ছীল নকৰালৈকে পৃথিবী, সাগৰ বা গছক আঘাত নকৰিবা।”
৪ তেতিয়া মই ছীল কৰা লোকসকলৰ সংখ্যা শুনিলোঁ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলো ফৈদৰ পৰা এশ চৌচল্লিশ হাজাৰ লোকে ছীল কৰা হ’ল।
৫ যিহূদা ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। ৰুবেন ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। গাদ ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল।
৬ আচেৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। নেপথালিম জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। মনচিৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল।
৭ চিমিয়োন ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। লেবী জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। ইচাখৰৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল।
৮ জবুলন ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। যোচেফৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল। বিন্যামীন জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাৰ হাজাৰ লোকক ছীল কৰা হৈছিল।
9 ইয়াৰ পাছত মই দেখিলোঁ, কোনেও গণনা কৰিব নোৱাৰা এক বৃহৎ জনগোষ্ঠী, সকলো জাতি, জাতি, জনগোষ্ঠী আৰু ভাষাৰ লোক, বগা কাপোৰ আৰু তাল পিন্ধি সিংহাসনৰ আগত আৰু মেৰ পোৱালিৰ আগত থিয় হৈ আছিল তেওঁলোকৰ হাতত;
10 তেওঁ উচ্চস্বৰে চিঞৰি ক’লে, “সিংহাসনত বহি থকা আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ বাবে পৰিত্ৰাণ।”
১১ আৰু সকলো স্বৰ্গদূতে সিংহাসন, প্ৰাচীন লোক আৰু চাৰিটা জন্তুৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ, সিংহাসনৰ আগত মুখেৰে পৰি ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিলে।
১২ তেওঁ ক’লে, “আমেন: আশীৰ্ব্বাদ, মহিমা, জ্ঞান, ধন্যবাদ, আৰু সন্মান, শক্তি আৰু শক্তি আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে চিৰকাললৈকে হওক।” আমিন।
১৩ তেতিয়া এজন প্ৰাচীনে মোক ক’লে, “বগা কাপোৰ পিন্ধা এইসকল কি? আৰু তেওঁলোক ক’ৰ পৰা আহিল?
১৪ মই তেওঁক ক’লোঁ, “হে প্ৰভু, তুমি জানা।” তেতিয়া তেওঁ মোক ক’লে, “এইসকল মহাক্লেশৰ পৰা ওলাই আহি মেৰ পোৱালিৰ তেজেৰে নিজৰ কাপোৰ ধুই বগা কৰি তুলিছে।”
১৫ এতেকে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত থাকে আৰু তেওঁৰ মন্দিৰত দিনে-ৰাতিয়ে তেওঁৰ সেৱা কৰে;
১৬ তেওঁলোকে আৰু ভোক নাথাকিব, আৰু পিয়াহ নাথাকিব; আৰু সূৰ্য্যৰ পোহৰ আৰু কোনো তাপও তেওঁলোকৰ ওপৰত পোহৰ নহ’ব।
১৭ কিয়নো সিংহাসনৰ মাজত থকা মেৰ পোৱালিয়ে তেওঁলোকক খুৱাই দিব আৰু তেওঁলোকক জীয়া জল ফোৰালৈ লৈ যাব, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা সকলো চকুলো মচি পেলাব।

অধ্যায় ৮

১ তেতিয়া তেওঁ সপ্তম মোহৰ খুলিলে, প্ৰায় আধা ঘণ্টাৰ ভিতৰত স্বৰ্গত নিস্তব্ধতা আছিল।

২ তেতিয়া মই ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা সাতজন স্বৰ্গদূতক দেখিলোঁ। আৰু তেওঁলোকক সাতটা শিঙা দিয়া হ'ল।
৩ তেতিয়া আন এজন স্বৰ্গদূত আহি সোণৰ ধূপপাত্ৰ লৈ বেদীৰ ওচৰত থিয় হ'ল; আৰু সিংহাসনৰ সন্মুখত থকা সোণৰ বেদীত সকলো পবিত্ৰ লোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ সৈতে সেই ধূপ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ তেওঁক বহুত ধূপ দিয়া হ'ল।
৪ তেতিয়া পবিত্ৰ লোকসকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ লগত অহা ধূপৰ ধোঁৱাই স্বৰ্গদূতৰ হাতৰ পৰা ঈশ্বৰৰ আগত উঠি আহিল।
৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে ধূপপাত্ৰটো লৈ বেদীৰ জুইৰে ভৰাই পৃথিবীত পেলাই দিলে।
৬ আৰু সাতটা শিঙা থকা সাতজন স্বৰ্গদূতে বজাবলৈ সাজু হ'ল।
7 প্ৰথম স্বৰ্গদূতে বজালে, আৰু তাৰ পিছত শিলাবৃষ্টি আৰু তেজ মিহলি হৈ জুই আহিল, আৰু সেইবোৰ পৃথিৱীত পেলোৱা হ'ল;
৮ দ্বিতীয় স্বৰ্গদূতে বতাহ বজাই জুইত জ্বলি থকা এটা ডাঙৰ পৰ্ব্বতৰ দৰে সাগৰত পেলোৱা হ'ল;
9 আৰু সাগৰত থকা প্ৰাণীবোৰৰ তৃতীয়াংশ মৰি গ'ল; আৰু জাহাজবোৰৰ তৃতীয় অংশ ধ্বংস হ'ল।
10 তৃতীয় স্বৰ্গদূতে বজালে আৰু আকাশৰ পৰা প্ৰদীপৰ দৰে জ্বলি থকা এটা ডাঙৰ তৰা পৰিল আৰু নদীৰ তৃতীয়াংশ আৰু পানীৰ ফোৰাবোৰৰ ওপৰত পৰিল।
১১ আৰু সেই তৰাটোৰ নাম কৃমি, আৰু পানীৰ এক তৃতীয়াংশ কৃমি হ'ল; আৰু পানী তিতা হোৱাৰ কাৰণে বহু লোকৰ মৃত্যু হ'ল।
১২ চতুৰ্থ স্বৰ্গদূতে বতাহ মাৰিলে আৰু সূৰ্য্যৰ এক তৃতীয়াংশ আৰু চন্দ্ৰৰ তৃতীয়াংশ আৰু তৰাবোৰৰ এক তৃতীয়াংশ আঘাত হ'ল; সেইদৰে যেনেকৈ তেওঁলোকৰ তৃতীয়াংশ আন্ধাৰ হ'ল, আৰু দিনটো তাৰ এক তৃতীয়াংশলৈকে উজ্জ্বল নহ'ল আৰু ৰাতিও তেনেকৈয়ে।
13 আৰু মই দেখিলোঁ, আৰু স্বৰ্গৰ মাজত উৰি ফুৰা এজন স্বৰ্গদূত শুনিলোঁ, যি তিনিজন স্বৰ্গদূতৰ তূৰীৰ আন মাতৰ কাৰণে পৃথিৱীৰ বসবাসকাৰীসকলৰ বাবে উচ্চস্বৰত, দুখ, দুখ, দুখ, কৈ, যিবোৰ তিনি স্বৰ্গদূতৰ তূৰেটৰ আন মাতৰ কাৰণে। এতিয়াও শব্দ হোৱা নাই!

অধ্যায় ৯

১ পাছত পঞ্চম স্বৰ্গদূতে বতাহ বলে আৰু মই এটা তৰা স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ পৰি থকা দেখিলোঁ;
২ তেওঁ অগাধ গাঁতটো খুলিলে; আৰু সেই গাঁতৰ পৰা এটা ডাঙৰ চুলাৰ ধোঁৱাৰ দৰে ধোঁৱা ওলাল; আৰু গাঁতৰ ধোঁৱাৰ কাৰণে সূৰ্য্য আৰু বতাহ আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
৩ আৰু ধোঁৱাৰ পৰা পৃথিৱীত ফৰিং ওলাই আহিল আৰু পৃথিৱীৰ বিচ্ছুৰ দৰে শক্তি তেওঁলোকক দিয়া হ'ল।
৪ আৰু তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হ'ল যে তেওঁলোকে পৃথিবীৰ ঘাঁহ, কোনো সেউজীয়া বস্তু আৰু কোনো গছক ক্ষতি নকৰিব; কিন্তু কেৱল সেইসকল লোককহে, যিসকলৰ কপালত ঈশ্বৰৰ মোহৰ নাই।
৫ আৰু তেওঁলোকক বধ নকৰিবলৈ দিয়া হ'ল, কিন্তু তেওঁলোকক পাঁচ মাহৰ যাতনা দিয়া হ'ল;
৬ আৰু সেই দিনবোৰত মানুহে মৃত্যু বিচাৰিব, কিন্তু তাক নাপাব; আৰু মৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, আৰু মৃত্যু তেওঁলোকৰ পৰা পলাই যাব।
৭ ফৰিংবোৰৰ আকৃতি যুদ্ধৰ বাবে সাজু হোৱা ঘোঁৰাৰ দৰে আছিল; আৰু তেওঁলোকৰ মূৰত সোণৰ দৰে মুকুটৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁলোকৰ মুখবোৰ মানুহৰ মুখৰ দৰে আছিল।
৮ তেওঁলোকৰ চুলি নাৰীৰ চুলিৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁলোকৰ দাঁত সিংহৰ দাঁতৰ দৰে আছিল।
9 তেওঁলোকৰ বুকুৰ ফলক আছিল, যেনে লোহাৰ বুকুৰ ফলক; আৰু তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ শব্দ যুদ্ধলৈ দৌৰি যোৱা বহু ঘোঁৰাৰ ৰথৰ শব্দৰ দৰে আছিল।
১০ বিচ্ছুৰ দৰে ঠেং আছিল আৰু ঠেঙত দংশন আছিল;
১১ তেওঁলোকৰ ওপৰত এজন ৰজা আছিল, যিজন অগাধ গাঁতৰ দূত, যাৰ নাম ইব্ৰী ভাষাত আবাডোন, কিন্তু গ্ৰীক ভাষাত তেওঁৰ নাম এপলিয়ন।
১২ এটা দুখ পাৰ হৈ গ'ল; আৰু চোৱা, ইয়াৰ পিছত আৰু দুটা দুখ আহিব।
১৩ তেতিয়া ষষ্ঠ স্বৰ্গদূতে বন্দী কৰিলে আৰু মই ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থকা সোণৰ বেদীৰ চাৰিটা শিঙৰ পৰা মাত শুনিলোঁ।
১৪ শিঙা বজোৱা ষষ্ঠ স্বৰ্গদূতক ক'লে, "মহা ফৰাট নদীত বান্ধ খাই থকা চাৰিজন স্বৰ্গদূতক ঢিলা কৰা।"
১৫ আৰু মানুহৰ তৃতীয়াংশ বধ কৰিবলৈ এঘণ্টা, এদিন, এমাহ আৰু এবছৰৰ বাবে সাজু হৈ থকা চাৰিজন স্বৰ্গদূতক মুকলি কৰি দিয়া হ'ল।
১৬ অশ্বাৰোহীৰ সৈন্যৰ সংখ্যা দুলাখ হেজাৰ আছিল;
17 আৰু এইদৰে মই দৰ্শনত ঘোঁৰাবোৰ আৰু সেইবোৰত বহি থকাসকলক দেখিলোঁ, তেওঁলোকৰ বুকুৰ ফলক জুই, গন্ধক আৰু গন্ধকৰে। আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা জুই আৰু ধোঁৱা আৰু গন্ধক ওলাই আহিল।
১৮ জুই, ধোঁৱা আৰু গন্ধক তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা গন্ধকত এই তিনিওজনৰ তৃতীয়াংশ লোকৰ মৃত্যু হ'ল।
১৯ কিয়নো সিহঁতৰ শক্তি সিহঁতৰ মুখত আৰু ঠেঙত থাকে, কিয়নো সিহঁতৰ ঠেংবোৰ সাপৰ দৰে আছিল, আৰু মূৰ আছিল আৰু সিহঁতে আঘাত কৰে।
20 এই মহামাৰীত নিহত হোৱা বাকী লোকসকলে নিজৰ হাতৰ কামৰ পৰা অনুতাপ কৰা নাছিল, যাতে তেওঁলোকে চয়তান, সোণ, ৰূপ, পিতল, শিল আৰু কাঠৰ মূৰ্তিবোৰক পূজা নকৰিব; তেওঁলোকে দেখা নাপায়, শুনিব নোৱাৰে আৰু খোজ কাঢ়িব নোৱাৰে।
২১ তেওঁলোকে নিজৰ হত্যাকাণ্ড, যাদুকৰী কাৰ্য্য, ব্যভিচাৰ আৰু চুৰি কাৰ্য্যৰ পৰাও অনুতাপ কৰা নাছিল।

অধ্যায় ১০

১ তাতে মই দেখিলোঁ যে আন এজন শক্তিশালী স্বৰ্গদূত ডাৱৰ পিন্ধি আকাশৰ পৰা নামি আহিছে;
২ তেওঁৰ হাতত এখন সৰু কিতাপ খোলা আছিল;
৩ আৰু সিংহই গৰ্জন কৰাৰ দৰে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি উঠিল;
৪ পাছত সাতটা বজ্ৰপাতে নিজৰ মাত উচ্চাৰণ কৰি মই লিখিবলৈ ওলাইছিলো, তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত শুনিলোঁ,

“সাতটা বজ্ৰপাতে যিবোৰ কথা কৈছিল, সেইবোৰত ছীল কৰি ৰাখক, আৰু সেইবোৰ লিখি নিদিব।”

5 মই যি স্বৰ্গদূতে সাগৰ আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ, তেওঁ স্বৰ্গলৈ হাত তুলিলে।

৬ আৰু চিৰকাল জীয়াই থকা যিজনে স্বৰ্গ, তাত থকা বস্তু, পৃথিৱী, তাত থকা বস্তু, সাগৰ আৰু তাত থকা বস্তুবোৰ সৃষ্টি কৰিলে, তেওঁৰ নামত সময় থাকিব বুলি শপত খালে আৰু নহয়:

7 কিন্তু সপ্তম স্বৰ্গদূতৰ মাতৰ দিনত যেতিয়া তেওঁ বজাবলৈ আৰম্ভ কৰিব, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰহস্য সমাপ্ত হ’ব, যিদৰে তেওঁ নিজৰ দাস ভাববাদীসকলক জনাইছে।

৮ মই স্বৰ্গৰ পৰা শুনা মাতটোৱে মোক পুনৰ ক’লে, “যা আৰু সাগৰ আৰু পৃথিৱীত থিয় হৈ থকা স্বৰ্গদূতৰ হাতত খোলা থকা সৰু কিতাপখন লৈ যোৱা।”

৯ মই স্বৰ্গদূতৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক’লোঁ, “মোক সেই সৰু কিতাপখন দিয়া।” তেতিয়া তেওঁ মোক ক’লে, “লোৱা আৰু খাই পেলাওক; আৰু ই তোমাৰ পেট তিতা কৰিব, কিন্তু তোমাৰ মুখত মৌৰ দৰে মিঠা হ’ব।

১০ মই সেই সৰু কিতাপখন স্বৰ্গদূতৰ হাতৰ পৰা উলিয়াই খাই পেলালোঁ; আৰু মোৰ মুখত মৌৰ নিচিনা মিঠা আছিল, আৰু মই তাক খোৱাৰ লগে লগে মোৰ পেটটো তিতা হৈ পৰিছিল।

১১ তেতিয়া তেওঁ মোক ক’লে, “তুমি বহু জাতি, জাতি, ভাষা আৰু ৰজাৰ আগত পুনৰ ভৱিষ্যতবাণী কৰিব লাগিব।”

অধ্যায় ১১

১ তেতিয়া মোক দণ্ডৰ নিচিনা এটা নল দিয়া হ’ল, তেতিয়া স্বৰ্গদূতে থিয় হৈ ক’লে, “উঠা আৰু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, বেদী আৰু তাত উপাসনা কৰা লোকসকলক জুখি।”

২ কিন্তু মন্দিৰৰ বাহিৰত থকা চোতালখন এৰি দিয়া, আৰু তাক জোখা নকৰিবা; কিয়নো ইয়াক অনা-ইহুদীসকলক দিয়া হৈছে, আৰু পবিত্ৰ নগৰখন তেওঁলোকে বাচল্লিশ মাহ ভৰিৰে ভৰি দিব।”

3 মই মোৰ দুই সাক্ষীক ক্ষমতা দিম, আৰু তেওঁলোকে বস্তা পিন্ধি হাজাৰ দুশ আশীটা দিন ভৱিষ্যতবাণী কৰিব।

৪ এই দুটা জলপান গছ আৰু পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দ্বীপ দুটা।

৫ আৰু কোনোৱে যদি তেওঁলোকক আঘাত কৰিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা জুই ওলাই আহি তেওঁলোকৰ শত্ৰুক ভস্মীভূত কৰে;

৬ এইবিলাকৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দিনত যাতে বৰষুণ নপৰে, তাৰ বাবে স্বৰ্গ বন্ধ কৰাৰ ক্ষমতা আছে, আৰু পানীৰ ওপৰত তেওঁলোকক তেজলৈ পৰিণত কৰিবলৈ আৰু যিমানেই ইচ্ছা সিমান সময়ত পৃথিৱীক সকলো মহামাৰীৰে আঘাত কৰিবলৈ ক্ষমতা আছে।

7 আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ সাক্ষ্য শেষ কৰিব, তেতিয়া অগাধ গাঁতৰ পৰা উঠি অহা জন্তুৱে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব আৰু তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰি তেওঁলোকক বধ কৰিব।

8 আৰু আমাৰ প্ৰভুক ক্ৰুচত দিয়া মহানগৰৰ আলিবাটত তেওঁলোকৰ মৃতদেহ পৰিব।

9 আৰু জনগোষ্ঠী, বংশ, ভাষা আৰু জাতিৰ লোকসকলে সাড়ে তিনিদিন নিজৰ মৃতদেহ দেখিব আৰু তেওঁলোকৰ মৃতদেহক কবৰত ৰাখিবলৈ নিদিব।

১০ পৃথিৱীত বাস কৰা সকলে সেইবোৰৰ ওপৰত আনন্দ কৰিব আৰু আনন্দ কৰিব আৰু ইজনে সিজনক উপহাৰ পঠাব; কিয়নো এই দুজন ভাববাদীয়ে পৃথিৱীত বাস কৰা লোকসকলক অত্যাচাৰ কৰিছিল।

১১ ডেৰ-তিনি দিনৰ পাছত ঈশ্বৰৰ পৰা অহা জীৱনৰ আত্মা তেওঁলোকৰ মাজলৈ সোমাই গ’ল আৰু তেওঁলোকে ভৰিৰ ওপৰত থিয় হ’ল; আৰু সেইবিলাকক দেখা লোকসকলৰ ওপৰত অত্যন্ত ভয়ৰ সৃষ্টি হ’ল।

১২ তেতিয়া তেওঁলোকে স্বৰ্গৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত শুনিলে, “ইয়ালৈ উঠি আহক।” আৰু তেওঁলোকে মেঘৰ মাজেৰে স্বৰ্গলৈ উঠি গ’ল; আৰু তেওঁলোকৰ শত্ৰুৱে তেওঁলোকক দেখিলে।

১৩ সেই সময়তে এক বৃহৎ ভূমিকম্প হ’ল আৰু নগৰৰ দশমাংশ ভাঙি গ’ল আৰু সেই ভূমিকম্পত সাত হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হ’ল;

১৪ দ্বিতীয় দুখ পাৰ হৈ গ’ল; আৰু চোৱা, তৃতীয় দুখ সোনকালে আহিব।”

১৫ তেতিয়া সপ্তম স্বৰ্গদূতে বতাহ বজালে; আৰু স্বৰ্গত প্ৰচণ্ড শব্দ হ’ল, “এই জগতৰ ৰাজ্যবোৰ আমাৰ প্ৰভুৰ আৰু তেওঁৰ খ্ৰীষ্টৰ ৰাজ্য হৈ পৰিছে; আৰু তেওঁ চিৰকাললৈকে ৰাজত্ব কৰিব।

16 পাছত ঈশ্বৰৰ আগত নিজৰ আসনত বহি থকা চৌবিশজন প্ৰাচীনে মুখত মুখ কৰি ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিলে।

১৭ তেওঁ ক’লে, “হে সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু ঈশ্বৰ, যিজন আছে, আৰু নষ্ট হৈ আহিব, আমি তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ; কিয়নো তুমি তোমাৰ মহাশক্তি তোমাৰ ওচৰলৈ লৈ গৈ ৰাজত্ব কৰিলা।”

১৮ জাতিবিলাক ক্ৰোধিত হ’ল, আৰু তোমাৰ ক্ৰোধ আৰু মৃতকৰ সময় আহিল, যাতে তেওঁলোকৰ বিচাৰ হ’ব, আৰু তুমি তোমাৰ দাস ভাববাদী, পবিত্ৰ লোক আৰু তোমাৰ নাম ভয় কৰা লোকসকলক পুৰস্কাৰ দিবা। সৰু আৰু ডাঙৰ; আৰু পৃথিৱী ধ্বংস কৰা সকলক ধ্বংস কৰিব।

১৯ তেতিয়া স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ মুকলি হ’ল আৰু তেওঁৰ মন্দিৰত তেওঁৰ নিয়মৰ নিয়ম-চন্দুক দেখা গ’ল;

অধ্যায় ১২

১ তেতিয়া স্বৰ্গত এক মহান আশ্চৰ্য্য দেখা গ’ল; সূৰ্য্যৰ কাপোৰ পিন্ধা এগৰাকী নাৰী আৰু ভৰিৰ তলত চন্দ্ৰ আৰু মূৰত বাৰটা তৰাৰ মুকুট পিন্ধা।

২ তেতিয়া তাই গৰ্ভৱতী হৈ কান্দিলে, জন্মৰ সময়ত প্ৰসৱ কষ্ট কৰি, আৰু প্ৰসৱৰ বাবে কষ্ট পাইছিল।

৩ আৰু স্বৰ্গত আন এক আশ্চৰ্য্যৰ আবিৰ্ভাৱ হ’ল; সাতটা মূৰ আৰু দহটা শিং আৰু মূৰত সাতটা মুকুট থকা এটা ডাঙৰ ৰঙা অজগৰ।

4 তাৰ ঠেঙে আকাশৰ তৰাবোৰৰ তৃতীয়াংশ টানি পৃথিৱীলৈ দলিয়াই দিলে আৰু প্ৰসৱৰ বাবে সাজু হোৱা মহিলাগৰাকীৰ সন্মুখত অজগৰডালে থিয় হৈ থাকিল, যাতে তেওঁৰ সন্তান জন্ম হোৱাৰ লগে লগে গ্ৰাস কৰিব পাৰে।

৫ তেতিয়া তাই এজন পুৰুষ সন্তান জন্ম দিলে, যিজনে সকলো জাতিক লোহাৰ দণ্ডেৰে শাসন কৰিব;
6 তেতিয়া সেই মহিলাগৰাকীয়ে মৰুভূমিলৈ পলাই গ'ল, য'ত ঈশ্বৰে তাইক তাত এহেজাৰ দুশ আশী দিন খুৱাবলৈ ঠাই সাজু কৰি ৰাখিছে।
৭ স্বৰ্গত যুদ্ধ হ'ল, মিকালে আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গদূতসকলে অজগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে; আৰু অজগৰ আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গদূতসকলে যুদ্ধ কৰিলে।
৮ আৰু জয়ী নহ'ল; আৰু স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ স্থান আৰু পোৱা নগ'ল।
9 গোটেই জগতক প্ৰতাৰণা কৰা চয়তান আৰু চয়তান নামৰ বুঢ়া সাপটোক বাহিৰ কৰি দিয়া হ'ল;
10 মই স্বৰ্গত এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ, "এতিয়া পৰিত্ৰাণ, শক্তি আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ খ্ৰীষ্টৰ শক্তি আহিল; আৰু ৰাতি।
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে মেৰ পোৱালিৰ তেজ আৰু সাক্ষ্যৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তেওঁক পৰাস্ত কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ জীৱনক মৃত্যুৰ আগলৈকে প্ৰেম কৰা নাছিল।
১২ এতেকে তোমালোক আকাশ আৰু তাত বাস কৰা সকল, আনন্দিত হোৱা। পৃথিবী আৰু সাগৰৰ বাসিন্দাসকলৰ ধিক্! কিয়নো চয়তানে অতি ক্ৰোধ লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ নামি আহিছে, কিয়নো তেওঁ জানে যে তেওঁৰ অলপ সময় আছে।
১৩ অজগৰটোৱে তেওঁক পৃথিবীলৈ নিক্ষেপ কৰা দেখি, পুৰুষ সন্তান জন্ম দিয়া মহিলাগৰাকীক অত্যাচাৰ কৰিলে।
১৪ আৰু সেই মহিলাগৰাকীক এটা ডাঙৰ ঈগলৰ দুখন ডেউকা দিয়া হ'ল, যাতে তাই মৰুভূমিলৈ উৰি যাব পাৰে, য'ত তাইক সাপৰ মুখৰ পৰা কিছু সময় আৰু আধা সময়ৰ বাবে পোষণ কৰা হয়।
১৫ আৰু সাপে সেই মহিলাগৰাকীক জলপ্ৰলয়ৰ পৰা লৈ যাবলৈ নিজৰ মুখৰ পৰা জলপ্ৰলয়ৰ দৰে পানী পেলাই দিলে।
১৬ পৃথিবীয়ে সেই মহিলাগৰাকীক সহায় কৰিলে আৰু পৃথিৱীয়ে তাইৰ মুখ মেলিলে আৰু অজগৰডালে মুখৰ পৰা নিক্ষেপ কৰা জলপ্লাৱন গিলি পেলালে।
১৭ অজগৰটোৱে সেই মহিলাগৰাকীৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈ তেওঁৰ বংশৰ অৱশিষ্টসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল, যিসকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সাক্ষ্য লাভ কৰে।

অধ্যায় ১৩

১ তেতিয়া মই সাগৰৰ বালিৰ ওপৰত থিয় হৈ দেখিলোঁ, আৰু তাৰ শিঙত দহটা মুকুট আৰু মূৰত নিন্দা কৰা নাম থকা এটা জন্তু সাগৰৰ পৰা উঠি অহা দেখিলোঁ।
২ মই দেখা জন্তুটো নাহৰফুটুকীৰ দৰে আছিল, তাৰ ভৰি ভালুকৰ ভৰিৰ দৰে আৰু মুখ সিংহৰ মুখৰ দৰে আছিল;
৩ তেতিয়া মই তেওঁৰ এটা মূৰত আঘাত পোৱাৰ দৰে দেখিলোঁ; আৰু তেওঁৰ মাৰাত্মক ঘাটো সুস্থ হৈ উঠিল;
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই জন্তুটোক ক্ষমতা প্ৰদান কৰা অজগৰটোক পূজা কৰিলে আৰু তেওঁলোকে সেই জন্তুটোক পূজা কৰিলে আৰু ক'লে, "পশুৰ দৰে কোন?" কোনে তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ সক্ষম?
৫ তেতিয়া তেওঁক ডাঙৰ ডাঙৰ কথা কোৱা আৰু ঈশ্বৰ নিন্দা কৰা মুখ দিয়া হ'ল; আৰু বাচল্লিশ মাহ ধৰি থাকিবলৈ তেওঁক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।
৬ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ নাম, নিজৰ তম্বু আৰু স্বৰ্গত বাস কৰা লোকসকলক নিন্দা কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰি নিজৰ মুখ মেলিলে।
৭ পবিত্ৰ লোকসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ তেওঁক দিয়া হ'ল;
৮ আৰু পৃথিৱীত বাস কৰা সকলোৱে তেওঁক উপাসনা কৰিব, যাৰ নাম জগতৰ জন্মৰ পৰা বধ কৰা মেৰ পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত লিখা নাই।
৯ কাৰোবাৰ যদি কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
১০ যি জনে বন্দীলৈ লৈ যায়, তেওঁ বন্দী হ'ব; ইয়াত সন্তসকলৰ ধৈৰ্য্য আৰু বিশ্বাস।
১১ তেতিয়া মই আন এটা জন্তু পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি অহা দেখিলোঁ; মেৰ পোৱালিৰ দৰে তেওঁৰ দুটা শিং আছিল আৰু তেওঁ অজগৰৰ দৰে কথা কৈছিল।
১২ আৰু তেওঁৰ আগত প্ৰথম প্ৰাণীৰ সকলো শক্তি প্ৰয়োগ কৰি পৃথিৱী আৰু তাত বাস কৰা লোকসকলক প্ৰথম প্ৰাণীক উপাসনা কৰিবলৈ বাধ্য কৰায়, যাৰ মাৰাত্মক ঘা সুস্থ হৈছিল।
১৩ তেওঁ মহাবিস্ময় কৰে, যেনেকৈ তেওঁ মানুহৰ দৃষ্টিত স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ জুই নমাই আনে।
১৪ আৰু পশুৰ দৃষ্টিত যি আচৰিত কাৰ্য্য কৰিবলৈ তেওঁৰ ক্ষমতা আছিল, সেইবোৰৰ দ্বাৰাই পৃথিৱীত বাস কৰা লোকসকলক প্ৰতাৰণা কৰে; পৃথিবীত বাস কৰা লোকসকলক ক'লে যে, তৰোৱালেৰে আঘাত কৰা আৰু জীয়াই থকা জন্তুটোৰ প্ৰতি মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰক।"
১৫ আৰু পশুৰ প্ৰতিমূৰ্তিক জীৱন দিবলৈ তেওঁৰ ক্ষমতা আছিল, যাতে জন্তুৰ মূৰ্তিটোৱে কথা ক'ব পাৰে আৰু যিসকলে পশুৰ প্ৰতিমূৰ্তিক পূজা কৰিব নিবিচাৰে, তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ বাধ্য কৰাব পাৰে।
১৬ তেওঁ সৰু-বৰ, ধনী-দুখীয়া, মুক্ত আৰু দাস সকলোকে সোঁহাত বা কপালত চিন দিয়ে।
১৭ আৰু কোনোৱে কিনিব বা বিক্ৰী কৰিব নোৱাৰে, চিন বা পশুটোৰ নাম বা তাৰ নামৰ সংখ্যা থকা লোকৰ বাহিৰে।
১৮ ইয়াত প্ৰজ্ঞা আছে। বুদ্ধি থকা জনে জন্তুৰ সংখ্যা গণনা কৰক; আৰু তেওঁৰ সংখ্যা ছশ ছয় ছয়।

অধ্যায় ১৪

১ তেতিয়া মই চালোঁ, চিয়োন পৰ্ব্বতত এটা মেৰ পোৱালি থিয় হৈ আছে আৰু তেওঁৰ লগত এশ চৌচল্লিশ হাজাৰ লোক, তেওঁলোকৰ কপালত পিতৃৰ নাম লিখা আছিল।
২ তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ পৰা অনেক জলৰ মাত আৰু প্ৰচণ্ড বজ্ৰপাতৰ নিচিনা মাত শুনিলোঁ;
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে সিংহাসনৰ আগত, চাৰিজন প্ৰাণী আৰু প্ৰাচীনসকলৰ আগত নতুন গীতৰ দৰে গাইছিল আৰু সেই গীতটো পৃথিৱীৰ পৰা মুক্ত হোৱা এশ চৌচল্লিশ হাজাৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনোৱে শিকিব নোৱাৰিলে।
৪ এইবিলাক নাৰীৰ লগত অশুচি হোৱা নাছিল; কিয়নো তেওঁলোক কুমাৰী। মেৰ পোৱালিৰ য'তেই যায়, তেওঁলোকৰ

পিছে পিছে যোৱা এইবিলাক। এইবিলাক ঈশ্বৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ প্ৰথম ফল হৈ মানুহৰ মাজৰ পৰা মুক্ত কৰা হ'ল।
৫ তেওঁলোকৰ মুখত কোনো ছলনা পোৱা নগ'ল, কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত দোষহীন।
6 মই আন এজন স্বৰ্গদূতক স্বৰ্গৰ মাজত উৰি থকা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত অনন্ত শুভবাৰ্ত্তা আছিল, পৃথিবীত বাস কৰা লোকসকলক, প্ৰত্যেক জাতি-জনগোষ্ঠী, আৰু সকলো ভাষা-ভাষী আৰু প্ৰজাসকলক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ।
৭ উচ্চস্বৰে ক'লে, "ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু তেওঁক মহিমা কৰা; কিয়নো তেওঁৰ বিচাৰৰ সময় আহিল;
৪ তাতে আন এজন স্বৰ্গদূতে পাছে পাছে আহি ক'লে, "বেবিল পতিত হৈছে, পতিত হৈছে, সেই মহানগৰ;
9 তেতিয়া তৃতীয় স্বৰ্গদূতে তেওঁলোকৰ পিছে পিছে গৈ উচ্চস্বৰে ক'লে, "কোনো কোনোৱে যদি জন্তু আৰু তেওঁৰ মূৰ্তিক উপাসনা কৰে আৰু তেওঁৰ কপালত বা হাতত তেওঁৰ চিন লয়।
১০ তেওঁ ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিব, যিটো তেওঁৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰত মিশ্ৰণ নোহোৱাকৈ ঢালি দিয়া হয়; আৰু পবিত্ৰ স্বৰ্গদূত আৰু মেৰ পোৱালিৰ সন্মুখত জুই আৰু গন্ধকেৰে তেওঁক যন্ত্ৰণা দিয়া হ'ব।
১১ আৰু তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰণাৰ ধোঁৱা চিৰকাললৈকে ওপৰলৈ উঠি যায়, আৰু যিসকলে পশু আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তিক পূজা কৰে আৰু তেওঁৰ নামৰ চিন পোৱাৰ বাবে তেওঁলোকৰ দিন আৰু ৰাতি বিশ্ৰাম নাথাকে।
১২ ইয়াত পবিত্ৰ লোকসকলৰ ধৈৰ্য্য আছে;
১৩ মই স্বৰ্গৰ পৰা মোক কোৱা এটা মাত শুনিলোঁ, 'লিখা, যিসকল মৃতক এতিয়াৰ পৰা প্ৰভুত মৃত্যুবৰণ কৰে, তেওঁলোক ধন্য। আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মই তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰে।
১৪ মই চাওঁতে এটা বগা ডাৱৰ দেখিলোঁ, আৰু সেই ডাৱৰৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনে মূৰত সোণৰ মুকুট আৰু হাতত চোকা কাঁচি লৈ বহি আছিল।
১৫ পাছত আন এজন স্বৰ্গদূতে মন্দিৰৰ পৰা ওলাই আহি ডাৱৰৰ ওপৰত বহি থকা জনক উচ্চস্বৰে চিঞৰি ক'লে, "তোমাৰ কাঁচি ঠেলি শস্য চপোৱা; কিয়নো পৃথিবীৰ শস্য পকিছে।
১৬ ডাৱৰৰ ওপৰত বহি থকা জনে নিজৰ কাঁচিডাল মাটিত ঠেলি দিলে; আৰু পৃথিবী চপোৱা হ'ল।
১৭ তেতিয়া স্বৰ্গত থকা মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গদূত ওলাই আহিল।
১৮ জুইৰ ওপৰত ক্ষমতা থকা বেদীৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গদূত ওলাই আহিল; আৰু চোকা কাঁচি থকা জনক জোৰেৰে চিঞৰি ক'লে, "তোমাৰ চোকা কাঁচিটো সোমাই দি পৃথিৱীৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ থোপাবোৰ গোটাই লোৱা; কিয়নো তাইৰ আঙুৰ সম্পূৰ্ণ পকিছে।
১৯ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে নিজৰ কাঁচিডাল মাটিত ঠেলি দিলে আৰু পৃথিৱীৰ দ্ৰাক্ষাৰস গোটাই ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ মহা দ্ৰাক্ষাৰসত পেলাই দিলে।
20 নগৰৰ বাহিৰত দ্ৰাক্ষাৰস ঠেলি দিয়া হ'ল আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ পৰা ঘোঁৰাৰ লজ্জালৈকে তেজ ওলাই আহিল।

অধ্যায় ১৫

১ পাছত মই স্বৰ্গত মহান আৰু আচৰিত আন এটা চিন দেখিলোঁ, সাতজন স্বৰ্গদূতৰ শেষ সাতটা মহামাৰী আছিল; কিয়নো তেওঁলোকৰ মাজত ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ পৰিপূৰ্ণ।
২ তেতিয়া মই দেখিলোঁ যে কাঁচৰ সাগৰৰ দৰে জুইৰ সৈতে মিহলি হৈ আছে, আৰু যিসকলে সেই জন্তুৰ ওপৰত, তেওঁৰ মূৰ্তিৰ ওপৰত, আৰু তেওঁৰ চিন আৰু তেওঁৰ নামৰ সংখ্যাৰ ওপৰত জয়লাভ কৰিলে, তেওঁলোকে কাঁচৰ সাগৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে , ঈশ্বৰৰ বীণা থকা।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দাস মোচিৰ গীত আৰু মেৰ পোৱালিৰ গীত গাই ক'লে, "হে সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু ঈশ্বৰ, তোমাৰ কৰ্মবোৰ মহান আৰু আচৰিত; হে পবিত্ৰসকলৰ ৰজা, তোমাৰ পথবোৰ ন্যায়পৰায়ণ আৰু সত্য।
৪ হে প্ৰভু, কোনে তোমাক ভয় নকৰিব আৰু তোমাৰ নাম মহিমা নকৰিব? কিয়নো কেৱল তুমিয়েই পবিত্ৰ, কিয়নো সকলো জাতি আহি তোমাৰ আগত উপাসনা কৰিব; কিয়নো তোমাৰ বিচাৰবোৰ প্ৰকাশ পাইছে।"
৫ তাৰ পাছত মই চালোঁ, স্বৰ্গত থকা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ মন্দিৰটো মুকলি হৈ গ'ল।
6 তেতিয়া সাতটা মহামাৰী লৈ মন্দিৰৰ পৰা ওলাই আহিল।
7 চাৰিটা প্ৰাণীৰ ভিতৰত এটাই সাতজন স্বৰ্গদূতক সাতটা সোণৰ পাত্ৰ দিলে, যিজন চিৰকাল জীয়াই থকা ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধেৰে ভৰা সাতটা সোণৰ পাত্ৰ দিলে।
৮ ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ পৰা মন্দিৰটো ধোঁৱাৰে ভৰি পৰিল; আৰু সাতজন স্বৰ্গদূতৰ সাতটা মহামাৰী পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে কোনোৱে মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলে।

অধ্যায় ১৬

১ তেতিয়া মই মন্দিৰৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ, তেওঁ সাতজন স্বৰ্গদূতক ক'লে, "তোমালোকে যোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰবোৰ পৃথিৱীত ঢালি দিয়া।"
২ আৰু প্ৰথমে গৈ নিজৰ পাত্ৰটো মাটিত ঢালি দিলে; আৰু সেই জন্তুৰ চিন থকা মানুহবোৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি পূজা কৰা লোকসকলৰ ওপৰত এটা কোলাহলপূৰ্ণ আৰু গুৰুতৰ ঘা পৰিল।
৩ আৰু দ্বিতীয় স্বৰ্গদূতে নিজৰ পাত্ৰ সাগৰত ঢালি দিলে; আৰু মৃত মানুহৰ তেজৰ নিচিনা হ'ল আৰু প্ৰত্যেক জীৱিত প্ৰাণ সাগৰত মৰি গ'ল।
৪ আৰু তৃতীয় স্বৰ্গদূতে নিজৰ পাত্ৰটো নদী আৰু পানীৰ ফোয়াৰাবোৰত ঢালি দিলে; আৰু তেওঁলোক তেজ হৈ পৰিল।
৫ তেতিয়া মই জলৰ দূতে কোৱা শুনিলোঁ, "হে প্ৰভু, যিজন আছিল আৰু আছিল আৰু হ'ব, তুমি ধাৰ্মিক, কাৰণ তুমি এইদৰে বিচাৰ কৰিলা।"
৬ কিয়নো তেওঁলোকে পবিত্ৰ আৰু ভাববাদীসকলৰ তেজ বোৱাইছে আৰু তুমি তেওঁলোকক তেজ পান কৰিবলৈ দিলা; কিয়নো তেওঁলোক যোগ্য।
7 মই বেদীৰ পৰা আন এজনে কোৱা শুনিলোঁ, "হে সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু ঈশ্বৰ, তোমাৰ বিচাৰ সত্য আৰু ধাৰ্মিক।"

৮ চতুৰ্থ স্বৰ্গদূতে সূৰ্য্যৰ ওপৰত নিজৰ পাত্ৰ ঢালি দিলে; আৰু মানুহক জুইৰে জ্বলাই দিয়াৰ ক্ষমতা তেওঁক দিয়া হ'ল।
9 মানুহবোৰ অতি উত্তাপত জুইত জাহ গ'ল আৰু এই মহামাৰীবোৰৰ ওপৰত ক্ষমতা থকা ঈশ্বৰৰ নামক নিন্দা কৰিলে;
১০ পঞ্চম স্বৰ্গদূতে জন্তুৰ আসনত নিজৰ পাত্ৰ ঢালি দিলে; আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য অন্ধকাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল; আৰু তেওঁলোকে দুখৰ কাৰণে জিভা চেপি ধৰিলে।
১১ আৰু তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰণা আৰু ঘাঁৰ কাৰণে স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ পৰা অনুতাপ কৰা নাছিল।
১২ তেতিয়া ষষ্ঠ স্বৰ্গদূতে ডাঙৰ ইউফ্ৰেটিছ নদীত নিজৰ পাত্ৰ ঢালি দিলে; আৰু পূবৰ ৰজাসকলৰ বাট সাজু হ'বলৈ তাৰ পানী শুকাই গ'ল।
১৩ মই দেখিলোঁ যে অজগৰৰ মুখৰ পৰা, জন্তুৰ মুখৰ পৰা আৰু মিছা ভাববাদীৰ মুখৰ পৰা বেংৰ দৰে তিনিটা অশুচি আত্মা ওলাই আহিছে।
১৪ কিয়নো তেওঁলোক চয়তানৰ আত্মা, আচৰিত কাৰ্য্য কৰি, যিসকলে পৃথিৱীৰ আৰু সমগ্ৰ জগতৰ ৰজাসকলৰ ওচৰলৈ গৈ সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ সেই মহান দিনৰ যুদ্ধলৈ যায়।
১৫ চোৱা, মই চোৰৰ দৰে আহিছো। যি জনে সজাগ হৈ থাকে আৰু নিজৰ বস্ত্ৰ ৰক্ষা কৰে, তেওঁ ধন্য, যাতে তেওঁ উলংগ হৈ নাযায় আৰু তেওঁৰ লজ্জা দেখা নাপায়।
১৬ তেওঁ তেওঁলোকক ইব্ৰী ভাষাত আৰ্মাগেডন নামৰ ঠাইলৈ গোটাই ল'লে।
১৭ সপ্তম স্বৰ্গদূতে নিজৰ পাত্ৰটো বতাহত ঢালি দিলে; আৰু সিংহাসনৰ পৰা স্বৰ্গৰ মন্দিৰৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত আহিল, "সম্পূৰ্ণ হ'ল।"
১৮ মাত, বজ্ৰপাত আৰু বিজুলীৰ শব্দ হ'ল; আৰু মানুহবোৰ পৃথিবীত থকাৰ পিছৰে পৰা হোৱা নাছিল, ইমান শক্তিশালী ভূমিকম্প আৰু ইমান ডাঙৰ ভূমিকম্প হ'ল।
১৯ তেতিয়া মহানগৰ তিনি ভাগত বিভক্ত হ'ল আৰু জাতিবোৰৰ নগৰবোৰ খহি পৰিল, আৰু মহানগৰ বাবিল ঈশ্বৰৰ আগত স্মৰণ কৰি তেওঁৰ ক্ৰোধৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ পাত্ৰটো দিবলৈ আহিল।
২০ আৰু প্ৰত্যেক দ্বীপ পলাই গ'ল আৰু পৰ্ব্বতবোৰ পোৱা নগ'ল।
২১ তেতিয়া আকাশৰ পৰা মানুহৰ ওপৰত এক টেলেণ্ট ওজনৰ প্ৰতিটো শিল মানুহৰ ওপৰত পৰিল; কিয়নো তাৰ মহামাৰী অতিশয় বেছি আছিল।

অধ্যায় ১৭

১ তেতিয়া সাতটা পাত্ৰ থকা সাতজন স্বৰ্গদূতৰ এজনে আহি মোৰ লগত কথা পাতি ক'লে, "ইয়ালৈ আহক; বহু পানীত বহি থকা মহা বেশ্যাৰ বিচাৰ মই তোমাক দেখুৱাম।
২ তেওঁৰ লগত পৃথিবীৰ ৰজাসকলে ব্যভিচাৰ কৰিলে, আৰু পৃথিৱীৰ বাসিন্দাসকলক তাইৰ ব্যভিচাৰৰ দ্ৰাক্ষাৰসত মতলীয়া কৰিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁ মোক আত্মাত মৰুভূমিলৈ লৈ গ'ল, আৰু মই দেখিলোঁ যে সাতটা মূৰ আৰু দহটা শিং থকা ৰঙা ৰঙৰ জন্তুৰ ওপৰত বহি আছে।
4 সেই মহিলাগৰাকীয়ে বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা ৰঙৰ সাজ-পোছাক পিন্ধিছিল, আৰু সোণ, বহুমূলীয়া শিল আৰু মুকুতাৰে সজ্জিত আছিল, হাতত ঘৃণনীয় আৰু ব্যভিচাৰৰ অশুচিতাৰে ভৰা সোণৰ পাত্ৰ এটা লৈ আছিল।
৫ আৰু তাইৰ কপালত এটা নাম লিখা আছিল, ৰহস্য, মহান বেবিলন, বেশ্যা আৰু পৃথিবীৰ ঘৃণনীয়তাৰ মাতৃ।
৬ তেতিয়া মই সেই মহিলাগৰাকীক পবিত্ৰ লোকসকলৰ তেজ আৰু যীচুৰ শ্বহীদসকলৰ তেজেৰে মদ্যপান কৰা দেখিলোঁ;
৭ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে মোক ক'লে, "তুমি কিয় আচৰিত হ'লা?" মই তোমাক সেই নাৰী আৰু তাইক কঢ়িয়াই নিয়া জন্তুৰ বিষয়ে ক'ম, যাৰ সাতটা মূৰ আৰু দহটা শিং আছে।
৮ তুমি যি জন্তু দেখিছা, সেই জন্তু আছিল, কিন্তু নাই; আৰু অগাধ গাঁতৰ পৰা উঠি বিনাশলৈ যাব, আৰু পৃথিৱীত বাস কৰা লোকসকলে আচৰিত হ'ব, যিসকলৰ নাম জগতৰ জন্মৰ পৰাই জীৱনৰ পুস্তকত লিখা নাছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে সেই জন্তুটোক চাব আৰু নহয়, আৰু তথাপিও আছে।
৯ আৰু ইয়াত প্ৰজ্ঞা থকা মন। সাত মূৰ সাতটা পৰ্বত, যাৰ ওপৰত মহিলাগৰাকী বহি আছে।
১০ আৰু সাতজন ৰজা আছে, পাঁচজন পতিত হৈছে, এজন আছে, আৰু আনজন এতিয়াও অহা নাই; আৰু যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেতিয়া তেওঁ অলপ সময় থাকিব লাগিব।
১১ আৰু যি জন্তু আছিল, কিন্তু নাই, সেই জন্তু অষ্টম আৰু সাতজনৰ মাজৰ আৰু বিনাশ হ'ব।
১২ আৰু তুমি যি দহ শিং দেখিছা, সেই দহ ৰজা, যিবিলাকে এতিয়ালৈকে কোনো ৰাজ্য পোৱা নাই; কিন্তু জন্তুৰ লগত এঘণ্টা সময় ৰজাৰ দৰে ক্ষমতা লাভ কৰক।
১৩ এইবিলাকৰ মন একে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ শক্তি আৰু শক্তি জন্তুটোক দিব।
১৪ এইবিলাকে মেৰ পোৱালিৰ লগত যুদ্ধ কৰিব, আৰু মেৰ পোৱালিয়ে তেওঁলোকক জয় কৰিব, কিয়নো তেওঁ প্ৰভুসকলৰ প্ৰভু আৰু ৰজাসকলৰ ৰজা;
১৫ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "আপুনি যি পানী দেখিছে, য'ত বেশ্যা বহি আছে, সেই পানীবোৰ জাতি, জনগোষ্ঠী, জাতি আৰু ভাষা।
১৬ আৰু তুমি সেই জন্তুৰ ওপৰত যি দহ শিং দেখিছা, সেই দহ শিংই বেশ্যাক ঘৃণা কৰিব, আৰু তাইক নিৰ্জন আৰু উলংগ কৰি পেলাব, আৰু তাইৰ মাংস খাব আৰু জুইত জ্বলাই দিব।
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ হৃদয়ত নিজৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ আৰু একমত হ'বলৈ আৰু জন্তুটোক তেওঁলোকৰ ৰাজ্য দিবলৈ ৰাখিছে।
১৮ তুমি যি নাৰী দেখিছা, সেই মহানগৰ, যি পৃথিৱীৰ ৰজাসকলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰে।

অধ্যায় ১৮

১ এইবোৰৰ পাছত মই আন এজন স্বৰ্গদূতক মহাশক্তিৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ; আৰু পৃথিৱীখন তেওঁৰ মহিমাৰে পোহৰ হৈ উঠিল।

২ তেতিয়া তেওঁ প্ৰবল মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "মহান বাবিল পতিত হৈছে, পতিত হৈছে, আৰু চয়তানৰ বাসস্থান আৰু সকলো অশুভ আত্মাৰ আশ্ৰয়স্থল আৰু প্ৰতিটো অশুচি আৰু ঘৃণনীয় চৰাইৰ পিঞ্জৰা হৈ পৰিছে।"

৩ কিয়নো সকলো জাতিয়ে তাইৰ ব্যভিচাৰৰ ক্ৰোধৰ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিলে আৰু পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে তাইৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰিলে আৰু পৃথিৱীৰ ব্যৱসায়ীসকলে তাইৰ প্ৰচুৰ সুস্বাদু খাদ্যৰ দ্বাৰা ধনী হৈ পৰিল।

৪ তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ পৰা আন এটা মাত শুনিলোঁ, "হে মোৰ লোকসকল, তাইৰ পৰা ওলাই আহক, যাতে তোমালোকে তাইৰ পাপৰ অংশীদাৰ নহ'বা আৰু তাইৰ মহামাৰীৰ পৰা ভোগ নকৰিবা।"

৫ কিয়নো তাইৰ পাপ স্বৰ্গলৈকে গৈছে আৰু ঈশ্বৰে তাইৰ অপৰাধবোৰ স্মৰণ কৰিলে।

৬ তাই তোমালোকক পুৰস্কাৰ দিয়াৰ দৰে তাইক পুৰস্কৃত কৰক আৰু তাইৰ কৰ্ম অনুসাৰে তাইৰ দুগুণ পুৰস্কাৰ দিয়ক;

৭ তাই কিমান নিজকে মহিমামণ্ডিত কৰিলে আৰু সুস্বাদু জীৱন কটালে, ইমান যন্ত্ৰণা আৰু দুখ দিয়ক;

৮ সেই কাৰণে তাইৰ মহামাৰীবোৰ এদিনতে আহিব, মৃত্যু, শোক আৰু আকাল; আৰু তাই জুইত সম্পূৰ্ণৰূপে জ্বলি যাব, কিয়নো তাইৰ বিচাৰ কৰা প্ৰভু ঈশ্বৰ শক্তিশালী।

9 পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে যিসকলে ব্যভিচাৰ কৰি তাইৰ লগত সুস্বাদু জীৱন কটালে, তেতিয়া তাইৰ জ্বলন্ত ধোঁৱা দেখিলে তাইৰ বাবে শোক কৰিব আৰু তাইৰ বাবে বিলাপ কৰিব।

১০ তাইৰ যন্ত্ৰণাৰ ভয়ত দূৰৈত থিয় হৈ ক'লে, "হায়, হায়, সেই মহানগৰ বাবিল, সেই মহান নগৰ!" কিয়নো এক ঘন্টাত তোমাৰ বিচাৰ আহিব।"

১১ আৰু পৃথিৱীৰ বণিকসকলে তাইৰ বাবে কান্দিব আৰু শোক কৰিব; কিয়নো আৰু কোনেও তেওঁলোকৰ ব্যৱসায়িক সামগ্ৰী কিনিব নোৱাৰে।

১২ সোণ, ৰূপ, মূল্যৱান শিল, মুকুতা, মিহি লিনেন, বেঙুনীয়া, ৰেচম, ৰঙা, আৰু তোমাৰ সকলো কাঠ, হাতীদাঁতৰ সকলো ধৰণৰ পাত্ৰ, আৰু বহুমূলীয়া কাঠৰ সকলো ধৰণৰ পাত্ৰ , আৰু পিতল, লোহা আৰু মাৰ্বলৰ;

১৩ দালচেনি, গোন্ধ, মলম, ধূপ, মদ, তেল, মিহি আটা, ঘেঁহু, পশু, ভেড়া, ঘোঁৰা, ৰথ, দাস আৰু মানুহৰ প্ৰাণ।

১৪ তোমাৰ প্ৰাণে যি ফল বিচাৰিছিল, সেই ফল তোমাৰ পৰা আঁতৰি গৈছে, আৰু সকলো সুস্বাদু আৰু ভাল বস্তু তোমাৰ পৰা আঁতৰি গৈছে, আৰু তুমি সেইবোৰ আৰু একেবাৰেই নাপাবা।

১৫ তাইৰ দ্বাৰা ধনী হোৱা এই বেপাৰীবিলাকে তাইৰ যন্ত্ৰণাৰ ভয়ত কান্দি কান্দি কান্দি দূৰত থিয় হ'ব।

১৬ তেওঁ ক'লে, "হায়, হায়, সেই মহানগৰ, যিখন মিহি লিনেন, বেঙুনীয়া, ৰঙা ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধিছিল, আৰু সোণ, বহুমূলীয়া শিল আৰু মুকুতাৰে সজ্জিত আছিল!

১৭ কিয়নো এঘণ্টাৰ ভিতৰতে ইমান বৃহৎ ধন-সম্পত্তিৰ অসাৰ হ'ল। আৰু প্ৰত্যেকজন জাহাজৰ মালিক, জাহাজত থকা সকলো দল, নাৱিক আৰু সাগৰত ব্যৱসায় কৰা সকলোৱে দূৰৈত থিয় হৈ আছিল।

১৮ তাই জ্বলি থকা ধোঁৱা দেখি চিঞৰি ক'লে, "এই মহানগৰৰ দৰে নগৰ কেনেকুৱা!"

১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে মূৰত ধূলি পেলাই কান্দি কান্দি কান্দি চিঞৰি ক'লে, "হায়, হায়, সেই মহানগৰ, যিখন মহানগৰত সাগৰত জাহাজ থকা সকলোৱে ধনী হৈছিল! কিয়নো এঘন্টাতে তাই নিৰ্জন হৈ পৰিল।"

২০ হে স্বৰ্গ আৰু তোমালোক পবিত্ৰ পাঁচনি আৰু ভাববাদীসকল, তাইৰ ওপৰত আনন্দিত হোৱা; কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকক তাইৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ ল'লে।"

২১ এজন শক্তিশালী স্বৰ্গদূতে ডাঙৰ মিলৰ শিলৰ দৰে এটা শিল তুলি লৈ সাগৰত পেলাই দিলে আৰু ক'লে, "এইদৰে সেই মহানগৰ বাবিলখন এনেদৰে হিংস্ৰভাৱে পেলাই দিয়া হ'ব আৰু আৰু কোনোৱেই পোৱা নাযাব।"

২২ আৰু বীণাবাদক, বাদ্য বজোৱা, নলী বজোৱা, শিঙা বজোৱাসকলৰ মাত তোমাৰ মাজত আৰু কেতিয়াও শুনা নাযাব; আৰু কোনো শিল্পকৰ্মী তোমাৰ মাজত আৰু পোৱা নাযাব; আৰু তোমালোকৰ মাজত মিলৰ শিলৰ শব্দ আৰু কেতিয়াও শুনা নাযাব;

২৩ আৰু তোমালোকৰ মাজত এটা চাকিৰ পোহৰ আৰু কেতিয়াও জিলিকি নাথাকিব; আৰু দৰা আৰু কইনাৰ মাত তোমাৰ মাজত আৰু কেতিয়াও শুনা নাযাব; কিয়নো তোমাৰ যাদুৰ দ্বাৰাই সকলো জাতি প্ৰতাৰিত হ'ল।

২৪ তেওঁৰ মাজত ভাববাদী, পবিত্ৰ লোক আৰু পৃথিৱীত বধ কৰা সকলোৰে তেজ পোৱা গ'ল।

অধ্যায় ১৯

১ এইবোৰৰ পাছত মই স্বৰ্গত অনেক লোকৰ মাত শুনিলোঁ, "আলেলুয়া; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবে পৰিত্ৰাণ, মহিমা, সন্মান আৰু শক্তি।

২ কিয়নো তেওঁৰ বিচাৰ সত্য আৰু ধাৰ্মিক, কিয়নো তেওঁ সেই মহা বেশ্যাক বিচাৰ কৰিলে, যিগৰাকীয়ে তাইৰ ব্যভিচাৰেৰে পৃথিৱীক ধ্বংস কৰিলে আৰু তাইৰ হাতত নিজৰ দাসসকলৰ তেজৰ প্ৰতিশোধ ল'লে।

৩ তেওঁলোকে পুনৰ ক'লে, "আলেলুয়া।" আৰু তাইৰ ধোঁৱাবোৰ চিৰদিনৰ বাবে উঠি আহিল।

৪ তেতিয়া চৌবিশজন প্ৰাচীন আৰু চাৰিজন প্ৰাণীয়ে তললৈ পৰি সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক উপাসনা কৰি ক'লে, "আমেন; এলেলুয়া।

৫ তেতিয়া সিংহাসনৰ পৰা এটা মাত ওলাই আহিল, "হে তেওঁৰ সকলো দাস আৰু তেওঁক ভয় কৰা সৰু-বৰ, আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা।"

৬ তেতিয়া মই বহুত মানুহৰ মাত আৰু অনেক জলৰ মাত আৰু প্ৰচণ্ড ধুমুহাৰ মাতৰ দৰে শুনিলোঁ, "এলেলুয়া, কিয়নো সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ যিহোৱাই ৰাজত্ব কৰে।"

৭ আহক আমি আনন্দিত হওঁ আৰু আনন্দিত হওঁ আৰু তেওঁক সন্মান কৰোঁ, কিয়নো মেৰ পোৱালিৰ বিবাহ আহিল আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে নিজকে সাজু কৰি তুলিছে।

৮ তাইক পৰিষ্কাৰ আৰু বগা মিহি লিন কাপোৰ পিন্ধিবলৈ অনুমতি দিয়া হ'ল;

৯ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, লিখক, মেৰ পোৱালিৰ বিবাহৰ ভোজলৈ মাতি অনা লোকসকল ধন্য। তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "এইবোৰ ঈশ্বৰৰ সত্য বাক্য।"

১০ পাছত মই তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলোঁ। তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "চোৱা, তুমি এনে

নকৰিবা, মই তোমাৰ সহদাস আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য থকা তোমাৰ ভাইসকলৰ, ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা;
১১ তেতিয়া মই স্বৰ্গ মুকলি হোৱা দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, এটা বগা ঘোঁৰা; আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহি থকা জনক বিশ্বাসী আৰু সত্য বুলি কোৱা হৈছিল আৰু ধাৰ্মিকতাৰে তেওঁ বিচাৰ কৰে আৰু যুদ্ধ কৰে।
১২ তেওঁৰ চকু জুইৰ শিখাৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁৰ মূৰত বহুতো মুকুট আছিল; আৰু তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছিল, যিটো তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনোৱে নাজানিছিল।
১৩ তেওঁ তেজেৰে ডুবাই থোৱা বস্ত্ৰ পিন্ধিছিল আৰু তেওঁৰ নাম ঈশ্বৰৰ বাক্য।
১৪ স্বৰ্গত থকা সৈন্যবাহিনীবোৰে বগা আৰু পৰিষ্কাৰ মিহি লিন কাপোৰ পিন্ধি বগা ঘোঁৰাত উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৫ আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা চোকা তৰোৱাল ওলাইছে, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ জাতিবোৰক আঘাত কৰিব, আৰু তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব;
১৬ তেওঁৰ পোছাক আৰু উৰুত ৰজাৰ ৰজা আৰু প্ৰভুৰ প্ৰভু বুলি লিখা আছে।
১৭ মই এজন স্বৰ্গদূতক ৰ'দত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আকাশৰ মাজত উৰি যোৱা সকলো চৰাইক তেওঁ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "আহা আৰু মহা ঈশ্বৰৰ ভোজৰ বাবে গোট খোৱা;
১৮ যাতে তোমালোকে ৰজাসকলৰ মাংস, সেনাপতিসকলৰ মাংস, শক্তিশালী লোকসকলৰ মাংস, ঘোঁৰাৰ মাংস, আৰু তাত বহা লোকসকলৰ মাংস আৰু সকলো মানুহৰ মাংস, মুক্ত আৰু দাস উভয়ৰে মাংস খাব পাৰে সৰু আৰু ডাঙৰ।
১৯ তেতিয়া মই দেখিলোঁ যে সেই জন্তুটো, পৃথিৱীৰ ৰজাসকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীক ঘোঁৰাত বহি থকাজনৰ বিৰুদ্ধে আৰু তেওঁৰ সৈন্যবাহিনীৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গোট খাইছে।
২০ তেতিয়া সেই জন্তুটো আৰু তেওঁৰ আগত অলৌকিক কাৰ্য্য কৰা মিছা ভাববাদীক ধৰি লোৱা হ'ল, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ জন্তুৰ চিন পোৱাসকলক আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি পূজা কৰাসকলক প্ৰতাৰণা কৰিলে। এই দুয়োকে জীৱিত অৱস্থাত গন্ধকেৰে জ্বলি থকা জুইৰ হ্ৰদত পেলাই দিয়া হ'ল।
২১ ঘোঁৰাত বহাজনৰ তৰোৱালেৰে অৱশিষ্ট লোকসকলক বধ কৰা হ'ল, আৰু সেই তৰোৱালখন তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলাই আহিল;

অধ্যায় ২০

১ তেতিয়া মই এজন স্বৰ্গদূতক স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত অগাধ গাঁতৰ চাবি আৰু এটা ডাঙৰ শিকলি লৈ।
২ তেতিয়া তেওঁ অজগৰ, সেই পুৰণি সাপ, অৰ্থাৎ চয়তান আৰু চয়তানক ধৰিলে আৰু তেওঁক হাজাৰ বছৰ ধৰি বান্ধিলে।
৩ আৰু তেওঁক অগাধ গাঁতত পেলাই দিলে আৰু তেওঁক বন্ধ কৰি দিলে আৰু তেওঁৰ ওপৰত মোহৰ মাৰিলে, যাতে তেওঁ হাজাৰ বছৰ সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে জাতিবোৰক আৰু প্ৰতাৰণা নকৰে;
৪ তেতিয়া মই সিংহাসন দেখিলোঁ, আৰু সেইবোৰত বহিল, আৰু বিচাৰ হ'ল; বা তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি বা তেওঁলোকৰ কপালত বা তেওঁলোকৰ হাতত তেওঁৰ চিন পোৱা নাছিল; আৰু তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টৰ লগত হাজাৰ বছৰ জীয়াই থাকি ৰাজত্ব কৰিলে।
৫ কিন্তু সেই হাজাৰ বছৰ শেষ নোহোৱালৈকে বাকী মৃতবিলাক পুনৰ জীয়াই নাথাকিল। এইটোৱেই প্ৰথম পুনৰুত্থান।
৬ যি জনে প্ৰথম পুনৰুত্থানত অংশ লয়, তেওঁ ধন্য আৰু পবিত্ৰ, এনে লোকৰ ওপৰত দ্বিতীয় মৃত্যুৰ কোনো ক্ষমতা নাই, কিন্তু তেওঁলোক ঈশ্বৰ আৰু খ্ৰীষ্টৰ পুৰোহিত হ'ব আৰু তেওঁৰ লগত হাজাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিব।
৭ হাজাৰ বছৰ শেষ হ'লে চয়তানক তেওঁৰ কাৰাগাৰৰ পৰা মুকলি কৰি দিয়া হ'ব।
৮ পৃথিৱীৰ চাৰিওফালৰ জাতি গগ আৰু মাগগক যুদ্ধত গোট খুৱাবলৈ প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ ওলাই যাব।
৯ তেতিয়া তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ বহল ঠাইলৈ উঠি গৈ পবিত্ৰ লোকসকলৰ শিবিৰ আৰু প্ৰিয় নগৰখন ঘেৰি ধৰিলে আৰু স্বৰ্গৰ পৰা ঈশ্বৰৰ পৰা জুই নামি আহি তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিলে।
১০ আৰু তেওঁলোকক প্ৰতাৰণা কৰা চয়তানক সেই জন্তু আৰু মিছা ভাববাদী থকা অগ্নি আৰু গন্ধকৰ হ্ৰদত পেলাই দিয়া হ'ল আৰু দিনে-ৰাতিয়ে চিৰকাললৈকে যন্ত্ৰণা দিয়া হ'ব।
১১ তেতিয়া মই এটা ডাঙৰ বগা সিংহাসন আৰু তাত বহি থকা জনক দেখিলোঁ, যাৰ মুখৰ পৰা পৃথিৱী আৰু আকাশ পলাই গ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ বাবে কোনো ঠাই পোৱা নগ'ল।
১২ তেতিয়া মই সৰু-বৰ মৃতসকলক ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু পুস্তকবোৰ খুলি দিয়া হ'ল, আৰু আন এখন পুস্তক খোল খালে, সেইখন জীৱনৰ পুস্তক;
১৩ সাগৰে তাত থকা মৃতবোৰক এৰি দিলে; আৰু মৃত্যু আৰু নৰকে তেওঁলোকৰ মাজত থকা মৃতসকলক সমৰ্পণ কৰিলে;
১৪ মৃত্যু আৰু নৰকক জুইৰ হ্ৰদত পেলোৱা হ'ল। এয়া দ্বিতীয় মৃত্যু।
১৫ আৰু যি কোনো লোকক জীৱনৰ পুস্তকত লিখা পোৱা নগ'ল, তেওঁক জুইৰ হ্ৰদত পেলাই দিয়া হ'ল।

অধ্যায় ২১

১ তেতিয়া মই নতুন আকাশ আৰু নতুন পৃথিৱী দেখিলোঁ; আৰু আৰু সাগৰ নাথাকিল।
২ তেতিয়া মই যোহনে পবিত্ৰ নগৰ নতুন যিৰূচালেমক স্বামীৰ বাবে সজ্জিত কইনাৰ দৰে সাজু হৈ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ।
৩ তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ, "চোৱা, ঈশ্বৰৰ তম্বু মানুহৰ লগত আছে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত বাস কৰিব, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ লোক হ'ব, আৰু ঈশ্বৰ নিজেই তেওঁলোকৰ লগত থাকিব আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব।"
৪ আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা সকলো চকুলো মচি পেলাব; আৰু মৃত্যু নহ'ব, দুখ, কান্দোন আৰু দুখ নাথাকিব;

৫ তেতিয়া সিংহাসনত বহি থকা জনে ক'লে, "চোৱা, মই সকলো বস্তু নতুন কৰিম।" তেওঁ মোক ক'লে, লিখক, কিয়নো এই কথাবোৰ সত্য আৰু বিশ্বাসযোগ্য।
৬ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "সম্পূৰ্ণ হ'ল।" মই আলফা আৰু ওমেগা, আৰম্ভণি আৰু শেষ। পিয়াহত থকা জনক মই জীৱনৰ পানীৰ ফোয়াৰ বিনামূলীয়াকৈ দিম।
৭ যি জনে জয় কৰে, তেওঁ সকলো বস্তুৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; আৰু মই তেওঁৰ ঈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব।"
8 কিন্তু ভয়ংকৰ, অবিশ্বাসী, ঘৃণনীয়, হত্যাকাৰী, বেশ্যা, যাদুকৰী, মূৰ্তিপূজক আৰু সকলো মিছলীয়া লোকে জুই আৰু গন্ধকেৰে জ্বলি থকা হ্ৰদত নিজৰ অংশ পাব।
9 পাছত শেষৰ সাতটা মহামাৰীৰে ভৰা সাতটা পাত্ৰ লৈ থকা সাতজন স্বৰ্গদূতৰ এজন মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ লগত ক'লে, "ইয়ালৈ আহক, মই তোমাক কইনা, মেৰ পোৱালিৰ ভাৰ্য্যাক দেখুৱাম।"
10 তেতিয়া তেওঁ মোক আত্মাত এটা ডাঙৰ আৰু ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা সেই মহানগৰ পবিত্ৰ যিৰূচালেম মোক দেখুৱালে।
১১ ঈশ্বৰৰ মহিমা আছিল;
12 তাতে এখন ডাঙৰ আৰু ওখ দেৱাল আছিল, তাত বাৰটা দুৱাৰ আছিল, আৰু দুৱাৰবোৰত বাৰজন স্বৰ্গদূত আছিল আৰু তাত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাৰটা ফৈদৰ নাম লিখা আছিল।
১৩ পূব দিশত তিনিটা দুৱাৰ; উত্তৰ দিশত তিনিটা দুৱাৰ; দক্ষিণে তিনিটা দুৱাৰ; আৰু পশ্চিমে তিনিটা দুৱাৰ।
১৪ নগৰৰ দেৱালত বাৰটা ভেটি আছিল আৰু সেইবোৰত মেৰ পোৱালিৰ বাৰজন পাঁচনিৰ নাম আছিল।
১৫ মোৰ লগত কথা পতা জনৰ হাতত নগৰ, দুৱাৰ আৰু দেৱাল জুখিবলৈ সোণৰ নল এটা আছিল।
16 আৰু নগৰখন চতুৰ্বৰ্গ আৰু দীঘল বহল সমান, আৰু তেওঁ নলৰে নগৰখন বাৰ হাজাৰ ফুট জুখিলে। ইয়াৰ দৈৰ্ঘ্য আৰু প্ৰস্থ আৰু উচ্চতা সমান।
১৭ তাৰ বেৰখন এজন মানুহৰ অৰ্থাৎ স্বৰ্গদূতৰ জোখ অনুসাৰে এশ চৌচল্লিশ হাত জোখা হ'ল।
১৮ তাৰ দেৱালৰ অট্টালিকা যচপাৰৰ আছিল আৰু নগৰখন পৰিষ্কাৰ কাঁচৰ দৰে বিশুদ্ধ সোণৰ আছিল।
১৯ নগৰৰ দেৱালৰ ভেটিবোৰ সকলো ধৰণৰ মূল্যৱান শিলেৰে সজোৱা হৈছিল। প্ৰথম ভেটি আছিল জেচপাৰ; দ্বিতীয়টো, নীলাচল; তৃতীয়টো, এটা চালচিডোনি; চতুৰ্থটো, পান্না;
২০ পঞ্চম, চাৰ্ডনিক্স; ষষ্ঠ, চাৰ্ডিয়াছ; সপ্তমটো ক্ৰাইছ'লাইট; অষ্টমটো, বেৰিল; নৱমটো, এটা টপাজ; দশমটো, এটা ক্ৰাইছ'প্ৰাছাছ; একাদশ, এটা জেচিন্থ; দ্বাদশ, এজন এমেথিষ্ট।
২১ আৰু বাৰখন দুৱাৰ বাৰটা মুকুতা আছিল; প্ৰতি কেইবাখনো দুৱাৰ এটা মুকুতাৰ আছিল, আৰু নগৰৰ ৰাস্তাটো স্বচ্ছ কাঁচৰ দৰে বিশুদ্ধ সোণৰ আছিল।
২২ মই তাত কোনো মন্দিৰ দেখা নাপালোঁ, কিয়নো সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু ঈশ্বৰ আৰু মেৰ পোৱালি ইয়াৰ মন্দিৰ।
২৩ আৰু নগৰত উজ্জ্বল হ'বলৈ সূৰ্য্য বা চন্দ্ৰৰ কোনো প্ৰয়োজন নাছিল;
২৪ আৰু পৰিত্ৰাণ পোৱা জাতিবোৰে তাৰ পোহৰত চলিব, আৰু পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে তাত নিজৰ মহিমা আৰু সন্মান আনিব।
২৫ তাৰ দুৱাৰবোৰ দিনত একেবাৰে বন্ধ নহ'ব, কিয়নো তাত ৰাতি নাথাকিব।
২৬ আৰু তেওঁলোকে জাতিবোৰৰ মহিমা আৰু সন্মান তাত আনিব।
২৭ আৰু মেৰ পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত লিখা সকলেহে অশুচি কৰা, ঘৃণনীয় কাম কৰা বা মিছা কথা কোৱা কোনো বস্তু তাত কোনো প্ৰকাৰে প্ৰৱেশ নকৰিব।

অধ্যায় ২২

১ তেতিয়া তেওঁ মোক ঈশ্বৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সিংহাসনৰ পৰা ওলাই অহা স্ফটিকৰ দৰে পৰিষ্কাৰ জীৱন জলৰ এক বিশুদ্ধ নদী দেখুৱালে।
২ তাৰ ৰাস্তাৰ মাজত আৰু নদীৰ দুয়োকাষে জীৱন গছ আছিল, যিয়ে বাৰবিধ ফল দিছিল আৰু প্ৰতিমাহে ফল দিছিল; জাতিবোৰক।
৩ আৰু কোনো অভিশাপ নাথাকিব, কিন্তু ঈশ্বৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সিংহাসন তাত থাকিব; আৰু তেওঁৰ দাসসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিব।
8 আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখ দেখিব; আৰু তেওঁৰ নাম তেওঁলোকৰ কপালত থাকিব।
৫ তাতে ৰাতি নাথাকিব; আৰু তেওঁলোকক কোনো চাকি বা সূৰ্য্যৰ পোহৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পোহৰ দিয়ে;
৬ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "এই কথাবোৰ বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য;
৭ চোৱা, মই সোনকালে আহিছোঁ;
৮ মই যোহনে এইবোৰ দেখি শুনি শুনিলোঁ। শুনি আৰু দেখি মই এই কথাবোৰ দেখুৱাই দিয়া স্বৰ্গদূতৰ চৰণত পূজা কৰিবলৈ পৰিলোঁ।
9 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "চাওক, তুমি এনে নকৰিবা;
১০ তেওঁ মোক ক'লে, "এই পুস্তকৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্যবোৰত ছীল নকৰিবা;
১১ যি অধৰ্মী, তেওঁ অন্যায় হওক, আৰু যি অশুচি, তেওঁ অশুচি হওক;
১২ আৰু চোৱা, মই খৰধৰকৈ আহিম; আৰু মোৰ পুৰস্কাৰ মোৰ লগত আছে, প্ৰত্যেককে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে দিব।
১৩ মই আলফা আৰু ওমেগা, আদি আৰু শেষ, প্ৰথম আৰু শেষ।
১৪ তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা লোকসকল ধন্য, যাতে তেওঁলোকে জীৱন গছৰ ওপৰত অধিকাৰ পায় আৰু দুৱাৰেদি নগৰত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰে।
১৫ কিয়নো বাহিৰত কুকুৰ, যাদুকৰী, বেশ্যা, হত্যাকাৰী, মূৰ্তিপূজক আৰু যি কোনোৱে মিছা কথা প্ৰেম কৰে আৰু কয়।
১৬ মই যীচুৱে মণ্ডলীত এই কথাবোৰ তোমালোকক সাক্ষ্য দিবলৈ মোৰ দূতক পঠালোঁ। মই দায়ূদৰ শিপা আৰু বংশ, আৰু উজ্জ্বল আৰু ৰাতিপুৱাৰ তৰা।
১৭ আত্মা আৰু কইনাই ক'লে, "আহা।" আৰু শুনা জনে কওক, "আহা"। আৰু যি পিয়াহত আছে, তেওঁ আহক।

আৰু যিয়ে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ জীৱনৰ পানী বিনামূলীয়াকৈ
লওক।
১৮ কিয়নো এই পুস্তকৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য শুনা প্ৰতিজন
লোকৰ আগত মই সাক্ষ্য দিওঁ, "কোনোৱে যদি এইবোৰত
যোগ দিয়ে, তেন্তে ঈশ্বৰে এই পুস্তকত লিখা মহামাৰীবোৰ
তেওঁৰ লগত যোগ কৰিব।
১৯ আৰু যদি কোনোৱে এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ পুস্তকৰ বাক্যৰ
পৰা আঁতৰি যায়, তেন্তে ঈশ্বৰে জীৱন পুস্তকৰ পৰা আৰু
পবিত্ৰ নগৰৰ পৰা আৰু এই পুস্তকত লিখা বিষয়বোৰৰ
পৰা তেওঁৰ অংশ কাঢ়ি ল'ব।
২০ এইবোৰৰ সাক্ষ্য দিয়া জনে কয়, " মই নিশ্চয়
সোনকালে আহিম।" আমিন। তথাপিও আহক প্ৰভু যীচু।
২১ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক
সকলোৰে লগত হওক। আমিন।